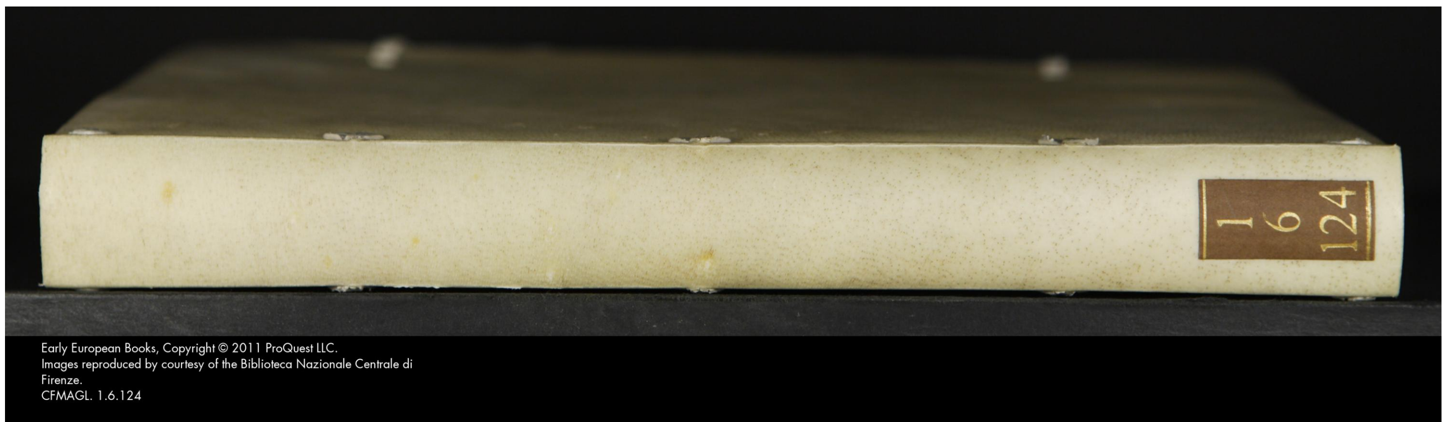

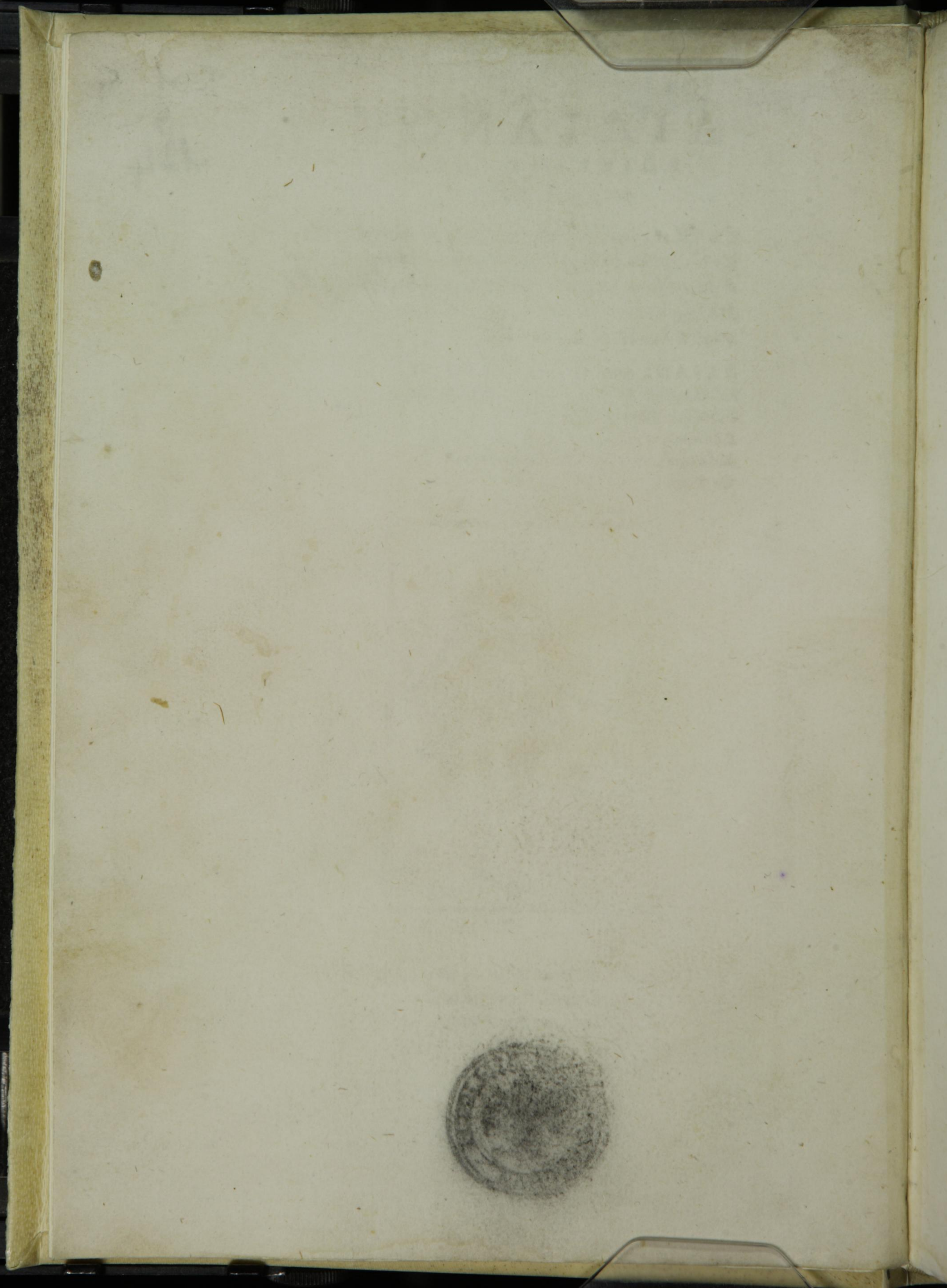

1
6
124

ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟ-
ΡΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΑ, ΙΔ´.

Ἐκ τῶν Ἡρακλείδου περὶ πολιτειῶν ὑπόμνημα.
Πολέμωνος φυσιογνωμονικὸν ἐγχειρίδιον.
Ἀδαμαντίου σοφιστοῦ φυσιογνωμονικῶν, βιβλία β´.
Μελάμποδος περὶ παλμῶν μαντική.
Περὶ Ἐλαιῶν τοῦ σώματος.

ÆLIANI *uariæ Historiæ libri*, XIIII.
Ex Heraclide de rebus publicis Commentarium.
Polemonis Physionomia.
Adamantii Physionomia.
Melampodis ex Palpitationibus diuinatio.
De Neuis.

ΕΝ ΡΩΜΗ, ἔτει α φ μ ε´, μηνὶ γαμηλιῶνι.
Οὐκ ἄνευ Προνομίας.
Non sine Priuilegio.

ΠΑΥΛῼ ΤΡΙΤῼ ΜΕΓΙΣΤῼ ΑΡΧΙΕΡΕΙ, ΚΑΜΙΛΛΟΣ Ο ΓΕΡΟΥΣΚΟΣ, ΧΑΙΡΕΙΝ:~

ΟΥΔΕΝ ΜΟΙ δοκεῖ μᾶλλον, καὶ πρὸς τὸν τῆς ἐπιστήμης κόσμον τε, καὶ εὐμάθειαν, καὶ πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν, καὶ ἀκριβῆ διοίκησιν συντελεῖν, ἢ αἱ τῶν ἱστοριῶν συλλογαὶ, καὶ πρόχειρος ἀνάμνησις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ τὰ τῆς φύσεως δυσχερῆ ἐπινοοῦμεν, καὶ τὰ πολιτικά τε, καὶ κοινὰ, καὶ οἰκεῖα διοικεῖν ἐκμανθάνομεν, κατατιθέμενοι ἐν τῇ διανοίᾳ ὡς κάτοπτρόν τι τῶν πραγμάτων, ἐν ᾧ οἷοί τε ὦμεν, οὐ μόνον τῇ σκέψει τὰς ἐπινοίας διερευνᾶν, καὶ σκοπεῖν, ἀλλ' ἔτι ὡσανεὶ ὀφθαλμοῖς τὶ πρακτέον ἐμβλέπειν. πολλὰ μὲν εἶχον ἂν παραδείγματα τῶν σοφωτάτων, καὶ ἀκριβέστατα πολιτευσαμένων, καὶ πολὺ ταῖς παιδείαις διαπρεψάντων, οὐ μόνον διὰ τὴν ἰδίαν φύσιν, ἀλλ' ἔτι καὶ διὰ τὴν τῶν ἱστοριῶν ἐπίγνωσιν ἀγχινουστάτων, καὶ πολυμαθεστάτων γεγονότων. ἐπειδὴ δὲ παρόν ἐστί μοι μέγιστε ἀρχιερεῦ, παράδειγμά σε ἐπιστῆσαι τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατον, καὶ βεβαιότατον, ἐάσας τά τ' ἄλλα καὶ τὰ τῶν παλαιῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας μνήμης πάνυ διεστώτων, μόνην τὴν σὴν ἀγχίνοιαν, καὶ ἐπιστήμην, καὶ περὶ τὰ μεγάλα πολυπραγμοσύνην μαρτυρίαν ἐμβαλοῦμαι. συνῆκα γὰρ πολλάκις ὅσην ἔθου σπουδὴν, καὶ περὶ τὰς ἄλλας παιδείας, καὶ ὅσω, καὶ περὶ τὴν τῶν ἱστοριῶν γνῶσιν, καὶ προχειροτάτην ἀνάμνησιν, ἑτοίμως καὶ ἀκριβῶς τὰς ἱστορίας διεξερχομένου σου ἀκούσας, καὶ περὶ διαφόρων φυσικῶν τε, καὶ θεολογικῶν προβλημάτων διαλεγομένου, ῥᾷστα πέπεισμαι πρὸς τὴν τῶν ὄντων κατάληψιν, μετὰ φύσεως ἀγαθῆς τὴν σπουδὴν, καὶ ἐπιμέλειαν, αἷς περί γε πάντα, καὶ περὶ τὰς παιδείας συντόνως ἐχρήσω, καὶ τὴν μνήμην τῶν νουθετικῶν θησαυρῶν ταμεῖον, ᾗ πάντας ὑπερβέβηκας, συναγωνίσασθαι. σαφῶς μὲν γὰρ οἶδα οὐδένα μείζονι φροντίδι σπουδάζοντα τὰς ἐπιστήμας, ἢ φιλοσοφήσαντα, καὶ πολι

τευσάμενον, ἐνδεῖξαι φανερῶς οὐκ ἀπολίτευτον τὴν φιλοσο-
φίαν, τῇ μνήμῃ δὲ πάντας σε τοὺς ἄλλους ταύτῃ σεμνυνομένους
ὑπερβαλέσθαι, βεβαίαν, ὡς καὶ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην μέχρι τοῦ
δε τῆς ἡλικίας διαφυλάξαντα. καὶ Κάτωνι μὲν γάρ φασι τὴν ὑ-
περβάλλουσαν μνήμην, οὐ μικρὸν τῆς εὐγενείας σημεῖον ὑπάρ-
ξαι, οὐ μ[ό]ον οὐ παραβάλλω, ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκεῖνον ἡττηθῆναι
νομίζω [ὅσ]ον σὺ καὶ παιδειῶν ποικιλότητι, καὶ ἐπιστημῶν εὐμα-
θείᾳ, καὶ [πρ]άξεσι μεγίσταις πᾶσι διενήνοχας, ὥστε πολὺ πλέον
ἐκείνου σοι, καὶ εὐγενείας, καὶ πολυμαθίας, καὶ πολυπειρίας
τὴν μνήμην γενέσθαι σύμβολον. τοιῷδε ὁρμώμενος παραδείγμα-
τι ὁ αἰδεσιμώτατος, καὶ περιφανέστατος Καρδινάλις Φαρνήσιος
Ῥωμαϊκῆς τε, καὶ ἑλληνικῆς διαλέκτου περισπούδαστος γενόμε-
νος ἀεὶ περὶ ταύτην διδασκαλίαν, καὶ μάθησιν καλινδεῖται,
καὶ ὁσημέραι προκόπτει μᾶλλον, ὃ δὴ πάνυ θαυμαστὸν ἐν το-
σούτων πραγμάτων διοικήσει, ἃ διαπραττόμενος, εὐνοϊκῶς τε
τοῖς αὐτῷ ἐντυγχάνουσι τὴν ἀκοὴν καταχαριζόμενος, ἐπιμε-
λῶς, καὶ σωφρόνως διοικεῖ, καὶ ταχέως ἐξανύει. τῷ αὐτῷ δέ,
καὶ ὁ λαμπρότατος Ἁγίας Φλώρας Καρδινάλις ἑπόμε-
νος παντοίας ἐπιστήμας, φρονίμως, καὶ σοφῶς τὰ δέον-
τα χρηματίζων, μετίεται, ὥσπερ γὰρ ἄμφω κατὰ γέ-
νος σοι προσήκουσι, τὰ αὐτὰ ὁμοίως σοφίας ἐπιτηδεύματα
μετέρχονται. Σκεψάμενος τοίνυν ἐγὼ ὅσον τῇ τῶν ἱστοριῶν ἀνα-
γνώσει τέρπεσθαι, ὅσον τε ἐκείνων ἀπολαύειν, καὶ τοὺς σπου-
δαίους φιλοφρονεῖν, καὶ ἀγαπᾶν εἴωθας, οὐκ ἔξω μέλους
ποιήσειν ᾠήθην, εἰ τοῦτο τοῦ Αἰλιανοῦ μικρὸν ποικίλης ἱστορίας
βιβλίον σὺν ἄλλοις τισὶν ἐγχειριδίοις ἐκδοίην, τοῖς μὲν τέρψιν
οὐ μικράν, σπουδαίοις δὲ ὠφέλειαν ἐμποιησόμενον μεγά-
λην. καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ Ῥωμαῖος ὢν ἑλληνικῇ διαλέκτῳ
περιττώμενος συνέγραψε, καὶ ἄλλος τις Ῥωμαῖος ταύ-
τῃ συγγραψάμενος, τάχα οὐ διεσώθη ἐς ἡμᾶς, ἥττηκε δέ,
καὶ ἔγραψεν ἡδέως, ὡς καὶ μελίγλωσσον, καὶ μελίφθογ-
γον καλεῖσθαι δικαίως ἀξιωθῆναι. τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ἐπίχα-
ρι ἔσεσθαι νομίζω, ὅσον μέχρι τοῦδε ὀλίγοις ἀνεγνώσθη, ἢ ὁλο-
κλήρως ἐνενοήθη διὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων φθοράν, νῦν δὲ

πολλῷ μὲν πόνῳ, καὶ σπουδῇ τῷ συμπολίτῃ ὡς ἐδυνήθην συμπλεξάμενος διώρθωσα, καὶ πᾶσιν ἀναγνωσθῆναι μετέδωκα, ἐπωφελὲς οὕτω πόνον μήτε κρύπτεσθαι, μήτε ἀχρεῖσθαι ἐάσας, ὅσον γὰρ πρὸς τὴν πολλῶν, καὶ ποικίλων ἱστοριῶν τῇ συντομίᾳ ἀνάμνησιν, καὶ τῶν ὑπ᾽ οὐδενὸς ὧν ἔγωμαι συγγραφέντων ἐπίγνωσιν χρησιμεύουσι, πείρᾳ μᾶλλον, ἢ λόγῳ διαβεβαιωθήσεται. Προσέθηκα δὲ καὶ τὰ τοῦ Πολέμωνος, καὶ Ἀδαμαντίου φυσιογνωμονικῶν βιβλία, πάνυ μὲν παντί, καὶ μάλιστα τῷ μέλλοντι πραγματεύεσθαι ὠφέλιμα πρὸς τὸ εἰδέναι τίνι δεῖ συνομιλεῖν, καὶ τίνι συνδιαιτᾶν, τίνι τι πιστεύειν, ἢ τίνας δεῖ ἀποφεύγειν, καὶ φυλάττεσθαι, ἐπίστασθαι δὲ ἐκ σημείων, ἃ ἡ φύσις ἑκάστῳ λάθρα ἐνεχάραξε, καὶ ἐν προσώπῳ, καὶ ἐν ἄλλοις σώματος μέρεσι. Συνοπτικωτέρως μὲν τῷ Πολέμωνι, ἐναργέστερα δὲ τῷ Ἀδαμαντίῳ, ἢ τῷ Ἀριστοτέλει γέγραπται, τούτων μὲν θάτερον ἐξέδωκα, ὅτι διορθώσεως οὐ μικρᾶς ἐνέδει, θάτερον δέ, ὅτι ἐνετυπώθη μὲν πρότερον, οὐκ ἀκριβῶς δὲ οὐδὲ ὀρθῶς, ὡς ἔστι ἰδεῖν, καὶ γνῶναι σαφῶς τοῖς ἀμφότερα συγκρίνασι. Πάντα δὲ ταῦτα πολλῇ ἐπιμελείᾳ καθήρας, καὶ ἐξαμυδρῶν, ὅσον ἐπ᾽ ἐμοὶ λαμπρά τε, καὶ εἰλικρινῆ ποιήσας, καὶ εἰς σαφήνειαν ἀναγαγὼν τῇ σῇ πολυμαθεστάτῃ κρίσει ὑποτίθημι, τῇ τε εὐνοίᾳ, ἣ πάντας τοὺς σπουδαίους φιλοφρονεῖς ἐπιτρέπω, καὶ τῷ σῷ ἁγιωτάτῳ ὀνόματι ἀνατίθημι, ὅπως ἂν τούτου συμπλεξαμένου ἐρρωσθέντα μᾶλλον ἐξιέναι δύνωνται, ἅπερ ἐπιεικῶς καὶ φιλοφρόνως παρακαλῶ, δῶρα παρ᾽ ἐμοῦ σοι πλείστην ὀφείλοντος χάριν διὰ πλείστας εἰς ἐμὲ εὐεργεσίας, δέξαι, εὐεργέτημα δὲ τοῦτο τῶν ἄλλων οὐχ ἧττον νομίσας, καὶ πάντα ὅσοις με δεξιώσῃ μετ᾽ ἀειμνήστου μαρτυρίου διαφυλάξω, Ἔρρωσο :~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ:~

ΑΙΛΙΑΝΟΣ δὲ, ῥωμαῖος μὲν ἦν, ἠττίκιζε δὲ ὥσπερ οἱ ἐν τῇ μεσογείᾳ ἀθηναῖοι. ἐπαίνου μοι δοκεῖ ἄξιος ὁ ἀνὴρ οὗτος. πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ καθαρᾶς φωνῆς ἐξεπόνησε πόλιν οἰκῶν ἑτέρᾳ φωνῇ χρωμένην, ἔπειθ᾽ ὅτι προσρηθεὶς σοφιστὴς ὑπὸ τῶν χαριζομένων τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἐπίστευσεν, οὐδὲ ἐκόλασε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, οὐδὲ ἐπήρθη ὑπὸ τοῦ ὀνόματος οὕτω μεγάλου ὄντος, ἀλλ᾽ ἑαυτὸν εὖ διασκεψάμενος ὡς μελέτῃ οὐκ ἐπιτήδειον, τὸ συγγράφειν ἐπέθετο, καὶ ἐθαυμάσθη ἐκ τούτου. ἡ μὲν ἐπίπαν ἰδέα τοῦ λόγου, ἀφέλεια προσβάλλουσά τι τῆς νικοστράτου ὥρας. ἡ δὲ ἐνίοτε, πρὸς δίωνα ὁρᾷ, καὶ τὸν ἐκείνου τόνον. ἐντυχὼν δέ ποτε αὐτῷ φιλόστρατος ὁ λήμνιος βιβλίον ἔχοντι πρόχειρον ἔῤῥωντι, καὶ ἀναγινώσκοντι αὐτὸ σὺν ὀργῇ, ξὺν ἐπιτάσει τοῦ φθέγματος, ἤρετο αὐτὸν ὅ τι σπουδάζοι. ὁ δ᾽ ὅς, ἐκπεπόνηταί μοι ἔφη, κατηγορεία τοῦ γύννιδος. καλῶ γὰρ οὕτω τὸν ἄρτι καθῃρημένον τύραννον, ἐπειδὴ ἀσελγείᾳ πάσῃ τὰ ῥωμαίων ᾔσχυνε. καὶ ὁ φιλόστρατος, ἐπῶ σε εἶπεν, ἐθαύμαζον ἄν, εἰ ζῶντος κατηγόρησας. εἶναι γὰρ δὴ τὸ μὲν ζῶντα τὸν τύραννον ἐπικόπτειν, ἀνδρός, τὸ δὲ ἐπεμβαίνειν κειμένῳ, παντός. ἔφασκε δὲ ἀνὴρ οὗτος μήδ᾽ ἀποδεδημηκέναι ποτὲ τῆς γῆς ὑπὲρ τὴν ἰταλῶν χώραν, μὴ δὲ ἐμβῆναι ναῦν, μὴ δὲ γνῶναι θάλατταν. ὅθεν καὶ λόγου πλείονος κατὰ τὴν ῥώμην ἠξιοῦτο, ὡς τιμῶν τὰ ἤθη. Παυσανίου μὲν οὖν ἀκροατὴς ἐγένετο. ἐθαύμαζε δὲ τὸν ἡρώδην ὡς ποικιλώτατον ῥητόρων. ἐβίω δὲ ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα ἔτη. καὶ ἐτελεύτα οὐκ ἐπὶ παισί. παιδοποιΐαν γὰρ παρῃτήσατο, τῷ μὴ γῆμαί ποτε. ὅτῳ δὲ εἴτε εὐδαίμον, εἴτε ἄθλιον, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ φιλοσοφεῖν:~

Ἐκ Σουΐδα:~

ΑΙΛΙΑΝΟΣ ἀπὸ πραινεστοῦ τῆς Ἰταλίας ἀρχιερεύς, καὶ σοφιστής, ὁ χρηματίσας Κλαυδίῳ, ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος, ἢ μελίφθογγος, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ Ἀδριανὸν χρόνων:~

ΣΠΟΥΔΑΙΟΙΣ :~

εὖ πράττειν ~

ΜΕΤΑ τῶν πάνυ τούτων ὠφελίμων βιβλίων τό τε Μελάμποδος περὶ παλμῶν, καὶ τὸ περὶ ἐλαιῶν τοῦ σώματος προστέθειται εἰς τέρψιν, καὶ ψυχαγωγίαν πάνυ συντείνοντα, ὅπως ἂν εἰδῆτε μηδὲν τῶν εἰς τὴν ὑμετέραν συντελεῖν χάριν νομισθέντων παραλελεῖφθαι, Ἔρρωσθε :~

Εἰς Αἰλιανοῦ βιβλία, Καμίλλου

Περούσκου ἐπίγραμμα :~

Λάμβανέ μ' ἐς χεῖρας σοφὸς ὤν, ἢ νῆις ἁπάντων,
Ἔσομαι οὐ μικρὸν ἀμφοτέροις ὄφελος,
Π ᾶσι γὰρ ὡς πέλομαι μεστὸς μὲν κῆπος ὀπώρας
Παντοδαπῆς, εὕροις ἀττικὸν ἔνθα μέλι.
Τ οὔνομα καὶ γενεαί μου πατρίδος ὕψος ἀμαυροῖ,
Ἦν γὰρ ἐμοὶ Ῥώμη Κυδιάνειρα πατρίς :~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ:~

Περὶ πολύποδος:~

Εινοὶ κατὰ κοιλίαν εἰσὶν οἱ πολύποδες, καὶ πᾶν ὅ,τι οὖν φαγεῖν ἄμαχοι· πολλάκις γοῦν οὐδὲ ἀλλήλων ἀπέχονται, ἀλλὰ τῷ μείζονι ὁ βραχύτερος ἁλοὺς, καὶ ἐμπεσὼν τοῖς ἀδροτέροις θηράτροις, τοῖς καλουμένοις τῶν ἰχθύος πλοκάμοις, εἶτα αὐτῷ γίνεται δεῖπνον. ἐλλοχῶσι δὲ οἱ πολύποδες καὶ τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον. ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται, καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων μεταμορφοῦσι χροιὰν, καὶ τοῦτο εἶναι δοκοῦσιν, ὅπερ οὖν καὶ πεφύκασιν αἱ πέτραι. οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσνέουσιν οἱονεὶ τῇ πέτρᾳ τοῖς πολύποσιν, οἱ δὲ, ἀφυλάκτως ὄντας αὐτοὺς περιβάλλουσι ταῖς ἐξ ἑαυτῶν ἄρκυσι ταῖς πλεκτάναις:~

Περὶ φαλάγγων:~

Ὑφαντικὴν, καὶ ὑφαίνειν, καὶ δῶρα ἐργάνης δαίμονος, οὔτε ἴσασιν αἱ φάλαγγες, οὔτε εἰδέναι βούλονται, ἢ τί γὰρ ἂν καὶ χρήσαιτο τῷ τοιῷδε ἐσθήματι τὸ τοιοῦτον θηρίον. τὸ δὲ ἄρα πάγη, καὶ οἱονεὶ κύρτος ἐστὶ τοῖς ἐμπίπτουσι, καὶ ἡ μὲν ἀρκυωρεῖ πάνυ σφόδρα ἀτρεμοῦσα, καὶ ἔοικεν ἀκινήτῳ, καὶ τὸ μὲν ἔπεσεν ὅ,τι ποτέ ἐστι τὸ ἐμπεσόν. ἡ δὲ ἔχει δαῖτα. τοσοῦτον δὲ ἐμπίπτει, ὅσον καὶ τὸ ὕφασμα κατέχειν δυνατόν ἐστι, καὶ ἐκείνην δειπνεῖν ἀπόχρη:~

Περὶ αἰγυπτίων βατράχων:~

Σοφόν τι ἄρα χρῆμα ἦν γένος βατράχων αἰγυπτίων. καὶ οὖν καὶ τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι κατὰ πολύ. ἐὰν γὰρ ὕδρῳ περιπέσῃ νείλου θρέμματι βάτραχος, καλάμου τρύφος ἐνδακὼν, πλάγιον φέρει, καὶ ἀπρὶξ ἔχεται, καὶ οὐκ ἀνίησι κατὰ τὸ καρτερόν. ὁ δὲ ἀμηχανεῖ καταπιεῖν αὐτὸν αὐτῷ τῷ καλάμῳ. οὐ γὰρ χωρεῖ περιλαβεῖν τοσοῦτον τὸ στόμα, ὅσον ὁ κάλαμος διείργει. καὶ ἐκ τούτου περιγίνονται τῆς ῥώμης τῶν ὕδρων οἱ βάτραχοι, τῇ σοφίᾳ:~

Περὶ κυνὸς αἰγυπτίου:~

Καὶ ἐκεῖνο δὲ κύνες αἰγύπτιοι τὸ σοφόν, οὐκ ἀθρόως, οὐδὲ ἀνέδην, οὐδὲ ἐλευθέρως ἐκ τοῦ ποταμοῦ πίνουσιν, ἐπικύπτοντες ἅμα, καὶ ὅσον διψῶσι λάπτοντες. ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θηρία. παραθέουσι δὲ τὴν ὄχθην, καὶ κατακλέπτοντες πίνουσιν ὅσον ἁρπάσαι. καὶ πάλιν εἶτα οὕτως ἐκ διαλειμμάτων ἐκορέσθησαν, οὐ μὴν ἀπώλοντο, καὶ δὴ καὶ ἠκέσαντο τὸ δίψος :~

Περὶ θαλαττίας ἀλώπεκος :~

Ἡ ἀλώπηξ οὐ μόνον τὸ χερσαῖον θηρίον δολερόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ θαλαττία πανοῦργός ἐστι. τὸ μὲν γὰρ δέλεαρ οὐχ ὑφορᾶται, οὐδὲ μὴν φυλάττεται διὰ τὴν ἀκρασίαν τοῦτο. τοῦ δὲ ἀγκίστρου καταφρονεῖ καὶ πάνυ ἡ ἀλώπηξ. πρὶν ἢ γὰρ τὸν ἁλιέα ἀνασπάσαι τὸν κάλαμον, ἡ δὲ ἀνέθορε, καὶ ἀπέκειρε τὴν ὁρμιάν, καὶ νήχεται αὖθις. πολλάκις δ' οὖν καὶ δύο, καὶ τρία κατέπιεν ἄγκιστρα. ὁ δ' ἁλιεὺς ἐκείνην οὐκ ἐδείπνησε περιϊοῦσαν τῆς θαλάσσης :~

Περὶ χελωνῶν θαλαττίων :~

Αἱ χελῶναι, αἱ θαλάσσιαι ἐν τῇ γῇ τίκτουσι. τεκοῦσαι δὲ παραχρῆμα κατέχωσαν ἐν τῇ γῇ τὰ ᾠά, εἶτα ἐπιστρέψασαι ὀπίσω, ἐς ἤθη τὰ ἑαυτῶν νήχονται. εἰσὶ δὲ ἐς τοῦτο λογιστικαί, ὥστε ἐφ' ἑαυτῶν λογίζεσθαι τὰς ἡμέρας τὰς τεσσαράκοντα, ἐν αἷς τὰ ἔγγονα αὐταῖς τῶν ᾠῶν συμπαγέντων, ζῷα γίνονται. ἐπιστρέψασαι δὲ αὖθις εἰς τὸν χῶρον, ἐν ᾧ κατέθεντο κρύψασαι τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ἀνώρυξαν τὴν γῆν, ἣν ἐπέβαλον, καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοττοὺς ἕπεσθαι δυναμένους αὐταῖς ἀπάγουσιν :~

Περὶ ἀγρίων συῶν :~

Ἦσαν ἄρα οἱ σῦς οἱ ἄγριοι ἰατρικῆς οὐκ ἀπαίδευτοι, καὶ θεραπείας ἅμα. οὗτοι γοῦν ὅταν αὐτοὺς λαθόντες ὑοσκυάμου φάγωσι, τὰ ἐξόπισθεν ἐφέλκουσι, παρειμένως ἔχοντες οὕτως ἑαυτῶν. εἶτα σπώμενοι, ὅμως ἐπὶ τὰ ὕδατα παραγίνονται. καὶ ἐνταῦθα τῶν καρκίνων ἀναλέγουσι, καὶ ἐσθίουσι προθυμότατα. γίνονται δὲ οὗτοι τοῦ πάθους φάρμακον, καὶ ἐργάζονται ὑγιεῖς αὐτοὺς αὖθις:~

Περὶ φαλαγγίου :~

Φαλάγγιον ἐλάφοις τοσοῦτόν ἐστι κακόν, ὅσον καὶ ἀνθρώποις. καὶ κινδυνεύουσιν ἀπολέσθαι διὰ ταχέων. ἐὰν μέντοι κιττοῦ γεύσωνται, ἐλύπησεν αὐτοὺς τὸ δῆγμα οὐδέν. δεῖ δὲ εἶναι τὸν κιττὸν ἄγριον:~

Περὶ λέοντος νοσοῦντος:~

Λέοντα δὲ νοσοῦντα τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ὀνίνησι. φαρμακὸν δὲ ἐστιν αὐτῷ τῆς νόσου, βρωθεὶς πίθηκος:~

Πῶς αἱ βεβλημέναι ἐν κρήτῃ αἶγες θεραπεύονται :~

Οἱ κρῆτές εἰσι τοξεύειν ἀγαθοί, καὶ τοίνυν καὶ τὰς αἶγας βάλλουσιν ἐπ' ἄκροις νεμομένας τοῖς ὄρεσιν. αἱ δὲ βληθεῖσαι, παραχρῆμα τῆς δικτάμου βοτάνης διέτραγον, καὶ ἅμα τῷ γεύσασθαι, ὅλα ἐκεῖνα τὰ βέλη ἐκπίπτει :~

Ὅτι μαντικοὶ οἱ μύες :~

Ἦσαν δ' ἄρα μαντικώτατων ζώων καὶ μύες. γηρώσης γὰρ οἰκίας ἤδη καὶ μελλούσης καταλισθαίνειν, αἰσθάνονται πρῶτοι. καὶ ἀπολιπόντες τὰς μυωπίας τὰς αὐτῶν, καὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς διατριβὰς, ἧ ποδῶν ἔχουσιν ἀποδιδράσκουσι, καὶ μετοικίζονται:~

Περὶ μυρμήκων ~

Ἔχουσι δὲ καὶ οἱ μύρμηκες, ὡς ἀκούω, μαντικῆς τινα αἴσθησιν. ὅταν γὰρ μέλλῃ λιμὸς ἔσεσθαι, δεινῶς εἰσι φιλόπονοι πρὸς τὸ θησαυρίζειν, καὶ ἑαυτοῖς ἀποταμειώσασθαι τῶν πυρῶν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅσα μυρμήκων δεῖπνόν ἐστιν ~

Περὶ γέλωνος:~

Ὁ Συρακούσιος γέλων κατ' ὄναρ ἐβέβλητο κεραυνῷ, καὶ διὰ τοῦτο ἐβόα, οὐκ ἀμυδρόν, οὐδὲ ἀσθενές, ὡς ἐν ὀνείρῳ, ἀλλ' ἀνδρικῶς, ἅτε δεινῶς ἐκπλαγεὶς ὑπὸ τοῦ δέους. ὁ δὲ κύων, ὅσπερ οὖν αὐτῷ παρεκάθευδεν, ἐκ τῆς βοῆς διεταράχθη, καὶ περιβὰς αὐτὸν ὑλάκτει πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικόν, καὶ σύντονον. καὶ ἐκ τούτων ὁ γέλων ἅμα τε ἀφυπνίσθη, καὶ τοῦ δέους ἀφέθη :~

Περὶ κύκνου :~

Λέγει Ἀριστοτέλης τὸν κύκνον καλλίπαιδα εἶναι, καὶ πολύπαιδα, ἔχειν γε μὴν καὶ θυμόν, πολλάκις γοῦν εἰς ὀργὴν, καὶ μάχην προελθόντες, καὶ ἀλλήλους ἀποκτείνουσιν οἱ κύκνοι. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ μάχεσθαι τοὺς κύκνους τοῖς ἀετοῖς, ἀμύνασθαί γε μὴν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν ἀδίκων. ὅτι δέ εἰσι φιλῳδοί, τοῦτο μὲν ἤδη καὶ τεθρύλληται. ἐγὼ δὲ ᾄδοντος κύκνου οὐκ ἤκουσα, ἴσως δὲ οὐδὲ ἄλλος, πεπίστευται οὖν ὅτι ᾄδει, καὶ λέγουσί γε αὐτὸν μάλιστα, ἐκεῖνον εἶναι τὸν χρόνον εὐφωνότατον, καὶ ᾠδικώτατον, ὅταν ᾖ περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. διαβαίνουσι δὲ καὶ πέλαγος, καὶ πέτονται καὶ κατὰ θαλάσσης, καὶ αὐτοῖς οὐ κάμνει τὸ πτερόν ~

Περὶ περιστερῶν.

Ἐκ διαδοχῆς φασὶν, ἐπῳάζειν τὰς περιστερὰς, εἶτα τῶν νεοττῶν γι-
νομένων, ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ἀπελαύνων αὐτῶν τὸν φθόνον, φα-
σὶν, ἵνα μὴ βασκανθῶσι δι᾽ ἀρχῆς. τίκτει δὲ ὠὰ δύο ἡ θήλεια,
ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν ποιεῖ πάντως, τὸ δὲ δεύτερον, θῆλυ, τίκτουσι
δὲ αἱ περιστεραὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, ἔνθεν τοι καὶ δεκάκις
τοῦ ἔτους ὠδίνουσι. λόγος δέ τις περίεισιν αἰγύπτιος, λέγων δωδεκά-
κις τὰς ἐν αἰγύπτῳ τίκτειν. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης καὶ διαφόρους
εἶναι τῆς περιστερᾶς τὴν πελειάδα, τὴν μὲν γὰρ περιστερὰν εἶναι μεί-
ζονα, τὴν δὲ πελειάδα βραχυτέραν. καὶ τὴν μὲν περιστερὰν τιθασὸν
εἶναι, τὴν δὲ, οὔ. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, μὴ πρότερον ἐπιβαίνειν τὸν ἄρρενα
τῇ θηλείᾳ, πρὶν ἢ φιλήσει αὐτήν. μὴ γὰρ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας
τὴν τῶν ἀρρένων ὁμιλίαν τοῦ φιλήματος ἔρημον. προστίθησι τού-
τοις καὶ ἐκεῖνα, ὅτι καὶ αἱ θήλειαι ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν τῆς
πρὸς ἄρρενα μίξεως ἀτυχήσωσι. καὶ οὐδὲν μὲν εἰς ἀλλήλας προΐεν-
ται. τίκτουσι δὲ ὠὰ ἐξ ὧν νεοττοὶ οὐ γίνονται αὐτοῖς. εἰ δὲ τῷ Καλλι-
μάχῳ χρὴ προσέχειν, φάσσαν, καὶ πυραλλίδα, καὶ περιστερὰν, καὶ τρυ-
γόνα, φησὶ, μηδὲν ἀλλήλαις ἐοικέναι. ἰνδικοὶ δέ φασι λόγοι, περιστε-
ρὰς ἐν ἰνδοῖς γίνεσθαι μηλίνας τὴν χρόαν. Χάρων δὲ ὁ λαμψα-
κηνὸς περὶ τὸν ἄθω φανῆναι περιστερὰς λευκὰς λέγει, ὅτε ἐνταῦ-
θα ἀπώλοντο αἱ τῶν περσῶν τριήρεις, περικάμπτουσαι τὸν ἄθω.
ἐν ἔρυκι δὲ τῆς σικελίας, ἔνθα ἐστὶν ὁ τῆς ἀφροδίτης νεὼς, σεμνός τε,
καὶ ἅγιος, ἔνθα κατά τινα καιρὸν θύουσιν οἱ ἐρυκινοὶ τὰ ἀναγώγια,
καὶ λέγουσι τὴν ἀφροδίτην εἰς λιβύην, ἀπὸ τῆς σικελίας ἀνάγεσθαι,
ἀφανεῖς ἐκ τοῦ χώρου αἱ περιστεραὶ γίνονται, ὥσπερ οὖν τῇ θεῷ
συναποδημοῦσαι. κατά γε μὴν τὸν λοιπὸν χρόνον πάμπολύ τι
πλῆθος τῶν δὲ τῶν ὀρνίθων ἐπιπολάζειν τῷ ναῷ τῆς θεοῦ ὡμο-
λόγηται. ἀχαϊκοὶ δὲ αὖ πάλιν λέγουσι λόγοι, καὶ τὸν δία αὐτὸν με-
ταβαλεῖν τὴν μορφὴν εἰς περιστερὰν, ἐρασθέντα παρθένου, φθίας
ὄνομα, ἐν αἰγίῳ δὲ ᾤκει ἡ φθία αὕτη.

Περὶ Σωκράτους ὅτε τὸ κώνειον ἔπιεν.

Ὅτε ἧκεν ἡ ναῦς ἡ ἐκ δήλου καὶ ἔδει Σωκράτην ἀποθνήσκειν, ἀφίκετο
εἰς τὸ δεσμοτήριον Ἀπολλόδωρος ὁ τοῦ Σωκράτους ἑταῖρος, χι-
τῶνά τε αὐτῷ φέρων ἐρίων πολυτελῆ, καὶ εὐήτριον, καὶ ἱμάτιον
τοιοῦτο, καὶ ἠξίου ἐνδύντα αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ θοἰμάτιον περιβαλ-

λούμενον, εἶτα οὕτω πιεῖν τὸ φάρμακον. ἔλεγε γοῦν αὐτῷ καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρήσειν, εἰ ἐν αὐτοῖς ἀποθάνοι. καὶ γοῦν καὶ προκεῖσθαι σὺν τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν οὐ πάνυ τι ἀδόξως. ταῦτα τὸν Σωκράτην ὁ Ἀπολλόδωρος, ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἔφη πρὸς τοὺς ἀμφὶ τὸν Κρίτωνα, καὶ Σιμμίαν, καὶ Φαίδωνα. καὶ πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καλῶς Ἀπολλόδωρος οὕτω δοξάζει, εἴγε αὐτὸς πεπίστευκεν, ὅτι μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηναίων φιλοτησίαν, καὶ τὸ τοῦ φαρμάκου πόμα, ἔτι οὕτως ὄψεται Σωκράτην. εἰ γὰρ οἴεται τὸν ὀλίγον ὕστερον ἐρριμμένον ἐν ποσὶ, καὶ κεισόμενόν γ' ἐμὲ εἶναι, δῆλός ἐστί με οὐκ εἰδώς:~

Περὶ τῶν σμικροτάτων τεθρίππων, καὶ ἐλεγείου:~

Ταῦτα ἄρα ἐστὶ τὰ θαυμαζόμενα Μυρμηκίδου τοῦ Μιλησίου, καὶ Καλλικράτους τοῦ Λακεδαιμονίου, τὰ μικρὰ ἔργα. τέθριππα μὲν ἐποίησαν ὑπὸ μυίας καλυπτόμενα. καὶ ἐν σησάμῳ δίστιχον ἐλεγεῖον χρυσοῖς γράμμασιν ἐπέγραψαν. ὧν, ἐμοὶ δοκεῖν, ὁ σπουδαῖος οὐδέτερον ἐπαινέσεται. τί γὰρ ἄλλο ἐστὶ ταῦτα ἢ χρόνου παρανάλωμα;

Περὶ τρυφουσῶν γυναικῶν:~

Πῶς δὲ οὐ διέρρεον ὑπὸ τρυφῆς αἱ πολλαὶ τῶν γυναικῶν. αἳ μὲν γὰρ τῆς κεφαλῆς στεφάνην ἐπετίθεντο ὑψηλήν, τοὺς δὲ πόδας σανδάλοις ὑπεδοῦντο. ἐκ δὲ τῶν ὤτων αὐταῖς ἐνώτια μακρὰ ἀπεκρέμαντο. τῶν δὲ χιτώνων τὰ περὶ τοὺς ὤμους ἄχρι τῶν χειρῶν οὐ συνέρραπτον, ἀλλὰ περόναις χρυσαῖς, καὶ ἀργυραῖς συνεχέσι κατελάμβανον. καὶ ταῦτα αἱ πάνυ παλαιαί. τῶν δὲ ἀττικῶν γυναικῶν τὴν τρυφὴν Ἀριστοφάνης λεγέτω:~

Περὶ τῆς τῶν Συβαριτῶν, καὶ Κολοφωνίων, καὶ Κορινθίων τρυφῆς:~

Ὁ μὲν δημώδης λόγος, καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας λέγει. Συβαρίταις καὶ αὐτῇ τῇ Συβάρει αἰτίαν τῆς ἀπωλείας γενέσθαι, τὴν πολλὴν τρυφήν. ἃ δὲ οὐκ ἔστι τοῖς πολλοῖς γνώριμα, ταῦτ' ἐγὼ ἐρῶ. Κολοφωνίους φασὶ, καὶ αὐτοὺς διὰ τὴν πάνυ τρυφὴν ἀπολέσθαι, καὶ γὰρ οὗτοι καὶ ἐσθῆτι πολυτελεῖ ἐθρύπτοντο, καὶ τραπέζης ἀσωτίᾳ καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν χρώμενοι ὕβριζον. καὶ ἡ τῶν Βακχιαδῶν δὲ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἀρχὴ, αἳ μέγα δυνάμεως προελθοῦσα, ὅμως διὰ τὴν τρυφὴν τὴν ἔξω τοῦ μέτρου, καὶ αὐτὴ κατελύθη:~

Περὶ Διονυσίου συλήσαντος τὰ τῶν θεῶν:~

Διονύσιος ἐξ ἁπάντων τῶν ἐν Συρακούσαις ἱερῶν ἐσύλησε τὰ χρή-

ματα. τοῦ δὲ ἀγάλματος τοῦ Διὸς περιεῖλε τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὸν κόσμον, ὅντινα ἦν φασι, χρυσίου, πέντε, καὶ ὀγδοήκοντα ταλάντων. ὀκνούντων δὲ τῶν δημιουργῶν ἅψασθαι, ὁ δὲ πρῶτος ἔκρουσε τὸ ἄγαλμα. καὶ τὸ ἄγαλμα δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος περιεσύλησεν, ἔχον καὶ αὐτὸ χρυσοῦς βοστρύχους, κελεύσας ἀποκεῖραί τινα αὐτό. πλεύσας δὲ εἰς βοιζωνίους, τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Λευκοθέας ἅπαντα ἐσύλησε χρήματα. τὴν παρακειμένην ἀργυρᾶν τῷ Ἀπόλλωνι τράπεζαν κελεύσας ἀφελεῖν, ἀγαθοῦ δαίμονος τῷ θεῷ διδόντας προπόσειν:~

Ἰσμηνίας αἰσχύνης χωρὶς, πῶς περσῶν βασιλεῖ προσεκύνησεν:~

Ἰ σμηνίου τοῦ Θηβαίου σοφὸν ἅμα, καὶ ἑλληνικὸν, οὐκ ἂν ἀποκρύψαιμι ἔργον. πρεσβεύων οὗτος ὑπὲρ τῆς πατρίδος πρὸς βασιλέα τῶν περσῶν, ἀφίκετο μὲν, ἐβούλετο δὲ αὐτὸς ὑπὲρ ὧν ἥκει, ἐντυχεῖν τῷ πέρσῃ. ἔφατο οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ χιλίαρχος, ὁ καὶ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων τῷ βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεομένους εἰσάγων. ἀλλ' ὦ ξεῖνε Θηβαῖε, ἔλεγε δὲ ταῦτα παίζων δι' ἑρμηνέως, Τιθραύστης δὲ ἦν ὄνομα τῷ χιλιάρχῳ. νόμος ἐστὶν ἐπιχώριος πέρσαις, τὸν εἰς ὀφθαλμοὺς ἐλθόντα τοῦ βασιλέως, μὴ πρότερον λόγου μεταλαγχάνειν, πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. εἰ τοίνυν αὐτὸς διὰ σαυτοῦ συγγενέσθαι θέλεις αὐτῷ, ὥρα σοὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου δρᾶν, εἰ δὲ μὴ, τὸ αὐτό σοι τοῦτο καὶ δι' ἡμῶν ἀνυσθήσεται, καὶ μὴ προσκυνήσαντι. ὁ τοίνυν Ἰσμηνίας ἄγε με εἶπε. καὶ προσελθὼν καὶ ἐμφανὴς τῷ βασιλεῖ γενόμενος, περιελόμενος τὸν δακτύλιον, ἔρριψεν ἀδήλως παρὰ τοὺς πόδας, ὃν ἔτυχε φορῶν. καὶ ταχέως ἐπικύψας, ὡς δὴ προσκυνῶν, πάλιν ἀνείλετο αὐτὸν, καὶ δόξαν μὲν ἀπέστειλε τῷ πέρσῃ προσκυνήσεως. οὐ μὴν ἔδρασεν οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν αἰσχύνην φερόντων. πάντα οὖν ὅσα ἠβουλήθη κατεπράξατο, οὐδὲ ἠτύχησέ τι ἐκ τοῦ πέρσου:~

Δῶρα τὰ διδόμενα παρὰ περσῶν βασιλέως τοῖς πρεσβευταῖς:~

Δ ῶρα τὰ ἐκ βασιλέως διδόμενα τοῖς παρ' αὐτὸν ἥκουσι πρεσβευταῖς, εἴτε παρὰ τῶν ἑλλήνων ἀφίκοιντο, εἴτε ἑτέρωθεν, ταῦτ' ἦν. τάλαντον μὲν ἑκάστῳ βαβυλώνιον ἐπισήμου ἀργυρείου. τάλαντα δὲ, φιάλαι δύο ἀργυραῖ. δύναται δὲ τὸ τάλαντον τὸ βαβυλώνιον, δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἀττικάς, ψέλλιά τε, καὶ ἀκινάκην ἐδίδου, καὶ στρεπτὸν, χιλίων δαρεικῶν ἄξια ταῦτα, καὶ στολὴν ἐπ' αὐτοῖς μηδικὴν, ὄνομα δὲ τῇ στολῇ δωροφορική:~

Περὶ Γοργίου, καὶ Πρωταγόρου:~

Ἐν τοῖς Ἕλλησι, τοῖς πάλαι μακρᾷ τῇ δόξῃ διέπρεπε Γοργίας ὁ Λεοντῖνος φιλολόγου. καὶ Πρωταγόρας Δημοκρίτου. τῇ δὲ σοφίᾳ τοσοῦτον ἐλείποντο, ὅσον ἀνδρῶν παῖδες. ἔοικε γάρ πως ἡ δόξα μὴ πάνυ τι ἀκριβὲς, μήτε ὁρᾶν, μήτε ἀκούειν. ἐνθένδε τοι πολλὰ σφάλλεται. καὶ τὰ μὲν καταχαρίζεται, τὰ δὲ ψεύδεται:~

Περὶ φιλονεικίας Ἡρακλέους, καὶ Λεπρέου:~

Γλαύκωνος τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος, γίνεται παῖς Λεπρέας, ὅσπερ οὖν συνεβούλευσε τῷ Αὐγέᾳ, δῆσαι τὸν Ἡρακλῆ, ὅτε αὐτὸν ἀπῄτει τὸν ὑπὲρ τοῦ ἄθλου μισθὸν Ἡρακλῆς. ἦν οὖν, οἷα εἰκὸς, πολέμιος τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Λεπρέας, ἐκ τῆς τοιαύτης συμβουλῆς. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ μὲν τοῦ Διὸς παῖς, ἐς Καύκωνας ἀφίκετο, δεηθείσης δὲ τῆς Ἀστυδαμείας, διαλύεται τὴν πρὸς τὸν Λεπρέαν ὁ Ἡρακλῆς ἔχθραν. φιλονεικία δ᾽ ὅμως αὐτοῖς ἐμπίπτει νεανικὴ, καὶ ἐρίζουσιν ἀλλήλοις περὶ δίσκου, καὶ ὕδατος ἀντλήσεως, καὶ τίς καταδειπνήσει ταῦρον πρότερος. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡττᾶται Λεπρέας. καὶ ὑπὲρ πολυποσίας ἀγὼν αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ ἐνταῦθα πάλιν ὁ Ἡρακλῆς ἐκράτει. διανιώμενος δὲ ὁ Λεπρέας, λαβὼν ὅπλα, ἐς μονομαχίαν προκαλεῖται τὸν Ἡρακλῆ. καὶ οὖν καὶ ἔτισε δίκας ὑπὲρ τῆς πρὸς Αὐγέᾳ, μαχόμενος γὰρ ἀποθνήσκει:~

Περὶ Ἀλεξάνδρου μεγαλοφροσύνης ἐς τὸν Φωκίωνα, καὶ τούτου ἐς ἐκεῖνον:~

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, εἰδέ τῳ δοκεῖ ὁ τοῦ Διὸς, ἐμοὶ γ᾽ οὐδὲν διαφέρει. Φωκίωνι μόνῳ φασὶ, τῷ Ἀθηναίων στρατηγῷ γράφων, προσετίθει τὸ χαίρειν. οὕτως ἄρα ᾑρήκει τὸν Μακεδόνα ὁ Φωκίων. ἀλλὰ καὶ τάλαντα αὐτῷ ἀργυρίου ἔπεμψεν ἑκατὸν, καὶ πόλεις τέσσαρας ὠνόμασεν, ὧν ἠξίου μίαν ἣν βούλεται προελέσθαι αὐτὸν, ἵνα ἔχῃ καρποῦσθαι τὰς ἐκεῖθεν προσόδους, ἦσαν δὲ αἱ πόλεις αἵδε, Κίος, Ἐλαία, Μύλασα, Πάταρα. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος μεγαλοφρόνως ταῦτα καὶ μεγαλοπρεπῶς. ἔτι γε μὴν μεγαλοφρονέστερον ὁ Φωκίων, μήτε τὸ ἀργύριον προσιέμενος, μήτε τὴν πόλιν. ὡς δὲ μὴ δοκοίη πάντη ὑπερφρονεῖν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐτίμησεν αὐτὸν κατὰ τοσοῦτον, τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ, τῇ ἐν Σάρδεσι δεδεμένους ἄνδρας ἠξίωσεν αὐτὸν ἀφεῖναι ἐλευθέρους αὐτῷ, Ἐχεκρατίδην τὸν

σοφιστὴν, καὶ Ἀθηνόδωρον τὸν ἰμβραῖον, καὶ Δημάρατον. ἀδελφὼ δὲ ἄρα ἤστην οὗτοι ῥοδίω :~

Περὶ Ἀγλαΐδος τῆς ἀδηφάγου :~

Γυναῖκα ἀκούω σαλπίσαι, καὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν ἅμα, καὶ τέχνην, ἀγλαΐδα ὄνομα, τὴν μεγακλέους παῖδα, περίθετον δὲ εἶχε κόμην, καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ὡς ὁμολογεῖ ποσείδιππος ταῦτα. δεῖπνον δὲ ἦν ἄρα αὐτῇ κρεῶν μὲν μναῖ δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικες τέσσαρες, ἔπινε δὲ οἴνου χοᾶ :~

Περὶ ἀδηφαγίας πολλῶν :~

Ἀδηφάγους λέγουσιν ἀνθρώπους γενέσθαι, Πιτυρέα τὸν φρύγα, καὶ Κάμβητα τὸν λυδὸν, καὶ Θῦον τὸν παφλαγόνα, καὶ Χαρίδαν, καὶ Κλεώνυμον, καὶ Πείσανδρον, καὶ Χάριππον, καὶ Μιθριδάτην τὸν ποντικὸν, καὶ καλαμόδρυν τὸν κυζικηνὸν, καὶ Τιμοκρέοντα τὸν ῥόδιον τὸν ἀθλητὴν ἅμα, καὶ ποιητὴν, καὶ Καντίβαριν τὸν πέρσην, καὶ Ἐρυσίχθονα τὸν μυρμιδόνος. ἔνθεν τοι καὶ κάνθων ἐκλήθη οὗτος. λέγεται δὲ ἐν σικελίᾳ ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι, καὶ σιτοῦς ἄγαλμα δήμητρος. ὁμολογεῖ δὲ καὶ Ἀλκμὰν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν πολυβορώτατον γεγονέναι. καὶ κτησίαν δὲ φησί τινα Ἀναξίλας ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς πολλὰ ἐσθίειν :~

Περὶ τῶν παρὰ ῥοδίοις κωμῳμένων ὄψων :~

Ἀλλὰ ἔγωγε ὑμῖν ἐθέλω εἰπεῖν ῥόδιον δόξαν. ἐν ῥόδῳ φασὶ, τὸν μὲν εἰς τοὺς ἰχθῦς ὁρῶντα, καὶ θαυμάζοντα αὐτοὺς, καὶ ὄντα τῶν ἄλλων ὀψοφαγίστατον, ἀλλὰ τοῦτόν γε ὡς ἐλευθέριον ὑπὸ τῶν δημοτῶν ἐπαινεῖσθαι, τόνγε μὴν εἰς τὰ κρέα ἀπονεύοντα, ὡς φορτικὸν, καὶ γάστριν διαβάλλουσι ῥόδιοι. εἴτε δὲ ἐκεῖνοι ὀρθῶς, εἴτε ἐκεῖνοι φλαύρως, ὑπερφρονῶ τοῦτο ἐξετάζειν :~

Ὅτι οἶς λέοντα ἔτεκεν :~

Λέγουσι κῴων παῖδες, ἐν κῷ τεκεῖν ἔν τινι ποίμνῃ νικίππου τοῦ τυράννου οἶν. τεκεῖν δὲ οὐκ ἄρνα, ἀλλὰ λέοντα. καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο τῷ νικίππῳ, τὴν τυραννίδα τὴν μέλλουσαν αὐτῷ μαντεύσασθαι, ἰδιώτῃ ἔτι ὄντι :~

Ὅτι ὁ γαλέτης οὐ μᾶλλον διὰ τὴν μορφὴν, ἢ διὰ τὴν σύνεσιν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου λίαν ἠράσθη :~

Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐρώμενον εἶχε γαλέτην ὄνομα, ἰδεῖν κάλλιστον. ἀμείνων δὲ ἦν ἄρα τῷ μειρακίῳ γνώμη τῆς μορφῆς. πολ

λάκις

λάκις γοῦν αὐτῷ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐμαρτύρει, καὶ ἔλεγεν. ὦ ἀγαθὴ κεφαλή, κακοῦ μὲν οὐδεπώποτε οὐδενὶ γέγονας αἴτιος, πολλοῖς δὲ καὶ πολλὰ ἀγαθὰ προυξένησας. ὁ μὲν ἵππευε σὺν τῷ βασιλεῖ τὸ μειράκιον. ἰδὼν δὲ πόρρωθεν ἀγομένους τινὰς ἐπὶ θανάτῳ, οὐ ῥαθύμως εἶπεν, ἀλλ' ἔφη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ κατά τινα δαίμονα τῶν ἀγομένων ἀγαθόν, ἐπὶ ἵππῳ ἐτύχομεν ὄντες, φέρε εἴ σοι δοκεῖ τὴν ἔλασιν ἐπιτείναντες, καὶ συντονώτερον ἐπιδιώξαντες Διόσκουροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα σωτῆρες, οἷα καὶ ἀγαθοὶ παραστάται, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τούτων. ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτοῦ τῇ χρηστότητι, ὡς τὸ φιλοίκτιρμον ὑπερφιλήσας, καὶ ἐκείνους ἔσωσε, καὶ ἐπὶ πλέον προσέθηκε τὸ φίλτρον τοῦ κατ' αὐτὸν ἔρωτος:~

Περσικὸς νόμος, περὶ τοῦ δῶρα προσφέρειν τῷ βασιλεῖ:~

Νόμος οὗτος περσικὸς ἐν τοῖς μάλιστα ὑπ' αὐτῶν φυλαττόμενος, ὅταν εἰς Πέρσας ἐλαύνῃ βασιλεύς, πάντες αὐτῷ Πέρσαι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος προσκομίζει, ἅτε δὴ ὄντες ἐν γεωργίᾳ, καὶ περὶ γῆν πονούμενοι, καὶ αὐτουργοὶ πεφυκότες, οὐδὲν τῶν ὑβεισμένων, οὐδὲ τῶν ἄγαν πολυτελῶν προσφέρουσιν. ἀλλ' ἢ βοῦς, ἢ ὄϊς, ἢ δὴ σῖτον, καὶ οἶνον ἄλλοι. παρεξιόντι δ' αὐτῷ, καὶ παρελαύνοντι, ταῦτα ὑπὸ ἑκάστου πρόκειται, καὶ ὀνομάζεται δῶρα. καὶ δοκεῖ τούτῳ. οἱ δὲ ἔτι τούτων ἐνδεέστεροι τὸν βίον, καὶ γάλα, καὶ φοίνικας αὐτῷ, καὶ τυρὸν προσφέρουσι, καὶ τρωκτὰ ὡραῖα, καὶ τὰς ἄλλας ἀπαρχὰς τῶν ἐπιχωρείων:~

Περὶ δεδωρημένου ὕδατος τῷ Περσῶν βασιλεῖ:~

Λόγος οὖν καὶ οὗτος περσικός. φασὶν ἄνδρα Πέρσην, ᾧ ὄνομα ἦν Σιναίτης, πόρρω τῆς ἐπαύλεως τῆς ἑαυτοῦ ἐντυχεῖν Ἀρταξέρξῃ, τῷ ἐπικαλουμένῳ μνήμονι. ἀπολειφθέντα οὖν, θορυβηθῆναι δέει τοῦ νόμου, καὶ αἰδοῖ τοῦ βασιλέως. οὐκ ἔχων δὲ ὅτι χρήσηται τῷ παρόντι, ἡττηθῆναι τῶν ἄλλων Περσῶν μὴ φέρων, μηδὲ ἄτιμος δόξαι, τῷ μὴ δωροφορῆσαι βασιλέα. ἀλλ' οὗτός γε πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν πλησίον παραρρέοντα, ᾧ Κῦρος ὄνομα, ἐλθὼν σὺν σπουδῇ, καὶ ᾗ ποδῶν εἶχε μάλιστα ἐπικύψας, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσάμενος τοῦ ὕδατος, βασιλεῦ φησὶν, Ἀρταξέρξη, δι' αἰῶνος βασιλεύοις, νῦν μὲν οὖν σε ὅπῃ τε, καὶ ὅπως ἔχω τιμῶ, ὡς ἂν μὴ ἀγέραστος τὸ γοῦν ἐμὸν, καὶ τὸ κατ' ἐμὲ παρέλθῃς. τιμῶ δέ σε Κύρου

ποταμοῦ ὕδατι. ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σταθμὸν τὸν σὸν παραγένῃ, οἴκοθεν ὡς ἔνι μάλιστα ἑαυτῷ κράτιστα, καὶ πολυτελέστατα χαρίσωμαι, οὕτω τιμήσω σε, ὡς μηδὲν ἐλάττων γενοίμην τινὸς τῶν ἄλλων τῶν ἤδη σε δεξιωσαμένων τοῖς δώροις. ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀρταξέρξης ἥσθη, καὶ δέχομαι ἡδέως φησίν, ἄνθρωπε τὸ δῶρον. καὶ τιμῶ γε αὐτὸ τῶν πάνυ πολυτελῶν, ἰσοστάσιον ἐκείνοις λέγω. πρῶτον μὲν, ὅτι ὕδωρ ἐστὶ τὸ πάντων ἄριστον, δεύτερον δὲ, ὅτι Κύρου ὄνομα ἐν ἑαυτῷ φέρει. καὶ σὺ δέ μοι καταλύοντι, ἐν τῷ σταθμῷ πάντως ἐπιφάνηθι. ταῦτα εἰπὼν προσέταξε τοῖς εὐνούχοις λαβεῖν τὸ ἐξ αὐτοῦ δῶρον. οἱ δὲ τὴν ταχίστην προσδραμόντες εἰς χρυσῆν φιάλην, ἐδέξαντο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ ὕδωρ. ἐλθὼν δὲ ἔνθα κατέλυεν ὁ βασιλεὺς, ἔπεμψε τῷ ἀνδρὶ τῷ Πέρσῃ στολὴν περσικὴν, καὶ φιάλην χρυσῆν, καὶ χιλίους δαρεικούς, καὶ προσέταξε τὸν κομίζοντα αὐτὰ εἰπεῖν τῷ λαμβάνοντι. κελεύει σε βασιλεὺς, ἐκ μὲν τούτου τοῦ χρυσίου εὐφραίνειν τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, ἐπεὶ καὶ σὺ τὴν ἐκείνου εὔφρανας, μὴ αὐτὴν ἀγέραστον, μηδὲ ἄτιμον ἐάσας, ἀλλ' ὡς ἤδη ἐχώρει ταύτῃ τιμήσας. βούλεται δέ σε καὶ τῇ φιάλῃ ταύτῃ ἀρυόμενον, πίνειν ἐξ ἐκείνου τοῦ ὕδατος:~

Περὶ μεγάλης ῥοιᾶς τῷ αὐτῷ δεδωρημένης:~

Ῥοιὰν ἐπὶ λίκνου μεγίστην ὁ Μίσης Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα, προσεκόμισε. τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐκ ποίου παραδείσου φησὶ, λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο; τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν, καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη. καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικὰ ἔπεμψε, καὶ ἐπεῖπε, νὴ τὸν Μίθραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι. ἔοικε δὲ ὁ λόγος ὁμολογεῖν οὗτος, ὅτι πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς, καὶ τῶν κατὰ φύσιν δύναιτο ἂν κρείττονα γενέσθαι.

Περὶ πατρὸς υἱοῦ θάνατον καταγνώσκεσθαι ζητοῦντος.

Ἀνὴρ γένει Μάρδος, ὄνομα Ῥακώφης, παῖδας εἶχεν ἑπτά. ἀλλὰ τούτων ὁ νεώτατος ἐκαλεῖτο Καρτώμης, καὶ κακὰ δὲ πολλὰ τοὺς μάγους εἰργάζετο. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειρᾶτο αὐτὸν ὁ πατὴρ παιδεύειν, καὶ ῥυθμίζειν λόγῳ. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθετο, τῶν δικαστῶν τῶν περιχώρων ἀφικομένων ἔνθα ᾤκει ὁ τοῦ νεανίσκου πατὴρ, ἀλλ' ἐκεῖ-

νός γε συλλαβὼν τὸ παιδίον καὶ τὼ χεῖρε ὀπίσω περιαγαγὼν αὐτοῦ, πρὸς τοὺς δικαστὰς ἦγε. καὶ ὅσα αὐτῷ τετόλμηται, πάντα ἀκριβῶς κατηγορήσε, καὶ ᾔτει παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποκτεῖναι τὸν νεανίσκον. οἱ δὲ, ἐξεπλάγησαν, καὶ αὐτοὶ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν οὐκ ἔκριναν τὴν καταδικάζουσαν ἀγαγεῖν ψῆφον. ἀμφοτέρους δὲ ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν τὸν Ἀρταξέρξην ἤγαγον. τὰ αὐτὰ δὲ λέγοντος τοῦ Μάρδου, ὑπολαβὼν ὁ βασιλεὺς ἔφη, εἶτα τολμήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς ἑαυτοῦ τὸν υἱὸν ἀποθνήσκοντα ὑπομεῖναι; ὁ δὲ ἔφη, πάντων μάλιστα, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ κήπῳ ὅταν τῶν φυομένων θειδακινῶν τὰς ἐκφύσεις τὰς πικρὰς ἀποκλῶ, καὶ ἀφαιρῶ, οὐδὲν ἡ μήτηρ αὐτῶν ἡ θειδακίνη λυπεῖται, ἀλλὰ θάλλει μᾶλλον, καὶ μείζων, καὶ γλυκίων γίνεται. ἅμα καὶ ἐγὼ ὦ βασιλεῦ, τὸν βλάπτοντα τὴν ἐμὴν οἰκίαν, καὶ τὸν τῶν ἀδελφῶν βίον ἐπιθεωρῶν ἀπολλύμενον, καὶ τῆς κακουργίας τῆς εἰς αὐτοὺς παυόμενον, καὶ αὐτὸς αὐξηθήσομαι, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς κατὰ γένος συνέσομαι τὰ αὐτὰ ἐμοὶ συμπάσχουσιν. ὧν ἀκούσας Ἀρταξέρξης ἐπῄνεσε μὲν τὸν Ῥακώκην, καὶ τῶν βασιλικῶν δικαστῶν ἐποίησεν ἕνα, εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας. ὅτι ὁ περὶ τῶν ἰδίων παίδων, οὕτω δικαίως ἀποφαινόμενος, πάντως καὶ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἀκριβὴς ἔσται δικαστὴς, καὶ ἀδέκαστος. ἀφῆκε δὲ καὶ τὸν νεανίαν τῆς παρούσης τιμωρίας, ἀπειλῶν αὐτῷ θανάτου τρόπον βαρύτατον, ἐὰν ἐπὶ τοῖς φθάσασιν ἀδικήμασιν φωραθῇ ἕτερα.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ:~

Πῶς ὁ Σωκράτης ἐθάρσυνε τὸν ἀλκιβιάδην, ὥστε μηκέτι μᾶλλον τοῦ πρέποντος εὐλαβεῖσθαι τὸν δῆμον:~

Καὶ ταῦτα Σωκράτους πρὸς Ἀλκιβιάδην. ὁ μὲν ἠγωνία, καὶ ἐδεδίει πάνυ σφόδρα εἰς τὸν δῆμον παρελθεῖν τὸ μειράκιον, ἐπιθαρσύνων δὲ αὐτὸν, καὶ ἐγείρων ὁ Σωκράτης, οὐ καταφρονεῖς εἶπεν ἐκείνου τοῦ σκυτοτόμου; τὸ ὄνομα εἰπὼν αὐτοῦ. φήσαντος δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὑπολαβὼν πάλιν ὁ Σωκράτης, ἔτι δὲ ἐκείνου τοῦ ἐν τοῖς κύκλοις κηρύττοντος; ἢ ἐκείνου τοῦ σκηνορράφου; ὁμολογοῦντος δὲ τοῦ κλινίου μειρακίου. οὐκοῦν ἔφη ὁ Σωκράτης, ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων ἐκ τοιούτων ἤθροισται, καὶ εἰ τῶν καθ' ἕνα καταφρονεῖς, καταφρονητέον ἄρα καὶ τῶν ἠθροισμένων. μεγαλοφρόνως ταῦτα ὁ τοῦ Σωφρονίσκου καὶ τῆς Φαιναρέτης, τὸν τοῦ κλεινίου, καὶ τῆς Δεινομάχης διδάσκων:~

Περὶ γραφῶν ἐπαινουμένων κακῶς:~

Μεγαβύζου ποτὲ ἐπαινοῦντος γραφὰς εὐτελεῖς, καὶ ἀτέχνους, ἑτέρας δὲ σπουδαίως ἐκπεπονημένας διαψέγοντος, τὰ παιδάρια τὰ τοῦ ζεύξιδος τὴν μηλίδα τρίβοντα κατεγέλα. ὁ τοίνυν ζεῦξις ἔφατο, ὅταν μὲν σιωπᾷς ὦ μεγάβυζε, θαυμάζει σε τὰ παιδάρια ταῦτα, ὁρᾷ γάρ σου τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὴν θεραπείαν τὴν περὶ σέ, ὅταν γε μὴν τεχνικόν τι θέλεις εἰπεῖν, καταφρονεῖ σου. φύλαττε τοίνυν σεαυτὸν εἰς τοὺς ἐπαινουμένους, κρατῶν τῆς γλώσσης, καὶ ὑπὲρ μηδενὸς τῶν μηδέν σοι προσηκόντων φιλοτεχνῶν:~

Περὶ Ἀλεξάνδρου οὐκ ἐπαινέσαντος εἰκόνα κατὰ τὴν ἀξίαν:~

Ἀλέξανδρος θεασάμενος τὴν ἐν ἐφέσῳ εἰκόνα ἑαυτοῦ, τὴν ὑπὸ Ἀπελλοῦ γραφεῖσαν, οὐκ ἐπῄνεσε κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ γράμματος. εἰσαχθέντος δὲ τοῦ ἵππου, καὶ χρεμετίσαντος πρὸς τὸν ἵππον τὸν ἐν τῇ εἰκόνι, ὡς πρὸς ἀληθινὸν καὶ ἐκεῖνον, ὦ βασιλεῦ εἶπεν ὁ Ἀπελλῆς, ἀλλ' ὅ γε ἵππος ἔοικέ σου γραφικώτερος εἶναι κατὰ πολύ:~

Περὶ ἔρωτος χαρίτωνος, καὶ Μελανίππου, καὶ τυράννου εἰς αὐτοὺς συμπαθείας :~

φαλάριδος ὑμῖν ἔργον οὐ μάλα ἐκείνῳ σύνηθες εἰπεῖν ἐθέλω. τὸ δὲ ἔργον φιλανθρωπίαν ἄμαχον ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο ἀλλότριον ἐκείνου δοκεῖ. χαρίτων ἦν ἀκραγαντῖνος φιλόκαλος ἄνθρωπος, καὶ περὶ τὴν ὥραν τὴν τῶν νέων ἐσπουδακὼς δαιμονίως. διαπύρως δὲ ἠράσθη μάλιστα Μελανίππου τοῦ ἀκραγαντίνου, καὶ ἐκείνου, καὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθοῦ, καὶ τὸ κάλλος διαφέροντος. τοῦτον ἐλύπησε ὁ φάλαρις τὸν Μελάνιππον. δικαζομένῳ γὰρ αὐτῷ πρός τινα τῶν ἑταίρων αὐτοῦ τοῦ φαλάριδος, προσέταξεν ὁ τύραννος τὴν γραφὴν καταθέσθαι. τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ὁ δὲ ἠπείλησε τὰ ἔσχατα δράσειν αὐτὸν μὴ ὑπακούσαντα. καὶ ἐκεῖνος μὲν παρὰ τὴν δίκην ἐκράτησε τοῦ ἀνάγκῃ προστάξαντος. τοῦ φαλάριδος δὲ οἱ ἄρχοντες τὴν γραφὴν τοῦ ἀγῶνος ἠφάνισαν. βαρέως δ' ἐπὶ τούτοις ὁ νεανίσκος ἤνεγκεν, ὑβρίσθαι λέγων. καὶ ὁμολογεῖ τὴν ὀργὴν τὴν ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ἐραστὴν ὁ Μελάνιππος. καὶ ἠξίου κοινωνὸν αὐτὸν γενέσθαι τῆς ἐπιθέσεως τῆς κατ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλους δὲ ἔσπευδε προσλαβεῖν τῶν νεανίσκων, οὓς μάλιστα ᾔδει πρὸς τὴν τοιαύτην πρᾶξιν θερμοτάτους. ὁρῶν δὲ αὐτὸν ὁ χαρίτων ἀνοιδοῦντα, καὶ ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἀναφλεγόμενον, καὶ γινώσκων ὅτι τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτοῖς συλλήψεται, δέει τῷ ἐκ τοῦ τυράννου, καὶ αὐτὸς ἔφη πάλαι τοῦτο ἐπιθυμεῖν, καὶ σπεύδειν ἐκ παντὸς, τὴν πατρίδα ῥύσασθαι τῆς δουλείας τῆς καταλαβούσης, ἀσφαλὲς δὲ μὴ εἶναι πρὸς πολλοὺς τὰ τοιαῦτα ἐκφέρειν, ἠξίου δὲ τὸν Μελάνιππον συγχωρῆσαι ὑπὲρ τούτων ἀκριβέστερον διασκέψασθαι, καὶ ἐᾶσαι παραφυλάξαι τὸν χρόνον, τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν πρᾶξιν, συνεχώρησε τὸ μειράκιον. ἐφ' ἑαυτοῦ τοίνυν ὁ χαρίτων ἐκθέμενος τὸ πᾶν τόλμημα. καὶ κοινωνὸν αὐτοῦ μὴ θελήσας παραλαβεῖν τὸν ἐρώμενον, ἵν' εἰ καταφωραθεὶς αὐτὸς ὑπόσχοι τὴν δίκην, ἀλλὰ μὴ καὶ ἐκεῖνον εἰς τὰ αὐτὰ ἐμβάλλοι. ἡνίκα οὖν ἐδόκει καλῶς ἔχειν, ἐγχειρίδιον λαβὼν, ὥρμησε ἐπὶ τὸν τύραννον. οὐ μὴν ἔλαθε, καταφωραθεὶς δὲ πάνυ σφόδρα τῶν δορυφόρων ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα φυλαττόντων. ἐμβληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φαλάριδος εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ στρεβλούμενος ἵν' εἴπῃ τοὺς συνεγνωκότας, ὁ δὲ ἐνεκαρτέρει καὶ

ἀνθέξει ταῖς βασάνοις. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ὁ Μελάνιππος ἧκεν ἐπὶ τὸν Φάλαριν, καὶ ὡμολόγησεν οὐ μόνον κοινωνὸς εἶναι τῷ Χαρίτωνι τῆς βουλῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἄρξαι τῆς ἐπιβουλῆς. τοῦ δὲ πυνθανομένου τὴν αἰτίαν, εἶπε τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, καὶ τὴν τῆς γραφῆς ἄρσιν, καὶ ἐπὶ τούτοις ὡμολόγει παραλγῆσαι. θαυμάσας οὖν, ἀμφοτέρους ἀφῆκε τῆς τιμωρίας, προστάξας αὐθήμερον ἀπελθεῖν, μὴ μόνον τῆς ἀκραγαντίνων πόλεως, ἀλλὰ καὶ τῆς σικελίας. συνεχώρησε δὲ αὐτοῖς τὰ ἴδια δίκαια καρποῦσθαι. τούτους ὕστερον ἡ πυθία, καὶ τὴν φιλίαν αὐτῶν ὕμνησε. διὰ τούτων τῶν ἐπῶν.

Θείας ἡγητῆρες ἐφημερίοις φιλότητος,

Εὐδαίμων χαρίτων, καὶ Μελάνιππος ἔφυ. Τοῦ θεοῦ τὸν ἔρωτα αὐτῶν θείαν ὀνομάζοντος φιλίαν.

Περὶ χρόνου ταμιεύσεως, καὶ τοῦ μὴ ἐᾶσαι Λακεδαιμονίους περιπατεῖν.

Λακεδαιμόνιοι δεινὴν ἐποιοῦντο τοῦ χρόνου τὴν φειδὼ, ταμιευόμενοι πανταχόθεν αὐτὸν εἰς τὰ ἐπειγόμενα, καὶ μηδενὶ τῶν πολιτῶν ἐπιτρέποντες, μήτε ῥᾳστωνεύειν, μήτε ῥᾳθυμεῖν εἰς αὐτὸν, ὡς ἂν μὴ πρὸς τὰ ἔξω τῆς ἀρετῆς ἀναλισκόμενος, εἶτα μάτην διαφθείροιτο. μαρτύριον τούτου πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο. ἀκούσαντες οἱ ἔφοροι Λακεδαιμονίων, τοὺς δεκέλειαν καταλαβόντας περιπάτῳ χρῆσθαι δειλινῷ, ἐπέστειλαν αὐτοῖς, μὴ περιπατεῖτε, ὡς τρυφώντων αὐτῶν μᾶλλον, ἢ τὸ σῶμα ἐκπονούντων. δεῖν γὰρ Λακεδαιμονίους, οὐ διὰ τοῦ περιπάτου, ἀλλὰ διὰ τῶν γυμνασίων τὴν ὑγείαν πορίζεσθαι.

Παράδειγμα ὅτι οὐ δεῖ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν.

Ἱππόμαχος φασὶν, ὁ γυμναστὴς ἐπεὶ παλαίσματι, ὁ ἀθλητὴς ὁ ὑπ' αὐτῷ γυμναζόμενος ἐπάλαισεν, εἶτα ὁ πᾶς ὄχλος, ὁ περιεστὼς ἐξεβόησε, καθίκετο αὐτοῦ τῇ ῥάβδῳ ὁ ἱππόμαχος, καὶ εἶπεν, ἀλλὰ σύγε κακῶς, καὶ οὐχ ὡς ἐχρῆν ἐποίησας, ὅπερ ἐχρῆν ἄμεινον γενέσθαι. οὐ γὰρ ἂν ἐπῄνεσάν σε οὗτοι τεχνικόν σε δράσαντά τι. αἰνιττόμενος, ὅτι τοὺς εὖ, καὶ καλῶς ἕκαστα δρῶντας, οὐ τοῖς πολλοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἔχουσι νοῦν θεωρητικὸν τῶν δρωμένων, ἀρέσκειν δεῖ. ἔοικε δὲ καὶ Σωκράτης τὴν τῶν πολλῶν ἐκφαυλίζειν κρίσιν, ἐν τῇ συνουσίᾳ τῇ πρὸς κρίτωνα, ὅτε ἀφίκετο ὁ κρίτων

εἰς τὸ δεσμοτήριον, καὶ δὴ ἔπειθεν αὐτὸν ἀποδρᾶναι, καὶ τὴν τῶν ἀθηναίων τὴν κατ' αὐτοῦ κρίσιν διαφθεῖραι :~

Περὶ τοῦ μὴ ἐκτιθέναι βρέφη θηβαίους :~

Νόμος οὗτος θηβαϊκὸς ὀρθῶς ἅμα καὶ φιλανθρώπως κείμενος ἐν τοῖς μάλιστα. ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ θηβαίῳ, ἐκθεῖναι παιδίον, οὐδὲ εἰς ἐρημίαν αὐτὸ ῥῖψαι, θάνατον αὐτοῦ καταψηφισάμενον. ἀλλ' ἐὰν ᾖ πένης εἰς τὰ ἔσχατα ὁ τοῦ παιδὸς πατὴρ, εἴτε ἄρρεν τοῦτο, εἴτε θῆλυ ἐστὶν, ἐπὶ τὰς ἀρχὰς κομίζειν ἐξ ὠδίνων τῶν μητρώων σὺν τοῖς σπαργάνοις αὐτό. αἱ δὲ, παραλαβοῦσαι, ἀποδίδονται τὸ βρέφος τῷ τιμὴν ἐλαχίστην δόντι. ῥήτρα τε πρὸς αὐτὸν, καὶ ὁμολογία γίνεται, ἦ μὴν τρέφειν τὸ βρέφος, καὶ αὐξηθὲν ἔχειν δοῦλον, ἢ δούλην, θρεπτήρια αὐτοῦ, τὴν ὑπηρεσίαν λαμβάνοντα :~

Περὶ Ξενοκλέους, καὶ Εὐριπίδου, ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγωνισαμένων :~

Κατὰ τὴν πρώτην, καὶ ἕκτην Ὀλυμπιάδα καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις, Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς, ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Οἰδίποδι, καὶ Λυκάονι, καὶ Βάκχαις, καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῷ. τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν, Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Παλαμήδῃ, καὶ Τρωσὶ, καὶ Σισύφῳ σατυρικῷ. γελοῖον δὲ, οὐ γάρ; Ξενοκλέα μὲν ἡττᾶσθαι, Εὐριπίδην δὲ νικᾶν, καὶ ταῦτα τοιούτοις δράμασι, τῶν δύο τοίνυν τὸ ἕτερον, ἢ ἀνόητοι ἦσαν οἱ τῆς ψήφου κύριοι, καὶ ἀμαθεῖς, καὶ πόρρω κρίσεως ὀρθῆς, ἢ ἐδεκάσθησαν. ἄτοπον δὲ ἑκάτερον, καὶ ἀθηναίων ἥκιστα ἄξιον :~

Περί τινων ἀποστατῶν, ἀθηναίων ψηφίσματα :~

Οἷα ἐψηφίσαντο ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτα ἐν δημοκρατίᾳ; αἰγινητῶν μὲν ἑκάστου τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς. ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ ἐλαύνειν δύνωνται. Μιτυληναίους δὲ ἡβηδὸν ἀποσφάξαι. καὶ τοῦτο ἐψηφίσαντο, εἰσηγησαμένου Κλέωνος τοῦ Κλεαινέτου. τούς γε μὴν ἁλισκομένους αἰχμαλώτους σαμίων στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ εἶναι τὸ στίγμα γλαῦκα, καὶ τοῦτο ἀττικὸν ψήφισμα. οὐκ ἐβουλόμην δὲ αὐτὰ, οὔτε ἀθήνησι κεκυρῶσθαι, οὔτε ὑπὲρ ἀθηναίων λέγεσθαι, ὦ πολιὰς ἀθηνᾶ, καὶ ἐλευθέριε Ζεῦ, καὶ οἱ ἑλλήνων θεοὶ πάντες :~

Τιμόθεος Πλάτωνος διαλεγομένου ἀκούσας,
ἧττον εὐδαίμονα ἑαυτὸν ἔκρινεν :~

Τιμόθεον ἀκούω τὸν Κόνωνος, τὸν ἀθηναίων στρατηγόν, ὅτε ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας ἦν, καὶ ᾕρει τὰς πόλεις ῥᾷστα, καὶ οὐκ εἶχον ἀθηναῖοι, ὅποι ποτὲ αὐτὸν καταθῶνται ὑπὸ θαύματος τοῦ περὶ τὸν ἄνδρα. ἀλλὰ τοῦτόν γε Πλάτωνι τῷ Ἀρίστωνος περιτυχόντα, βαδίζοντι ἔξω τοῦ τείχους μετά τινων γνωρίμων, καὶ ἰδόντα σεμνὸν μὲν ἰδεῖν τὸ πλάτος, ἵλεων δὲ τῷ προσώπῳ, διαλεγόμενον δὲ οὐχὶ περὶ εἰσφορᾶς χρημάτων, οὐδὲ ὑπὲρ τριήρων, οὐδὲ ὑπὲρ ναυτικῶν χρειῶν, οὐδὲ ὑπὲρ πληρωμάτων, οὐδὲ ὑπὲρ τοῦ δεῖν βοηθεῖν, οὐδὲ ὑπὲρ φόρου τοῦ τῶν συμμάχων, οὐδὲ ὑπὲρ τῶν νησιωτῶν, ἢ ὑπὲρ ἄλλου τινὸς τοιούτου φληνάφου. ὑπὲρ ἐκείνων δὲ ὧν ἔλεγε Πλάτων, καὶ ὑπὲρ ὧν εἴθιστο σπουδάζειν. ἐπιστάντα τὸν Τιμόθεον τὸν τοῦ Κόνωνος εἰπεῖν, ὦ τοῦ βίου, καὶ τῆς ὄντως εὐδαιμονίας. ἐκ τούτων οὖν δῆλον, ὡς ἑαυτὸν οὐ πάνυ τι εὐδαίμονα ἀπέφαινεν ὁ Τιμόθεος, ὅτι μὴ ἐν τούτοις, ἀλλ᾽ ἐν τῇ παρ᾽ ἀθηναίων δόξῃ, καὶ τιμῇ ἦν :~

Περὶ τῶν ῥηθέντων ὑπὸ Σωκράτους, περὶ τῶν ὑπὸ τῶν τριάκοντα σφαττομένων :~

Σωκράτης ἰδὼν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τοὺς ἐνδόξους ἀναιρουμένους, καὶ βαρύτατα τοὺς πλουτοῦντας ὑπὸ τῶν τυράννων ἐπιβουλευομένους, Ἀντισθένει φασὶ περιτυχόντα εἰπεῖν. μή τί σοι μεταμέλει, ὅτι μέγα, καὶ σεμνὸν οὐδὲν ἐγενόμεθα ἐν τῷ βίῳ, καὶ τοιοῦτοι, οἵους ἐν τῇ τραγῳδίᾳ τοὺς μονάρχας ὁρῶμεν, Ἀτρέας τε ἐκείνους, καὶ Θυέστας, καὶ Ἀγαμέμνονας, καὶ Αἰγίσθους. οὗτοι μὲν γὰρ ἀποσφαττόμενοι, καὶ ἐκτραγῳδούμενοι, καὶ πονηρὰ δεῖπνα δειπνοῦντες, καὶ ἐσθίοντες, ἑκάστοτε ἐκκαλύπτονται. οὐδεὶς δὲ οὕτως ἐγένετο τολμηρός, οὐδὲ ἀναίσχυντος τραγῳδίας ποιητής, ὥστε εἰσαγαγεῖν εἰς δρᾶμα ἀποσφαττόμενον χορόν :~

Περὶ Θεμιστοκλέους παυσαμένου τῆς ἀσωτίας :~

Θεμιστοκλέους τοῦ Νεοκλέους. οὐκ οἶδα εἰ ἐπαινεῖν χρὴ τοῦτο. ἐπεί γε τῆς ἀσωτίας ἐπαύσατο Θεμιστοκλῆς, ἀποκηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός, καὶ ὑπήρξατό πως τοῦ σωφρονεῖν, καὶ τῶν μὲν ἑταιρῶν ἀπέστη, ἤρα δὲ ἔρωτα ἕτερον, τὸν τῆς πολιτείας τῶν ἀθηναίων, καὶ θερμότατα ἐπεχείρει ταῖς ἀρχαῖς, καὶ ἑαυτὸν ἐσπούδαζεν εἶναι πρῶτον. ἔλεγε φασὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους. τί δ᾽ ἂν ἐμοὶ δοίητε, ὃς οὔπω φθονοῦμαι, ὅστις δ᾽ ἐρᾷ φθονεῖσθαι, τοῦτον δήπου τὸν Εὐριπίδου

περιβλέπεσθαι

περιβλάπτεσθαι οὐδέν. ὅτι δὲ τοῦτ' ἐστὶ κενόν, ὁ αὐτὸς Εὐριπί-
δης φησίν:~

Περὶ Σωκράτους κωμῳδουμένου ὑπὸ Ἀριστοφάνους:~

Ἐπέθεντο τῷ Σωκράτει, καὶ ἐπεβούλευον, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἄνυτον,
ὧν χάριν, καὶ δι' ἃς αἰτίας λέλεκται πάλαι. ὑφορώμενοι δὲ τοὺς
Ἀθηναίους, καὶ δεδιότες, ὅπως ποτὲ ἕξουσι πρὸς τὴν κατηγορίαν
τοῦ ἀνδρός. πολὺ γὰρ ἦν τὸ τοῦ Σωκράτους ὄνομα, διά τε τὰ ἄλλα,
καὶ ὅτι τοὺς σοφιστὰς ἤλεγχεν, οὐδὲν ὑγιὲς ὄντας, οὐδέ τι σπου-
δαῖον, ἢ εἰδότας, ἢ λέγοντας. ἐκ τούτων οὖν ἐβουλήθησαν πεῖ-
ραν καταθέσθαι ὑπὲρ τῆς κατ' αὐτοῦ διαβολῆς. τὸ μὲν γὰρ ἄντι-
κρυς ἀπενέγκασθαι γραφὴν κατ' αὐτοῦ παραχρῆμα, οὐκ ἐδοκίμα
ζον δι' ἃ προεῖπον. καὶ δι' ἐκεῖνα δέ, μή ποτε ἄρα ἀγριάναντες
οἱ φίλοι, οἱ τοῦ Σωκράτους ἐξάψωσι κατ' αὐτῶν τοὺς δικαστάς, εἶ-
τα τι πάθωσι κακὸν ἀνήκεστον, ἅτε συκοφαντοῦντες ἄνδρα, οὐ μό-
νον οὐδενὸς αἴτιον κακοῦ τῇ πόλει, ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων, καὶ κόσ-
μον ταῖς Ἀθήναις ὄντα. τί οὖν ἐπινοοῦσιν. Ἀριστοφάνην τὸν τῆς κω
μῳδίας ποιητήν, βωμολόχον ἄνδρα καὶ γελοῖον ὄντα, καὶ εἶναι
σπεύδοντα, ἀναπείθουσι κωμῳδῆσαι τὸν Σωκράτη ταῦτα δήπου
τὰ περιφερόμενα. ὡς ἦν ἀδολέσχης, λέγων τε αὖ, καὶ τὸν ἥττω λό-
γον, ἀπέφαινε κρείττονα, καὶ ἐσῆγε ξένους δαίμονας, καὶ οὐκ ᾔδει
θεούς, οὐδ' ἐτίμα. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα, καὶ τοὺς προσιόντας αὐτῷ
ἐδίδασκέ τε, καὶ εἰδέναι ἀνέπειθεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης λαβόμε-
νος ὑποθέσεως εὖ μάλα ἀνδρικῆς, ὑποσπείρας γέλωτα, καὶ
τὸ ἐκ τῶν μέτρων αἱμύλον, καὶ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων λαβὼν
ὑπόθεσιν. οὐ γὰρ οἱ κατὰ Κλέωνα ἦν τὸ δρᾶμα. οὐδὲ ἐκωμῴδει
Λακεδαιμονίους, ἢ Θηβαίους, ἢ Περικλέα αὐτόν, ἀλλ' ἄνδρα τοῖς
τε ἄλλοις θεοῖς φίλον, καὶ δὴ καὶ μάλιστα τῷ Ἀπόλλωνι. ἅτε οὖν
ἀήθους πρᾶγμα, καὶ ὅραμα παράδοξον ἐν σκηνῇ, καὶ κωμῳδία Σω
κράτη. πρῶτον μὲν ἐξέπληξεν ἡ κωμῳδία τῷ ἀδοκήτῳ τοὺς Ἀθη
ναίους, εἶτα δὲ καὶ φύσει φθονεροὺς ὄντας, καὶ τοῖς ἀρίστοις βα-
σκαίνειν προαιρουμένους. οὐ μόνον τοῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ ταῖς
ἀρχαῖς, ἀλλ' ἔτι καὶ πλέον τοῖς εὐδοκιμοῦσιν, ἢ ἐν λόγοις ἀγα-
θοῖς, ἢ ἐν βίου σεμνότητι, ἄκουσμα ἔδοξεν ἥδιστον αἵδε αἱ νεφέ-
λαι, καὶ ἐκρότουν τὸν ποιητὴν ὡς οὔποτε ἄλλοτε, καὶ ἐβόων νι-
κᾶν, καὶ προσέταττον τοῖς κριταῖς ἄνωθεν Ἀριστοφάνην, ἀλλὰ

μηδ' ἄλλον γράφειν. καὶ τὰ μὲν τοῦ δράματος τοιαῦτα. ὁ δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεάτροις, εἴποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἠγωνίζετο, καινοῖς τραγῳδοῖς τότε γε ἀφικνεῖτο. καὶ Πειραιοῖ δὲ ἀγωνιζομένου τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἐκεῖ κατῄει. ἔχαιρε γὰρ τῷ ἀνδρὶ δηλονότι διά τε τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐν τοῖς μέτροις ἀρετήν. ἤδη δέ ποτε αὐτὸν ἐρεσχελῶν Ἀλκιβιάδης ὁ Κλινίου, ἢ Κριτίας ὁ Καλλαίσχρου, καὶ κωμῳδῶν, ἀκοῦσαι παρελθόντα εἰς τὸ θέατρον ἐξεβιάσαντο, ὁ δὲ, αὐτοῖς οὐκ ἠρέσκετο, ἀλλὰ δεινῶς κατεφρόνει, ἅτε ἀνὴρ σώφρων, καὶ δίκαιος, καὶ ἀγαθὸς, καὶ ἔτι τούτοις σοφὸς ἀνδρῶν κερτόμων, καὶ ὑβριστῶν, καὶ ὑγιὲς λεγόντων οὐδέν. ἅπερ ἐλύπει δεινῶς αὐτούς, καὶ ταῦτα οὖν τῆς κωμῳδίας ἦν αὐτῷ τὰ σπέρματα. ἀλλ' οὐ μόνον ἃ παρὰ τοῦ Ἀνύτου, καὶ Μελίτου ὡμολόγηται. εἰκὸς δὲ καὶ χρηματίσασθαι ὑπὲρ τούτων Ἀριστοφάνην. καὶ γὰρ βουλομένων, μᾶλλον δὲ ἐκ παντὸς συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτην σπευδόντων ἐκείνων, καὶ αὐτὸν δὲ πένητα ἅμα, καὶ κατάρατον ὄντα, τί παράδοξον ἦν, ἀργύριον λαβεῖν ἐπ' οὐδενὶ ὑγιεῖ. καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων αὐτὸς οἶδεν. εὐδοκίμει δ' οὖν αὐτῷ τὸ δρᾶμα, καὶ γάρ τοι καὶ τὸ τοῦ Κρατίνου, τοῦτο συνέβη εἴπερ ποτὲ ἄλλοτε, καὶ τότε τῷ θεάτρῳ νοσῆσαι τὰς φρένας, καὶ ἅτε ὄντων Διονυσίων παμπολύ τι χρῆμα τῶν Ἑλλήνων σπουδῇ τὴν θέαν ἀφίκετο. περιφερομένου τοίνυν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Σωκράτους, καὶ ὀνομαζομένου πολλάκις, οὐκ ἂν δὲ θαυμάσαιμι, εἰ καὶ βλεπομένου ἐν τοῖς ὑποκριταῖς. δῆλα γὰρ δὴ ὅτι, καὶ οἱ σκευοποιοὶ ἔπλασαν αὐτὸν, ὡς ὅτι μάλιστα ἐξεικάσαντες. ἀλλ' οἵ γε ξένοι, τὸν γὰρ κωμῳδούμενον ἠγνόουν, θροῦς παρ' αὐτῶν ἐπανίσταται, καὶ ἐζήτουν ὅστις ποτὲ οὗτος ὁ Σωκράτης ἐστίν. ὅπερ οὖν ἐκεῖνος αἰσθόμενος, καὶ γάρ τοι καὶ παρῆν οὐκ ἄλλως, οὐδὲ ἐκ τύχης. εἰδὼς δὲ ὅτι κωμῳδοῦσιν αὐτόν. καὶ δὴ, καὶ ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου ἐκάθητο, ἵνα οὖν λύσῃ τὴν τῶν ξένων ἀπορίαν, ἐξαναστὰς, παρ' ὅλον τὸ δρᾶμα ἀγωνιζομένων τῶν ὑποκριτῶν, ἑστὼς ἐβλέπετο. τοσοῦτον ἄρα περιῆν τῷ Σωκράτει τῆς κωμῳδίας, καὶ Ἀθηναίων καταφρονεῖν :~

Περὶ πλατάνου ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἐρωμένου :~

Γελοῖος ἐκεῖνος ὁ Ξέρξης ἦν, εἴ γε θαλάσσης μὲν καὶ γῆς κατε-

φρόνει τοῦ Διὸς τέχνης, ἑαυτῷ δὲ ἐργαζόμενος καινὰς ὁδοὺς καὶ πλοῦς ἀήθεις. δεδούλωτο δὲ πλατάνῳ, καὶ ἐθαύμαζε τὸ δένδρον. ἐν Λυδίᾳ γοῦν φασὶν, ἰδὼν φυτὸν εὐμεγέθες πλατάνου, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατέμεινεν οὐδὲν δεόμενος, καὶ ἐχρήσατο σταθμῷ τῇ ἐρημίᾳ, τῇ περὶ τὴν πλάτανον. ἀλλὰ καὶ ἐξῆψεν αὐτοῦ κόσμον πολυτελῆ, στρεπτοῖς, καὶ ψελλίοις, τιμῶν τοὺς κλάδους. καὶ μελεδωνὸν αὐτῇ κατέλιπεν, ὥσπερ ἐρωμένῃ φύλακα, καὶ φρουρόν. Ἐκ δὲ τούτων τί τῷ δένδρῳ καλὸν ἀπήντησεν; ὁ μὲν γὰρ κόσμος ὁ ἐπίκτητος, καὶ μηδὲν αὐτῷ προσήκων, ἄλλως ἐκρέματο, καὶ συνεμάχετο εἰς ὥραν οὐδέν. ἐπεὶ τοῦ φυτοῦ κάλλος ἐκεῖνό ἐστιν, εὐγενεῖς οἱ κλάδοι, καὶ ἡ κόμη πολλή, καὶ στερεὸν τὸ πρέμνον, καὶ αἱ ῥίζαι ἐν βάθει, καὶ διασείοντες οἱ ἄνεμοι, καὶ ἀμφιλαφὴς ἡ ἐξ αὐτῆς σκιά, καὶ ἀναστρέφουσαι αἱ ὧραι, καὶ ὕδωρ τὸ μὲν διὰ τῶν ὀχετῶν ἐκτρέφον, τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ ἐπάρδον. χλαμύδες δὲ αἱ Ξέρξου, καὶ χρυσὸς ὁ τοῦ βαρβάρου, καὶ τὰ ἄλλα δῶρα, οὔτε πρὸς τὴν πλάτανον, οὔτε πρὸς ἄλλο δένδρον εὐγενὲς ἦν :~

Περὶ τῶν τῶν ἐφόρων θρόνων ἀσβόλῳ χριομένων :~

Κλαζομενίων τινὲς εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενοι, καὶ ὕβρει, καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενοι, τοὺς τῶν ἐφόρων θρόνους ἔνθα εἰώθασι καθήμενοι χρηματίζειν, καὶ τῶν πολιτικῶν ἕκαστα διατάττειν, ἀλλὰ τούτους γε τοὺς θρόνους ἀσβόλῳ κατέχρισαν. μαθόντες δὲ οἱ ἔφοροι, οὐκ ἠγανάκτησαν, ἀλλὰ τὸν δημόσιον κήρυκα καλέσαντες, προσέταξαν αὐτὸν δημοσίᾳ κηρύξαι, τοῦτο δὴ τὸ θαυμαζόμενον. ἐξέστω Κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν :~

Περὶ Φωκίωνος :~

Φωκίωνος δὲ τοῦ Φώκου, καὶ τοῦτο ἔγωγε ἔγνων καλόν. παρελθὼν γὰρ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἐκκλησίας οὔσης, ἐπεί τι αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμονοῦσιν, πάνυ σφόδρα πεπαιδευμένως, καὶ πληκτικῶς εἶπε. βούλομαι μᾶλλον τι ὑφ' ὑμῶν παθεῖν κακὸν αὐτός, ἢ αὐτός τι ὑμᾶς κακῶς δρᾶσαι :~

Περὶ Μάγων τῶν ἐν Πέρσαις σοφίας, καὶ ὤχου :~

Ἡ τῶν ἐν Πέρσαις Μάγων σοφία, τά τε ἄλλα οἶδεν, ὅσα αὐτοῖς εἰδέναι θέμις. καὶ δὴ καὶ μαντεύεσθαι. οἵπερ οὖν καὶ προεῖπον τὴν τοῦ ὤχου περὶ τοὺς ὑπηκόους ἀγριότητα, καὶ τὸ φονικὸν αὐτοῦ.

διά τινων ἀρρήτων συμβόλων καταγνόντες αὐτοῦ. ὅτε γοῦν Ἀρταξέρξου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν ὁ Ὦχος παρῆλθεν. οἱ μάγοι προσέταξαν τῶν εὐνούχων τινὶ τῶν πλησίον παρεστώτων, φυλάξαι τὸν Ὦχον, τῆς τραπέζης παρατεθείσης, ἵνι πρῶτον τῶν παρακειμένων ἐπιχειρεῖ. καὶ ὁ μὲν εἱστήκει τηρῶν αὐτόν. ὁ δὲ Ὦχος τὰς χεῖρας ἐκτείνας τῇ μὲν δεξιᾷ, τῶν μαχαιρίων τῶν παρακειμένων ἓν ἔλαβε, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τὸν μέγιστον τῶν ἄρτων προσειλκύσατο. καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτῶν τῶν κρεῶν, εἶτα τέμνων, ἤσθιεν ἀφειδῶς. ἅπερ ἀκούσαντες οἱ μάγοι, δύο ταῦτα ἐμαντεύσαντο. εὐετηρίαν τὴν ἐξ ὡρῶν, καὶ εὐφορίαν τὴν παρὰ τὸν τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ χρόνον, ἐν πολλοῖς φόνοις. καὶ οὐ διεψεύσαντο:~

Περὶ δείπνων πολυτελῶν:~

Τιμόθεος ὁ Κόνωνος στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ἀποστάς ποτε τῶν δείπνων τῶν πολυτελῶν, καὶ τῶν ἑστιάσεων τῶν στρατηγικῶν ἐκείνων, παραληφθεὶς ὑπὸ Πλάτωνος, εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημίᾳ συμπόσιον, καὶ ἑστιαθεὶς ἀφελῶς ἅμα, καὶ μουσικῶς, ἔφη πρὸς τοὺς οἰκείους ἐπανελθών. ὅτι ἄρα οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνοῦντες, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς διάγουσιν. ἐκ δὲ τούτου διέβαλε Τιμόθεος τὰ πολυτελῆ δεῖπνα, καὶ φορτικά, ὡς πάντως εἰς τὴν ὑστεραίαν οὐκ εὐφραίνοντα. λόγος δὲ καὶ ἐκεῖνος ὁ ἀδελφὸς τῷ προειρημένῳ, καὶ τὴν σύννοιαν, οὐ μὴν τὰ αὐτὰ λέγων περίεισιν. ὅτι ἄρα τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος περιτυχὼν τῷ Πλάτωνι εἶπεν. ὑμεῖς ὦ Πλάτων εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον εἰς τὴν ὑστεραίαν, ἢ εἰς τὴν παροῦσαν:~

Περὶ Ἀλεξάνδρου θεὸν ἑαυτὸν καλεῖσθαι βουλομένου:~

Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον, καὶ τὴν Περσῶν ἀρχὴν κατεκτήσατο, μέγα ἐφ' ἑαυτῷ φρονῶν. καὶ ὑπὸ τῆς εὐτυχίας τῆς περιλαβούσης αὐτὸν τότε ἐκθεούμενος, ἐπέστειλε τοῖς Ἕλλησι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι. γελοίως γε, οὐ γὰρ ἅπερ ὅλως ἐκ τῆς φύσεως οὐκ εἶχε, ταῦτα ἐκ τῶν ἀνθρώπων αἰτῶν ἐκεῖνος ἐκέρδαινεν. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλα ἐψηφίσαντο. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐκεῖνα, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος βούλεται θεὸς εἶναι, ἔστω θεός. Λακωνικῶς τε ἅμα καὶ κατὰ τὸν ἐπιχώριον σφίσι τρόπον, ἐλέγξαντες τὴν ἔμπληξιν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῦ Ἀλεξάνδρου:~

Περὶ Ἀντιγόνου βασιλέως πρᾳότητος:~

Ἀντίγονον φασί, τὸν βασιλέα δημοτικόν, καὶ πρᾶον γενέσθαι. καὶ

ὅτῳ μὲν σχολὴ τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι, καὶ αὐτῷ ἕκαστα ἐξετάζειν, ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς, ἔσται ἑτέρωθεν, εἰρήσεται δ' οὖν αὐτοῦ καὶ πάνυ πρᾶον, καὶ ἄτυφον, ὃ μέλλω λέγειν. ὁ Ἀντίγονος οὗτος ὁρῶν τὸν υἱὸν τοῖς ὑπηκόοις χρώμενον βιαιότερόν τε, καὶ θρασύτερον, οὐκ οἶσθα εἶπεν ὦ παῖ, τὴν βασιλείαν ἡμῶν ἔνδοξον εἶναι δουλείαν; καὶ τὰ μὲν τοῦ Ἀντιγόνου πρὸς τὸν παῖδα πάνυ ἡμέρως ἔχει καὶ φιλανθρώπως. ὅτῳ δὲ οὐ δοκεῖ ταύτῃ, ἀλλ' ἐκεῖνός γε οὐ δοκεῖ μοι βασιλικὸν ἄνδρα τε εἰδέναι, οὐδὲ πολιτικὸν, τυραννικῷ δὲ συμβιῶσαι μᾶλλον:~

Περὶ Παυσανίου Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐρωμένου:~

Ἀγάθωνος ἤρα τοῦ ποιητοῦ Παυσανίας ὁ ἐκ Κεραμέων. καὶ τοῦτο μὲν διατεθρύλληται. ὁ δὲ μὴ εἰς πάντας πεφοίτηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἐρῶ, εἰς Ἀρχελάου ποτὲ ἀφίκοντο, ὅ τε ἐραστὴς καὶ ὁ ἐρώμενος οὗτοι. ἦν δὲ ἄρα ὁ Ἀρχέλαος ἐρωτικὸς, οὐχ ἧττον, ἢ καὶ φιλόμουσος. ἐπεὶ τοίνυν ἑώρα διαφερομένους πρὸς ἀλλήλους τόν τε Παυσανίαν, καὶ τὸν Ἀγάθωνα πολλάκις, οἰόμενος τὸν ἐραστὴν ὑπὸ τοῦ παιδικοῦ περιορᾶσθαι. ἤρετο ἄρα τὸν Ἀγάθωνα ὁ Ἀρχέλαος, τί βουλόμενος οὕτω πυκνὰ ἀπεχθάνεται τῷ πάντων μάλιστα φιλοῦντι αὐτόν. ὁ δὲ ἐγώ σοι ἔφη φράσω βασιλεῦ. οὔτε γάρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δύσερις, οὔτε ἀγροικίᾳ πράττω τοῦτο. εἰ δέ τι καὶ ἐγὼ ἠθῶν ἐπαΐω τῇ τε ἄλλῃ, καὶ ἐκ ποιητικῆς, ἥδιστον εὑρίσκω εἶναι τοῖς ἐρῶσι πρὸς τὰ παιδικὰ, ἐκ διαφορᾶς καταλλάττεσθαι. καὶ πεπίστευκα οὐδὲν αὐτοῖς οὕτως ἀπαντᾶν τερπνόν. τούτου γοῦν τοῦ ἡδέος πολλάκις αὐτῷ μεταδίδωμι, ἐρίζων πρὸς αὐτὸν πλεονάκις. εὐφραίνεται γὰρ καταλυομένου μου τὴν πρὸς αὐτὸν ἔριν συνεχῶς. ὁμαλῶς δὲ καὶ συνήθως προσιόντος, οὐκ ἔσται τὴν διαφορότητα. ἐπῄνεσε ταῦτα ὁ Ἀρχέλαος, ὡς λόγος. ἤρα δέ φασι, τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τούτου καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. καὶ τὸν Χρύσιππον τὸ δρᾶμα αὐτῷ χαριζόμενος λέγεται διαφροντίσαι. καὶ εἰ μὲν σαφὲς τοῦτο, ἀποφήνασθαι οὐκ οἶδα, λεγόμενον δ' οὖν αὐτὸ οἶδα ἐν τοῖς μάλιστα:~

Ὅτι εὐνομώτατοι Μαντινεῖς:~

Εὐνομωτάτους γενέσθαι, καὶ Μαντινέας ἀκούω, οὐδὲν ἧττον Λοκρῶν, οὐδὲ Κρητῶν, οὐδὲ Λακεδαιμονίων αὐτῶν, οὐδ' Ἀθηναίων, σεμνὸν μὲν γάρ τι χρῆμα, καὶ τὸ Σόλωνος ἐγένετο, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι

κατὰ μικρὸν τῶν νόμων τινὰ τῶν ἐξ αὐτῶν γραφόντων αὐτοῖς, διέφθειραν.

Ὅτι Νικόδωρος πύκτης ὤν, καὶ νομοθέτης ἐγένετο.

Νικόδωρος δὲ ὁ πύκτης ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις Μαντινέων γενόμενος, ἀλλὰ ὀψὲ τῆς ἡλικίας, καὶ μετὰ τὴν ἄθλησιν, καὶ νομοθέτης αὐτοῖς ἐγένετο, μακρῷ τοῦτον ἄμεινον πολιτευσάμενος τῇ πατρίδι τῶν κηρυγμάτων τῶν ἐν τοῖς σταδίοις, φασὶ δὲ αὐτῷ Διαγόραν τὸν Μήλιον συνθεῖναι τοὺς νόμους ἐραστὴν γενόμενον. εἶχόν τι καὶ περαιτέρω ὑπὲρ Νικοδώρου εἰπεῖν. ὡς δ' ἂν μὴ δοκοίην, καὶ τὸν ἔπαινον τὸν τοῦ Διαγόρου προσπαραλαμβάνειν, ἐς τοσοῦτον διηνύσθω τὰ τοῦ λόγου. θεοῖς γὰρ ἐχθρὸς Διαγόρας, καὶ οὔ μοι ἥδιον ἐπὶ πλεῖστον μεμνῆσθαι αὐτοῦ.

Ὅτι ὁ Μίλων τὸ σῶμα ἰσχυρὸς ἦν, τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἀνδρεῖος.

Ἤδη τινὲς τὴν Μίλωνος τοῦ Κροτωνιάτου περιφερομένην ῥώμην ἐξέβαλον, τοιαῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντες. Μίλωνος τούτου τὴν ῥοιὰν ἣν ἐν τῇ χειρὶ κατεῖχεν οὐδεὶς τῶν ἀντιπάλων ἑλεῖν ἐδύνατο. ἡ δὲ ἐρωμένη αὐτοῦ, ῥᾷστα αὐτὴν ἐξῄρει, φιλονεικοῦσα πρὸς αὐτὸν πολλάκις. ἐκ δὴ τούτου νοεῖν ἔστιν, ὅτι ὁ Μίλων ἰσχυρὸς μὲν τὸ σῶμα ἦν, ἀνδρεῖος δὲ τὴν ψυχὴν οὐκ ἦν.

Ὅτι ἡ ἕκτη τοῦ Θαργηλιῶνος δεξιὰ τοῖς Ἕλλησιν.

Τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς τοῦ Θαργηλιῶνος πολλῶν, καὶ ἀγαθῶν αἰτίαν γενέσθαι λέγουσιν, οὐ μόνον τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς. αὐτίκα γοῦν Σωκράτης ἐν ταύτῃ ἐγένετο, καὶ Πέρσαι δὲ ἡττήθησαν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τῇ Ἀγροτέρᾳ ἀποθύουσι τὰς χιμαίρας τὰς τριακοσίας, κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ Μιλτιάδου δρῶντες τοῦτο, τοῦ δ' αὐτοῦ μηνὸς ἕκτῃ ἱσταμένου, καὶ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην φασὶ γενέσθαι, καὶ νικῆσαι τοὺς Ἕλληνας. τὴν γὰρ προτέραν ἧτταν αὐτῶν, ἧς ἐμνήσθην, τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ γενομένην. καὶ τὴν ἐν Μυκάλῃ δὲ τῶν Ἑλλήνων νίκην οὐκ ἄλλης ὡμολόγηται δῶρον ἡμέρας γενέσθαι, ἢ ταύτης, εἴγε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνίκων καὶ ἐν Πλαταιαῖς, καὶ ἐν Μυκάλῃ. καὶ Ἀλέξανδρον δὲ τὸν Μακεδόνα τὸν Φιλίππου παῖδα, τὰς πολλὰς μυριάδας τὰς τῶν βαρβάρων φθεῖραι, καὶ αὐτὸν λέγουσιν ἕκτῃ ἱσταμένου. ὅτε καὶ Δαρεῖον καθεῖλεν Ἀλέξανδρος, καὶ ὁμολογοῦσι τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πάντα. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ γενέσθαι, καὶ ἀπελθεῖν τοῦ βίου

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πεπίστευται :~

Περὶ ὑπερβοείου Ἀπόλλωνος, καὶ περί τινων τῶν Πυθαγόρου θαυμασίων :~

Ἀριστοτέλης λέγει ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα ὑπερβόειον προσαγορεύεσθαι. κἀκεῖνα δὲ προσεπιλέγει ὁ τοῦ Νικομάχου. ὅτι τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, καὶ ἐν Μεταποντίῳ ὤφθη ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐν Κρότωνι τῷ ἀγῶνι ἐξανιστάμενος. ἔνθα καὶ τῶν μηρῶν ὁ Πυθαγόρας παρέφηνε τὸν ἕτερον χρυσοῦν. λέγει δὲ καὶ ὁ αὐτός. ὅτι ὑπὸ τὸν Κόσαν ποταμὸν διαβαίνων προσερρήθη. καὶ πολλούς φησιν, ἀκηκοέναι τὴν πρόσρησιν ταύτην :~

Ὅτι Ἀννίκερις ἱππεὺς δεξιός, καὶ ὅτι ὁ ὑπὲρ μικρῶν λίαν σπουδάζων τὰ μεγάλα ὀλιγωρεῖ :~

Ἀννίκερις ὁ Κυρηναῖος ἐπὶ τῇ ἱππείᾳ μέγα ἐφρόνει, καὶ ἁρμάτων ἐλάσει. καὶ οὖν ποτε καὶ ἐβουλήθη Πλάτωνι ἐπιδείξασθαι τὴν τέχνην. ζεύξας οὖν τὸ ἅρμα, περιήλασεν ἐν ἀκαδημίᾳ δρόμους παμπόλλους, οὕτως ἀκριβῶς φυλάττων τοῦ δρόμου τὸν στίχον, ὡς μὴ παραβαίνειν τὰς ἁρματοτροχίας. ἀλλ᾽ ἀεὶ κατ᾽ αὐτῶν ἰέναι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες, ὥσπερ εἰκὸς ἐξεπλάγησαν. ὁ δὲ Πλάτων τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σπουδὴν διέβαλεν, εἰπὼν ἀδύνατόν ἐστι, τὸν εἰς μικρὰ οὕτω, καὶ οὐδενὸς ἄξια τοσαύτην φροντίδα καταθέμενον ὑπὲρ μεγάλων τινῶν σπουδάσαι. πᾶσαν γὰρ αὐτοῦ τὴν διάνοιαν εἰς ἐκεῖνα ἀποτεθεῖσαν, ἀνάγκη ὀλιγωρεῖν τῶν ὄντως θαυμάζεσθαι δικαίως :~

Ἀλεκτρυόνων ἀγὼν πόθεν ἀρχὴν ἔλαβεν :~

Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην, Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο, ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους. πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ὁ δὲ νόμος, ἐρῶ. ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλεκτρυόνας ἐθεάσατο μαχομένους, οὐδὲ ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν. ἐπέστησε δὲ τὴν στρατιάν, καὶ ἔφη πρὸς αὐτούς. ἀλλ᾽ οὗτοι μέν, οὔτε ὑπὲρ πατρίδος, οὔτε ὑπὲρ πατρῴων θεῶν, οὐδὲ μὴν ὑπὲρ γονικῶν ἡρώων κακοπαθοῦσιν, οὐδὲ ὑπὲρ δόξης, οὐδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας, οὐδὲ ὑπὲρ παίδων. ἀλλ᾽ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἡττηθῆναι ἑκάτερος, μηδὲ εἶξαι θατέρῳ τὸν ἕτερον, ἅπερ οὖν εἰπὼν ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναίους. τὸ τοίνυν γενόμε

μον αὐτοῖς σύνθημα τότε εἰς ἀρετὴν, ἐβουλήθη διαφυλάττειν καὶ εἰς τὰ ὅμοια ἔργα ὑπόμνησιν:~

Τὴν τύχην πῶς ἐσήμανεν ὁ Πιττακός:~

Πιττακὸς ἐν Μιτυλήνῃ κατεσκεύασε τοῖς ἱεροῖς κλίμακα, εἰς οὐδεμίαν μὲν χρῆσιν ἐπιτήδειον, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀνάθημα εἶναι. αἰνιττόμενος τὴν ἐκ τῆς τύχης, ἄνω καὶ κάτω μετάπτωσιν. τρόπον τινὰ τῶν μὲν εὐτυχούντων ἀνιόντων, κατιόντων δὲ τῶν δυστυχούντων:~

Περὶ Πλάτωνος:~

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος τὰ πρῶτα ἐπὶ ποιητικὴν ὥρμησεν, καὶ ἡρωϊκὰ ἔγραφε μέτρα. εἶτα αὐτὰ κατέπρησεν ὑπεριδὼν αὐτῶν, ἐπεὶ τοῖς Ὁμήρου αὐτὰ ἀντικρίνων ἑώρα, κατὰ πολὺ ἡττώμενα. ἐπέθετο οὖν τραγῳδίᾳ, καὶ δὴ καὶ τετραλογίαν εἰργάσατο. καὶ ἔμελλεν ἀγωνιεῖσθαι δοὺς ἤδη τοῖς ὑποκριταῖς τὰ ποιήματα. πρὸ τῶν Διονυσίων δὲ παρελθὼν, ἤκουσε Σωκράτους. καὶ ἅπαξ αἱρεθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκείνου σειρῆνος, τοῦ ἀγωνίσματος οὐ μόνον ἀπέστη τότε, ἀλλὰ καὶ τελέως τὸ γράφειν τραγῳδίαν ἀπέρριψε, καὶ ἀπεδύσατο ἐπὶ φιλοσοφίαν:~

Ὅτι μηδεὶς τῶν βαρβάρων ἄθεος:~

Καὶ τίς οὐκ ἂν ἐπῄνεσε τὴν τῶν βαρβάρων σοφίαν. εἴγε μηδεὶς αὐτῶν εἰς ἀθεότητα ἐξέπεσε, μὴ δὲ ἀμφιβάλλουσι περὶ θεῶν. ἆρά γ' εἰσὶν, ἢ οὐκ εἰσὶν, καὶ ἆρά γε ἡμῶν φροντίζουσιν, ἢ οὔ. οὐδεὶς γοῦν ἔννοιαν ἔλαβε τοιαύτην οἵαν ὁ Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος, ἢ Διογένης ὁ Φρύξ, ἢ Ἵππων, ἢ Διαγόρας, ἢ Σωσίας, ἢ Ἐπίκουρος, οὔτε Ἰνδὸς, οὔτε Κελτὸς, οὔτε Αἰγύπτιος. λέγουσι δὲ τῶν βαρβάρων οἱ προειρημένοι, καὶ εἶναι θεοὺς, καὶ προνοεῖν ἡμῶν. καὶ προσημαίνειν τὰ μέλλοντα, καὶ διὰ ὀρνίθων, καὶ διὰ συμβόλων, καὶ διὰ σπλάγχνων, καὶ δι' ἄλλων τινῶν μαθημάτων τε, καὶ διδαγμάτων. ἅπερ οὖν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλία ἐκ τῆς παρὰ τῶν θεῶν εἰς αὐτοὺς προνοίας, καὶ δι' ὀνείρων δὲ λέγουσι, καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἀστέρων πολλὰ προδηλοῦσθαι. καὶ ὑπὲρ τούτων ἰσχυρὰν ἔχοντες τὴν πίστιν θύουσί τε καθαρῶς, καὶ ἁγνεύουσιν ὁσίως, καὶ τελετὰς τελοῦσι, καὶ ὀργίων φυλάττουσι νόμον, καὶ τὰ ἄλλα πράττουσιν. ἐξ ὧν, ὅτι τοὺς θεοὺς ἰσχυρῶς καὶ σέβουσι, καὶ τιμῶσιν, ὁμολογῆται:~

Περὶ

Περὶ Ἡρακλέους μετωνυμίας, καὶ χρησμοῦ φοίβου ὑπὲρ αὐτοῦ:~

Λέγουσί τινες λόγοι πυθικοὶ τὸν Ἡρακλῆν τὸν Διὸς καὶ Ἀλκμήνης παῖδα, ἀπὸ γενεᾶς Ἡρακλείδην κεκλῆσθαι, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐλθόντα εἰς δελφοὺς διά τινα αἰτίαν δεόμενον χρησμοῦ, μήτε ὧν ἧκε χάριν ἀμοιρῆσαι. προσακοῦσαι δὲ ἐκείνοις, ὃ ἰδίᾳ παρὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα.

Ἡρακλῆν δέ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει,
Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις:~

Περὶ ἀγαλμάτων ποταμῶν:~

Τὴν τῶν ποταμῶν φύσιν, καὶ τὰ ῥεῖθρα αὐτῶν ὁρῶμεν. ὅμως δὲ οἱ τιμῶντες αὐτοὺς, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν ἐργαζόμενοι, οἱ μὲν ἀνθρωπομόρφους αὐτοὺς ἱδρύσαντο, οἱ δὲ βοῶν εἶδος αὐτοῖς περιέθηκαν. βουσὶ μὲν οὖν εἰκάζουσιν, οἱ στυμφάλιοι μὲν τὸν ἐρασῖνον, καὶ τὴν μετώπην. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὸν εὐρώταν, Σικυώνιοι δὲ, καὶ Φλιάσιοι τὸν ἀσωπὸν, Ἀργεῖοι δὲ τὸν κηφισσόν. ἐν εἴδει δὲ ἀνδρῶν ψωφίλιοι τὸν ἐρύμανθον. τὸν δὲ ἀλφειὸν Ἡραιεῖς. χερρονήσιοι δὲ οἱ ἀπὸ κνίδου, καὶ αὐτοὶ τὸν αὐτὸν ποταμὸν ὁμοίως. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν κηφισσὸν ἄνδρα μὲν δεικνύουσιν ἐν τιμῇ, κέρατα δὲ ὑποφαίνοντα. καὶ ἐν Σικελίᾳ δὲ Συρακούσιοι μὲν τὸν ἄναπον ἀνδρὶ εἴκασαν, τὴν δὲ κυανῆν πηγὴν, γυναικὸς εἰκόνι ἐτίμησαν. Αἰγεσταῖοι δὲ τὸν πόρπακα, καὶ τὸν κριμισσὸν, καὶ τὸν τελμισσὸν, ἀνδρῶν εἴδει τιμῶσιν. Ἀκραγαντῖνοι δὲ τὸν ἐπώνυμον τῆς πόλεως ποταμὸν παιδὶ ὡραίῳ εἰκάσαντες θύουσιν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἐν δελφοῖς ἀνέθεσαν ἐλέφαντος διαγλύψαντες ἄγαλμα, καὶ ἐπέγραψαν τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα, καὶ παιδός ἐστι τὸ ἄγαλμα:~

Περὶ γήρως τι:~

Ἐπίχαρμον, φασὶ, πάνυ σφόδρα πρεσβύτην ὄντα, μετά τινων ἡλικιωτῶν ἐν λέσχῃ καθήμενον, ἐπεὶ ἕκαστος τῶν παρόντων ἔλεγεν. ὁ μέν τις ἐμοὶ πέντε ἔτη ἀπόχρη βιῶναι. ἄλλος δὲ ἐμοὶ τρία, τρίτου δὲ εἰπόντος ἐμοίγε τέσσαρα. ὑπολαβὼν ὁ ἐπίχαρμος, ὦ βέλτιστοι εἶπε, τί στασιάζετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμερῶν. πάντες γὰρ οἱ συνελθόντες κατά τινα δαίμονα ἐπὶ δυσμαῖς ἐσμεν. ὥστε ὥρα πᾶσιν ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀνάγεσθαι, πρὶν τοῦ τινὸς καὶ ἀπολαῦσαι κακοῦ πρεσβυτιδίου:~

Ὅτι ὁ ὕπνος θανάτου ἀδελφὸς, καὶ περὶ Γοργίου τελευτῆς:~

Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἐπὶ τέρματι ὢν τοῦ βίου, καὶ γεγηρακὼς εὖ μάλα, ὑπό τινος ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο, ἐπεὶ δέ τις αὐτὸν παρῆλθε τῶν ἐπιτηδείων ἐπισκοπούμενος, καὶ ἤρετο τί πράττοι, ὁ Γοργίας ἔφη, ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ :~

Περὶ Σωκράτους γηρῶντος, καὶ νοσοῦντος :~

Σωκράτης δὲ καὶ αὐτὸς βαθύτατα γηρῶν, εἶτα νόσῳ περιπεσών. ἐπεί τις αὐτὸν ἠρώτησε πῶς ἔχει, καλῶς εἶπε πρὸς ἀμφότερα, ἐὰν μὲν γὰρ ζῶ, ζηλωτὰς ἕξω πλείονας, ἐὰν δὲ ἀποθάνω ἐπαινέτας πλείονας :~

Περὶ νόμου τοὺς νοσοῦντας οἶνον πίνειν κωλύοντος :~

Ζαλεύκου τοῦ Λοκροῦ, πολλοὶ μὲν εἰσὶ, καὶ ἄλλοι νόμοι κάλλιστα, καὶ εἰς δέον κείμενοι, καὶ οὗτος δὲ οὐχ ἥκιστα. εἴ τις Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων νοσῶν ἔπιεν οἶνον ἄκρατον μὴ προστάξαντος τοῦ θεραπεύοντος, εἰ καὶ περιεσώθη, θάνατος ἡ ζημία ἦν αὐτῷ, ὅτι μὴ προσταχθὲν αὐτῷ ὁ δὲ ἔπιεν :~

Ῥωμαίων καὶ ἄλλων τινῶν νόμος οἰνομ. μήτε παντί, μήτε ἡλικίᾳ πάσῃ παραχωρῶν :~

Νόμος καὶ οὗτος Μασσαλιωτικός, γυναῖκας μὴ ὁμιλεῖν οἴνῳ, ἀλλ' ὑδροποτεῖν πᾶσαν γυναικῶν ἡλικίαν, λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νόμον τοῦτον ἰσχύειν, καὶ πείθεσθαι αὐτῷ τὰς ἰάδας, ἀλλὰ τὰς Μιλησίων γυναῖκας. τί δὲ οὐκ ἂν εἴποιμι, καὶ τὸν Ῥωμαίων νόμον. καὶ πῶς οὐκ ὀφλήσω δικαίως ἀλογίαν, εἰ τὰ μὲν Λοκρῶν, ἢ Μασσαλιωτῶν, καὶ τὰ Μιλησίων διὰ μνήμης ἐθέμην, τὰ δὲ τῆς ἐμαυτοῦ πατρίδος ἀλόγως ἐάσω. οὐκοῦν καὶ Ῥωμαίοις ἦν ἐν τοῖς μάλιστα νόμος ὁ δὲ ἐρρωμένος, οὔτε ἐλευθέρα γυνὴ ἔπιεν ἂν οἶνον, οὔτε οἰκέτις, οὐδὲ μὴν τῶν εὖ γεγονότων, οἱ ἀφ' ἥβης μέχρι πέντε καὶ τριάκοντα ἐτῶν :~

Κρητῶν νόμος περὶ μαθημάτων :~

Κρῆτες δὲ τοὺς παῖδας, τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετά τινος μελῳδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ παραλαμβάνωσι. καὶ ἵνα μή τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες, ἀγνοίᾳ πεποιηκέναι ἀπολογίαν ἔχωσι. δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν, τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν, τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια. ~

Ζῷα ἀλλοτρίως πρὸς οἶνον ἔχοντα, καὶ ὅμως μεθύοντα:~

Γ ᾶν μὲν ὅσον ἄλογόν ἐστιν, ἀλλοτρίως πρὸς οἶνον πέφυκε, μάλιστα δὲ τῶν ζώων ἐκεῖνα ὅσα σταφυλῆς, ἢ γιγάρτων ὑπερπλησθέντα μεθύει. καὶ οἱ κόρακες δὲ τὴν καλουμένην οἰνοῦτταν βοτάνην, ὅταν φάγωσι. καὶ οἱ κύνες δὲ καὶ αὐτοὶ βακχεύονται. πίθηκος δέ, καὶ ἐλέφας, ἐὰν οἴνου πίωσιν, ὁ μὲν τῆς ἀλκῆς ἐπιλανθάνεται ὁ ἐλέφας, ὁ δὲ τῆς πανουργίας, καὶ εἰσὶν αἱρεθῆναι πάνυ ἀσθενεῖς:~

Φιλοπόται τινές, καὶ πολυπόται:~

Φ ιλοπόται δὲ λέγονται γενέσθαι, Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος, καὶ Νισαῖος, καὶ οὗτος τύραννος, καὶ Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου υἱός, καὶ Ἱππαρίων Διονυσίου ἀνεψιὸς καὶ οὗτος, καὶ Τιμόλαος ὁ Θηβαῖος, καὶ Χαρίδημος ὁ Ὠρείτης, καὶ Ἀρκάδων, καὶ Ἐρασίξενος, καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδών, καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος, οὗτος δὲ καὶ χώνη ἐπεκαλεῖτο, ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην, ἀδιαλείπτως ἐχώρει τὸν ἐγχεόμενον οἶνον. Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος οὐ μόνον φασίν, ὅτι πολυπότης ἦν, ἀλλὰ γὰρ προστιθέασιν αὐτῷ, καὶ ἐκεῖνό που τὸ σκυθικὸν κακόν, ὅτι ἀκρατοπότης ἐγένετο. καὶ Ἴωνα δὲ τὸν Χῖον τὸν ποιητήν, καὶ αὐτόν, φασίν, περὶ τὸν οἶνον ἀκρατέστερον ἔχειν. καὶ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐπὶ Καλάνῳ τῷ Βραχμάνι, τῷ Ἰνδῷ σοφιστῇ, ὅτε ἑαυτὸν ἐκεῖνος κατέπρησεν, ἀγῶνα μουσικῆς, καὶ ἱππικὸν, καὶ ἀθλητῶν διέθηκε. χαριζόμενος δὲ τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὸ ἐπιχώριον αὐτῶν ἀγώνισμα, εἰς τιμὴν τοῦ Καλάνου συγκατηρίθμησε τοῖς ἄθλοις τοῖς προειρημένοις, οἰνοποσίας γοῦν ἀγωνίαν προὔθηκε. καὶ ἦν τῷ μὲν τὰ πρῶτα φερομένῳ, τάλαντον τὸ γέρας, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναῖ, τῷ γε μὴν τρίτῳ δέκα, ὁ δὲ τὰ νικητήρια ἀναδησάμενος, ἐν αὐτοῖς ἦν Πρόμαχος. καὶ ἐν Διονύσου δὲ τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ προὔκειτο ἆθλον τῷ πιόντι πλέον, στέφανος χρυσοῦς. καὶ ἐνίκησε Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, καὶ τὸν στέφανον λαβών, ὅτε ἐπανῄει μετὰ τὸ δεῖπνον, τῷ ἑρμῇ τῷ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτι ἐπέθηκεν αὐτόν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἔμπροσθεν ἡμερῶν. καὶ γὰρ, καὶ τοὺς ἀνθινούς, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Μυρρίνης, καὶ τὸν ἐκ τοῦ κιττοῦ, καὶ τὸν ἐκ τῆς δάφνης, ἐνταῦθα ἀνέπαυσε, καὶ ἀπέλιπε. καὶ Ἀνάχαρσις δὲ πάμπολυ, φασίν, ἔπιε παρὰ Περιάνδρῳ.

τοῦτο μὲν καὶ οἴκοθεν ἑαυτοῦ ἐπαγόμενος τὸ ἐφόδιον. σκυθῶν γοῦν ἴδιον τὸ πίνειν ἄκρατον. καὶ Λακύδης δὲ, καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι, καὶ τούτω πιεῖν πάμπολυ φασίν. καὶ Μυκερῖνος δὲ ὁ Αἰγύπτιος ὅτε αὐτῷ τὸ ἐκ Βούτης μαντεῖον ἀφίκετο, προλέγων τὴν τοῦ βίου στενοχωρίαν, εἶτα ἐβουλήθη σοφίσασθαι τὸ λόγιον ἐκεῖνο, διπλασιάζων τὸν χρόνον, καὶ ταῖς ἡμέραις προστιθεὶς τὰς νύκτας, διετέλει καὶ αὐτὸς ἀγρυπνῶν, καὶ πίνων ἅμα. τίθει μετὰ τούτων, καὶ Ἄμασιν τὸν Αἰγύπτιον. ἐπεί τοι καὶ Ἡρόδοτος ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. καὶ Νικοτέλην δὲ τὸν Κορίνθιον, οὐ χρὴ ἀπὸ τούτων τάττειν. καὶ Σκόπαν τὸν Κρέοντος υἱόν. καὶ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα φασὶν, οἰνοβαρὴν γενέσθαι. διὰ ταῦτά τοι, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ διῴκουν Ἀρισταῖός τε, καὶ Θεμίσων οἱ Κύπριοι, αὐτὸς δὲ διὰ τὴν πολυποσίαν ἐπεγέγραπτο τῇ ἀρχῇ ἄλλως. καὶ ὁ ἐπιφανὴς δὲ κληθεὶς Ἀντίοχος ὁ Ῥωμαίοις δοθεὶς ὅμηρος, καὶ οὗτος ἀκρατῶς ἐδίψα οἴνου πίνειν. καὶ ὁ ὁμώνυμος δὲ τούτου Ἀντίοχος, ὁ Μῆδος πρὸς Ἀρσάκην πολεμήσας, καὶ οὗτος ἦν τοῦ πίνειν δοῦλος. καὶ ὁ μέγας δὲ καλούμενος Ἀντίοχος, καὶ οὗτος σὺν τούτοις τετάχθω. καὶ Ἄγρωνα δὲ τὸν Ἰλλυριῶν βασιλέα ἀπέκτεινεν ἡ πρὸς τὸν οἶνον ἄδικος ὁρμὴ, καὶ αὐτοῦ πλευρῖτιν εἰργάσατο. καὶ ἕτερος Ἰλλυριῶν βασιλεὺς γενναῖος πίνειν καὶ οὗτος ἑαυτῷ ἀκρατῶς. τόν γε μὴν Καππαδόκην βασιλέα Ὀροφέρνην, τί τοῦτον φράσομεν καὶ ἐκεῖνον πίνειν γενόμενον δεινόν. εἰ δὲ χρὴ καὶ γυναικῶν μνημονεῦσαι, ἄτοπον μὲν γυνὴ φιλοπότις, καὶ πολυπότις ἔτι μᾶλλον, εἰρήσθω δ' οὖν καὶ περὶ τούτων. Κλειὼ φασὶν, εἰς ἅμιλλαν ἰοῦσα, οὐ γυναιξὶ μόναις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς συμπόταις, δεινοτάτη πιεῖν ἦν, καὶ ἐκράτει πάντων. αἴσχιστόν γε τοῦτο φερομένη τὸ νικητήριον, ὥς γε ἐμοὶ κριτῇ :~

Περὶ Πλάτωνος δόξης, καὶ περὶ Εὐνομίας :~

Ἡ Πλάτωνος δόξα, καὶ ὁ τῆς κατ' αὐτὸν ἀρετῆς λόγος, καὶ εἰς Ἀρκάδας ἀφίκετο, καὶ Θηβαίους. καὶ οὖν ἐδεήθησαν αὐτοῦ πρέσβεις ἀποστείλαντες, σὺν τῇ ἀνωτάτῃ σπουδῇ ἀφικέσθαι σφίσι τὸν ἄνδρα, οὐκ ἐπὶ μόνῃ τῇ τῶν νέων προστασίᾳ, οὐδ' ἵνα αὐτοῖς συγγένηται ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν. ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸ ἔτι τούτων μεῖζον, νομοθέτην αὐτὸν ἐκάλουν. οὐκοῦν ἔμελλον ἀτυχήσειν τοῦ ἀνδρός, καὶ γοῦν ἥσθη ὁ τοῦ Ἀρίστωνος τῇ κλήσει. καὶ δὴ

καὶ ἔμελλεν ὑπακούσεσθαι. ἤρετο μέντοι τοὺς ἥκοντας, πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντες. ἐπεὶ δὲ ἔμαθε παρ᾽ αὐτῶν, ὅτι καὶ πάνυ ἀλλοτρίως, οὐδὲ πείσειν αὐτοὺς τιμᾶν τὴν ἰσονομίαν, ἀπείπατο τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιδημίαν:~

Τίνες τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι, πενέστατοι:~

Πενέστατοι ἐγένοντο οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων. Ἀριστείδης ὁ Νικομάχου, καὶ Φωκίων ὁ Φώκου, καὶ Ἐπαμινώνδας ὁ Πολυμάτιδος, καὶ Πελοπίδας ὁ Θηβαῖος, καὶ Λάμαχος ὁ Ἀθηναῖος, καὶ Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου, καὶ Ἐφιάλτης δὲ ὁ Σοφωνίδου καὶ ἐκεῖνος:~

Εἰκόνος τοῦ Θέωνος ζωγράφου ἔκφρασις:~

Θέωνος τοῦ ζωγράφου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ὁμολογεῖ τὴν χειρουργίαν ἀγαθὴν οὖσαν, ἀτὰρ οὖν καὶ τόδε τὸ γράμμα. ὁπλίτης ἐστὶν ἐκβοηθῶν ἄφνω τῶν πολεμίων εἰσβαλλόντων, καὶ δῃούντων ἅμα, καὶ κειρόντων τὴν γῆν. ἐναργῶς δὲ, καὶ πάνυ ἐκθύμως ὁ νεανίας ἔοικεν ὁρμῶντι εἰς τὴν μάχην. καὶ εἴποις ἂν αὐτὸν ἐνθουσιᾶν, ὥσπερ ἐξ Ἄρεος μανέντα. γοργὸν μὲν αὐτῷ βλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ, τὰ δὲ ὅπλα ἁρπάσας, ἔοικεν ᾗ ποδῶν ἔχει, ἰθὺ τοὺς πολεμίους ἄττειν. προβάλλεται δὲ ἐντεῦθεν ἤδη τὴν ἀσπίδα, καὶ γυμνὸν ἐπισείει τὸ ξίφος, φονῶντι ἐοικὼς, καὶ σφαγὴν βλέπων, καὶ ἀπειλῶν δι᾽ ὅλου τοῦ σχήματος, ὅτι μηδενὸς φείσεται. καὶ πλέον οὐδὲν περιείργασται τῷ Θέωνι, οὐ λοχίτης, οὐ ταξίαρχος, οὐ λόχος, οὐχ ἱππεὺς, οὐ τοξότης. ἀλλ᾽ ἀπέχρησέν οἱ καὶ ὁ εἷς ὁπλίτης οὗτος πληρῶσαι τὴν τῆς εἰκόνος ἀπαίτησιν. οὐ πρότερόν γε μὴν ὁ τεχνίτης ἐξεκάλυψε τὴν γραφὴν, οὐδὲ ἔδειξε τοῖς ἰδεῖν θέαν συνειλεγμένοις, πρὶν ἢ σαλπιγκτὴν παρεστήσατο, καὶ προσέταξεν αὐτῷ τὸ προρμητικὸν ἐμπνεῦσαι μέλος διάτορόν τε, καὶ γεγωνὸς ὅτι μάλιστα, καὶ οἷον εἰς τὴν μάχην ἐγερτήριον. ἅμα τε οὖν τὸ μέλος ἠκούετο τραχὺ, καὶ φοβερὸν, καὶ οἷον εἰς ὁπλιτῶν ἔξοδον ταχέως ἐκβοηθούντων μελῳδοῦσῃ σάλπιγγι. καὶ ἐδείκνυτο ἡ γραφὴ καὶ ὁ στρατιώτης ἐβλέπετο, τοῦ μέλους ἐναργεστέραν τὴν φαντασίαν τοῦ ἐκβοηθοῦντος ἔτι καὶ μᾶλλον παραστήσαντος:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ:~

Περιήγησις τῶν Θετταλικῶν Τεμπῶν:~

φ ἔρε οὖν καὶ τὰ καλούμενα τέμπη τὰ θετταλικὰ διαγράψωμεν τῷ λόγῳ, καὶ διαπλάσωμεν. ὡμολόγηται γὰρ καὶ ὁ λόγος, ἐὰν ἔχῃ δύναμιν φραστικὴν, μηδὲν ἀσθενέστερον ὅσα βούλεται δεικνύναι τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ χειρουργίαν δεινῶν. ἔστι δὴ χῶρος μεταξὺ κείμενος τοῦ τε ὀλύμπου, καὶ τῆς ὄσσης, ὄρη δὲ ταῦτά ἐστιν ὑπερύψηλα, καὶ οἷον ὑπὸ θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον δέχεται χωρίον. οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διήκει σταδίους. τόγε μὴν πλάτος τῇ μέν ἐστι πλέθρου, τῇ δὲ καὶ πλεῖον ὀλίγῳ, διαρρεῖ δὲ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος πηνειός, εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι, καὶ ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῷ, καὶ ἐργάζονται τὸν πηνειὸν ἐκεῖνοι μέγαν. διατριβὰς δ' ἔχει ποικίλας, καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα εἰς κάλλος, τότε φιλοτιμησαμένης, ὅτε ἐλάμβανε γένεσιν ὁ χῶρος. κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος ἀνακμάζει, καὶ τέθηλε, καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει, καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς. πολλὴ δὲ σμίλαξ, ἡ μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει, καὶ ἐπισκιάζει τὴν πέτραν, καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁρᾶται δὲ τὸ χλοάζον πᾶν καὶ ἔστιν ὀφθαλμῶν πανήγυρις. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς λείοις, καὶ καθημένοις, ἄλση τέ ἐστι ποικίλα, καὶ ὑποδρομαὶ συνεχεῖς, ἐν ὥρᾳ θέρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἥδιστα καταγώγια, ἃ καὶ δίδωσιν ἀσμένως ψυχᾶσθαι. διαρρέουσι δὲ καὶ κρῆναι συχναὶ, καὶ ἐπιρρεῖ νάματα ὑδάτων ψυχρῶν, καὶ πιεῖν ἡδίστων. λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα, καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὸν εἶναι, καὶ ἐς ὑγίειαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι. κατᾴδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλῃ διεσπαρμένοι, καὶ μάλιστα οἱ μουσικοί, καὶ ἑστιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς, καὶ παραπέμπουσιν ἀπόνως, καὶ σὺν ἡδονῇ, διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν παριόντων ἀφανίζοντες. παρ' ἑκά-

πέρα δὲ τοῦ ποταμοῦ αἱ διατριβαί εἰσιν αἱ προειρημέναι, καὶ αἱ ἀνάπαυλαι, διὰ μέσων δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἔρχεται σχολῇ, καὶ πρᾴως προϊὼν ἐλαίου δίκην. πολλὴ δὲ κατ' αὐτοῦ ἡ σκιὰ ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων, καὶ τῶν ἐξηρτημένων κλάδων τίκτεται, ὡς ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας, αὐτὴν προήκουσαν ἀποστέγειν τὴν ἀκτῖνα, καὶ παρέχειν τοῖς πλέουσι πλοῦν κατὰ ψῦχος. πᾶς δὲ ὁ περίοικος λεὼς συνίασιν, ἄλλοι σὺν ἄλλοις, καὶ θύουσι, καὶ συνουσίας ποιοῦνται, καὶ συμπίνουσιν. ἅτε οὖν πολλῶν ὄντων τῶν θυόντων, καὶ τῶν καθαγιζομένων συνεχῶς, εἰκότως καὶ τοῖς βαδίζουσι, καὶ τοῖς πλέουσιν ὀσμαὶ συμπομπεύουσιν ἥδισται. οὕτως ἄρα ἡ τιμὴ ἡ διηνεκὴς, ἡ περὶ τὸ κρεῖττον ἐκθειοῖ τὸν τόπον. ἐνταῦθά τοι φασὶ παῖδες Θετταλῶν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον καθήρασθαι κατὰ πρόσταγμα τοῦ Διὸς, ὅτε τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν, ἔτι φυλάττοντα τοὺς Δελφοὺς τῆς γῆς ἐχούσης τὸ μαντεῖον. στεφανωσάμενον οὖν ἐκ ταύτης τῆς δάφνης, τῆς Τεμπικῆς, καὶ λαβόντα κλάδον, εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐκ τῆς αὐτῆς δάφνης, ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς, καὶ παραλαβεῖν τὸ μαντεῖον, τὸν Διὸς καὶ Λητοῦς παῖδα. ἔστι δὲ καὶ βωμὸς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ καὶ ἐστεφανώσατο, καὶ τὸν κλάδον ἀνεῖλε, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἔτους ἐνάτου οἱ Δελφοὶ παῖδας εὐγενεῖς πέμπουσι, καὶ ἀρχιθέωρον ἕνα σφῶν αὐτῶν. οἱ δὲ παραγενόμενοι, καὶ μεγαλοπρεπῶς θύσαντες ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ἀπίασι πάλιν στεφάνους ἀπὸ τῆς αὐτῆς δάφνης διαπλέξαντες, ἀφ' ἧσπερ ἐκεῖνον, καὶ τότε ὁ θεὸς ἐστεφανώσατο. καὶ τὴν ὁδὸν ἐκείνην ἔρχεται, ἣ καλεῖται μὲν Πυθιὰς, φέρει δὲ διὰ Θετταλίας, καὶ Πελασγίας, καὶ τῆς Οἴτης, καὶ τῆς Αἰνιάνων χώρας, καὶ τῆς Μηλιέων, καὶ Δωριέων, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἑσπερίων. οὗτοι δὲ καὶ παραπέμπουσιν αὐτοὺς σὺν αἰδοῖ, καὶ τιμῇ, οὐδὲν ἧττον ἤπερ οὖν ἐκεῖνοι οἱ ἐξ Ὑπερβορέων τὰ ἱερὰ κομίζοντας τῷ αὐτῷ θεῷ τούτῳ τιμῶσι. καὶ μὴν καὶ τοῖς Πυθίοις ἐκ ταύτης τῆς δάφνης τοῖς νικῶσι τοὺς στεφάνους διδόασιν. ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν ἐν Θετταλίᾳ Τεμπῶν, καὶ ἐμοὶ μὲν τοσαῦτα εἰρήσθω.~

Περὶ Ἀναξαγόρου ἀνδρείως τὸν τῶν τέκνων θάνατον ἐνεγκόντος :~

Ἀναξαγόρᾳ τις τῷ Κλαζομενίῳ, σπουδάζοντι πρὸς τοὺς ἑταίρους προσελθὼν, ἔφη τεθνηκέναι οἱ τοὺς δύο παῖδας, οὕσπερ οὖν καὶ εἶχε μόνους ὁ Ἀναξαγόρας. ὁ δὲ, μηδὲν διαταραχθεὶς, εἶπεν, ᾔδειν θνητοὺς γεγεννηκώς :~

Περὶ Ξενοφῶντος τὸν τοῦ υἱοῦ θάνατον ἀνδρείως ἐνεγκόντος:~

Ξενοφῶντι θύοντι ἧκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Γρύλλον τεθνάναι. κἀκεῖνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων. ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. ταῦτα μὲν οὖν δημώδη, καὶ ἐς πολλοὺς ἐκπεφοίτηκεν:~

Ὅτι ὁ Δίων ὑπὲρ τοῦ τοῦ υἱοῦ θανάτου οὐκ ἐταράχθη:~

Δίων δὲ ὁ Ἱππαρείνου μὲν παῖς, Πλάτωνος δὲ ὁμιλητής, ἔτυχε μὲν χρηματίζων ὑπὲρ τινῶν δημοσίων, καὶ κοινῶν πραγμάτων. ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ ἐκ τοῦ τέγους κατενεχθεὶς, ἐς τὴν αὐλὴν, τὸν βίον κατέστρεψεν. οὐδὲν οὖν ἐπὶ τούτοις μετεβάλετο ὁ Δίων, ἀλλ' ὅπερ οὖν ἐξ ἀρχῆς ἔπραττε, τοῦτο καὶ δρῶν διετέλεσεν:~

Ἀντίγονος τὸν υἱὸν νεκρὸν εἰδὼν οὐδὲν συνεταράχθη:~

Ἀντίγονόν γε μὴν φασὶ, τὸν δεύτερον, ἐπεί τινες τὸν υἱὸν αὐτῷ ἐκ τῆς παρατάξεως ἐκόμιζον νεκρὸν, εἶδε μὲν αὐτὸν, οὐδὲν δὲ τρέψας τοῦ χρωτὸς, οὐδὲ μὴν ἐπιδακρύσας, ἐπαινέσας δὲ ὡς ἀγαθὸν στρατιώτην, θάπτειν προσέταξε:~

Περὶ μεγαλοφροσύνης Κράτητος:~

Κράτης ὁ Θηβαῖος τά τε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώραται, καὶ καταφρονητικὸς τῶν ὑπὸ τοῦ πλήθους θαυμαζομένων, ἀτὰρ οὖν καὶ χρημάτων, καὶ πατρίδος. ὅτι μὲν οὖν τῆς οὐσίας ἀπέστη τοῖς Θηβαίοις, τοῦτο μὲν καὶ ἐς πάντας ἐξεφοίτησε. τὸ δὲ ἕτερον αὐτοῦ οὐ πᾶσι γνώριμον, ἔστι δὲ ἐκεῖνο. ἀπαλλαττόμενος τῶν Θηβῶν οἰκισθεισῶν πάλιν, ἔφη οὐ δέομαι πόλεως, ἣν Ἀλέξανδρος κατασκάψει, ἢ ἄλλος:~

Περὶ τῆς τῶν πολλῶν κακοφημίας:~

Δημοχάρης ὁ τοῦ Δημοσθένους ἀδελφιδοῦς ἐπιδεῖξαι βουλόμενος, ὅτι τῆς ἐκ τῶν πολλῶν κακοφημίας ὑπερφρονεῖ, θεασάμενός τινας καθεζομένους ἐν ἰατρείῳ ψογεροὺς, καὶ κακῶς ἀγορεύειν ἐκ παντὸς τρόπου διψῶντας, τί φατε ὑμεῖς εἶπε δυσμενίδαι, τὸ ἦθος αὐτῶν ἅμα ἐκκαλύψας διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος:~

Ὅτι ὁ Φρύνιχος διὰ ποίημα στρατηγὸς ᾑρέθη:~

Φρύνιχον Ἀθηναῖοι στρατηγὸν εἵλοντο, οὔτε κατὰ σπουδὰς, οὔτε κατὰ τὴν τοῦ γένους ἀξίαν, οὐδὲ μὴν ὅτι ἦν πλούσιος, πολλάκις γὰρ καὶ ἐκ τούτων ἐθαυμάζοντο ἐν ταῖς Ἀθήναις, καὶ τῶν ἄλλων προῃροῦντο.

ροῦντο. ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς πυρριχισταῖς ἔν τινι τραγῳδίᾳ ἐπιτήδεια μέλη, καὶ πολεμικὰ ἐξεπόνησεν, οὕτως ἄρα κατεκτήσατο τὸ θέατρον, καὶ ἐκράτησε τῶν παρόντων, ὥστε παραχρῆμα αὐτὸν εἵλοντο στρατηγεῖν. πιστεύσαντες ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἡγήσεται καλῶς, καὶ εἰς δέον, ὅπου μὴ ἀπᾴδοντα τοῖς ἐνοπλίοις ἀνδράσιν εἰργάσατο τὰ ἐν τῷ δράματι μέλη τε, καὶ ποιήματα :~

Περὶ Ἔρωτος :~

Ἐρῶντι ἀνδρὶ τίς οὐκ ἐρῶν, ὅπλοις ἐπειχθούσης τῆς μάχης, καὶ συνάψαντος τοῦ πολέμου οὐκ ἂν συμμίξειεν; ὁ μὲν ἀνέραστος, φεύγει καὶ ἀποδιδράσκει τὸν ἐρωτικόν, ἅτε βέβηλος, καὶ ἀτέλεστος τῷ θεῷ, καὶ τοσοῦτον ἀνδρεῖος, ὅσον αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ χωρεῖ, καὶ τὸ σῶμα ῥώμης ἔχει. δέδοικε δὲ τὸν ἕτερον ἅτε ἐκ θεοῦ κατόχως ἐνθουσιῶντα, καὶ οὐ μὰ δία τοῦτο τὸ κοινὸν ἐξ ἄρεος, ἀλλ' ἐξ Ἔρωτος μαινόμενα. οἱ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἑτέρου τῶν θεῶν κατειλημμένοι, ὧν ἕνα φησὶν Ὅμηρος, ὅμοια τῷ ἄρει μαίνεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐξ ἑνὸς περιειλημμένοι δαίμονος, οὗ καὶ καλῶς ἀγωνίζονται τοσοῦτον, ὅσον ἐνθουσιῶσιν αὐτοὶ ἅπαξ. οἱ δὲ Ἔρωτος βάκχοι πολεμοῦντες, καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρεος ὁρμῆς, καὶ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐκκαύσεως, διπλῆν τὴν λατρείαν ὑπομένοντες, εἰκότως κατὰ τὴν Κρητῶν ἔννοιαν, καὶ κατορθοῦσι διπλᾶ. οὔκουν τῷ ἐξ ἄρεως, καὶ ἔρωτος φονῶντι, αἰτιάσαιτο ἄν τις, εἰ μὴ ὑπομένοι ὁπλίτης ἀνταγωνίσασθαι, ὑφ' ἑνὶ τεταγμένος θεῷ, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τοῖς δύο :~

Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἐραστῶν, καὶ ἐρωμένων :~

Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἐφόρων πολλὰ μὲν εἰπεῖν, καὶ ἄλλα καλὰ ἔχω, ἃ δ' οὖν προῄρημαι, νῦν ἐρῶ ταῦτα. ὅτε τις τῶν παρ' αὐτοῖς καλῶν, πλούσιον ἐραστὴν εἵλετο τοῦ χρηστοῦ πένητος, ἐπέβαλλον αὐτῷ χρήματα, κολάζοντες ὡς ἔοικε τὴν φιλοχρηματίαν τῇ τῶν χρημάτων ζημίᾳ. ἄλλον δέ τινα ἄνδρα καλόν, κἀγαθὸν οὐδενὸς ἐρῶντα τῶν οὐ καλῶς πεφυκότων, καὶ τοῦτον ἐζημίωσαν, ὅτι χρηστὸς ὢν οὐδενὸς ἤρα. δῆλον γὰρ ὡς ὅμοιον ἂν ἑαυτῷ κἀκεῖνον ἀπέφηνεν, ἴσως δ' ἂν καὶ ἄλλον, δεινὴ γὰρ ἡ τῶν ἐραστῶν πρὸς τὰ παιδικὰ εὔνοια, ἀρετὰς ἐνεργάσασθαι ὅταν αὐτοὶ σεμνοὶ ὦσιν, ἐπεὶ τοι Λακωνικὸς καὶ οὗτος νόμος, ὅταν ἁμάρτῃ μειράκιον τῇ μὲν ἀφελείᾳ τοῦ τρόπου, καὶ τῷ νεαρῷ τῆς ἡλικίας συγγινώσκουσι. τὸν δὲ ἐραστὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κολάζουσιν, ἐπιγνώμονας αὐτοὺς, καὶ ἐξετα-

στὰς ὧν ἐκεῖνοι πεπείθουσι κελεύοντες εἶναι:~

Περὶ ψυχῆς:~

Οἱ περιπατητικοί φασι μεθημέραν θητεύουσαν τὴν ψυχὴν, τῷ σώματι περιπλέκεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν θεωρεῖν. νύκτωρ δὲ διαλυθεῖσαν τῆς περὶ τοῦτο λειτουργίας, καὶ σφαιρωθεῖσαν ἐν τῷ περὶ τὸν θώρακα τόπῳ, μαντικωτέραν γίνεσθαι, ἐξ ὧν τὰ ἐνύπνια:~

Περὶ Ἔρωτος παρὰ Λακεδαιμονίοις:~

Οὐκ εἰσὶ θρυπτικοὶ πρὸς τοὺς ἐραστὰς οἱ Λακεδαιμονίων καλοὶ, οὐδὲ ἀλαζόνες, ἐπεὶ τοὐναντίον, ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὡραίοις τὰ ἐκ τούτων καταμαθεῖν ἐστιν. αὐτοὶ γοῦν δέονται τῶν ἐραστῶν εἰσπνεῖν αὐτοῖς. λακεδαιμονίων δέ ἐστιν αὕτη ἡ φωνὴ, ἐραῖν δεῖν λέγουσα. σπαρτιάτης, καὶ ἔρως αἰσχρὸν οὐκ οἶδεν. εἴτε γοῦν μειράκιον ἐτόλμησεν ὕβριν ὑπομεῖναι, εἴτε ἐραστὴς ὑβρίσαι, ἀλλ' οὐδετέροις ἐλυσιτέλησε τῇ σπάρτῃ καταμεῖναι. ἢ γὰρ τῆς πατρίδος ἀπηλλάγησαν, ἢ καὶ τὸ ἔτι θερμότερον, καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ:~

Περὶ Ταπύρων οἰνοφλυγίας:~

Ὅτι φιλοινότατον ἔθνος τὸ τῶν Ταπύρων τοσοῦτον, ὥστε ζῆν αὐτοὺς ἐν οἴνῳ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ καταναλίσκειν, καὶ οὐ μόνον εἰς πόμα καταχρῶνται αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ χρίσματά ἐστιν αὐτοῖς ὁ οἶνος, ὥσπερ ἄλλοις τὸ ἔλαιον:~

Περὶ Οἰνοφλυγίας Βυζαντίων:~

Βυζαντίους δὲ δεινῶς Οἰνόφλυγας ὄντας, ἐνοικεῖν τοῖς καπηλείοις ὁ λόγος ἔχει, τῶν οἰκιῶν τῶν ἰδίων, καὶ τῶν δωμάτων ἐξοικισθέντας, καὶ τοῖς ξένοις τοῖς ἐπιδημοῦσι τῇ πόλει ἐπιμισθώσαντας αὐτά. καὶ οὐ μόνον ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῖς ἀποστάντας. ὡς ἐν ταὐτῷ τοὺς Βυζαντίους διπλῆν αἰτίαν φέρεσθαι, καὶ Οἰνοφλυγίας, καὶ Προαγωγείας. ἅτε δὲ ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ τοῦ οἴνου διαρρέοντες, αὐλοῦ μὲν ἀκούοντες χαίρουσι, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῖς αὐλεῖσθαί ἐστι, σάλπιγγα δὲ οὐδὲ ἀρχὴν ὑπομένουσι. καὶ ἐκ τούτων ἔξεστι νοεῖν, ὅτι καὶ πρὸς ὅπλα, καὶ πρὸς πολέμους ἀλλοτριώτατοι διάκεινται Βυζάντιοι. διὰ ταῦτά τοι, καὶ Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς αὐτῶν ἐν πολιορκίᾳ ἰσχυρᾷ, ἐπεὶ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσβαλόντων, ἐκεῖνοί γε τὰς φρουρὰς ἐκλιπόντες διημέρευον ἐν ταῖς συνήθεσι διατριβαῖς,

προσέταξε τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τοῦ τείχους διασκηνωθῆναι αὐτοῖς. καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα ἀνέπεισεν αὐτοὺς ὀψὲ, καὶ βραδέως, τὴν τάξιν μὴ καταλιπεῖν. ἅτε τῆς προφάσεως αὐτοῖς περιῃρημένης. λέγει δὲ ταῦτα ὑπὲρ αὐτῶν Δάμων. ὁμολογεῖν δὲ τούτοις ἔοικε καὶ ὁ Μένανδρος, ὅταν λέγῃ. μεθύσους τοὺς ἐμπορείους ποιεῖ τὸ Βυζάντιον, ὅλην ἔπινε τὴν νύκτα :~

Περὶ ἀργείων Κορινθίων θρακῶν ἰλλυριῶν Οἰνοφλυγίας :~

Καὶ ἀργεῖοι δὲ καὶ κορίνθιοι, κεκωμῴδηνται καὶ οὗτοι ἀκρατέστερον τῷ οἴνῳ προσιόντες. τό γε μὴν ὑπὲρ τῶν θρακῶν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ διαβεβαίωται ἤδη, καὶ διατεθρύλληται, ὡς εἰσὶ πιεῖν δεινότατοι. οὐ διαπεφεύγασι δὲ νῦν τὴν τοιαύτην αἰτίαν, οὐδὲ ἰλλυριοὶ, ἀλλ᾽ ἐκεῖνοί γε προσειλήφασι κἀκεῖνο τὸ ἔγκλημα. ὅτι ἐφεῖται τοῖς ἐν τῷ συνδείπνῳ παροῦσι ξένοις, προπίνειν ταῖς γυναιξὶν ἕκαστον, ἐὰν βούληται, κἂν μηδὲν προσήκει ἡ γυνὴ αὐτῷ :~

Σύγκρισις Δημητρίου, καὶ Τιμοθέου στρατηγῶν :~

Εἶτα τίς ἀμείνων ἦν στρατηγεῖν, Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς, ἢ Τιμόθεος ὁ ἀθηναῖος. ἐγὼ μὲν ἐρῶ τὸν τῶν ἀμφοτέρων τρόπον. ἔξεστι δ᾽ ὑμῖν προτιμῆσαι τὸν ἕτερον. Δημήτριος μὲν βίᾳ, καὶ πλεονεξίᾳ, καὶ λυπῶν τὰ μέγιστα, καὶ ἀδικῶν ᾕρει τὰς πόλεις, μηχανὰς προσάγων, καὶ κατασείων, καὶ ὑπορύττων τὰ τείχη. Τιμόθεος δὲ πείθων, καὶ διδάσκων λόγῳ, ὅτι λυσιτελέστερόν ἐστι τῶν ἀθηναίων ἀκούειν :~

Ὅτι ἡ φιλοσοφία οὐκ ἀπολίτευτος, καὶ τίνες τῶν φιλοσόφων ἐπολιτεύσαντο :~

Ἐπολιτεύσαντο οὖν καὶ φιλόσοφοι, ἢ αὐτὸ τοῦτο μόνον τὴν διάνοιαν ἀγαθοὶ γενόμενοι, ἐφ᾽ ἡσυχίας κατεβίωσαν. ἐπηνώρθωσαν γὰρ τὰ κοινὰ, Ζάλευκος μὲν τὰ ἐν λοκροῖς, Χαρώνδας δὲ τὰ ἐν κατάνῃ, καὶ τὰ ἐν ῥηγίῳ ὅτε ἐκ κατάνης ἔφυγε, ταραντίνοις δὲ ἐγένετο ἀγαθὸς Ἀρχύτας, Σόλων δὲ ἀθηναίοις. Βίας δὲ, καὶ Θαλῆς τὴν ἰωνίαν πολλὰ ὤνησαν, Χίλων δὲ Λακεδαιμονίους, Μιτυληναίους γε μὴν Πιττακὸς, Κλεόβουλος δὲ ῥοδίους, καὶ Ἀναξίμανδρος δὲ ἡγήσατο τῆς ἐς ἀπολλωνίαν ἐκ μιλήτου ἀποικίας. ἀλλὰ καὶ Ξενοφῶν στρατιώτης ἀγαθὸς ἦν. καὶ ἀμείνων στρατηγὸς ὅτε κύρῳ συνανέβη, καὶ κῦρος μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπέθανον, καλούσης δὲ τῆς χρείας τοῦ διασωθησομένου σῶσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀπαγαγεῖν τὴν ὀπίσω ἐς τὰ οἰκεῖα, οὗτος ἐκεῖνος ἦν.

Πλάτων δὲ ὁ Ἀρίστωνος Δίωνα κατήγαγεν εἰς Σικελίαν, καὶ δι' ὧν αὐτῷ συνεβούλευε, καὶ ἐδίδασκε, διὰ τούτων τυραννίδα τὴν Διονυσίου κατέλυσε. Σωκράτης δὲ τῇ μὲν Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὐκ ἠρέσκετο, τυραννικὴν γὰρ, καὶ μοναρχικὴν ἑώρα τὴν δημοκρατίαν οὖσαν Ἀθηναίοις. καὶ διὰ ταῦτα οὔτε ἐπεψήφισεν τὸν τῶν δέκα στρατηγῶν θάνατον. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τριάκοντα ἐκοινώνει τῶν ἀσεβημάτων. ἔνθα δὲ ἐχρῆν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνίζεσθαι, ἀλλ' ἐνταῦθά γε ἀπροφάσιστος ἐκεῖνος στρατιώτης ἦν. ἐστρατεύσατο οὖν ἐπὶ Δήλιον, καὶ εἰς Ἀμφίπολιν, καὶ εἰς Ποτίδαιαν. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, οὐ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰς γόνυ πεσοῦσαν, ἀλλ' ἐπὶ στόμα, ἀνέστησεν αὖθις. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς, καὶ Ἀθήνησιν ἐπιφανέστατα ἐπολιτεύσατο, ἔστ' ἂν αὐτὸν ὁ συνήθης Ἀθηναίοις φθόνος ἐξέωσε. καὶ ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνὼν τῷ Πτολεμαίῳ, νομοθεσίας ἦρξε. τίς δὲ ἀντιφήσει, καὶ Περικλέα τὸν Ξανθίππου φιλόσοφον γενέσθαι, καὶ Ἐπαμινώνδαν τὸν Πολύμνιδος, καὶ Φωκίωνα τὸν Φώκου, καὶ Ἀριστείδην τὸν Λυσιμάχου, καὶ Ἐφιάλτην τὸν Σοφωνίδου, καὶ ἔτι κάτω τοῦ χρόνου Καρνεάδην, καὶ Κριτόλαον. εἴγε καὶ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκοντο, καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων πρεσβεύοντες, καὶ αὐτοὶ σωτηρίαν εὕραντο. οἵπερ οὖν εἰς τοσοῦτον ἐπέρεψαν τὴν σύγκλητον βουλὴν, ὡς εἰπεῖν αὐτοὺς ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι πρεσβεύοντας, αὐτοὺς πείσοντας, ἀλλὰ γὰρ τοὺς βιασομένους ἡμᾶς δρᾶσαι ὅσα θέλουσιν. ἐγὼ δὲ πολιτείαν φαίην, καὶ τὴν Περσαίου εἴγε Ἀντίγονον ἐπαίδευσε, καὶ τὸ Ἀριστοτέλους, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου νέῳ ὄντι φιλοσοφῶν ἦν δῆλος. καὶ Λύσις δὲ ὁ γνώριμος ὁ Πυθαγόρου, καὶ αὐτὸς Ἐπαμινώνδαν ἐξεπαίδευσεν. εἴ τις οὖν ἀπράκτους λέγει τοὺς φιλοσόφους, ἀλλὰ εὐήθη γε αὐτοῦ καὶ ἀνόητα ταῦτα. ἐγὼ μὲν γὰρ τὴν σὺν αὐτοῖς ἀπραγμοσύνην, καὶ τὸν τῆς ἡσυχίας ἔρωτα, καὶ ἁρπάσαιμι ἐπιδραμών:~

Περὶ συνουσίας Μίδου τοῦ Φρυγὸς, καὶ Σιληνοῦ, καὶ τῶν ὑπὸ τούτου παραδόξων λεχθέντων:~

Περιηγεῖταί τινα Θεόπομπος συνουσίαν Μίδου τοῦ Φρυγὸς, καὶ Σιληνοῦ. νύμφης δὲ παῖς ὁ Σιληνὸς οὗτος. θεοῦ μὲν ἀφανέστερος τὴν φύσιν, ἀνθρώπου δὲ κρείττων, καὶ θανάτου ἦν. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἀλλήλοις διελέχθησαν. καὶ ὑπὲρ τούτων ὁ Σιληνὸς ἔλεγε πρὸς τὸν Μίδαν, τὴν μὲν Εὐρώπην, καὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν Λι-

βύην νήσους εἶναι, ἃς περιρρεῖν κύκλῳ τὸν ὠκεανόν. ἤπειρον δὲ μόνην εἶναι ἐκείνην τὴν ἔξω τούτου τοῦ κόσμου. καὶ τὸ μὲν μέγεθος αὐτῆς ἄπειρον διηγεῖτο. τρέφειν δὲ τὰ ἄλλα ζῶα μεγάλα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ τῶν ἐνταῦθα διπλασίονας τὸ μέγεθος, καὶ χρόνον ζῆν αὐτοὺς οὐχ ὅσον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον διπλοῦν, καὶ πολλὰς μὲν εἶναι καὶ μεγάλας πόλεις, καὶ βίων ἰδιότητας, καὶ νόμους αὐτοῖς τετάχθαι ἐναντίως κειμένους τοῖς παρ' ἡμῖν νομιζομένοις. δύο δὲ εἶναι πόλεις ἔλεγε μεγέθει μεγίστας, οὐδὲν δὲ ἀλλήλαις ἐοικέναι. καὶ τὴν μὲν ὀνομάζεσθαι μάχιμον, τὴν δὲ εὐσεβῆ, τοὺς μὲν οὖν εὐσεβεῖς ἐν εἰρήνῃ τε διάγειν, καὶ πλούτῳ βαθεῖ, καὶ λαμβάνειν τοὺς καρποὺς ἐκ τῆς γῆς χωρὶς ἀρότρων καὶ βοῶν. γεωργεῖν δὲ καὶ σπείρειν οὐδὲν αὐτοῖς ἔργον εἶναι. καὶ διατελοῦσιν ἦ δ' ὅς καὶ ἄνοσοι, καὶ καταστρέφουσι τὸν ἑαυτῶν βίον γελῶντες εὖ μάλα, καὶ ἡδόμενοι, οὕτω δὲ ἀναμφιλόγως εἰσὶ δίκαιοι, ὡς μήτε τοὺς θεοὺς πολλάκις ἀπαξιοῦν ἐπιφοιτᾶν αὐτοῖς. οἱ δὲ τῆς μαχίμου πόλεως, μαχιμώτατοί τέ εἰσι καὶ αὐτοί, καὶ γίνονται μεθ' ὅπλων, καὶ ἀεὶ πολεμοῦσι, καὶ καταστρέφονται τοὺς ὁμόρους, καὶ παμπόλλων ἐθνῶν μία πόλις κρατεῖ αὕτη. εἰσὶ δὲ οἱ οἰκήτορες οὐκ ἐλάττους διακοσίων μυριάδων. ἀποθνήσκουσι δὲ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον νοσήσαντες, σπάνιον δὲ τοῦτο, ἐπεὶ τά γε πολλὰ ἐν τοῖς πολέμοις, ἢ λίθοις, ἢ ξύλοις παιόμενοι, ἄτρωτοι γάρ εἰσι σιδήρῳ. χρυσοῦ δὲ ἔχουσι, καὶ ἀργύρου ἀφθονίαν, ὡς ἀτιμότερον εἶναι παρ' αὐτοῖς τὸν χρυσὸν τοῦ παρ' ἡμῖν σιδήρου. ἐπιχειρῆσαι δέ ποτε, καὶ διαβῆναι τούτους εἰς τάσδε τὰς ἡμεδαπὰς νήσους ἔλεγε, καὶ διαπλεύσαντάς γε τὸν ὠκεανὸν μυριάσι χιλίαις τῶν ἀνθρώπων, ἕως ὑπερβορέων ἀφικέσθαι. καὶ πυθομένους τῶν παρ' ἡμῖν τούτους εἶναι τοὺς εὐδαιμονεστάτους, καταφρονῆσαι ὡς φαύλους, καὶ ταπεινῶς πράττοντας, καὶ διὰ ταῦτα ἀτιμάσαι προελθεῖν περαιτέρω. τὸ δὲ ἔτι θαυμασιώτερον προσετίθει, μέροπάς τινας οὕτω καλουμένους ἀνθρώπους οἰκεῖν παρ' αὐτοῖς ἔφη πόλεις πολλάς, καὶ μεγάλας, ἐπ' ἐσχάτῳ δὲ τῆς χώρας αὐτῶν τόπον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ἄνοστον, ἐοικέναι δὲ χάσματι, κατειλῆφθαι δὲ οὔτε ὑπὸ σκότους, οὔτε ὑπὸ φωτός, ἀέρα δὲ ἐπικεῖσθαι ἐρυθήματι μεμιγμένον θολερῷ, δύο δὲ ποταμοὺς περὶ τοῦτον τὸν τόπον ῥεῖν, καὶ τὸν μὲν ἡδονῆς καλεῖσθαι, τὸν δὲ λύπης, καὶ παρ' ἑκάτερον τούτων

ἐοικέναι δένδρα τὸ μέγεθος πλατάνου μεγάλης. φέρειν δὲ καρποὺς τὰ μὲν παρὰ τὸν τῆς Λύπης ποταμὸν τοιαύτην ἔχοντα τὴν φύσιν. ἐάν τις αὐτῶν ἀπογεύσηται, τοσοῦτον ἐκβάλλει δάκρυον, ὥστε κατατήκεσθαι πάντα τὸν ἑαυτοῦ βίον τὸν λοιπὸν θρηνοῦντα, καὶ οὕτω τελευτᾶν. τὰ δὲ ἕτερα τὰ παραπεφυκότα τῷ τῆς Ἡδονῆς ποταμῷ, ἀντίπαλον ἐκφέρειν καρπόν. ὃς γὰρ ἂν γεύσηται τούτων, τῶν μὲν ἄλλων τῶν πρότερον ἐπιθυμιῶν παύεται, ἀλλὰ καὶ εἴ του ἤρα, καὶ αὐτοῦ λαμβάνει λήθην, καὶ γίνεται κατὰ βραχὺ νεώτερος, καὶ τὰς φθανούσας ἡλικίας, καὶ τὰς ἤδη διελθούσας ἀναλαμβάνει ὀπίσω. τὸ μὲν γὰρ γῆρας ἀπορρίψας, ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποστρέφει, εἶτα ἐπὶ τὴν τῶν μειρακίων ἡλικίαν ἀναχωρεῖ, εἶτα παῖς γίνεται, εἶτα βρέφος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐξαναλοῦται. καὶ ταῦτα εἴ τῳ πιστὸς ὁ Χῖος λέγων πεπιστεύσθω. ἐμοὶ δὲ δεινὸς εἶναι δοκεῖ μυθολόγος, καὶ ἐν τούτοις, καὶ ἐν ἄλλοις δέ:~

Περὶ διαφορᾶς Ἀριστοτέλους πρὸς Πλάτωνα:~

Λέγεται τὴν διαφορὰν Ἀριστοτέλους πρὸς Πλάτωνα τὴν πρώτην ἐκ τούτων γενέσθαι. οὐκ ἠρέσατο αὐτοῦ τῷ βίῳ ὁ Πλάτων, οὐδὲ τῇ κατασκευῇ τῇ περὶ τὸ σῶμα. καὶ γὰρ ἐσθῆτι ἐχρῆτο περιέργῳ ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ ὑποδέσει, καὶ κουρὰν δὲ ἐκείρετο καὶ ταύτην ἀήθη Πλάτωνι. καὶ δακτυλίους δὲ πολλοὺς φορῶν ἐκαλλύνετο ἐπὶ τούτῳ. καὶ μωκία δέ τις ἦν αὐτοῦ περὶ τὸ πρόσωπον. καὶ ἄκαιρος στωμυλία λαλοῦντος, κατηγόρει καὶ αὐτὴ τὸν τρόπον αὐτοῦ. πάντα δὲ ταῦτα, ὡς ἔστιν ἀλλότρια φιλοσόφου δῆλον. ἅπερ οὖν ὁρῶν ὁ Πλάτων οὐ προσίετο τὸν ἄνδρα, προετίμα δὲ αὐτοῦ Ξενοκράτην, καὶ Σπεύσιππον, καὶ Ἀμύκλαν, καὶ ἄλλους. τῇ τε λοιπῇ δεξιούμενος αὐτοὺς τιμῇ, καὶ οὖν καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν λόγων. ἀποδημίας δέ ποτε γενομένης τῷ Ξενοκράτει εἰς τὴν πατρίδα, ἐπέθετο τῷ Πλάτωνι Ἀριστοτέλης χορόν τινα τῶν ὁμιλητῶν τῶν ἑαυτοῦ περιστησάμενος. ὧν ἦν Μνάσων τε ὁ Φωκεύς, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι. ἐνόσει δὲ τότε ὁ Σπεύσιππος, καὶ διὰ ταῦτα ἀδύνατος ἦν συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι. ὁ δὲ Πλάτων ὀγδοήκοντα ἔτη ἐγεγόνει, ὁμοῦ τι καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐπελελοίπει τὰ τῆς μνήμης αὐτόν. ἐπιθέμενος οὖν αὐτῷ, καὶ ἐπιβουλεύων ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ φιλοτίμως πά-

νυ τὰς ἐρωτήσεις ποιούμενος, καὶ τρόπον τινὰ ἐλεγκτικῶς, ἀδικῶν ἅμα, καὶ ἀγνωμονῶν ἦν δῆλος. καὶ διὰ ταῦτα ἀποστὰς ὁ Πλάτων τοῦ ἔξω περιπάτου, ἔνδον ἐβάδιζε σὺν τοῖς ἑταίροις. τριῶν δὲ μηνῶν διαγενομένων, ὁ Ξενοκράτης ἀφίκετο ἐκ τῆς ἀποδημίας, καὶ καταλαμβάνει τὸν Ἀριστοτέλη βαδίζοντα, οὗ κατέλιπε τὸν Πλάτωνα. ὁρῶν δὲ αὐτὸν μετὰ τῶν γνωρίμων, οὐ πρὸς Πλάτωνα ἀναχωροῦντα ἐκ τοῦ περιπάτου, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν ἀπιόντα εἰς τὴν πόλιν, ἤρετό τινα τῶν ἐν τῷ περιπάτῳ ὅπου ποτὲ εἴη Πλάτων, ὑπώπτευε γὰρ αὐτὸν μαλακίζεσθαι. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἐκεῖνος μὲν οὐ νοσεῖ. ἐνοχλῶν δὲ αὐτὸν Ἀριστοτέλης παραχωρῆσαι πεποίηκε τοῦ περιπάτου, καὶ ἀναχωρήσας, ἐν τῷ κήπῳ τῷ ἑαυτοῦ φιλοσοφεῖ. ὁ δὲ Ξενοκράτης ἀκούσας, παραχρῆμα ἧκε πρὸς Πλάτωνα, καὶ κατέλαβε διαλεγόμενον τοῖς σὺν ἑαυτῷ, ἦσαν δὲ μάλα συχνοί, καὶ ἄξιοι λόγου. καὶ οἱ μάλιστα δοκοῦντες τῶν νέων ἐπιφανεῖς. ἐπεὶ δὲ ἐπαύσατο τῆς ὁμιλίας, ἠσπάσατό τε ὡς τὸ εἰκὸς τὸν Ξενοκράτη φιλανθρώπως. καὶ αὖ πάλιν ὁ Ξενοκράτης ἐκεῖνον ὁμοίως. διαλυθείσης δὲ τῆς συνουσίας, οὐδὲν οὔτε εἰπὼν πρὸς τὸν Πλάτωνα Ξενοκράτης, οὔτε ἀκούσας συναγαγὼν τοὺς ἑταίρους, καὶ τῷ Σπευσίππῳ, πάνυ ἰσχυρῶς ἐπέπληξε παραχωρήσαντι τοῦ περιπάτου Ἀριστοτέλει. αὐτός τε ἐπέθετο τῷ Σταγειρίτῃ κατὰ τὸ καρτερόν, καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθε φιλοτιμίας, ὡς ἐξελάσαι αὐτόν, καὶ ἀποδοῦναι τὸ σύνηθες χωρίον τῷ Πλάτωνι:~

Περὶ Λυσάνδρου, καὶ δώρων ἀνακομισθέντων αὐτῷ:~

Λυσάνδρῳ τῷ Σπαρτιάτῃ εἰς Ἰωνίαν ἀφικομένῳ, οἱ κατὰ τὴν Ἰωνίαν ξένοι πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀπέπεμψαν, ἀτὰρ οὖν καὶ βοῦν, καὶ πλακοῦντα. ὁ δὲ ἀπιδὼν εἰς τὸν πλακοῦντα, ἤρετο τί βούλεται τὸ πέμμα ἐκεῖνο εἶναι. ὁ δὲ κομίζων ἀπεκρίνατο, ὅτι ἐκ μέλιτος, καὶ τυροῦ, καὶ ἄλλων τινῶν κατεσκεύασται, ὁ δὲ Λύσανδρος, ἀλλὰ τοῦτον μὲν εἶπε δότε τοῖς εἵλωσι, ἐλευθέρου γὰρ οὐκ ἔστι βρῶμα, τὸν δὲ βοῦν προσέταξε κατὰ τὰ πάτρια σκευασθῆναι, καὶ ἐδείπνησεν ἡδέως:~

Περὶ μεγαλοφροσύνης τοῦ Θεμιστοκλέους :~

Ἐπανῄει ποτὲ ἐκ διδασκαλείου παῖς ἔτι ὢν Θεμιστοκλῆς, εἶτα προσιόντος Πεισιστράτου, ὁ παιδαγωγὸς ἔφη τῷ Θεμιστοκλεῖ μικρὸν ἐκχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ προσάγοντος τοῦ τυράννου, ὁ δὲ καὶ πάνυ ἐλευθερίως ἀπεκρίνατο. αὕτη γὰρ εἶπεν αὐτῷ οὐχ ἱκανὴ ὁδὸς; οὕτως ἄρα εὐγενές τι, καὶ μεγαλόφρον ἐνεφαίνετο τῷ Θεμιστοκλεῖ καὶ ἐξ ἐκείνου :~

Περὶ τῆς τοῦ Αἰνείου εὐσεβείας, καὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐλέους πρὸς τοὺς Τρῶας :~

Ὅτε ἑάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτήραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἁλισκομένων τύχας, καὶ πάνυ Ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἓν ὅ τι καὶ βούλεται τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον, ὁ δὲ Αἰνείας τοὺς πατρῴους θεοὺς βαστάσας ἔφερεν, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων, ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν. ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος ὤμοις ἔφερεν. ὑπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥκιστα, πάντων αὐτῷ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέστησαν. ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς θεοὺς, καὶ τοὺς γειναμένους δι' αἰδοῦς ἄγοντας, καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἥμεροι γίνονται :~

Περὶ Ἀλεξάνδρου :~

Καλὰ μὲν οὖν Ἀλεξάνδρου τὰ ἐπὶ Γρανίκῳ, καὶ τὰ ἐπὶ Ἰσσῷ, καὶ ἡ πρὸς Ἀρβήλοις μάχη, καὶ Δαρεῖος ἡρημένος, καὶ Πέρσαι δουλεύοντες Μακεδόσι. καλὰ δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἁπάσης Ἀσίας νενικημένης. καὶ Ἰνδοὶ δὲ καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ πειθόμενοι. καλὸν καὶ τὸ πρὸς τῇ Τύρῳ, καὶ τὰ ἐν Ὀξυδράκαις, καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ. τί γὰρ δεῖ νῦν στενοχωρίᾳ λόγου περιλαμβάνειν τοσαύτην ἀνδρὸς εἰς ὅπλα ἀρετήν. ἔστω δὲ καὶ τῆς τύχης Ἀλεξάνδρου ἀγαπώσης τὰ πλεῖστα, εἴ τις ἔῃ δύσεις. καλὸς δ' οὖν Ἀλέξανδρος μὴ ἡττώμενος τῆς τύχης, μηδὲ πρὸς τὴν ἐξ αὐτῆς εἰς αὐτὸν προθυμίαν ἀπαγορεύων. ἐκεῖνα δὲ οὐκέτι καλὰ Ἀλεξάνδρου. Δίου μηνὸς φασὶ, πέμπτῃ ἔπινε παρ' Εὐμαίῳ, εἶτα ἕκτῃ ἐκάθευδεν ἐκ τοῦ πότου. καὶ τοσοῦτον ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἔζησεν, ὅσον ἀναστὰς χρηματίσαι τοῖς ἡγεμόσιν ὑπὲρ τῆς αὔριον πορείας, λέγων ὅτι ἔσται πρωΐ. ἑβδόμῃ ἐστιᾶτο παρὰ Περδίκκᾳ, καὶ ἔπινε πάλιν, καὶ ὀγδόῃ ἐκάθευδε.

θευδε. πέμπτῃ δὲ ἐπὶ δέκα τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ταύτῃ ἔπινε, καὶ τῇ ἑπομένῃ τὰ ἐθισμένα ἔδρα, τὰ ἐκ τοῦ πότου. παρὰ Βαγώᾳ δὲ ἐδείπνησε τετράδι μετὰ εἰκάδα. ἀπεῖχε τῶν βασιλείων ὁ Βαγώα οἶκος δέκα σταδίους. εἶτα τῇ τρίτῃ ἐκάθευδε. δυοῖν οὖν θάτερον, ἢ Ἀλέξανδρος κακῶς τοσαύτας τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἑαυτὸν ζημιοῖ διὰ τὸν οἶνον, ἢ οἱ ταῦτα γράψαντες ψεύδονται. ἔξεστι δὲ ἐκ τούτων ἐννοεῖν καὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου τὰ ὅμοια αὐτοὺς λέγοντας. ὧν καὶ εὖ μὲν ὁ καρδιανὸς καὶ ἐκεῖνός ἐστι :~

Περὶ φιλοκαλίας Ξενοφῶντος :~

Ξενοφῶντι ἔμελε τῶν ἄλλων σπουδαίων, καὶ οὖν καὶ ὅπλα καλὰ ἔχειν. νικῶντι γὰρ ἔλεγε τοὺς πολεμίους τὴν καλλίστην στολὴν ἁρμόττειν, καὶ ἀποθνήσκοντα ἐν τῇ μάχῃ, κεῖσθαι καλῶς ἐν καλῇ τῇ πανοπλίᾳ. τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῷ γενναίῳ ταῦτ᾽ εἶναι τὰ ἐντάφια τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμοῦντα αὐτόν. λέγεται οὖν ὁ τοῦ γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα ἀττικόν, τὸ δὲ κράνος βοιωτιουργές, τὸν δὲ ἵππον ἐπιδαύρειον. φιλοκάλου δὲ ἔγωγε ἂν εἶναι φαίην τὰ τοιαῦτα ἀνδρός, καὶ ἀξιοῦντος ἑαυτὸν τῶν καλῶν :~

Περὶ Λεωνίδου, καὶ τῶν τριακοσίων ἐθελοντὶ ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος ἀποθανόντων :~

Ὁ Λεωνίδης ὁ λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἵλοντο ἐν πύλαις. καὶ ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς. καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι᾽ αἰῶνος :~

Περὶ Πινδάρου τοῦ τυράννου :~

Πίνδαρος ὁ μέλανος υἱὸς Ἀλυάττου δὲ θυγατριδοῦς τοῦ Λυδοῦ. διαδεξάμενος τὴν ἐφεσίων τυραννίδα, πρὸς μὲν τὰς τιμωρείας πικρὸς ἦν, καὶ ἀπαραίτητος, τάγε μὴν ἄλλα ἐδόκει φιλόπατρις εἶναι, καὶ σώφρων, καὶ τοῦ μὴ δουλεῦσαι τὴν πατρίδα τοῖς βαρβάροις πολλὴν πρόνοιαν ἔθετο. ἔδειξε ταῦτα οὕτως ἔχειν, ἐκεῖνα δή που. ἐπεὶ γὰρ Κροῖσος ὁ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεῖος καταστρεφόμενος τὴν ἰωνίαν, καὶ πρὸς τὸν Πίνδαρον πρεσβείαν ἀπέστειλεν, ἀξιῶν Ἐφεσίους ὑπ᾽ αὐτῷ γενέσθαι. ὡς δ᾽ οὐκ ἐπείσθη, ἐπολιόρκει τὴν πόλιν Κροῖσος. ἐπεὶ δέ τις τῶν πύργων ἀνετράπη ὁ κληθεὶς ὕστερον προδότης, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἑώρα τὸ δεινόν,

συνεβούλευσεν ὁ Πίνδαρος Ἐφεσίοις, ἐκδήσαντας ἐκ τῶν πυλῶν, καὶ τῶν τειχῶν θώμιγγας συνάψαι τοῖς κίοσι τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος νεὼ, οἱονεὶ τὴν πόλιν ἀνάθημα ἐῶντας εἶναι τῇ Ἀρτέμιδι. ἀσυλίαν διὰ τούτων ἐπινοῶν τῇ Ἐφέσῳ. ὁ δὲ συνεβούλευε προσελθόντας δεῖσθαι τοῦ Λυδοῦ. προβαλλομένων δὲ τὴν ἱκετηρίαν τῶν Ἐφεσίων, γελάσαντα φασὶ, τὸν Κροῖσον, καὶ δεξάμενον πράως τὸ στρατήγημα, τοῖς μὲν Ἐφεσίοις συγχωρῆσαι τὴν μετ' ἐλευθερίας φυγὴν, τῷ δὲ Πινδάρῳ προστάξαι τῆς πόλεως ἀπαλλάττεσθαι. ὁ δὲ οὐκ ἀντεῖπε. τῶν φίλων δὲ τοὺς συναπαίρειν αὐτῷ βουληθέντας παραλαβὼν, τὸν υἱὸν, καὶ τῆς οὐσίας τὸ πλεῖστον τῇ πόλει παρακαταθέμενος, καὶ ἕνα τῶν συνήθων Πασικλέα ἀποδείξας ἐπίτροπον, καὶ τοῦ παιδὸς, καὶ τῶν χρημάτων, ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον, τυραννικοῦ βίου, φυγὴν αὐθαίρετον ἀλλαξάμενος ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιῆσαι τὴν πατρίδα ὑποχείριον Λυδοῖς:~

Περὶ Πλάτωνος πενίας, καὶ πῶς φιλοσοφίας ἐπεχείρησεν:~

Πέπυσμαι καὶ τοῦτον τὸν λόγον. εἰ δὲ ἀληθής ἐστιν οὐκ οἶδα, ὃ δ' οὖν πέπυσμαι ἐκεῖνό ἐστι. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ὑπὸ πενίας φησὶ, καταπονούμενος, ἔμελλεν ἐπὶ στρατείαν ἀποδημῆσαι. καταληφθεὶς δὲ ὑπὸ Σωκράτους ὠνούμενος ὅπλα ὁ Πλάτων, ἀνεστάλη τὴν ὁρμὴν, διαλεχθέντος αὐτῷ τοῦ Σωκράτους ἃ εἰκὸς ἦν, καὶ πείσαντος φιλοσοφίας ἐπιθυμῆσαι:~

Πῶς ὁ Σωκράτης τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου τύφον ἀνέστειλεν:~

Ὁρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ, καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπί τινα τόπον ἔνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τὴν ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. ὡς δὲ εὗρε, προσέταξε τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους διαθρῆσαι. τοῦ δὲ εἰπόντος, ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν, ἐπὶ τούτοις εἶπε, μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσιν;

Περὶ Διογένους πενίας, καὶ τύφου:~

Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγῳδίας ἀρὰς αὐτὸς ἐκπληροῖ, καὶ ὑπομένει. εἶναι γὰρ πλάνης, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος, πτωχὸς, δυσείμων, βίον ἔχων τὸν ἐφήμερον. καὶ ὅμως ἐπὶ τούτοις μέγα ἐφρόνει οὐδὲν ἧττον, ἢ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῇ τῆς οἰκουμένης ἀρχῇ, ὅτε καὶ ἰνδοὺς ἑλὼν ἐς βαβυλῶνα ὑπέστρεψεν:~

Περὶ σωφρόνων τινῶν:~

Ἀμοιβέας ὁ κιθαρῳδὸς σωφρονέστατος ἐλέγετο, ὃς γυναῖκα ὡραιοτάτην ἔχων μὴ ὁμιλεῖν αὐτῇ. καὶ Διογένης ὁ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτής. Κλειτόμαχος δὲ ὁ παγκρατιαστής, εἴποτε καὶ κύνας εἶδε συμπλεκομένους, ἀπεστρέφετο. καὶ ἐν συμποσίῳ εἴ τις ἀφροδίσιος λόγος περιερρύη, ἀναστὰς ἀπηλλάττετο:~

Περὶ Νικίου σπουδῆς, περὶ τὴν ἰδίαν τέχνην:~

Νικίας ὁ ζωγράφος τοσαύτην περὶ τὸ γράφειν σπουδὴν εἶχεν, ὡς ἐπιλαθέσθαι πολλάκις αὐτὸν τροφὴν προσενέγκασθαι, προστετηκότα τῇ τέχνῃ.

Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡρακλέους κιθαρίζειν μανθανόντων:~

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου παῖς ὤν, οὔπω πρόσηβος, ἐμάνθανε κιθαρίζειν, τοῦ δὲ διδάσκοντος κροῦσαι κελεύσαντος χορδήν τινα σὺν μέλει, καὶ ἣν ἀπῄτει τὰ κιθαρίσματα. καὶ τί διοίσει ἔφη, ἐὰν ταύτην κρούσω; ἑτέραν δείξας. ὁ δὲ οὐδὲν ἔφη διαφέρειν τῷ μέλλοντι βασιλεύσειν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπὶ τέχνῃ κιθαρίζειν μέλλοντι. ἔδεισε δὲ ἄρα οὗτος μὴ ὢν ἀπαίδευτος, ὅ τι τοῦ Λίνου πάθοι. τὸν γὰρ Ἡρακλέα ὁ Λῖνος ἔτι παῖδα ὄντα κιθαρίζειν ἐπαίδευσεν. ἀμουσότερον δὲ ἁπτομένου τοῦ ὀργάνου, ἐχαλέπηνε πρὸς αὐτὸν ὁ Λῖνος, ὁ δὲ ἀγανακτήσας ὁ Ἡρακλῆς, τῷ πλήκτρῳ τὸν Λίνον καθίκετο, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν:~

Περὶ Σατύρου τοῦ αὐλητοῦ:~

Σάτυρος ὁ αὐλητὴς Ἀρίστωνος τοῦ φιλοσόφου πολλάκις ἠκροᾶτο, καὶ κηλούμενος ἐκ τῶν λεγομένων, ἐπέλεγεν,

Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην.

Τοὺς αὐλοὺς αἰνιττόμενος, ὃς τρόπον τινὰ τὴν τέχνην ἐκφαυλίζων παραβολῇ τῇ πρὸς φιλοσοφίαν.~

Νόμος Λάκωσι, καὶ Ῥωμαίοις κοινός:~

Ὅτι Λάκωσι, καὶ Ῥωμαίοις νόμος ἦν, μὴ ἐξεῖναί τινι ὀψωνεῖν, μήτε ἃ βούλεται, μήτε ὅσα βούλεται. προσέταττον γοῦν διά τε τῶν ἄλλων σωφρονεῖν τοὺς πολίτας, καὶ διὰ τῆς τραπέζης οὐχ ἥκιστα:~

Ὅτι ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ γελᾶν οὐκ ἐξῆν:~

Λόγος δέ τις διαρρεῖ καὶ οὗτος Ἀττικός, ὃς λέγει πρότερον ἐν Ἀκαδημίᾳ μηδὲ γελάσαι ἐξουσίαν εἶναι. ὕβρει γάρ, καὶ ῥᾳθυμίᾳ ἐπειρῶντο τὸ χωρίον ἄβατον φυλαχθῆναι:~

Διὰ τί ὁ Ἀριστοτέλης ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας:~

Ἀριστοτέλης ὅτε ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας δέει τῆς κρίσεως, πρὸς τὸν ἐρόμενον αὐτὸν τίς ἐστιν ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις, ἔφη, παγκάλη,

ἀλλ' ἐν αὐτῇ ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ, τοὺς συκο-
φάντας λέγων, καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, διὰ τί ἀπέλιπε τὰς ἀθή-
νας, ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐ βούλεται ἀθηναίους δὶς ἐξαμαρτεῖν εἰς
φιλοσοφίαν, τὸ περὶ σωκράτην πάθος αἰνιττόμενος, καὶ τὸν
κατ' αὐτὸν κίνδυνον:~

Νόμος κέων κατὰ γερόντων:~

Νόμος ἐστὶ Κέων, οἱ πάνυ παρ' αὐτοῖς γεγηρακότες, ὥσπερ ἐπὶ
ξένια παρακαλοῦντες ἑαυτοὺς, ἢ ἐπί τινα ἑορταστικὴν θυσίαν, ἀ-
νελθόντες, καὶ στεφανωσάμενοι, πίνουσι κώνειον, ὅταν ἑαυτοῖς συ-
νειδῶσιν, ὅτι πρὸς τὰ ἔργα τὰ τῇ πατρίδι λυσιτελοῦντα ἄχρηστοί
εἰσιν, ὑποληρούσης ἤδη τι αὐτοῖς καὶ τῆς γνώμης διὰ τὸν χρόνον.~

Εὑρισκόμενά τινα πρῶτον ἐν ἀθήναις:~

Ὅτι ἐν ἀθήναις εὑρεθῆναι λέγουσι πρῶτον τὴν ἐλαίαν, καὶ τὴν συ-
κῆν, ἃ καὶ πρῶτον ἡ γῆ ἀνέδωκε. δίκας τε δοῦναι, καὶ λαβεῖν,
εὗρον ἀθηναῖοι πρῶτοι. καὶ ἀγῶνα τὸν διὰ τῶν σωμάτων πρῶτοι
ἐπενόησαν, καὶ ἀπεδύσαντο καὶ ἠλείψαντο. καὶ ἵππους ἔζευξε πρῶ-
τος Ἐριχθόνιος:~

Τί τινες πάλαι ἤσθιον:~

Ὅτι βαλάνους ἀρκάδες, ἀργεῖοι δ' ἀπίους, ἀθηναῖοι δὲ σῦκα, τι-
ρύνθιοι δὲ ἀχράδας δεῖπνον εἶχον, ἰνδοὶ καλάμους, καρμανοὶ φοί-
νικας, κέγχρον δὲ μαιῶται, καὶ σαυρομάται, τέρμινθον δὲ, καὶ
κάρδαμον πέρσαι:~

Περὶ Σατύρων, τιτύρων, καὶ σιληνῶν:~

Ὅτι οἱ συγχορευταὶ Διονύσου σάτυροι ἦσαν οἱ ὑπ' ἐνίων τίτυροι ὀ-
νομαζόμενοι. ἔσχον δὲ τὸ ὄνομα ἐκ τῶν τερετισμάτων, οἷς χαί-
ρουσι σάτυροι, σάτυροι δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι, σιληνοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σιλ-
λαίνειν, τὸν δὲ σιλλὸν ψόγον λέγουσι μετὰ παιδιᾶς δυσαρέστου. ἐσθὴς
δ' ἦν τοῖς σιληνοῖς, ἀμφίμαλλοι χιτῶνες. αἰνίττεται δὲ ἡ στολὴ,
τὴν ἐκ τοῦ διονύσου φυτείαν, καὶ τὰ τῶν οἰνάδων, καὶ τὰ τῶν κλη-
μάτων λάσια:~

Πολλαὶ τοῦ Διονύσου μετωνυμίαι:~

Ὅτι τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον φλύειν. ὅθεν τὸν Διόνυ-
σον φλεῶνα ἐκάλουν, καὶ προτρύγην, καὶ σταφυλίτην, καὶ ὀμ-
φακίτην, καὶ ἑτέρως πως διαφόρως:~

Περὶ τινων μαινομένων γυναικῶν:~

Ἐλέγη καὶ Κελαινὴ Προίτου θυγατέρες, μάχλους δὲ αὐτὰς ἡ τῆς Κύπρου βασιλὶς εἰργάσατο. ἐπὶ μέρους δὲ τῆς Πελοποννήσου διέδραμον φασὶ γυμναὶ μαινόμεναι, ἐξεφοίτησαν δὲ καὶ εἰς ἄλλας χώρας τῆς Ἑλλάδος παράφοροι οὖσαι ὑπὸ τῆς νόσου. ἀκούω δὲ ὅτι καὶ ταῖς Λακεδαιμονίων γυναιξὶν ἐπεσέ τις οἶστρος βακχικὸς, καὶ ταῖς τῶν Χίων, καὶ αἱ τῶν Βοιωτῶν δὲ ὡς ἐνθεώταται ἐμάνησαν. καὶ ἡ τραγῳδία βοᾷ. μόνας δὲ ἀφηνιάσαι τῆς χορείας ταύτης λέγουσι τοῦ Διονύσου τὰς Μινύου θυγατέρας Λευκίππην, καὶ Ἀρσίππην, καὶ Ἀλκιθόην. αἴτιον δὲ ὅτι ἐπόθουν τοὺς γαμέτας, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐγένοντο τῷ θεῷ μαινάδες, ὁ δὲ ὀργίζεται. καὶ αἱ μὲν περὶ τοὺς ἱστοὺς εἶχον, καὶ ἐπονοῦντο περὶ τὴν ἐργάνην, εὖ μάλα φιλοτίμως. ἄφνω δὲ κιττοί τε καὶ ἄμπελοι τοὺς ἱστοὺς περιεῖρπον. καὶ τοῖς ταλάροις ἐνεφώλευον δράκοντες. ἐκ δὲ τῶν ὀρόφων ἔσταζον οἶνον, καὶ γάλακτος σταγόνες, τὰς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἀνέπειθεν ἐλθεῖν, εἰς τὴν λατρείαν τοῦ δαίμονος. ἐνταῦθά τοι καὶ πάθος εἰργάσαντο ἔξω Κιθαιρῶνος, οὐ μεῖον τοῦ ἐν Κιθαιρῶνι. τὸν μὲν γὰρ τῆς Λευκίππης παῖδα ἔτι ἁπαλὸν ὄντα, καὶ νεαρὸν διεσπάσαντο, οἷα νεβρὸν τῆς μανίας ἀρξάμεναι αἱ Μινυάδες. εἶτα ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν μαινάδας, αἱ δὲ ἐδίωκον αὐτὰς διὰ τὸ ἄγος. ἐκ δὴ τούτων ἐγένοντο ὄρνιθες, καὶ ἡ μὲν ἤμειψε τὸ εἶδος εἰς κορώνην, ἡ δὲ εἰς νυκτερίδα, ἡ δὲ εἰς γλαῦκα:~

Περὶ Κιθαρῳδοῦ ὑπὸ τῶν Συβαριτῶν φονευθέντος:~

Ἐν Συβάρει Κιθαρῳδοῦ ᾄδοντος ἐν τῇ ἀγωνίᾳ, ἣν ἐπετέλουν τῇ Ἥρᾳ. στασιασάντων ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν Συβαριτῶν, καὶ τὰ ὅπλα λαβόντων ἐπ᾽ ἀλλήλους, φοβηθεὶς ὁ κιθαρῳδὸς σὺν αὐτῇ στολῇ κατέφυγεν εἰς τὸν τῆς Ἥρας βωμόν. οἱ δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα ἐφείσαντο τοῦ κιθαρῳδοῦ. ὀλίγῳ δὲ ὕστερον ἐδόκει αἷμα ἐν τῷ τῆς Ἥρας ναῷ ἀναβρύειν, οὐδὲν ἔλαττον πηγῆς ἀενάου. Συβαρῖται δὲ ἔπεμψαν εἰς Δελφούς. ἡ δὲ Πυθία ἀπεκρίνατο.

Βαῖν᾽ ἀπ᾽ ἐμῶν τριπόδων, ἔτι τοι φόνος ἀμφὶ χέρεσσι,
Πολὺς ἀποστάζων ἀπὸ Λαΐνου οὐδοῦ ἐρύκει.
Οὔ σε θεμιστεύσω, Μουσῶν θεράποντα κατέκτας,
Ἥρης πρὸς βωμοῖσι, θεῶν τίσιν οὐκ ἀλεείνας.
τοῖς δὲ κακῶς ῥέξασι δίκης τέλος οὐχὶ χρονιστὸν,
Οὐδ᾽ ἀπαραίτητον, οὐδ᾽ εἰ Διὸς ἔγγονοι εἶεν,

Ἀλλ' αὐτῶν κεφαλῇσι καὶ ἐν σφετέροισι τέκεσσιν,
Εἵλεται, καὶ πῆμα δόμοις ἐπὶ πήματι βαίνει.
Ἡ δὲ δίκη οὐκ ἐβράδυνε. Κροτωνιάταις γὰρ ἐναντία ὅπλα θέμενοι ἀνάστατοι ὑπ' ἐκείνων ἐγένοντο, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἠφανίσθη:~

Περὶ τινὸς δυναμένου βοηθεῖν τοῖς ἑταίροις, καὶ μὴ βοηθοῦντος, καὶ ἑτέρου βοηθοῦντος μὲν, ἀποτυχόντος δέ:~

Νεανίσκοι τρεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι θεωροὶ συμπολῖται, κακούργοις συμπεριτυγχάνουσιν, ὁ μὲν οὖν εἷς ἀπέδρα τοὺς λῃστὰς, ὁ δὲ ἕτερος αὐτῶν συνεπλάκη τῷ λοιπῷ τῶν κακούργων, τῶν ἄλλων προαναιρεθέντων, καὶ τοῦ μὲν λῃστοῦ ἥμαρτεν, ὥσε δὲ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ φίλου. τῷ ἀποδράντι οὖν ἡ Πυθία ἀνεῖλε τάδε.
Ἀνδρὶ φίλῳ θνῄσκοντι παρὼν πέλας οὐκ ἐβοήθεις.
Οὔ σε θεμιστεύσω, περικαλλέος ἔξιθι νηοῦ.
Καὶ τῷ ἑτέρῳ δὲ ἀνεῖλε τάδε, ἐρομένῳ τὴν Πυθίαν.
Ἔκτεινας τὸν ἑταῖρον, ἀμύνων, οὔ σ' ἐμίανεν
Αἷμα, πέλεις δὲ χέρας καθαρώτερος, ἢ πάρος ἦσθα:~

Χρησμὸς Φιλίππῳ δοθείς:~

Φιλίππῳ φασὶ χρηστήριον ἐν Βοιωτοῖς ἐν Τροφωνίου, φυλάττεσθαι δεῖν τὸ ἅρμα. ἐκεῖνον οὖν δέει τοῦ χρησμοῦ, λόγος ἔχει μηδέποτε ἀναβῆναι ἅρμα. διπλοῦς οὖν ἐπὶ τούτοις περιφέρεται λόγος, οἱ μὲν γάρ φασι, τὸ τοῦ Παυσανίου ξίφος ᾧ τὸν Φίλιππον διεχρήσατο, ἅρμα ἔχειν ἐπὶ τῆς λαβῆς διαγεγλυμμένον ἐλεφάντινον. ὁ δὲ ἕτερος, τὴν Θηβαϊκὴν τὴν καλουμένην ἅρμα περιελθόντα λίμνην, ἀποσφαγῆναι. ὁ μὲν πρῶτος λόγος δημώδης, ὁ δὲ οὐκ εἰς πάντας ἐξεφοίτησε:~

Νόμος Σταγειριτῶν:~

Σταγειριτῶν νόμος οὗτος καὶ πάντῃ ἑλληνικός. Ὃ μὴ κατέθου φησὶ, μὴ λάμβανε:~

Περὶ Τιμοθέου, καὶ ἄλλων οὐδὲν ὠφεληθέντων ὑπ' ἰδίας ἀνδραγαθίας.~

Τιμόθεον τὰ μὲν πρῶτα ἐπῄνουν Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ δὲ ἔδοξεν ἁμαρτεῖν ἃ ἔδοξεν, ἡ φθάνουσα αὐτὸν ἀνδραγαθία ἀλλ' οὐδὲ ὀλίγον ἔσωσεν, οὐδὲ μὴν αἱ τῶν προγόνων χρεῖαι. Θεμιστοκλῆς δὲ οὐδὲν ὤνητο, οὔτε ἐκ τῆς ναυμαχίας, τῆς περὶ Σαλαμῖνα, οὔτε ἐκ τῆς πρεσβείας τῆς εἰς Σπάρτην. λέγω δὲ ἣν ἐπρέσβευσε κλέπτων τὴν

τῶν ἀθηναίων τείχεσιν, ἔφυγε γοῦν κἀκεῖνος οὐ τὰς ἀθήνας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλλάδα πᾶσαν. καὶ Παυσανίαν δὲ τὸν Λακεδαιμόνιον οὐδὲν ὤνησεν ἡ ἐν πλαταιαῖς νίκη. ὑπὲρ δὲ ὧν ἐν Βυζαντίῳ ἐκαινούργει, καὶ ἐνόσει περσικά, ὑπὲρ τούτων διέφθειρε καὶ τὴν χάριν τὴν ἐπὶ τοῖς πρώτοις. Φωκίωνα δὲ ἡ εὐφημία ἡ καλοῦσα αὐτὸν χρηστόν, οὐδὲν ὠφέλησεν, οὐδὲ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη, ὑπὲρ ὧν διεβίωσεν οὐδὲν ἀδικήσας τοὺς ἀθηναίους ἐν βραχεῖ. ἐπεὶ δὲ ἔδοξεν Ἀντιπάτρῳ τὸν πειραιᾶ προδιδόναι, ἀθηναῖοι κατέγνωσαν αὐτοῦ θάνατον :~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ:~

Ἐθνῶν ἔθη διάφορα :~

Α Ἔστι τις νόμος λευκανῶν, ἐὰν ἡλίου δύναντος ἀφίκηται ξένος, καὶ παρελθεῖν ἐθελήσῃ εἰς στέγην τινός, εἶτα μὴ δέξηται τὸν ἄνδρα, ζημιοῦσθαι αὐτόν, καὶ ὑπέχειν δίκας τῆς κακοξενίας. ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῷ ἀφικομένῳ, καὶ τῷ ξενίῳ διΐ.

Ὅτι Δαρδανεῖς οἱ ἀπὸ τῆς ἰλλυρίδος ἀκούω τρὶς λούεσθαι μόνον παρὰ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἐξ ὠδίνων, καὶ γαμοῦντας, καὶ ἀποθανόντας.

Ἰνδοὶ οὔτε δανείζουσιν, οὔτε ἴσασι δανείζεσθαι. ἀλλ' οὐδὲ θέμις ἄνδρα Ἰνδόν, οὔτε ἀδικῆσαι, οὔτε ἀδικηθῆναι. διὸ οὐδὲ ποιοῦνται συγγραφήν, ἢ παρακαταθήκην.

Νόμος ἐστὶ Σαρδῷος, τοὺς ἤδη γεγηρακότας τῶν πατέρων οἱ παῖδες ἐν ῥοπάλοις τύπτοντες ἀνῄρουν, καὶ ἔθαπτον, αἰσχρὸν ἡγούμενοι τὸν λίαν ὑπέργηρον ὄντα ζῆν ἔτι, ὡς πολλὰ ἁμαρτάνοντος τοῦ σώματος διὰ τὸ γῆρας πεπονηκότος. τῶν δὲ αὐτῶν ἐστὶ νόμος τοιοῦτος· ἀργίας ἦσαν δίκαι, καὶ τὸν εἰκῇ ζῶντα ἔδει κρίνεσθαι, καὶ διδόναι τὰς εὐθύνας, ἀποδεικνύντα ὅθεν ζῇ.

Ἀσσύριοι τὰς ὡραίας γάμου παρθένους ἀθροίζοντες εἰς τινα πόλιν, ἀγορὰν αὐτῶν προεκήρυττον. καὶ ἕκαστος ἣν ἂν πρίαιτο, ἀπῆγε νύμφην.

Βίβλιος ἀνὴρ ἐν ὁδῷ περιτυχὼν οὐδὲν ὧν μὴ κατέθετο ἀναιρεῖται, οὐ γὰρ ἡγεῖται τὸ τοιοῦτον εὕρημα, ἀλλὰ ἀδίκημα:~

Βέρβικαι τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη βεβιωκότας ἀποκτείνουσι, τοὺς μὲν ἄνδρας καταθύοντες, ἀπάγχοντες δὲ τὰς γυναῖκας:~

Κόλχοι δὲ τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ καταῤῥάψαντες, ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσι:~

Λυδοῖς ἦν ἔθος πρὸ τοῦ συνοικεῖν τὰς γυναῖκας ἀνδράσιν, ἑταιρεῖν. ἅπαξ δὲ καταζευχθείσας, σωφρονεῖν. τὴν δὲ ἁμαρτάνουσαν εἰς ἕτερον, συγγνώμης τυχεῖν ἀδύνατον ἦν:~

Περὶ Νικοστράτου κιθαριστοῦ διαφορᾶς πρὸς Λαοδόκον τὸν κιθαρῳδόν:~

Νικόστρατον τὸν κιθαριστὴν λόγος τις περίεισι λέγων, Λαοδόκῳ τῷ κιθαρῳδῷ διαφερόμενον ὑπὲρ μουσικῆς εἰπεῖν. ὅτι ἄρα ἐκεῖνος μὲν ἐστὶν ἐν μεγάλῃ τῇ τέχνῃ μικρὸς, αὐτὸς δὲ ἐν μικρᾷ μέγας. οὐ μόνον δὲ ἄρα ἐστὶ σεμνὸν οἰκίαν αὐξῆσαι, καὶ πλοῦτον, ἀλλὰ γὰρ καὶ τέχνην, εἴ γέ τι δεῖ προσέχειν Νικοστράτῳ εὖ καὶ καλῶς. τοῦτο εἰπόντι:~

Περὶ Πολυγνώτου, καὶ Διονυσίου γραφέων:~

Πολύγνωτος ὁ Θάσιος, καὶ Διονύσιος ὁ Κολοφώνιος γραφέε ἤστην, καὶ ὁ μὲν Πολύγνωτος ἔγραφε τὰ μεγάλα, καὶ ἐν τοῖς τελείοις εἰργάζετο τὰ ἆθλα, τὰ δὲ τοῦ Διονυσίου πλὴν τοῦ μεγέθους, τὴν τοῦ Πολυγνώτου τέχνην ἐμιμεῖτο, εἰς τὴν ἀκρίβειαν, πάθος, καὶ ἦθος, καὶ σχήματος χρῆσιν, ἱματίων λεπτότητας, καὶ τὰ λοιπά:~

Νόμος Θηβαϊκὸς περὶ τεχνιτῶν, καὶ γραφέων:~

Ἀκούω κεῖσθαι νόμον Θήβησι προστάττοντα τοῖς τεχνίταις, καὶ τοῖς γραφικοῖς, καὶ τοῖς πλαστικοῖς, εἰς τὸ κρεῖττον τὰς εἰκόνας μιμεῖσθαι, ἀπειλεῖ δὲ ὁ νόμος τοῖς εἰς τὸ χεῖρόν ποτε ἢ πλάσασιν, ἢ γράψασι ζημίαν τὸ τίμημα δραχμάς:~

Τίνες εὐεργεσιῶν ἐμνήσθησαν:~

Εὐεργεσιῶν ἀπεμνήσθησαν, καὶ χάριτας ὑπὲρ αὐτῶν ἀπέδοσαν Θησεὺς, μὲν Ἡρακλεῖ. Ἀϊδωνέως γὰρ αὐτὸν τοῦ Μολοττῶν βασιλέως δήσαντος, ὅτε ἐλθὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἦλθεν μετὰ Πειρίθου ἁρπασόμενος αὐτὴν ὁ Θησεὺς, οὐχ ἑαυτῷ σπουδάζων τὸν γάμον, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ Πειρίθου χάριν τοῦτο δράσας, Ἡρακλῆς εἰς τοὺς Μο-

λοσσοὺς

λωνίου ἀφικόμενος ἐρρύσατο τὸν Θησέα, καὶ διὰ ταῦτα ἐκεῖνος αὐτῷ βωμὸν ἀνέστησε, καὶ οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας προνάκτι καὶ ἐκεῖνοι χαίτας ἀπέδοσαν, διὰ γὰρ αὐτοῦ ἀπολουμένου τοῦ Προνάκτος τὸν ἀγῶνα ἔθεσαν ἐπ' αὐτόν, ὃν οἱ πολλοὶ οἴονται ἐπὶ Ἀρχεμόρῳ τεθῆναι ἐξάρχῳ. καὶ Ἡρακλῆς δὲ χαίτας ἀπέδωκε Νέστορι, Νηλέως γὰρ αὐτὸν οὐ βουλομένου καθῆραι, οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες σύμψηφοι ἦσαν τῷ Νηλεῖ, ὁ δὲ Νέστωρ οὐχί, καὶ διὰ ταῦτα ἑλὼν τὴν πόλιν Ἡρακλῆς, τὸν μὲν Νηλέα, καὶ τοὺς ἄλλους παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτεινεν, οὐ μόνον δὲ ἐφείσατο Νέστορος, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῴαν ἔχειν ἔδωκεν. Καὶ Ἀθηναῖοι δὲ πανδημεὶ τοῖς Ἡρακλέους ἀπογόνοις ἀπέθεσαν χαίτας, ἐπεὶ γὰρ καὶ ἐκείνων ὁ προπάτωρ εὐεργέτης ἐγένετο τοῦ Θησέως, οἱ Ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα κατήγαγον αὐτοὺς εἰς Πελοπόννησον. καὶ Ἡρακλῆς δὲ ἀπέδωκε χαίτας τοῖς ἐκ Κλεωνῶν τριακοσίοις καὶ ἑξήκοντα, τούτοις γοῦν τοῖς Μολιονίδαις συστρατεύσασιν αὐτῷ, καὶ ἀποθανοῦσιν εὖ καὶ καλῶς, ἀπέστη τὴν ἐν Νεμέᾳ τιμῶν, ἃς ἔλαβε παρὰ τῶν Νεμέων, ὅτε τὸν ἐπιχωριάζοντα αὐτοῖς, καὶ λυμαινόμενον αὐτῶν τὰ ἔργα ἐχειρώσατο λέοντα. καὶ Μενεσθεὺς δὲ ὁ Πετεῶ περὶ τοὺς Τυνδαρίδας οὐκ ἐγένετο ἀχάριστος, ἐκβαλόντες γοῦν ἐκεῖνοι τοὺς Θησέως υἱούς, καὶ τὴν μητέρα Θησέως Αἴθραν αἰχμάλωτον λαβόντες, ἔδωκαν τὴν βασιλείαν τῷ Μενεσθεῖ, διὰ ταῦτα πρῶτος ὁ Μενεσθεὺς ἄνακτάς τε, καὶ σωτῆρας ὠνόμασε. καὶ Δαρεῖος δὲ ὁ Ὑστάσπου παρὰ Συλοσῶντος λαβὼν ἱμάτιον ἔτι ἰδιώτης ὤν, ὅτε ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς βασιλείας, ἔδωκεν αὐτῷ τῆς πατρίδος τὴν ἀρχήν, τῆς Σάμου. χρύσεα χαλκείων φαίη τις ἄν:~

Χρησμὸς ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων:~

Ὅτι ἡνίκα ἐβούλοντο Λακεδαιμόνιοι τὴν Ἀθηναίων ἀφανίσαι πόλιν, ἠρώτησαν τὸν θεόν, καὶ ἀπεκρίνατο, τὴν κοινὴν ἑστίαν τῆς Ἑλλάδος μὴ κινεῖν:~

Ὅτι ἐνίοτε μὲν μήτε ἐν θανάτῳ κακῶν ἐστιν ἀναπαῦσαι, καὶ περὶ Παυσανίου:~

Οὐκ ἦν ἄρα τοῖς κακοῖς οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος, ἐπεὶ μηδὲ τότε ἀναπαύονται, ἀλλ' ἢ παντελῶς ἀμοιροῦσι ταφῆς, ἢ καὶ ἐὰν φθάσωσι ταφέντες, ὅμως καὶ ἐκ τῆς τελευταίας τιμῆς, καὶ τοῦ κοινοῦ πάντων σωμάτων ὅρμου, καὶ ἐκεῖθεν ἐκπίπτουσι. Λακε-

δαιμόνιοι τὸν Παυσανίαν μηδίσαντα, οὐ μόνον λιμῷ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτοῦ ἐκτὸς τῶν ὅρων, φησὶν Ἐπιτιμήδης :~

Περὶ μεταβολῆς τύχης :~

Εἶτα τίς οὐκ οἶδε τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ὀξυρρόπους, καὶ ταχείας. Λακεδαιμόνιοι τῶν Θηβαίων ἄρξαντες, αὐτοὶ πάλιν ὑπ' ἐκείνων οὕτως ἐχειρώθησαν, ὡς τοὺς Θηβαίους μὴ μόνον εἰς Πελοπόννησον ἀφικέσθαι, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν Εὐρώταν διελθεῖν, καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τεμεῖν χώραν, καὶ ὀλίγου καὶ τὴν πόλιν κατέλαβον, εἰ μὴ Ἐπαμινώνδας ἔδεισε, μὴ Πελοποννήσιοι πάντες συμπνεύσωσι, καὶ ὑπὲρ τῆς Σπάρτης ἀγωνίσωνται :~

Διονύσιος ὁ τύραννος καταστὰς ὑπὸ Καρχηδονίων εἰς πολιορκίαν, οὐδὲ μιᾶς αὐτῷ σωτηρίας ὑποφαινομένης, αὐτὸς μὲν ἄθυμος ἦν, καὶ ὑπενενόει δρασμόν, τῶν δὲ ἑταίρων αὐτοῦ τις Ἐλλοπίδης ὄνομα προσελθὼν ἔφατο, ὦ Διονύσιε καλὸν ἐντάφιον ἡ τυραννίς, αἰδεσθεὶς οὖν εὐθὺς τούτῳ ἀνερρώσθη τὴν γνώμην, καὶ σὺν ὀλίγοις παμπόλλους μυριάδας κατηγωνίσατο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν μείζω ἐποίησε :~

Καὶ Ἀμύντας δὲ ὁ Μακεδὼν ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων, καὶ ἀποβαλὼν τὴν ἀρχήν, γνώμην μὲν εἶχεν ὡς καὶ ἀπολείψων τὴν χώραν τελέως, ἠγάπα γὰρ εἰ δυνηθείη διασῶσαι αὐτὸν τὸ μόνον. ἐπεὶ δὲ ἐν τούτοις ἦν, ἔφατό τις πρὸς αὐτὸν, τὴν Ἐλλοπίδου φωνήν, καὶ μικρὸν χῶρον καταλαβὼν, καὶ ἀθροίσας ὀλίγους στρατιώτας, ἀνεκτήσατο τὴν ἀρχήν :~

Ὅτι τὸν Ὦχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλουν, τὸ νωθὲς αὐτοῦ τῆς γνώμης ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ ζῴου διαβάλλοντες, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνος τὸν Ἆπιν πρὸς βίαν κατέθυσεν ὄνῳ :~

Δίων ὁ Ἱππαρίνου φυγὰς ὢν ὑπὸ Διονυσίου, μετὰ δισχιλίων στρατιωτῶν αὖθις κατεπολέμησεν, καὶ ὃ πρότερον αὐτὸς ἦν, τοῦτ' ἐκεῖνον εἰργάσατο φυγάδα :~

Συρακούσιοι δὲ ἐννέα τριήρεσι πρὸς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τὰς τῶν Καρχηδονίων παραταξάμενοι, κατὰ πολὺ ἐκράτησαν :~

Περὶ Πλάτωνος ἀτυφίας, καὶ Ἀριστοτέλους ἀχαριστίας :~

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνῶσιν ἀνθρώ-

ποις, καὶ αὐτὸς ὢν αὐτοῖς ἀγνώς. οὕτως δὲ αὐτοὺς ἐχειρώσατο, καὶ ἀνεδήσατο τῇ συνουσίᾳ συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς, καὶ συνδιημερεύων ἐν πᾶσιν, ὡς ὑπερησθῆναι τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς συντυχίᾳ. οὔτε δὲ Ἀκαδημίας ἐμέμνητο, οὔτε Σωκράτους. αὐτόγε μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς ὅτι καλεῖται Πλάτων. ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς εὖ μάλα φιλοφρόνως. καὶ οἱ ξένοι ἄγε εἶπον ὦ Πλάτων ἐπίδειξον ἡμῖν, καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου τὸν Σωκράτους ὁμιλητήν. καὶ εὐθὺ τὴν Ἀκαδημίαν ἥγησαι τὴν ἐκείνου, καὶ ἐπισύστησον τῷ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν. ὁ δὲ ἠρέμα ὑπομειδιάσας ὥσπερ οὖν καὶ εἰώθει, ἀλλ' ἐγὼ φησὶν αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, εἰ τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοιοῦτον, ἠγνόησαν, ἀτύφως αὐτοῦ συγγενομένου καὶ ἀνεπιτηδεύτως αὐτοῖς, καὶ δείξαντος ὅτι δύναται, καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων, χειροῦσθαι τοὺς συνόντας :~

Ὁ Πλάτων τὸν Ἀριστοτέλη ἐκάλει πῶλον. τί δὲ ἐβούλετο αὐτῷ τὸ ὄνομα ἐκεῖνο, δηλονότι ὡμολόγηται, τὸν πῶλον ὅταν κορεσθῇ τοῦ μητρῴου γάλακτος, λακτίζειν τὴν μητέρα. ἠνίττετο οὖν καὶ ὁ Πλάτων ἀχαριστίαν τινὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὰ μέγιστα εἰς φιλοσοφίαν παρὰ Πλάτωνος λαβὼν σπέρματα, καὶ ἐφόδια. εἶτα ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων, καὶ ἀφηνιάσας, ἀντῳκοδόμησεν αὐτῷ διατριβὴν, καὶ ἀντιπαρεξῆγεν ἐν τῷ περιπάτῳ ἑταίρους ἔχων, καὶ ὁμιλητὰς, καὶ ἐγλίχετο ἀντίπαλος εἶναι Πλάτωνι :~

Πῶς εἶχε πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων
ὁ Περικλῆς :~

Εἶτα οὐκ ἦν τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων θεραπευτικὸς ὁ Ξανθίππου Περικλῆς; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ὁσάκις γοῦν ἔμελλεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παριέναι, ηὔχετο μηδὲν αὐτῷ ῥῆμα ἐπιπολάσαι τοιοῦτον, ὅπερ οὖν ἔμελλεν ἐκτραχύνειν τὸν δῆμον, πεσόντες αὐτῷ γενόμενον, καὶ ἀβούλητον δόξαν :~

Περὶ Σωκράτους φιλοκαλίας :~

Διογένης ἔλεγε, καὶ τὸν Σωκράτην αὐτὸν τρυφῆσαι. περιειργάσθαι γὰρ καὶ τῷ οἰκιδίῳ, καὶ τῷ σκιμποδίῳ, ἐν ταῖς βλαύταις δὲ, αἷς περ οὖν ἐχρῆτο Σωκράτης ἔστιν ὅτε :~

Περὶ Ἑλένης εἰκόνος ὑπὸ Ζεύξιδος γραφείσης :~

Ζεῦξις ὁ Ἡρακλεώτης, ὅτε τὴν Ἑλένην ἔγραψε, πολλὰ ἐχρηματίσατο ἐκ τοῦ τύπου τοῦ γράμματος. οὐ γὰρ εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε τοῖς βουλομένοις ἀναίδην εἴα ὁρᾶν αὐτήν, ἀλλ' ἔδει ῥητὸν ἀργύριον καταβαλεῖν, εἶτα οὕτω θεάσασθαι. ὡς οὖν μίσθωμα τοῦ Ἡρακλεώτου λαμβάνοντος ὑπὲρ τῆς γραφῆς, ἐκάλουν οἱ τότε Ἕλληνες ἐκείνην τὴν Ἑλένην ἑταίραν:~

Ἐπικούρου γνώμη, καὶ εὐδαιμονία:~

Ἐπίκουρος ὁ Γαργήττιος ἔλεγεν, ᾧ ὀλίγον οὐχ ἱκανόν, ἀλλὰ τούτῳ γε οὐδὲν ἱκανόν. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ἑτοίμως ἔχειν, καὶ τῷ Διῒ περὶ εὐδαιμονίας διαγωνίζεσθαι, μᾶζαν ἔχων καὶ ὕδωρ. ταῦτ' οὖν ἐννοῶν ὁ Ἐπίκουρος, τί βουλόμενος ἐπῄνει τὴν ἡδονήν, εἰσόμεθα ἄλλοτε:~

Περὶ χρημάτων φειδοῦς, καὶ φυλακῆς:~

Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα, κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον, ἐς πόρνης γυναικὸς ἔντερον καταίροισιν, ὥσπερ γὰρ ἐχῖνον λαβεῖν μὲν ῥᾴδιον, συνέχειν δὲ χαλεπόν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα. καὶ Ἀναξαγόρας ἐν τῷ περὶ Βασιλείας φησί, χαλεπὸν χρήματα συναγείρασθαι, χαλεπώτερον δὲ φυλακὴν τούτοις περιθεῖναι:~

Περὶ τινῶν ἐν νόσῳ μουσικήν, καὶ ἄλλα μεμαθηκότων, καὶ ἰσχυρῶν γεγενημένων:~

Ἱέρωνα φασί, τὸν Σικελίας τύραννον τὰ πρῶτα ἰδιώτην εἶναι, καὶ ἀνθρώπων ἀμουσότατον, καὶ τὴν ἀγροικίαν ἀλλὰ μὴ δὲ κατ' ὀλίγον τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν τοῦ Γέλωνος. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ συνηνέχθη νοσῆσαι, μουσικώτατος ἀνθρώπων ἐγένετο, τὴν σχολὴν τὴν ἐκ τῆς ἀρρωστίας εἰς ἀκούσματα πεπαιδευμένα καταθέμενος. ῥωσθεὶς οὖν Ἱέρων συνῆν Σιμωνίδῃ τῷ κείῳ, καὶ Πινδάρῳ τῷ Θηβαίῳ, καὶ Βακχυλίδῃ τῷ ἰουλιήτῃ, ὁ δὲ Γέλων ἄνθρωπος ἄμουσος:~

Μουσικώτατον δὲ λέγουσι, καὶ Πτολεμαῖον γενέσθαι τὸν δεύτερον, καὶ αὐτὸν νοσήσαντα. λέγει δὲ καὶ Πλάτων τὸν Θεάγην φιλοσοφῆσαι δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ διὰ τὴν νοσοτροφίαν. εἴργουσα γοῦν αὐτὸν ἐκείνη τῶν πολιτικῶν, συνήλασεν εἰς τὸν τῆς σοφίας ἔρωτα. τίς δὲ οὐκ ἂν νοῦν ἔχων συνηύξατο καὶ Ἀλκιβιάδῃ νόσον, καὶ Κριτίᾳ, καὶ Παυσανίᾳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, καὶ ἄλλοις. Ἀλκιβιάδῃ μέν, καὶ Κριτίᾳ, ἵνα μὴ ἀποδράντες Σωκράτην ὁ μὲν ὑβριστὴς γένηται, καί ποτε μὲν φιλολάκων, ποτὲ δὲ βοιωτιάζῃ τὸν τρόπον, καὶ

αὖ πάλιν θετταλίζῃ, καὶ τοῖς Μήδων, καὶ Περσῶν ἀρέσκηται ἐν Φαρναβάζου γινόμενος. τυραννικώτατος δὲ, καὶ φονικώτατος ὁ Κριτίας γενόμενος, καὶ τὴν πατρίδα ἐλύπησε πολλὰ, καὶ αὐτὸς μισούμενος, τὸν βίον κατέστρεψε :~

Καὶ Σφαίτων δὲ ὁ Κορραίγου εἰς δέον μὲν ἔοικε νοσῆσαι, οὐ γὰρ γένους ἠκων, οὐ δὲ καὶ πλούτου, οὐκ ἐγυμνάζετο, κάμνων δὲ τὴν σπλῆνα, καὶ θεραπείας δεηθεὶς τῆς ἐκ τῶν γυμνασίων, τὰ μὲν πρῶτα ὅσον ἐς τὸ ὑγιαίνειν ἐχρῆτο αὐτοῖς, χωρῶν δὲ ἐς τὸ πρόσω τῆς τέχνης, καὶ ἐν ἔργῳ τιθέμενος αὐτὴν, ὀλυμπιάσι μὲν ἐνίκησεν ἡμέρᾳ μιᾷ πάλην, καὶ παγκράτιον, καὶ τῇ ἑξῆς ὀλυμπιάδι, καὶ ἐν νεμέᾳ δὲ, καὶ πυθοῖ, καὶ ἰσθμοῖ :~

Δημοκράτης ὁ Παλαιστὴς, καὶ αὐτὸς νοσήσας τοὺς πόδας, παριὼν εἰς τοὺς ἀγῶνας, καὶ στὰς ἐν τῷ σταδίῳ, περιγράφων ἑαυτῷ κύκλον, προσέταττε τοῖς ἀντιπαλαισταῖς ἔξω τῆς γραμμῆς αὐτὸν προέλκειν. οἳ δὲ ἡττῶντο ἀδυνατοῦντες, ὃ δὲ διαβὰς ἐν τῇ στάσει, καὶ ἐγκρατῶς στεφανούμενος ἀπῄει :~

Παλαιῶν τινων ἰδιότητες :~

Ἐὰν προσέχῃ τις καλλίᾳ, φιλοπότην αὐτὸν ἐργάσεται ὁ Καλλίας, ἐὰν Ἰσμηνίᾳ αὐλητήν. ἀλαζόνα, ἐὰν Ἀλκιβιάδῃ, ὀψοποιόν, ἐὰν Κροβύλῳ. δεινὸν εἰπεῖν, ἐὰν Δημοσθένει. στρατηγικὸν, ἐὰν Ἐπαμινώνδᾳ. μεγαλόφρονα, ἐὰν Ἀγησιλάῳ. καὶ χρηστὸν, ἐὰν Φωκίωνι. καὶ δίκαιον, ἐὰν Ἀριστείδῃ, καὶ σοφὸν ἐὰν Σωκράτει :~

Πυθαγόρου θαυμάσια, καὶ δόξαι :~

Ἐδίδασκε Πυθαγόρας τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι κρειττόνων γεγένηται σπερμάτων, ἢ κατὰ τὴν φύσιν τὴν θνητήν. τῆς γὰρ αὐτῆς ἡμέρας ὤφθη καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν μεταποντίῳ, καὶ ἐν κρότωνι, καὶ ἐν ὀλυμπίᾳ δὲ παρέφηνε χρυσοῦν τὸν ἕτερον τῶν μηρῶν, καὶ Μυλλίαν δὲ τὸν κροτωνιάτην ὑπέμνησεν, ὅτι Μίδας ὁ Γορδίου ἐστὶν ὁ φρὺξ, καὶ τὸν ἀετὸν δὲ τὸν λευκὸν κατέψησεν ὑπομείναντα αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα τοῦ ποταμοῦ διαβαίνων, προσερρήθη, τοῦ ποταμοῦ εἰπόντος αὐτῷ χαῖρε Πυθαγόρα :~

Ἔλεγε δὲ ἱερώτατον εἶναι τὸ τῆς μαλάχης φύλλον. ἔλεγεν ὅτι πάντων σοφώτατός ἐστιν ὁ ἀριθμὸς, δεύτερος, ὁ τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέμενος. καὶ τὸν σεισμὸν ἐγενεαλόγει οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ σύνοδον τῶν τεθνεώτων. ἡ δὲ ἶρις ἔφασκεν, ὡς ἡ γῆ τοῦ ἡλίου

ἐκεῖ, καὶ ὁ πολλάκις ἐμπίπτων τοῖς ὠσὶν ἦχος, φωνὴ τῶν κρειττόνων. Οὐχ οἷόν τε δὲ ἦν διαπορῆσαι ὑπέρ τινος αὐτῷ, ἢ τοῖς λεχθεῖσί τι προσερωτῆσαι, ἀλλ' ὡς χρησμῷ θείῳ οὕτως οἱ τότε προσεῖχον τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ, ἐπιστρεφομένου δὲ τὰς πόλεις αὐτοῦ, διέρρει λόγος, ὅτι Πυθαγόρας ἀφίκετο οὐ διδάξων, ἀλλ' ἰατρεύσων. Προσέταττε δὲ ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας καρδίας ἀπέχεσθαι, καὶ ἀλεκτρυόνος λευκῆς, καὶ τῶν θνησειδίων παντὸς μᾶλλον, καὶ μὴ χρῆσθαι βαλανείῳ, μηδὲ βαδίζειν τὰς λεωφόρους, ἄδηλον γὰρ εἰ καθαρεύουσι καὶ αὐταὶ ἐκεῖναι:~

Περὶ αἰδοῦς, καὶ τιμῆς τοῦ Διονυσίου πρὸς Πλάτωνα:~

Ὅτε κατῆλθε Πλάτων ἐν Σικελίᾳ κληθεὶς, πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς ἐπιστείλαντος τοῦ Διονυσίου, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα ὁ νέος Διονύσιος αὐτὸς μὲν ἡνιοχῶν, παραιβάτην δὲ ποιησάμενος τὸν Ἀρίστωνος, τότε δέ φασι Συρακούσιον ἄνδρα χαρίεντα, καὶ τὴν Ὁμήρου μὴ ἀπαίδευτον, ἡσθέντα τῇ ὄψει ταύτῃ, ἐπειπεῖν τὰ ἐξ Ἰλιάδος ἐκεῖνα, παρατρέψαντα ὀλίγον.

Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βρυθοσύνῃ, δεινὸν γὰρ ἄγε βροτὸν, ἄνδρα τ' ἄριστον:~

Ὅτι ὑπόπτης ὢν ἐς πάντας ὁ Διονύσιος, ὅμως ἐς Πλάτωνα τοσαύτην εἶχεν αἰδῶ, ὡς ἐκεῖνον μόνον ἐᾶσαι πρὸς αὐτὸν μὴ ἐρευνώμενον, καίτοι Δίωνος αὐτὸν ἐπιστάμενος ἑταῖρον εἰς τὰ ἔσχατα εἶναι:~

Ὅτι παιδείαν ἐτίμησε Φίλιππος, καὶ περὶ Ἀριστοτέλους:~

Φίλιππος ὁ Μακεδὼν οὐ μόνον λέγεται τὰ πολέμια εἶναι ἀγαθὸς, καὶ εἰπεῖν δεινὸς, ἀλλὰ καὶ παιδείαν ἀνδρειότατα ἐτίμα. Ἀριστοτέλει γοῦν χορηγήσας πλοῦτον ἀνενδεῆ, αἴτιος γέγονε πολλῆς καὶ ἄλλης πολυπειρίας, ἀτὰρ οὖν καὶ τῆς γνώσεως, τῆς κατὰ τὰ ζῷα. καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῶν ὁ τοῦ Νικομάχου διὰ τὴν τοῦ Φιλίππου περιουσίαν ἐκαρπώσατο, καὶ Πλάτωνα δὲ ἐτίμησε, καὶ Θεόφραστον:~

Περὶ Δημοκρίτου, καὶ τῆς περὶ αὐτοῦ, Θεοφράστου, Ἱπποκράτους, καὶ ἄλλων δόξης:~

Δημόκριτον τὸν Ἀβδηρίτην λόγος ἔχει τά τε ἄλλα γενέσθαι σοφὸν, καὶ δὴ καὶ ἐπιθυμῆσαι λαθεῖν, καὶ ἐν ἔργῳ θέσθαι σφόδρα πάνυ τοῦτο, διὰ ταῦτά τοι καὶ πολλὴν ἐπήει γῆν. ἧκεν οὖν καὶ πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πρὸς τοὺς μάγους, καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν. τὴν παρὰ τοῦ Δαμασίππου τοῦ πατρὸς οὐσίαν εἰς τρία μέρη

νεμηθεισῶν τοῖς ἀδελφοῖς δι' αὐτοῦ τοῖς τρισὶ, τὸ ἀργύρειον μόνον λαβὼν ἐφόδιον τῆς ὁδοῦ, τὰ λοιπὰ τοῖς ἀδελφοῖς εἴασε. διὰ ταῦτά τοι καὶ Θεόφραστος αὐτὸν ἐπῄνει, ὅτι περιῆλθε κρείττονα ἀγερμὸν ἀγείρων Μενελάου, καὶ Ὀδυσσέως, ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἠλῶντο αὐτόχρημα φοινίκων ἐμπόρων μηδὲν διαφέροντες, χρήματα γὰρ ἤθροιζον, καὶ τῆς περιόδου, καὶ τοῦ περίπλου ταύτην εἶχον τὴν πρόφασιν. Ὅτι οἱ Ἀβδηρῖται ἐκάλουν τὸν Δημόκριτον φιλοσοφίαν, τὸν δὲ Προταγόραν λόγον:~

Κατεγέλα δὲ πάντων ὁ Δημόκριτος, καὶ ἔλεγεν αὐτοὺς μαίνεσθαι, ὅθεν καὶ Γελασῖνον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ πολῖται. λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ τὸν Ἱπποκράτην περὶ τὴν πρώτην ἔντευξιν ὑπὲρ τοῦ Δημοκρίτου δόξαν λαβεῖν, ὡς μαινομένου, προϊούσης δὲ αὐτοῖς τῆς συνουσίας εἰς ὑπερβολὴν θαυμάσαι τὸν ἄνδρα:~

Λέγουσι δὲ Δωριέα ὄντα τὸν Ἱπποκράτην, ἀλλ' οὖν καὶ τοῦ Δημοκρίτου χάριν, τῇ Ἰάδι φωνῇ συγγράψαι τὰ συγγράμματα:~

Παιδικὰ Σωκράτους, καὶ Πλάτωνος.~

Ὅτι παιδικὰ ἐγένετο Σωκράτους μὲν Ἀλκιβιάδης, Πλάτωνος δὲ Δίων. ὁ μέντοι Δίων, καὶ ἀπώνητό τι τοῦ ἐραστοῦ:~

Περὶ ἀθηναίων ἁβροσύνης:~

Οἱ πάλαι ἀθηναῖοι ἁλουργῆ μὲν ἠμπείχοντο ἱμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον χιτῶνας, κορύμβους δὲ ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν, χρυσοῦς ἐνείροντες αὐταῖς τέττιγας, καὶ κόσμον ἄλλον προσθετὸν περιαπτόμενοι χρυσοῦ, προῄεσαν. καὶ ὀκλαδίας αὐτοῖς δίφρους οἱ παῖδες ὑπέφερον, ἵνα μὴ καθίζωσιν ἐπὶ τοῦ εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἡ τράπεζα ἦν αὐτοῖς, καὶ ἡ λοιπὴ δίαιτα ἁβροτέρα. τοιοῦτοι δὲ ὄντες τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐνίκησαν.~

Περί τινων ἀσώτων:~

Ὅτι Περικλέα, καὶ Καλλίαν τὸν Ἱππονίκου, καὶ Νικίαν τὸν Περγασῆθεν τὸ ἀσωτεύεσθαι, καὶ ὁ πρὸς ἡδονὴν βίος εἰς ἀπορίαν περιέστησεν. ἐπεὶ γὰρ ἐπέλιπε τὰ χρήματα αὐτοῖς, οἱ τρεῖς κώνειον τελευταίαν πρόποσιν ἀλλήλοις προπιόντες, ὥσπερ οὖν ἐκ συμποσίου ἀνέλυσαν:~

Πῶς ἂν ἡ φιλία διαμένοι μάλιστα:~

Λεωπρέπης ὁ Κεῖος ὁ τοῦ Σιμωνίδου πατὴρ, ἔτυχέ ποτε ἐν Παλαίστρᾳ καθήμενος, εἶτα μειράκια πρὸς ἀλλήλους οἰκείως

διακείμενα ἤρετο τὸν ἄνδρα, πῶς ἂν αὐτοῖς ἡ φιλία διαμένοι μάλιστα, ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν ταῖς ἀλλήλων ὀργαῖς ἐξίστασθε, καὶ μὴ ὁμόσε χωροῦντες τῷ θυμῷ, εἶτα προξύνητε ἀλλήλοις, κατ᾽ ἀλλήλων:~

Περὶ Θρασύλλου παραδόξου μανίας:~

Θρασύλλος ὁ αἰξωνεὺς παράδοξον, καὶ καινὴν ἐνόσησε μανίαν, ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ κατελθὼν ἐς τὸν πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτά, καὶ αὖ πάλιν ἐξέπεμπε. καὶ τοῖς περισωζομένοις, καὶ εἰσιοῦσιν ἐς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀρρωστήματι τούτῳ, ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου οὕτως. ἐμέμνητο δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγεν μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἥδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις:~

Περὶ Ἠλέκτρας:~

Ξάνθος ὁ ποιητὴς τῶν μελῶν, ἐγένετο δὲ οὗτος πρεσβύτης Στησιχόρου τοῦ ἱμεραίου, λέγει τὴν Ἠλέκτραν τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐ τοῦτο ἔχειν τοὔνομα πρῶτον, ἀλλὰ Λαοδίκην. ἐπεὶ δὲ Ἀγαμέμνων ἀνῃρέθη, τὴν δὲ Κλυταιμνήστραν ὁ Αἴγισθος ἔγημε, καὶ ἐβασίλευσεν, ἄλεκτρον οὖσαν, καὶ καταγηράσκουσαν παρθένον ἀργεῖοι ἠλέκτραν ἐκάλεσαν, διὰ τὸ ἀμοιρεῖν ἀνδρὸς, καὶ μὴ πεπειρᾶσθαι λέκτρου:~

Περὶ Παμφάους δώρου, καὶ Διοτίμου:~

Ὅτι Παμφάης ὁ Πριηνεὺς Κροίσῳ τῷ Λυδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος, τριάκοντα μνᾶς ἐδωρήσατο. παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχήν, μεστὴν ἅμαξαν ἀργυρίου ἀπέπεμψεν αὐτῷ:~

Ὅτι Διογένης λαβὼν παρὰ Διοτίμου τοῦ καρυστίου νόμισμα ὀλίγον, ἔφη, σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς, ἄνδρα τε, καὶ οἶκον. ἐδόκει δέ πως ὁ Διότιμος μαλθακώτερος εἶναι:~

Ὅτι ὁ Φερεκύδης φθειρίασιν ἔπαθεν δι᾽ ἀθεότητα:~

Φερεκύδης ὁ Σύριος τὸν βίον ἀλγεινότατον ἀνθρώπων κατέστρεψεν, τοῦ παντὸς αὐτῷ σώματος ὑπὸ τῶν φθειρῶν ἀναλωθέντος, ὡς γενομένης αἰσχρᾶς αὐτῷ τῆς ὄψεως, τὴν ἐκ τῶν συνήθων ἐξέκλινε συνουσίαν, ὁπότε δέ τις προσελθὼν ἐπυνθάνετο ὅπως διάγει, διὰ τῆς ὀπῆς τῆς κατὰ τὴν θύραν διείρας τὸν δάκτυλον ψιλὸν γεγο-

νότα

νόητα τῆς σαρκὸς, ἐπέλεγεν οὕτω διακεῖσθαι καὶ τὸ πᾶν αὐτοῦ σῶμα. λέγουσι δὲ Δηλίων παῖδες, τὸν θεὸν τὸν ἐν Δήλῳ μηνίσαντα αὐτῷ, τοῦτο ποιῆσαι. καθήμενον γὰρ ἐν Δήλῳ μετὰ τῶν μαθητῶν, ἄλλα τε πολλὰ φασὶ περὶ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας εἰπεῖν, ὃ δὴ καὶ τοῦτο, μηδενὶ τῶν θεῶν θῦσαι, καὶ ὅμως οὐδὲν ἧττον ἡδέως βεβιωκέναι, καὶ ἀλύπως οὐ μεῖον τῶν ἑκατόμβας καταθυόντων. ὑπὲρ ταύτης οὖν τῆς κουφολογίας βαρυτάτην ζημίαν ἐξέτισεν:~

Κόσμους εἶναι ἀπείρους γελοίως
Ἀλέξανδρος ἐπίστευεν:~

Οὐ γὰρ δὴ δύναμαι πείθειν ἐμαυτὸν, μὴ γελᾶν ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου, εἴγε ἀπείρους ἀκούων εἶναι τινὰς κόσμους λέγοντος Δημοκρίτου ἐν τοῖς συγγράμμασιν, ὁ δὲ ἠνιᾶτο μηδὲ τοῦ ἑνὸς, καὶ κοινοῦ κρατῶν. πόσον δὲ ἐπ᾽ αὐτῷ Δημόκριτος ἐγέλασεν ὁ αὐτὸς, τί δεῖ καὶ λέγειν ᾧ ἔργον τοῦτο ἦν;~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ:~

Ὅτι Ταχὼς διὰ ἁβροτέραν δίαιταν ἐτελεύτησεν:~

τ αχὼς ὁ Αἰγύπτιος ἕως μὲν ἐχρῆτο τῇ ἐπιχωρίῳ διαίτῃ, καὶ εὐτελῶς διεβίω, ὑγιεινότατος ἀνθρώπων διῆγεν, ἐπεὶ δὲ εἰς Πέρσας ἀφίκετο, καὶ εἰς τὴν ἐκείνων τρυφὴν ἐξέπεσε, τὸ ἄηθες τῶν σιτίων οὐκ ἐνεγκὼν, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κατέστρεψε, τῆς τρυφῆς ἀλλαξάμενος θάνατον:~

Φερεκύδης πῶς τέθνηκεν:~

Ὅτι Φερεκύδης Πυθαγόρου διδάσκαλος ἐμπεσὼν εἰς τὴν ἀῤῥωστίαν, πρῶτον μὲν ἵδρου ἱδρῶτα θερμὸν, ἰξώδη, ὅμοιον ὡς μύξαις, ὕστερον δὲ θηριώδη, μετὰ δὲ ἐφθειρίασε. καὶ διαλυομένων τῶν σαρκῶν εἰς τοὺς φθεῖρας, ἐπεγένετο τῆξις, καὶ οὕτω τὸν βίον κατήλλαξεν:~

Περὶ τῶν Ἡρακλέων στηλῶν:~

Ἀριστοτέλης τὰς νῦν Ἡρακλείους στήλας καλουμένας, πρὶν ἢ κλη-

θῆναι τοῦτο, φησί, Βριαρέω καλεῖσθαι αὐτάς. ἐπεὶ δὲ ἐκάθηρε γῆν καὶ θάλασσαν Ἡρακλῆς, καὶ ἀναμφιλόγως εὐεργέτης ἐγένετο τῶν ἀνθρώπων, τιμῶντες αὐτὸν, τὴν μὲν Βριαρέω μνήμην παρ' οὐδὲν ἐποιήσαντο, Ἡρακλείους δὲ προσηγόρευσαν:~

Περὶ φυτῶν τινων ἐν Δήλῳ θαλλόντων:~

Ὅτι ἀναθῆλαι, λόγος ἐστὶ Δήλιος, φυτὰ ἐν Δήλῳ ἐλαίαν, καὶ φοίνικα, ὧν ἁψαμένην τὴν Λητὼ, εὐθὺς ἀποκυῆσαι, τέως οὐ δυναμένην τοῦτο δρᾶσαι:~

Περὶ Ἐπαμινώνδου ἀκτημοσύνης, καὶ μεγαλοφροσύνης:~

Ἐπαμινώνδας ἕνα εἶχε τρίβωνα, καὶ αὐτὸν ῥυπῶντα. εἴποτε δὲ αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου. ἐν δὴ τούτοις τῆς περιουσίας ὢν, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμψαντος αὐτῷ πολὺ χρυσίον, οὐ προσήκατο, καὶ εἴ τι ἐγὼ νοῶ, μεγαλοφρονέστερος ἦν τοῦ διδόντος ὁ μὴ λαβών:~

Περὶ Καλάνου ἑκουσίας τελευτῆς:~

Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέσαι, ἄλλος δ' ἂν εἶπεν ὅτι καὶ ἀγασθῆναι. ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. Κάλανος ὁ Ἰνδῶν σοφιστὴς μακρὰ χαίρειν φράσας Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Μακεδόσι, καὶ τῷ βίῳ, ὅτε ἐβουλήθη ἀπολῦσαι αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν, ἐγένετο μὲν ἡ πυρὰ ἐν τῷ Καλλίστῳ προαστείῳ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἦν τὰ ξύλα αὖα, καὶ πρὸς εὐωδίαν εὖ μάλα ἐπίλεκτα κέδρου, καὶ θύου, καὶ κυπαρίττου, καὶ μυρσίνης, καὶ δάφνης. αὐτὸς δὲ γυμνασάμενος γυμνάσιον τὸ εἰωθὸς, ἦν δὲ αὐτὸ δρόμος, ἀνελθὼν ἐπὶ μέσης τῆς πυρᾶς ἔστη ἐστεφανωμένος καλάμου κόμῃ, καὶ ὁ μὲν ἥλιος αὐτὸν προσέβαλλεν, ὁ δὲ αὐτὸν προσεκύνει, καὶ τοῦτο ἦν τὸ σύνθημα εἰς τὸ ἐξάπτειν τὴν πυρὰν τοῖς Μακεδόσι, καὶ τὸ μὲν ἐδρᾶτο, ὁ δὲ περιληφθεὶς τῆς φλογὸς ἀτρέπτως εἱστήκει, καὶ οὐ πρότερον ἀνετράπη, πρὶν ἢ διελύθη. ἐνταῦθα φασὶν ἐκπλαγῆναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ εἰπεῖν, ὅτι μείζονας ἀντιπάλους αὐτοῦ Κάλανος κατηγωνίσατο, ὁ μὲν γὰρ πρὸς Πῶρον, καὶ Ταξίλην, καὶ Δαρεῖον διήθλησεν. ὁ δὲ Κάλανος πρὸς τὸν πόνον, καὶ τὸν θάνατον:~

Περὶ Ἀναχάρσιδος:~

Οἱ μὲν Σκύθαι περὶ τὴν ἑαυτῶν πλανῶνται, Ἀνάχαρσις δὲ ἅτε ἀνὴρ σοφὸς, καὶ περαιτέρω προήγαγε τὴν πλάνην, ἧκε γοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ Σόλων ἐθαύμασεν αὐτόν:~

Πῶς τινες τὰ σκώμματα ἤνεγκαν :~

Τὰ σκώμματα, καὶ αἱ λοιδορίαι οὐδέν μοι δοκεῖ δύνασθαι, ἐὰν γὰρ στερεᾶς γνώμης λάβωνται, καταλέλυνται, ἐὰν δὲ ἀγεννοῦς, καὶ ταπεινῆς, ἴσχυσε. καὶ οὐ μόνον ἐλύπησε πολλάκις, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτεινε. τούτων ἀπόδειξις ἐκεῖνα ἔστω. Σωκράτης μὲν οὖν κωμῳδούμενος ἐγέλα, Πολίαγρος δὲ ἀπήγξατο :~

Περὶ Ἀριστοτέλους :~

Ἀριστοτέλης ἀσωτευσάμενος τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χρήματα, ὥρμησεν ἐπὶ στρατείαν, εἶτα ἀπαλλάττων κακῶς ἐν τούτῳ, φαρμακοπώλης ἀνεφάνη, παρεισρυεὶς δὲ εἰς τὸν περίπατον, καὶ παρακούων τῶν λόγων, ἀμείνων πεφυκὼς πολλῶν, ἕξιν περιεβάλετο, ἣν μετὰ ταῦτα ἐκτήσατο :~

Νεῶν τινων, καὶ ὁπλιτῶν ἀριθμός, οὓς οἱ ἀθηναῖοι ἀπώλεσαν :~

Νηΐτην στόλον ἀθηναῖοι ἠργάζοντο ἑαυτοῖς ἀεὶ φιλοπόνως, καὶ κατὰ χρόνους δὲ τὰ μὲν κατορθοῦντες, τὰ δὲ ἡττώμενοι, ἀπώλεσαν τριήρεις μὲν ἐν Αἰγύπτῳ διακοσίας, σὺν τοῖς πληρώμασι, περὶ Κύπρον δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐν Σικελίᾳ τεσσαράκοντα καὶ διακοσίας, ἐν δὲ Ἑλλησπόντῳ διακοσίας. ὁπλῖται δὲ ἀπώλοντο αὐτοῖς ἐν Σικελίᾳ μυριάδες τέσσαρες, χίλιοι δὲ ἐν χερωνείᾳ :~

Περὶ Θρᾳκῶν βασιλέως ὠμότητος κατὰ τῶν υἱῶν :~

Ὁ Θρᾳκῶν βασιλεύς, τὸ δὲ ὄνομα λεγέτω ἄλλος, ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσεν, εἰς Ῥοδόπην τὸ ὄρος ἀπέδρα. τοῖς δὲ ἓξ παισὶν αὐτοῦ συνεβούλευε μὴ στρατεύειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, δήλοις δὲ ὅτι φιλέλλην ἦν ὁ ἀνήρ, οἱ δὲ οὐκ ἐπείσθησαν, ὑποστρέψαντας δὲ αὐτοὺς πάντας ἐξετύφλωσε, μὴ ποιήσας ἑλληνικά :~

Ὅτι ὁ Δημάδης ἐζημιώθη ψηφισάμενος θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον :~

Οὐ δύναμαι δὲ ἀθηναίων μὴ οὐ φιλεῖν ταῦτα. ἐκκλησίας οὔσης ἀθηναίοις παρελθὼν ὁ Δημάδης, ἐψηφίσατο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκατον, τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκών, ζημίαν ἐπιμήσαντο τῷ Δημάδει ταλάντων ἑκατόν, ὅτι θνητὸν αὐτὸν δὴ τὸν Ἀλέξανδρον ὄντα ἐνέγραψε τοῖς ὀλυμπίοις :~

Ὅτι οἱ ἀθηναῖοι ἀγχίστροφοι πρὸς νεωτερισμούς :~

Ἦσαν δὲ ἄρα Ἀθηναῖοι δεινῶς εἰς τὰς πολιτείας εὐτράπελοι, καὶ ἐπιτήδειοι πρὸς τὰς μεταβολὰς παντὸς μᾶλλον. Βασιλείαν μὲν γὰρ ἤνεγκαν σωφρόνως ἐπὶ Κέκροπος, καὶ Ἐρεχθέως, καὶ Θησέως, καὶ τῶν Κοδριδῶν κάτω. τυραννίδος ἐπειράθησαν ἐπὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν, ἀριστοκρατίᾳ δὲ ἐχρήσαντο μέχρι τῶν τετρακοσίων. εἶτα ὕστερον δέκα τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἦρχον τῆς πόλεως, τελευταῖον δὲ ἐκράτησεν ἀναρχία περὶ τὴν τῶν τριάκοντα κατάστασιν. ταύτην δὲ τὴν οὕτως ἀγχίστροφον μεταβολὴν τοῦ τρόπου, εἰ ἐπαινεῖν χρή, ἀλλὰ ἔγωγε τοῦτο οὐκ οἶδα :~

Νόμος Ἀττικὸς περὶ σωμάτων ταφῆς,
καὶ βοῶν σφαγῆς :~

Νόμος καὶ οὗτος ἀττικός, ὃς ἂν ἀτάφῳ περιτύχῃ σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν, θάπτειν δὲ πρὸς δυσμὰς βλέποντας, καὶ τοῦτο δὲ ἦν φυλαττόμενον παρ' αὐτοῖς. βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ, ἢ καὶ σὺν τῇ ἁμάξῃ, μὴ δὲ τοῦτον θύειν, ὅτι καὶ οὗτος εἴη ἂν γεωργὸς, καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός :~

Δικαστήρια ἐν Ἀθήναις περὶ τῶν σφαγέων :~

Ὅτι δικαστήρια ἦν ἀττικά, περὶ μὲν τῶν ἐκ προνοίας ἀποκτειναντων, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, περὶ δὲ τῶν ἀκουσίως ἐν Παλλαδίῳ, περὶ δὲ τῶν κτεῖναι μὲν ὁμολογούντων, ἀμφισβητούντων δὲ ὅτι δικαίως, ἐπὶ δελφινίῳ γίνονται αἱ εὐθῦναι :~

Ὅτι Παιδίον διὰ ἱεροσυλίαν θάνατον κατεκρίθη :~

Ὅτι ἐκ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος στεφάνου πέταλον χρυσοῦ ἐκπεσὸν, ἀνείλετο παιδίον, οὐ μὴν ἔλαθεν. οἱ οὖν δικασταὶ παίγνια, καὶ ἀστραγάλους προὔθηκαν τῷ παιδὶ, καὶ τὸ πέταλον, ὁ δὲ καὶ αὖθις ἐπὶ τὸ χρυσὸν κατηνέχθη, καὶ διὰ ταῦτα ἀπέκτειναν αὐτὸν, ὡς ἱεροσύλην. οὐ δόντες συγγνώμην τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τιμωρησάμενοι διὰ τὴν πρᾶξιν :~

Περὶ Ἀθηναίων Δεισιδαιμονίας :~

Ὅτι τοσοῦτον ἦν Ἀθηναίοις Δεισιδαιμονίας, εἴ τις πρινίδιον ἐξέκοψεν ἐξ ἡρῴου ἀπέκτειναν αὐτόν. ἀλλὰ καὶ Ἀτάρβην ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸμ στρουθὸμ ἀπέκτεινε πατάξας, οὐκ ἀργῶς τοῦτο Ἀθηναῖοι παρεῖδον, ἀλλ' ἀπέκτειναν Ἀτάρβην, καὶ οὐκ ἔδο-

σαν οὔτε ἀγνοίας συγγνώμην, οὔτε μανίας, πρεσβύτερα τούτοις ἀμφοτέρων τὰ τοῦ θεοῦ ποιησάμενοι, ἐλέγχεται γοῦν ἀκουσίως, οἱ δὲ μεμηνὼς ἔοικε δρᾶσαι.~

Περὶ ἐγκύου γυναικὸς θάνατον κατακριθείσης:~

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, ἐπεί τινα φαρμακίδα συνέλαβον, καὶ ἔμελλον θανατώσειν, οὐ πρότερον αὐτὴν ἀπέκτειναν πρὶν ἢ ἀπεκύησεν, ὅτε καὶ συνελήφθη ἔκυε, τὸ ἀναίτιον δὲ βρέφος ἀναλύοντες τῆς καταδίκης, τὴν αἰτίαν μόνην ἐδικαίωσαν τῷ θανάτῳ:~

Αἰσχύλος ἀσεβείας κριθεὶς πῶς διεσώθη:~

Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπί τινι δράματι. ἑτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός, ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον:~

Περὶ Ταραντίνων νηστείας καὶ Ῥηγίνων:~

Ταραντίνων πολιορκουμένων ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ μελλόντων ἁλῶναι λιμῷ, οἱ Ῥηγῖνοι ἐψηφίσαντο μίαν ἡμέραν ἐν ταῖς δέκα νηστεύειν, καὶ ἐκείνοις τὰς τροφὰς ἐκχωρῆσαι Ταραντίνοις, ἀρσάντων οὖν αὐτῶν ἐσώθησαν, καὶ μεμνημένοι τοῦ πάθους, ἑορτὴν ἄγουσι τὴν καλουμένην νηστείαν οἱ Ταραντῖνοι:~

Ὅτι ἡ Μήδεια τὰ οἰκεῖα τέκνα οὐκ ἀπέκτεινεν:~

Λέγει τις λόγος τὴν φήμην τὴν κατὰ τῆς Μηδείας ψευδῆ εἶναι, μὴ γὰρ αὐτὴν ἀποκτεῖναι τὰ τέκνα, ἀλλὰ Κορινθίους, τὸ δὲ μυθολόγημα τοῦτο ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, καὶ τὸ δρᾶμα, Εὐριπίδην φασὶ, διαπλάσαι δεηθέντων Κορινθίων, καὶ ἐπικρατῆσαι τοῦ ἀληθοῦς τὸ ψεῦδος διὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ ἀρετήν, ὑπὲρ δὲ τοῦ τολμήματος φασὶ, τῶν παίδων, μέχρι τοῦ νῦν ἐναγίζουσι τοῖς παισὶ Κορίνθιοι, οἱονεὶ δασμὸν τούτοις ἀποδιδόντες:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ:~

Περὶ τινων κατ᾽ ἄλλων ὀργῆς, ἀπανθρωπίας, ὕβρεως, ἀδικίας, ἐπάρσεως:~

Θηναῖοι κρατήσαντες χαλκιδέων, κατεκληρούχησαν αὐτῶν τὴν γῆν εἰς τεσσαράκοντα κλήρους τὴν ἱππόβοτον καλουμένην χώραν, τεμένη δὲ ἀνῆκαν
Α τῇ ἀθηνᾷ ἐν τῷ Λιλάντῳ ὀνομαζομένῳ τόπῳ, τὴν δὲ λοιπὴν ἐμίσθωσαν, καὶ τὰς στήλας τὰς πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ ἑστηκυίας, αἵπερ οὖν τὰ τῶν μισθώσεων ὑπομνήματα εἶχον, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἔδησαν, καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔσβεσαν τὸν κατὰ χαλκιδέων θυμόν:~

Λακεδαιμόνιοι μεσσηνίων κρατήσαντες, τῶν μὲν γινομένων ἁπάντων ἐν τῇ μεσσηνίᾳ τὰ ἡμίση ἐλάμβανον αὐτοὶ, καὶ τὰς γυναῖκας τὰς ἐλευθέρας εἰς τὰ πένθη βαδίζειν ἠνάγκαζον, καὶ τοὺς ἀλλοτρίους, καὶ μηδὲν σφίσι προσήκοντας νεκροὺς κλαίειν, τοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπέλιπον γεωργεῖν, οὓς δὲ ἀπέδοντο, οὓς δὲ ἀπέκτειναν. ἀθηναῖοι δὲ ὕβρισαν καὶ ἐκεῖνοι τὴν ὕβριν, εὐτυχίας γε λαβόμενοι, τὴν εὐπραγίαν σωφρόνως οὐκ ἤνεγκαν. τὰς γοῦν παρθένους τῶν μετοίκων σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἠνάγκαζον ταῖς ἑαυτῶν κόραις, τὰς δὲ γυναῖκας ταῖς γυναιξὶ, τοὺς δὲ ἄνδρας σκαφηφορεῖν:~

Σικυώνιοι δὲ πελλήνην ἑλόντες, τάς τε γυναῖκας τῶν πελληνέων, καὶ τὰς θυγατέρας ἐπ᾽ οἰκήματος ἔστησαν. ἀγριώτατα ταῦτα ὦ θεοὶ ἑλλήνιοι, καὶ οὐδὲ ἐν βαρβάροις καλὰ κατά γε τὴν ἐμὴν μνείαν:~

Ἐπεὶ τὴν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος, ἐπὶ τῷ πραχθέντι αὐτός τε ἦρτο, καὶ οἱ Μακεδόνες πάντες, οἱ δὲ ἕλληνες δεινῶς αὐτὸν κατέπτηξαν, καὶ ἑαυτοὺς κατὰ πόλεις ἐνεχείρισαν αὐτῷ φέροντες. καὶ τοῦτό γε ἔδρασαν θηβαῖοι, καὶ μεγαρεῖς, καὶ Κορίνθιοι, καὶ ἀχαιοὶ, καὶ ἠλεῖοι, καὶ εὐβοεῖς οἱ ἐν τῇ ἀκτῇ πάντες. οὐ μὴν ἐφύλαξε τὰς πρὸς αὐτοὺς ὁμολογίας ὁ Φίλιππος,

ἀλλ' ἐδουλώσαντο πάντας, ἔκδικα, καὶ παράνομα δρῶντες :~

Περὶ ἀνδρείας τοῦ υἱοῦ τοῦ ἁρματιδίου :~

Ὁ Ἁρματιδίου τοῦ Θεσπιέως παῖς παραγενόμενος σύμμαχος ἀθηναίοις μετὰ καὶ ἄλλων πολιτῶν, τὰ μὲν πρῶτα ἐμάχετο εὖ καὶ καλῶς, καταναλωθέντων δὲ αὐτῷ τῶν ὅπλων ψιλαῖς ταῖς χερσὶ πρὸς καθωπλισμένον ἀγωνιζόμενος, εὐκλεῶς τὸν βίον ἐτελεύτα. παρέθετο δὲ τὸν νεανίαν προσεῖπον, κυδαίνων αὐτὸν ὁμηρικῶς, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ἔστω ἐπιμελὲς εἰδέναι, ἀλλαχόθεν ἔσται :~

περὶ Ἰσάδα παιδὸς :~

Ὅτι Λακεδαιμόνιοι Ἰσάδαν ἔτι παῖδα ὄντα, καὶ μήπω τοῦ νόμου καλοῦντος αὐτὸν εἰς ὅπλα, ὅτι ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐκπηδήσας ἠρίστευσεν, ἐστεφάνωσαν μὲν, ὅτι δὲ πρὸ τῆς ἀπαιτουμένης ἡλικίας, καὶ μὴ τὰ ἐπιχώρια ἔχων ὅπλα ὥρμησεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς, ἐζημίωσαν :~

περὶ τοῦ τὴν Λυσάνδρου θυγατέρα ἐγγυησαμένου :~

Ὁ μὲν Λύσανδρος ἐτεθνήκει, ὁ δὲ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἔτι ζῶντος ἐγγυησάμενος, ἐπεὶ καὶ ἡ παῖς ἐρήμη πατρὸς ἀπελείπετο, καὶ ὁ Λύσανδρος μετὰ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν ἀνεφάνη πένης ὢν, ὁ δὲ, ἀνεδύετο ὁ ἐγγυησάμενος, καὶ οὐδὲ ἔφασκεν ἄξεσθαι γυναῖκα. ἐπὶ τούτοις οἱ ἔφοροι τὸν ἄνδρα ἐζημίωσαν. οὔτε γὰρ λακωνικὰ ἐφρόνει, οὔτε ἄλλως ἑλληνικὰ, φίλου τε ἀποθανόντος ἀμνημονῶν, καὶ τῶν συνθηκῶν τὸν πλοῦτον προτιμῶν :~

Περὶ ἀθηναίων πρέσβεων :~

Ὅτι ἀθηναῖοι τοὺς εἰς ἀρκαδίαν ἀποσταλέντας πρεσβευτὰς, ἐπεὶ ἑτέραν ὁδὸν ἦλθον, καὶ οὐ τὴν προστεταγμένην, καίτοι κατορθώσαντας, ὅμως ἀπέκτειναν :~

Λακωνικοὶ νόμοι :~

Ἦ γὰρ οὐ καὶ ταῦτα Λακωνικά; νόμος ἐστὶ τοῖς σπαρτιάταις, τὸν παρασχόμενον υἱοὺς τρεῖς, ἀτέλειαν ἔχειν φρουρᾶς, τὸν δὲ πέντε, πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφεῖσθαι. γαμεῖν δὲ ἀπροίκους ἔτι. βάναυσον δὲ εἰδέναι τέχνην ἄνδρα Λακεδαιμόνιον οὐκ ἐξῆν. φοινικίδα δὲ ἀμπέχεσθαι κατὰ τὰς μάχας, ἀνάγκη ἦν. ἔχειν δὲ τὴν χρόαν καὶ σεμνότητός τι, πρὸς ταύτῃ γε μὴν καὶ τὴν ῥύσιν τοῦ ἐπιγενομένου αἵματος ἐκ τῶν τραυμάτων, ἔτι δὲ μᾶλλον ἐκπλήττειν τοὺς ἀντιπάλους, βαθυτέρας τῆς ὄψεως γινομένης, καὶ φοβερωτέρας μᾶλλον :~

Ὅτι οὐκ ἐξῆν ἀνδρὶ Λάκωνι, οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι, καὶ ἀποθανόντες, θαλλοῖς ἀνεδοῦντο, καὶ κλάδοις ἑτέροις, καὶ δι' ἐπαίνων ἦγοντο. οἱ δὲ τελέως ἀριστεύσαντες, καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐνδόξως ἐθάπτοντο.~

Περὶ σεισμοῦ τῇ Σπάρτῃ ἐπιπεσόντος :~

Ὅτε οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐκ Ταινάρου οἰκέτας παρασπονδήσαντες ἀνέστησαν, καὶ ἀπέκτειναν, ἦσαν δὲ οἰκέται τῶν εἱλώτων. κατὰ μῆνιν τοῦ Ποσειδῶνος, σεισμὸς ἐμπεσὼν τῇ Σπάρτῃ τὴν πόλιν ἀνδρειότατα κατέσεισεν, ὡς πέντε μόνας ἀπολειφθῆναι οἰκίας ἐξ ἁπάσης τῆς πόλεως :~

Περὶ Ἀρταξέρξου ἀναιρέσεως :~

Ἀρταξέρξην τὸν καὶ Ὦχον ἐπικληθέντα, ὅτε ἐπιβουλεύσας αὐτῷ Βαγώας ὁ Εὐνοῦχος, ὃς ἦν Αἰγύπτιος, φασὶν ἀναιρεθέντα, καὶ κατακοπέντα τοῖς αἰλούροις παραβληθῆναι. ἐτάφη δέ τις ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀπεδόθη ταῖς βασιλικαῖς θήκαις. ἱεροσυλίαι μὲν τοῦ Ὤχου καὶ ἄλλαι μὲν λέγονται, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Αἴγυπτον. τῷ δὲ Βαγώᾳ οὐκ ἀπέχρησε τὸ ἀποκτεῖναι τὸν Ὦχον, ἀλλὰ γοῦν καὶ ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ λαβὰς μαχαιρῶν ἐποίησε, τὸ φονικὸν αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος διὰ τούτων. ἐμίσησε δὲ αὐτὸν, ἐπεὶ τὸν Ἆπιν ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἀπέκτεινε, καὶ οὗτος ὡς ὁ Καμβύσης πρότερον.

Περὶ θησαυροῦ ὑπὸ Δελφῶν ζητουμένου ἐν Πυθοῖ :~

Ἐπεὶ καὶ ἐκ τῶν Ὁμήρου ποιημάτων ἧκεν εἰς Δελφοὺς λέγουσα δόξα, παλαιόπλουτον εἶναι τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος χωρίον ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐκείνοις.

οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ,

Τοὺς Δελφοὺς ἐπιχειρῆσαι διασκάπτειν λόγος ἔχει τὰ περὶ τὴν ἑστίαν, καὶ τὸν τρίποδα. γενομένων δὲ σεισμῶν περὶ τὸ μαντεῖον ἀνδρικῶν, παύσασθαι σωφρονήσαντας :~

Νόμος περὶ ἀστῶν παρὰ Περικλέους τεθείς :~

Περικλῆς στρατηγῶν Ἀθηναίοις, νόμον ἔγραψεν ἐὰν μὴ τύχῃ τις ἐξ ἀμφοῖν ὑπάρχειν ἀστῶν, τούτῳ μὴ μετεῖναι τῆς πολιτείας. μετῆλθεν δὲ ἄρα αὐτὸν ἐκ τοῦ νόμου νέμεσις, οἱ γὰρ δύο παῖδες οἵπερ οὖν ἤστην αὐτῷ Πάραλός τε, καὶ Ξάνθιππος, ἀλλὰ οὗτοι μὲν κατὰ τὴν νόσον τὴν δημοσίαν τοῦ λοιμοῦ ἀπέθανον, κατελείφθη δὲ ὁ

Περικλῆς

Περικλῆς ἔδωκε τοῖς νόθοις, οἵπερ ἕως οὐ μετεῖχον τῆς πολιτείας κατὰ τὸν πατρῷον νόμον:~

Περὶ Γέλωνος τὴν ἀρχὴν ἀποδοῦναι βουλομένου:~

Γέλων ὁ ἐν Ἱμέρᾳ νικήσας Καρχηδονίους, πᾶσαν ὑφ' ἑαυτὸν τὴν Σικελίαν ἐποιήσατο. εἶτα ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν γυμνὸς, ἔφατο ἀποδιδόναι τοῖς πολίταις τὴν ἀρχήν. οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, δηλονότι πεπειραμένοι αὐτοῦ, καὶ δημοτικωτέρου, ἢ κατὰ τὴν τῶν μονάρχων ἐξουσίαν, διὰ ταῦτά τοι καὶ ἐν τῷ τῆς Σικελίας Ἥρας ναῷ ἕστηκεν αὐτοῦ εἰκὼν, γυμνὸν αὐτὸν δεικνῦσα, καὶ ὁμολογεῖ τὴν πρᾶξιν τοῦ Γέλωνος τὸ γράμμα:~

Περὶ Διονυσίου εὐδαιμονίας, καὶ οἵου τέλους αὐτῆς ἔλαχεν:~

Διονύσιος δὲ ὁ δεύτερος, τὴν ἀρχὴν εἶχεν οὐ μάλα πεφραγμένην τοῦτον τὸν τρόπον. ναῦς μὲν ἐκέκτητο οὐκ ἐλάττονας τῶν τετρακοσίων, ἑξήρεις καὶ πεντήρεις, πεζῶν δὲ δύναμιν εἰς δέκα μυριάδας, ἱππεῖς δὲ ἐννεακισχιλίους. ἡ δὲ πόλις τῶν Συρακουσίων λιμέσιν ἐκεκόσμητο μεγίστοις. καὶ τεῖχος αὐτῇ περιεβέβλητο ὑψηλότατον, σκεύη δὲ εἶχεν ἕτοιμα, ναυσὶν ἄλλαις πεντακοσίαις. τεθησαύριστο δὲ αὐτῇ καὶ σῖτος εἰς ἑκατὸν μεδίμνων μυριάδας, καὶ ὁπλοθήκη νενησμένη ἀσπίσι, καὶ μαχαίραις, καὶ δόρασι, καὶ κνημῖδας περιττάς, καὶ θώρακας, καὶ καταπέλτας. ὁ δὲ καταπέλτης εὕρημα ἦν αὐτοῦ Διονυσίου, εἶχε δὲ καὶ συμμάχους παμπόλλους. καὶ τούτοις ἐπιθαῤῥῶν ὁ Διονύσιος ἀδάμαντι δεδεμένην ᾤετο τὴν ἀρχὴν κεκτῆσθαι. ἀλλ' οὗτός γε πρῶτον μὲν ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφοὺς, εἶτα δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς βιαίως ἀποσφαγέντας, καὶ τὰς θυγατέρας καταισχυνθείσας, εἶτα ἀποσφαγείσας γυμνάς. οὐδεὶς δὲ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ταφῆς τῆς νομιζομένης ἔτυχεν, οἱ μὲν γὰρ ζῶντες κατεκαύθησαν, οἱ δὲ κατατμηθέντες εἰς τὸ πέλαγος ἐξεῤῥίφησαν. τοῦτο δὲ ἀπολώλεκεν αὐτῷ Δίωνος τοῦ Ἱππαρίνου ἐπιθεμένου τῇ ἀρχῇ, αὐτὸς δὲ ἐν πενίᾳ μυρίᾳ διάγων κατέστρεψε τὸν βίον γηραιός:~

Λέγει δὲ Θεόπομπος ὑπὸ τῆς ἀκρατοποσίας τῆς ἄγαν αὐτὸν διαφθαρῆναι τὰς ὄψεις, ὡς ἀμυδρὸν βλέπειν. ἀποκαθῆσθαι δὲ ἐν τοῖς κουρείοις, καὶ Γελωτοποιεῖν, καὶ ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσχημονῶν διετέλει, βίον διαντλῶν ἀλγεινότατον, καὶ ἦν δεῖγμα οὐ τὸ τυχὸν, τοῖς ἀνθρώποις εἰς σωφροσύνην, καὶ τρόπου κόσμον ἡ

τοῦ Διονυσίου ἐκ τῶν τηλικούτων εἰς οὕτω ταπεινὰ, μεταβολή:~

Περὶ Τυραννίδων αἳ εἰς ἐγγόνους ἐν ἑλλάδι διήρκεσαν:~

Καλῶς τὸ Δαιμόνιον ἐπὶ τριγονίαν τυραννίδας μὴ ἄγειν, ἀλλὰ ἢ παραχρῆμα ἐκτρίβειν τοὺς τυράννους πίτυος δίκην, ἢ παίδων, ἐξιχύον. μνημονεύονται δὲ ὑφ' ἑλλήνων ἐξ αἰῶνος, καὶ εἰς ἐγγόνους διαρκέσαι αἵδε. ἥ τε γέλωνος ἐν σικελίᾳ, καὶ ἡ τῶν λευκανίων περὶ βόσπορον, καὶ ἡ τῶν κυψελιδῶν ἐν κορίνθῳ:~

Περὶ Δαρείου ἐπιβουλευθέντος:~

Ἡμερώτατον δὲ Δαρείου τοῦτο τὸ ἔργον ἀκούω τοῦ παιδὸς τοῦ Ὑστάσπου. ἀείβαζος ὁ ὑρκανὸς ἐπεβούλευσεν αὐτῷ, μετὰ καὶ ἄλλων ἀνδρῶν οὐκ ἀφανῶν τῶν ἐν πέρσαις, ἦν δὲ ἡ ἐπιβουλὴ ἐν κυνηγεσίῳ, ἅπερ προμαθὼν ὁ Δαρεῖος, οὐκ ἔπτηξεν, ἀλλὰ προστάξας αὐτοῖς λαβεῖν τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἵππους, ἐκέλευσεν αὐτοὺς διατείνεσθαι τὰ ὅπλα, καὶ δριμὺ ἐνιδὼν, τί οὖν οὐ δρᾶτε τοῦτο, εἶπεν, ἐφ' ὃ καὶ ὡρμήσατε, οἱ δὲ ἰδόντες ἄτρεπτον ἀνδρὸς βλέμμα, ἀνεστάλησαν τὴν ὁρμὴν, τὸ δέος δὲ αὐτοὺς κατέσχεν οὕτως, ὡς καὶ ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμὰς, καὶ ἀφελέσθαι τῶν ἵππων, καὶ προσκυνῆσαι Δαρεῖον, καὶ ἑαυτοὺς παραδοῦναι, ὅτι καὶ βούλοιτο πράττειν. ὁ δὲ διέστησεν ἄλλους ἄλλῃ, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ τῆς ἰνδικῆς ὅρια ἀπέπεμψε, τοὺς δὲ ἐπὶ τὰ σκυθικά, καὶ ἐκεῖνοι ἔμειναν αὐτῷ πιστοὶ διὰ μνήμης ἔχοντες τὴν εὐεργεσίαν:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ:~

Περὶ Σεμιράμιδος, καὶ πῶς τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχὴν κατέσχε:~

Σεμίραμιν τὴν Ἀσσυρίαν ἄλλοι μὲν ἄλλως ᾄδουσιν, ὡραιοτάτη δὲ ἐγένετο γυναικῶν, εἰ καὶ ἀφελέστερον ἐχρῆτο τῷ κάλλει, ἀφικομένη δὲ πρὸς τὸν τῶν Ἀσσυρίων βασιλέα κλητὴ κατὰ κλέος τῆς ὥρας, ὁ δὲ ἐντυχὼν τῇ ἀνθρώπῳ, ἠράσθη αὐτῆς, ἡ δὲ ᾔτησεν ἐκ τοῦ βασιλέως τὴν βασίλειον στολὴν λαβεῖν δῶρα, καὶ πέντε ἡμερῶν τῆς Ἀσίας ἄρξαι, καὶ τὰ ἀπὸ ταύτης πρὸς τὰ ἑπόμενα δρᾶσαι, καὶ οὐδὲ τῆς αἰτήσεως ἠτύχησεν. Ἐπεὶ δὲ ἐκάθισεν αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἔγνω διὰ χειρὸς, καὶ γνώμης ἔχουσα πάντα, προσέταξε τοῖς δορυφόροις αὐτὸν τὸν βασιλέα κτεῖναι. Καὶ οὕτω τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχὴν κατέσχε. λέγει δὲ ταῦτα Δέμων:~

Περὶ Στράτωνος, καὶ Νικοκλέους τρυφῆς:~

Στράτων ὁ Σιδώνιος λέγεται τρυφῇ, καὶ πολυτελείᾳ ὑπερβαλέσθαι σπεῦσαι ἀνθρώπους πάντας. καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος παραβάλλει αὐτοῦ τὸν βίον τῇ τῶν Φαιάκων διαίτῃ, ἣν ὑπὲρ τὸ Ὅμηρος κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μεγαλόνοιαν, ὥσπερ ἔθος, ἐξετραγῴδησεν. τούτῳ γε μὴν οὐχ εἷς παρῆν ᾠδὸς κατάδων αὐτοῦ τὸ δεῖπνον, καὶ καταυλῶν αὐτὸν, ἀλλὰ πολλαὶ μὲν παρῆσαν γυναῖκες μουσουργοὶ, καὶ αὐλητρίδες, καὶ ἑταῖραι κάλλει διαπρέπουσαι, καὶ ὀρχηστρίδες. διεφιλοτιμεῖτο δὲ ἰσχυρῶς πρὸς Νικοκλέα τὸν Κύπριον. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος πρὸς αὐτόν. ἦν δὲ ἡ ἅμιλλα ὑπὲρ οὐδενὸς σπουδαίου, ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν προειρημένων, καὶ πυνθανόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τὰ παρ' ἀλλήλοις, εἶτα ἀντεφιλοτιμοῦντο ἑκάτερος ὑπερβαλέσθαι τὸν ἕτερον. οὐ μὴν εἰς τὸ παντελὲς ἐν τούτοις διεγένοντο. ἀμφότεροι γὰρ βιαίου θανάτου ἔργον ἐγένοντο:~

Λύπης ἀνασταλτικός τις Ἀριστίππου λόγος:~

Ὅτι Ἀρίστιππος ἑταίρων αὐτῷ τινων ὀδυρομένων βαρύτατα, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα πρὸς αὐτοὺς εἶπε λύπης ἀνασταλτικά, καὶ ταῦτα δὲ ἐν προοιμίῳ. ἀλλ' ἔγωγε ἥκω παρ' ὑμᾶς, οὐχ ὡς συλλυπούμενος ὑμῖν, ἀλλ' ἵνα παύσω ὑμᾶς λυπουμένους:~

Περὶ Μύλης ἐπαίνου:~

Ὅτι Πιττακὸς πάνυ σφοδρῶς ἐπῄνει τὴν μύλην, τὸ ἐγκώμιον αὐτῆς ἐκεῖνο ἐπιλέγων. ὅτι ἐν μικρῷ τόπῳ διαφόροις ἔστι γυμνάσασθαι, ἦν δέ τι ᾆσμα ἐπιμύλιον οὕτω καλούμενον:~

Περὶ τῆς ἐν πολλοῖς αὐτουργίας τοῦ τε Ὀδυσσέως, καὶ τοῦ Ἀχιλλέως:~

Καὶ Λαέρτης δὲ αὐτουργῶν ὑπὸ τοῦ παιδὸς πεφώραται, καὶ φυτὸν ξύων, καίτοι γηράσκων βαθύτατα. ὁμολογεῖ δὲ καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς πολλὰ εἰδέναι, καὶ τεχνίτης αὐτῶν εἶναι,

Δρηστοσύνῃ δ' οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τε κατανῆσαι, διά τε ξύλα πολλὰ κεάσαι.

Καὶ τὴν σχεδίαν δὲ οὐδεηθεὶς ναυπηγῶν, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ τὴν ταχίστην εἰργάσατο. καὶ Ἀχιλλεὺς δὲ τρίτος ὢν ἀπὸ τοῦ Διὸς, αὐτὸς διακόπτειν τὰ κρέα δεῖπνον τοῖς παρὰ τῶν ἀχαιῶν πρέσβεσιν ἀφικομένοις ἐφεψῆσαι σπεύδων:~

Σκύθου τινὸς ἀπόκρισις περὶ ῥίγους:~

Χιόνος ποτὲ πιπτούσης ἤρετο ὁ βασιλεὺς τῶν σκυθῶν τινα, εἰ ῥιγοῖ, γυμνὸν διακαρτεροῦντα, ὁ δὲ αὐτὸν ἀντήρετο, εἰ τὸ μέτωπον ῥιγοῖ, τοῦ δὲ οὔ, φήσαντος, οὐκοῦν εἶπε, οὐδὲ ἐγὼ, πᾶς γὰρ μέτωπόν εἰμι:~

Περὶ Δημοσθένους ἀγρυπνίας:~

Ὅτι Πυθέας ἐπέσκωπτεν εἰς Δημοσθένη τὸν Δημοσθένους ἐπιλέγων, αὐτῷ τὰ ἐνθυμήματα ἐλλυχνίων ὄζειν. ὅτι ἐκεῖνος διὰ τῆς νυκτὸς πάσης ἠγρύπνει φροντίζων, καὶ ἐκμανθάνων, ἃ ἔμελλεν ἐρεῖν ἐλθὼν εἰς τοὺς ἀθηναίους:~

Περὶ Ἀλεξάνδρου πένθους, ἐπὶ τῷ τοῦ Ἡφαιστίωνος θανάτῳ:~

Ὅτε Ἡφαιστίων ἀπέθανεν, Ἀλέξανδρος ὅπλα αὐτῷ εἰς τὴν πυρὰν συνέβαλε, καὶ χρυσὸν, καὶ ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, καὶ ἐσθῆτα τὴν μέγα τιμίαν ἐν πέρσαις, ἀπέκειρε δὲ καὶ τοὺς πολεμικοὺς, καὶ ἀγαθοὺς, καὶ ἑαυτὸν ὁμηρικὸν πάθος δρῶν καὶ μιμούμενος τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἐκείνου, βιαιότερον δὲ, καὶ θερμότερον ἐκείνου ἔδρασεν οὗτος, τὴν τῶν ἐκβατάνων ἀκρόπολιν περικείρας, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς ἀφελόμενος, μέχρι μὲν οὖν τῆς κόμης τῆς ἑαυτοῦ, ἑλληνικὰ ἐδόκει μοι δρᾶν. ἐπιχειρήσας δὲ τοῖς τείχεσιν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐπένθει βαρβαρικῶς Ἀλέξανδρος ἤδη, καὶ τὰ κατὰ τὴν στολὴν ἤμειψε,

θυμῷ, καὶ ἔρωτι ἐπιτρέπων πάντα, καὶ δακρύοις:~

Ὅτι Ἡφαιστίων εἰς ἐκβάτανα ἀπέθανε. διαῤῥεῖ δὲ λόγος Ἡφαιστίωνι μὲν ταῦτα εὐτρεπισθῆναι νεκρῷ, Ἀλέξανδρον δὲ αὐτοῖς ἀποθανόντα χρήσασθαι, μὴ γὰρ φθάσαι τὸ ἤδη τῷ μειρακίῳ τελεσθὲν πένθος, ἐπιλαβεῖν δὲ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου θάνατον.~

Περὶ σώφρονος γυναικός :~

Εἶτα οὐκ ἔστι σωφροσύνη μεγάλη; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, εἴγε καὶ ἡ Φωκίωνος γυνὴ, τὸ Φωκίωνος ἱμάτιον ἐφόρει, καὶ οὐδὲν ἐδεῖτο οὐ κροκωτοῦ, οὐ Ταραντίνου, οὐκ ἀναβολῆς, οὐκ ἐγκυκλίου, οὐ κεκρυφάλου, οὐ καλύπτρας, οὐ βαπτῶν χιτωνίσκων, ἠμπείχετο δὲ πρώτῃ μὲν τῇ σωφροσύνῃ, δευτέροις γε μὴν τοῖς παροῦσιν :~

Περὶ τῆς τοῦ Σωκράτους γυναικός :~

Τῇ Ξανθίππῃ δὲ ὁ Σωκράτης, ἐπεὶ οὐκ ἠβούλετο τὸ ἐκείνου ἱμάτιον ἐνδύσασθαι, καὶ οὕτως ἤδη τὴν θέαν τῆς πομπῆς βαδίζειν, ἔφη, ὁρᾷς ὡς οὐ θεωρήσουσα, θεωρησομένη δὲ μᾶλλον βαδίζεις:~

Γυναικῶν Ῥωμαίων ὑποδήματα :~

Ῥωμαίων δὲ αἱ πολλαὶ γυναῖκες, καὶ τὰ ὑποδήματα αὐτὰ φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἐθισμέναι εἰσίν :~

Λυσάνδρου ἢ Φιλίππου ἀπόφθεγμα περὶ ἐπιορκίας :~

Δεῖ τοὺς παῖδας τοῖς ἀστραγάλοις ἐξαπατᾶν, τοὺς δὲ ἄνδρας τοῖς ὅρκοις. οἱ μὲν Λυσάνδρου εἶναι λέγουσι τὸν λόγον, οἱ δὲ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος. ὁπότερος δ' ἂν ᾖ, οὐκ ὀρθῶς λέγεται κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην, καὶ ἴσως οὐ παράδοξον, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ ἀρέσκει ἐμοὶ, καὶ Λυσάνδρῳ, ὁ μὲν γὰρ ἐτυράννει, ἐγὼ δὲ ὡς φρονῶ, δῆλον ἐξ ὧν μὴ τὸ λεχθὲν ἀρέσκει με.~

Περὶ καρτερίας Ἀγησιλάου :~

Ἀγησίλαος ὁ Λακεδαιμόνιος γέρων ἤδη ὢν, ἀνυπόδετος πολλάκις, καὶ ἀχίτων προῄει τὸν τρίβωνα περιβαλλόμενος αὐτὸν, καὶ ταῦτα ἑωθινὸς ἐν ὥρᾳ χειμερίῳ. ἠτιάσατο δέ τις αὐτὸν, ὡς νεανικώτερα τῆς ἡλικίας ἐπιχειροῦντα, ὁ δὲ, ἀλλ' οἵγε νέοι φησὶ, τὴν πόλιν, ὥσπερ οἱ πῶλοι πρὸς τὸν τέλειον ἀποβλέπουσιν ἐμέ :~

Περὶ φιλοσόφων στρατηγῶν, καὶ πολιτευσαμένων :~

Τί δὲ οὐκ ἦσαν, καὶ οἱ φιλόσοφοι τὰ πολέμια ἀγαθοί; ἐμοὶ μὲν δοκοῦσιν, εἴγε Ἀρχύταν μὲν εἵλοντο ἑξάκις στρατηγὸν Ταραντῖνοι. Μέλισσος δὲ ἐναυάρχησε, Σωκράτης δὲ ἐστρατεύσατο τρίς. Πλάτων

δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Τάναγραν, καὶ εἰς Κόρινθον. τὴν δὲ Ξενοφῶντος στρατείαν, καὶ στρατηγίαν πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ᾄδουσι, καὶ αὐτὸς δὲ ὁμολογεῖ ἐν τοῖς περὶ Κύρου λόγοις. Δίων δὲ ὁ Ἱππαρίνου τὴν Διονυσίου τυραννίδα κατέλυσε. καὶ Ἐπαμεινώνδας βοιωταρχῶν ἐν Λεύκτροις ἐνίκησε Λακεδαιμονίους, καὶ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῶν Ἑλλήνων πρῶτος ἐγένετο. πολλὰ δὲ καὶ Ζήνων ὑπὲρ Ἀθηναίων ἐπολιτεύσατο πρὸς Ἀντίγονον. οὐδὲν γὰρ διοίσει, εἴ τις διὰ γνώμης ὤνησέ τινας, εἴτε δι' ὅπλων :~

Πῶς οἱ τῶν Μιτυληναίων σύμμαχοι ἀφιστάμενοι ἐτιμωρήθησαν :~

Ἡνίκα τῆς θαλάσσης ἦρξαν Μιτυληναῖοι, τοῖς ἀφισταμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐκείνην ἐπήρτησαν, γράμματα μὴ μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν, μηδὲ μουσικὴν διδάσκεσθαι, πασῶν κολάσεων ἡγησάμενοι βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ἀμουσίᾳ καταβιῶναι :~

Περὶ Ῥώμης, Ῥώμου, Ῥωμύλου, καὶ Σερβίας :~

Ὅτι Ῥώμη ὑπὸ Ῥώμου, καὶ Ῥωμύλου ἐκτίσθη τῶν Ἄρεως, καὶ Σερβίας παίδων, ἦν δὲ αὕτη μία τῶν Αἰνέου ἀπογόνων :~

Περὶ Εὐδόξου εἰς Σικελίαν ἀφικομένου :~

Ὅτε εἰς Σικελίαν ἧκεν Εὔδοξος, χάριν αὐτῷ πολλὴν ὁ Διονύσιος τῆς ἀφίξεως ᾔδει, ὁ δὲ οὐδέν τι πρὸς τοῦτα θωπεύσας, οὐδὲ ὑποδραμών, ἀφικόμην εἶπεν, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς πανδοκέα ἀγαθὸν, παρ' ᾧ κατήγετο Πλάτων, ὁμολογήσας ὅτι μὴ δι' ἐκεῖνον, ἀλλὰ διὰ τοῦτον ἀφίκετο :~

Ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι καρτεροὶ ταῖς βασάνοις, καὶ περὶ Ἰνδῶν γυναικῶν :~

Αἰγυπτίους φασὶ δεινοὺς ἐγκαρτερεῖν ταῖς βασάνοις, καὶ ὅτι θᾶττον τεθνήξεται ἀνὴρ Αἰγύπτιος στρεβλούμενος, ἢ τἀληθὲς ὁμολογήσει. Παρὰ Ἰνδοῖς δὲ αἱ γυναῖκες τὸ αὐτὸ πῦρ ἀποθανοῦσι τοῖς ἀνδράσιν ὑπομένουσι, φιλοτιμοῦνται δὲ αἱ γυναῖκες περὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἡ κλήρῳ λαχοῦσα συγκαίεται :~

Περὶ Σόλωνος στρατηγήματος κατὰ τῶν Μεγαρέων, καὶ πῶς ἔπειτα ἐκείνων λόγοις ἐκράτησεν :~

Σόλων εἰς τὴν ὑπὲρ Σαλαμῖνος μάχην ἐστρατήγησε, καὶ δύο νεῶν Μεγαρίδων κρατήσας, μετεβίβασε στρατηγὸν ἀττικὸν εἰς αὐ-

τὰς, καὶ τὰ τῶν πολεμίων ὅπλα τοῖς οἰκείοις περιθεὶς, καὶ μεθορμισθεὶς διὰ ἀπάτης, τοὺς Μεγαρέων κατέκοψεν ἀνόπλους. ἐκράτησε δὲ καὶ τοῖς λόγοις αὐτῶν, οὐ λόγων δεινότητι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν ἐλέγχων τὸ πλέον ἐνεγκάμενος, ἀρχαίας γὰρ θήκας ἀνοίξας, ἀπέδειξε πάντας Ἀθηναίους πρὸς δύσιν κειμένους κατὰ τὸ πατρῷον αὐτοῖς ἔθος, τοὺς δὲ Μεγαρέας εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε τεθαμμένους, ἔκριναν δὲ τὴν δίκην Λακεδαιμόνιοι:~

Περὶ γέροντος Κείου τὴν τρίχα βαψαμένου:~

Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος γέρων ἤδη ὤν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζὼν, ᾐδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα πολιὰν οὖσαν ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν, παρελθὼν οὖν ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοιαύτην ὑποφαίνων τὴν κεφαλὴν, ἐκεῖνα εἶπεν, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο, ἀναστὰς δὲ Ἀρχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, τί δ' ἂν ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἴπῃ, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει. καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα, διαβάλλων τοῦ Κείου τὸν τρόπον ἐξ ὧν ἑωρᾶτο:~

Περὶ Καίσαρος, καὶ Πομπηΐου ἐπιμελείας ὑπὲρ τοῦ μανθάνειν, ἃ προσῆκεν πρὸς τὸ καλῶς ἄρχειν.~

Οὐκ ἀπηξίου Καῖσαρ ἐπὶ τὰς Ἀρίστωνος θύρας φοιτᾶν, Πομπήϊος δὲ ἐπὶ τὰς Κρατίππου. οὐ γὰρ ἐπεὶ μέγα ἐδύναντο, ὑπερεφρόνουν τῶν τὰ μέγιστα αὐτοὺς ὀνῆσαι δυναμένων, ἀλλ' ἐδέοντο αὐτῶν, καίτοι τοσοῦτοι ὄντες τὴν ἀξίωσιν, οὐ γὰρ ἄρχειν ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καλῶς ἄρχειν ἐβούλοντο:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ:~

Περὶ τοῦ δαιμονίου τοῦ Σωκράτους:~

Ε

Λέγει δήπου Σωκράτης περὶ τοῦ δαιμονίου τοῦ συνόντος αὐτῷ πρὸς Θεάγην, καὶ Δημόδοκον, καὶ πρὸς ἄλλους πολλοὺς, φωνὴν πολλάκις ἔφασκεν ὁσίαν πομπῆς, ἐγκεκληρωμένην αὐτῷ. ἥπερ ὅταν γένηταί μοι φησὶ σημαίνει ὃ μέλλω πράττειν τούτου ἀποτροπὴν, προτρέπει δὲ οὐδέποτε. καὶ αὖ πάλιν ἐάν τις φησὶ, τῶν φίλων ἀνακοινοῦταί μοι περί του, καὶ ἐπιγένηται ἡ φωνὴ ἐκείνη, πάλιν ἀποτρέπει. καὶ ἐμοὶ μὲν αὕτη συμβουλεύει ταῦτα, ἐγὼ δὲ τῷ συμβουλευομένῳ μοι, καὶ οὐκ ἐῶ πράττειν ἑπόμενος τῇ θείᾳ προρρήσει, παρείχετο δὲ μάρτυρα Χαρμίδην τὸν Γλαύκωνος, ἀνεκοινώσατο γὰρ αὐτῷ, εἰ μέλλοι ἀσκήσειν εἰς νεμέαν, καὶ εὐθὺς ἀπαρξαμένου λέγειν φωνὴ ἐπεγένετο, καὶ ὁ Σωκράτης τὸν Χαρμίδην διεκώλυσεν ἔχεσθαι, ὧν εἴχετο εἰπὼν, ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη, οὐ μὴν εἰς δέον ἀπήντησεν αὐτοῦ ἡ σπουδή:~

Περὶ Ἱππάρχου σοφίας, καὶ σπουδῆς περὶ τοὺς πεπαιδευμένους, καὶ περὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν:~

Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου παῖς, πρεσβύτατος ὢν τῶν Πεισιστράτου, καὶ σοφώτατος ἦν Ἀθηναίων οὗτος, καὶ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐκόμισε πρῶτος εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς τοῖς παναθηναίοις αὐτὰ ᾄδειν. καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα δὲ τὸν Τήιον πεντηκόντορον ἔστειλεν, ἵνα αὐτὸν πορθμεύσῃ ὡς αὐτόν. Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον διὰ σπουδῆς ἄγων, ἀεὶ περὶ αὑτὸν εἶχε, μεγάλοις δώροις ὡς τὸ εἰκὸς πείθων, καὶ μισθοῖς. καὶ γὰρ ὡς ἦν φιλοχρήματος ὁ Σιμωνίδης, οὐδεὶς ἀντιφήσει. ἔργον δὲ ἦν ἄρα τούτῳ τῷ Ἱππάρχῳ ἡ περὶ τοὺς πεπαιδευμένους σπουδή. καὶ ἐβούλετο ὑπὸ προσχήματι τῷ ἑαυτοῦ Ἀθηναίους παιδεύεσθαι, καὶ βελτιόνων αὐτῶν ὄντων ἄρχειν ἔσπευδεν, οὐκ ᾤετο γὰρ δεῖν οὐδενὶ φθονεῖν σοφίας, ἅτε ὢν καλὸς καὶ ἀγαθός. λέγει δὲ Πλάτων ταῦτα, εἰ δὴ ὁ Ἵππαρχος Πλάτωνός ἐστι τῷ ὄντι μαθητής:~

Περὶ βοὸς

Περὶ βοὸς παρ' ἀθηναίοις σφαγῆς, καὶ διϊπολίων, καὶ βουφονίων ἑορτῆς :~

Ὅτι ἀττικὸν τοῦτο τὸ ἔθος, ὅταν ὁ βοῦς ἀποσφαγῇ, τῶν μὲν ἄλλων ἀποψηφίζονται, κρίνοντες ἕκαστον ἐν τῷ μέρει φόνου. καταγινώσκουσι δὲ τῆς μαχαίρας, καὶ λέγουσι ταύτην ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ ἐν ᾗ ταῦτα ἡμέρᾳ δρῶσι, διϊπόλια τὴν ἑορτὴν καλοῦσι, καὶ βουφόνια:~

Περὶ Πολιάρχου τρυφῆς :~

Πολίαρχόν φασι, τὸν ἀθηναῖον, εἰς τοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύνας, καὶ ἀλεκτρυόνας, ἐκείνους οἷς ἔχαιρεν, ἐκκομίζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ. καὶ ὡδὶ τὴν ἐκφορὰν αὐτῶν παρεκάλει τοὺς φίλους. καὶ ἔθαπτεν αὐτοὺς πολυτελῶς, καὶ ἐπιστήματα αὐτοῖς ἀναστήσας, ἐπιγράμματα κατ' αὐτῶν ἐνεκόλαπτεν :~

Περὶ Νηλέως, καὶ Μέδοντος, καὶ ἐν ἰωνίᾳ δώδεκα πόλεων :~

Ὅτι Νηλεὺς ὁ κόδρου τῆς βασιλείας ἀμοιρήσας, ἀπέλιπε τὰς ἀθήνας. διὰ τὸ τὴν πυθίαν Μέδοντι τὴν ἀρχὴν περιάψαι εἰς ἀποικίαν στελλόμενος. τῇ νάξῳ δὲ προσωρμίσθη οὐχ ἑκών, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος βιασθείς. ἀπᾶραι δὲ βουλόμενον, καταπνέοντες ἐναντίοι ἄνεμοι διεκώλυον. ἀπορουμένῳ δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, οἱ μάντεις ἔφασαν δεῖν καθαρθῆναι τὸ στρατόπεδον. ὡς συμπλεόντων πολλῶν οὐ καθαρῶν τὰς χεῖρας, προσεποιήσατο δὴ καὶ αὐτὸς ἀποκτεῖναί τινα παῖδα, καὶ δεῖσθαι καθαρμοῦ. καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε, καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισε τοὺς συνειδότας ἑαυτοῖς. οὐ γινομένου ἐκ γνωσθέντων ἐκείνων, αὐτοὺς μὲν ἀπέλιπεν, οἱ δέ, ᾤκησαν τὴν νάξον. Νηλεὺς δὲ εἰς τὴν ἰωνίαν ἀφίκετο, καὶ πρῶτον μὲν ᾤκησε μίλητον, κᾶρας ἐξελάσας, καὶ μυγδόνας, καὶ λέλεγας, καὶ ἄλλους βαρβάρους, ἀφ' ὧν αἱ δώδεκα πόλεις ἐκλήθησαν ἐν ἰωνίᾳ, εἰσὶ δὲ αἵδε, μίλητος, ἔφεσος, ἐρυθραί, κλαζομεναί, πριήνη, λέβεδος, τέως, κολοφών, μυοῦς, φώκαια, σάμος, καὶ χῖος. καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ὕστερον ᾤκησε πόλεις ἐν τῇ ἠπείρῳ :~

Περὶ ἀγραμματίας, καὶ ἀπαιδευσίας τῶν βαρβάρων :~

Τῶν ἀρχαίων φασὶ, θρᾳκῶν μηδένα ἐπίστασθαι γράμματα. ἀλλὰ καὶ ἐνόμιζον αἴσχιστον εἶναι πάντες οἱ τὴν Εὐρώπην οἰκοῦντες βάρβαροι, χρῆσθαι γράμμασι. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς λόγος, ἐχρῶντο

αὐτοῖς μᾶλλον, ἔνθεν τοι καὶ τολμῶσι λέγειν μηδὲ τὸν Ὀρφέα σοφὸν γεγονέναι θρᾶκα ὄντα, ἀλλ' ἄλλως τὸν μῦθον αὐτοῦ καταψεύσασθαι. ταῦτα Ἀνδροτίων λέγει. εἴ τῳ πιστὸς ὑπὲρ τῆς ἀγραμματίας, καὶ ἀπαιδευσίας θρᾳκῶν τεκμηριῶσαι :~

Περὶ ἑστιωμένων γάμων ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὅτε Δαρεῖον ἐνίκησεν :~

Ἀλέξανδρος ὅτε Δαρεῖον εἷλε, γάμους εἱστία καὶ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν φίλων, ἐνενήκοντα δὲ ἦσαν οἱ γαμοῦντες. καὶ ἰσάριθμοι τούτοις οἱ θάλαμοι. ἦν δὲ ὁ ἀνδρὼν ὁ ὑποδεχόμενος, καὶ ἑστιῶν αὐτούς, ἑκατοντάκλινος καὶ ἑκάστη κλίνη ἀργυρόπους ἦν, ἡ δὲ αὐτοῦ χρυσόπους. καὶ κεκόσμηντο πᾶσαι ἁλουργοῖς, καὶ ποικίλοις ἱματίοις ὑφῆς βαρβαρικῆς μεγατίμου. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους, καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ. ἐν δὲ τῇ αὐλῇ εἱστιῶντο αἵ τε ἄλλαι δυνάμεις αἱ πεζαί, καὶ αἱ ναυτικαί, καὶ οἱ ἱππεῖς, καὶ αἱ πρεσβεῖαι δὲ εἱστιῶντο, καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Ἑλλήνων, καὶ ἐγίνετο τὰ δεῖπνα πρὸς σάλπιγγα, τὸ μὲν συγκλητικὸν μέλος ᾆδον, ὅτε αὐτοὺς ἐχρῆν παριέναι ἐπὶ τὴν δαῖτα, τὸ δὲ ἀνακλητικὸν ὅτε ἐσήμαινον ἀπαλλάττεσθαι. πέντε δὲ ἑξῆς ἡμέρας καθεξῆς τοὺς γάμους ἔθυεν. ἀφίκοντο δὲ καὶ μουσουργοί, καὶ ὑποκριταί, οἱ μὲν κωμῳδίας, οἱ δὲ τραγῳδίας πάμπολλοι. ἦσαν δὲ καὶ ἐκ τῆς ἰνδικῆς θαυματοποιοὶ διαπρέποντες, καὶ ἔδοξαν δὲ αὐτοὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων τῶν ἀλλαχόθεν :~

Περὶ γραφικῆς τέχνης :~

Κόνων ὁ Κλεωναῖος ἐξειργάσατο φασί, τὴν τέχνην τὴν γραφικήν, ὑποφυομένην ἔτι, καὶ ἀτέχνως ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἀπείρως ἐκτελουμένην, καὶ τρόπον τινὰ ἐν σπαργάνοις, καὶ γάλαξιν οὖσαν. διὰ ταῦτά τοι καὶ μισθοὺς τῶν πρὸ αὐτοῦ πρῶτος ἔλαβεν ἀδροτέρους :~

Περὶ τυράννου ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ παιδικῶν φονευθέντος :~

Ἀρχέλαον τὸν Μακεδονίας τύραννον, οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων αὐτὸν ὀνομάζει, καὶ οὐ βασιλέα, τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Κρατεύας ἐρασθεὶς τῆς τυραννίδος, οὐδὲν ἧττον ἤπερ ἐκεῖνος τῶν παιδικῶν ἠράσθη, ἀπέκτεινε τὸν ἐραστὴν ὁ Κρατεύας Ἀρχέλαον, ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων ἀνὴρ ἐσόμενος. τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα κατασχὼν τὸ μειράκιον, πάλιν αὐτὸς ἐπιβουλευθεὶς ὑφ' ἑτέρων

ἐτελεύτησεν. εἴη δὲ πρέπων δέσποτον ἐπειπεῖν τῷ δὲ τῷ Μακεδονικῷ δράματι τὸ ἔπος ἐκεῖνο.

Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Ὅτι δὲ ἐψεύσατο αὐτῷ φασὶν Ἀρχέλαος τῶν θυγατέρων μίαν δώσειν, ὅτε δὴ ἄλλῳ συνῴκισε τὴν παῖδα, ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον :~

Περὶ Σόλωνος, καὶ τῶν αὐτῷ, καὶ Δράκοντι γραφέντων νόμων :~

Σόλωνα αἱρετὸν Ἀθηναῖοι προείλοντο ἄρχειν αὐτοῖς, οὐ γὰρ κληρωτόν. ἐπεὶ δὲ ᾑρέθη, τά τε ἄλλα ἐκόσμησε τὴν πόλιν, καὶ δὴ καὶ τοὺς νόμους τοὺς νῦν ἔτι φυλαττομένους συνέγραψεν αὐτοῖς. καὶ τότε ἐπαύσαντο Ἀθηναῖοι χρώμενοι τοῖς Δράκοντος. ἐκαλοῦντο δὲ ἐκεῖνοι θεσμοί. μόνους δὲ ἐφύλαξαν τοὺς φονικοὺς αὐτοῦ :~

Περὶ πραγμάτων μειώσεως, καὶ φθορᾶς, καὶ τοῦ κόσμου αὐτοῦ :~

Οὐδὲν ἔτι θαυμάζομεν, εἰ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις θνητὴ οὖσα, καὶ ἐφήμερος, φθείρεσθαι καὶ τὸ ἀναγκάζει. ὅπου καὶ τοὺς ποταμοὺς ὁρῶμεν ἐπιλείποντας. καὶ τῶν ὀρῶν δὲ τὰ ὑψηλότατα ἀκούομεν μειούμενα καὶ ἐκεῖνα. τὴν γοῦν Αἴτνην φασὶν οἱ πλέοντες, ἐξ ἐλάττονος ὁρᾶν, ἢ πρὸ τοῦ ἐβλέπετο. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸν Παρνασὸν παθεῖν, καὶ τὸν Ὄλυμπον τὸν Πιερικόν. οἱ δὲ ἔτι μᾶλλον δοκοῦντες τὴν τῶν ὅλων φύσιν κατεσκέφθαι, λέγουσι καὶ τὸν κόσμον διαφθείρεσθαι αὐτόν :~

Περὶ Δημοσθένους, Αἰσχίνου, Θεοφράστου, καὶ Δημοχάρους :~

Παράδοξόν γε, οὐ μὴν ἀληθές, ἐκπεσόντος Δημοσθένους ἐν Μακεδονίᾳ, Αἰσχίνης δὲ ὁ Ἀτρομήτου ὁ Κωθωκίδης καὶ ἐνευδοκίμει τοῖς Μακεδόσι, καὶ πάμπολυ ὑπερῆν τῶν πρέσβεων τῷ φρονήματι, αἰτία δὲ ἦν ἄρα τούτου τῷ Αἰσχίνῃ, ἥτε πρὸς Φίλιππον φιλία, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ δῶρα, καὶ ὅτι πράως, καὶ ἡδέως ἤκουεν αὐτοῦ ὁ Φίλιππος μειλιχίῳ τῷ βλέμματι προσβλέπων, καὶ ὑποφαίνων ἐξ αὐτοῦ τὴν εὔνοιαν, ἅπερ οὖν πάντα ἐφόλκια ἦν εἰς τὴν παρρησίαν τῷ Αἰσχίνῃ, καὶ τὴν τῶν λόγων εὔροιαν. οὐ μόνος δὲ τοῦτο ἔπαθε Δημοσθένης ἐν Μακεδονίᾳ, καίτοι δεινότατος ὢν εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος. ἐξέπεσε γὰρ καὶ οὗτος ἐν τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς λέγων, καὶ ταύτην ἀπολογίαν προεφέρετο, ὅτι κατεπλάγη τὸ ἀξίωμα τοῦ συνεδρίου. πικρότατα οὖν ἀπήντησε, καὶ ἑτοιμότατα πρὸς

τοῦτον αὐτοῦ τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης εἰπών. ὦ Θεόφραστε, ἀθηναῖοι ἦσαν, ἀλλ' οὐχ οἱ δώδεκα θεοὶ οἱ δικάζοντες :~

Τίνες οὐκ ἐγέλων :~

Ἀναξαγόραν τὸν κλαζομένιον φασί, μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα τὴν ἀρχήν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀριστόξενον τῷ γέλωτι ἀνὰ κράτος πολέμιον γενέσθαι. Ἡράκλειτόν τε ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ ἔκλαεν :~

Περὶ Διογένους τελευτῆς :~

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ὅτε λοιπὸν ἐνόσει τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἑαυτὸν φέρων μόνον ἔρριψε κατά τινος γεφυρείου πρὸς γυμνασίῳ ὄντος. καὶ προσέταξε τῷ παλαιστροφύλακι, ἐπειδὰν αἴσθηται ἀποπεπνευκότα αὐτόν, ῥίψαι εἰς τὸν ἰλισσόν, οὕτως ἄρα ὀλίγον ἔμελε Διογένει καὶ θανάτου, καὶ ταφῆς :~

Περὶ Φιλίππου ἐν νίκῃ ἐγκρατείας, καὶ τίνος ἐβούλετο ἀναμιμνήσκεσθαι.~

Ἐν χαιρωνείᾳ τοὺς ἀθηναίους νίκην ἐνίκησε φίλιππος, ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως λογισμοῦ ἐκράτησε, καὶ οὐχ ὕβρισε. καὶ διὰ ταῦτα ᾤετο δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεσθαι ὑπό τινος τῶν παίδων ἕωθεν, ὅτι ἄνθρωπός ἐστι. καὶ προσέταξε τῷ παιδί, τοῦτ' ἔχειν ἔργον, καὶ οὐ πρότερον φασίν, οὔτε αὐτὸς προῄει, οὔτε τις τῶν δεομένων αὐτοῦ παρ' αὐτὸν εἰσῄει, πρὶν τοῦτο αὐτῷ τὸν παῖδα ἑκάστης ἡμέρας ἐκβοῆσαι τρίς. ἔλεγε δὲ αὐτῷ. φίλιππε ἄνθρωπος εἶ :~

Περὶ Σόλωνος καὶ Πεισιστράτου :~

Σόλων ὁ ἐξηκεστίδου γέρων ἤδη ὢν ὑπώπτευε πεισίστρατον τυραννίδι ἐπιθήσεσθαι, ἡνίκα παρῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀθηναίων, καὶ ᾔτει φρουρὰν ὁ πεισίστρατος. ὁρῶν δὲ τοὺς ἀθηναίους τῶν μὲν αὐτοῦ λόγων ῥαθύμως ἀκούοντας, προσέχοντας δὲ τῷ πεισιστράτῳ, ἔφη, ὅτι τῶν μέν ἐστι σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερος. ὁπόσοι μὲν μὴ γινώσκουσιν, ὅτι φυλακὴν λαβὼν περὶ τὸ σῶμα, τύραννος ἔσται, ἀλλὰ τούτων μέν ἐστι σοφώτερος, ὅσοι δὲ γινώσκοντες ὑποσιωπῶσι, τούτων ἀνδρειότερός ἐστιν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν δύναμιν τύραννος ἦν, καθεζόμενος δὲ Σόλων πρὸ τῆς οἰκίας, τὴν ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ παραθέμενος ἔλεγεν, ὅτι ἐξώπλισται, καὶ βοηθεῖ τῇ πατρίδι, ᾗ δύναται, στρατηγὸς μὲν διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἔτι ὤν, εὔνους δὲ διὰ τὴν γνώμην, ὅμως δὲ πεισίστρατος εἴτε αἰδοῖ τῇ πρὸς

τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, εἶτα καὶ μνήμῃ τῆς ἐφ' ἡλικίας. λέγεται γοῦν, αὐτὸν παιδικὰ γενέσθαι, οὐδένγε ἔδρασε κακὸν Σόλωνα. ὁ δ' οὖν Σόλων ὀλίγον ὕστερον ὑπέργηρως ὢν τὸν βίον ἐπελεύτησεν, ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἀνδρείᾳ, μεγάλην ἀπολιπὼν δόξαν, καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀλλὰ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ παρὰ τὰς πύλας πρὸς τῷ τείχει ἐν δεξιᾷ εἰσιόντων, καὶ περιῳκοδόμητο αὐτοῦ ὁ τάφος:~

Περὶ Οἰνυκίνου Ζαγκλαίων μονάρχου:~

Ὅτι Σκύθης Οἰνύκινος ὁ τῶν Ζαγκλαίων μονάρχης ἀνέβη εἰς Ἀσίαν παρὰ βασιλέα Δαρεῖον, καὶ αὐτὸν ἐνόμισε πάντων δικαιότατος ἀνδρῶν εἶναι, ὅσοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος παρ' αὐτὸν ἀνέβησαν:~

Ὅτι παραιτησάμενος βασιλέα ἀφίκετο εἰς Σικελίαν. καὶ πάλιν ἐκ Σικελίας παρὰ βασιλέα ὀπίσω. τοῦτο δὲ Δημοκήδης ὁ Κροτωνιάτης οὐκ ἐποίησε, καὶ διὰ τοῦτο Δαρεῖος ὑπὲρ αὐτοῦ φλαύρως ἔλεγεν, ἀπατεῶνα λέγων, καὶ ἄνθρωπον κάκιστον, ὁ δ' οὖν Σκύθης ἐν Πέρσαις μέγα ὄλβιος ὤν, γήρα κατέστρεψε τὸν βίον:~

Περὶ Εὐθύμου, καὶ τοῦ ἐν Τεμέσῃ ἥρωος, καὶ παροιμίας:~

Εὔθυμος ὁ Λοκρὸς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πύκτης ἀγαθὸς ἦν, ῥώμῃ τε σώματος πεπίστευται θαυμασιώτατος γενέσθαι. λίθον γὰρ μεγέθει μέγιστον δεικνύουσι Λοκροί, ὃν ἐκόμισε, καὶ ἔθηκε πρὸ τῶν θυρῶν, καὶ τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥρωα φόρους πραττόμενον παρὰ τῶν προσοίκων ἔπαυσεν. ἀφικόμενος γοῦν ἐς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ, ὅπερ ἄβατον ἦν τοῖς πολλοῖς, διηγωνίσατο πρὸς αὐτόν, καὶ ἠνάγκασεν ὧν περιεσύλησεν, ἀποτῖσαι πλείω. ἐντεῦθέν τοι καὶ ἐρρύησεν ἡ παροιμία, ἡ λέγουσα, ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς τι κερδαινόντων, ὅτι αὐτοῖς ἀφίξεται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως:~

Λέγουσι δὲ τὸν αὐτὸν Εὔθυμον καταβάντα ἐπὶ τὸν Καίκιν ποταμόν, ὅς ἐστι πρὸ τῆς τῶν Λοκρῶν πόλεως, ἀφανισθῆναι:~

Ἐπιτύμβιον Ἀναξαγόρου, καὶ βωμὸς αὐτοῦ:~

Ἐνθάδ' ὁ πλεῖστον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
Οὐρανίου κόσμου, κεῖται Ἀναξαγόρας.
ὅτι καὶ βωμὸς αὐτῷ ἵσταται, καὶ ἐπιγέγραπται, οἱ μὲν νοῦ, οἱ δὲ ἀληθείας:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ.

Ὅτι Ἱέρων, καὶ παιδείαν ἠγάπησε, καὶ εὐεργέτης ἦν, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐν ἀγάπῃ ἐβίου.

Ἱέρωνά φασι, τὸν Συρακούσιον φιλέλληνα γενέσθαι, καὶ τιμῆσαι παιδείαν ἀνδρειότατα, καὶ ὡς ἦν προχειρότατος εἰς τὰς εὐεργεσίας λέγουσι, προθυμότερον γάρ φασιν, αὐτὸν χαρίζεσθαι, ἢ τοὺς αἰτοῦντας λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ τὴν ψυχὴν ἀνδρειότατος, ἀβασκάνως δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνεβίωσε, τρισὶν οὖσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπήσας αὐτοὺς, καὶ ὑπ' αὐτῶν φιληθείς. ἐν τῷ μέρει τούτῳ φασὶ, καὶ Σιμωνίδης συνεβίωσε καὶ Πίνδαρος, ὃ οὐκ ὤκνησέ γε Σιμωνίδης βαρὺς ὢν ὑπὸ γήρως πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. ἦν μὲν γὰρ καὶ φύσει φιλάργυρος ὁ Κεῖος, προὔτρεπε δὲ αὐτὸν καὶ πλέον ἡ τοῦ Ἱέρωνος φιλοδωρία φασίν.

Περὶ Ταυροσθένους νίκης.

Ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἐξ Ὀλυμπίας αὐθημερὸν διηγγέλη ἡ νίκη τοῦ Ταυροσθένους τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑπὸ φάσματος φασὶν, ἄλλοι δέ φασι, περιστερὰν τὸν Ταυροσθένην ἐπάγεσθαι ἀπολιποῦσαν τοὺς ἑαυτῆς νεοσσοὺς ὑγροὺς ἔτι, καὶ ἀπτῆνας, νικήσαντα δὲ ἀφεῖναι τὴν πελειάδα, προσάψαντα πορφύραν αὐτῇ, τὴν δὲ ἐπειγομένην πρὸς τοὺς νεοττοὺς, ἀπαυθημερῆσαι ἐκ Πίσης εἰς Αἴγιναν.

Περὶ Ἅγνωνος, καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τρυφῆς, καὶ ὑπερηφανίας.

Ὅτι διέθρυπτε τοὺς ἑταίρους Ἀλέξανδρος τρυφᾶν ἐπιχωρῶν αὐτοῖς, εἴγε καὶ Ἅγνων χρυσοῦς ἥλους ἐν ταῖς κρηπῖσιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ ὁπότε μέλλοι τισὶ χρηματίζειν, ἐπὶ πορφυρῶν βαδίζων εἱμάτων τοὺς δεομένους προσίετο, Περδίκκᾳ δὲ καὶ Κρατερῷ φιλογυμναστοῦσιν, ἠκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τὸ μέγεθος, ἀφ' ὧν περιλαμβάνοντες τόπον εὐμεγέθη ἐν ταῖς καταστρατοπαιδείαις ἐγυ-

μυρίζοντο. εἵπετο δὲ αὐτοῖς καὶ πολλὴ κόνις δι' ὑποζυγίων εἰς τὰ γυμνάσια λυσιτελὴς οὖσα:~

Λεοννάτῳ, καὶ Μενελάῳ φιλοθηροῦσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἠκολούθουν. αὐτῷ δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἡ μὲν σκηνὴ ἦν κλινῶν ἑκατὸν, χρυσοῖ δὲ κίονες πεντήκοντα διειλήφεσαν αὐτὴν, καὶ τὸν ὄροφον αὐτῆς ἀνεῖχον. αὐτὸς δὲ ὁ ὄροφος διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο ποικίλμασι πολυτελέσι, καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι οἱ καλούμενοι μηλοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἱστήκεσαν, πορφυρᾶς, καὶ μηλίνας ἠμφιεσμένοι στολάς. ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑσγινοβαφῆ, πρὸ δὲ τούτων οἱ ἀργυράσπιδες ἑκατὸν Μακεδόνες, ἐν μέσῃ δὲ τῇ σκηνῇ χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, καὶ ἐπ' αὐτῷ καθήμενος Ἀλέξανδρος ἐχρημάτιζε περιεστώτων αὐτῷ πάντοθεν τῶν σωματοφυλάκων. περιῄει δὲ τὴν σκηνὴν περίβολος, ἔνθα ἦσαν Μακεδόνες χίλιοι, καὶ Πέρσαι μύριοι, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα ῥᾳδίως προσελθεῖν αὐτῷ. πολὺ γὰρ ἦν τὸ ἐξ αὐτοῦ δέος ἀρθέντος ὑπὸ φρονήματος, καὶ τύχης εἰς τυραννίδα:~

Περὶ Πολυκράτους σπουδῆς περὶ τὸν Ἀνακρέοντα, καὶ ζηλοτυπίας:~

Πολυκράτης ὁ Σάμιος ἐν μούσαις ἦν, καὶ Ἀνακρέοντα ἐτίμα τὸν Τήιον, καὶ διὰ σπουδῆς ἦγε, καὶ ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐκείνου μέλεσιν, οὐκ ἐπαινῶ δὲ αὐτοῦ τὴν τρυφήν:~

Ἀνακρέων ἐπῄνεσε Σμερδίην θερμότερον τὰ παιδικὰ Πολυκράτους. εἶτα ἥσθη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἠσπάζετο σεμνῶς, οὐ μάλα ἐρῶντα τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐ τοῦ σώματος, μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸν ποιητὴν τὸν Τήιον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω, ἐζηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης, ὅτι τὸν Σμερδίην ἐτίμησε, καὶ ἑώρα τὸν ποιητὴν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀντιφιλούμενον. καὶ ἀπέκειρε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης, ἐκεῖνον μὲν αἰσχύνων, οἰόμενος δὲ λυπεῖν Ἀνακρέοντα, ὅδε οὐ προσεποιήσατο αἰτιᾶσθαι τὸν Πολυκράτην σωφρόνως, καὶ ἐγκρατῶς. μετήγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐπεκάλει τόλμαν αὐτῷ, καὶ ἀμαθίαν ὁπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν, τὸ δὲ ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῷ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων ᾀσάτω, ἐμοῦ γὰρ αὐτὸς ἄμεινον ᾄσεται:~

Περὶ Ἱέρωνος καὶ Θεμιστοκλέους :~

Θεμιστοκλῆς Ἱέρωνα ἥκοντα εἰς Ὀλύμπια ὀλυμπίων ἀγομένων, ἵπποις ἄγοντα εἶρξε τῆς ἀγωνίας εἰπὼν. τὸν μὴ μεταλαβόντα τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων, τῆς πανηγύρεως μεταλαμβάνειν μὴ δεῖν, καὶ ἐπῃνέθη Θεμιστοκλῆς :~

Περὶ Περικλέους, καὶ υἱῶν αὐτοῦ λοιμῷ ἀποθανόντων :~

Ὅτι Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀποβαλὼν ἀνδρειότατα τὸν θάνατον αὐτῶν ἤνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίους εὐθυμότερον ἔπεισε τοὺς τῶν φιλτάτων θανάτους φέρειν :~

Περὶ Σωκράτους ἐν πᾶσιν εὐθυμίας :~

Ἔλεγεν ἡ Ξανθίππη ὡς μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον ἦν τὸ Σωκράτους πρόσωπον, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος ἀεὶ θεάσασθαι. ἥρμοστο γὰρ πρὸς πάντα ἐπιεικῶς, καὶ ἦν ἵλεως ἀεὶ τὴν διάνοιαν, καὶ λύπης ὑπὲρ ἄνω πάσης, καὶ φόβου κρείττων παντὸς ὤν :~

Ὅτι ἀκόλαστος περὶ γυναῖκας ὁ Διονύσιος :~

Ὁ νέος Διονύσιος εἰς τὴν Λοκρῶν πόλιν παριὼν, ἐπεὶ ἡ Δωρὶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ Λοκρὶς ἦν, τοὺς οἴκους τῶν μεγίστων τῶν ἐν τῇ πόλει καταλαμβάνων, ῥόδοις, καὶ ἑρπύλλοις, καὶ ἄλλοις ἄνθεσι καταστρωννὺς, τὰς τῶν Λοκρῶν θυγατέρας μετεπέμπετο, καὶ συνῆν αὐταῖς ἀκολαστότατα, ὑπὲρ δὴ τούτου ἔτισε δίκην. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῦ ἡ τυραννὶς κατελύθη ὑπὸ Δίωνος, ἐνταῦθα οἱ Λοκροὶ τὴν γυναῖκα τοῦ Διονυσίου, καὶ τὰς θυγατέρας κατεπόρνευσαν, καὶ ἀνέδην αὐταῖς ἐνύβριζον πάντες, μάλιστα οἱ προσήκοντες ταῖς παρθένοις ταῖς ὑπὸ Διονυσίου διεφθαρμέναις. ἡνίκα δὲ διακορεῖς ἐγένοντο ὑβρίζοντες, κεντοῦντες αὐτὰς ὑπὸ τοῖς ὄνυξι τοῖς τῶν χειρῶν, βελόναις ἀπέκτειναν, τὰ δὲ ὀστᾶ κατέκοψαν ἐν ὅλμοις, καὶ τὰ κρέα τῶν ὀστῶν ἀφελόντες ἐπηράσαντο τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν. εἰ δέ τι περιελείφθη ἐξ αὐτῶν κατεπόντωσαν. ὁ δὲ ἐν Κορίνθῳ πολλαῖς, καὶ ποικίλαις χρησάμενος βίου μεταβολαῖς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀπορίαν, τελευταῖον δὲ μηναγυρτῶν, καὶ κρούων τύμπανα, καὶ καταυλούμενος δὲ, τὸν βίον κατέστρεψεν :~

Ὅτι καὶ Δημήτριος ἀκόλαστος :~

Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ᾕρει τὰς πόλεις καὶ τῇ ἑαυτοῦ τρυ-

φῇ καταχρώμενος, χίλια μὲν καὶ διακόσια τάλαντα πρόσοδον ἑαυτῷ τῆς πόλεως ποιήσατο καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ ἐκ τούτων ὀλίγα μὲν ἐς τὸ στρατόπεδον ἐδαπάνα, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὴν ἀκολασίαν τὴν ἑαυτοῦ. μύροις τε ἐῤῥαίνετο τὸ αὐτῷ τὸ δάπεδον, καὶ καθ' ἑκάστην ἔτους ὥραν τὰ ἀνακμάζοντα τῶν ἀνθῶν πάντα ὑπεσπείρετο αὐτῷ, ἵνα κατ' αὐτῶν βαδίζῃ. ἦν δὲ καὶ πρὸς γυναῖκας ἀκόλαστος, καὶ νεανικοῖς ἔρωσιν ἐπεχείρει. ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ καλῷ εἶναι, ἐπιθετίζοντι τὴν τρίχα, καὶ ξανθιζομένῳ, καὶ ὑπαλειφομένῳ τὸ πρόσωπον, παιδέρωτι, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐχρῆτο ἀλείμμασι προσφιλοτιμούμενος τῇ ῥᾳθυμίᾳ :~

Περὶ Πλάτωνος βίου ὀλιγωρείας :~

Ὁ Πλάτων νοσεροῦ χωρίου λεγομένου εἶναι τῆς Ἀκαδημίας, καὶ συμβουλευόντων αὐτῷ ἰατρῶν εἰς τὸ Λύκειον μετοικῆσαι, οὐκ ἠξίωσεν εἰπών, ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἂν οὐδὲ εἰς τὰ ἄκρα τὰ τοῦ Ἄθω μετῴκησα ἄν, ὑπὲρ τοῦ μακροβιώτερον γενέσθαι :~

Περὶ Παῤῥασίου τοῦ ζωγράφου :~

Παῤῥάσιος ὁ ζωγράφος ὅτι μὲν πορφυρίδα ἐφόρει, καὶ χρυσοῦν στέφανον περιέκειτο, μαρτυροῦσι καὶ ἄλλοι, καὶ τὰ ἐπιγράμματα δὲ ἐπὶ πολλῶν εἰκόνων αὐτοῦ. ἠγωνίσατο δέ ποτε ἐν Σάμῳ. συνέτυχε δὲ ἀντιπάλῳ οὐ κατὰ πολὺ ἐνδεεστέρῳ αὐτοῦ, εἶτα ἡττήθη. τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἦν αὐτῷ ὁ Αἴας ὑπὲρ τῶν ὅπλων τῶν Ἀχιλλέως ἀγωνισάμενος πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. ἡττηθεὶς δέ, εὖ μάλα ἀστείως ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν συναχθόμενον αὐτῷ τῶν ἑταίρων ὁ Παῤῥάσιος, ἔφη γάρ, αὐτὸς μὲν ὑπὲρ τῆς ἥττης ὀλίγον φροντίζειν. συνάχθεσθαι δὲ τῷ παιδὶ τοῦ Τελαμῶνος δεύτερον τοῦτο ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἡττηθέντι. καὶ εἶχε δὲ σκίπωνα χρυσᾶς ἕλικας ἔχοντα περιθεούσας, χρυσοῖς τε ἀνασπάστοις ἐπέσφιγγε τοὺς ἀναγωγέας τὴν βλαύτην. φασὶ δὲ αὐτόν, μήδε ἄκοντα, μήδε ἐπιπόνως τὰ ἐν τῇ τέχνῃ χειρουργεῖν, πάνυ δὲ εὐθύμως, καὶ ῥᾳδίως, καὶ γὰρ, καὶ ᾖδεν, καὶ ὑποκινυρόμενος, τὸν κάματον, τὸν ἐκ τῆς ἐπιστήμης, ἐπειρᾶτο ἐπελαφρύνειν. λέγει δὲ ταῦτα Θεόφραστος :~

Περὶ Ἐπικουρείων ἐξωσθέντων ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ Μεσσηνίων :~

Ὅτι Ῥωμαῖοι Ἀλκαῖον, καὶ Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι πολλῶν, καὶ ἀτόπων ἡδονῶν εἰσηγηταὶ τοῖς

νέοις ἐγένοντο, καὶ Μεσσήνιοι δὲ ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρείους :~

περὶ Διονυσίου ἀδηφαγίας, καὶ παχύτητος :~

Διονύσιον τὸν ἡρακλεώτην κλεάρχου τοῦ τυράννου υἱὸν ἀκούω ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας, καὶ τρυφῆς λαθεῖν αὐτὸν ὑπερσαρκήσαντα, καὶ καταπιανθέντα. τὰ ἐπίχειρα γοῦν τοῦ κατὰ τὸ σῶμα μεγέθους, καὶ τοῦ περὶ τὰς σάρκας ὄγκου, ἐκαρπώσατο δύσπνοιαν, φάρμακον οὖν αὐτῷ τοῦ δὲ τοῦ πάθους συνέταξαν οἱ ἰατροὶ φασὶ, βελόνας λεπτὰς κατασκευάσαι μηκίστας, εἶτα ταύτας διὰ τῶν πλευρῶν, καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖν, ὅταν εἰς ὕπνον τύχῃ βαθύτερον ἐμπεσὼν, ἦν γὰρ ἄρα τοῦτο ἐπιμελὲς ἑτέροις φασὶν, ἐς ἂν ὅλη διὰ τῆς πεπωρωμένης καὶ τρόπον τινὰ ἀλλοτρίας αὐτοῦ σαρκὸς διέρπεν ἡ βελόνη, ἀλλ' ἐκεῖνός γε ἔκειτο λίθου διαφέρων οὐδὲν, εἰ δὲ ἀφίκετο τὸ βέλος ἔνθα λοιπὸν ἦν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐῤῥωμένον, καὶ ἴδιον, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἄγαν πιμελῆς ἀλλότριον, τηνικαῦτα καὶ ἐκεῖνος ᾐσθάνετο, καὶ ἠγείρετο ἐκ τοῦ ὕπνου. τοὺς δὲ χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις αὐτῷ προσιέναι, κιβωτὸν τοῦ σώματος προβαλλόμενος, οἱ δὲ οὐδὲ κιβωτὸν φασὶν, ἀλλὰ πυργίσκον, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη αὐτοῦ ἀποκρύπτοιτο, τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχον διαλέγηται, πονηρὰν ὦ θεοὶ ταύτην ἐκεῖνος τὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, καὶ θηρίου φρουρὰν μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπου ἐσθῆτα :~

περὶ Φιλήτα σώματος λεπτότητος :~

Φιλήταν λέγουσι τὸν κῷον λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα, ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ῥᾴδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολίβδου φασὶ, πεποιημένα ἔχειν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέπηται ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ὥσπερ σκληροὶ κατέπνεον, εἰ δὲ ἦν οὕτως ἀδύνατος ὥστε μὴ ἀντέχειν πνεύματι, πῶς οἷός τε ἦν τοσοῦτον φορτίον ἐπάγεσθαι, ἐμὲ μὲν οὖν τὸ λεχθὲν οὐ πείθει, ὃ δὲ ἔγνων ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο εἶπον :~

περὶ ὁμήρου :~

Ὅτι ποιητικῆς ἁπάσης ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὁμήρῳ ἔδωκαν, δευτέρους δὲ αὐτοῦ ἔταττον πάντας, ποιοῦντες δὲ θυσίαν, ἐπὶ ξενία ἐκάλουν τὸν ἀπόλλωνα, καὶ Ὅμηρον. λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο πίνδαρος :~

Περὶ Ἰταλίας, καὶ Μάρου ἱππομιγοῦς ἀνθρώπου:~

Τὴν Ἰταλίαν ᾤκησαν πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθονες. πρεσβύτατον δὲ γενέσθαι Μάρην τινὰ καλούμενον, οὗ τὰ μὲν ἔμπροσθεν λέγουσιν ἀνθρώπῳ ὅμοια, τὰ κατόπιν δὲ ἵππου, καὶ αὐτὸ δὲ τοὔνομα εἰς τὴν ἑλλάδα φασὶν ἱππομιγὴς δύνασθαι, δοκεῖ δέ μοι πρῶτος ἵππον ἀναβῆναι, καὶ ἐμβαλεῖν αὐτῷ χαλινόν. εἶτα ἐκ τούτου διφυὴς πιστευθῆναι. μυθολογοῦσι δὲ αὐτὸν, καὶ βιῶναι ἔτη τρία καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν. καὶ ὅτι τρὶς ἀποθανὼν ἐβίω, τρὶς ἐμοὶ δὲ οὐ πιστὰ δοκοῦσιν.~

Ὅτι τὴν Ἰταλίαν φασὶν, οἰκῆσαι ἔθνη πάμπολλα, καὶ ὅσα οὐκ ἄλλην γῆν, τὸ δὲ αἴτιον διὰ τὴν τῶν ὡρῶν εὐκρασίαν, καὶ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν, καὶ τὸ ἔνυδρον αὐτῆς, καὶ τὸ πάμφορον, καὶ τὸ εὔβοτον, καὶ ὅτι ποταμοῖς ἐστι κατάρρυτος, καὶ ὅτι θάλασσα ἀγαθὴ περίκειται αὐτῇ, ὅρμοις πανταχόθεν διειλημμένη, καὶ καταγωγαῖς ἀφθόνοις, καὶ καταίρεσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν οἰκητόρων ἥμερον, καὶ πρᾶον ἐπῆρε πολλοὺς εἰς τὴν μετοίκησιν, καὶ ὅτι πόλεις ᾤκησαν τὴν Ἰταλίαν πάλαι ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν πρὸς ταῖς χιλίαις:~

Περὶ Δημοσθένους τύφου:~

Κουφότητα ἔοικε κατηγορεῖν τούτου ὁ λόγος, ὁ λεγόμενος περὶ Δημοσθένους, ὅτι ἄρα τύφου αὐτὸν ὑπεπλήρου, καὶ οἱ ὑδροφοροῦντες, εἴποτε παριόντος αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ψιθυρίζουσιν, ὅσγε καὶ ὑπ' ἐκείνων ἐκουφίζετο, καὶ ἐπαιρόμενος ἦν δῆλος, ὡς ἦν, εἴποτε ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκροτήθη:~

Περὶ Θεμιστοκλέους:~

Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἑαυτὸν ἤκαζε ταῖς δρυσὶ, λέγων ὅτι ἐκείνας ὑποτρέχουσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ δέονται αὐτοῦ, ὅταν ὕῃ, στέγειν ἐκ τῆς κλάδων ποθοῦντες, ὅταν δὲ οὔσης εὐδίας παρίωσι, τίλλουσιν αὐτὰς, καὶ περικλῶσιν. ὁ δὲ αὐτὸς ἔλεγεν ἐμοί τις ὁδοὺς δύο δείξει, τὴν μὲν εἰς ᾅδου φέρουσαν, τὴν δὲ ἰθὺ τὸ βῆμα, ἥδιον ἂν τὴν ἑτέραν ἦλθον τὴν εὐθὺ τοῦ ᾅδου:~

Ὅτι ὁ Δημοσθένης καλοῦντος τοῦ Διογένους, εἰς καπηλεῖον οὐκ ἤθελεν εἰσιέναι:~

Ἦν εἴσω ποτὲ Διογένης ἐν καπηλείῳ. εἶτα παριόντα Δημοσθένην ἐκάλει, τοῦ δὲ μὴ ὑπακούσαντος, αἰσχύνῃ ἔφη Δημόσθενες παρελθεῖν εἰς καπηλεῖον; καὶ μὴν ὁ κύριός σου καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐνθάδε εἴσεισι, τοὺς δημότας λέγων, καὶ τοὺς καθ' ἕνα δηλῶν, ὅτι οἱ δημηγόροι, καὶ οἱ ῥήτορες δοῦλοι τοῦ πλήθους εἰσί:~

Περὶ Ἀριστίππου :~

Πλέων Ἀρίστιππος χειμῶνος ἐπιγενομένου πάνυ σφόδρα ἐταράττετο, ἔφη δέ τις τῶν συμπλεόντων, ὦ Ἀρίστιππε καὶ σὺ δέδοικας ὡς οἱ πολλοί, ὁ δέ, καὶ μάλα γε εἰκότως, ὑμῖν μὲν γὰρ περὶ κακοδαίμονός ἐστι βίου ἡ σπουδή, καὶ ὁ νῦν κίνδυνος, ἐμοὶ δὲ περὶ εὐδαιμονίας. ~

Περὶ Θηραμένους :~

Θηραμένης ἔτυχεν ἐν οἰκίᾳ τινὶ διατρίβων, εἶτα ἐπεὶ προῆλθεν ἐξ αὐτῆς, παραχρῆμα ἐκείνη κατηνέχθη. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἄλλοι ἄλλοθεν αὐτὸν περιφοιτῶντες συνήδοντο ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ παραδόξῳ, ὁ δὲ παρὰ τὴν πάντων ἐλπίδα ἀπεκρίνατο, ὦ Ζεῦ ἐς τίνα με καιρὸν φυλάττεις; καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀνῃρέθη, πιεῖν κώνειον καταναγκασθείς :~

Τίνες περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπουδάκασιν :~

Λέγουσι τὸν Πυθαγόρειον πάνυ σφόδρα περὶ τὴν ἰατρικὴν σπουδάσαι τέχνην, καὶ Πλάτων δὲ φροντίδα εἰς αὐτὴν εἶχε πλείστην, καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου, καὶ ἄλλοι πολλοί :~

Περὶ Ἀριστοτέλους νοσοῦντος :~

Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτέ, προσέταξε δὲ αὐτῷ ὁ ἰατρὸς πρόσταγμά τι, καὶ ἐκεῖνος μήτε ὡς βοηλάτην με ἔφη θεράπευε, μήτε ὡς σκαπανέα, ἀλλὰ διδάξας πρότερον τὴν αἰτίαν, οὕτως ἕξεις ἕτοιμον πρὸς τὸ πείθεσθαι, διδάσκων ἐκ τούτων μηδὲν χωρὶς αἰτίας προσφέρειν :~

Περὶ Σμινδυρίδου τρυφῆς :~

Σμινδυρίδης ὁ συβαρίτης ἐς τοσοῦτον τρυφῆς ἐξώκειλε, καὶ γάρ τοι συβαρίταις πᾶσιν ἔργον ἦν τρυφᾶν, καὶ τῷ βίῳ διαρρεῖν. ὁ δὲ Σμινδυρίδης καὶ πλέον φύλλοις ῥόδων γοῦν ἐπαναπεσών, καὶ κοιμηθεὶς ἐπ' αὐτῶν, ἐξανέστη λέγων, φλυκταίνας ἐκ τῆς εὐνῆς ἔχειν, χολῇ γὰρ οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη, ἢ στιβάδος, ἢ πόας, ἐν προσάντει πεφυκυίας, ἢ ταύρου δορᾶς, ὡς ὁ Διομήδης, πρεπούσης στρατιώτῃ σκληρῷ, καὶ γενναίῳ, ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο :~

Πῶς ὁ Πεισίστρατος τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις ἐχρῆτο. ~

Πεισίστρατος ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, μετεπέμπετο τοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀποσχολάζοντας, καὶ ἐπυνθάνετο τί δήποτε εἴη τὸ αἴτιον τοῦ ἀλύειν αὐτούς, καὶ ἐπέλεγεν εἰ μὲν σοὶ τέθνηκε ζεῦγος,

παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἄπιθι, καὶ ἐργάζου, εἰ δὲ ἀχρεῖς σπερμάτων, παρ' ἐμοῦ σοι γενέσθω, δεδιὼς μὴ ἡ χολὴ τούτων, ἐπιβουλῶν πέψῃ:~

Περὶ Ζήνωνος, καὶ Ἀντιγόνου :~

Ζήνωνα τὸν Κιτιέα δι' αἰδοῦς ἄγαν, καὶ σπουδῆς ἦγεν Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς. καί ποτε οὖν ὑπερπλησθεὶς οἴνου ἐπεκώμασεν αὐτῷ τῷ Ζήνωνι, καὶ φιλῶν αὐτὸν, καὶ περιβάλλων ἅτε ἔξοινος ὢν, ἠξίου τι αὐτὸν προστάξαι ὀμνὺς, καὶ νεανιευόμενος σὺν ὅρκῳ μὴ ἀτυχήσειν αἰτήσας, ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, πορευθεὶς ἔμεσον. σεμνῶς ἅμα, καὶ μεγαλοφρόνως τὴν μέθην ἐλέγξας, καὶ φεισάμενος αὐτοῦ μή ποτε διαρραγῇ ὑπὸ πλησμονῆς :~

Ἀφέλεια τρόπου:~

Ἀνδρὶ Λακωνικῷ μὲν, χωριτικῷ δὲ, ἐπέπληξέ τις πενθοῦντι πάνυ σφόδρα ἐκθύμως, ὁ δὲ ἀπλάστως ἀπεκρίνατο, τί πάθω φησὶν, οὐ γὰρ ἐγὼ αἴτιος τούτου, ἀλλ' ἡ φύσις δέ μου ῥεῖ :~

Περὶ Διογένους :~

Ἐπῄνει Σπαρτιάτης τὸ ἔπος Ἡσιόδου τὸ λέγον,

Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτο, εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη,

Ἀκούοντος Διογένους, ὁ δὲ εἶπε, καὶ μὴν Μεσσήνιοι, καὶ οἱ βόες αὐτῶν ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς αὐτῶν ἐστε οἱ γείτονες :~

Ὅτι Σωκράτης ἀδεὴς ἦν, καὶ δώρων κατεφρόνει:~

Τῆς νυκτὸς ἤδη προηκούσης ἐπανῄει ποτὲ ἀπὸ δείπνου Σωκράτης. νεανίσκοι πως ἀκόλαστοι προμαθόντες ἐνελόχησαν ἐπανιόντα, δᾷδας ἔχοντες ἡμμένας, καὶ ἐρινύων πρόσωπα. ἔθος δὲ ἦν αὐτοῖς, καὶ ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν χολὴν, τὴν ἰδεῖν τὰ χείρω. οὓς ἰδὼν ὁ Σωκράτης οὐ διεταράχθη, ἀλλ' ἐπιστὰς ἠρώτησεν, οἷα καὶ τοὺς ἄλλους, ἢ ἐν Λυκείῳ, ἢ ἐν Ἀκαδημίᾳ :~

Ὅτι ἐφιλοτιμήσατο Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι Σωκράτει, τῆς οὖν Ξανθίππης καταπλαγείσης τὰ πεμφθέντα, καὶ ἀξιούσης λαβεῖν αὐτὰ, ὁ δὲ ἔφη. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παραταξώμεθα, μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα φιλοτιμησάμενοι. ἐπεὶ δέ τις ἔφη πρὸς αὐτὸν, ὅτι μέγα ἐστὶν ὧν ἐπιθυμεῖ τις, τούτων τυχεῖν. ὁ δὲ, ἀλλὰ μεῖζον ἐστὶ τὸ μὴ δὲ ἐπιθυμεῖν τὴν ἀρχήν :~

Περὶ τῆς Ἀναξάρχου προμηθείας :~

Ἀνάξαρχος ὅτε σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐστρατεύετο, χειμῶνος ἐπιγενομέ-

ρου προμαθὼν ὅτι μέλλει ὁ Ἀλέξανδρος ἐν ἀξύλῳ ποιεῖσθαι χω-
ρίῳ τὴν στρατοπεδείαν, εἰς τὸν σταθμὸν ὅσα εἶχε σκεύη ταῦτα ἐγκρύ-
ψας, τοῖς σκευοφόροις ἐπέθηκε ξύλα. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸν σταθμὸν ἀφί-
κοντο καὶ ἐνέδει ξύλων, Ἀλεξάνδρου μὲν αἱ κλῖναι κατεκαίοντο.
ἵνα ἐκ τούτων ἀλεαίναι δυνηθῇ. ἐπεὶ δέ τις πρὸς Ἀναξάρχῳ πῦρ εἶναι,
ἤγγειλεν, ἀφίκετο παρ' αὐτόν. καὶ ἠλείψατο ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀνα-
ξάρχου. καὶ πυθόμενος τὴν προμήθειαν ὑπερεπήνεσε. καὶ ἐξ ὧν
ἔρριψε, διπλάσιον δέδωκε, καὶ σκεύη, καὶ ἱμάτια, ὑπὲρ τῆς τοῦ πυ-
ρὸς χρείας :~

Περὶ ἀριστεύσαντος ἀθλητοῦ πρὸ τοῦ στέφανον λα-
βεῖν ἀποθανόντος :~

Ἀθλητὴς Κροτωνιάτης ὀλυμπιονίκης ἀπιὼν πρὸς τοὺς ἑλλανοδί-
κας, ἵνα λάβῃ τὸν στέφανον, ἐπίληπτος γενόμενος ἀπέθανε, κατε-
νεχθεὶς μετὰ πτώματος :~

Περὶ φρύνης ἑταίρας, καὶ κίμωνος ἵππων ἀγαλμάτων :~

Φρύνην τὴν ἑταίραν ἐν δελφοῖς ἀνέστησαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ κίονος εὖ
μάλα ὑψηλοῦ, οὐκ ἐρῶ δὲ ἁπλῶς τοὺς Ἕλληνας. ὡς ἂν μὴ δοκοίην
δι' αἰτίας ἄγειν πάντας, οὓς φιλῶ πάντων μάλιστα. ἀλλ' οἱ τῶν
Ἑλλήνων ἀκρατέστεροι. τὸ δὲ ἄγαλμα χρυσοῦν ἦν. καὶ αἱ Κίμω-
νος δὲ ἵπποι χαλκαῖ, καὶ αὗται ἀθήνησιν εἰκασμέναι ὅτι μάλι-
στα ταῖς Κίμωνος ἵπποις ἑστήκεσαν :~

Μειρακίου ἀπόκρισις ἐρωτηθέντος ὑπὸ τοῦ πατρὸς τί ἂν μάθοι :~

Μειράκιον Ἐρετρικὸν Ζήνωνι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον. ἐπα-
νελθόντα δὲ ἤρετο ὁ πατὴρ, τί ἂν μάθοι σοφόν. ὁ δὲ ἔφη δείξειν, χα-
λεπήναντος δὲ τοῦ πατρὸς, καὶ πληγὰς ἐντείναντος, τὴν ἡσυχίαν ἀγα-
γὼν, καὶ ἐγκαρτερήσας, τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν ὀργὴν πα-
τρός :~

Περὶ τῶν πολυτελῶς ἠσθημένων :~

Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν, καὶ θεασάμενος ἐν τῇ πανηγύρει ῥο-
διακούς τινας νεανίσκους πολυτελῶς ἠσθημένους, γελάσας ἔφη.
τῦφος τοῦτ' ἐστι. εἶτα περιτυχὼν Λακεδαιμονίοις ἐν ἐξωμίσι φαύ-
λαις, καὶ ῥυπώσαις, ἄλλος εἶπεν οὗτος τῦφος :~

Περὶ Ἀντισθένους μεγαλοφροσύνης ἐπὶ διερρωγότι ἱματίῳ :~

Ὁ δὲ Σωκράτης ἰδὼν τὸν Ἀντισθένη τὸ διερρωγὸς ἱματίου μέρος, ἀεὶ
ποιοῦντα φανερὸν, οὐ παύσῃ ἔφη ἐγκαλλωπιζόμενος ἡμῖν; ~

Περὶ Ἀντιγόνου, καὶ ψάλτου:~

Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο, τοῦ δὲ πολλάκις λέγοντος, τὴν μήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν τὴν μέσην, ὁ δὲ, ἀγανακτήσας ἔφη, μὴ γένοιτό σοι οὕτω κακῶς ὦ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον:~

Πῶς ὁ Ἀνάξαρχος Ἀλέξανδρον ἑαυτὸν ἐκθεοῦντα ἐγέλασεν:~

Ἀνάξαρχος ὁ ἐπικληθεὶς εὐδαιμονικὸς κατεγέλα Ἀλεξάνδρου, ἑαυτὸν ἐκθεοῦντος. ἐπεὶ δὲ ἐνόσησέ ποτε Ἀλέξανδρος, εἶτα προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἰατρὸς ῥόφημα σκευασθῆναι, γελάσας ὁ Ἀνάξαρχος, τοῦ μέντοι θεοῦ ἡμῶν εἶπεν ἐν τρυβλίου ῥοφήματι αἱ ἐλπίδες κεῖνται:~

Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς τοῦ Πάριδος λύρας:~

Ὁ μὲν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἴλιον ἦλθεν, ἀνασκοποῦντι δὲ αὐτῷ φιλοπόνως, τῶν τις Τρώων προσελθὼν τὴν λύραν ἐδείκνυεν Ἀλεξάνδρου. ὁ δὲ, ἔφη. προτιμησαίμην ἂν μᾶλλον ἰδεῖν τὴν Ἀχιλλέως, ὑπέρ γε τοῦ Ἀλεξάνδρου. ἐπόθει γὰρ κτῆμα ἀγαθοῦ στρατιώτου, ᾧ συνῇδεν ἐκεῖνος τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κλέα. τοῦ δὲ Πάριδος τί ἄρα ἦσεν ἡ λύρα, εἰ μὴ μέλη μοιχικὰ καὶ οἷα αἱρεῖν γυναῖκας, καὶ θέλγειν:~

Περὶ γελοίων καὶ παραδόξων ἐρώτων:~

Γῶς δὲ οὐκ ἂν φαίη τις γελοίους ἅμα, καὶ παραδόξους τούσδε τοὺς ἔρωτας, τὸν μὲν Ξέρξου ὅτι πλατάνου ἠράσθη. νεανίσκος δὲ Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων πρὸς τῷ πρυτανείῳ ἀνδριάντος ἑστῶτος τῆς ἀγαθῆς τύχης, θερμότατα ἠράσθη, κατεφίλει γοῦν τὸν ἀνδριάντα περιβάλλων, εἶτα ἐκμανεὶς καὶ οἰστρηθεὶς ὑπὸ τοῦ πόθου, παρελθὼν εἰς τὴν βουλὴν, καὶ λιτανεύσας ἕτοιμος ἦν πλείστων χρημάτων τὸ ἄγαλμα πρίασθαι, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθεν ἀναδήσας πολλαῖς ταινίαις, καὶ στεφανώσας τὸ ἄγαλμα, καὶ θύσας, καὶ κόσμον αὐτῷ περιβαλὼν πολυτελῆ, εἶτα ἑαυτὸν ἀπέκτεινε μυρία προσκλαύσας:~

Γλαύκης δὲ τῆς κιθαρῳδοῦ, οἱ μέν φασιν ἐρασθῆναι κύνα, οἱ δὲ κριὸν, οἱ δὲ χῆνα. ἐν Σόλοις δὲ τῆς Κιλικίας παιδὸς Ξενοφῶντος ἠράσθη κύων, ἀλλ' οὐδὲ ὡραίου μειρακίου, ἐν Σπάρτῃ κολοιός:~

Περὶ κυβερνητῶν τῶν Καρχηδονίων νεῶν:~

Ὅτι Καρχηδόνιοι δύο κυβερνήτας εἰσῆγον εἰς τὴν ναῦν, ἄτοπον λέγοντες εἶναι δύο μὲν πηδάλια ἔχειν, τὸν δὲ λυσιτελέστατον τοῖς ἐμπλέουσι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχοντα τῆς νεὼς, ἔρημον εἶναι, καὶ μόνον, διαδόχου, καὶ κοινωνοῦ:~

Περὶ Παυσανίου, καὶ Σιμωνίδου:~

Ἔν τινι φασί, συνδείπνῳ παρῆν Σιμωνίδης ὁ Κεῖος, καὶ Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος, προσέταξεν οὖν ὁ Παυσανίας τῷ Σιμωνίδῃ σοφόν τι εἰπεῖν, ὁ δὲ γελάσας ὁ Κεῖος μέμνησο εἶπεν, ἄνθρωπος ὤν, τοῦτο παραχρῆμα μὲν ἐξεφαύλισε Παυσανίας, καὶ πρὸς οὐδὲν ἔθετο ὑποτυφόμενος ἤδη εἰς τὸν τοῦ μηδίζειν ἔρωτα, καὶ μεγαλοφρονῶν ἐπὶ τῇ πρὸς βασιλέα ξενίᾳ, ἴσως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου παραφερόμενος. ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τῇ Χαλκιοίκῳ, καὶ διεπάλαιε τῷ λιμῷ, καὶ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ἀνθρώπων ἀλγεινότατα, ἀλλὰ τηνικαῦτα ἐμνήσθη τοῦ Σιμωνίδου, καὶ ἐξεβόησεν εἰς τρὶς ὦ ξένε Κεῖε, μέγα τι ἄρα χρῆμα ἦν ὁ λόγος σου, ἐγὼ δὲ ὑπ᾽ ἀνοίας οὐδὲν αὐτὸν ᾤμην εἶναι:~

Περὶ Ἀρταξέρξου, καὶ Δαρείου:~

Ἀρταξέρξου ἀποκτείναντος τὸν πρεσβύτερον υἱὸν Δαρεῖον ἐπιβουλεύοντα, ὁ δεύτερος ἀξιοῦντος τοῦ πατρὸς, σπασάμενος τὸν ἀκινάκην, ἑαυτὸν πρὸ τῶν βασιλείων ἀπέκτεινεν:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ:~

Περὶ Φερενίκης Ὀλύμπια θεασαμένης:~

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἦγεν εἰς Ὀλύμπια ἀθλεῖν, κωλυόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο, πατέρα μὲν ὀλυμπιονίκην ἔχειν, καὶ τρεῖς ἀδελφούς, καὶ αὐτὴ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν, καὶ ἐξενίκησε τὸν δῆμον, καὶ τὸν εἴργοντα νόμον τῆς θέας τὰς γυναῖκας, καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια.~

Περὶ Εὐβάτου σωφροσύνης:~

Εὐβάταν τὸν Κυρηναῖον ἰδοῦσα Λαῒς, ἠράσθη αὐτοῦ θερμότατα, καὶ περὶ γάμου, λόγους προσήνεγκεν, ὁ δὲ φοβηθεὶς τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπιβουλὴν, ὑπέσχετο ταῦτα δράσειν, οὐ μὴν ὡμίλησεν αὐτῇ.

Εὐβάτας

Εὐβάτας σωφρόνως διαβιώσας, ἡ δὲ ὑπόσχεσις αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀγωνίαν ἦν, νικήσας οὖν ἵνα μὴ δόξῃ διαφθείρας τὰς ὁμολογίας τὰς πρὸς τὴν ἄνθρωπον, εἰκόνα γραψάμενος τῆς Λαΐδος εἰς τὴν Κυρήνην ἐκόμισε, λέγων ἄγειν Λαΐδα, καὶ μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας, ἀνθ᾽ ὧν ἡ γυνὴ ἡ νόμῳ γημαμένη αὐτῷ, παμμέγιστον ἀνδριάντα ἐν Κυρήνῃ ἀνέστησεν, αὐτοῦ ἀμειβομένη τῆς σωφροσύνης :~

Περὶ ζώων τινῶν ἰδιότητος :~

Τὰ τῶν περδίκων νεόττια ἐπειδὰν τάχιστα τοὺς πόδας ἔξω ποιήσῃ τοῦ λέμματος, ἐντεῦθεν ἤδη δρομικώτατά εἰσι. τὰ δὲ τῶν νηττῶν νεόττια ὅταν ἴδῃ φῶς, παραχρῆμα ἐξ ὠδίνων νήχεται, καὶ οἱ τῶν λεόντων δὲ σκύμνοι καταγράφουσι τοῖς ὄνυξι τὰς μήτρας τῶν μητέρων, πρὸς φῶς ἐπειγόμενοι :~

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ταχυεργίας :~

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου τρὶς τεσσαρακόσια στάδια ἐφεξῆς μεθ᾽ ὅπλων ὁδοιπορήσας, συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις, πρὶν ἀναπαῦσαι τὸ στρατόπεδον, ἐκράτησε τῶν ἐχθρῶν :~

Περὶ τυράννων ἐκ τῶν τοῦ Αἰσώπου :~

Φρύγιος οὗτος λόγος, ἔστι γὰρ Αἰσώπου τοῦ Φρυγός, τὴν ὗν, ἐάν τις ἅπτηται αὐτῆς, βοᾶν, καὶ μάλα γε εἰκότως, οὔτε γὰρ ἔρια ἔχει, οὔτε ἄλλο τι, καὶ ὀνειροπολεῖ εὐθὺς τὸν θάνατον, εἰδυῖα εἰς ὅ τι τοῖς χρησαμένοις λυσιτελεῖ, ἐοίκασι δὲ τῇ ὑῒ τῇ τοῦ Αἰσώπου οἱ τύραννοι, ὑποπτεύοντες, καὶ δεδοικότες πάντα, ἴσασι γοῦν ὅτι ὥσπερ αἱ ὗς, ὀφείλουσι καὶ ἐκεῖνοι τὴν ψυχὴν πᾶσιν :~

Περὶ ἀνδρῶν λεπτῶν :~

Ἐκωμῳδοῦντο εἰς λεπτότητα, Σαννυρίων ὁ κωμῳδίας ποιητής, καὶ Μέλιτος ὁ τραγῳδίας ποιητής, καὶ Κινησίας κυκλίων χορῶν, καὶ Φιλήτας ποιητὴς ἑξαμέτρων, Ἀρχέστρατος δὲ ὁ μάντις ὑπὸ πολεμίων ἁλούς, καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθεὶς ὀβολοῦ ὁλκὴν ἔχων εὑρέθη ὥς φασι, καὶ Πανάρετος δὲ λεπτότατος ἦν, διετέλεσε μέντοι ἄνοσος. λέγουσι δὲ καὶ Ἱππώνακτα τὸν ποιητὴν οὐ μόνον γενέσθαι μικρὸν τὸ σῶμα, καὶ αἰσχρόν, ἀλλὰ καὶ λεπτόν. ἀλλὰ καὶ Φιλιππίδης καθ᾽ οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερίδῃ, λεπτότατος ἦν. ὅθεν καὶ τὸ πάνυ κατισχνῶσθαι τὸ σῶμα, πεφιλιππῶσθαι, φασίν, ἔλεγον, μάρτυς Ἄλεξις :~

Περὶ Ἀστρολόγων τινῶν, καὶ μεγάλου ἐνιαυτοῦ :~

Οἰνοπίδης ὁ Χῖος ἀστρόλογος ἀνέθηκεν ἐν Ὀλυμπίοις τὸ χαλκοῦν γραμματεῖον, ἐγγράψας ἐν αὐτῷ τὴν ἀστρολογίαν τῶν ἑνὸς δεόντων ἑξήκοντα ἐτῶν, φήσας τὸν μέγαν ἐνιαυτὸν εἶναι τοῦτον :~

Ὅτι Μέτων ὁ λάκων ἀστρόλογος ἀνέστησε στήλας, καὶ τὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς κατεγράψατο, καὶ τὸν μέγαν ἐνιαυτὸν ὡς ἔλεγεν εὗρεν, καὶ ἔφατο αὐτὸν ὡς ἔλεγεν ἑνὸς δέοντα εἴκοσιν ἐτῶν :~

Περὶ εὐεργεσίας :~

Ἀριστοτέλης ὁ Κυρηναῖος ἔλεγε, μὴ δεῖν εὐεργεσίαν παρά τινος προσίεσθαι, ἢ γὰρ ἀποδιδόναι πειρώμενον πράγματα ἂν ἔχειν, ἢ μὴ ἀποδιδόντα ἀχάριστον φαίνεσθαι :~

Ὅτι λίχνος ὁ Φιλόξενος :~

Φιλόξενος λίχνος ἦν, καὶ γαστρὸς ἥττων. λοπάδος οὖν ποτε ἑψομένης ἐν καπηλείῳ, τέως μὲν εὐφραίνετο, καὶ ἔχων τὴν εἱστίᾳ τῇ ὀσμῇ. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐπετείνετο ἡ ὄρεξις, καὶ ἡττᾶτο τῆς φύσεως κακῆς δὲ οὔσης ὦ θεοί, τηνικαῦτα οὐκ ἐνεγκὼν, προσέταξε τὸν παῖδα πρίασθαι τὴν λοπάδα. ἐπεὶ δὲ ἔφατο πωλεῖν αὐτὴν τὸν κάπηλον πολλοῦ, ταύτῃ μᾶλλον ἡδίων ἔσται φησὶν εἰ πλείονος ὠνήσομαι. χρὴ δὲ καὶ τῶν τοιούτων μνημονεύειν, οὐκ εἰς ζῆλον αὐτῶν, ἀλλ' ὥστε φεύγειν αὐτά :~

Περὶ τῶν παλαιῶν ζωγράφων :~

Ὅτε ὑπήρχετο ἡ γραφικὴ τέχνη, καὶ ἦν τρόπον τινὰ ἐν γάλαξι, καὶ ἐν σπαργάνοις, οὕτως ἄρα ἀτέχνως εἴκαζον τὰ ζῶα, ὥστε ἐπιγράφειν αὐτοῖς τοὺς γραφέας, τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος, τοῦτο δένδρον :~

Περὶ Διογένους ἀλγοῦντος τὸν ὦμον :~

Ἤλγει τὸν ὦμον Διογένης, ἢ τρωθεὶς οἶμαι, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει σφόδρα ἀλγεῖν, τῶν τις ἀχθομένων αὐτῷ κατεκερτόμει λέγων. τί οὖν οὐκ ἀποθνήσκεις ὦ Διόγενες, καὶ σεαυτὸν ἀπαλλάττεις κακῶν, ὁ δὲ, εἶπε, τοὺς εἰδότας ἃ δεῖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἃ δεῖ λέγειν, τούτους γε ζῆν προσήκει, ὧν καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ εἶναι. σοὶ μὲν οὖν ἔφη οὐκ εἰδότι τά τε λεκτέα καὶ τὰ πρακτέα, ἀποθανεῖν ἐν καλῷ ἐστιν, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιστήμονα ἐκείνων, πρέπει ζῆν :~

Ἀρχύτου ἀπόφθεγμα περὶ ἀνθρώπων :~

Ἀρχύτας ἔλεγεν, ὥσπερ ἔργον ἐστὶν εὑρεῖν ἰχθὺν ἄκανθαν μὴ ἔχοντα, οὕτω καὶ ἄνθρωπον μὴ κεκτημένον τι δολερὸν, καὶ ἀκανθῶδες :~

Ὅτι Ἀρχίλοχος ἑαυτοῦ κατηγόρει :~

Αἰτιᾶται Κριτίας Ἀρχίλοχον, ὅτι κάκιστα ἑαυτὸν εἶπεν. εἰ γὰρ μὴ φησιν ἐκεῖνος τοιαύτην δόξαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκεν, οὐκ ἂν ἐπυθόμεθα ἡμεῖς, οὔτε ὅτι Ἐνιποῦς υἱὸς ἦν τῆς δούλης, οὔθ' ὅτι καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν, καὶ ἀπορίαν ἦλθεν ἐς Θάσον, οὔθ' ὅτι ἐλθὼν, τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς ἐγένετο. οὐδὲ μὴν ὅτι ὁμοίως τοὺς φίλους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε. πρὸς δὲ τούτοις ἦ δ' ὅς οὔτε ὅτι μοιχὸς ἦν ᾔδειμεν ἄν, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ μαθόντες, οὔτε ὅτι λάγνος καὶ ὑβριστής. καὶ τὸ ἔτι τούτων αἴσχιστον, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλεν. οὐκ ἀγαθὸς ἄρα ἦν ὁ Ἀρχίλοχος μάρτυς ἑαυτῷ, τοιοῦτον κλέος ἀπολιπὼν, καὶ τοιαύτην ἑαυτῷ φήμην. ταῦτα οὐκ ἐγὼ Ἀρχίλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας :~

Περὶ ἀργίας :~

Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι ἡ ἀργία ἀδελφὴ τῆς ἐλευθερίας ἐστί, καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρειοτάτους, καὶ ἐλευθεριωτάτους Ἰνδοὺς, καὶ Πέρσας. ἀμφοτέρους δὲ πρὸς χρηματισμὸν ἀργοτάτους εἶναι. Φρύγας δὲ καὶ Λυδοὺς, ἐργαστικωτέρους, δουλεύειν δέ :~

Περὶ τῶν μνηστευσαμένων τὰς τοῦ Ἀριστείδου, καὶ τοῦ Λυσάνδρου θυγατέρας :~

Τὰς Ἀριστείδου θυγατέρας ἔτι αὐτοῦ περιόντος ἐμνηστεύοντο οἱ τῶν Ἑλλήνων δοκοῦντες διαφέρειν. ἔβλεπον δὲ ἄρα οὐκ ἐς τὸν βίον Ἀριστείδου, οὐδὲ ἐθαύμαζον αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην. ἐπεὶ τούτων γε εἰ ἦσαν ζηλωταὶ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέμειναν τῇ μνηστείᾳ. νῦν δὲ ὁ μὲν ἀπέθανεν, οἱ δὲ οὐδὲν ἡγήσαντο εἶναι πρᾶγμα κοινὸν πρὸς τὰς κόρας. ἀποθανὼν γὰρ ἐγνώσθη ὁ παῖς Λυσιμάχου ὅτι πένης ἦν. ὅπερ καὶ ἀνέστειλεν ἐκείνους τοὺς κακοδαίμονας ἐνδόξου τε ἅμα, καὶ σεμνοτάτου γάμου τοῦ ἐμοὶ κριτῇ. παραπλήσιον δὲ καὶ ἐπὶ Λυσάνδρου. μαθόντες γὰρ αὐτὸν εἶναι καὶ πένητα, τὸν γάμον ἀπέδρασαν :~

Περὶ Ἀντισθένους, καὶ Διογένους :~

Ἐπεὶ ὁ Ἀντισθένης πολλοὺς προὔτρεπεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, οἱ δὲ, οὐδεὶς αὐτῷ προσεῖχον, τέλος ἀγανακτήσας, οὐδένα προσίετο. καὶ Διογένην οὖν ἤλαυνεν ἀπὸ τῆς συνουσίας αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ ἦν λιπαρέστερος ὁ Διογένης, καὶ ἐνέκειτο ἐνταῦθα ἤδη, καὶ τῇ βακτηρίᾳ καθίξεσθαι αὐτοῦ ἠπείλει. καί ποτε καὶ ἔπαισε κατὰ τῆς κεφαλῆς. ὁ δὲ, οὐκ ἀπηλλάττετο, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐνέκειτο φιλοπόνως, ἀκούειν αὐτοῦ διψῶν.

ὃς ἔλεγε, σὺ μὲν παῖε εἰ βούλει, ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν κεφαλὴν, καὶ οὐκ ἂν οὕτως ἐξεύροις βακτηρίαν σκληρὰν, ὥστε με ἀπελάσαι τῆς διατριβῆς τῆς σῆς, ὁ δὲ, ὑπερηγάπασε τὸ αὐτόν.~

Περὶ τῶν πλουτησάντων ἐκ τῶν κοινῶν:~

Λέγει Κριτίας Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους πρινὴ ἄρξασθαι πολιτεύεσθαι, τρία τάλαντα ἔχειν τὴν οὐσίαν τὴν πατρῴαν, ἐπεὶ δὲ τῶν κοινῶν προέστη, εἶτα ἔφυγε, καὶ ἐδημεύθη αὐτοῦ ἡ οὐσία, κατεφωράθη ἑκατὸν ταλάντων πλείω οὐσίαν ἔχων. ὁμοίως δὲ καὶ Κλέωνα πρὸ τοῦ προσελθεῖν ἐπὶ τὰ κοινὰ, μηδὲν τῶν οἰκείων ἐλεύθερον εἶναι, μετὰ δὲ, πεντήκοντα ταλάντων τὸν οἶκον ἀπέλιπε:~

Περὶ Συρακουσίου Δάφνιδος, καὶ βουκολικῶν μελῶν:~

Δάφνιν τὸν βουκόλον λέγουσιν, οἱ μὲν, ἐρώμενον Ἑρμοῦ, ἄλλοι δὲ υἱόν, τὸ δὲ ὄνομα ἐκ τοῦ συμβάντος σχεῖν. γενέσθαι μὲν αὐτὸν ἐκ νύμφης, τεχθέντα δὲ, ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ. τὰς δ' ὑπ' αὐτοῦ βουκολουμένας βοῦς φασὶν, ἀδελφὰς γεγονέναι τῶν ἡλίου, ὧν Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ μέμνηται. βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὡμίλησε καλῷ ὄντι, καὶ νέῳ, καὶ πρῶτον ὑπηνήτῃ, ἔνθα τοῦ χρωτὸς ἡ χαριεστάτη ἐστὶν ἥβη τῶν καλῶν μειρακίων, ὥς που φησὶ καὶ Ὅμηρος. συνθήκας δὲ ἐποιήσατο, μηδεμιᾷ ἄλλῃ πλησιάσαι αὐτὸν, καὶ ἐπηπείλησεν ὅτι πεπρωμένον ἐστὶν αὐτὸν στερηθῆναι τῆς ὄψεως, ἐὰν παραβῇ. καὶ εἶχον ὑπὲρ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. χρόνῳ δὲ ὕστερον βασιλέως θυγατρὸς ἐρασθείσης αὐτοῦ, οἰνωθεὶς ἔλυσε τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἐπλησίασε τῇ κόρῃ. ἐκ δὲ τούτου τὰ βουκολικὰ μέλη πρῶτον ᾔσθη, καὶ εἶχεν ὑπόθεσιν τὸ πάθος, τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ Στησίχορόν γε τὸν ἱμεραῖον τῆς τοιαύτης μελοποιΐας ἀπάρξασθαι:~

Περὶ τοῦ καταπίνοντος τοὺς ἰδίους ὀδόντας.~

Εὐρυδάμας ὁ Κυρηναῖος πυγμῇ ἐνίκησεν, ἐκκρουσθεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ τοὺς ὀδόντας, καταπιὼν δὲ αὐτοὺς, ἵνα μὴ αἴσθηται ὁ ἀντίπαλος:~

Περὶ Ἀγησιλάου:~

Ὅτι ὁ Πέρσης ἐπέστειλε πρὸς Ἀγησίλαον φίλον αὐτὸν ἔχειν, ἀντεπέστειλε δὲ Ἀγησίλαος, ὅτι οὐ δύναται τὸν φίλον αὐτὸν Ἀγησιλάου ἴδιον εἶναι, εἰ δὲ εἴη Λακεδαιμονίοις κοινῇ φίλος, δῆλον ὅτι καὶ αὐτοῦ ἔσται, ἐφ' ἅπασι γὰρ καὶ ἐκεῖνον ἀριθμεῖσθαι:~

Περὶ Πλάτωνος:~

Ὅτι τὸν Πλάτωνα ἡ Περικτιόνη ἔφερεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, θύοντι δὲ τῷ Ἀρίστωνι ἐν ὑμηττῷ ταῖς μούσαις, ἢ ταῖς νύμφαις, οἱ μὲν πρὸς τὴν ἱερουργίαν ἦσαν, ἡ δὲ κατέκλινε Πλάτωνα ἐν ταῖς πλησίον μυῤῥίναις δασείαις οὔσαις, καὶ πυκναῖς, καθεύδοντι δὲ ἑσμὸς μελισσῶν ὑμηττίου μέλιτος ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ καθίσασαι ὑπῇδον, τὴν τοῦ Πλάτωνος εὐγλωττίαν μαντευόμεναι ἐντεῦθεν:~

Περὶ Διωξίππου:~

Ὅτι Διώξιππος παρόντος Ἀλεξάνδρου, καὶ Μακεδόνων, ῥόπαλον λαβών, Κόῤῥαγον τὸν Μακεδόνα ὁπλίτην μονομαχήσας, καὶ ἐκκρούσας αὐτοῦ τὸ ξυστόν, καὶ ἁρπάσας τὸν ἄνδρα σὺν τῇ πανοπλίᾳ ἐπιβὰς ἤδη τὸν αὐχένα αὐτοῦ κειμένου, τὴν μάχαιραν ἣν ὑπέζωστο ὑφαρπάσας, ἀπέκτεινε τὸν ὁπλίτην, ἐμισήθη δὲ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὁ δὲ ἀγνοῶν ὡς μισηθεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀθυμήσας ἀπέθανε:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.~

Περὶ Ὀρικάδμου, καὶ τῆς παλαίσεως:~

Ὅτι Ὀρίκαδμος πάλης ἐγένετο νομοθέτης, καθ᾽ ἑαυτὸν ἐπινοήσας τὸν σικελὸν τρόπον καλούμενον παλαίειν:~

Περὶ Ὀροιβαντίου ἐπῶν, καὶ Δάρητος, καὶ Μελισάνδρου:~

Ὅτι ἦν Ὀροιβαντίου Τροιζηνίου ἔπη πρὸ Ὁμήρου, ὥς φασιν οἱ Τροιζήνιοι λόγοι, καὶ τὸν Φρύγα δὲ Δάρητα, οὗ Φρυγίαν Ἰλιάδα ἔτι καὶ νῦν ἀποσωζομένην οἶδα, πρὸ Ὁμήρου καὶ τοῦτον γενέσθαι λέγουσι.

Μελίσανδρος ὁ Μιλήσιος Λαπιθῶν, καὶ κενταύρων μάχην ἔγραψεν:~

Περὶ Ἴκκου, καὶ πάλης:~

Ὅτι Ἴκκος ὁ Ταραντῖνος πάλης ὑπῆρξατο σωφρονέστερον τὸν τῆς ἀθλήσεως χρόνον διαζήσας, καὶ κεκολασμένῃ τροφῇ διαβιώσας,

καὶ Ἀφροδίτης ἀμαθὴς διατελέσας :~

Περὶ Ἀγαθοκλέους φαλακρώματος :~

Ἀγαθοκλέα φασὶ τὸν Σικελίας τύραννον γελοιότατα τὴν κεφαλὴν ἀσχημονεῖν, ψιλουμένης γὰρ αὐτῆς κατὰ μικρὰ ἀπορρεουσῶν αὐτῷ τῶν τριχῶν, ὁ δὲ αἰδούμενος περικάλυμμα κόμης ἐποιήσατο τὸν μυρρίνης στέφανον, καὶ ἦν περίβλημα τῆς ψιλώσεως, ᾔδεσαν μέντοι τὸ φαλάκρωμα Συρακούσιοι, καὶ τὴν ἐς αὐτὸν τῶν τριχῶν ἐπιβολὴν οὐκ ἠγνόουν. ἐσιώπων δὲ διὰ τὸ τῶν τολμημάτων αὐτοῦ, καὶ ἀσεβημάτων ἐμμανές :~

Περὶ τινῶν ἀδίκως ἱεροσυλίας κατακριθέντων :~

Ἔθυόν τινες ἐν Δελφοῖς, τούτοις ἐπιβουλεύοντες Δελφοὶ εἰς τὰ κανᾶ ἔνθα ἦν αὐτοῖς ὅ, τε λιβανωτὸς, καὶ τὰ πόπανα, ἐνέβαλον τῶν ἱερῶν χρημάτων λάθρα, λαβόντες οὖν αὐτοὺς ὡς ἱεροσύλους ἀπήγαγον ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ κατεκρήμνισαν κατὰ τὸν Δελφικὸν νόμον :~

Περὶ μοιχοῦ ~

Συνέβη τινὰ μοιχὸν ἁλῶναι ἐν Θεσπιαῖς, εἶτα ἤγετο διὰ τῆς ἀγορᾶς δεδεμένος, ἀφείλοντο δὲ αὐτὸν οἱ ἑταῖροι, ἐξήφθη δὲ στάσις, ἐξ ἧς συνέπεσε γενέσθαι φόνους πολλούς :~

Περὶ Λυσάνδρου, καὶ Ἀλκιβιάδου :~

Ἔλεγεν Ἐτεοκλῆς ὁ Λάκων, δύο Λυσάνδρους τὴν Σπάρτην μὴ ἂν ὑπομεῖναι, καὶ Ἀρχέστρατος ὁ Ἀθηναῖος ἔλεγε δύο Ἀλκιβιάδας τὴν τῶν Ἀθηναίων, οὕτως ἄρα αὐτῶν καὶ οἱ ἕτεροι ἦσαν ἀφόρητοι :~

Περὶ Ἱππάρχου τελευτῆς :~

Ἵππαρχος ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἁρμοδίου, καὶ Ἀριστογείτονος. ὅτι ἐν τοῖς Παναθηναϊκοῖς κομίσαι κανοῦν τῇ θεῷ, κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπιχώριον, οὐκ εἴασε τὴν ἀδελφὴν τὴν Ἁρμοδίου, οὐχ ὡς ἀξίαν οὖσαν :~

Περὶ τινῶν Ἀρίστων πενήτων, καὶ δῶρα μὴ προσιεμένων :~

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον, ἐπαινήτωσαν οὖν πλοῦτόν τινες, ἔτι μηδὲ τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους, οἷς ἡ πενία παρὰ πάντα τὸν βίον συνεκληρώθη, εἰσὶ δὲ οὗτοι, οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας, καὶ τοὺς φόρους δὲ τοῖς Ἕλλησι τάξας, ἀλλ' οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὔτε ἐν-

τάφια ἑαυτοῦ κατέλιπεν ἱκανά, καὶ φωκίων δὲ πένης ἦν, Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατὸν, ἠρώτα διὰ τίνα αἰτίαν μοι δίδωσιν, ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν ἡγεῖται ἀθηναίων καλὸν, καὶ ἀγαθὸν, οὐκοῦν ἔφη ἐασάτω με τοιοῦτον εἶναι:~

Καὶ ἐπαμεινώνδας δὲ ὁ πολύμνιδος πένης ἦν. ἰάσονος δὲ αὐτῷ πέμψαντος πεντήκοντα χρυσία, ὁ δὲ ἀδίκων ἔφη ἄρχεις χειρῶν, δανεισάμενος δὲ παρά τινος τῶν πολιτῶν πεντήκοντα δραχμὰς, ἐφόδιον εἰς πελοπόννησον ἐνέβαλε, πυθόμενος δὲ τὸν ὑπασπιστὴν αὐτοῦ χρήματα εἰληφέναι παρά τινος τῶν αἰχμαλώτων, ἐμοὶ μὲν εἶπεν ἀπόδος τὴν ἀσπίδα, σεαυτῷ δὲ πρίω καπηλεῖον, ἐν ᾧ καταζήσεις, οὐ γὰρ ἔτι κινδυνεύειν ἐθελήσεις πλούσιος γενόμενος.~

Πελοπίδας δὲ ἐπιτιμώντων αὐτῷ τῶν φίλων ὅτι χρημάτων ἀμελεῖ, πράγματος εἰς τὸν βίον λυσιτελοῦς, νὴ τὸν δία εἶπε λυσιτελὲς, ἀλλὰ Νικομήδει τούτῳ, δείξας χωλόν τινα καὶ ἀνάπηρον:~

Ὅτι Σκιπίων τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἔτη βιώσας, οὐδὲν οὔτε ἐπρίατο, οὔτε ἀπέδοτο, οὕτως ἄρα ὀλίγων ἐδεῖτο, ἀσπίδα δὲ αὐτῷ τινὸς ἐπιδείξαντος εὖ κεκοσμημένην, εἶπεν, ἀλλὰ τόν γε ῥωμαῖον ἄνδρα προσήκει ἐν τῇ δεξιᾷ τὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ ἀριστερᾷ:~

Ὅτι Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου πενέστατος ἦν. δέκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἑταίρων ὁ δὲ οὐ προσήκατο, εἰπὼν, ταῦτα με ἀναγκάσει αἰδούμενον ὑμᾶς, καταχαρίσασθαί τι τῶν δικαίων, μὴ αἰδούμενον δὲ, μηδὲ χαριζόμενον ὑμῖν, ἀχάριστον δόξαι:~

Περὶ Ζωΐλου:~

Ζωΐλος ὁ ἀμφιπολίτης ὁ καὶ εἰς Ὅμηρον γράψας, καὶ εἰς πλάτωνα, καὶ εἰς ἄλλους, πολυκράτους μὲν ἀκουστὴς ἐγένετο, οὗτος δὲ ὁ πολυκράτης καὶ τὴν κατηγορίαν ἔγραψε τὴν κατὰ Σωκράτους, ἐκαλεῖτο δὲ Ζωΐλος οὗτος, κύων ῥητορικός. ἦν δὲ τοιοῦτος. τὸ μὲν γένειον αὐτῷ καθεῖτο, κέκαρτο δὲ ἐν χρῷ τὴν κεφαλὴν, καὶ θοιμάτιον ὑπὲρ τὸ γόνυ ἦν, ἤρα δὲ ἀγορεύειν κακῶς, καὶ ἀπεχθάνεσθαι πολλοῖς σχολὴν εἶχε, καὶ ψογερὸς ἦν ὁ κακοδαίμων, ἤρετο οὖν αὐτόν τις τῶν πεπαιδευμένων, διὰ τί κακῶς λέγει πάντας, ὁ δὲ, ποιῆσαι γὰρ κακῶς βουλόμενος οὐ δύναμαι:~

Περὶ Διονυσίου τοῦ Σικελοῦ:~

Ὅτι Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπούδαζε, καὶ αὐτὸς ἰᾶτο, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαε, καὶ τὰ λοιπά:~

Περὶ πλακοῦντος Σωκράτει ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου πεμφθέντος:~

Πλακοῦντα ὁ Ἀλκιβιάδης μέγαν, καὶ ἐσκευασμένον κάλλιστα διέπεμψε Σωκράτει, ὡς οὖν ὑπὸ ἐρωμένου ἐραστῇ πεμφθὲν τὸ δῶρον ἐκκαυστικὸν πλακοῦντα, διαγανακτήσασα κατὰ τὸν αὐτῆς τρόπον, ἡ Ξανθίππη, ῥίψασα ἐκ τοῦ κανοῦ κατεπάτησε. γελάσας δὲ ὁ Σωκράτης, οὐκοῦν ἔφη, οὐδὲ σὺ μεθέξεις αὐτοῦ. εἰ δέ τις οἴεται περὶ μικρῶν με λέγειν λέγοντα ταῦτα, οὐκ οἶδεν ὅτι καὶ ἐκ τούτων ὁ σπουδαῖος δοκιμάζεται, ὑπερφρονῶν αὐτῶν, ἅπερ οὖν οἱ πολλοὶ λέγουσιν εἶναι κόσμον τραπέζης, καὶ δαιτὸς ἀναθήματα:~

Περὶ τοῦ ἐν Σικελίᾳ ὀξυδερκοῦς ἀνδρός:~

Ἄνδρα φασὶ Σικελιώτην τὸ βλέπειν ὀξὺ γενέσθαι ἐν Σικελίᾳ, ὥστε αὐτὸν ἐκ τοῦ Λιλυβαίου εἰς Καρχηδόνα τείναντα τὸν ὀφθαλμὸν, μηδὲν τὰς ὄψεις σφάλλεσθαι, καὶ ἀποδείξειν λέγουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν νεῶν τῶν ἀναγομένων ἐκ Καρχηδόνος, καὶ οὐκ ἐψεύσατο οὐδεμιᾶς:~

Αἰλιανοῦ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀσπασίας.

Α'

Σπασία ἡ Ἑρμοτίμου θυγάτηρ ἡ φωκαῒς ἐτράφη μὲν ἐν ὀρφανίᾳ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀποθανούσης ἐν ὠδῖσιν. ἐκ δὴ τούτων ἐν πενίᾳ μὲν ἐτράφη ἡ Ἀσπασία σωφρόνως μέντοι, καὶ καρτερῶς, ὄνειρος δὲ αὐτῇ συνεχῶς ἐπεφοίτα, καὶ ἐμαντεύετο αὐτῇ χρηστὸν. τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, ὅτι καλῷ καὶ ἀγαθῷ συνέσται ἀνδρί, παῖς δ' ἔτι οὖσα, γίνεται αὐτῇ κατὰ τοῦ προσώπου φῦμα ὑπ' αὐτὸ τὸ γένειον. καὶ ἦν ἰδεῖν μοχθηρὸν, καὶ ἐλύπει τόν τε πατέρα, καὶ τὴν παῖδα. δείκνυσιν οὖν αὐτὴν ὁ πατὴρ ἰατρῷ, ὁ δὲ ὑπέσχετο ἰάσασθαι, εἰ λάβοι τρεῖς στατῆρας. ὁ δὲ ἔφατο μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἰατρὸς μηδὲ αὐτὸς εὐπορεῖν φαρμάκου φησίν. καὶ ἠνιᾶτο ὥσπερ εἰκὸς ἐπὶ τούτοις ἡ Ἀσπασία, καὶ ἀπελθοῦσα ἔξω ἔκλαεν ἔχουσα ἐν τοῖς γόνασι κάτοπτρον, καὶ ὁρῶσα ἑαυτὴν ἐν αὐτῷ, σφόδρα ἤλγει. ἀδείπνῳ δὲ οὔσῃ ὑπὸ τῆς ἀνίας, ἀφικνεῖταί οἱ εὖ μάλα εὔκαιρος ὕπνος. καὶ ἅμα τῷ ὕπνῳ ἡ περιστερὰ παραγίνεται. καὶ γενομένη γυνὴ, θάῤῥει εἶπε, καὶ μακρὰ χαίρειν εἰποῦσα ἰατροῖς τε αὐτοῖς, καὶ φαρμάκοις, σὺ δὲ τὸν τῆς Ἀφροδίτης στεφάνων τῶν ῥοδίνων ὅσοι ἂν ὦσιν ἤδη αὖοι, τρίβουσα ἐπίπαττε τῷ φύματι. ταῦτα ἀκούσασα ἡ παῖς, καὶ δράσασα, τὸ φῦμα ἠφανίσθη. καὶ ἡ Ἀσπασία καλλίστη τῶν συμπαρθένων ἦν αὖθις, παρὰ τῆς καλλίστης τῶν θεῶν τὴν ὥραν ἀπολαβοῦσα, καὶ χαρίτων μὲν ἀφθονίαν εἶχεν ὡς οὐκ ἄλλη παρθένος τῶν τότε. ἦν δὲ καὶ τὴν κόμην ξανθὴ, καὶ οὔλη τὰς τρίχας ἠρέμα. ὀφθαλμοὺς δὲ εἶχε μεγίστους, ὀλίγον δὲ ἦν καὶ ἐπίγρυπος, τὰ δὲ ὦτα εἶχε βραχύτατα, ἦν δὲ αὐτῇ καὶ δέρμα ἁπαλὸν, ἐῴκει δὲ ἡ χροιὰ ἡ κατὰ τοῦ προσώπου ῥόδοις. διὰ ταῦτά τοι οἱ Φωκαεῖς ἔτι παιδίον οὖσαν ἐκάλουν Μιλτὼ, ὑπέφαινε δὲ καὶ τὰ χείλη ἐρυθρὰ, καὶ οἱ ὀδόντες λευκότεροι χιόνος ἦσαν, ἦν δὲ καὶ τὰ σφυρὰ ἀγαθὴ, καὶ οἷα Ὅμηρος λέγει τὰς ὡραιοτάτας γυναῖκας καλ-

τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν, καλλισφύρους ὀνομάζων, φώνημα δὲ εἶχεν ἡδὺ, καὶ ἁπαλὸν, εἶπεν ἄν τις λαλούσης αὐτῆς ἀκούειν σειρῆνος, πολυπραγμοσύνης δ' ἁπάσης γυναικείας, καὶ περιεργίας ἀπήλλακτο. ὁ μὲν γὰρ πλοῦτος φιλεῖ χορηγεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα, πενομένη δὲ ἐκείνη καὶ τρεφομένη ὑπὸ πατρὶ, καὶ αὐτῷ πένητι, περίεργον μὲν οὐδὲν, οὐδὲ περιττὸν εἰς τὸ εἶδος ἠράνιζεν. ἀφίκετο δέ ποτε παρὰ κῦρον τὸν Δαρείου, καὶ Παρυσάτιδος, ἡ Ἀσπασία τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξου οὐχ ἑκοῦσα, οὐδὲ ἑκόντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς ἀποπέμψαντος, ἀλλὰ γὰρ πρὸς βίαν, οἷαι πολλάκις ἁλώτησαν ἢ πόλεων ἁλουσῶν, ἢ τυράννων βιασαμένων, ἢ Σατραπῶν πολλάκις. εἷς οὖν τῶν Κύρου Σατραπῶν μετὰ καὶ ἄλλων παρθένων ἀνήγαγεν αὐτὴν πρὸς Κῦρον, καὶ τάχιστα τῶν ἄλλων παλλακίδων προετιμήθη, διά τε ἤθους ἀφελὲς, καὶ τοῦ τρόπου τὸ αἰδῆμον, καὶ ὅτι ἀπεριέργως καλὴ ἦν, συνεμάχετο δὲ πρὸς τὸ ὑπερφιλεῖσθαι, καὶ ὅτι σύνεσιν εἶχε. πολλάκις γοῦν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπειγόντων ἐχρήσατο αὐτῇ συμβούλῳ Κῦρος, καὶ πεισθεὶς οὐ μετέγνω, ὡς δὲ ἤχθη τὸ πρῶτον πρὸς Κῦρον ἡ Ἀσπασία, ἔτυχε μὲν ἀπὸ δείπνου ὤν, καὶ πίνειν ἔμελλε κατὰ τὸν τρόπον τὸν περσικόν. μετὰ γὰρ τὸ ἐμπλησθῆναι τροφῆς οἱ πέρσαι τῷ, τε οἴνῳ, καὶ ταῖς προπόσεσιν εὖ μάλα ἀποσχολάζουσιν, οἱονεὶ πρὸς τὸν πότον, ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι. μεσοῦντος οὖν τοῦ πότου, τέσσαρες παρθένοι παράγονται τῷ Κύρῳ ἑλληνικαί, ἐν δὲ ταῖς, καὶ ἡ φωκαῒς Ἀσπασία ἦν. ἦσαν δὲ κάλλιστα διεσκευασμέναι, αἱ μὲν γὰρ τρεῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων γυναικῶν αἳ ἔτυχον αὐταῖς συνανελθοῦσαι, διαπεπλεγμέναι τε ἦσαν τὰς κόμας, καὶ διαπεποικιλμέναι τὰ πρόσωπα ἐντρίμμασι καὶ φαρμάκοις. ἦσαν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τροφέων δεδιδαγμέναι, ὅπως τε ὑποδραμεῖν χρὴ τὸν Κῦρον, καὶ τίνα τρόπον θωπεῦσαι, καὶ προσιόντα μὴ ἀποστραφῆναι, καὶ ἁπτομένου μὴ δυσχερᾶναι, καὶ φιλοῦντος ὑπομεῖναι, ἑταιρικὰ δὲ μάλα μαθήματα, καὶ διδάγματα, γυναικῶν καπηλικῶς τῷ κάλλει χρωμένων ἔργα. ἔσπευδον οὖν ἄλλη ἄλλην ὑπερβαλέσθαι τῷ κάλλει. ἡ δὲ Ἀσπασία, οὔτε ἐνδῦναι πολυτελῆ χιτῶνα ἐβούλετο, οὔτε περίβλημα περιβαλέσθαι ποικίλον ἠξίου, οὔτε λούσασθαι ὑπέμενεν, ἀνευφημήσασα δὲ θεοὺς πάντας, ἐκάλει ἑλληνικοὺς, καὶ ἐλευθερίους τοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα ἐβόα, καὶ κατηρᾶτο ἑαυτῇ

καὶ τῷ πατρὶ, δουλείαν σαφῆ, καὶ ὁμολογημένην ὑπομένειν πι-
στεύουσα, τὴν ἔξω τῆς συνηθείας περὶ τὸ σῶμα στολήν τε ἅμα, καὶ
περίεργον κατασκευήν. ῥαπισθεῖσα δὲ πρὸς ἀνάγκην ἐνέδυ, καὶ
εἶκε τοῖς ἐπιτάγμασιν ἀλγοῦσα, ὅμως οὐ παρθενικὰ ἀλλ' ἑταιρι-
κὰ πράττειν ἐβιάζετο. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι παρελθοῦσαι ἀντέβλεπον
τῷ κύρῳ, καὶ ὑπεμειδίων, καὶ φαιδρότητα προσεποιοῦντο. ἥ γε
μὴν Ἀσπασία ἑώρα κάτω, καὶ ἐρυθημάτων εὖ μάλα φλογώ-
δων ἐνεπίμπλατο αὐτῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπεπλήρωντο οἱ ὀφθαλ
μοὶ δακρύων, καὶ ἐκ παντὸς αἰδουμένη τοῦ τρόπου δήλη ἦν. ἐπεὶ
δὲ ἐκέλευσε πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀνθρώπους καθίσαι, αἱ μὲν ἐπείσθη-
σαν καὶ πάνυ εὐκόλως. ἡ δὲ φωκαῒς τῷ προστάγματι οὐδὲ προ-
σεῖχεν, ἕως αὐτὴν ὁ ἀπάγων σατράπης πρὸς βίαν ἐκάθισεν. ἁπτο-
μένου δὲ τοῦ κύρου, καὶ διασκοποῦντος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐταῖς, καὶ
τὰς παρειὰς, καὶ τοὺς δακτύλους, αἱ μὲν ἠνείχοντο, ἡ δὲ οὐχ ὑπέμε-
νεν, ἄκρᾳ γοῦν τῇ χειρὶ μόνον τοῦ κύρου προσαψαμένου, ἐξεβόησέ τε
καὶ ἔφατο αὐτὸν οἰμώξεσθαι τοιαῦτα δρῶντα. ὑπερήσθη τούτοις
ὁ κῦρος, ἐπανισταμένης τε αὐτῆς, καὶ πειρωμένης φεύγειν, ἐπεὶ καὶ
τῶν μαζῶν προσήψατο, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν ὑπερηγάσθη τὴν εὐγέ-
νειαν οὐ περσικῶς ὁ τοῦ Δαρείου, ἀλλὰ καὶ ἀποβλέψας πρὸς τὸν
ἀγοραστὴν, ταύτην μόνην ἔφη ἐλευθέραν, καὶ ἀδιάφθορον ἤγαγες.
αἱ δὲ λοιπαὶ καπηλικῶς ἔχουσι, καὶ τοῦ εἴδους ἔτι, καὶ τοῦ τρόπου
μᾶλλον. ἐκ δὴ τούτων ὁ κῦρος πλέον ταύτην ἠγάπησεν, αἷς ὡμί-
λησέ ποτε ἀνθρώποις, χρόνῳ δ' ὕστερον ὑπερηράσθη μὲν ταύτης ὁ κῦ
ρος, ἀντηρᾶτο δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνης. καὶ ἐς τοσοῦτον ἀμφοῖν ἡ φι-
λία προῆλθεν, ὡς ἐγγὺς ἰσοτιμίας εἶναι, καὶ μὴ ἀπᾴδειν ἑλλη-
νικοῦ γάμου ὁμονοίας τε, καὶ σωφροσύνης. ἀφίκετο οὖν τοῦ εἰς
Ἀσπασίαν ἔρωτος, καὶ εἰς ἰωνίαν τὸ κλέος, καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα
πᾶσαν. πεπλήρωτο δὲ καὶ ἡ πελοπόννησος τῶν ὑπὲρ κύρου τε, καὶ
ἐκείνης λόγων. ἀλλὰ καὶ εἰς βασιλέα τὸν μέγαν ἧκεν ἡ δόξα. πε-
πίστευτο γοῦν δὴ ὅτι γυναικὸς ἄλλης μετ' αὐτὴν οὐκ ἠξίου πειραθῆ-
ναι κῦρος, ἐκ δὴ τούτων εἰσῄει τὴν Ἀσπασίαν μνήμη τῶν ἀρχαίων
φασμάτων, περιστερᾶς τε ἐκείνης, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λόγων, καὶ ὅσα
προεῖπεν ἡ θεός, καὶ ἐπίστευεν αὐτὴν ἐξ ἀρχῆς μελεδωνὸν αὐτῆς γεγο-
νέναι, καὶ ἔθυε τῇ ἀφροδίτῃ τελεστήρια, καὶ χαριστήρια. πρῶτον μὲν οὖν
εἴδωλον χρυσοῦν ἀρκούντως μεγέθους ἔχον, αὐτῇ κατεσκεύασεν,

ἐνενοεῖτο δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἀφροδίτης εἶναι, καὶ πελειάδα αὐτῇ
παρέστησε λιθοκόλλητον. καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν θυσίαις τε ἱλεοῦ-
το, καὶ εὐφημίαις, ἀπέπεμψε δὲ καὶ Ἑρμοτίμῳ τῷ πατρὶ δῶρα
πολλὰ, καὶ καλὰ, καὶ πλούσιον αὐτὸν ὑπέφηνε. σωφροσύνῃ τε διέ-
ζη, ὡς αἱ ἑλληνίδες γυναῖκες λέγουσι, καὶ αἱ περσίδες. ὅρμος ἐκο-
μίσθη ποτὲ κύρῳ ἐκ θετταλίας, πέμψαντος τὸν ὅρμον Σκόπα τοῦ
νεωτέρου, τοῦ δὲ Σκόπα κεκόμισται ἐκ Σικελίας τὸ δῶρον. ἐδόκει δὲ
ὁ ὅρμος θαυμαστῇ τινι τέχνῃ, καὶ ποικιλίᾳ ἐξειργάσθαι, πάντων
οὖν οἷς ἔδειξεν αὐτὸν ὁ κῦρος θαυμαζόντων, ὑπερησθεὶς τῷ κειμη-
λίῳ, παραχρῆμα εἰς Ἀσπασίαν ἀφίκετο μεσούσης ἡμέρας, καὶ κα-
ταλαβὼν αὐτὴν καθεύδουσαν ὑποδὺς ὑπὸ θοιμάτιον, καὶ πα-
ρακλιθεὶς ἠρέμα, ἀψοφητὶ ἔμενεν, αὐτὸς μὲν ἀτρεμῶν. ἐκείνη δὲ
ἐκάθευδεν. ἐπεὶ δὲ διυπνίσθη, καὶ ἐθεάσατο τὸν Κῦρον, περιπλα-
κεῖσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο αὐτόν. ὁ δὲ,
ἐξελὼν ἐκ τοῦ κιβωτίου τὸν ὅρμον, ἔδειξεν, ἐπειπὼν ὅτι ἄξιός ἐστιν
οὗτος ἢ θυγατρὸς βασιλέως ἢ μητρός. τῆς δὲ ὁμολογούσης, ἰδοὺ
δίδωμί σοι τοίνυν φησὶν αὐτὸν ἔχειν κτῆμα, καὶ μοι ὡς ἔχεις περι-
θεμένη δεῖξον τὸν τράχηλον. ἡ δὲ οὐχ ἡττήθη τοῦ δώρου, ἀλλ' εὖ μάλα
σοφῶς, καὶ πεπαιδευμένως ἀπεκρίνατο. καὶ πῶς ἔφη τολμήσω
Παρυσάτιδος δῶρον ἄξιον τῆς τεκούσης σε περιθέσθαι αὐτή, ἀλλὰ
τοῦτον μὲν ἀπόπεμψον ἐκείνῃ κῦρε, ἐγὼ δέ σοι καὶ ἄνευ τούτου πα-
ρέξω καλὸν τὸν τράχηλον. Ἀσπασία μὲν οὖν μεγαλοφρόνως, καὶ
ὑπὲρ τὰς γυναῖκας βασιλικῶς τὰ ἐναντία ἔδρασεν, ἤπερ εἰώθα-
σι γυναῖκες δρᾶν. φιλόκοσμοι γάρ εἰσι δειναί. ὁ δὲ κῦρος ἡσθεὶς
τῇ ἀποκρίσει, τὴν μὲν Ἀσπασίαν κατεφίλησεν, αὐτὰ δὲ ἕκαστα τε
τῶν πραχθέντων, καὶ τῶν λεχθέντων εἰς ἐπιστολὴν ἐγγράψας, ἀ-
πέπεμψε πρὸς τὴν μητέρα σὺν τῷ ὅρμῳ. καὶ ἡ Παρύσατις λαβοῦ-
σα τὸ δῶρον, οὐδὲν ἔλαττον ἥσθη τοῖς ἐπεσταλμένοις, ἢ τῷ χρυσῷ.
καὶ ὑπὲρ τούτων ἠμείψατο τὴν Ἀσπασίαν μεγάλοις δώροις, καὶ βα-
σιλικοῖς, ηὔφρανε γὰρ αὐτὴν μάλιστα ἐκεῖνο, ὅτι καίτοι πάνυ σφό-
δρα εὐδοκιμοῦσα παρὰ τῷ παιδὶ αὐτῆς ἡ Ἀσπασία, ὅμως ἐν τῷ
φιλεῖσθαι ὑπὸ Κύρου, ἐβούλετο τῆς κῦρον τεκούσης ἡττᾶσθαι, ἐπῄ-
νεσε μὲν οὖν Ἀσπασία τὰ δῶρα, οὐ μὴν ἔφατο αὐτῶν δεῖσθαι, ἐ-
πεὶ καὶ χρήματα ἧκεν αὐτῇ μετὰ δώρων πάμπολλα. ἀπέστειλε
δὲ κύρῳ εἰποῦσα, πολλοὺς ἀνθρώπων τρέφοντί σοι, χρήσιμα ἂν ταῦτα

λυσιτελῆ. ἐμοὶ δὲ σὺ ἀρκεῖς φιλούμενος, καὶ κόσμος μοι εἶναι. καὶ ἐκ τούτων οὖν ὥσπερ εἰκὸς τὸν Κῦρον ἐξέπληξε. καὶ ἀναμφιλόγως ἐθαυμάζετο ἤδε ἡ γυνή, καὶ διὰ τὸ κάλλος τὸ τοῦ σώματος, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, ὅτε δὲ ἀνῃρέθη Κῦρος ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μάχῃ, καὶ ἑάλω τὸ στρατόπεδον τοῦ Κύρου, μετὰ καὶ τῶν ἄλλων λαφύρων, καὶ αὐτὴ ἑάλω, οὐκ εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχεν ἐμπεσοῦσα εἰς τοὺς πολεμίους. ἀλλ᾽ ἀνεζήτησεν αὐτὴν σὺν πολλῇ τῇ φροντίδι ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης. ᾔδει γὰρ αὐτῆς τὸ κλέος, καὶ τὴν ἀρετήν. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἤγαγον δεδεμένην, ἠγανάκτει, καὶ τοὺς μὲν τοῦτο δράσαντας εἰς δεσμοτήριον ἐνέβαλε. προσέταξε δὲ αὐτῇ δοθῆναι κόσμον πολυτελῆ. ἡ δὲ ἀκούσασα, καὶ ποτνιωμένη, καὶ δακρύουσα, ὑπὸ πολλοῖς ἐβιάσθη τὴν ἐκ βασιλέως στολὴν ἐνδῦναι, ἐθρήνει γὰρ ἰσχυρῶς τὸν Κῦρον. ἐνδῦσα δέ, ἐφάνη καλλίστη γυναικῶν. καὶ παραχρῆμα ὁ Ἀρταξέρξης ἐφλέγετο, καὶ κατετήκετο, καὶ πρώτην γε τῶν γυναικῶν ἦγεν, καὶ εἰς ὑπερβολὴν ἐτίμα. δι᾽ ὧν ἔσπευδεν αὐτῇ χαρίζεσθαι, θαρρῶν ὅτι Κύρου μὲν ἀναπείσει ἐπιλαθέσθαι αὐτήν, διδάξει δ᾽ ὅσον αὐτὸν φιλεῖν οὐδὲν ἐκείνου ἧττον, καὶ ἔτυχε μὲν τῆς ἐλπίδος ὀψὲ καὶ βραδέως. δεινὴ γὰρ ἡ εἰς Κῦρον εὔνοια ἐντακεῖσα τῇ Ἀσπασίᾳ δυσέκνιπτον ὥσπερ μάλιστα τὸ φίλτρον ἐνείργαστο αὐτῇ. χρόνῳ δὲ ὕστερον Τηριδάτης ὁ εὐνοῦχος ἀποθνήσκει, κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ὡραιότατος γενόμενος, κατέστρεψε δὲ οὗτος ἄρα τὸν βίον μειρακιούμενος, καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχων, ἐλέγετο δὲ αὐτοῦ ἐρᾶν ὁ βασιλεὺς σφοδρότατα. ἐκ δὴ τούτων ἐπένθει βαρύτατα, καὶ δριμύτατα ἤλγει, καὶ δημοσίᾳ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν πένθος ἦν, χαριζομένων ἁπάντων βασιλεῖ τούτῳ. ἐτόλμα τε οὐδεὶς αὐτῷ προσελθεῖν, οὐδὲ παραμυθήσασθαι, καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. τριῶν δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, στολὴν ἀναλαβοῦσα ἡ Ἀσπασία πενθικὴν ἀπιόντος τοῦ βασιλέως ἐπὶ λουτρόν, ἔστη δακρύουσα, καὶ ὁρῶσα εἰς γῆν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἐξεπλάγη, καὶ ἤρετο τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεως, καὶ ἐκείνη φησί, λυπούμενόν σε βασιλεῦ, καὶ ἀλγοῦντα ἀφῖγμαι παραμυθήσασθαι, εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν, εἰ δὲ χαλεπαίνεις ἀπαλλάττομαι ὀπίσω, ὑπερήσθη τῇ κηδεμονίᾳ ὁ Πέρσης, καὶ προσέταξεν εἰς τὸν θάλαμον ἀνελθοῦσαν ἀναμεῖναι αὐτόν, ἡ δὲ ἔδρασε ταῦτα. ἐπεὶ δὲ ἐπανῆλ-

θε, τὴν τοῦ Εὐνούχου στολὴν ἐνδῦσα τῇ μελαίνῃ περιῆψε τῇ Ἀσπασίᾳ, καί πως ἔπρεψεν αὐτῇ καὶ τὰ τοῦ μειρακίου, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ τῆς ὥρας αὐτῇ πρὸς τὸν ἐραστὴν ἐξέλαμψεν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐχειρώθη τούτοις ἐκεῖνος, ἠξίωσεν αὐτὴν ἔστ' ἂν ἀπομαρανθῇ τοῦ πένθους αὐτῷ ἡ ἀκμὴ, οὕτως ἐσταλμένην ὡς αὐτὸν παριέναι αὐτήν. καὶ ἐκείνη χαριζομένη ἐπείθετο αὐτῷ. καὶ μόνη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, οὐ γυναικῶν μόνον φασὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ βασιλέως υἱῶν, καὶ τῶν συγγενῶν παρεμυθήσατο Ἀρταξέρξην, καὶ τὸ ἐκ τῆς λύπης ἰάσατο πάθος, εἴξαντος τοῦ βασιλέως τῇ κηδεμονίᾳ, καὶ τῇ παραμυθίᾳ πεισθέντος συνετῶς :~

Περὶ Μουσῶν :~

Οὐδεὶς οὔτε πλάστης, οὔτε γραφεὺς τῶν Διὸς θυγατέρων τὰ εἴδη παρέστησεν ἡμῖν ὡπλισμένα, ὁμολογεῖ δὲ τοῦτο ὅτι δεῖ τὸν ἐν Μούσαις βίον, εἰρηνικόν τε ἅμα, καὶ πρᾶον εἶναι :~

Περὶ Ἐπαμεινώνδου, καὶ Δαϊφάντου, καὶ Ἰολαΐδου :~

Ἐπαμεινώνδας ὅτε ἐτρώθη ἐν Μαντινίᾳ καιρίαν, ἐς τὴν σκηνὴν κομισθεὶς ἔτι ἔμπνους Δαΐφαντον ἐκάλει, ἵνα ἀποδείξῃ στρατηγόν, οἱ δὲ ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα, εἶτα Ἰολαΐδαν καλεῖν διὰ ταχέων ἠξίου, ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλέχθη τεθνάναι, συνεβούλευσε διαλύσασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ φιλίαν θέσθαι, ὡς μηκέτι στρατηγοῦ καταλαμβανομένου ἐν Θήβαις :~

Περὶ Σεσώστριδος :~

Φασὶν Αἰγύπτιοι Σέσωστριν παρὰ Ἑρμοῦ τὰ νοήματα ἐκμουσωθῆναι :~

Περὶ Λαΐδος :~

Ὅτι Λαῒς ἡ ἑταίρα ὡς φησιν Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος, καὶ Ἀξίνη ἐκαλεῖτο, ἤλεγχε δὲ αὐτῆς τὸ ἐπώνυμον τοῦτο, τὴν τοῦ ἤθους ἀγριότητα :~

Περὶ Μαρίου, καὶ Κάτωνος, πατέρων :~

Ὅτι γελᾶν ἔξεστιν ἐπὶ τοῖς μεγάλα φρονοῦσι διὰ τοὺς πατέρας, εἴγε ἐν Ῥωμαίοις μὲν Μαρίου τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα. Κάτωνος δὲ τοῦ πρεσβύτου καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα ἀναζητεῖν χρή :~

Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἡφαιστίωνος :~

Ὅτι Ἀλέξανδρος τὸν Ἀχιλλέως τάφον ἐστεφάνωσε, καὶ Ἡφαιστίων

τὸν τοῦ πατρόκλου, αἰνιττόμενος ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἐρώμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὥσπερ Ἀχιλλέως ὁ Πάτροκλος:~

Περὶ Κλεομένους ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ Ἀρχωνίδου:~

Κλεομένης ὁ λάκων τῶν ἑταίρων τῶν αὐτοῦ παραλαβὼν Ἀρχωνίδην, κοινωνὸν ἐποιεῖτο τῶν πραγμάτων, ἐπώμνυε δὲ εἰ κατάσχοι, πάντα σὺν τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ πράξειν, κατασχὼν δὲ τὴν ἀρχὴν ἀποκτείνας τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἀποκρίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ μέλιτι ἐν σκεύει ἐμβαλὼν, ὁπότε μέλλοι τι πράττειν, τῷ ἀγγείῳ προσκύψας ἔλεγεν ὅσα ἔπραττε, λέγων μὴ παρασπονδεῖν μήδε ἐπιορκεῖν, βουλεύεσθαι δὲ μετὰ τῆς Ἀρχωνίδου κεφαλῆς:~

Πῶς ὁ Τιμησίας ἑκὼν ἀπῆλθε τῆς πατρίδος:~

Τιμησίας ὁ κλαζομένιος καλῶς ἐξηγήσατο τῶν κλαζομενίων, ἦν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὅσγε μὴν εἴωθε καταχύειν τὸν τοιούτων φθόνος, καὶ τοῦ Τιμησίου κατεκράτει, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγον ἔμελλε φθονουμένῳ αὐτῷ, τῆς δὲ πατρίδος ἐκεῖνο αὐτὸν ἐξελάσαι φασί. παρῄει διὰ διδασκαλείου, οἱ δὲ παῖδες ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἔπαιζον, γίνεται δὲ δύο παίδων ὑπὲρ γραμμῆς φιλοτιμία, καὶ ὁ εἷς ἐπώμοσεν, οὕτω ἐγὼ Τιμησίου τὸν ἐγκέφαλον ἐξαράξαιμι, τοῦτο ἐκεῖνος ἀκούσας, καὶ ὑπολαβὼν ἀκρατῶς ἔχειν φθόνου, καὶ δεινῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν μεμισῆσθαι, εἴγε καὶ οἱ παῖδες αὐτὸν μισοῦσι, μήτι γε οἱ ἄνδρες, ἀπῆλθεν ἑκὼν τῆς πατρίδος:~

Ὅτι πρῶτοι ἔκοψαν Αἰγινῆται νόμισμα:~

Αἰγινῆταί ποτε ἐδυνήθησαν τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ἕλλησιν, εὐφορίαν πολλὰ χρόνων, καὶ εὐκαιρίαν λαχόντες, δύναμιν γὰρ ναυτικὴν εἶχον, καὶ ἦσαν μέγιστοι, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς περσικοῖς ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ διὰ ταῦτα τῶν ἀριστείων ἠξιώθησαν, καὶ πρῶτοι νόμισμα ἐκόψαντο, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκλήθη νόμισμα αἰγιναῖον:~

Περὶ Παλλαντίου λόφου, καὶ πυρετοῦ ναοῦ, καὶ βωμοῦ:~

Ὅτι Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Παλλαντίῳ, πυρετοῦ καὶ νεὼν, καὶ βωμὸν ἱδρύσαντο:~

Περὶ τοῦ ἐν κρήτῃ συλληφθέντος μοιχοῦ:~

Ὅτι ἐν κρήτῃ ἐν γορτύνῃ μοιχὸς ἁλοὺς ἤγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ ἐστεφανοῦτο ἐρίῳ ἐλεγχθεὶς, τὸ δὲ στεφάνωμα κατηγόρει αὐτοῦ, ὅτι ἄνανδρός ἐστι, καὶ γύννις, καὶ εἰς γυναῖκας καλὸς, καὶ ἐπὶ πράσει το-

δημοσίᾳ εἰς στατῆρας πεντήκοντα, καὶ ἀτιμότατος ἦν, καὶ οὐδενὸς οἱ μετῆν τῶν κοινῶν.~

Πῶς ἡ Γνάθαινα ἑταίρα κατεσίγασε λάλον :~

Ἀφίκετο ἐξ Ἑλλησπόντου παρὰ τὴν ἑταίραν τὴν Ἀττικὴν τὴν Γνάθαιναν ἐραστὴς κατὰ κλέος αὐτῆς, παρὰ πότον οὖν πολὺς ἦν λαλῶν, καὶ ἐδόκει φορτικός, ὑπολαβοῦσα οὖν ἡ Γνάθαινα, εἶτα οὐ σὺ μέντοι λέγεις εἶπεν, ἥκειν ἐξ Ἑλλησπόντου, τοῦ δὲ ὁμολογήσαντος, καὶ πῶς εἶπεν οὐκ ἔγνως τῶν ἐκεῖ πόλεων τὴν πρώτην, τοῦ δὲ εἰπόντος, καὶ τίς ἐστιν, ἡ δὲ ἀπεκρίνατο σίγειον, καὶ ἐμμελῶς διὰ τοῦ ὀνόματος Κατεσίγασεν αὐτόν:~

Περὶ τινῶν τὸ σῶμα ὡραίων :~

Ἐρασμιώτατον καὶ ὡραιότατον φασίν, Ἑλλήνων μὲν γενέσθαι Ἀλκιβιάδην, Ῥωμαίων δὲ Σκιπίωνα, καὶ Δημήτριον τὸν πολιορκητὴν λέγουσιν ὥρας ἀμφισβητῆσαι. Ἀλέξανδρον δὲ τὸν Φιλίππου ἀπραγμόνως ὡραῖον λέγουσι γενέσθαι. τὴν μὲν γὰρ κόμην ἀνασεσύρθαι αὐτῷ, ξανθὴν δὲ εἶναι, ὑπαναφύεσθαι δέ τι ἐκ τοῦ εἴδους φοβερὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος ὅταν τοὺς καλοὺς θέλῃ ἐλέγξαι, δένδροις αὐτοὺς παραβάλλει. ὃ δ᾽ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος.~

Περὶ ἀρίστων τινῶν τοῖς παιδίοις τερπομένων :~

Τὸν Ἡρακλῆ λέγουσι, τὰς ἐν τοῖς ἄθλοις σπουδὰς διαναπαύειν ταῖς παιδιαῖς, ἔπαιζε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. τοῦτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται ποιήσας τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα. παίζω μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ, λέγει δὲ τοῦτο παιδίον κατέχων, καὶ Σωκράτης δὲ κατελήφθη ποτὲ ὑπὸ Ἀλκιβιάδου παίζων μετὰ Λαμπροκλέους ἔτι νηπίου :~

Ἀγησίλαος δὲ κάλαμον περιβάς, ἵππευε μετὰ τοῦ υἱοῦ παιδὸς ὄντος, καὶ πρὸς τὸν γελάσαντα εἶπε, νῦν μὲν σιώπα, ὅταν δὲ γένῃ πατὴρ αὐτός, τότε ἐξαγορεύσεις πρὸς τοὺς πατέρας. ἀλλὰ καὶ Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος πολιτικός τε, καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ γενόμενος πολλοὺς ἔχων οἰκέτας, τοῖς αὐτῶν παιδίοις πάνυ σφόδρα ἐτέρπετο μετὰ τῶν οἰκοτρίβων παίζων, μάλιστα δὲ ἐφίλει τέρπεσθαι αὐτοῖς ἐν τοῖς συμποσίοις :~

Τίσι

τίσι δι' ἀρετὴν ἀπήχθετο ὁ Ἀλέξανδρος :~

Ὅτι ἀπήχθετο Περδίκκᾳ Ἀλέξανδρος, ὅτι ἦν πολεμικὸς, Λυσιμάχῳ δὲ ἐπεὶ στρατηγεῖν ἀγαθὸς, Σελεύκῳ δὲ ὅτι ἀνδρεῖος ἦν, Ἀντιγόνου δὲ αὐτὸν ἐλύπει τὸ φιλότιμον, Ἀττάλου δὲ τῷ ἡγεμονικῷ ἤχθετο, Πτολεμαίου δὲ τῷ δεξιῷ :~

Περὶ Δημητρίου εἰς ἑταίρας οἰκίαν φοιτῶντος :~

Ὅτι Δημήτριος τοσούτων ἐθνῶν ἡγεμονεύων, ἐφοίτα εἰς Λαμίας τῆς ἑταίρας σὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ φορῶν τὸ διάδημα, αἴσχιστον μὲν οὖν ἦν αὐτῷ, καὶ οἴκαδε μεταπέμψασθαι τὴν ἄνθρωπον, ὁ δὲ τῇ ἐκείνῃ ἐφοίτα φιλοφρόνως. ἀλλ' ἔγωγε Θεόδωρον τὸν αὐλητὴν προτιμήσαιμι τοῦ Δημητρίου, ἐπεὶ τὸν Θεόδωρον μετεπέμπετο ἡ Λάμια, ὁ δὲ ὑπερεῖδε τὴν κλῆσιν :~

Ὅτι Φάων ὡραῖος ἦν :~

Τὸν Φάωνα κάλλιστον ἀνθρώπων ὄντα ἡ Ἀφροδίτη ἐν θριδακίναις ἔκρυψε, λόγος δὲ ἕτερος ὅτι ἦν πορθμεὺς, καὶ εἶχε τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα. ἀφικνεῖτο δέ ποτε ἡ Ἀφροδίτη διαπλεῦσαι βουλομένη, ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο οὐκ εἰδὼς ὅστις ἦν, καὶ σὺν πολλῇ φροντίδι ἤγαγεν ὅποι ποτὲ ἐβούλετο. ἀνθ' ὧν ἡ θεὸς ἔδωκεν ἀλάβαστρον αὐτῷ, καὶ εἶχεν αὐτὴ μύρον ᾧ χριόμενος ὁ Φάων ἐγένετο ἀνθρώπων κάλλιστος, καὶ ἤρων γε αἱ γυναῖκες αὐτοῦ αἱ Μυτιληναίων. τά γε μὴν τελευταῖα ἀπεσφάγη μοιχεύων ἁλούς :~

Περὶ Σαπφοῦς :~

Τὴν ποιήτριαν Σαπφὼ τὴν Σκαμανδρωνύμου θυγατέρα, ταύτην καὶ Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος σοφὴν ἀναγράφει. πυνθάνομαι δὲ ὅτι καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Λέσβῳ ἐγένετο Σαπφὼ, ἑταίρα οὐ ποιήτρια :~

Περὶ ἀηδόνος, καὶ χελιδόνος :~

Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν, τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν, καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ, τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θρᾴκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ ἄθεσμον :~

Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικῶν :~

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀλλ' αὐταί γε ἀφικόμεναι τὰ τραύματα

αὐτῶν ἐπεσκόπουν τά τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὄπισθεν. καὶ εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἱ δὲ γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ἅμα, καὶ βλοσυρὸν ὁρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῴας ἔφερον ταφάς. εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι, καὶ θρηνοῦσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἠρία ἐκόμιζον αὐτούς :~

περὶ Τιτόρμου ἰσχύος, καὶ Μίλωνος, καὶ προοιμίας τινός :~

Τιτόρμῳ φασὶ τῷ βουκόλῳ περιτυχεῖν τὸν κροτωνιάτην Μίλωνα μεγαλοφρονοῦντα διὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος, θεασάμενος οὖν μέγαν τὸν Τίτορμον τὸ σῶμα ἰδεῖν, ἐβούλετο λαβεῖν αὐτοῦ ἰσχύος πεῖραν, ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγε μηδὲν μέγα ἰσχύειν. καταβὰς δὲ εἰς τὸν εὔηνον, καὶ θοιμάτιον ἀποδύς, λίθον λαμβάνει μέγιστον, καὶ πρῶτον μὲν ἕλκει αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν, εἶτα ἀπωθεῖ, καὶ δὶς καὶ τρὶς τοῦτο ἐποίησε, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν ἦρεν ἕως εἰς τὰ γόνατα. καὶ τέλος ἀράμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερεν ὅσον ἐπ' ὀργυιὰς ὀκτώ, καὶ ἔρριψεν. ὁ δὲ κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκύλισεν. εἶτα δεύτερος ἆθλος τοῦ Τιτόρμου ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἦλθε, καὶ στὰς ἐν μέσῳ, τὸν μέγιστον ταῦρον ἄγριον ὄντα λαμβάνει τοῦ ποδός. καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἔσπευδεν, οὐ μὴν ἐδύνατο. παριόντα δὲ ἕτερον τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ συναρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως εἶχε. θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων, εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας τείνας, ἔφατο, ὦ Ζεῦ μὴ τοῦτον Ἡρακλῆν ἡμῖν ἕτερον ἔσπειρας; ἐνταῦθα ῥηθῆναι λέγουσι τὴν προοιμίαν, ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς :~

περὶ Κελτῶν εὐτολμίας :~

Ἀνθρώπων ἐγὼ ἀκούω φιλοκινδυνοτάτους εἶναι τοὺς Κελτούς, τῶν ᾀσμάτων οὖν ὑποθέσεις ποιοῦνται τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ πολέμῳ καλῶς. καὶ μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι, ἀλλὰ καὶ τρόπαια ἐγείρουσιν. ἅμα τε ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις σεμνυνόμενοι. καὶ ὑπομνήματα αὐτῶν τῆς ἀρετῆς ἀπολείποντες ἑλληνικῶς. οὕτως δὲ αἰσχρὸν νομίζουσι τὸ φεύγειν, ὡς μηδὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν κατολισθαινουσῶν, καὶ ἐμπιπτουσῶν πολλάκις ἀποδιδράσκειν. ἀλλὰ μηδὲ πιμπραμένων αὐτῶν περιλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ πυρός, πολλοὶ δὲ καὶ ἐπικλύζουσαν τὴν θάλασσαν ὑπο

μένοις ἦν. εἰσὶ δὲ καὶ οἳ ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι, καὶ τὴν φορὰν αὐτῶν εἰσδέχονται, γυμνὰ τὰ ξίφη, καὶ τὰ δόρατα προσείοντες, ὥσπερ οὖν ἢ φοβῆσαι δυνάμενοι, ἢ τρῶσαι:~

Περὶ Σμινδυρείδου ἁβροδιαίτης, καὶ ἀδηφαγίας:~

Σμινδυρείδην τὸν Συβαρίτην λέγουσιν εἰς τοσοῦτον τρυφῆς ἐξοκεῖλαι, ὡς εἰς Σικυῶνα αὐτὸν ἀφικέσθαι μνηστῆρα Ἀγαρείστης τῆς Κλεισθένους, καὶ ἐπάγεσθαι χιλίους μὲν μαγείρους, τοσούτους δὲ ὀρνιθευτάς, καὶ ἁλιέας χιλίους:~

Πολλοὶ τῶν ἀρίστων τινῶν ὤναντο, καὶ ἀπήλαυσαν:~

Ὤναντο ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς Ἀλκίνου, καὶ Ἀχιλλεὺς Χείρωνος, καὶ Πάτροκλος Ἀχιλλέως, καὶ Ἀγαμέμνων Νέστορος, καὶ Τηλέμαχος Μενελάου, καὶ Ἕκτωρ Πολυδάμαντος. ἐν οἷς αὐτῷ προσεῖχεν, καὶ οἱ Τρῶες Ἀντήνορος. καὶ οἱ Πυθαγόρειοι μὲν ὁμιληταί, Πυθαγόρου ὤναντο. οἱ Δημοκρίτειοι δὲ συγγενόμενοι Δημοκρίτῳ, πολλῶν ἀπήλαυσαν. Σωκράτει δὲ εἰ προσεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, πάντα ἂν ἐγένοντο εὐδαίμονες, εἰ ἐφιλοσόφουν. καὶ Ἱέρων δὲ ὁ Δεινομένους, Σιμωνίδου τοῦ Κείου ἀπήλαυσε, καὶ Πολυκράτης Ἀνακρέοντος, καὶ Ξενοφῶντος Πρόξενος, καὶ Ἀντίγονος Ζήνωνος. ἵνα δέ μοι, καὶ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, οὐδὲν ἧττον, ἤπερ καὶ οἱ Ἕλληνες προσήκουσι μεμνῆσθαι, διαφέρει δέ μοι καὶ τούτων ἐγὼ Ῥωμαῖός εἰμι, καὶ Λούκολλος Ἀντιόχου τι ὤνατο τοῦ Ἀσκαλωνίτου. καὶ Μαικήνας Ἀρείου, καὶ Κικέρων Ἀπολλωνίου, καὶ ὁ Σεβαστὸς Ἀθηνοδώρου. Πλάτων δὲ ἐμοῦ καί τοι σοφώτερος ὤν, λέγει ὅτι καὶ Ζεὺς εἶχε σύμβουλον, τίνα δὲ καὶ ὅπως, παρ' ἐκείνου μανθάνομεν:~

Περὶ οἰνοφλύγων τινῶν:~

Ποτίστατοι γεγόνασιν ἄνθρωποι ὥσπερ φασὶ, Ξεναγόρας ὁ Ῥόδιος, ὃν ἐκάλουν Ἀμφορέα, καὶ Ἡρακλείδης ὁ πύκτης, καὶ Πρωτέας ὁ Λανίκης μὲν υἱός, Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως σύντροφος, καὶ αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος λέγεται πλεῖστον πιεῖν ἀνθρώπων:~

Ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἥμερος ἦν τοῖς ἑαυτοῦ πολεμίοις:~

Ἡμερώτατά φασι, τὸν Ἡρακλῆν προσενεχθῆναι τοῖς ἑαυτοῦ πολεμίοις, πρῶτον γὰρ τῶν ἐξ αἰῶνος νεκροὺς ἀσπόνδους ἀποδοῦναι ταφησομένους. εἰωθότων τῶν τότε ὀλιγωρεῖν τῶν ἀνῃρημένων, καὶ ἀπολείπειν αὐτοὺς κυνῶν δεῖπνον εἶναι, καὶ Ὅμηρος, ἑλώρια

τεῦχε κύνεσσι, τὸ καὶ μέλπηθρα γενέσθαι:~

Περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Λεωκορείου.~

Λεωκόρειον ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο τὸ τέμενος τῶν Λεὼ θυγατέρων, Πραξιθέας, καὶ Θεόπης, καὶ Εὐβούλης. ταύτας δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς ἀθηνᾶς ἀναιρεθῆναι λόγος ἔχει, ἐπιδόντος αὐτὰς τοῦ Λεὼ εἰς τὸν χρησμὸν τὸν δελφικόν. ἔλεγε γὰρ μὴ ἂν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἐκεῖναι σφαγιασθεῖεν:~

Τί εἶπεν ὁ Πλάτων περὶ Ἀκραγαντίνων πολυτελείας:~

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἰδὼν ἀκραγαντίνους, καὶ οἰκοδομοῦντας πολυτελῶς, καὶ ὁμοίως δειπνοῦντας, εἶπεν, ὅτι ἄρα οἱ ἀκραγαντῖνοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς ἀεὶ βιωσόμενοι, δειπνοῦσι δὲ ὡς ἀεὶ τεθνηξόμενοι, λέγει δὲ Τίμαιος, καὶ ὅτι ἀργυραῖς ληκύθοις, καὶ στλεγγίσιν ἐχρῶντο, καὶ ἐλεφαντίνας κλίνας εἶχον ὅλας:~

Περὶ Ταραντίνων Οἰνοφλυγίας, καὶ κυρηναίων τρυφῆς:~

Ταραντίνοις ἐν ἔθει ἦν πίνειν μὲν ἐξ ἑωθινοῦ, μεθύειν δὲ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν, εἰς τοσοῦτον δὲ ἄρα κυρηναῖοι τρυφῆς ἐξώκειλαν, ὥστε Πλάτωνα παρεκάλουν ἵνα αὐτοῖς γένηται νομοθέτης, τὸν δὲ ἀπαξιῶσαι φασί, διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ῥᾳθυμίαν αὐτῶν, ὁμολογεῖ δὲ καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Μαρικᾷ, ὅστις αὐτῶν εὐτελέστατος σφραγῖδας εἶχε δέκα μνῶν. πρῆν δὲ θαυμάζεσθαι καὶ τοὺς διαγλύφοντας τοὺς δακτυλίους:~

Περὶ διαφόρων οἴνων Ἑλληνικῶν:~

Φέρε οἴνων ἑλληνικῶν διὰ σπουδῆς ἰόντων ἐν τοῖς παλαιοῖς, ὀνόματα καταλέξω ὑμῖν, πράμνειόν τινα ἐκάλουν, ἱερὸν δ' ἦν ἄρα οὗτος τῆς Δημήτρας, καὶ χῖος οἶνος ἐκ τῆς νήσου, καὶ θάσιος ἄλλος, καὶ Λέσβιος, καὶ ἐπὶ τούτοις γλυκύς τις ἐκαλεῖτο πρέπων τῷ ὀνόματι τὴν γεῦσιν, καὶ κρὴς ἄλλος, καὶ ἐν Συρακούσαις πόλιος, ἐκλήθη δὲ ἀπό τινος ἐγχωρείου βασιλέως, ἔπινον δὲ καὶ κῷον οἶνον, καὶ οὕτως αὐτὸν ἐκάλουν, καὶ ῥόδιον κατὰ τὰ αὐτὰ ὀνομάζοντες:~

Τί δὲ οὐκ ἐκεῖνα τοῖς ἕλλησι τρυφῆς ἀπόδειξις. μύρῳ γὰρ οἶνον μιγνύντες οὕτως ἔπινον, καὶ ὑπερηναγκάζοντο τὴν τοιαύτην κρᾶσιν, καὶ ἐκαλεῖτο ὁ οἶνος μυῤῥινίτης, μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φιλιππίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής:~

Περὶ Πυθαγόρου, Ἐμπεδοκλέους, Ἱππίου, καὶ Γοργίου ἐνδύματος, καὶ ὑποδύματος.~

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος λευκὴν ἐσθῆτα ἤσθητο, καὶ ἐφόρει στέφανον χρυσοῦν καὶ ἀναξυρίδας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ ὁ Ἀκραγαντῖνος ἁλουργεῖ ἐχρήσατο, καὶ ὑποδήμασι χαλκοῖς. Ἱππίαν δὲ, καὶ Γοργίαν ἐν πορφυραῖς ἐσθῆσι προϊέναι διαρρεῖ λόγος.~

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τοῦ ἰατροῦ τοῦ Πύρρου ἐπιβουλὴν οὐ προσήκαντο.~

Κινέας ὁ Πύρρου ἰατρός φασι, πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Ῥωμαίων, ἔγραψε δι' ἀπορρήτων, καὶ ᾔτει χρήματα, καὶ ὑπισχνεῖτο ἀποκτείνειν φαρμάκοις τὸν Πύρρον, οἱ δὲ οὐ προσήκαντο τὴν ὑπόσχεσιν. δι' ἀρετῆς γὰρ ἴσασι Ῥωμαῖοι ἀγαθοὶ εἶναι, οὐ μὴν διὰ τέχνης, καὶ πανουργίας, καὶ ἐπιβουλῆς καταγωνίσασθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ Πύρρῳ τὴν γνώμην τοῦ Κινέου ἐξέφηναν.~

Περὶ Παυσανίου, καὶ Ἀπελλοῦ ἐρώτων.~

Ἔρωτες ἡμῖν τῶν ἀρχαίων πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι εἰς μνήμην ἐδόθησαν, καὶ οὗτος δὲ οὐχ ἥκιστα. Παυσανίας μὲν γὰρ ἤρα τῆς αὐτοῦ γυναικός, Ἀπελλῆς δὲ καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου παλλακῆς, ἧ περ ὄνομα ἦν Παγκάστη, τὸ δὲ γένος Λαρισαία ἦν, ταύτῃ καὶ πρώτῃ φασὶν, ὁ Ἀλέξανδρος ὡμίλησεν.~

Περὶ Περιάνδρων, Μιλτιαδῶν, Σιβυλλῶν, Βακίδων.~

Ὅτι δύο Περίανδροι, ὁ μὲν σοφὸς ἦν, ὁ δὲ τύραννος, καὶ Μιλτιάδαι τρεῖς ὁ τὴν Χερρόνησον κτίσας, καὶ ὁ Κυψέλου, καὶ ὁ Κίμωνος, Σίβυλλαι τέσσαρες, ἡ Ἐρυθραία, ἡ Σαμία, ἡ Αἰγυπτία, ἡ Σαρδιανή. οἱ δὲ φασὶν, καὶ ἑτέρας ἕξ, ὡς εἶναι τὰς πάσας δέκα, ὧν εἶναι καὶ τὴν Κυμαίαν, καὶ τὴν Ἰουδαίαν. Βάκιδες τρεῖς ὁ μὲν Ἕλλην, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ, Ἀρκάς.~

Περὶ ἀριθμοῦ Νιόβης παίδων.~

Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις, Ὅμηρος μὲν ἓξ λέγει, καὶ τοσαύτας κόρας, Λάσος δὲ δὶς ἑπτὰ λέγει, Ἡσίοδος δὲ ἐννέα καὶ δέκα. εἰ μὴ ἄρα οὐκ ἔστιν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ' ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα κατέψευσται αὐτοῦ, Ἀλκμὰν δέκα φησί, Μίμνερμος εἴκοσι, καὶ Πίνδαρος τοσούτους.~

Περὶ Ἀλεξάνδρου ἐν ἀπορίᾳ τροφῶν γενομένου, καὶ πῶς τινὲς κῶμαι διὰ τὸν καπνὸν ἑάλωσαν :~

Ἀλέξανδρος ὅτε Βῆσσον ἐδίωκεν ἐπ' ἀπορίᾳ γενόμενος τροφῶν, αὐτός τε ἥψατο τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὑποζυγίων ἄλλων, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. τῶν τε ξύλων αὐτοὺς ἐπιλιπόντων, ὠμὰ τὰ κρέα ἤσθιον, ἐπεκούρει δὲ αὐτοῖς τὸ Σίλφιον πολὺ ὄν, ὥστε τὰς σάρκας συνεκπέττειν :~

Ἐν δὲ τῇ Βακτριανῇ οἱ στρατιῶται αὐτὰς τὰς κώμας κατελάμβανον, ὅτι οἰκοῦνται ἐκ τοῦ καπνοῦ συνιόντες, καὶ τὴν χιόνα ἀφαιροῦντες τῶν θυρῶν :~

Περὶ ἵππων τῶν Σακῶν καὶ τινων ἐθῶν αὐτῶν :~

Οἱ Σακῶν ἵπποι ἐὰν ἀποβάλῃ τις τὸν δεσπότην ἐς τὸ ἀναβῆναι αὐτὸν παρέστηκεν, ἐὰν δέ τις γῆμαι βούληται παρθένον, μονομαχεῖ τῇ παιδίσκῃ. καὶ κρατήσασα μὲν, αἰχμάλωτον ἄγεται, καὶ κρατεῖ αὐτοῦ, καὶ ἄρχει, ἐὰν δὲ νικηθῇ ἄρχεται. καὶ μονομαχοῦσι δὲ ἄχρι νίκης, οὐ μέχρι θανάτου, πενθοῦντες δὲ οἱ Σάκαι, εἰς οἴκους τινὰς ὑπάντρους, καὶ κατασκίους ἀποκρύπτονται :~

Περὶ Περδίκκου εὐτολμίας, καὶ λεαίνης :~

Περδίκκας ὁ Μακεδὼν ὁ συστρατευσάμενος Ἀλεξάνδρῳ οὕτως ἄρα ἦν εὔτολμος ὡς ποτὲ εἰς σπήλαιον παρελθεῖν, ἔνθα εἶχεν εὐνὴν λέαινα, μόνος, καὶ τὴν μὲν λέαιναν οὐ κατέλαβε, τούς γε μὴν σκύμνους αὐτῆς κομίζων προῆλθε, καὶ ἔδοξεν ἐπὶ τούτῳ θαυμάζεσθαι ὁ Περδίκκας. πεπίστευται δὲ οὐ μόνον παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀλκιμώτατόν τε, καὶ δυσμαχώτατον εἶναι θηρίον ἡ λέαινα, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις. φασὶ γοῦν καὶ Σεμίραμιν τὴν Ἀσσυρίαν, οὐκ εἴ ποτε εἷλε λέοντα, ἢ πάρδαλιν κατέκτανεν, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' εἰ λεαίνης ἐγκρατὴς ἐγένετο μέγα ἐφρόνει :~

Περὶ τῶν τοῦ Ξέρξῃ ἑπομένων ἐφοδίων :~

Τά τε ἄλλα ἐφόδια εἵπετο τοῦ Ξέρξῃ πολυτελείας, καὶ ἀλαζονείας πεπληρωμένα, καὶ δὴ καὶ ὕδωρ ἠκολούθει τὸ ἐκ τοῦ Χοάσπου. ἐπεὶ δ' ἔν τινι ἐρήμῳ τόπῳ ἐδίψησεν οὐδέπω τῆς θεραπείας ἡκούσης, ἐκηρύχθη τῷ στρατοπέδῳ εἴ τις ἔχει ὕδωρ ἐκ τοῦ Χοάσπου, ἵνα δῷ βασιλεῖ πιεῖν, καὶ εὑρέθη τις βραχὺ, καὶ σεσηπὸς ἔχων. ἔπιεν οὖν τοῦτο ὁ Ξέρξης, καὶ εὐεργέτην τὸν δόντα ἐνόμισεν, ὅτι

ἂν ἀπώλετο τῇ δίψῃ, εἰ μὴ ἐκεῖνο εὑρέθη:~

Περὶ πρωτογένους τοῦ ζωγράφου:~

Πρωτογένης ὁ Ζωγράφος τὸν Ἰάλυσον φασιν, ἑπτὰ ἔτεσι διαπονῶν γράφων ἐξετέλεσεν, ὃν Ἀπελλῆς ἰδὼν, τὸ μὲν πρῶτον ἔστη ἄφωνος ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ θέᾳ. εἶτα ἀπιδὼν ἔφη, καὶ ὁ πόνος μέγας, καὶ ὁ τεχνίτης, ἀπολείπεταί γε μὴν τῆς χειρουργίας ἡ χάρις, ἧς ὁ ἀνὴρ εἰ τύχοι, ὁ πόνος αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσει:~

Περί τινων ἀνθρώπων ὑπὸ θηρίων τραφέντων:~

Κῦρον τὸν Μανδάνης ἐθρέψε φασι, κύων. Τήλεφον δὲ τὸν Ἀγαυῆς, καὶ Ἡρακλέους ἔλαφος. Πελίαν δὲ τὸν Ποσειδῶνος, καὶ Τυροῦς, ἵππος, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀλόπης Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου ὑπὸ ἄρκτου φασὶ, τραφῆναι, Αἴγισθον δὲ τὸν Θυέστου, καὶ Πελοπίας, ὑπὸ αἰγός:~

Τινὲς ἐξ ἀσήμων ἐπιφανεῖς γεγόνασι:~

Δαρεῖον ἀκούω τὸν Ὑστάσπου φαρετροφόρον Κύρου γενέσθαι, ὁ δὲ τελευταῖος Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου νικηθεὶς, δούλης ἦν. Ἀρχέλαος δὲ ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς δούλης υἱὸς ἦν τῆς Σιμίχης. Μενέλαος ὁ Φιλίππου πάππος εἰς τοὺς νόθους ἐτέλει. ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀμύντας ὑπηρέτης Ἀερόπου, καὶ δοῦλος ἐπεπίστευτο. Περσεὺς δὲ ὃν καθεῖλε Παῦλος ὁ Ῥωμαῖος, Ἀργεῖος μὲν γένος ἦν, ἀδόξου δέ τινος υἱός. Εὐμενὴς δὲ πατρὸς ἀπόρου, καὶ τυμβαύλου πεπίστευται γενέσθαι. Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου ὁ καὶ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἐκ τούτου Κύκλωψ προσαγορευθεὶς, αὐτουργὸς ἦν πολυπέρχων, καὶ ἐλῄστευε. Θεμιστοκλῆς δὲ ὁ τοὺς βαρβάρους καταναυμαχήσας, καὶ μόνος συνιεὶς τὰς τῶν θεῶν ἐν τοῖς χρησμοῖς φωνὰς, Θρᾴττης υἱὸς ἦν, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀβρότονον. Φωκίων δὲ ὁ χρηστὸς ἐπικληθεὶς, πατρὸς μὲν δοίδυκας ἐργαζομένου ἦν. Δημήτριον δὲ τὸν Φαληρέα οἰκότριβα γενέσθαι λέγουσιν ἐκ τῆς οἰκίας Τιμοθέου, καὶ Κόνωνος. Ὑπερβόλου δὲ, καὶ Κλεοφῶντος, καὶ Δημάδου, καίτοι προστάντων γενομένων τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥᾳδίως τοὺς πατέρας, Καλλικρατίδας γε μὴν καὶ Γύλιππος, καὶ Λύσανδρος ἐν Λακεδαιμονίᾳ μόθακες ἐκαλοῦντο, ὄνομα δὲ ἦν ἄρα τοῦτο τοῖς τῶν εὐπόρων, οὓς συνεξέπεμπον αὐτοῖς οἱ πατέρες συναγωνιουμένους ἐν τοῖς γυμνασίοις, ὁ δὲ συγχωρήσας τοῦτο Λυκοῦργος τοῖς ἐμμείνασι τῇ τῶν παίδων

ἀγωγῇ πολιτείας λακωνικῆς μεταλαγχάνει. καὶ Ἐπαμινώνδας δὲ πατρὸς ἦν ἀφανοῦς. Κλέων δὲ ὁ Σικυωνίων τύραννος καταποντιστὴς ἦν:~

Περὶ τῶν ἐν λιθοτομίαις τῆς Σικελίας πολλὼ χρόνον διατετριφότων:~

Αἱ ἐν Σικελίᾳ λιθοτομίαι περὶ τὰς ἐπιπολὰς ἦσαν, σταδίου μῆκος, τὸ εὖρος δύο πλέθρων. ἦσαν δὲ ἐν αὐτῷ τοῦ χρόνου τοσοῦτον διατρίψαντες ἄνθρωποι, ὡς καὶ γεγαμηκέναι ἐκεῖ, καὶ παιδοποιήσασθαι. καί τινες τῶν παίδων ἐκείνων, μηδὲ πώποτε πόλιν ἰδόντες, ὅτε εἰς συρακούσας ἦλθον, καὶ εἶδον ἵππους ὑπεζευγμένους, ἔφευγον βοῶντες, οὕτως ἄρα ἐξεπλάγησαν. τὸ δὲ κάλλιστον τῶν ἐκεῖ σπηλαίων ἐπώνυμον ἦν Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ φασι διατρίβων τὸν κύκλωπα εἰργάσατο τῶν ἑαυτοῦ μελῶν τὸ κάλλιστον, παρ' οὐδὲν θέμενος τὴν ἐκ Διονυσίου τιμωρίαν, καὶ καταδίκην, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ συμφορᾷ μουσουργεῖ ὁ Φιλόξενος:~

Περὶ Μίδου, Πλάτωνος, καὶ Πινδάρου, νηπίων:~

Φρύγιοι καὶ ταῦτα ᾄδουσι λόγοι. Μίδου τοῦ Φρυγὸς ἔτι νηπίου καθεύδοντος, μύρμηκας εἰσέρπειν εἰς τὸ στόμα, καὶ πάνυ φιλοπόνως καὶ φιλέργως ἐσφέρειν τοὺς πυρούς. Πλάτωνος δὲ μελίττας εἰς τὸ στόμα, κηρίον ἐργάζεσθαι. καὶ Πινδάρῳ τῆς πατρῴας οἰκίας ἐκτεθέντι, μέλιτται τροφοὶ ἐγένοντο, ὑπὲρ τοῦ γάλακτος παρατεθεῖσαι μέλι:~

Περὶ σημείου μοναρχίαν τῷ Διονυσίῳ δηλώσαντος:~

Διονύσιον δὲ τὸν Ἑρμοκράτους λέγουσι ποταμὸν διαβαίνειν, ἔφερε δὲ αὐτὸν ἵππος, καὶ ὁ μὲν ἵππος κατὰ τοῦ τέλματος ὤλισθανεν, ὁ δὲ ἀποπηδήσας, τῆς ὄχθης ἐλάβετο, καὶ ἀπῄει, ὡς οὐκ ἔτι τὸν ἵππον ὄντα αὐτῷ ἀπολιπών, ὁ δὲ ἠκολούθησε, καὶ χρεμετίζοντος ὑπέστρεψεν αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἐλάβετο αὐτοῦ τῆς χαίτης, καὶ ἔμελλεν ἀναβαίνειν, καὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ περιπίπτει μελιττῶν πλῆθος, ἔφασαν οὖν οἱ γαλεῶται πρὸς τὸν Διονύσιον ἐρόμενον ὑπὲρ τούτων, ὅτι ταῦτα μοναρχίαν δηλοῖ:~

Περὶ Ἀριστομάχης Δίωνος γυναικός:~

Διονύσιος ἐλαύνει τῆς Σικελίας Δίωνα, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ Ἀριστομάχην, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ παῖδα ἐφύλαττεν, ὕστερον δὲ τὴν γυναῖκα ἄκουσαν δορυφόρῳ αὐτοῦ πάντων μάλιστα θεραπευτῇ

Πολυκράτει

πολυκράτει γυναῖκα δίδωσι, Συρακούσιος δὲ οὗτος ἦν. Δίων δὲ παραλαβὼν Συρακούσας ἀποδράντος εἰς Λοκροὺς Διονυσίου, ἐνταῦθα ἡ μὲν Ἀρήτη ἡ τοῦ Δίωνος ἀδελφὴ, προσεῖπεν αὐτὸν, ἡ δὲ Ἀριστομάχη εἵπετο δι᾽ αἰδοῦς ἐγκαλυπτομένη, καὶ οὐ τολμῶσα προσειπεῖν ὡς ἄνδρα, ἐπεὶ βιασθεῖσα, τὸν θεσμὸν τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνῆς οὐ διεφύλαξεν, ἐπεὶ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπελογήσατο ἡ Ἀρήτη, τὴν ἐκ τοῦ Διονυσίου ἀνάγκην καταλέξασα, ὁ Δίων προσηγάγετο τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν παῖδα, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἔπεμψεν:~

Περὶ τῶν Ὁμήρου ποιημάτων:~

Ὅτι Ἰνδοὶ τῇ παρὰ σφίσιν ἐπιχωρίῳ φωνῇ τὰ Ὁμήρου μεταγράψαντες ᾄδουσιν οὐ μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς, εἴ τι χρὴ πιστεύειν τοῖς ὑπὲρ τούτων ἱστοροῦσι:~

Ὅτι ἀμνησίκακος ὁ Φωκίων:~

Φωκίων ὁ τοῦ Φώκου πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ ἔμελλε πίεσθαι τὸ κώνειον, ἐπεὶ δὲ ὤρεξεν ὁ δήμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤροντο εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν, ὁ δὲ, ἐπισκήπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακήσειν ὑπὲρ τῆς περὶ αὐτῶν φιλοτησίας, ἧς νῦν πίνω. ὅστις δὲ οὐκ ἐπαινεῖ καὶ ὑπερθαυμάζει τὸν ἄνδρα, δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιοῦτος ἐννοεῖν οὐδέν:~

Περὶ Λακεδαιμονίων μὴ ἐσπουδασμένως περὶ παιδείας ἐχόντων:~

Λακεδαιμόνιοι μουσικῆς ἀπείρως εἶχον. ἔμελε γὰρ αὐτοῖς γυμνασίων, καὶ ὅπλων. εἰ δέ ποτε ἐδεήθησαν τῆς ἐκ Μουσῶν ἐπικουρίας, ἢ νοσήσαντες, ἢ παραφρονήσαντες, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον δημοσίᾳ παθόντες, μετεπέμποντο ξένους ἄνδρας οἷον ἰατροὺς, ἢ κατὰ πυθόχρηστον, μετεπέμψαντό γε μὴν Τέρπανδρον, καὶ Θάλητα, καὶ Τυρταῖον, καὶ τὸν Κηδωνιάτην Νυμφαῖον, καὶ Ἀλκμᾶνα, αὐλῳδὸς γὰρ ἦν. καὶ Θουκυδίδης δὲ ὁμολογεῖ, ὅτι μὴ ἐσπουδασμένως περὶ παιδείας εἶχον, ἐν οἷς λέγει περὶ Βρασίδου. λέγει γοῦν ὅτι ἦν ἀδύνατος εἰπεῖν ὡς Λακεδαιμόνιος, οἷον ὡς ἂν ἰδιώτης.~

Περὶ τοῦ τύφου Μενεκράτους, καὶ πῶς ὁ Φίλιππος ἐγέλασεν αὐτόν:~

Μενεκράτης ὁ ἰατρὸς εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου, ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία, ἀπέστειλε δέ ποτε ἐπιστολὴν Φιλίππῳ τῷ Μακεδό-

νων βασιλεῖ, τοιαύτην. Φιλίππῳ Μενεκράτης ὁ Ζεὺς εὖ πράττειν. ἀντέγραψε δὲ καὶ ὁ Φίλιππος. Φίλιππος Μενεκράτει ὑγιαίνειν, συμβουλεύω σοι προσάγειν σεαυτὸν ἐπὶ τοὺς κατὰ Ἀντίκυραν τόπους, ᾐνίττετο δὲ ἄρα διὰ τούτων ὅτι παραφρονεῖ ὁ ἀνήρ :~

Εἱστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε. καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρασκευάσασθαι. καὶ κατακλιθέντι θυμιατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιᾶτο αὐτῷ, οἱ δὲ, λοιποὶ εἱστιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ, ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτῷ, καὶ ἠλέγχετο ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα εὐήθης, ἐξαναστὰς ἀπιὼν ᾤχετο. καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος :~

Τίσι τὰς Ἀθήνας εἴκασεν ὁ Ἰσοκράτης :~

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἑταίραις. καὶ γὰρ ἐκείνους τοὺς ἁλισκομένους ὑπὸ τῆς ὥρας αὐτῶν, βούλεσθαι συνεῖναι αὐταῖς, ὅμως δὲ μηδένα εὐτελῶς οὕτω περιφρονεῖν, ὡς ὑπομεῖναι ἂν συνοικῆσαι τινὶ αὐτῶν. καὶ οὖν καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐνεπιδημῆσαι μὲν εἶναι ἡδίστην, καὶ κατά γε τοῦτο πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διαφέρειν. ἐνοικῆσαι δὲ, ἀσφαλῆ μηκέτι εἶναι. ᾐνίττετο δὲ διὰ τούτων, τοὺς ἐπιχωριάζοντας αὐτῇ συκοφάντας, καὶ τὰς ἐκ τῶν δημαγωγούντων ἐπιβουλάς :~

Περὶ τῶν τῶν μεγίστων πολέμων προφάσεων :~

Ἐμὲ δὲ οὐ λέληθεν ὅτι τῶν μεγίστων πολέμων αἱ ἀρχαὶ δοκοῦσί πως εὐκαταφρόνητοι γεγονέναι, τὸν μὲν γὰρ Περσικὸν, ἐκ τῆς Μαιανδρίου τοῦ Σαμίου πρὸς Ἀθηναίους διαφορᾶς τὴν ἀρχὴν λαβεῖν φασὶ, τόν γε μὴν Πελοποννήσιον διὰ τὸ Μεγαρέων πινάκιον. τὸν δὲ ἱερὸν καλούμενον, ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν δικῶν τῶν Ἀμφικτυόνων, τῶν δὲ κατὰ Χαιρώνειαν φιλονεικησάντων Ἀθηναίων πρὸς Φίλιππον, καὶ λαβεῖν οὐ θελησάντων .~

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης Ἀλέξανδρον ὀργιζόμενον πραΰναι ἐπείρασεν :~

Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πραΰναι βουλόμενος, καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλὰ, ταυτὶ πρὸς αὐτὸν γέγραφεν. ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ οὐ πρὸς ἴσους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κρείττονας γίνεται, σοὶ δὲ οὐδεὶς ἴσος :~

Ἀριστοτέλης τὰ δέοντα συμβουλεύων Ἀλεξάνδρῳ, πολλοῖς ὠφέλιμος γέγονεν, ἐξ ὧν καὶ τὴν πατρίδα κατῴκησε κατεσκαμμένην ὑπὸ Φιλίππου :~

Περὶ τῶν παρὰ Λίβυσιν, ἢ ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων φονευθέντων, ἢ ἐν ταῖς θήραις, ἢ ἐν ταῖς μάχαις ἀποθανόντων :~

Τοὺς ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, ἢ ἐν ταῖς θήραις, ἢ ἐν ταῖς μάχαις ἀποθανόντας, οἱ Λίβυες θάπτουσι διαπρεπῶς, καὶ ὕμνους τινὰς ᾄδουσιν. ἔστι δὲ τοῖς ὕμνοις ἡ ὑποθήκη ἐκείνη, ἀγαθοὺς ἄνδρας εἶναι λέγει τοὺς ἀντιπάλους γενομένους θηρίῳ τοσούτῳ. λέγει γοῦν καὶ τὸ ἐνδόξως ἀποθανεῖν, ἐντάφιον εἶναι τῷ θαπτομένῳ :~

Τί ἔλεγεν ὁ Διογένης περὶ Μεγαρέων :~

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔλεγε πολλὰ, τὴν ἀμαθίαν, καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν τῶν Μεγαρέων διαβάλλων, καὶ ἐβούλετο Μεγαρέως ἀνδρὸς κριὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ υἱός. ᾐνίττετο δὲ ὅτι τῶν θρεμμάτων ποιοῦνται πρόνοιαν οἱ Μεγαρεῖς, τῶν παίδων δὲ οὐχί :~

Περὶ τεράτων τοῖς Θηβαίοις προφαινομένων Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτοὺς τὴν δύναμιν ἄγοντος :~

Ἡνίκα Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἐπὶ τὰς Θήβας ἦγε τὴν δύναμιν, οἱ μὲν θεοὶ σημεῖα αὐτοῖς, καὶ τέρατα ἀπέστελλον, προσημαίνοντες τὰς περὶ αὐτῶν ὅσον οὐδέπω τύχας. οἱ δὲ, ὡς ᾤοντο ἐν Ἰλλυριοῖς Ἀλέξανδρον τεθνάναι, πολλὰ καὶ βλάσφημα εἰς αὐτὸν ἀπερρίπτουν. ἡ μὲν γοῦν ἐν Ὀγχηστῷ λίμνη φοβερὸν ἦχον ἀνέδωκε, καὶ συνεχῆ, καὶ τὰ ὁρμήματα ἐφῆκε. ἡ δὲ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν, καὶ αὐτὰ τὰ τείχη ῥέουσα κρήνη καλουμένη Δίρκη, καθαρῷ, καὶ ἡδεῖ ῥέουσα ὕδατι παρὰ πάντα τὸν πρόσθεν χρόνον, ἄφνω καὶ παρ' ἐλπίδα αἵματος ἀνεπλήσθη, Μακεδόσι δὲ ἐπίστευον Θηβαῖοι ἀπειλεῖν τὸ δαιμόνιον :~

Ἐν δὲ τῷ κατὰ πόλιν ναῷ τῆς Δήμητρος, ἀράχνη κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγάλματος ἐξύφαινε τὴν ἑαυτῆς τέχνην, καὶ τὸν ἱστὸν ὃν ἔωθεν ἐργάζεσθαι. Τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς καλουμένης Ἀλαλκομενηίδος ἄγαλμα αὐτομάτως κατεφλέχθη πυρὸς μὴ προσαχθέντος, καὶ ἄλλα πολλά :~

Περὶ Διωξίππου :~

Διώξιππος Ὀλυμπιονίκης ἀθλητὴς ὁ Ἀθηναῖος εἰσήλαυνεν εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν νόμον τῶν ἀθλητῶν. συνέρρεε τοίνυν τὰ πλήθη,

ὁ ὄχλος ἀλλαχόθεν ἐκκρεμαννύμενος ἐθεᾶτο αὐτόν. ἐν δὲ τοῖς καὶ γυνὴ κάλλει διαπρέπουσα ἀπήντησε τῇ θέᾳ. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Διώξιππος, παραχρῆμα ἡττήθη τοῦ κάλλους, καὶ διετέλεσεν ἀποβλέπων τὴν ἄνθρωπον, καὶ ἐπιστρεφόμενος, καὶ εἰς πολλὰς τὸ πρόσωπον ἀλλάττων χροιάς, ἐκ δὴ τούτων πολλοῖς ἐγένετο κατάφωρος, μὴ ἀργῶς ἰδὼν τὴν ἄνθρωπον. μάλιστα δὲ δι' αὐτοῦ τὸ πάθος κατέγνω. χρυσοῦ κάτοπτρον κοινοδημιουργὸς ἐπιπλάσιος Διογένης ὁ Σινωπεύς. καὶ πρὸς τοὺς πλησίον ὁρᾶτε εἶπε, τὸν ἀθλητὴν ὑμῶν τὸν μέγαν ὑπὸ παιδίσκης ἐκτραχηλιζόμενον :~

Περὶ Ἀληθείας, καὶ Εὐεργεσίας :~

Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν, καὶ τὸ εὐεργετεῖν, ὃ προσετίθει ὅτι καὶ ἔοικε τοῖς θεῶν ἔργοις ἑκάτερον.~

Περὶ Διονυσίου, καὶ Φιλίππου:~

Συνουσία ποτὲ ἐγένετο Διονυσίῳ τῷ δευτέρῳ, καὶ Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου. πολλοὶ μὲν οὖν, ὡς εἰκὸς, καὶ ἄλλοι λόγοι ἐπέρρευσαν, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖνο, ἤρετο ὁ Φίλιππος τὸν Διονύσιον. πῶς τοσαύτην παρὰ τοῦ πατρὸς λαβὼν ἀρχὴν, εἶτα οὐ διεσώσατο αὐτὴν, ὁ δὲ ἀπεκρίνατο οὐκ ἔξω μέλους, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα μοι κατέλιπεν ὁ πατὴρ, τὴν δὲ τύχην ᾗ ταῦτα ἐκτήσατο, καὶ διεφύλαξεν οὐκ ἔτι:~

Περὶ Βορρᾶ ἀνέμου τιμῆς :~

Θουρίοις ἐπέπλει Διονύσιος, καὶ τριακοσίας ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς ναῦς ὁπλιτῶν πεπληρωμένας, Βορρᾶς δὲ αὐταῖς ἀντιπνεύσας τὰ σκάφη συνέτριψε, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ τὴν ναυτικὴν ἠφάνισεν. ἐκ δὴ τούτων οἱ Θούριοι τῷ Βορρᾷ ἔθυσαν, καὶ ἐψηφίσαντο εἶναι τὸν ἄνεμον πολίτην. καὶ οἰκίαν αὐτῷ, καὶ κλῆρον ἀπεκλήρωσαν, καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπετέλουν αὐτῷ, οὔκουν Ἀθηναῖοι μόνοι κηδεστὴν αὐτὸν ἐνόμιζον, ἀλλὰ καὶ Θούριοι εὐεργέτην αὐτὸν ἐπεγράψαντο. Παυσανίας δέ φησιν, ὅτι καὶ Μεγαλοπολῖται :~

Νόμος Περσικὸς περὶ τῶν συμβουλευόντων τῷ βασιλεῖ:~

Νόμος καὶ οὗτος Περσικὸς, ἐάν τις μέλλῃ τῶν ἀπορρητοτέρων, ὃ τῶν ἀμφιλόγων συμβουλεύειν βασιλεῖ, ἐπὶ πλίνθου χρυσῆς ἕστηκε, καὶ ἐὰν δόξῃ παραινεῖν τὰ δέοντα, τὴν πλίνθον λαβὼν ὑπὲρ τῆς συμβουλῆς μισθὸν ἀπέρχεται. μαστιγοῦται δὲ ὅμως ὅτι ἀντεῖπε βασιλεῖ. ἀνδρὶ δὲ ἐλευθέρῳ κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, οὐ κα-

τὴν ἀξίαν ἀντικρίνειν δεῖ ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ τὴν ὕβριν :~

Περὶ Ἀρχεδίκου ἔρωτος :~

Ἀρχεδίκης τις ἠράσθη τῶν ἐν Ναυκράτει ἑταίρας, ἡ δὲ ἦν ὑπερήφανος, καὶ δεινῶς φορτικὴ, καὶ ἁδροῦ ᾔτει μισθοῦ, καὶ λαβοῦσα πρὸς ὀλίγον συνωμίλησε τῷ δόντι, εἶτα ἀπέκλινεν. ἐρασθεὶς δὲ ὁ νεανίσκος αὐτῆς, καὶ τυχεῖν μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ μὴ πάνυ ἦν πλούσιος, ὄναρ αὐτῇ συνεγένετο, καὶ παραχρῆμα ἐπαύσατο τῆς ἐπιθυμίας :~

Περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου νεκροῦ :~

Ὁ μὲν Φιλίππου, καὶ Ὀλυμπιάδος Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι τὸν βίον καταστρέψας, νεκρὸς ἔκειτο, ὁ τοῦ Διὸς εἶναι λέγων. στασιαζόντων περὶ τῆς βασιλείας τῶν περὶ αὐτὸν, ταφῆς ἄμοιρος ἦν, ἧς μεταλαγχάνουσι καὶ οἱ σφόδρα πένητες, τῆς φύσεως τῆς κοινῆς ἀπαιτούσης τὸν μηκέτι ζῶντα κατακρύψαι. ἀλλ' οὗτός γε τριάκοντα ἡμέρας καταλέλειπτο ἀκηδὴς, ἕως Ἀρίστανδρος ὁ Τελμισσεὺς θεόληπτος γενόμενος, ἢ ἔκ τινος ἄλλης συντυχίας κατασχεθεὶς, ἦλθεν εἰς μέσους τοὺς Μακεδόνας, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, τὸν πάντων τῶν ἐξ αἰῶνος βασιλέων εὐδαιμονέστατον Ἀλέξανδρον γεγενῆσθαι, καὶ ζῶντα, καὶ ἀποθανόντα. λέγειν ἄρα τοὺς θεοὺς πρὸς αὐτὸν ὅτι ἄρα ἡ ὑποδεξαμένη γῆ τὸ σῶμα ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ᾤκισεν ἡ ἐκείνου ψυχὴ, παρευδαίμων τε ἔσται, καὶ ἀπόρθητος δι' αἰῶνος. ταῦτα μαθόντες πολλὴν εἰσεφέροντο φιλονεικίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ βασιλείαν, τὸ ἀγώγιμον τοῦτο ἄγειν ἐπιθυμῶν, ἵνα κειμήλιον ἔχῃ, βασιλείας ἀσφαλοῦς, καὶ ἀκλινοῦς ὅμηρον. Πτολεμαῖος δὲ εἴ τι χρὴ πιστεύειν, τὸ σῶμα ὑπεξεκάλυψε, καὶ μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν τὴν κατ' Αἴγυπτον ἐκόμισε. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Μακεδόνες τὴν ἡσυχίαν ἦγον. περδίκκας δὲ αὐτὸν διώκειν ἐπεχείρησεν, οὐ τοσοῦτον δὲ ἔμελε τούτῳ τῆς εἰς Ἀλέξανδρον πολυωρίας, καὶ τῆς εἰς τὸν νεκρὸν ὁσίας, ὅσον τὰ προλεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀριστάνδρου ἀνέφλεγεν αὐτὸν, καὶ ἐξῆπτεν. ἐπεὶ δὲ κατέλαβε τὸν Πτολεμαῖον, ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ μάχη καρτερὰ πάνυ σφόδρα ἐγένετο, ἀδελφὴ τρόπον τινὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ εἰδώλου τῆς ἐν Τροίᾳ, ὅπερ Ὅμηρος ᾄδει, λέγων ὑπὲρ Αἰνείου τὸν Ἀπόλλωνα εἰς μέσους ἐμβαλεῖν τοὺς ἥρωας. ἀνέστειλεν δὲ τὴν ὁρμὴν τοῦ περδίκκα ὁ Πτολεμαῖος, εἴδωλον γὰρ ποιησάμενος ὅμοιον Ἀλεξάνδρῳ, κατακοσ-

μησεν ἐσθῆτι βασιλικῇ, καὶ ἐνταφίοις ἀξιοζήλοις. εἶτα τοῦτον ἀναπαύσας ἐπὶ μίαν τῶν περσικῶν ἁμαξῶν, τὸ ἐπ' αὐτῆς κατεσκεύασε φέρτρον μεγαλοπρεπῶς ἀργύρῳ, καὶ χρυσῷ, καὶ ἐλέφαντι. καὶ τὸ μὲν ὄντως Ἀλεξάνδρου σῶμα, λιτῶς καὶ ὡς ἔτυχε προὔπεμψε κρυπταῖς ὁδοῖς, καὶ ἀτρίπτοις. ὁ δὲ περδίκκας καταλαβὼν τὸ τοῦ νεκροῦ φάσμα, καὶ τὴν διασκευασθεῖσαν ἁρμάμαξαν, ἀνέστειλε τοῦ δρόμου, οἰόμενος ἔχειν τὸ ἆθλον, ὀψὲ δὲ ἔμαθεν ἀπατηθείς, ἡνίκα διώκειν οὐκ εἶχε:~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ:~

Περὶ Ἀταλάντης:~

Λόγος οὗτος Ἀρκαδικὸς ὑπὲρ τῆς Ἰασίωνος Ἀταλάντης. ταύτην ὁ πατὴρ γενομένην ἐξέθηκεν, ἔλεγε γὰρ οὐ θυγατέρων ἀλλ' ἀρρένων δεῖσθαι. ὁ δὲ ἐκθεῖναι λαβών, οὐκ ἀπέκτεινεν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸ παρθένιον ὄρος, ἔθηκε πηγῆς πλησίον, καὶ ἦν ἐνταῦθα ὕπαντρος πέτρα, καὶ ἐπέκειτο συνηρεφὴς δρυμών. καὶ τοῦ μὲν βρέφους κατεψήφιστο θάνατος. οὐ μὴν ὑπὸ τῆς τύχης προὐδόθη, ὀλίγῳ γὰρ ὕστερον ὑπὸ κυνηγετῶν ἀφῃρημένη τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἄρκτος ἧκε, σφριγώντων αὐτῇ τῶν μαζῶν, καὶ βαρυνομένων ὑπὸ τοῦ γάλακτος, εἶτα κατά τινα θείαν πομπὴν ἡσθεῖσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό, καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἐκουφίσθη τῆς ὀδύνης, καὶ ὤρεξε τροφὴν τῷ βρέφει. καὶ οὖν καὶ αὖθις ἐπαντλοῦσα τοῦ γάλακτος, καὶ ἐποχετεύουσα, καὶ ἐπεὶ τῶν ἑαυτῆς μήτηρ οὐκ ἔμεινε, τῆς μηδέν οἱ προσηκούσης τροφὸς ἐγένετο. ταύτην οἱ κυνηγέται παρεφύλαττον, καὶ οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβουλεύσαντες τῷ θηρίῳ εἰς τὰ ἔκγονα αὐτῆς, καὶ αὐτὰ ἕκαστα τῶν δρυμώνων κατασκεψάμενοι, ἀπελθούσης κατὰ συνήθειαν κατά γε ἄγραν, καὶ νομὴν τῆς ἄρκτου, τὴν Ἀταλάντην ὑφείλοντο καλουμένην τοῦτον οὐδέ-

πω, αὐτοὶ γὰρ ἔθεντο αὐτῇ τὸ ὄνομα. καὶ ἐτρέφετο ἐν αὐτοῖς ἐν ὀρείῳ τῇ τροφῇ, κατὰ μικρὸν δὲ αὐτῇ τὰ τοῦ σώματος μετὰ τῆς ἡλικίας ἀνέτρεχε, καὶ ἤρα παρθενίας. καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν ὁμιλίας ἔφευγε, καὶ ἐρημίαν ἐπόθει, καταλαβοῦσα τῶν ὀρῶν τῶν ἀρκαδικῶν τὰ ὑψηλότατα. ἔνθα ἦν καὶ αὐλὼν κατάῤῥυτος, καὶ μεγάλαι δρῦς, ἔτι δὲ καὶ πιτῦμα, καὶ βαθεῖά τις ὕλη. τί γοῦν ἡμᾶς λυπεῖ, καὶ ἄντρον Ἀταλάντης ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῆς Καλυψοῦς τὸ ἐν Ὁμήρῳ. καὶ ἦν ἐν κοίλῃ τῇ φάραγγι σπήλαιον μέγα, καὶ βαθὺ πάνυ, κατὰ πρόσωπον δὲ βαθεῖ κρημνῷ ὠχύρωτο. κιττοὶ δὲ αὐτὸ περιεῖρπον, καὶ ἐνεπλέκοντο οἱ κιττοὶ μαλακοῖς δένδροις, καὶ δι' αὐτῶν ἀνεῖρπον, κρόκοι τε ἦσαν περὶ τὸν τόπον ἐν μαλακῇ φυόμενοι, καὶ βαθείᾳ τῇ ὕλῃ, συνανέτελλε δὲ αὐτοῖς καὶ ὑάκινθος, καὶ ἄλλη πολλὴ χροιὰ ἀνθῶν, οὐ μόνον εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν δυναμένων, ἀλλὰ καὶ ὀσμαὶ ἐξ αὐτῶν τὸν ἀέρα τὸν κύκλῳ κατελάμβανον. καὶ παρῆν τῇ τε ἄλλῃ πανηγυρίζειν, καὶ κατὰ τὴν εὐωδίαν ἑστιᾶσθαι, δάφναι τε ἦσαν πολλαί, φυτοῦ διὰ τέλους ἀκμάζοντος, ἡδεῖαι προσιδεῖν κόμαι, καὶ ἄμπελοι δὲ πάνυ σφόδρα εὐθενοῦσαι βοτρύων πρὸ τοῦ ἄντρου τεθηλυῖαι, τὸ φιλεργὸν τῆς Ἀταλάντης ἐπεδείκνυντο. ὕδατά τε διατελῆ καὶ ἀεὶ ῥέοντα, καὶ καθαρὰ ἰδεῖν, καὶ ψυχρὰ ὅσον τε ἁψαμένῳ τεκμήρασθαι, καὶ καταγνῶναι πόντῳ, χύδην, καὶ ἀφθόνως ἐπέρρει. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς ἀρδείαν τοῖς δένδροις τοῖς προειρημένοις ἦν ἐπιτήδεια συνεχῶς ἐπιρρέοντα, καὶ εἰς τὸ ἔμβιον αὐτοῖς συμμαχόμενα. ἦν οὖν τὸ χωρίον χαρίτων ἅμα μεστὸν καὶ σεμνότατόν τε ἅμα, καὶ σώφρονα παρθενῶνα ἐδείκνυεν. ἦν δὲ ἄρα τῇ Ἀταλάντῃ στρωμναὶ μὲν αἱ δοραὶ τῶν τεθηραμένων, τροφὴ δὲ τὰ τούτων κρέα, ποτὸν τε τὸ ὕδωρ, στολὴν δὲ ἤσθητο ἀπράγμονα, καὶ τοιαύτην οἵαν μὴ ἀποδεῖν τῆς Ἀρτέμιδος. ἔλεγε γὰρ ζηλοῦν αὐτὴν καὶ ἐν τούτῳ, καὶ ἐν τῷ παρθένον εἶναι διὰ τέλους ἐθέλειν. ἐπεφύκει δὲ ὠκίστη τοὺς πόδας, καὶ οὐκ ἂν αὐτὴν διέφυγεν, οὔτε θηρίον, οὔτε ἐπιβουλεύων αὐτῇ ἄνθρωπος, φυγεῖν ἐθέλουσαν, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν, οὐκ ἄν τις αὐτὴν κατέλαβεν. ἤρων δὲ αὐτῆς οὐχ ὅσοι μόνον αὐτὴν εἶδον, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐκ φήμης ἠρᾶτο. φέρε δὲ καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς εἴ τι μὴ λυπηρὸν διαγράψωμεν, λυπεῖ δὲ οὐδὲν, ἐπεὶ καὶ ἐκ τούτων

προσγένοιτ' ἂν λόγῳ τε ἐμπειρίᾳ, καὶ τέχνῃ. μέγεθος μὲν γὰρ ἔτι παῖς οὖσα, ὑπὲρ τὰς τελείας ἦν γυναῖκας, κάλλει δὲ ἦν ὡς οὐκ ἄλλη τῶν ἐν πελοποννήσῳ παρθένων τῶν τότε. ἀρρενωπὸν δὲ, καὶ γοργὸν ἔβλεπε, τοῦτο μὲν καὶ ἐκ τῆς θηρείου τροφῆς, ἐπεὶ καὶ θυμοειδὴς ἦν, ἤδη δὲ καὶ τῶν ἐν τοῖς ὄρεσι γυμνασίων κοινόν τε, καὶ ῥαδινὸν οὐδὲν εἶχεν, οὐ γὰρ ἐκ θαλάμου προῄει, οὐδὲ ἦν τῶν ὑπὸ μητράσι, καὶ τίτθαις τρεφομένων, τὸ δὲ ὑπέρογκον τοῦ σώματος, οὐδὲ τοῦτο εἶχε. καὶ μάλα γε εἰκότως, ἅτε ἐν τοῖς κυνηγεσίοις, καὶ περὶ αὐτὰ τὰ γυμνάσια τὸ πᾶν σῶμα ἐκτελοῦσα. ξανθὴ δὲ ἦν αὐτῆς ἡ κόμη, οὔτι που πολυπραγμοσύνῃ γυναικείᾳ, καὶ βαφαῖς ἅμα, καὶ φαρμάκοις. ἀλλ' ἦν φύσεως ἔργον ἡ χροιά, πεφοίνικτο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἡλίων αὐτῇ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐρυθήματι ἐῴκει ἀνθηρῷ, τί δὲ οὕτως ὡραῖον γένοιτο ἄνθος; ὥσπερ ὄψιν καλὴν, ἢ τὸ πρόσωπον αἰδεῖσθαι πεπαιδευμένης παρθένου; δύο δὲ εἶχεν ἐκπληκτικὰ, κάλλος ἄμαχον, καὶ σὺν τούτῳ καὶ φοβεῖν ἐδύνατο, οὐδεὶς ἂν ἰδὼν αὐτὴν ἠράσθη ῥᾴθυμος ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐτόλμησεν ἀντιβλέψειν τὴν ἀρχὴν, τοσαύτη μετὰ τοῦ ὥρας κατέλαμπεν ἡ αἴγλη τοὺς ὁρῶντας. δεινὴ δὲ ἦν ἐντυχεῖν τά τε ἄλλα, καὶ τῷ σπανίῳ, οὐ γὰρ ἂν αὐτὴν τις εὐκόλως οὐδεὶς εἶδεν, ἀλλ' ἀδοκήτως, καὶ ἀπροόπτως ἐπέφηνε διώκουσα θηρίον, ἢ ἀμυνομένη τινὰ ὥσπερ ἀστὴρ διάττουσα ἐξέλαμπεν ἀστραπῆς δίκην, εἶτα ἀπεκρύπτετο αὐτὴν διαθέουσα, ἢ δρυμὸν, ἢ λόχμην, ἤ τι ἄλλο τῶν ἐν ὄρει δασέων. καί ποτε καὶ οἱ τὴν ὅμορον γειτνιῶσαν οἰκοῦντες, μεσούσης τῆς νυκτὸς ἐρασταὶ θρασεῖς, καὶ κωμασταὶ βαρύτατοι, δύο τῶν κενταύρων Ὑλαῖός τε, καὶ Ῥοῖκος. ἦν δὲ ἄρα ὁ κῶμος αὐτῶν, οὔτε αὐλητρίδες, οὔτε αὐτὰ δή που τὰ τῶν μειρακίων τῶν κατὰ πόλιν, ἀλλὰ πεῦκαι μὲν ἦσαν, καὶ ταύτας ἐξάψαντες, καὶ ἀναφλέξαντες, ἐκ τῆς πρώτης τοῦ πυρὸς φαντασίας ἐξέπληξαν ἂν καὶ δῆμον, μήτι γε οὖν μίαν παρθένον. κλάδους δὲ πιτύων νεοδρεπεῖς ἀποκλάσαντες, εἶτα τούτοις ἑαυτοὺς διαπλέξαντες, εἰργάζοντο στεφάνους. συνεχῶς δὲ καὶ θαμινὰ ἐπικροτοῦντες τοῖς ὅπλοις διὰ τῶν ὀρῶν συνεκκαίοντες καὶ τὰ δένδρα, ἐπὶ τὴν παῖδα ἔσπευδον κακοὶ μνηστῆρες σὺν ὕβρει, καὶ ἄντρῳ τὰ ἕδνα τῶν γάμων προεκτελοῦντες. τὴν δὲ οὐκ ἔλαθεν ἡ ἐπιβουλὴ, ἰδοῦσα δὲ ἐκ τοῦ ἄντρου τὸ πῦρ, καὶ γνωρίσασα οἵτινές ποτε ἄρα ἦσαν οἱ

κωμασταὶ,

κωμάσαι, μηδὲν διατραπεῖσα μηδὲ ὑπὸ τῆς ὄψεως καταπλήξασα, τὸ μὲν τόξον ἐκύκλωσεν, ἀφῆκε δὲ τὸ βέλος, καὶ ἔτυχε τοῦ πρώτου μάλα εὐκαίρως, καὶ ὁ μὲν ἔκειτο, ἐπεὶ δὲ ὁ δεύτερος οὐκ ἔτι κωμαστικῶς, ἀλλ' ἤδη πολεμικῶς. ἐκείνῳ μὲν ἐπαμῦναι θέλων, ἑαυτοῦ δὲ ἐμπλῆσαι τὴν ὁρμήν. ἀπήντησε δὲ ἄρα τούτῳ τιμωρὸς ὁ τῆς κόρης οἰστὸς ὁ ἕτερος. καὶ ὑπὲρ τῆς Ἰασίωνος Ἀταλάντης τοσαῦτα.

Πῶς ὁ Μακαρεὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ἀπληστίας ὑπὸ τῶν θεῶν ἐτιμωρήθη.

Μιτυληναῖος ἀνὴρ Μακαρεὺς ὄνομα, ἱερεὺς τοῦ Διονύσου, ὅσα μὲν οὕτως ἰδεῖν πρᾷος ἦν, καὶ ἐπιεικής, ἀνοσιώτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιστα, ξένου δὲ ἥκοντος παρ' αὐτὸν, καὶ δόντος αὐτῷ παρακαταθήκην χρυσίου πλῆθος ἐν τῷ μυχῷ τοῦ ἀνακτόρου, τὴν γῆν διασκάψας ὁ Μακαρεὺς κατώρυξε τὸ χρυσίον. χρόνῳ δὲ ἀφικόμενος ὁ ξένος, τὸ χρυσίον ἀπῄτει. ὁ δὲ, εἰσαγαγὼν ἔνδον ὡς ἀποδώσων, κατέσφαξε, καὶ τὸ χρυσίον ἀνώρυξεν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸν ξένον κατέθηκε, καὶ ᾤετο ὥσπερ τοὺς ἀνθρώπους, λανθάνειν οὕτω καὶ τὸν θεόν, πλὴν οὐκ ἀπήντησε ταῦτα ταύτῃ, πόθεν; χρόνου δὲ ὀλίγου διεληλυθότος, αἱ μὲν τοῦ θεοῦ τριετηρίδες ἀφίκοντο. ὁ δὲ ἔθυε μεγαλοπρεπῶς, καὶ ὁ μὲν περὶ τὴν βακχείαν εἶχεν, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ δύο ὄντες, ἔνδον ἀπολειφθέντες ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς ἱερουργίαν, τῷ βωμῷ τῷ πατρῴῳ προσῆλθον ἔτι καιομένων τῶν ἐμπύρων. καὶ ὁ μὲν νεώτερος παρέσχε τὸν τράχηλον, ὁ δὲ πρεσβύτερος ἠμελημένην εὑρὼν σφαγίδα, τὸν ἀδελφὸν ἀπέκτεινεν ὡς ἱερεῖον. οἱ δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν ἰδόντες, ἀνεβόησαν. ἀκούσασα ἡ μήτηρ τῆς βοῆς ἐξεπήδησε, καὶ θεασαμένη τὸν μὲν νεκρόν, τὸν δὲ κατέχοντα ἔτι τὴν σφαγίδα ᾑμαγμένην, ξύλον ἁρπάσασα τῶν ἐκ τοῦ βωμοῦ ἡμίκαυτον, τούτῳ τὸν παῖδα ἀπέκτεινεν. ἧκε δὲ ἀγγελία πρὸς τὸν Μακαρέα, καὶ ἀπολιπὼν τὴν τελετὴν ὡς εἶχε σὺν ὁρμῇ καὶ θυμῷ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θύρσῳ ᾧ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔκτεινεν. ἔκπυστα δὲ ἐγένοντο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας, καὶ συλληφθεὶς ὁ Μακαρεὺς καὶ στρεβλούμενος, ὡμολόγησεν ὅσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἔδρασεν. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς κολάσεσι, τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. ὁ δὲ παρανόμως σφαγεὶς, διὰ τιμῆς ἦλθε δημοσίας, καὶ ἐτάφη τοῦ θεοῦ προστάξαν-

τος

τες. ἔπεσεν οὖν ὁ Μακαρεὺς οὐ μεμπτὴν τὴν δίκην, τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν, σὺν τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, καὶ τῇ τῆς γυναικὸς, καὶ σὺν, καὶ τῇ τῶν παίδων προσέτι :~

Περὶ Βήλου μνήματος, καὶ κακοῦ τῷ Ξέρξῃ σημείου ἐν τούτῳ προφαινομένου :~

Ξέρξης ὁ Δαρείου παῖς τοῦ Βήλου τοῦ ἀρχαίου διασκάψας τὸ μνῆμα, πύελον ὑελίνην εὗρεν, ἔνθα ἦν κείμενος ὁ νεκρὸς ἐν ἐλαίῳ, οὐ μὴν πεπλήρωτο ἡ πύελος, ἐνέδει δὲ ἀπὸ τοῦ χείλους εἰς παλαιστήν. παρέκειτο δὲ τῇ πυέλῳ, καὶ στήλη βραχεῖα, ἔνθα ἐγέγραπτο, τῷ ἀνοίξαντι τὸ μνῆμα, καὶ μὴ ἀναπληρώσαντι τὴν πύελον, οὐκ ἔστιν ἄμεινον. ἀναγνοὺς δὲ ὁ Ξέρξης, ἔδεισε, καὶ προσέταξεν ἐπιχέαι ἔλαιον τὴν ταχίστην, οὐ μὴν πεπλήρωτο. ὁ δὲ πάλιν προσέταξεν ἐπιχέαι. αὔξησιν δὲ οὐκ ἐλάμβανεν, ἕως ἀπεῖπε μάτην ἀναλίσκων τὸ ἐπιχεόμενον. κατακλείσας δὲ ἐπὶ τὸν τάφον ἀπηλλάγη ἀδημονῶν. οὐ διεψεύσατο δὲ ἡ στήλη ὅσα προεῖπεν. ἀθροίσας γὰρ ἑβδομήκοντα μυριάδας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, κακῶς ἀπήλλαξεν, εἶτα ἐπανελθὼν, αἴσχιστα ἀνθρώπων ἀπέθανεν, ἀποσφαγεὶς νύκτωρ ἐν τῇ εὐνῇ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ :~

Περὶ Εὐριπίδου ἐν ἑστιάσει μεθυσθέντος :~

Ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἑστίασιν παρεσκεύασε πολυτελῆ τοῖς ἑταίροις, προϊόντος δὲ τοῦ πότου, ζωρότερον πιὼν Εὐριπίδης, ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον εἰς μέθην. εἶτα συγκλιθέντα αὐτῷ Ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγῳδίας ποιητὴν περιλαβὼν, κατεφίλει, τεσσαράκοντα ἐτῶν που γεγονότα. τοῦ δὲ Ἀρχελάου πυθομένου, εἰ καὶ νῦν ἔτι ἐρώμενος αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο ναὶ μὰ Δία, οὐ γὰρ μόνον τὸ ἔαρ τῶν καλῶν κάλλιστον, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον :~

Τίς πρῶτον ἠράσθη γενναίων παιδικῶν :~

Ἐρασθῆναι πρῶτον γενναίων παιδικῶν λέγουσι Λάϊον, ἁρπάσαντα Χρύσιππον τὸν Πέλοπος, καὶ ἐκ τούτου τοῖς Θηβαίοις ἐν τῶν καλῶν ἐδόκει τὸ τῶν ὡραίων ἐρᾶν :~

Περὶ Ἀρκαδικοῦ, Θασίων, καὶ Ἀχαϊκῶν οἴνων ἰδιοτήτων :~

Ἐν Ἡραίᾳ τῆς Ἀρκαδίας ἀκούω πεφυκέναι ἀμπέλους, ἐξ ὧν γίνεται οἶνος, ὃς τοῦ λογισμοῦ παράγει, καὶ ἔκφρονας τοὺς Ἀρκάδας ποιεῖ, τὰς δὲ γυναῖκας τεκνοποιοὺς τίθησιν :~

Ὅτι ἐν Θάσῳ δύο γένη φασὶν οἴνων γίνεσθαι, καὶ τὸν μὲν ἕτερον πινόμενον, εἰς ὕπνον κατάγειν εὖ μάλα βαθύν, καὶ διὰ ταῦτα ἡδύν, τὸν δὲ ἕτερον ἀντίπαλον εἶναι τοῦ βίου, καὶ ἀγρυπνίαν ἐμποιεῖν, καὶ ἀνιᾶσθαι παρέχειν. ἐν δὲ Ἀχαΐᾳ περὶ Κεραυνίαν οἶνος γίνεται, ὃς ταῖς βουλομέναις γυναιξὶν ἀμβλῶσαι, συμμαχεῖ:~

Περὶ Θηβῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἁλουσῶν, καὶ περὶ Πινδάρου:~

Ὅτε εἷλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέδοτο τοὺς ἐλευθέρους πάντας, πλὴν ἱερέων, ἀφῆκε δὲ τῆς πράσεως καὶ τοὺς τοῦ πατρὸς ξένους, ὡμήρευσε γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ Φίλιππος ἔτι παῖς ὤν, καὶ τοὺς συγγενεῖς δὲ τούτων ἀφῆκεν, ἐτίμησε δὲ καὶ τοὺς ἐγγόνους τοῦ Πινδάρου, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μόνην εἴασεν ἑστάναι, ἐφόνευσε δὲ τῶν Θηβαίων, εἰς ἐνεακισμύρια, αἰχμάλωτοι δὲ ἐλήφθησαν τρισμύριοι:~

Περὶ Λυσάνδρου:~

Λύσανδρον τὸν Λακεδαιμόνιον ἐν τῇ Ἰωνίᾳ διατρίβοντα, τὰ Λυκούργου φασὶ νόμιμα ῥίψαντα ἐπίπονα ὄντα, διατεθρύφθαι τὸν βίον:~

Περὶ Λαμίας:~

Λάμια γυνὴ ἡ Ἀττικὴ ἑταίρα εἶπεν, οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ γεγόνασιν ἀλώπεκες:~

Περὶ Διονυσίου δύο γυναῖκας ἐν μιᾷ ἡμέρα ἀγαγόντος:~

Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο γυναῖκας ἠγάγετο Διονύσιος, Δωρίδα τὴν Λοκρίδα, καὶ Ἀριστομάχην τὴν Ἱππαρίνου, Δίωνος δὲ ἀδελφήν, καὶ παρ' ἑκατέραν ἐπαύετο ἐν τῷ μέρει, ὧν ἡ μὲν ἠκολούθει στρατευομένῳ, ἡ δὲ ἐπανιόντα ὑπεδέχετο:~

Περὶ Περσῶν καταδουλώσεως, καὶ Ἰσοκράτους:~

Λόγος τις εἰς ἐμὲ ἀφίκετο λέγων αἴτιον Ἰσοκράτην γενέσθαι τὸν ῥήτορα τοῖς Πέρσαις καταδουλώσεως, ἧς ἐδουλώθησαν ὑπὸ Μακεδόνων, τοῦ γὰρ πανηγυρικοῦ λόγου ὃν Ἰσοκράτης τοῖς Ἕλλησιν ἐπεδείξατο εἰς Μακεδονίαν ἐλθοῦσα ἡ φήμη, πρῶτον μὲν Φίλιππον ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἀνέσεισεν. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου Ἀλέξανδρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, πατρῷον κληρονόμον, τὴν ὁρμὴν τὴν τοῦ Φιλίππου διαδέξασθαι παρεσκεύασε:~

Πῶς ὁ Μέτων ἐρρύσατο ἑαυτὸν τῆς ἐξόδου, καὶ περὶ Ὀδυσσέως μανίας :~

Μέτων ὁ Ἀστρονόμος, μελλόντων ἐπὶ τὴν Σικελίαν πλεῖν τῶν Ἀθηναίων ἤδη τῶν στρατευμάτων, καὶ αὐτὸς εἷς ἦν τοῦ Καταλόγου, σαφῶς δὲ ἐπιστάμενος τὰς μελλούσας τύχας, τὸν πλοῦν ἐφυλάττετο δεδιὼς, καὶ σπεύδων τῆς ἐξόδου ἑαυτὸν ῥύσασθαι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἔπραττεν, ὑπεκρίνατο μανίαν, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασε πιστώσασθαι τὴν τῆς νόσου δόξαν βουλόμενος, ἐν δὲ τοῖς τὴν συνοικίαν τὴν αὐτοῦ κατέπρησεν, ἐγειτνία δὲ αὕτη τῇ ποικιλίᾳ. καὶ ἐκ τούτου ἀφῆκαν αὐτὸν οἱ ἄρχοντες. καί μοι δοκεῖ ὁ Μέτων ἄμεινον ὑποκρίνασθαι τὴν μανίαν τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ Ἰθακησίου. ἐκεῖνον μὲν γὰρ ὁ Παλαμήδης κατεφώρασεν, τοῦτον δὲ Ἀθηναίων οὐδείς :~

Περὶ Πτολεμαίου εὐεργεσίας :~

Πτολεμαῖον φασὶ τὸν Λάγου καταπλουτίζοντα τοὺς φίλους αὐτοῦ, ὑπερχαίρειν. ἔλεγε δὲ ἄμεινον εἶναι πλουτίζειν, ἢ πλουτεῖν :~

Περὶ Ὁμήρου ἐπῶν καὶ ποιήσεως :~

Ὅτι τὰ Ὁμήρου ἔπη πρόπαλαι διῃρημένα ᾖδον οἱ παλαιοί. οἷον ἔλεγον τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην, καὶ δολωνίαν τινὰ, καὶ ἀριστείαν Ἀγαμέμνονος, καὶ νεῶν κατάλογον, καίπου Πατρόκλειαν, καὶ λύτρα, καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἆθλα, καὶ ὁρκίων ἀφάνισιν. ταῦτα ὑπὲρ τῆς Ἰλιάδος, ὑπὲρ δὲ τῆς ἑτέρας, τὰ ἐν Πύλῳ, καὶ τὰ ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Καλυψοῦς ἄντρον, καὶ τὰ περὶ τὴν σχεδίαν, Ἀλκίνου ἀπόλογοι, Κυκλώπιαν, καὶ νεκυίαν, καὶ τὰ τῆς Κίρκης νίπτρα, μνηστήρων φόνοι, τὰ ἐν ἀγρῷ, τὰ ἐν Λαέρτῃ :~

Ὀψὲ δὲ Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος ἀθρόαν πρῶτος ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐκόμισε τὴν Ὁμήρου ποίησιν. τὸ δὲ ἀγώγιμον τοῦτο ἐξ Ἰωνίας ἡνίκα ἀπεδήμησεν ἤγαγεν, ὕστερον δὲ Πεισίστρατος συναγαγὼν ἀπέφηνε τὴν Ἰλιάδα, καὶ Ὀδύσσειαν :~

Περὶ ἀνοήτων τινῶν ἄγαν :~

Φασὶ παχύτατον γενέσθαι τὴν διάνοιαν, οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ, τὸ δέρμα ἔχοντα ἀδιακόνιστον, Πολύδωρόν τινα, καὶ ἄλλον Κοικυλίωνα ὄνομα, ὅσπερ τὰ κύματα ἠρίθμει ὑπὸ τῆς ἄγαν μανίας, λέγει δέ τις καὶ Σαννυρίωνα τοιοῦτον γενέσθαι, ὃς ἐν τῇ ληκύθῳ τὴν κλίμακα ἐζήτει, καὶ Κόροιβον δὲ, καὶ Μελιτίδην

καὶ ἐκείνους ἀνοήτους φασίν:~

Περὶ Ἀπολλωνιατῶν, καὶ τῆς αὐτῶν χώρας, καὶ περὶ Ἐπιδάμνου.~

Ἀπολλωνιᾶται πόλιν οἰκοῦσι γείτονα Ἐπιδάμνου ἐν τῷ ἰονίῳ κόλπῳ, καὶ ἐν τοῖς πλησίον αὐτῆς χωρίοις ἀσφάλτου ἐστὶν ὀρυκτή, καὶ πίσσα τὸν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς ἀναπέμπουσα τρόπον, ὃν καὶ αἱ πλεῖσται πηγαὶ τῶν ὑδάτων. οὐ πόρρω δὲ καὶ τὸ ἀθάνατον δείκνυται πῦρ. ὁ δὲ καιόμενός ἐστι λόφος ὀλίγος, καὶ οὐκ εἰς μέγα διήκει, καὶ ἔχει περίβολον οὐ πολύν, ὄζει δὲ θείου, καὶ στυπτηρίας, καὶ περὶ αὐτόν ἐστι δένδρα εὐθαλῆ, καὶ πόα χλωρά, καὶ τὸ πῦρ πλησίον ἐνακμάζον οὐδὲν λυπεῖ, οὔτε τὴν τῶν φυτῶν βλάστην, οὔτε τὴν τεθηλυῖαν, καίεται δὲ τὸ πῦρ, καὶ νύκτα, καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ διέλιπεν οὐδέποτε ὡς Ἀπολλωνιᾶται λέγουσι, πρὶν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἰλλυριοὺς συμβάντος αὐτοῖς:~

Ὅτι Ἀπολλωνιᾶται ξενηλασίας ἐποίουν κατὰ τὸν Λακεδαιμόνιον νόμον. ἐπιδάμνιοι δὲ ἐπιδημεῖν καὶ μετοικεῖν παρεῖχον τῷ βουλομένῳ:~

Παροιμία, ἡ περὶ Φρυνίχου.~

Ἀειθμὸν σφηκῶν πτήσσει Φρύνιχος, ὥς τις ἀλεκτρυών. Παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς τι πασχόντων, ὑποκρινομένου γὰρ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ τὴν Μιλήτου ἅλωσιν, οἱ ἀθηναῖοι δακρύσαντες ἐξέβαλον δεδοικότα, καὶ ὑποπτήσσοντα.~

Περὶ Διονυσίου:~

Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας, τραγῳδίαν μὲν ἠσπάζετο, καὶ ἐπῄνει, καὶ οὖν, καὶ δράματα ἐξεπόνησε τραγικά. ἀλλοτρίως δὲ πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέκειτο, ὅτι οὐκ ἦν φιλόγελως:~

Περὶ τῶν ὑπὸ Κλεομένους ῥηθέντων ὑπὲρ Ὁμήρου, καὶ Ἡσιόδου:~

Ἔλεγεν ὁ Κλεομένης λακωνικῶς κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον, τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητήν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα. τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν εἱλώτων, λέγοντα ὡς χρὴ γεωργεῖν:~

Περὶ τινὸς ἡδέως ἀποθνήσκοντος, ὅπως ἂν ἴδοι τινὰς τῶν τεθνεώτων:~

Ἀνὴρ μεγαλοπολίτης ἐξ ἀρκαδίας Κερκιδᾶς ὄνομα ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους, ἐνθυμούμενος, ἡδέως ἀπολύεσθαι τοῦ

ζῆν. διὰ ἐλπίδος γὰρ ἔχειν συγγενέσθαι τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρᾳ, τῶν δὲ ἱστορικῶν Ἑκαταίῳ, τῶν δὲ μουσικῶν Ὀλύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τούτοις ὡς λόγος τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν :~

Περὶ φρυγίου Ἁρμονίας :~

Ὅτι ἐν κελαιναῖς τῇ δορᾷ τοῦ φρυγὸς ἐὰν προσαυλῇ τις τὴν ἁρμονίαν τὴν φρύγιον, ἡ δορὰ κινεῖται, ἐὰν δὲ εἰς ἀπόλλωνα, ἀτρεμεῖ καὶ ἔοικε κωφῇ :~

Περὶ Ὁμήρου ναοῦ, καὶ ἀγάλματος :~

Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ κατασκευάσας Ὁμήρῳ νεών, αὐτὸν μὲν καλῶς ἐκάθισε, κύκλῳ δὲ τὰς πόλεις περιέστησε τοῦ ἀγάλματος, ὅσαι ἀντιποιοῦνται τοῦ Ὁμήρου. Γαλάτων δὲ ὁ ζωγράφος ἔγραψε τὸν μὲν Ὅμηρον αὐτὸν ἐμοῦντα, τοὺς δὲ ἄλλους ποιητὰς τὰ ἐμημεσμένα ἀρυομένους :~

Περὶ Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίου :~

Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ Εὐνόμου παῖς δικαίους βουληθεὶς ἀποφῆναι Λακεδαιμονίους, ὑπὲρ τούτου γε οὐ καλοὺς τοὺς μισθοὺς ἠρύσατο. ἀπήντησε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκοπῆναι ὑπὸ Ἀλκάνδρου, ὥς μέν τινές φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίθῳ βληθείς, ὡς δὲ ἄλλος διαφοιτᾷ λόγος, βακτηρίᾳ παθὼν τὸ πάθος. λέγεται δὲ ὁ λόγος πρὸς τοὺς ἄλλα θελήσαντας, ἄλλων δὲ τυχόντας. λέγει δὲ Ἔφορος αὐτὸν λιμῷ διακαρτερήσαντα ἐν φυγῇ ἀποθανεῖν :~

Περὶ τινῶν ὑπὸ ἰδίων νόμων βλαβέντων :~

Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ ἔγραψε μὴ ἐλαύνειν τὰς γυναῖκας ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐπὶ ζευγῶν, ἢ τὴν δρῶσαν τοῦτο ἐπηρτῆσθαι ζημίαν, ἥν γε ᾤετο πάξας ἀρκοῦσαν. πρώτη τῷ ψηφίσματι ἠπείθησεν ἡ τούτου γυνή, καὶ τὴν ζημίαν ἐξέτισε καταδικασθεῖσα. καὶ Περικλῆς ἔγραψε μὴ εἶναι ἀθηναῖον, ὃς μὴ ἐξ ἀμφοῖν γέγονεν ἀστοῖν, εἶτα ἀποβαλὼν τοὺς γνησίους παῖδας, ἐπὶ τῷ νόθῳ περικλεῖ καταλέλειπτο. δῆλα δὲ ὅτι καὶ περικλῆς ἐβούλετο μὲν ἕτερα, ἔτυχε δὲ ἑτέρων :~

Κλεισθένης δὲ ὁ ἀθηναῖος τοῦ δεῖν ἐξοστρακίζεσθαι πρῶτος εἰσηγησάμενος, αὐτὸς ἔτυχε τῆς καταδίκης πρῶτος. Ζάλευκος ὁ λοκρῶν νομοθέτης προσέταξε τὸν μοιχὸν ἁλόντα, ἐκκόπτεσθαι τοὺς

ὀφθαλμοὺς, ἃ τοίνυν μηδὲ προσεδόκησεν, ταῦτα ὁ δαίμων αὐτῷ παρὰ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐλπίδα ἐπήγαγεν. ὁ γάρ τοι παῖς ἁλοὺς ἐπὶ μοιχείᾳ, εἶτα ἔμελλε πείσεσθαι τὰ ἐκ τοῦ πατρῴου νόμου, ἐνταῦθα ἵνα μὴ διαφθαρῇ τὸ ἅπαξ κεκυρωμένον, ὑπέμεινεν αὐτὸς ὁ εἰσηγησάμενος ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν τοῦ παιδὸς ὀφθαλμῶν, ἀντιδοῦναι τὸν ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ ὁ νεανίσκος τυφλωθῇ τελέως:~

Περὶ Πινδάρου ἐν ἀγωνίᾳ Κορίννης ἡττηθέντος:~

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν Θήβαις, ἀμαθέσι περιπεσὼν ἀκροαταῖς, ἡττήθη Κορίννης πεντάκις, ἐλέγχων δὲ τὴν ἀμουσίαν αὐτῶν ὁ Πίνδαρος σῦν ἐκάλει τὴν Κόρινναν:~

Πῶς ὁ Διογένης ἐν ἀπορίᾳ πάντων γενόμενος, παρεμυθήσατο ἑαυτόν:~

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔρημος ἦν, καὶ μόνος ἀπέρριπτο. καὶ οὔτε τινὰ δι' ἀπορίαν ὑπεδέχετο. οὔτε τις αὐτὸν ἐξένιζε τὸν ἄνδρα, ἐκτρεπόμενος διὰ τὸ τοῦ τρόπου ἐλεγκτικόν, καὶ ὅτι ἦν πρὸς τὰ πραττόμενα καὶ λεγόμενα δυσάρεστος. ἠθύμει οὖν ὁ Διογένης, καὶ φύλλων ἄκρα ἤσθιε, ταῦτα γὰρ οἱ παρῆν, τοῖς δὲ ἀποπίπτουσι τοῦ ἄρτου θρύμμασι μῦς ἐχρῆτο ἐπιφοιτῶν. ὁ οὖν Διογένης φιλοπόνως κατεσκέψατο τὸ πραττόμενον, καὶ μειδιάσας, καὶ ἑαυτοῦ γενόμενος φαιδρότερός τε, καὶ ἵλεως, εἶπεν, ὁ μὲν μῦς οὗτος τῆς Ἀθηναίων πολυτελείας δεῖται οὐδέν. σὺ δὲ ὦ Διόγενες ἄχθῃ φησὶν, ὅτι μὴ συνδειπνεῖς Ἀθηναίοις; καὶ ἐπόρισεν ἑαυτῷ εὔκαιρον εὐθυμίαν:~

Περὶ Σωκράτους σώματος:~

Ὅτι τὸ Σωκράτους σῶμα ἐπεπίστευτο κόσμιον, καὶ σωφροσύνης ἐγκρατὲς γεγονέναι, καὶ ταύτῃ ἐνόσουν Ἀθηναῖοι πανδημεί, καὶ οἱ μὲν ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἐπιθανατίως εἶχον. Σωκράτης δὲ μόνος οὐκ ἐνόσησε τὴν ἀρχήν, ὁ τοίνυν τοιούτῳ συνὼν σώματι, τίνα ἡγούμεθα εἶχε ψυχήν;~

Περὶ τοῦ οἰκέτου τοῦ Διογένους ὑπὸ κυνῶν διασπασθέντος:~

Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἷς αὐτῷ τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει ὄνομα Μάνης. ὃς οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπέδρα, προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτὸν, ἔφη. οὐκ αἰσχρὸν Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένην δὲ Μάνους

οὗτος δὲ ὁ οἰκέτης εἰς δελφοὺς ἀλώμενος ὑπὸ κυνῶν διεσπά-
σθη, τῷ ὀνόματι τοῦ δεσπότου δίκας ἐκτίσας, ἀνθ' ὧν ἀπέδρασεν :~

Περὶ ἐλπίδος :~

Ἔλεγεν ὁ Πλάτων τὰς ἐλπίδας, ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνεί-
ρους εἶναι :~

Περὶ Ὀλυμπιάδος ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τεθνηκότι,
καὶ ἀτάφῳ δυσχεραινούσης :~

Ὀλυμπιὰς ἡ Ἀλεξάνδρου πυθομένη ὅτι πολὺν χρόνον ὁ παῖς αὐ-
τῆς ἄταφος μένει, βαρὺ ἀναστένουσα, καὶ θρηνοῦσα εὖ μάλα λι-
γέως, ὦ τέκνον εἶπεν, ἀλλὰ σὺ μὲν οὐρανοῦ μετασχεῖν βουλόμε-
νος, καὶ τοῦτο σπεύδων, νῦν οὐδὲ τῶν κοινῶν δήπου, καὶ ἴσων πᾶ-
σιν ἀνθρώποις μετασχεῖν ἔχεις, γῆς τε ἅμα, καὶ ταφῆς, καὶ τὰς
ἑαυτῆς τύχας οἰκτείρασα, καὶ τὸν τοῦ παιδὸς τετυφωμένον ἐλέγ-
ξασα :~

Ὅτι Ξενοκράτης φιλοικτίρμων ἦν :~

Ξενοκράτης ὁ καρχηδόνιος ὁ ἑταῖρος πλάτωνος, τά τε ἄλλα ἦν
φιλοικτίρμων, καὶ οὐ μόνον φιλάνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ
τῶν ἀλόγων ζώων ἠλέει. καὶ οὖν ποτε καθημένου ἐν ὑπαίθρῳ,
διωκόμενος βιαίως στρουθὸς ὑπὸ ἱέρακος, εἰς τοὺς κόλπους αὐ-
τοῦ κατέπτη, ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὄρνιν, καὶ διεφύλαξεν ἀπο-
κρύψας ἔστ' ἂν ὁ διώκων ἀπῆλθεν. ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν
τοῦ φόβου, ἀναπλώσας τὸν κόλπον ἀφῆκε τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι μὴ
ἐξέδωκε τὸν ἱκέτην :~

Πῶς ὁ Σωκράτης ἑταίρας τινὸς ἀλαζονείαν ἤλεγξεν :~

Φησὶ Ξενοφῶν ὅτι Θεοδότῃ τῇ ἑταίρᾳ, εἰς λόγους ἀφίκετο Σω-
κράτης, καλλίστῃ γυναικὶ οὔσῃ. ἀλλὰ καὶ τῇ καλλιστοῖ ἦλθεν
εἰς λόγους, ἣ ἔλεγεν, ἐγὼ μὲν ὦ σωφρονίσκου, κρείττων εἰμί σου. σὺ
μὲν γὰρ οὐδένα τῶν ἐμῶν δύνῃ ἀφαρπάσαι, ἐγὼ δὲ ἐὰν βούλω-
μαι τοὺς σοὺς πάντας, ὁ δὲ καὶ μάλα γε εἰκότως, σὺ μὲν γὰρ ἐπὶ
τὴν κατάντη αὐτοὺς πάντας ἄγεις, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἥκειν
βιάζομαι, ὀρθία δὲ ἡ ἄνοδος ἐστὶ, καὶ ἀήθης τοῖς πολλοῖς.~

Περὶ Ῥοδώπιδος ἑταίρας τύχης :~

Ῥοδῶπιν φασὶν Αἰγυπτίων ἑταίραν γενέσθαι λόγοι ὡραιοτάτην,
καί ποτε αὐτῆς λουομένης, ἡ τὰ παράδοξα καὶ τὰ ἀδόκητα φι-
λοῦσα ἐργάζεσθαι τύχη προυξένησεν αὐτῇ, οὐ τῆς γνώμης, ἀλλὰ

τοῦ κάλλους ἄξια. λουομένης γὰρ καὶ τῶν θεραπαινίδων τὴν ἐσθῆτα φυλαττουσῶν, ἀετὸς καταπτὰς, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων ἁρπάσας, ἀπιὼν ᾤχετο. καὶ ἐκόμισεν εἰς Μέμφιν δικάζοντος Ψαμμητίχου, καὶ εἰς τὸν κόλπον ἐνέβαλε τὸ ὑπόδημα, ὁ δὲ Ψαμμήτιχος θαυμάσας τοῦ ὑποδήματος τὸν ῥυθμὸν, καὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τὴν χάριν, καὶ τὸ πραχθὲν ὑπὸ τοῦ ὄρνιθος, προσέταξεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον ἀναζητεῖσθαι τὴν ἄνθρωπον, ἧς τὸ ὑπόδημά ἐστι, καὶ εὑρὼν γαμετὴν ἠγάγετο:~

Περὶ Διονυσίου:~

Ὅτι τὸν Λέοντα ὁ Διονύσιος μετὰ τὴν πρόσταξιν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀνδρῶν, εἰς τρὶς τοῖς δορυφόροις ἐκέλευσεν ἀπάγειν. καὶ μετέγνω τρὶς, καὶ καθ' ἑκάστην μεταπομπὴν κατεφίλει κλαίων, καὶ καταρώμενος ἑαυτοῦ, ὅτι ὅτε ἔλαβε τὸ ξίφος τελευτῶν ἥττηται τῷ φόβῳ, καὶ προσέταξεν ἀποσφαγῆναι, εἰπὼν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὦ Λέον σοὶ ζῆν:~

Περὶ ἐλάφου ἐν νόσῳ φυτικῆς θεραπείας:~

Λέγουσι φυσικοὶ ἄνδρες τὸν ἔλαφον κατάρσεως δεόμενον, σέλινα ἐσθίειν, φαλαγγίων δὲ κνήσμασιν ἐχόμενον, καρκίνους:~

Περὶ Εὐρυδίκης Φιλίππου θυγατρὸς τελευτῆς.~

Ὀλυμπιὰς τῇ Φιλίππου θυγατρὶ Εὐρυδίκῃ, ἣν δὲ ἄρα ἐξ Ἰλλυρίδος γυναικὸς τῷ Φιλίππῳ γεννωμένη, προσέπεμψε κώνειον, καὶ βρόχον, καὶ ξίφος, ἡ δὲ αἱρεῖται τὸν βρόχον:~

Περὶ Γέλωνος, καὶ τῶν αὐτῷ ἐπιβουλευόντων:~

Γέλων ὁ τῶν Συρακουσίων τύραννος τὴν τῆς ἀρχῆς κατάστασιν πρᾳότατα εἶχε, στασιώδεις δέ τινες ἐπεβούλευον αὐτῷ, ἃ πυθόμενος ὁ Γέλων, εἰς ἐκκλησίαν συγκαλέσας τοὺς Συρακουσίους, εἰσῆλθεν ὡπλισμένος ὁ Γέλων, καὶ διεξελθὼν ὅσα ἀγαθὰ αὐτοῖς εἰργάσατο, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν ἐξεκάλυψε, καὶ ἀπεδύσατο τὴν πανοπλίαν εἰπὼν πρὸς πάντας, ἰδοὺ τοίνυν ὑμῖν ἐν χιτωνίσκῳ γυμνὸς τῶν ὅπλων παρέστηκα, καὶ δίδωμι χρῆσθαι ὅτι βούλεσθε, καὶ ἐθαύμασαν αὐτοῦ τὴν γνώμην οἱ Συρακούσιοι. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐπιβουλεύοντας παρέδοσαν αὐτῷ κολάσαι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔδωκαν. ὁ δὲ καὶ τούτους εἴασε τῷ δήμῳ τιμωρήσασθαι, καὶ εἰκόνα αὐτοῦ οἱ Συρακούσιοι ἔστησαν ἐν ἀζώστῳ χιτῶνι, καὶ ἦν τοῦτο τῆς δημαγωγίας αὐτοῦ ὑπόμνημα, καὶ τοῖς εἰς τὸν μετὰ ταῦτα

αἰῶνα μέλλουσιν ἄρχειν δίδαγμα:~

Περὶ Ἀλκιβιάδου:~

Ἰσχυρῶς Ὅμηρον ἐθαύμαζεν Ἀλκιβιάδης καί ποτε διδασκαλείῳ παίδων προσελθὼν, ῥαψῳδίαν Ἰλιάδος ᾔτει, τοῦ δὲ διδασκάλου μηδὲν ἔχειν Ὁμήρου φήσαντος, ἐντρίψας αὐτῷ κόνδυλον εὖ μάλα στερεὸν, παρῆλθεν ἐνδειξάμενος ὅτι ἐκεῖνος ἀπαίδευτός ἐστι, καὶ τοιούτους ἀποφαίνει τοὺς παῖδας. οὗτος ἐπὶ κρίσιν καλούμενος θανατικὴν ἐκ Σικελίας ὑπὸ τῶν ἀθηναίων, οὐχ ὑπήκουσεν εἰπὼν εὔηθες τὸν ἔχοντα δίκην ζητεῖν, μὴ ἀποφυγεῖν, ἐξὸν φυγεῖν. εἰπόντος δέ τινος οὐ πιστεύεις τῇ πατρίδι τὴν περὶ σοῦ κρίσιν; ὁ δὲ εἶπεν, οὐδὲ τῇ μητρίδι. δέδοικα γὰρ μὴ ἀγνοήσασα, καὶ σφαλεῖσα τοῦ ἀληθοῦς, εἶτα τὴν μέλαιναν ἐμβάλῃ ἀντὶ τῆς λευκῆς ψῆφον. πυθόμενος οὖν ὅτι θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν, δειξόμεθα οὖν εἶπεν ὅτι ζῶμεν, καὶ ὁρμήσας πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τὸν δεκελεικὸν ἐξῆψε πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἀθηναίους:~

Ἔλεγε δὲ μηδὲν παράδοξον ποιεῖν Λακεδαιμονίους, ἀδεῶς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθνήσκοντας, τὴν γὰρ ἐκ τῶν νόμων ταλαιπωρίαν ἀποδιδράσκοντας, θάνατον ὑπὲρ τῶν πόνων ὧν ἔχουσι προθύμως ἀλλάττεσθαι:~

Εἰώθει δέ φασιν, ἐπιλέγειν ταῖς ἑαυτοῦ πράξεσιν, ὅτι τὸν τῶν διοσκούρων ζῇ βίον, παρ' ἡμέραν τεθνηκώς τε, καὶ ἀναβιούς. εὐημερήσας γὰρ ἐν τῷ δήμῳ, ἴσος θεοῖς νομίζεσθαι, κακῶς δὲ ἀπαλλάξας, τῶν νεκρῶν μηδὲ ὀλίγον διαφέρειν:~

Περὶ Ἐφιάλτου:~

Ἐφιάλτης στρατηγοῦ ὀνειδίζοντος αὐτῷ πενίαν, τὸ δὲ ἕτερον ἔφη διὰ τί οὐ λέγεις; ὅτι δίκαιός εἰμι, ~

Περὶ Θεμιστοκλέους:~

Στρεπτῷ κειμένῳ ἐπὶ τῆς γῆς χρυσῷ Περσικῷ ὁ Θεμιστοκλῆς προσιὼς, παιδὶ εἶπεν, οὐκ ἀναιρήσει ὦ παῖ τὸ εὕρεμα τόδε; δείξας τὸν στρεπτὸν, οὐ γὰρ σὺ Θεμιστοκλῆς εἶ δή που:~

Ὅτι ἠτίμαζον αὐτόν ποτε ἀθηναῖοι, εἶτα ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὖθις παρεκάλουν, ὁ δὲ οὐκ ἐπαινῶ τοὺς τοιούτους ἄνδρας, οἵτινες τὴν αὐτὴν ἀμίδα, καὶ οἰνοχόην ἔχουσι:~

Πρὸς Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀν

τείνων αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, ὁ δὲ πάταξον μὲν, ἄκουσον δὲ, ᾔδει δὲ ὅτι ἃ μέλλει λέγειν τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ:~

Περὶ Φωκίωνος:~

Ὀδυρομένου τινὸς τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀποθνήσκειν, εἶπεν ὁ Φωκίων, εἶτα οὐκ ἀγαπᾷς Θούδιππε μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων;~

Περὶ Ἐπαμινώνδου:~

Ἐπαμινώνδας ἔφυγε δίκην θανάτου ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Λακωνικῆς, ὡς ὑπολαβὼν τὴν βοιωταρχίαν τέσσαρας μῆνας παρὰ τὸν νόμον, τοὺς μὲν οὖν συνάρχοντας ἐκέλευσεν εἰς αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀναφέρειν, ὡς ἐκβιασθέντας ἄκοντας. αὐτὸς δὲ παρελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἔφη βελτίονας ἔχειν τῶν ἔργων τοὺς λόγους. εἰ δὲ μὴ, ἠξίου ἀποκτείνειν αὐτὸν, ἐπιγράψαι μέντοι τῇ στήλῃ, ὅτι μὴ βουλομένους Θηβαίους ἠνάγκασεν Ἐπαμινώνδας, τὴν μὲν Λακωνικὴν πυρπολῆσαι πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδῄωτον οὖσαν, οἰκῆσαι δὲ μεσσήνην δι' ἐτῶν τριάκοντα καὶ τριακοσίων, συντάξεται δὲ συναγαγεῖν εἰς αὐτὸν ἀρκάδας, ἀποδοῦναι δὲ τοῖς Ἕλλησι τὴν αὐτονομίαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν αἰδεσθέντες οἱ δικασταὶ, ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ δικαστηρίου μελιταῖον κυνίδιον ἔσαινε, διὸ πρὸς τοὺς παρόντας εἶπε. οὗτος μὲν ἀποδίδωσιν εὐεργεσίας μοι χάριν, Θηβαῖοι δὲ πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ εὖ παθόντες ἔκριναν με θανάτου:~

Περὶ Τιμοθέου:~

Ὅτι Τιμόθεος ὁ στρατηγὸς ἀθηναίων ἐπιστεύετο εὐτυχὴς εἶναι, καὶ ἔλεγε τὴν τύχην αἰτίαν εἶναι, τιμόθεος δὲ οὐδενός. οἱ ζωγράφοι δὲ καθεύδοντα ἐποίουν αὐτὸν κωμῳδοῦντες ἐπὶ τῆς σκηνῆς, εἶτα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀπῃώρητο ἑστῶσα ἡ τύχη, ἕλκουσα εἰς κύρτον τὰς πόλεις. Πυνθανομένου Θεμιστοκλέους τινὸς κατὰ τί μάλιστα ἥσθη ἐν τῷ βίῳ, ὁ δὲ, ἀπεκρίνατο, τὸ θέατρον ἰδεῖν Ὀλυμπίασιν ἐπιστρεφόμενον εἰς ἐμὲ εἰς τὸ στάδιον παριόντα:~

Περὶ Θεμιστοκλέους, καὶ Ἀριστείδου φιλονεικίας:~

Τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους ἔσχε Θεμιστοκλῆς, καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, καὶ διὰ ταῦτά τοι, καὶ συνετράφησαν, καὶ συνεπαιδεύθησαν κοινῷ διδασκάλῳ ἐστασιαζέτην δὲ ὅμως καὶ ἔτι παῖδες ὄντες, καὶ παρέμειναν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, καὶ εἰς ἔσχατον γῆρας:~

Περὶ Διονυσίου ἀπωλείας :~

Ὅτι Διονύσιος τὴν μητέρα διέφθειρε φαρμάκοις. Λεπτίνην δὲ τὸν ἀδελφὸν σῶσαι δυνάμενος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, περιεῖδεν ἀπολλύμενον :~

Περὶ δράκοντος εὐεργεσίας ἀναμνησθέντος :~

Πόλις ἐστὶ τῆς ἀχαΐας αἱ πάτραι, παῖς παρ' αὐταῖς δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο, καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς τῆς κομιδῆς, αὐξηθέντος δὲ αὐτοῦ ἐλάλει πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς ἀκούοντα, καὶ ἤθυρε μετ' αὐτοῦ, καὶ συνεκάθευδεν αὐτῷ. εἰς μέγιστον δὲ μέγεθος ἐλθὼν ὁ δράκων, ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς ἐρημίαν ἀπελύθη. ὕστερον δὲ ὁ παῖς νεανίας γενόμενος, ἀπό τινος θέας ἐπανιὼν λῃσταῖς περιπεσὼν μετὰ τῶν συνηλίκων, βοῆς γενομένης ἰδοὺ ὁ δράκων, καὶ τοὺς μὲν διεσκόρπισεν, οὓς δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν δὲ περιέσωσε :~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ :~

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης εἶχε πρὸς φιλοδοξίαν :~

Ἀ Ριστοτέλης ὁ Νικομάχου σοφὸς ἀνὴρ, καὶ ὢν, καὶ εἶναι δοκῶν, ἐπεί τις ἀφείλετο τὰς ψηφισθείσας αὐτῷ ἐν δελφοῖς τιμὰς, ἐπιστέλλων πρὸς Ἀντίπατρον περὶ τούτων, φησὶν ὑπὲρ τῶν ἐν δελφοῖς ψηφισθέντων μοι, καὶ ὧν ἀφῄρημαι νῦν, οὕτως ἔχω ὡς μήτε μοι σφόδρα μέλειν ὑπὲρ αὐτῶν, μήτε μοι μηδὲν μέλειν. οὐκ ἂν δὲ ἦν φιλοδοξία ταῦτα, οὐδ' ἂν καταγνοίην ἔγωγε τοιοῦτόν τι Ἀριστοτέλους. ἀλλ' εὖ φρονῶν ᾤετο μὴ ὅμοιον εἶναι ἀρχήν τινα μὴ λαβεῖν, ἢ λαβόντα ἀφαιρεθῆναι. τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν μέγα, τὸ μὴ τυχεῖν, τὸ δὲ ἀλγεινὸν, τὸ τυχόντα εἶτα ἀποστερηθῆναι :~

Περὶ Ἀγησιλάου, καὶ τῶν βαρβάρων ἐπιορκούντων :~

Ὅτι τοὺς παραβαίνοντας ὅρκους τῶν βαρβάρων ἐπῄνεσεν Ἀγησίλαος, ὅτι τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς αὐτοῖς ποιησάμενοι ταῖς ἐπιορκίαις, αὐτῷ

φίλους, καὶ συμμάχους κατεπλέξαντο:~

Περὶ Ἀσωτίας:~

Τιμόθεος πρὸς Ἀριστοφῶντα ἄσωτον ὄντα πικρότατα καθικόμενος αὐτοῦ εἶπεν, ᾧ ἱκανὸν οὐδὲν, ἀλλὰ τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν:~

Περὶ Ἀριστείδου ὑπὸ γαλῆς δηχθέντος, καὶ ἀποθνήσκοντος.~

Ὅτι Ἀριστείδης ὁ Λοκρὸς ὑπὸ Ταρτησίας γαλῆς δηχθεὶς, καὶ ἀποθνήσκων εἶπεν. ὅτι πολὺ ἂν ἥδιον ἦν αὐτῷ δηχθέντι ὑπὸ λέοντος, ἢ παρδάλεως ἀποθανεῖν, εἴπερ οὖν ἔδει τινὸς τῷ θανάτῳ προφάσεως ἢ ὑπὸ θηρίου τοιούτου, τὴν ἀδοξίαν, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκεῖνος τοῦ δήγματος πολλῷ βαρύτερον φέρων, ἢ τὸν θάνατον αὐτόν:~

Τίσιν ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀρχάς.~

Οὐ μόνοις τοῖς ἀστοῖς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς στρατηγίας ἐπιτηδείοις, ἀλλὰ γὰρ καὶ ξένους προῃροῦντο, καὶ τὰ κοινὰ αὐτοῖς ἐνεχείριζον, εἴπερ οὖν αὐτοὺς ἀγαθοὺς ὄντας κατέγνωσαν, καὶ ἐπιτηδείους εἰς τὰ τοιαῦτα.~

Ἀπολλόδωρον τὸν κυζηκινὸν πολλάκις στρατηγὸν εἵλοντο, ξένον ὄντα, καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζομένιον, ἐνδειξάμενοι γὰρ ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσὶν, εἶτα οὐκ ἔδοξαν ἀνάξιοι τοῦ Ἀθηναίων ἄρχειν εἶναι. καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων ἐπαινεῖν χρὴ τὴν πόλιν μὴ καταχαριζομένην τἀληθὲς τοῖς πολίταις, ἀλλὰ νέμουσαν, καὶ τοῖς γένει μὲν μὴ προσήκουσι, δι' ἀρετὴν δὲ ἀξίοις τιμᾶσθαι:~

Ἀριστίππου γνώμη περὶ εὐθυμίας:~

Πάνυ σφόδρα ἐρρωμένως ἐῴκει λέγειν ὁ Ἀρίστιππος, παρεγγυῶν μήτε τοῖς παρελθοῦσιν ἐπικάμνειν, μήτε τῶν ἐπιόντων προκάμνειν. εὐθυμίας γὰρ δεῖγμα τὸ τοιοῦτο, καὶ ἵλεω διανοίας ἀπόδειξις, προσέταττε δὲ ἐφ' ἡμέραν τὴν γνώμην ἔχειν. καὶ αὖ πάλιν τῆς ἡμέρας ἐπ' ἐκείνῳ τῷ μέρει καθ' ὃ ἕκαστος ἢ πράττει τι, ἢ ἐννοεῖ. μόνον γὰρ ἔφασκεν ἡμέτερον εἶναι τὸ παρὸν, μήτε δὲ τὸ φθάνον, μήτε τὸ προσδοκώμενον. τὸ μὲν γὰρ ἀπολωλέναι, τὸ δὲ ἄδηλον εἶναι, εἴπερ ἔσται:~

Νόμος Λακωνικὸς περὶ τῆς τῶν σωμάτων χρόας καὶ εὐφυΐας, καὶ τῶν ὑπερσαρκούντων:~

Λακεδαιμόνιος οὗτος ὁ νόμος, ὁ δὲ νόμος ἐκεῖνα λέγει, μηδένα Λακεδαιμονίων ἀνανδρότερον ὁρᾶσθαι τὴν χρόαν. ἢ τὸν ὄγκον

τοῦ σώματος ἔχειν ὑπὲρ τὰ γυμνάσια. ἐδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀργίαν ὁμολογεῖν, τὸ δὲ οὐχ ὁμολογεῖν ἄνδρα. Προσγέγραπτο δὲ καὶ τῷ νόμῳ, καὶ διὰ δέκα ἡμερῶν πάντως τοῖς ἐφόροις τοὺς ἐφήβους παρίστασθαι γυμνοὺς δημοσίᾳ, καὶ εἰ μὲν ἦσαν εὐπαγεῖς, τε ἐρρωμένοι, καὶ ἐκ τῶν γυμνασίων οἱονεὶ διαγλυφέντες, καὶ διατορευθέντες, ἐπῃνοῦντο. εἰ δέ τι χαῦνον ἦν αὐτοῖς τῶν μελῶν, ἢ ὑγρότερον, ὑποιδούσης, καὶ ὑπαναφυομένης διὰ τὴν ῥᾳθυμίαν πιμελῆς, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν ἐπαίοντο, καὶ ἐδικαιοῦντο. ἐπίθεντο δὲ καὶ φροντίδα οἱ ἔφοροι καθ' ἑκάστην πολυπραγμονεῖν τὰ περὶ τὴν στολὴν, εἰ ἕκαστα αὐτῆς μὴ ἀπολείπηται τοῦ κόσμου τοῦ δέοντος. ἔδει δὲ ὀψοποιὸν ἐν Λακεδαίμονι εἶναι κρέως μόνου. ὁ δὲ παρὰ τοῦτο ἐπιστάμενος ἐξηλαύνετο τῆς Σπάρτης, ὡς τὰ τῶν νοσούντων καθάρσια:~

Οἱ αὐτοὶ Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχυν διὰ τρυφὴν γενόμενον ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν θεωμένων κατήγαγον, καὶ ἠπείλησαν αὐτῷ φυγῆς προτίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον ὃν ἐβίου τότε ὑπαίτιον ὄντα, καὶ ἰωνικὸν μᾶλλον, ἢ Λακωνικὸν τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσηται, φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος, καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν αἰσχύνην, καὶ τῇ Λακεδαίμονι, καὶ τοῖς νόμοις:~

Πῶς ὁ Πολύκλειτος, καὶ Ἱππόμαχος τὴν τῶν πολλῶν ἄγνοιαν ἐξήλεγξαν:~

Δύο εἰκόνας εἰργάσατο Πολύκλειτος κατὰ τὸ αὐτὸ, τὴν μὲν, τοῖς ὄχλοις χαριζόμενος, τὴν δὲ κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης, ἐχαρίζετο δὲ τοῖς πολλοῖς τὸν τρόπον τοῦτον, καθ' ἕκαστον τῶν εἰσιόντων μετετίθει τι, καὶ μετεμόρφου, πειθόμενος τῇ ἑκάστου ὑφηγήσει, προὔθηκεν οὖν ἀμφοτέρας. καὶ ἡ μὲν ὑπὸ πάντων ἐθαυμάζετο, ἡ δὲ ἑτέρα ἐγελᾶτο. ὑπολαβὼν οὖν ἔφη ὁ Πολύκλειτος, ἀλλὰ ταύτην μὲν ἣν ψέγετε, ὑμεῖς ἐποιήσατε, ταύτην δὲ, ἣν θαυμάζετε ἐγώ:~

Ἱππόμαχος ὁ αὐλητὴς ἐπεὶ αὐτοῦ μαθητὴς αὐλῶν ἥμαρτε μὲν κατὰ τὸ αὔλημα, ἐπῃνέθη δὲ ὑπὸ τῶν παρόντων, κατέκρουσεν αὐτὸν τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἔφη κακῶς ηὔλησας, οὐ γὰρ ἂν οὗτοι σε ἐπῄνουν:~

Περὶ Ξενοκράτους καρτερίας:~

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, εἰς τὸ ἀχαρὲς σκωπτόμενος, οὐδέ ποτε ἠγανάκτει φασὶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν προεξυ-

νονται αὐτὸν ὑπὲρ τούτου, ἵνα τι ἀποκρίνηται τῷ Πλάτωνι, ὁ δὲ καὶ πάνυ ἐμφρόνως κατασιγάζων τὸν ἄνδρα ἔφατο, ἀλλὰ τοῦτο ἐμοὶ συμφέρει :~

Πῶς ὁ Φωκίων ἀντέσκωψεν εἰς τὸν Δημάδην :~

Προείλοντο τοῦ Φωκίωνος Ἀθηναῖοι τὸν Δημάδην στρατηγεῖν, ὁ δὲ προτιμηθεὶς, καὶ μέγα φρονῶν, προσελθὼν τῷ Φωκίωνι, χρῆσόν μοι ἔφη τὴν ῥυπαρὰν χλαμύδα, ἣν εἰώθεις φορεῖν περὶ τὴν στρατηγίαν, καὶ ὃς οὐδέ ποτε εἶπεν οὐδενὸς ῥυπαροῦ σὺ ἀπορήσεις, ἕως ἂν, ᾖς τοιοῦτος :~

Πῶς δεῖ εἶναι τὸν ἄρχοντα εἰς τοὺς ἀρχομένους :~

Φιλίσκος πρὸς Ἀλέξανδρον ἔφη ποτὲ, δόξης φρόντιζε, ἀλλὰ μὴ ἔσο λοιμὸς, καὶ μὴ μεγάλη νόσος, ἀλλὰ εἰρήνη καὶ ὑγεία, λέγων τὸ μὲν βιαίως ἄρχειν, καὶ πικρῶς, καὶ αἱρεῖν πόλεις, καὶ ἀπολλύειν δήμους, λοιμοῦ εἶναι, τὸ δὲ ὑγείας προνοεῖσθαι, καὶ σωτηρίας, τῶν ἀρχομένων εἰρήνης ταῦτα ἀγαθά :~

Τί ἔπραττεν ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὁδοιπορῶν :~

Ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὁδοιπορῶν, ἵνα μὴ ἀλύῃ, φιλύριον εἶχε, καὶ μαχαίριον ἵνα ξέῃ τοῦτο, καὶ τοῦτο ἐργάζοντο αἱ βασιλέως χεῖρες. πάντως γὰρ οὐκ εἶχεν οὐ βιβλίον, οὐ διάνοιαν, ἵν᾽ ἢ σπουδαῖόν τι, καὶ σεμνὸν ἀναγινώσκειν, ἢ γενναῖόν τι, καὶ λόγου ἄξιον βουλεύηται :~

Περὶ τῶν Ἀγάθωνος τραγῳδιῶν :~

Πολλοῖς, καὶ πολλάκις χρῆται τοῖς ἀντιθέτοις ὁ Ἀγάθων. ἐπεὶ δέ τις οἷον ἐπανορθούμενος αὐτὸν, ἐβούλετο περιαιρεῖν αὐτὰ τῶν ἐκείνου δραμάτων εἶπεν, ἀλλὰ σύ γε γενναῖε λέληθας σεαυτὸν, τὸν Ἀγάθωνα ἐκ τοῦ Ἀγάθωνος ἀφανίζων, οὕτως ἐκόμα ἐπὶ τούτοις ἐκεῖνος, καὶ ᾤετο τὴν αὑτοῦ τραγῳδίαν ταῦτ᾽ εἶναι :~

Περὶ Στρατονίκου τοῦ κιθαρῳδοῦ :~

Στρατόνικον τὸν κιθαρῳδὸν ὑπεδέξατό τις ἀμφιλαφῶς, ὁ δὲ ὑπερήσθη τῇ κλήσει, καὶ γὰρ ἔτυχεν οὐκ ἔχων καταγωγὴν, ἅτε εἰς ξένην ἀφικόμενος, ὑπερησπάζετο γοῦν τὸν ἄνδρα διὰ τὸ πρόχειρον τῆς κοινωνίας τῆς κατὰ τὴν στέγην. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλον εἶδεν εἰσιόντα, καὶ ἄλλον, καὶ τρόπον τινὰ ἄκλειστον αὐτοῦ τὴν οἰκίαν πᾶσι τοῖς καταλύειν προῃρημένοις, ἐνταῦθα ὁ Στρατόνικος ἔφη πρὸς τὸν ἀκόλουθον, ἀπίωμεν ἐντεῦθεν ὦ παῖ, ἐοίκαμεν γὰρ ἀντὶ περιστερᾶς ἔχειν φάτταν, ὑπὲρ οἰκίας εὑρόντες πανδοκεῖον :~

Περὶ τῶν τοῦ Σωκράτους λόγων :~

Λόγος τις διεφοίτα λέγων τοὺς Σωκράτους λόγους ἐοικέναι τοῖς Παύσωνος γράμμασι. καὶ γάρ τοι καὶ Παύσωνα τὸν ζωγράφον ἀκούσαντα παρά τινος γράψαι ἵππον καλινδούμενον, τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα, ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ τὸ πινάκιον ἐκδόντος, ὡς παρὰ τὰς ὁμολογίας γράψαντος, ἀποκρίνασθαι τὸν ζωγράφον, ὅτι στρέψον τὸ πινάκιον, καὶ ὁ καλινδούμενος ἔσω σοι ὁ τρέχων. καὶ τὸν Σωκράτην μὴ σαφῶς διαλέγεσθαι· εἰ γοῦν τις αὐτοὺς στρέψει, ὀρθότατα ἔχειν, οὐκ ἐβούλετο δὲ ἄρα ἀπεχθάνεσθαι τούτοις, πρὸς οὓς διελέγετο, καὶ διὰ τοῦτο αἰνιγματώδεις αὐτοὺς παρεῖχε, καὶ πλαγίους :~

Περὶ Ἱππονίκου φιλοτιμίας :~

Ἱππόνικος ὁ Καλλίου ἐβούλετο ἀνδριάντα ἀναστῆσαι τῇ πατρίδι ἀνάθημα, ἐπεὶ δέ τις συνεβούλευσε παρὰ Πολυκλείτῳ κατασκευάσαι τὸ ἄγαλμα, οὐκ ἔφη προσέξειν τοιούτῳ ἀναθήματι, οὗ τὴν δόξαν οὐχ ὁ ἀναθεὶς, ἀλλ' ὁ ποιήσας ἕξει. δῆλον γὰρ ὡς οἱ ὁρῶντες τὴν τέχνην ἔμελλον τὸν Πολύκλειτον, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνον ἀγασθαι :~

Περὶ Ἀρχελάου, καὶ τῆς Ζεύξιδος γραφῆς :~

Σωκράτης ἔλεγεν Ἀρχέλαον εἰς τὴν οἰκίαν τεσσαράκοντα μνᾶς ἀναλῶσαι Ζεῦξιν μισθωσάμενον τὸν Ἡρακλεώτην, ἵνα αὐτὴν καταγράφοι, εἰς ἑαυτὸν δὲ οὐδέν, διὸ ἐῤῥῶσθαι μὴ ἀφικνεῖσθαι σὺν σπουδῇ πολλῇ τοὺς βουλομένους θεάσασθαι τὴν οἰκίαν, δι' αὐτὸν δὲ Ἀρχέλαον μηδένα εἰς Μακεδόνας στέλλεσθαι, ἐὰν μή τινα ἀναπείσῃ χρήμασι, καὶ δελεάσῃ, ὑφ' ὧν οὐκ ἂν αἱρεθῆναι τὸν σπουδαῖον :~

Πῶς ὀργιζόμενός τις τὸν οἰκέτην τιμωρῆσαι ἐβούλετο :~

Ἀνὴρ Χῖος ὀργιζόμενος τῷ οἰκέτῃ ἐγὼ σε ἔφη, οὐκ εἰς μύλωνα ἐμβαλῶ, ἀλλ' εἰς Ὀλυμπίαν ἄξω. πολλῷ γὰρ ᾤετο πικροτέραν, ὡς τὸ εἰκὸς, εἶναι τιμωρίαν ἐκεῖνος, ἐν Ὀλυμπίᾳ θεώμενον ὑπὸ τῆς ἀκτῖνος ὀπτᾶσθαι, ἢ ἀλεῖν μύλῃ παραδοθέντα :~

Περὶ Ἀρχύτου σωφροσύνης ἐν λόγοις :~

Ἀρχύτας τά τε ἄλλα ἦν σώφρων, καὶ οὖν καὶ τὰ ἄκοσμα ἐφυλάττετο τῶν ὀνομάτων. ἐπεὶ δέ ποτε ἐβιάζετό τι εἰπεῖν τῶν ἀπρεπῶν, οὐκ ἐξενικήθη, ἀλλ' ἐσιώπησε μὲν αὐτό, ἐπέγραψε δὲ κατὰ τοῦ τοίχου δείξας μὲν ὃ εἰπεῖν ἐβιάζετο, οὐ μὴν βιασθεὶς εἰπεῖν :~

Περὶ τινος

Περί τινος φιλοσόφου ἱστορίας :~

Συβαρίτης ἀνὴρ παιδαγωγὸς, καὶ γὰρ οὖν μετὰ τῶν ἄλλων Συβαριτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐτρύφων, τοῦ παιδὸς ὃν ἦγε διὰ τῆς ὁδοῦ ἰσχάδι περιτυχόντος, καὶ ἀνελομένου, ἐπέπληξεν αὐτῷ ἰσχυρότατα, γελοιότατα δὲ αὐτὸς τὸ εὕρημα παρὰ τοῦ παιδὸς ἁρπάσας κατέτραγεν, ὅτε τοίνυν ἀνελεξάμην ἐν ἱστορίαις συβαριτικαῖς ἐγέλασα, ἔδωκα δὲ αὐτὸ εἰς μνήμην, μὴ βασκήνας διὰ φιλανθρωπίαν γελάσαι καὶ ἄλλον :~

Περὶ Συάγρου ποιητοῦ :~

Ὅτι Σύαγρός τις ἐγένετο ποιητὴς μετ' ὀρφέα καὶ μουσαῖον, ὃς λέγεται τὸν τρωϊκὸν πόλεμον πρῶτος ᾆσαι, μεγίστης οὗτος ὑποθέσεως λαβόμενος, καὶ ἐπιτολμήσας ταύτῃ :~

Περὶ τυράννου κωλύσαντος τοὺς ἑαυτοῦ ὑπηκόους διαλέγεσθαι ἀλλήλοις :~

Ὅτι τρύζος τις τύραννος βουλόμενος ἐξελεῖν τὰς συνωμοσίας, καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὰς, ἔταξε τοῖς ἐπιχωρίοις μηδένα μηδενὶ διαλέγεσθαι, μήτε κοινῇ, μήτε ἰδίᾳ, καὶ ἦν τὸ πρᾶγμα ἀμήχανον, καὶ χαλεπὸν, ἐσοφίζοντο οὖν τὸ τοῦ τυράννου πρόσταγμα, καὶ ἀλλήλοις ἔνευον, καὶ ἐχειρονόμουν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐνεώρων δριμὺ, καὶ αὖ πάλιν γαληναῖον, καὶ βλέμμα φαιδρὸν, ἐπὶ δὲ τοῖς σκυθρωποῖς, καὶ ἀνηκέστοις ἕκαστος αὐτῶν συνωφρυωμένος ἦν δῆλος, τὸ τῆς ψυχῆς πάθος ἐκ τοῦ προσώπου τῷ πλησίον διαδεικνύς. ἐλύπει τὸν τύραννον καὶ ταῦτα, καὶ ἐπίστευε τέξεσθαί τι αὐτῷ πάντως κακὸν, καὶ τὴν σιωπὴν διὰ τὸ τῶν σχημάτων ποικίλον, ἀλλ' οὖν ἐκεῖνος καὶ τοῦτο κατέπαυσε. τῶν τις οὖν ἀχθόμενος τῇ ἀμηχανίᾳ, καὶ δυσφορῶν, καὶ τὴν μοναρχίαν καταλῦσαι διψῶν, ἀφίκετο εἰς τὴν ἀγορὰν, εἶτα ἔκλαε στὰς πολλοῖς ἅμα, καὶ θαλεροῖς τοῖς δακρύοις. περιέστησεν οὖν αὐτὸν, καὶ περιῆλθον τὸ πλῆθος, καὶ ὀδυρμῷ κἀκεῖνοι συνείχοντο, ἧκεν ἀγγελία παρὰ τὸν τύραννον, ὡς οὐδεὶς αὐτῶν χρῆται νεύματί τι οὐκ ἔτι, δάκρυα δὲ αὐτοῖς ἐπιχωριάζει, ὁ δὲ ἐπειγόμενος καὶ τοῦτο παῦσαι, μὴ μόνον τῆς γλώττης καταγινώσκων δουλείαν, μηδὲ μόνον τῶν νευμάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ἐκ φύσεως ἀποκλείων ἐλευθερίαν, ἧ ποδῶν εἶχεν ἀφίκετο σὺν τοῖς δορυφόροις, ἵνα ἀναστείλῃ τὰ δάκρυα, οἱ δὲ οὐκ ἔφθησαν ἰδόντες αὐτὸν,

καὶ τὰ ὅπλα τῶν δορυφόρων ἁρπάσαντες, τὸν τύραννον ἀπέκτειναν :~

Περὶ Κλεινίου, καὶ Ἀχιλλέως μουσικῇ τὴν ὀργὴν ἀναστέλλειν φιλούντων :~

Κλεινίας ἀνὴρ ἦν σπουδαῖος τὸν τρόπον, Πυθαγόρειος δὲ τὴν σοφίαν, οὗτος εἴποτε εἰς ὀργὴν προήχθη, καὶ εἶχεν αἰσθητικῶς ἑαυτοῦ εἰς θυμὸν ἐξαγομένου, παραχρῆμα πρὶν ἢ ἀνάπλεως αὐτοῦ ἡ ὀργὴ, καὶ ἐπίδηλος γένηται ὅπως διάκειται, τὴν λύραν ἁρμοσάμενος ἐκιθάριζε, πρὸς δὲ τοὺς πυνθανομένους τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο ἐμμελῶς, ὅτι πραΰνομαι. δοκεῖ δέ μοι, καὶ ὁ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεὺς ὁ τῇ κιθάρᾳ προσᾴδων, καὶ τὰ κλέα τῶν προτέρων διὰ τοῦ μέλους εἰς μνήμην ἑαυτοῦ ἄγων, τὴν μῆνιν κατευνάζειν, μουσικὸς γὰρ ὢν, τὴν κιθάραν πρώτην ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβε :~

Περὶ τινῶν χρημάτων κρειττόνων, ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, καὶ τοὺς δανειστὰς ἀποκτεινάντων :~

Χρημάτων κατεφρόνησαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἐπεδείξαντο, ὁρῶντες ἐν πενίᾳ τοὺς πολίτας ὄντας πλουτοῦντες αὐτοὶ, ἐν μὲν Κορίνθῳ Θεοκλῆς, καὶ Θρασωνίδης, ἐν δὲ Μιτυλήνῃ Πρᾶξις. καὶ ὅν, καὶ ἄλλοις συνεβούλευον ἐπικουφίσαι τῆς πενίας τὴν ἀνάγκην τοῖς ἀπορουμένοις, ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθον, ἀλλ' αὐτοί γε τὰ ἑαυτῶν ἀφῆκαν χρέα. ὤνηντο οὐκ εἰς ἀργύριον, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ψυχήν. οἱ γὰρ μὴ ἀφεθέντες, ἐπιθέμενοι τοῖς δανείσασι, προβαλόμενοι τῆς ὀργῆς τὰ ὅπλα, καὶ εὐλογωτάτην χρείαν τὴν ἄμαχον, καὶ τὴν ἐκ τῶν ἐπειγόντων ἀνάγκην, ἀπέκτειναν τοὺς δανειστάς :~

Πῶς τις ἔπεισεν ἐν πολιτείᾳ ὁμόνοιαν καταδέξεσθαι :~

Ἐστασίασάν ποτε πρὸς ἀλλήλους οἱ Χῖοι ἀνδρειότατα, νοσήσαντες νόσον ταύτην βαρυτάτην, ἀνὴρ οὖν ἐν αὐτοῖς πολιτικὸς τὴν φύσιν πρὸς τοὺς σπουδάζοντας τῶν ἑταίρων πάντας ἐκβαλεῖν τοὺς ἐναντίους, μηδαμῶς ἔφη, ἀλλ' ἐπεὶ κεκρατήκαμεν, ὑπολιπώμεθά τινας, ἵνα μὴ τοῦ χρόνου προϊόντος οὐκ ἔχοντες ἀντιπάλους, ἡμῖν αὐτοῖς ἀρχώμεθα πολεμεῖν, καὶ εἰπὼν ἔπεισε, καὶ γὰρ ἔδοξε καλῶς λέγειν, ἐπεὶ οὕτως ἔλεγεν :~

Περὶ Ἀνταγόρου Ἀρκεσίλαον λοιδορήσαντος :~

Ἀρκεσίλαον τὸν ἐξ Ἀκαδημίας Ἀνταγόρας ὁ ποιητὴς ἐλοιδορεῖτο

προσφθαρεὶς αὐτὰ καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὁ δὲ σφόδρα μεγαλοφρόνως ἔνθα ἑώρα μάλιστα συνεστῶτας πολλούς, ἐνταῦθα ἐπορεύετο διαλεγόμενος, ἵνα ὁ λοιδορῶν ἐν πλείοσιν ἀσχημονῇ. οἱ γοῦν ἀκούοντες ἀπεστρέφοντο, καὶ μανίαν ἐπεκάλουν τῷ Ἀνταγόρᾳ:~

Περὶ Ἀγησιλάου:~

Ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ μάλιστα ἐκείνους, ὅσοι τὰ ὑποφυόμενα τῶν κακῶν φθείροντες ἀεί, ταῦτα ἐκκόπτουσι, πρὶν ἢ δυνάμεώς τινος ἐπιλαβέσθαι. Ἀγησίλαος οὖν συνεβούλευσεν ἀκρίτως ἀποκτείνειν τοὺς συνιόντας νύκτωρ ὑπὸ τὴν τῶν Θηβαίων εἰσβολήν:~

Περὶ Πυθέου ῥήτορος:~

Ὠνείδισέ τις τῷ ῥήτορι Πυθέᾳ, ὅτι κακὸς ἐστίν, ὁ δὲ οὐκ ἠρνήσατο, τὸ γὰρ συνειδὸς οὐκ ἐπέτρεπεν αὐτῷ, ἀπεκρίνατο δὲ ἐκεῖνος, ἐλάχιστον χρόνον τῶν πεπολιτευμένων Ἀθήνησι γενέσθαι κακός, μέγα φρονῶν δῆθεν ὅτι μὴ διατέλους ἦν τοιοῦτος, καὶ ἡγούμενος μὴ ἀδικεῖν, ἐπεὶ μὴ τοῖς πονηροτάτοις παρεβάλλετο. εὔηθες δὲ τοῦτο τοῦ Πυθέου, οὐ γὰρ μόνον ὁ ἀδικήσας κακός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐννοήσας ἀδικῆσαι παρά γε ἐμοὶ κριτῇ:~

Ὅτι Λύσανδρος χρήματα εἰς σπάρτην ἐκόμισεν:~

Ὅτι Λύσανδρος ἐκόμισεν εἰς Λακεδαίμονα χρήματα, καὶ ἐδίδαξε τοὺς Λακεδαιμονίους παρανομεῖν εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦ θεοῦ, τοῦ κελεύοντος ἄβατον εἶναι χρυσῷ, καὶ ἀργύρῳ τὴν σπάρτην, τῶν εὖ φρονούντων τινὲς διεκώλυον φρόνημα ἔτι κεκτημένοι Λακωνικόν, καὶ Λυκούργου, καὶ τοῦ πυθίου ἄξιον, οἱ δὲ προϊέμενοι διεβλήθησαν, καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν:~

Πῶς ὁ Ἄννων ἐκθεοῦν ἑαυτὸν ἐβούλετο:~

Ἄννων ὁ καρχηδόνιος ὑπὸ τρυφῆς ἐν τοῖς ἀνθρώπων ὅροις οὐκ ἠξίου διαμένειν, ἀλλ᾽ ἐπενόει φήμας ὑπὲρ ἑαυτοῦ κατασπείρεσθαι κρείττονας, ἢ κατὰ τὴν φύσιν, ἥνπερ οὖν ἔλαχεν. ὄρνιθας γὰρ τῶν ᾠδικῶν παμπόλλους πριάμενος ἔτρεφεν ἐν σκότῳ αὐτούς, ἐν διδάσκων μάθημα λέγειν, Θεὸς ἐστὶν Ἄννων. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι μίαν φωνὴν ταύτην ἀκούοντες, ἐγκρατεῖς ταύτης ἐγένοντο, ἄλλον ἄλλοσε διαφῆκεν, οἰόμενος διαρρεῦσαι τῶν ὀρνίθων τὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μέλος. οἱ δὲ τὸ πτερὸν ἀναλύσαντες ἅπαξ, καὶ ἐλευθερίαν λαβόμενοι, καὶ ἐς ἤθη τὰ σύντροφα αὐτοῖς ἐλθόντες, τὰ οἰκεῖα ᾖδον, καὶ

τὰ τῶν ὀρνίθων ἐμουσούργουν, μακρὰ χαίρειν εἰπόντες Ἄννωνι, καὶ μαθήμασι τοῖς ἐν τῇ δουλείᾳ:~

Περὶ Πτολεμαίου Τρύφωνος ἐπικαλουμένου:~

Πτολεμαῖος ὁ Τρύφων, τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐκάλουν ἐκ τοῦ βίου, γυναικὸς ὡραίας ἐντυχεῖν αὐτῷ βουλομένης, ὁ δὲ ἔφη, ἀπηγόρευσέ μοι ἡ ἀδελφὴ, παρὰ γυναικὸς καλῆς λόγον δέξασθαι, ἡ δὲ ἀστείως πάνυ, καὶ ἐμμελῶς, παρὰ καλοῦ λάβοις ἄρ' εἶπεν, καὶ ἐκεῖνος ἀκούσας ἐπῄνεσεν:~

Περὶ Τιμανδρίδου οὐκ ἐπαινέσαντος πλουτεῖν τὸν υἱόν:~

Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ Τιμανδρίδας ὄνομα ἀποδημήσας, τὸν υἱὸν ἀπέλιπε μελεδωνὸν τῆς οἰκίας. εἶτα ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον, καὶ εὑρὼν τὴν οὐσίαν ποιήσαντα, ἧς ἀπέλιπε, πλείω, ἔφη πολλοὺς ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ θεούς τε, καὶ οἰκείους, καὶ ξένους. τὰ γὰρ περιττὰ τούτων εἰς ἐκείνους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων. τὸ δὲ ζῶντα μὲν φαίνεσθαι πένητα, τελευτήσαντα δὲ καταφωραθῆναι πλούσιον, ἀλλὰ τοῦτο τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν αἴσχιστον:~

Περὶ Πλάτωνος καὶ Διογένους:~

Διελέγετο ὑπέρ τινων ὁ Πλάτων, παρὼν δὲ ὁ Διογένης ὀλίγον αὐτῷ προσεῖχεν, ἠγανάκτησεν οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀρίστωνος, καὶ ἔφη, ἐπάκουσον τῶν λεγομένων κύον, ὁ δὲ οὐδὲν διαταραχθεὶς, ἀλλ' ἐγὼ εἶπεν, οὐκ ἐπανῆλθον ἐκεῖθεν ὅθεν ἐπράθην ὥσπερ οἱ κύνες, αἰνιττόμενος αὐτοῦ τὴν εἰς Σικελίαν ὁδόν. εἰώθει δέ φασιν, ὁ Πλάτων περὶ Διογένους λέγειν, ὅτι μαινόμενος οὗτος Σωκράτης ἐστίν:~

Παρὰ τίνος ἔμαθον τὰ νόμιμα οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ περὶ τῶν ἐκείνων δικαστῶν:~

Αἰγύπτιοί φασι παρ' Ἑρμοῦ τὰ νόμιμα ἐκμουσωθῆναι. οὕτω δὲ καὶ ἕκαστοι τὰ παρ' ἑαυτοῖς σεμνύνειν προῄρηνται. δικασταὶ δὲ τὸ ἀρχαῖον παρ' Αἰγυπτίοις ἱερεῖς ἦσαν, ἦν δὲ τούτων ἄρχων ὁ πρεσβύτατος, καὶ ἐδίκαζεν ἅπαντας. ἔδει δὲ αὐτὸν εἶναι δικαιότατον ἀνθρώπων, καὶ ἀφειδέστατον. εἶχε δὲ καὶ ἄγαλμα περὶ τὸν αὐχένα ἐκ σαπφείρου λίθου, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ἄγαλμα ἀλήθεια, ἐγὼ δὲ ἀξιοῦν μὴ λίθον πεποιημένην, καὶ εἰκασμένην τὴν ἀλήθειαν περιφέρειν τὸν δικαστὴν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἔχειν αὐτήν:~

Περὶ Λαΐδος:~

Ὅτι Λαῒς καὶ ἀξίνη ἐκαλεῖτο. ἤλεγχε δὲ αὐτῇ τὸ ἐπώνυμον τοῦτο

τὴν τοῦ ἤθους ἀγριότητα, καὶ ὅτι πολὺ ἐπεπόθητο, καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸ τῶν ξένων, ἅτε ἀπαλλαττομένων θᾶττον:~

Ὅτι γελοῖοι οἱ διὰ τοὺς πατέρας
μέγα φρονοῦντες:~

Γελᾶν δὲ ἔξεστιν ἐπὶ τοῖς μέγα φρονοῦσι διὰ τοὺς πατέρας, καὶ τοὺς ἄνω τοῦ γένους, ἐπεὶ Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα, καὶ Κάτωνα δὲ, καὶ Σερβίλιον, καὶ Ὁστίλιον, καὶ Ῥωμύλον:~

Περὶ ἀγαλμάτων, καὶ εἰκόνων:~

Φιλῶ δὲ μὴ δὲ τὰ ἀγάλματα ὅσα ἡμῖν ἡ πλαστικὴ δίκνυσι, μὴ δὲ τὰς εἰκόνας ἀργῶς ὁρᾶν. ἔστι γάρ τι ταῖς χειρουργίαις σοφὸν, καὶ ἐν τούτοις, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα δύναταί τις καταγνῶναι ἔχοντα ταύτῃ, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖνο, τῶν μουσῶν οὐδεὶς οὐδέ ποτε, οὔτε γραφικὸς ἀνὴρ, οὔτε πλαστικὸς, οἷός τε ἐγένετο ψευδίσασθαι, τὰ κίβδηλα, καὶ ἀλλότρια τῶν Διὸς θυγατέρων τὰ εἴδη παραστῆσαι ἡμῖν, ἢ τίς οὕτως νεανικῶς ἐμάνη δημιουργὸς, ὥστε ὡπλισμένας ἡμῖν ἐργάσασθαι, ὁμολογεῖ δὲ τοῦτο ὅτι δεῖ τὸν ἐν μούσαις βίον εἰρηνικόν τε ἅμα, καὶ πρᾶον εἶναι, καὶ ἄξιον ἐκείνων:~

Περὶ Ἐπαμινώνδου, καὶ Πελοπίδου:~

Ἐπαμινώνδου τοῦ Θηβαίου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα καλὰ οἶδα, ἐν δὴ τοῖς καὶ τόδε, ἔλεγε πρὸς Πελοπίδαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς ἡμέρᾳ, πρινὴ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσποιήσασθαι νεώτερον:~

Πῶς ὁ Ἀνταλκίδας ἤλεγξε δῶρον μύρῳ βε-
βαμμένον αὐτῷ πεμφθέν:~

Ὁ Περσῶν βασιλεὺς, βούλομαι γάρ τι ὑμῖν καὶ φαιδρὸν εἰπεῖν, στέφανον εἰς μύρον βάψας, διεπέπλεκτο δὲ ῥόδων ὁ στέφανος, ἔπεμψεν Ἀνταλκίδᾳ πρεσβεύοντι ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς αὐτὸν, ὁ δὲ δέχομαι μὲν ἔφη τὸ δῶρον, καὶ ἐπαινῶ τὴν φιλοφροσύνην, ἀπώλεσας δὲ τὴν ὀσμὴν τῶν ῥόδων, καὶ τὴν τῆς φύσεως εὐωδίαν διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης κιβδηλίαν:~

Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φεραίων τυράννου ὠμότητος:~

Ἀλέξανδρος ὁ Φεραίων τύραννος ἐν τοῖς μάλιστα ἔδοξεν ὠμότατος εἶναι, Θεοδώρου δὲ τοῦ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτοῦ ὑποκρινομένου τὴν Ἀερόπην σφόδρα ἐμπαθῶς, ὁ δὲ εἰς δάκρυα ἐξέπεσεν, εἶτα ἐξα-

νέστη τοῦ θεάτρου, ἀπολογούμενος δὲ ἔλεγεν πρὸς Θεοδώρῳ, ὡς οὐ καταφρονήσας οὐδὲ ἀτιμάσας αὐτὸν ᾤχετο, ἀλλ' αἰδούμενος, εἰ τὰ μὲν ὑποκριτοῦ πάθη οἷός τε ἦν ἐλεεῖν, τὰ δὲ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν οὐχί:~

Περὶ Ἀπολλοδώρου μανίας διὰ τὸν οἶνον:~

Ὅτι Ἀπολλόδωρος πλεῖστον ἀνθρώπων πίνων οἶνον, οὐκ ἀπεκρύπτετο τὸ ἑαυτοῦ κακόν, οὐδὲ ἐπειρᾶτο περιαμπέχειν τὴν μέθην, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς κακά, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμενος, καὶ ὑπεξαπτόμενος ἐγίνετο φονικώτερος, πρὸς τῇ φύσει, καὶ τὸ σῶμα ἔχων αἰδέσιμον:~

Ξενοκράτους γνώμη:~

Ξενοκράτης ὁ Πλάτωνος ἑταῖρος ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν, ἢ τοὺς πόδας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν τιθέναι, ἐν ταυτῷ γὰρ ἁμαρτάνειν, τόν τε εἰς ἃ μὴ δεῖ χωρία βλέποντα, καὶ εἰς οὓς μὴ δεῖ τόπους παριόντα:~

Περὶ Πτολεμαίου καὶ Βερενίκης.~

Ὁ μὲν Πτολεμαῖος φασὶν, καθῆστο ἐπὶ κύβοις, καὶ πεττεύων διετέλει. εἶτά τις αὐτῷ παρεστὼς ἀνεγίνωσκε τῶν κατεγνωσμένων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰς καταδίκας αὐτῶν προσπαρέλεγεν, ἵνα ἐκεῖνος παρασημήνηται τοὺς ἀξίους θανάτου. Βερενίκη δὲ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ λαβοῦσα τὸ βιβλίον παρὰ τοῦ παιδὸς, εἶτα οὐκ εἴασε διαγνωσθῆναι τὸ πᾶν, οὐκ ἐπιφήσασα πάνυ σφόδρα προσέχουσαν τὴν διάνοιαν ὑπὲρ ἀνθρώπου ψυχῆς, διαλογίζεσθαι, καὶ μὴ πρὸς παιδιᾷ γινόμενον, οὐ γὰρ ὁμοίαν εἶναι τὴν πτῶσιν τὴν τῶν κύβων, καὶ τὴν τῶν σωμάτων. πρὸς ταῦτα ὁ Πτολεμαῖος ἥσθη, καὶ οὐδέποτε κυβεύων μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπου κρίσεως ἤκουσεν:~

Λακωνικὸς νόμος περὶ φιλαργυρείας:~

Λακωνικὸν μειράκιον ἐπρίατο χωρίον ὑπερευώνον, εἶτα ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἤχθη, καὶ ἐζημιώθη. τὸ δὲ αἴτιον τῆς καταδίκης ἐκεῖνο ἦν, ἐπεὶ νέος ὢν τοῦ κερδαίνειν ὀξύτατα ἤρχ. ἦν δὲ Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς μάλιστα ἀνδρικὸν καὶ τοῦτο, μὴ πρὸς μόνους πολεμίους παρατετάχθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀργύριον:~

Περὶ τινῶν γυναικῶν ἐπαίνου ἀξίων:~

Γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων ἐπαινοῦμεν, Πηνελόπην, Ἄλκηστιν, καὶ τὴν Προτεσιλάου, Ῥωμαίων, Κορνηλίαν, καὶ Πορκίαν, καὶ Κεστιλίαν, ἐδυνάμην δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλας, ἀλλ' οὐ βούλομαι τῶν μὲν Ἑλλήνων εἰπεῖν ὀλίγας, ἐπικλύσαι δὲ τοῖς τῶν Ῥωμαίων ὀνόμασιν, ὡς

αὖ μή μέ τις δοκοίη χαρίζεσθαι ἐμαυτῷ διὰ τὴν παιδίαν:~

Περὶ Μαγνήτων παρατάξεως κατὰ τῶν Ἐφεσίων:~

Οἱ ἐπὶ Μαιάνδρῳ προσοικοῦντες Μάγνητες Ἐφεσίοις πολεμοῦντες, ἕκαστος τῶν ἱππέων ἦγεν αὐτῷ συστρατιώτην, θηρατὴν κύνα, καὶ ἀκοντιστὴν οἰκέτην, ἡνίκα δὲ ἔδει συμμίξαι, ἐνταῦθα οἱ μὲν κύνες προπηδῶντες ἐτάραττον τὴν παρεμβολὴν, φοβεροί τε, καὶ ἄγριοι, καὶ ἐντυχεῖν ἀμείλικτοι ὄντες, οἱ δὲ οἰκέται προαπηδῶντες τῶν δεσποτῶν, ἠκόντιζον. ἦν δὲ ἄρα ἐπὶ τῇ φθανούσῃ διὰ τοὺς κύνας ἀταξίᾳ καὶ τὰ παρὰ τῶν οἰκετῶν δρώμενα ἐν ὀργῇ, εἶτα ἐκ τρίτου ἐπήεσαν αὐτοί:~

Περὶ Ζεύξιδος Ἑλένης εἰκόνος, καὶ Νικοστράτου ζωγράφου:~

Ζεῦξις ὁ Ἡρακλεώτης ἔγραψε τὴν Ἑλένην, Νικόστρατος οὖν ὁ ζωγράφος ἐξεπλήττετο τὴν εἰκόνα, καὶ τεθηπὼς τὸ γράμμα δῆλος ἦν, ἤρετο οὖν τις αὐτὸν προσελθὼν, τί δὴ παθὼν οὕτω θαυμάζει τὴν τέχνην, ὁ δὲ οὐκ ἄν με ἠρώτησας εἶπεν, εἰ τοὺς ἐμοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκέκτησο. ἐγὼ δ' ἂν φαίην τοῦτο, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, ἀλλ' εἴ τις ἔχει πεπαιδευμένα ὦτα, ὥσπερ οὖν οἱ χειρουργοὶ τεχνικὰ ὄμματα:~

τίνας ὁ Ἀλέξανδρος ὑπώπτευεν:~

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος Πτολεμαίου τὸ δεξιὸν ὑφορᾶτο, Ἀῤῥίου δὲ ἐδεδίει τὸ ἄτακτον, τό γε μὴν νεωτεροποιὸν Πύθωνος:~

Διὰ τί ὁ Φίλιππος τοὺς τῶν δοκιμωτάτων υἱοὺς περὶ τὴν ἑαυτοῦ θεραπείαν εἶχεν:~

Ὅτι Φίλιππος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δοκιμωτάτων τοὺς υἱεῖς παραλαμβάνων, περὶ τὴν ἑαυτοῦ θεραπείαν εἶχεν, οὔτι που φασὶν ἐνυβρίζων αὐτοῖς, οὐδὲ διευτελίζων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων, καρτερικοὺς αὐτοὺς ἐκπονῶν, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὸ τὰ δέοντα πράττειν ἀποφαίνων, πρὸς δὲ τοὺς ῥυφῶντας αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ ἐπιταττόμενα ῥᾳθύμως ἔχοντας, διέκειτο φασὶ πολεμίως. Ἀφθόνητον γοῦν ἐμαστίγωσεν, ὅτι τὴν τάξιν ἐκλιπὼν ἐξετράπετο τῆς ὁδοῦ διψήσας, καὶ παρῆλθεν εἰς πανδοκέως, καὶ Ἀρχέδαμον ἀπέκτεινεν, ὅτι προστάξαντος αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅπλοις συνέχειν ἑαυτὸν, ὁ δὲ ὑπελύσατο. ἤλπισε γοῦν διὰ τῆς κολακείας, καὶ ὑποδρομῆς χειρώσασθαι τὸν βασιλέα, ἅτε ἀνὴρ ἥττων τοῦ κερδαίνειν ὤν.~

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΕΛΟΣ:~

ΕΚ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.~

Ἀθηναίων :~

Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρῶντο βασιλείᾳ, συνοικήσαντος δὲ Ἴωνος αὐτοῖς τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλήθησαν. Πανδίων δὲ βασιλεύσας, μετ' Ἐρεχθέα διένειμε τὴν ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς, καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζοντες, Θησεὺς δ' ἐκήρυξε, καὶ συνεβίβασε τούτους ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τιμῇ, οὗτος ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν, ὠσθεὶς κατὰ πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους φοβηθέντος μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον, Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον περὶ τὰ Μηδικὰ μετεκόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. ἀπὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκ ἔτι βασιλεῖς ᾑροῦντο διὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν, καὶ μαλακοὺς γεγονέναι, Ἱππομένης δὲ εἷς τῶν Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπώσασθαι τὴν διαβολήν, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνῃ μοιχόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας μετὰ τῆς θυγατρὸς τῷ ἅρματι, τὴν δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν ἕως ἀπόληται :~

Τοὺς μετὰ Κύλωνος διὰ τὴν τυραννίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς πεφευγότας, οἱ περὶ Μεγακλέα ἀπέκτειναν, καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαυνον:~

Σόλων νομοθέτης Ἀθηναίων, χρεῶν ἀποκοπὴν ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν λεγομένην, ὡς δὲ διώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον:~

Πεισίστρατος τριάκοντα τρία ἔτη τυραννήσας, γηράσας ἀπέθανεν:~

Ἵππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν, καὶ ἐρωτικός, καὶ φιλόμουσος :~

Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος, καὶ θρασύς, τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν, Ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ :~

Ἱππίας δὲ πικρότερον ἐτυράννει, καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιῶντας, καὶ ἄλλοι τε ὠστρακίσθησαν, καὶ Ξάνθιππος, καὶ Ἀριστείδης :~

Ἐφιάλτης τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις,

ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε :~

Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ᾽ αὐτὸν, οἳ πάντας ἀνομίας ἐνέπλησαν, καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάττους χιλίων πεντακοσίων :~

Τούτων δὲ καταλυθέντων, Θρασύβουλος, καὶ Ῥίνων προεστήκεσαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς, κἀγαθός :~

Θεμιστοκλῆς, καὶ Ἀριστείδης, καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, πολλὰ ἐδύνατο, καὶ τῶν ὁδῶν ἐπεμελοῦντο, ὅπως μή τινες ἀνοικοδομῶσιν αὐτὰς, ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν. ὁμοίως δὲ καθιστᾶσι καὶ τοὺς ἕνδεκα, τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες θεσμοθέται, καὶ οἱ δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως ἄρξειν, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι, ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν, ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ, καὶ τὰ πολέμια :~

Λακεδαιμονίων :~

Τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν τινὲς Λυκούργῳ προσάπτουσι πᾶσαν. ὁ δὲ Ἀλκμὰν οἰκέτης ἦν Ἀγησίδου, εὐφυὴς δὲ ὢν ἠλευθερώθη, καὶ ποιητὴς ἀπέβη :~

Λυκοῦργος ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησε, καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν παρὰ τῶν ἀπογόνων Κρεοφύλου λαβὼν, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Πελοπόννησον, καταλαβὼν δὲ πολλὴν ἀνομίαν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τὸν Χάριλλον τυραννικῶς ἄρχοντα μετέστησε, καὶ κοινὸν ἀγαθὸν τὰς ἐκεχειρίας κατέστησε. λέγεται δὲ καὶ τὴν κρυπτὴν εἰσηγήσασθαι, καθ᾽ ἣν ἔτι καὶ νῦν ἐξιόντες ἡμέρας κρύπτονται, τὰς δὲ νύκτας μεθ᾽ ὅπλων κρύπτονται, καὶ ἀναιροῦσι τῶν εἱλώτων ὅσους ἂν ἐπιτήδειον ᾖ :~

Καθιστᾶσι δὲ καὶ ἐφόρους, καὶ μέγιστον οὗτοι δύνανται, οὐδενὶ γὰρ ἐπανίστανται πλὴν βασιλεῖ, καὶ ἐφόρῳ. ὅταν δὲ τελευτήσῃ βασιλεὺς, τρεῖς ἡμέρας οὐδὲν πωλεῖται, καὶ ἀχύροις ἡ ἀγορὰ καταπάσσεται :~

Λακεδαιμόνιοι τὸν Λέσβιον ᾠδὸν ἐτίμησαν, τούτου δ᾽ ἀκούειν ὁ θεὸς χρησμῳδουμένου ἐκέλευε. πωλεῖν δὲ γῆν Λακεδαιμονίοις αἰσχρὸν, νενομίσθαι τῆς ἀρχαίας μοίρας οὐδὲ ἔξεστι :~

Τῶν ἐν Λακεδαίμονι γυναικῶν κόσμος ἀφῄρηται, οὐδὲ κομᾶν ἔξεστιν, οὐδὲ χρυσοφορεῖν. τρέφουσι δὲ τὰ τέκνα, ὥστε μηδέποτε πληροῦσ, ἵνα ἐθίζωνται δύνασθαι πεινῆν, ἐθίζουσι δὲ αὐτοὺς καὶ κλέπτειν,

καὶ τοὺς ἀλόντας κολάζουσι πληγαῖς, ἵν᾽ ἐκ τούτου πονεῖν, καὶ ἀγρυπνεῖν δύνωνται ἐν τοῖς πολέμοις. μελετῶσι δὲ ἐκ παίδων εὐθὺς βραχυλογεῖν, εἶτα ἐμμελῶς, καὶ σκώπτειν, καὶ σκώπτεσθαι. εὐτελεῖς δὲ ταφαί, καὶ ἴσαι πᾶσιν εἰσί. πωλεῖ δ᾽ ἐν αὐτοῖς σῖτον οὐδεὶς, οὐδὲ γὰρ ἄλευρα κομίζουσι, σιτοῦνται δ᾽ ἄλφιτα :~

Ὅτι τοὺς εἵλωτας κατεδουλώσαντό ποτε Λακεδαιμόνιοι, Θετταλοὶ δὲ τοὺς πενέστας :~

Ὅτι ὅτε Λακεδαιμόνιοι μεσηνίοις ἐπολέμουν, γυναῖκες ἀπόντων τούτων παῖδάς τινας ἐγέννησαν, οὓς ἐν ὑποψίαις εἶχον οἱ πατέρες ὡς οὐκ ὄντας αὐτῶν, καὶ παρθενίους ἐκάλουν, οἳ δ᾽ ἠγανάκτουν :~

Κρητῶν :~

Τὴν Κρητικὴν πολιτείαν λέγεται πρῶτος καταστῆσαι Μίνως, πρακτικός τε ἅμα καὶ νομοθέτης σπουδαῖος γενόμενος, ἐποιεῖτο δὲ δι᾽ ἐνάτου ἔτους τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν νόμων. ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ κρητικὴ, ἐμφαίνει καὶ Ὅμηρος, λέγων τὰς πόλεις αὐτῶν εὖ ναιεταώσας, καὶ Ἀρχίλοχος ἐν οἷς ἐπισκώπτων τινὰ φησὶν, νόμος δὲ κρητικὸς διδάσκεται :~

Οἱ παῖδες οἱ ἐν Κρήτῃ μετ᾽ ἀλλήλων διαιτῶνται, ἐν ἱματίῳ θέρους, καὶ χειμῶνος, ἀθροίζονται δὲ ἀγέλαι τούτων, καὶ ἐφ᾽ ἑκάστης ἄρχων γίνεται, ὃν καλοῦσιν ἀγελάτην, καὶ ἀθροίζει αὐτοὺς ὅπου θέλει, καὶ ἐπὶ θήραν ἐξάγει, καὶ τὰ πολλὰ κοιμῶνται μετ᾽ ἀλλήλων, ποιοῦνται δὲ καὶ μάχας κατὰ νόμον πύξ τε, καὶ ξύλοις, καὶ ὅταν συμβάλλωνται αὐλοῦσί τινες αὐτοῖς, καὶ κιθαρίζουσι, καὶ πρὸς ἀνδρίαν, καὶ καρτερίαν ἐθίζονται. γράμματα δὲ μόνον παιδεύονται, καὶ ταῦτα μετρίως. ταῖς δὲ πρὸς τοὺς ἄρρενας ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις ἐοίκασι πρῶτοι κεχρῆσθαι, καὶ οὐκ αἰσχρὸν παρ᾽ αὐτοῖς τοῦτο, ὅταν δὲ κρατήσωσιν ἀπάγουσιν εἰς ὄρος, ἢ τοὺς ἑαυτῶν χώρους, κακεῖ ἑστιῶνται ἡμέρας ἑξήκοντα, πλείους γὰρ οὐκ ἔξεστι, καὶ δίδωσιν ὁ φιλήτωρ ἐσθῆτα, καὶ ἄλλα δῶρα, καὶ βοῦν. διαιτῶνται δὲ κρῆτες πάντες καθήμενοι θρόνοις. ἄρχονται δὲ τῶν παρατιθεμένων ἀπὸ τῶν ξένων, μετὰ δὲ τοὺς ξένους τῷ ἄρχοντι διδόασι τέσσαρας μοίρας, μίαν μὲν ἣν καὶ τοῖς ἄλλοις, δευτέραν δὲ ἀρχικὴν, τρίτην δὲ τοῦ οἴκου, τετάρτην δὲ τῶν σκευῶν, καθόλου δὲ πολλὴ φιλανθρωπία τοῖς ξένοις ἐστὶν ἐν κρήτῃ, καὶ εἰς προεδρίαν καλοῦνται :~

Κυρηναίων :~

Κυρήνην ᾤκισε Βάττος, ὃς ἐκαλεῖτο πρότερον Ἀριστοτέλης. τῆς δὲ Πυθίας Βάττον αὐτὸν ἐπονομαζούσης, ὄνομα τοῦτ' ἔσχηκεν. οὗτος ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς φωνῆς πευσόμενος, ἦν γὰρ ἰσχνόφωνος, τοῦ δὲ θεοῦ κελεύοντος κτίζειν Λιβύην, τὸ μὲν πρῶτον ὁρμήσας ἠδυνάτησε :~

Φερετίμη δὲ ἡ μήτηρ Ἀρκεσιλάου ἐβασίλευσε χαλεπὴ, καὶ περίεργος, πολεμοῦσα γοῦν πρὸς Βαρκαίους, λαβοῦσα δὲ τὴν Βάρκην τοὺς μὲν ἄνδρας ἀνεσκολόπισε, τῶν δὲ γυναικῶν τοὺς μαστοὺς ἐξέτεμε, μετ' οὐ πολὺ δὲ ζῶσα κατεσάπη :~

Βάττος δὲ ἐβασίλευσεν ὁ καλὸς καλούμενος, ἕβδομος ὢν ἀπὸ τοῦ πρώτου :~

Ἀρκεσιλάου δὲ βασιλεύοντος λευκὸς κόραξ ἐφάνη, περὶ οὗ λόγιον ἦν χαλεπόν. Δημοκρατίας δὲ γενομένης Βάττος εἰς Ἑσπερίδας ἐλθὼν ἀπέθανε, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ λαβόντες κατεπόντισαν. νόμος δὲ ἦν τοὺς πολυδίκους, καὶ κακοπράγμονας ὑπὸ τῶν ἐφόρων προάγεσθαι, καὶ ζημιοῦν τούτους, καὶ ἀτίμους ποιεῖν :~

Κορινθίων :~

Κόρινθος Ἐφύρα πρότερον ἐκαλεῖτο μέχρι Κορίνθου, ἀφ' οὗ τοὔνομα ἔσχεν, ἐβασίλευσε δὲ καὶ Βακχαῖος ὁ τρίτος, χωλὸς καὶ εὐτελὴς τὴν ὄψιν, καλῶς δὲ ἄρχων, καὶ πολιτικῶς, ᾧ θυγατέρες μὲν τρεῖς, υἱοὶ δὲ ἑπτὰ, οἱ τὸ γένος οὕτως ηὔξησαν, ὥστε Βακχιάδας ἀντὶ Ἡρακλειδῶν καλεῖσθαι τοὺς ἀπ' αὐτῶν. Περίανδρος δὲ πρῶτος μετέστησε τὴν ἀρχὴν δορυφόρους ἔχων, καὶ οὐκ ἐπιτρέπων ἐν ἄστει ζῆν, ἔτι δὲ δούλων κτῆσιν, καὶ τρυφὴν ὅλως περιαιρῶν, μέτριος δὲ ἦν ἐν ἄλλοις, τῷ τε μηδένα τέλος πράττεσθαι, ἀρκεῖσθαί τε τοῖς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῷ μήτε ἄδικος, μήτε ὑβριστὴς εἶναι, μισοπόνηρος δὲ, τὰς προαγωγοὺς πάσας κατεπόντισε. βουλὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων κατέστησεν, οἳ οὐκ ἐφίεσαν δαπανᾶν πλέον, ἢ κατὰ τὰς προσόδους :~

Ἠλείων :~

Πανταλέων ἐβασίλευσεν ἐν τούτοις ὑβριστὴς, καὶ χαλεπὸς, οὗτος πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας ἐκτεμὼν, ἠνάγκασε καταφαγεῖν τοὺς ὄρχεις :~

Τενεδίων :~

Τένεδος ἡ νῆσος, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς Λεύκοφρυς ἐκαλεῖτο, χρόνῳ δ' ὕστερον πρὸ τῶν τρωϊκῶν Τέννης διενεχθεὶς πρὸς τὸν πατέρα, συνῴκισεν αὐτήν. Λέγεται δὲ καταψευσαμένης αὐτοῦ τῆς μητρυιᾶς καὶ καταμαρτυρήσαντος αὐλητοῦ τινος βιάζεσθαι ταύτην, εἰς λάρνακα ἐμβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κύκνου, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφεὶς, διασωθῆναι πρὸς τὴν νῆσον, διὰ δὲ τὸ καταψεύσασθαι τὸν αὐλητὴν, διὸ οὐ νόμιμον εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητὴν εἰσιέναι :~

Ὅτι Ἀμαυρὸς χωλὸς τοὺς πόδας ἐβασίλευσε ταύτης :~

Νόμον δὲ ἵνα φασὶ τὸν βασιλέα Τέννην διαθέσθαι, ἐάν τις λάβοι μοιχὸν ἀποκτείνειν τοῦτον πελέκει, ἁλόντος δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ λαβόντος ἐρομένου τὸν βασιλέα τί χρὴ ποιεῖν, ἀποκρίνασθαι τῷ νόμῳ χρῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἐπὶ θάτερα πέλεκυς κεχάρακται, ἐπὶ θάτερα δὲ ἐξ ἑνὸς αὐχένος πρόσωπον ἀνδρὸς, καὶ γυναικός. καὶ ἐκ τούτου λέγεται ἐπὶ τῶν ἀποτόμων, τὸ ἀποκεκόφθαι Τενεδίῳ πελέκει ~

Παρίων :~

Πάρον τὴν νῆσον ᾤκισε Πάρος ἐξ Ἀρκαδίας λαὸν ἄγων :~

Ἀρχίλοχον τὸν ποιητὴν Κόραξ ὄνομα ἔκτεινε, πρὸς ὃν φασιν εἰπεῖν τὴν Πυθίαν, ἔξιθι νηοῦ. τοῦτον δ' εἰπεῖν, ἀλλὰ καθαρός εἰμι ἄναξ, ἐν χειρῶν γὰρ νόμῳ ἔκτεινα :~

Κώων :~

Ἐκαλεῖτο μὲν Ὑδροῦσα ἡ νῆσος, λέγονται δὲ οἰκῆσαι νύμφαι πρότερον αὐτήν, φοβήσαντος δ' αὐτὰς λέοντος, εἰς Κάρυστον διαβῆναι, διὸ καὶ ἀκρωτήριον τῆς Κέω Λέων καλεῖται, Κέως δ' ἐκ Ναυπάκτου διαβὰς ᾤκησε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ταύτην ὠνόμασεν :~

Ἀρισταῖον δέ φασι, μαθεῖν παρὰ νυμφῶν τὴν τῶν προβάτων, καὶ βοῶν ἐπιστήμην, παρὰ δὲ μελισσῶν τὴν μελιτουργίαν, φθορᾶς δὲ οὔσης φυτῶν, καὶ ζώων διὰ τὸ πνεῖν ἐτησίας :~

Ἀριστείδης ἐπεμελεῖτο γυναικῶν εὐκοσμίας :~

Καὶ τὸ παλαιὸν, ὕδωρ ἔπινον οἱ παῖδες, καὶ αἱ κόραι μέχρι γάμου :~

Ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ τοῖς τελευτῶσιν οὐδὲν ἔστι πένθος ἐν ἀνδράσι περὶ ἐσθῆτα, ἢ κουράν, μητρὶ δὲ νέου τελευτήσαντος, ἐνιαυτὸς, οὔσης δὲ ὑγιεινῆς τῆς νήσου, καὶ εὐγήρων τῶν ἀνθρώπων μάλιστα δὲ τῶν γυναικῶν, οὐ περιμένουσι γηραιοὶ τελευτῆν, ἀλλὰ πρὶν ἀσθενῆσαι, ἢ

ἠρωτῆναί τι, οἱ μὲν μήκωνι, οἱ δὲ κωνείῳ ἑαυτοὺς ἐξάγουσι:~

Σαμίων:~

Σάμον τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐρήμην οὖσαν λέγεται κατέχειν πλῆθος θηρίων μεγάλην φωνὴν ἀφιέντων, ἐκαλοῦντο δὲ τὰ θηρία, νηΐδες, ἡ δὲ νῆσος παρθενία, ὕστερον δὲ δρυοῦσα, ἐβασίλευσεν αὐτῆς Ἀγκαῖος. ἐφ᾽ οὗ πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου, παροιμία ἐρρέθη:~

Ὅτι ἐν τοῖς Σαμίοις ἐφάνη λευκὴ χελιδὼν οὐκ ἐλάττων περδίκος:~

Φερεκύδης ὁ Σύριος ὑπὸ φθειρῶν καταβρωθεὶς ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησεν, ὅτε καὶ ἐλθόντι Πυθαγόρᾳ τὸν δάκτυλον διὰ τῆς ὀπῆς ἔδειξε περιεψιλωμένον:~

Αἴσωπος δὲ ὁ λογοποιὸς εὐδοκίμει τότε, ἦν δὲ θρᾷξ τὸ γένος, ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἰάδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος, τὴν δὲ πολιτείαν τῶν Σαμίων Συλοσῶν ἠρήμωσεν, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ παροιμία, ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη:~

Ὅτι Θεαγένης τῶν Σαμίων τις εὐφυὴς μὲν, ὅμως δὲ ἄσωτος καὶ πονηρὸς, φεύγων τὴν πατρίδα, διατρίβων δὲ Ἀθήνησι παρ᾽ Εὐριπίδῃ, καὶ τὸ γύναιον αὐτοῦ διαφθείρων, ζωυδρίον αὐτὸν λαβὼν, πείθει τοὺς Ἀθηναίους, δισχιλίους εἰς Σάμον ἀποστεῖλαι, οἱ δὲ ἐλθόντες πάντας ἐξέβαλον:~

Κυμαίων:~

Τηλεφάνης ἐβασίλευσε πρώτης, ὃς ἐξεφύτευσε τὴν Κυμαίων χώραν. Λυδοὶ δὲ χαλεπῶς δεσποζόμενοι, πρός τινος πυθόμενοι ἐν Κύμῃ εἶναί τινα, ἔπεμψαν εἰς βασιλείαν καλοῦντες, οὗτος δὲ ἐτύγχανεν ἐν ἁμαξοπηγοῦ δουλεύων, δόντες οὖν οἱ Λυδοὶ λύτρα τούτῳ παρέλαβον αὐτὸν, τῶν δὲ ἐν Κύμῃ τις ἐκδεδωκὼς ἁμάξας αὐτῷ, κατεῖχεν αὐτόν. παρακαλούντων δὲ πολλῶν, μὴ κωλύειν, οὐκ εἴα, προσεπικερτομῶν, καὶ λέγων περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Λυδῶν βασιλέως εἰργασμένην ἔχειν ἅμαξαν:~

Ἑρμοδίκην γυναῖκα τοῦ Φρυγῶν βασιλέως Μίδου, φασὶ κάλλει διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ σοφὴν εἶναι, καὶ τεχνικὴν, καὶ πρώτην νόμισμα κόψαι Κυμαίοις:~

Ἔθος δὲ ἦν αὐτοῖς εἰς τὰ κλοπιμαῖα συμβάλλεσθαι τοὺς γείτονας, Διὸ καὶ ὀλίγα ἀπόλλυνται, πάντες γὰρ ὁμοίως ἐτήρουν, ὃ Ἡσίοδος ἐντεῦθεν δοκεῖ λέγειν. οὐκ ἂν βοῦς ἀπόλοιτο, εἰ μὴ γείτων

καλὸς εἴη, Κῦρος δὲ καταλύσας τὴν πολιτείαν μοναρχεῖσθαι αὐτῆς ἐποίησεν :~

Φείδων ἀνὴρ δόκιμος πλείοσι μετέδωκε τῆς πολιτείας, νόμον θεὶς, ἕκαστον ἐπάναγκες τρέφειν ἵππον, Προμηθεὺς δέ τις ἀνὴρ δραστήριος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν χιλίοις παρέδωκε τὴν πολιτείαν :~

Ἐρετριέων :~

Διαγόρᾳ εἰς Σπάρτην πορευομένῳ, καὶ ἐν Κορίνθῳ τελευτήσαντι, Ἐρετριεῖς εἰκόνα ἔστησαν :~

Πεπαρηθίων :~

Αὕτη ἡ νῆσος εὔοινός ἐστι, καὶ εὔδενδρος, ὃ σῖτον φέρει :~

Λεπρεατῶν :~

Λεπρεεῖς οὓς ἂν λάβωσι μοιχοὺς, περιάγουσι τρεῖς ἡμέρας τὴν πόλιν δεδεμένους, καὶ ἀτιμοῦσι διὰ βίου, τὴν δὲ γυναῖκα ἕνδεκα ἐπ' ἀγορᾶς ἄζωστον ἐν χιτῶνι διαφανεῖ ἱστᾶσι, καὶ ἀτιμοῦσι :~

Λυκίων :~

Λύκιοι διῆγον λῃστεύοντες, νόμοις οὐ χρῶνται, ἀλλ' ἔθεσι, καὶ ἐκ παλαιοῦ γυναικοκρατοῦνται, πωλοῦσι δὲ τοὺς ψευδομάρτυρας, καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύουσι :~

Τυῤῥηνῶν :~

Οὗτοι τέχνας ἔχουσι πλείστας, πάντες δὲ ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ μετὰ τῶν γυναικῶν κατάκεινται, ἢ ἂν παρῶσί τινες, καὶ τοὺς καταλύοντας ξένους φιλοῦσιν. ὅταν δέ τις ὀφείλων χρέος μὴ ἀποδιδῷ, παρακολουθοῦσιν οἱ παῖδες ἔχοντες κενὸν θυλάκιον εἰς δυσωπίαν :~

Μολοττῶν :~

Μολοττοὶ τῆς Ἀρτέμιδος συλήσαντες τὸ ἱερὸν, καὶ τοῦ ξοάνου χρυσοῦν ἀφελόμενοι στέφανον, θυσίαν ἐπέθεσαν ἀντ' αὐτοῦ. τῶν δὲ κεφαλαίων ἄλλων ἐπιθέντων, τοῦτον ἀπέβαλεν ἡ θεὸς, καὶ χαμαὶ κείμενος εὑρέθη, κεφαλῆνες γὰρ ἀπὸ κεφάλου ἐκλήθησαν :~

Φασιανῶν :~

Φασὶν ὡς τὸ ἐξ ἀρχῆς Ἡνίοχοι κατῴκουν φῦλον ἀνθρωποφάγον, καὶ ἐκδεῖρον τοὺς ἀνθρώπους, ἔπειτα Μιλήσιοι. φιλόξενοι δ' εἰσὶν ὥστε τοὺς ναυαγοὺς ἐφοδιάζειν, καὶ τρεῖς μνᾶς διδόντας ἀποπλεῖν :~

Ἀμοργίων :~

Ἄμοργος οἶνον φέρει πολὺν, καὶ ἔλαιον, καὶ ὀπώραν :~

Λευκανῶν :~

Λευκανοὶ φιλόξενοι, καὶ δίκαιοι, ἐβασίλευσε δὲ τούτων Λαμίσκος. ὃς εἶχε λύκου τὸν τρίτον δάκτυλον τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ μεγάλου :~

Σαμοθράκη :~

Ἡ Σαμοθράκη τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο Λευκανία διὰ τὸ λευκὴν εἶναι, ὕστερον δὲ Θρᾳκῶν κατασχόντων, Θρᾳκία, τούτων δὲ ἐκλιπόντων ὕστερον ἔτεσιν ἑπτακοσίοις, Σάμιοι κατῴκησαν αὐτὴν ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας, καὶ Σαμοθράκην ἐκάλεσαν :~

Μαγνήτων :~

Οὗτοι δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχός φησι, κλαίω θαλασσῶν οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ, ἰσόστροφοι δ' εἰσὶν, ὃν τρόπον καὶ οἱ Κολοφώνιοι, πεδιάδα χώραν ἔχοντες :~

Φαῦμις ἄρχων ἦν, καὶ τοῦτον σὺν υἱοῖς ὡς ἱεροσύλους συνέλαβον θύοντας, ὅ φασι, καὶ περὶ Αἴγυπτον γενέσθαι, ὁ γ' ἐκεῖνος τῇ ἱεροσυλίᾳ διεφθάρη, φιάλης χρυσῆς φωραθείσης ἐν τοῖς στρώμασιν αὐτοῦ :~

Ἀθαμάνων :~

Ἐν τῇ Ἀθαμάνων χώρᾳ γεωργοῦσι μὲν αἱ γυναῖκες, νέμουσι δὲ οἱ ἄνδρες :~

Κυθηρείων :~

Κυθήρειοι ὄψῳ τυρῷ χρῶνται, καὶ σύκοις. φέρει γὰρ ἡ νῆσος πολλὰ, καὶ μέλι, καὶ οἶνον, φιλάργυροι δέ εἰσι, καὶ φιλόπονοι :~

Ῥηγίνων :~

Ῥήγιον ᾤκισαν Χαλκιδεῖς οἱ ἀπ' Εὐρίπου διὰ λιμὸν ἀναστάντες, παρέλαβον δὲ καὶ ἐκ Πελοποννήσου τοὺς Μεσσηνίους τοὺς ἐν Μακίστῳ τυχόντας διὰ τὴν ὕβριν τῶν Σπαρτιατίδων παρθένων, καὶ συνῴκισαν πρῶτον περὶ τὸν Ἰοκάστου τάφον, ἑνὸς τῶν Διόλου παίδων, ὅν φασιν, ἀποθανεῖν πληγέντα ὑπὸ δράκοντος, καὶ χρησμὸν ἔλαβον ὅπου ἂν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα, καὶ ἰδόντες πρίνῳ περιπεφυκυῖαν ἄμπελον, τοῦτον εἶναι τὸν τόπον συνῆκαν, τὸ δὲ χωρίον ἐν ᾧ τὴν πόλιν ᾤκισαν, Ῥήγιον ἐκαλεῖτο ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος, πολιτείαν δὲ κατεστήσαντο ἀριστοκρατικήν. χίλιοι γὰρ πάντα διοικοῦσιν αἱρετοὶ ἀπὸ τιμημάτων. νόμοις δὲ ἐχρῶντο τοῖς Χαρώνδου τοῦ Καταναίου, ἐτυράννησε δὲ αὐτῶν Ἀναξίλας Μεσσήνιος, καὶ νικήσας Ὀλύμπια ἡμιόνοις, εἱστίασε τοὺς Ἕλληνας, καί τις αὐτὸν ἐπέ-

σκωψεν

σκῶψεν εἰπὼν, οὗτος τί ἂν ἐποίει νικήσας ἵπποις, ἐποίησε δὲ καὶ ἐπινίκιον Σιμωνίδης, χαίρετ' ἀελλοπόδων θυγατέρες ἵππων, ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι δυναστεύκοι πρὰ τοῖς ῥηγίνοις:~

Κορκυραίων :~

Κορκυραῖοι Διομήδην ἐπεκαλέσαντο, καὶ τὸν παρ' αὐτοῖς δράκοντα ἀπέκτεινεν, οἷς καὶ συνεμάχησε στόλῳ πολλῷ εἰς ἰαπυγίαν ἐλθὼν, πολεμοῦσιν πρὸς Βρεντεσίους, καὶ τιμῶν ἔτυχεν :~

Θρακῶν :~

Γαμεῖ ἕκαστος τρεῖς καὶ τέσσαρας, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τριάκοντα, καὶ ὡς θεραπαίναις χρῶνται, καὶ ἐκ περιουσίας οἱ γάμοι, καὶ ἐκ περιόδου σύνεισιν αὐταῖς, καὶ λούει, καὶ διακονεῖ, καὶ πλεῖσται μετὰ τὴν χρῆσιν χαμαὶ κοιμῶνται, κἂν δυσχεραίνῃ τις, οἱ γονεῖς ἀποδόντες ὃ ἔλαβον ἀπεκομίσαντο τὴν θυγατέρα. τιμὴν γὰρ λαμβάνοντες συνάπτουσιν αὐτὰς, καὶ ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ τἄλλα, οὕτω καὶ τὰς γυναῖκας κληρονομοῦσι :~

Μινωαῶν :~

Μινώαν τὴν ἐν Σικελίᾳ, μακάραν ἐκάλουν πρότερον, ἔπειτα Μίνως ἀκούων δαίδαλον ἐνταῦθα μετὰ στόλου παραγεγονέναι, καὶ ἀναβὰς ἐνθάδε τὸν λύκον ποταμὸν τῆς πόλεως, ταύτης ἐκυρίευσε, καὶ νικήσας τοὺς βαρβάρους, ἀφ' ἑαυτοῦ προσωνόμασεν αὐτὴν, νόμους κρητικοὺς θεὶς αὐτῇ :~

Λοκρῶν :~

Ἐγένετο Λοκρὸς Ξενόκριτος τυφλὸς ἐκ γενετῆς ποιητὴς, καὶ Ἐρασίππος; παρ' αὐτοῖς ὀδύρεσθαι οὐκ ἔστιν ἐνθάδε τοῖς τελευτήσασιν, ἀλλ' ἐπειδὰν ἐκκομίσωσιν εὐωχοῦνται. καπηλεῖον οὐκ ἔστι μεταβολικὸν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ γεωργὸς πωλεῖ τὰ ἴδια :~

Ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, Ζαλεύκου υἱὸς ἑάλω, καὶ τῶν Λοκρῶν αὐτὸν ἀφιέντων, οὐχ ὑπέμεινεν, αὐτοῦ δὲ ἕνα, καὶ τοῦ υἱοῦ ἕνα ἐξέβαλεν :~

Πολέμαρχος ἐπιορκήσας τὸν τῶν Κορινθίων ἀπέφυγε στόλον, καὶ μυθολογοῦσιν ὅτε καθεύδοι νύκτωρ, τὰς γαλᾶς δάκνειν αὐτὸν, καὶ τέλος διαποροῦντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν :~

Χαλκιδέων :~

Κατῴκισαν δὲ καὶ κλεωνὰς χαλκιδεῖς, οἱ ἐν τῷ ἄθῳ ἐξαναστάντες ἐξ ἐλυμνίου, ὡς μὲν μυθολογοῦσιν ὑπὸ μυῶν, οἱ τά τ' ἄλλα κα-

τήθιον αὐτῶν, καὶ τὸν σίδηρον :~

Νόμος δὲ ἦν Χαλκιδεῦσι μὴ ἄρξαι, μήδε πρεσβεῦσαι νεωτέροις ἐτῶν πεντήκοντα :~

Κεφαλληνίων :~

Ἐν Κεφαλληνίᾳ Προμνήσου υἱὸς ἐκράτησε, καὶ χαλεπὸς ἦν, καὶ ἑορτὰς πλέον δυοῖν οὐκ ἐπέτρεπεν, οὐδ' ἐν πόλει διαιτᾶσθαι πλέον ἡμερῶν δέκα τοῦ μηνὸς, τάς τε κόρας πρὸ τοῦ γαμίσκεσθαι, αὐτὸς ἐγίνωσκεν. Ἀντήνωρ δὲ λαβὼν ξιφίδιον, καὶ γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος, εἰς τὴν κοίτην ἀπέκτεινε, καὶ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐτίμησε, καὶ ἡγεμόνα κατέστησε, καὶ ἡ κόρη ὑπὲρ ἧς αὐτὸς εἰσῄει, ὧδι κλέος ἐγένετο. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἐκ τυῤῥηνίας Ὅμηρος παραβαλεῖν εἰς κεφαλληνίαν, καὶ ἰθάκην, ὅτε τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγεται διαφθαρῆναι νοσήσας :~

Ῥόδος :~

Ῥόδον τὴν νῆσον τὸ παλαιὸν κεκρύφθαι λέγουσιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἀναφανῆναι δὲ ὕστερον ξηρανθεῖσαν, ἐκαλεῖτο δὲ ὀφιοῦσα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων ὄφεων :~

Ἔφεσος :~

Ἔφεσον κληθῆναί φασιν ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀμαζόνων. οἱ, δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν Ἡρακλέα ταῖς ἀμαζόσιν ἐφεῖναι τὰ ἀπὸ μυκάλης ἕως πιτάνης :~

Φώκαια :~

Φώκαιαν οἱ μὲν ἀπὸ Φώκου ἡγεμόνος ὠνόμασαν. οἱ, δὲ ὅτι φώκην εἰς τὸ ξηρὸν εἶδον ἐκβαίνουσαν :~

Κρότωνος :~

Κρότωνα ἐξ ἀρχῆς Κρότων ᾤκισεν ~:

Ἀκραγαντίνων :~

Ἀκραγαντίνων Φάλαρις ἐτυράννησε, παρανομίᾳ πάντας ὑπερβάλλων. οὐ γὰρ μόνον ἐφόνευε πολλοὺς, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαις παρανόμοις ἐχρήσατο. καὶ τοὺς μὲν ε λέβητας ζέοντας, τοὺς δὲ εἰς τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς ἀπέστελλε, τοὺς δὲ καὶ εἰς χαλκοῦν ταῦρον ἐμβαλὼν κατέκαιεν. ὃν ὑπὲρ ὁ δῆμος ἐτιμωρήσατο, ἐνέπρησε δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς φίλους, μεθ' ὃν Ἀλκαμένης παρέλαβε τὰ πράγματα, καὶ μετὰ τοῦτον Ἄλκανδρος προέστη ἀνὴρ ἐπιεικὴς, καὶ εὐθένησαν οὕτως ὡς πολυπόρφυρα ἔχειν ἱμάτια :~

Κεφάλῳ μαντευσαμένῳ περὶ παίδων ὁ θεὸς εἶπεν, ᾧ ἂν ἐντύχῃ πρῶτον συγγενέσθαι, τὸν δὲ περιτυχεῖν ἄρκῳ, καὶ πλησιάζοντα γεννῆσαι γυναῖκα. ἐξ ἧς οὖν Ἀρκέσιον φερωνύμως ὀνομασθῆναι λέγεται :~

Ἰθακησίων :~

Πορθμεὺς Παρίας ὄνομα λῃστὰς διεπόρθμευσε, πρεσβύτην αἰχμάλωτον, καὶ πήραν, καὶ ὠνεῖται ταῦτα παρὰ τῶν λῃστῶν, δεηθέντος τοῦ πρεσβύτου, ἦν δὲ ἐν τῇ πήρῃ κεκρυμμένον χρυσίον. πλουτήσας οὖν θῦσαι λέγεται τῷ πρεσβύτῃ βοῦν. διὸ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθεν. οὐδεὶς πώποτε εὐεργέτης βοῦν ἔθυσεν, ἀλλ' ἢ Παρίας.~

Ἀφυταίων :~

Δικαίως καὶ σωφρόνως βιοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων οὐ θιγγάνουσιν ἀνεῳγμένων τῶν θυρῶν. φασὶ δέ ποτε ξένον πωλούμενον οἶνον μὴ ἀναλαβεῖν, ἐπείξαντος αὐτὸν τοῦ πλοῦ. καταλιπεῖν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ ἀποστάσει οὐδενὶ παραδόντα. ὕστερον δὲ κατὰ ἄλλην ἐμπορείαν ἐλθόντα, εὑρεῖν τοῦτον ἄθικτον :~

Ἰασίων :~

Τούτοις οὐκ ἐξῆν ἐν γάμοις πλείους ἑστιᾶν δέκα, καὶ γυναικῶν ἴσων. οὐδὲ γάμον ποιεῖν πλεῖον ἡμερῶν δύο, ἐπεσκόπουν δὲ καὶ τοὺς ὀρφανοὺς ὅπως παιδεύονται, καὶ τὰς οὐσίας αὐτοῖς ἀπεδίδοσαν εἰκοσιετῶν γινομένοις :~

Ἴκαρος :~

Ἴκαρος ἡ νῆσος ἰχθυοῦσσα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ γινομένων ἰχθύων, πρὸς ἣν Ἴκαρος προσέβαλεν. ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔσχεν. ὁ δὲ μῦθος πτεροῖς αὐτὸν ἀπὸ Κρήτης φησὶν ἐλθεῖν, οἱ δέ, ἀποδράντα μετὰ τοῦ πατρὸς ὧδε τελευτῆσαι, διὰ τὸ δεῖξαι τὴν εἰς λαβύρινθον εἴσοδον τῷ Θησεῖ :~

Ἄργιλος :~

Ἄργιλον οὖν μῦν καλοῦσι Θρᾷκες, οὗ ὀφθέντος, πόλιν κατὰ χρησμὸν ἔκτιζον, καὶ Ἄργιλον ὠνόμαζον :~

Θεσπιέων :~

Παρὰ Θεσπιεῦσιν αἰσχρὸν ἦν τέχνην μαθεῖν, καὶ περὶ γεωργίαν διατρίβειν, καὶ διὰ τοῦτο πένητες οἱ πλείους ἦσαν, καὶ Θηβαίοις οὖσι φειδωλοῖς πολλὰ ὤφειλον :~

~: ΤΕΛΟΣ :~

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ, ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΟΝ:~

Εἴπερ τι ἄλλο, καὶ τὸ φυσιογνωμονεῖν ἐστὶ καὶ πολλά, καὶ μεγάλα τοὺς μαθόντας ὠφελοῦν, οὔτε γὰρ παρακαταθήκην δοίη τις ἄν, οὔτε γαμετὴν ἔχοι **E** τοῦ πιστεύσειν, ἢ δοῦλον, ἤ τι κειμήλιον. οὐδεμίαν φιλίας τινὸς κοινωνήσεταί τινι, εἰ ἀσελγείας, ἢ ἀπιστίας, ἢ ἄλλης κακουργίας σημεῖον φέροιτο. Πάντων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώπων, ὥσπερ εἴ τινος ὑπερτάτου, ἢ θεοπετάστου, καὶ ὀξυτάτης μαντείας, τῶν συγγνωριζομένων, ἦθος τε καὶ βίου πρόθεσιν, διὰ τούτων δεικνυόντων, ὡς φυσιογνωμονηθήσεται μέν, τὰς τῶν χρηστῶν τελείας αἱρεῖσθαι, τὰς δὲ τῶν πονηρῶν κακίας φυλάττεσθαι. ἀποτομαῖς ἐν τοῖς μεγίστοις, ἡ τῶν μεγίστων ἐπίσκεψις, ἢ ὠφελεῖν εἴωθε τοὺς εἰδότας, δῆλον ὡς πάσῃ σπουδῇ τὴν τέχνην ἐκμανθάνειν προσήκει. καὶ τὰ μὲν ἤδη τοσοῦτον προειρήσθω, τῷ γνωμονεῖν. καὶ χρὴ οὕτως ἐν ταῖς ἡλικίαις, καὶ τοῖς γένεσι τῶν ἀνθρώπων. ἔστι γὰρ πολλῶν εἴδη ἐπιχώρια ἄλλα ἄλλοις, τὸ μέν τοι κατὰ γένος οὐ μέγα σημεῖον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐπιχώριον, τὸ δὲ παρὰ ἡλικίαν, καὶ ἀλλόφυλον τινὶ προσὸν, τοῦτο δὴ πλεῖον συμβάλλεται σημεῖον. ἐν δὲ τοῖς κατὰ φύσιν οὖσιν ἑκάστῳ εἰδέσθαι διαφόροις, τὰ πολλὰ τῶν σημείων λελέξεται. ἔστι δὲ καὶ κατὰ γένη ἀνθρώπων φυσιογνωμονία, πολλὰ γὰρ ἐπίκοινα σημεῖα, καὶ ἔθος ἑκάστου, καὶ πολλὰ ἑκάστου εἰπεῖν σημεῖα ῥᾳδίως, καὶ οὐκ εἰς τὴν κατὰ ἄνδρας σημείων ἐπίγνωσιν, καὶ τάδε εἰρήσεται. ὅ, τι γὰρ ἐν ἑκάστῳ σημεῖον ἕκαστον δύναται, τοῦτο καὶ τοῖς πλείοσι τὸ αὐτὸ δύναται, τῶν ἐθνῶν δὲ, τὰ μὴ ἐπίκοινα σημεῖα, ἐξ ὧν τὸ γένος ἀπὸ φυσιογνωμονιῶν, οὐ μόνον καὶ Αἰθίοψιν, ἀλλὰ καὶ Σκύθαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις κατὰ γένη, ὡς καὶ ἐν ὑστέρῳ λεχθήσεται. Ἴδια δὲ ἀνδρὶ ἑκάστῳ μεγάλα τὰ διάφορα τῶν σημείων. καὶ γὰρ ἔγνωκα μᾶλλον κατὰ ἄνδρα ἴδιον διαφέρειν, ἢ κοινῶς κατὰ ἔθνος, οὗ τῷ κατὰ ἄνδρα φυσιογνωμονεῖν ἀκρεφνέστερον, καὶ ἀτρεκέστατον σημεῖον, αἱροῦν τὰ μέγιστα δοκιμώτατα, καὶ ἄλλοις ἄλλο μᾶλλον ἐπείσθη, ἀλλὰ μᾶλλον δυνάμει προει-

χει. μέγιστον δὲ καὶ ἡ ἐκ τῶν σημείων μίξις τὸ διάφορον ἀπεργά-
ζεται ἐν τῇ τέχνῃ. τὰ γὰρ πάλαι ἤθη, καὶ βουλεύματα τῶν ἀν-
θρώπων ἐκ τῆς μίξεως τῶν σημείων κατανοεῖται. Συμβαίνει
δὲ καὶ μετάστασιν γενέσθαι περὶ τοῦ εἴδους, παρὰ τὸ καθεστηκὸς χαί-
ρουσιν, ἢ λυπουμένοις, ἢ θυμωθεῖσιν, ἢ φοβουμένοις, ἢ ἐπὶ νηστείᾳ,
ἢ ἐπὶ πλησμονῇ, ἢ τινι ἐπιθυμίᾳ, ἢ σκοπουμένοις, ἢ ὁρῶσιν, ἢ ἀ-
κούουσιν. καὶ πᾶν μὲν ἐν ταῖς τοιαύταις συντυχίαις, οὐ τρέπεται
τὸ εἶδος, ἀλλὰ τὸ ἀκίνητον μένει τῶν σημείων. Ὅπερ δὲ τὸ με-
θίσταται, οὐκ ἴσον πᾶσι μεταστήσεται, ἀλλὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἑκά-
στῳ ἐγγύς. χρὴ δὲ ἐννοεῖν ὡς ὁποῖα ἐμπαθῶς ἑκάστῳ σημεῖα
ἐπιγίνεται, τὰ αὐτὰ, εἴ τις ἐν φύσει ἔχει, μάλιστα τὸ πάθος αὐτῷ ἐν-
δίδοται, ὅπερ ὑπὸ τῶν σημείων δηλοῦται. οἷον, ἐὰν σημεῖα ἔχει ὁ-
ποῖα τοῦ βουλευομένου, φροντιστὴν, καὶ εὔβουλον τοῦτον λέγε. ἕτε-
ρος ἐὰν ἔχῃ σημεῖα τοῦ δόλου, ἢ ἀπάτην τινὰ τυρεύοντος, καὶ μὴ
παρὼν ἐστὶ, καινὸν αὐτὸν ὁρᾷς δόλον, ὅτι ἀρτύνει τινὶ, τοῦτον ἀεὶ φαί-
νου δόλιον. Τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ ἀθυμουμένου τις ἔχων σημεῖα,
μὴ δὲ μιᾷ τότε συνέληται ὀργῇ, ὀργίλον αὐτὸν νόμιζε. καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων παραπλησίως. παραφυλάξεις ὁμοίως ὁπόσοις γε μὴν
γυναικεῖον εἶδος ἐπιπρέπει, ἔν τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις.
τὰ μὲν εἰς ἡδυπάθειαν, καὶ ἀφροδίτην εἰσὶ γυναικεῖοι, τολμηροὶ δὲ
καὶ ἀναιδεῖς, καὶ πανουργίαις, καὶ ἀπιστίαις, καὶ ἀπάταις χαίροντες.
καὶ γὰρ ταῦτα γυναικεῖα. οἱ δὲ νέοι ὄντες, εἶδος τε ἔχοντες γεραιοῦ,
οὗτοι δειλοὶ, καὶ δύσκολοι, καὶ ὕποπτοι, καὶ φειδωλοὶ, καὶ εὐλαβεῖς,
καὶ ἄβουλοι, καὶ ὀρέγονται τοῦ ποιῆσαι, ἄλλο τε δὲ, ὑπὸ φόβου οὐ
κινοῦσιν :~

Πολέμωνος φυσιογνωμονικὸν, περὶ κεφαλῆς :~

Κεφαλὴ μικρὰ πάνυ, ἀναίσθητον ἄνδρα κατηγορεῖ, καὶ ἀσύνετον.
Κεφαλὴ μείζων τοῦ συμμέτρου, εὐαίσθητον μὲν, ἀνδρεῖόν τε, καὶ ἀνε-
λεύθερον ἄνδρα κατηγορεῖ. κεφαλὴ πάνυ μεγάλη, δυσαίσθη-
τον, καὶ σφόδρα ἀμαθῆ ἄνδρα δηλοῖ. Λοξότης κεφαλῆς, ἀναί-
δειαν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορεῖ. οἱ πάνυ ὑψηλὰς κεφαλὰς ἔχοντες,
αὐθάδεις ἄνδρες. Οἱ τὰ ὄπισθεν τῶν κοίλων ταπεινὰ ἔχοντες,
ἄψυχοι ἄνδρες εἰσίν. Ὅσοι δὲ τὰ περὶ ἑκάτερα τῆς κεφαλῆς κοῖ-
λα ἔχουσι, δόλιοι, καὶ παλίγκοτοι. κεφαλὴ μέση, χθαμαλὴ
ἠρέμα, εὐμεγέθεις ἔχουσα, καὶ ὀρθότητος, καλλίων ἐστὶ πασῶν τῶν

κεφαλῶν, εἰς τε εὐμαθησίαν, καὶ μεγαλόνοιαν :~

περὶ χροιῶν, καὶ τριχῶν :~

Οὐκ αὐτοτελές ἐστι φυσιογνωμονῆσαι τὰ ἀπὸ τῶν χροιῶν, καὶ τριχῶν σημεῖα. ὅθεν οὐδὲ κατὰ ἔθνη ἀποφαίνεσθαι οἷός τις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους, διὰ τὸ ἐπιμεμῖχθαι αὐτὰ ἀλλήλοις, τὰ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. καὶ σύρους μὲν ἐν Ἰταλίᾳ, λυδοὺς δὲ ἐν θρᾴκῃ, καὶ ἄλλους ἀλλαχοῦ διεσπάρθαι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. οἱ μὲν ὑπὸ τὴν ἄρκτον οἰκοῦντες, εὐήλικές εἰσι, λευκοί, σιμοί, παχυσκελεῖς, περιπληθεῖς, σαρκία λαγαρά, περιγάστορες, ἁπλοϊκοί, θυμώδεις, ὀλιγόβουλοι, θερμοί, καὶ δυσμαθεῖς, πολυγνώμονες, κουφόνεες, ψεῦσται, κερδαλαῖοι, ἐπίκλοπες νοήματα ἔχοντες, εἰσὶ δὲ καὶ μαλακώτεροι. αὐτῶν ἕκαστον τούτων ἔχοντες, ὅσον προσεχεῖς ἀλλήλοις εἰσίν. ἢ πάλιν διαστήματι πλείονι κεχωρισμένοι τῆς μεσημβρίας, ἢ τῆς ἄρκτου. τὰ δὲ μέσα τῆς οἰκήσεως, μέσην ἔχει τὴν ἰδέαν, καὶ συμμιγῆ τά τε σημεῖα, καὶ τὰς γνώμας. οἱ δὲ ἑῷοι, καὶ ἑσπέριοι, καὶ μεσημβρινώτεροι εἰσίν, αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς διαφέρουσιν. ἔχουσι γὰρ διαφορὰν λίβυες, καὶ τὰ ἄκρα τῆς λιβύης, τὰ ἱσπάνια νεμομένων καὶ ἰβήρων, ὡς εἰς τὴν ἔξω θάλασσαν καθεστῶντες, καίτοι ἀμφότεροι εἰσίν. ἀλλ' οἱ μὲν λίβυες, αἰθίοψιν ὅμοιοι, οἱ δ' εἰσὶ κρῆτες, ὡς ἐν βραχεῖ δηλώσω. ἡ μὲν μεσημβρία, ξηρότητι, καὶ θερμότητι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κέκραται. ἡ δὲ ἄρκτος, ὑγρότητι καὶ ψυχρότητι. τὰ δὲ ἄλλα χωρία, καθ' ὅσον τούτων ἑκατέρῳ πλησιάζει, καὶ τῆς κράσεως μεταλαμβάνει, καὶ φύει τά τε ἄλλα, καὶ ἀνθρώπους, κατὰ λόγον τῆς οἰκείας κράσεως, τά τε εἴδη, καὶ τὰ ἤθη παρεχόμενα, πλὴν ἡ αἰτία τοῦ ποικίλου εἶναι πολλοὺς λέλυθε, εἰ μὴ διὰ τὸ πολλοὺς ἀπ' ἄλλων ἐθνῶν, εἰς ἕτερα μετελθόντας κατοικῆσαι, δῆλον ἀπὸ τῶν προλεγομένων σημείων. ἡ μέλαινα χροιά, δειλίαν, καὶ πολυμηχανίαν. ἡ δὲ ξανθή, καὶ λευκή, δύναμιν καὶ θυμὸν λέγει. τὸ δὲ πάνυ λευκὸν ἄκρατον, ἀνανδρίαν σημαίνει. Πυρρὸν δὲ σῶμα, πανωλεθείαν, καὶ πολυτρόπου τοῦ ἀνδρὸς κατηγορεῖ. Χροιὰ δὲ ἀναπετραμμένη ὑπόχλωρος, δειλίας μεστὸν δείκνυσι, καὶ κακομηχανίας, εἰ μὴ ὑπὸ νόσου γένοιτο. Τὸ δὲ μεγαλόχλωρον καλούμενον χρῶμα, δειλόν, γαστρίμαργον, ὀργίλον, γλωσσαλγίαν ἄνδρα σημαίνει. τὸ δὲ φλογῶδες χρῶμα, σημαίνει τὸν ἄνδρα κατήγορον εἶναι. Τὸ πράως ἐρυθρόν, εὐφυῆ, οὐκ ὀξυκίνητον, καὶ εὐμαθῆ ἄνδρα κατη-

γορεῖ. ταῦτα μὲν περὶ παντὸς τοῦ σώματος:~

Περὶ Μετώπου:~

Μέτωπον στενὸν, οὐκ ἐλάχιστον ὑπάρχει σημεῖον μόνον ἀμαθίας. μέτωπον μέγα, νωθρὸν ἄνδρα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σημαίνει. μέτωπον μακρὸν, εὐαισθησίαν, καὶ εὐμάθειαν τοῦ ἀνδρὸς μαρτυρεῖ. μέτωπον χαμηλὸν, οὐκ ἐπαινετοῦ ἀνδρὸς σημεῖον. μέτωπον κυρτὸν, ὑψηλὸν, καὶ περιφερὲς, ἀναίσθητον καὶ ἀναίσχυντον ἄνδρα δηλοῖ. μέτωπον τραχὺ, οὐκ ἀγαθὸν ἄνδρα δηλοῖ. μέτωπον ὥσπερ λόφου, καὶ ὀρύγματος ἔχον ἐν ἑαυτῷ, πανοῦργον, καὶ ἄπιστον ἄνδρα κατηγορεῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ μωρὸν, καὶ μανιώδη, ἣν καὶ τῶν ἄλλων ἔχει σημεῖα. μέτωπον τετράγωνον, καλὸν σημεῖον κατὰ λόγον τοῦ προσώπου εἴδους, ἄριστον γὰρ καὶ συνετὸν, καὶ μεγαλόνουν, καὶ ἀνδρεῖον σημαίνει. μέτωπον κατωφερὲς, αὐθάδη ἄνδρα δηλοῖ. μέτωπον πάνυ τεταμένον, ἀμέριμνον ἄνδρα σημαίνει. μέτωπον ῥυσὸν, φροντιστὴν δηλοῖ:~

Περὶ Τριχῶν:~

Ὁ ὑλόθριξ ἀνὴρ, πάνυ δειλὸς, καὶ βδελυρός ἐστιν. ὁ δὲ εὐθύθριξ, ἀχρειότερος, καὶ ἀνοητότερος. ἄριστον δὲ σημεῖον τὸ μέσον τούτων ἔχειν. σκληρὰ θρὶξ θηριώδη ἄνδρα δηλοῖ. οὕτως γὰρ τὸ τῶν θηρίων, καὶ φίλαρχον τις κακοήθη τοῦτον λέγει καὶ δόλιον. τὸ δὲ μέσον τῶν τριχῶν, ἐπαινετοῦ σημεῖον, μαλακαῖς δὲ πάνυ θριξὶ τετριχῶσθαι, γυναικεῖον δηλοῖ τὸ ἦθος. οὐ μὴν ἀλλὰ αἱ πάνυ σκληραὶ τρίχες, οὐκ ἀγαθὸν, ἀγριότητα γὰρ τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσι. τὸ δὲ μέσον τούτων, ἄριστον ἀνδρὸς σημεῖον. μέλαινα κόμη, δειλὸν, καὶ πολυκερδῆ δηλοῖ. ἡ δὲ ξανθὴ, καὶ ὑπόλευκος, ὁποία Σκυθῶν, σκαιότητα δηλοῖ, ἤγουν κακότητα, καὶ ἀγριότητα. τὸ δὲ πράως ὑπόξανθον, εἰς εὐμάθειαν, καὶ ἡμερότητα, καὶ εὐτυχίαν τείνει. πυρρότης δὲ ἄκρατος κατὰ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἄνθος, οὐκ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς τὸ σημεῖον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γὰρ αὐτῶν τὰ ἤθη ἐστὶ θηριώδη. σκέλη τετριχωμένα πάνυ θριξὶ πυκναῖς, καὶ μεγάλαις, δυσμαθῆ, καὶ ἀγριώτερον σημαίνουσιν. ὅσοι δὲ ὀσφύας καὶ μηροὺς τῶν ἄλλων χωρὶς μερῶν πολύτριχας ἔχουσι, λάγνοι ἄνδρες εἰσί. γαστὴρ καὶ στῆθος ἐπὶ πολὺ ἐὰν κομᾷ, κουφόνουν τὸν ἄνδρα, καὶ ἀλλοπρόσαλλον εἶναι, καὶ ἀσθενῆ δηλοῦσι. στέρνα δὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τετριχωμένα θριξὶ δασείαις, θερμοβούλους,

κοβούλου, καὶ εὐψύχου ἀνδρὸς σημαίνει. εἰ δὲ ὤμους, ἢ μετάφρενα τετειχωμένα ἴδῃς, παρείκαζε τούτους τοῖς ὀρνέοις ἐν ταῖς ψυχαῖς, ὡς ὑψηλὰ γὰρ τὰ νοήματα, καὶ σταθερὰ δείκνυσι αὐτῶν τὰ βουλεύματα. τὸ δὲ πᾶν σῶμα δασύτριχες τριχὶ στερεᾷ, καὶ καταπύκνῳ, βραδὺν ἄνδρα δηλοῖ. καὶ τοῦ μετώπου δὲ, εἰ ἡ εἰς τὸ μέσον εὐθεῖα καταβαίνουσα εὖ τετρίχωται, τὰ δὲ ἑκατέρωθεν οὔ, μεγαλοψυχίας καὶ πλήρους δυνάμεως ἐστὶ σημεῖον. τρίχες ὀρθαὶ ἑστῶσαι, δειλίαν καὶ κακομηχανίαν τοῦ ἀνδρὸς σημαίνουσιν, ὅσοις τῶν ὀφρύων τὰ μὲν πρὸς τὴν ῥῖνα κατανεύει, τὰ δὲ ἐφ' ἑκάτερα εἰς τοὺς κροτάφους χωρεῖ, τούτους εἰς τοὺς χοίρους εἴκαζε. τοιοῦτοι γὰρ τῇ γνώμῃ, καὶ τῇ ψυχῇ ὑπάρχουσιν. οἱ δὲ σφόδρα συνόφρυες, ἀνιαροί, πρέπει γὰρ αὐτοῖς ἡ λύπη:~

Περὶ ὀφθαλμῶν:~

Ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ λάμποντες ὡς ὕδωρ, χρηστὰ ἤθη ἀνδρὸς σημαίνουσιν. εἰ δὲ τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσι πλατείας, κακοήθεις ἄνδρας σημαίνουσιν. εἰ δὲ μακρὰς τὰς κόρας ἔχουσι, κακομηχάνους ἄνδρας δηλοῦσιν, ὄφεις γὰρ, καὶ ἰχνεύμονες, πίθηκοί τε, καὶ ἀλώπεκες, καὶ ὅσα ἄλλα λεπτὸν ἐμβλέπουσι, κακομήχανα. τούτων οὖν τῇ κακομηχανίᾳ, καὶ οἱ τοιούτους ὀφθαλμοὺς ἔχοντες ἀναφέρονται. ὅσοι δὲ ἀνίσους τοὺς τροχοὺς τῆς κόρης ἔχουσιν, ἀνόητοι ἄνδρες. εἰ δὲ πρὸς τῷ σημείῳ τούτῳ καθέζεται αὐτοῦ τῷ μετώπῳ νέφη, ἢ κυανὰ, ἢ χλωρὰ, ἢ ἑτερόχλοια τοὺς τοιούτους δαίμων βλάψει παντοίαις βλάβαις, μή σε λάθῃ. εἰ δὲ τὰ νέφη ταῖς ὀφρύσιν ἐπικάθηνται, οἱ δὲ κύκλοι τὰς κόρας ἐπακολουθοῦσι κατὰ τὸ αὐτὸ ἀεὶ, ἄνομοι οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες, καὶ ἄνομα ἔργα τελέσουσιν, ἢ φόνους συγγενῶν, ἢ μίξεις, ἢ βρώσεις ἀνόμους, καὶ εἰδωλοθύτους, ὁποῖα τὰ θύεστα πέλοπος ἐν πόλει μυκήνῃ, Οἰδίποδός τε Λαΐου ἐν Θήβαις, ὃς κατὰ ῥῆμα τοῦ θρακὸς λέγεται γενέσθαι. καὶ ἐὰν οἱ κύκλοι τῶν ὀφθαλμῶν ἀεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐπακολουθοῦσιν, οἱ τοιοῦτοι πεπλανημένοι. ὅσοι δὲ ἀναστρεφομένους περὶ τὴν κόρην τοὺς κύκλους ἔχουσι, (συνδεδεμένους τῆς κινήσεως, τούτοις δέδοται ἔργα ἄνομα, ἅπερ αὐτῶν ἡ ψυχὴ μαινομένη ποιήσει κακαῖς βουλαῖς, ὥσπερ ἐλαυνομένη δαίμονι οὐκ ἀγαθῷ, ἀπεχθήσονται. τούτων ἕνεκεν, ἄλλα καὶ ἄλλα φρο-

νοῦντες, οὐδὲν τελειοῦσιν, ἀλλὰ πάντα ἀναστρέφουσι, τούτων οἱ ὀφθαλμοὶ οἴδασιν εἶναι κατήγοροι τῶν κρυφίων. τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σημεῖα, εἴδωλά ἐστι τῶν ἐν τῇ καρδίᾳ παθημάτων. Ὅσοι πεπηγότας καὶ ὀξεστηκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν, ἀτόπους σημαίνουσιν ἄνδρας. οἱ μὲν ὑγρότεροι τῶν τοιούτων ὀφθαλμῶν, δειλοὺς σημαίνουσιν ἄνδρας. οἱ δὲ ξηρότεροι, πλήρεις ταραχῶν. οἱ δὲ ὠχρότεροι, μανικοὺς ἄνδρας. ὅσοι δὲ τὰς ὀφρῦς ἐγείρουσι, καὶ τὸ πνεῦμα ἀνασπῶσι, δύσβουλοι ἄνδρες, ὠμόφρονες, κακονόητοι, παλίσκοτοι. ὀφθαλμοὶ ἑστηκότες ὑπέρυθροι, μεγάλοι, γαστρίμαργον, καὶ λάγνον τὸν ἄνδρα μαρτυροῦσιν. ἐὰν τῶν τοιούτων ὀφθαλμῶν κάτω ὁρῶνται, σημεῖον ὅτι ἡ ἀναίδεια τὸν ἄνδρα ἔχει, ἄδικόν τε ὄντα, καὶ πλεῖστον ἀμήχανον. ὀφθαλμοὶ μικροὶ ἑστῶτες, φιλοχρήματον, καὶ πᾶν κέρδος ἐπινοοῦντα ἄνδρα σημαίνουσιν. εἰ δὲ καὶ τὸ πᾶν σῶμα ἅμα τοῖς σημείοις τούτοις πρόσεστι, ὀργίλον ἄνδρα, καὶ βίαιον δηλοῖ, εἰ δὲ καὶ τὸ μέτωπον ἅμα ταῖς ὀφρύσι συνάγει εἰς τὸ μέσον, κερδαλεώτατον ἄνδρα σημαίνει. γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς πεπηγότας ἀλαμπεῖς ἔχοντι, μηδέποτε φιλίαν συνάψῃς, μηδὲ γείτονα ἔχῃς, δόλιος γὰρ οὗτος, καὶ εἰς τὰ δεινὰ ἀγρυπνῶν, καὶ ἐπὶ συμφοραῖς ἑτέρων. φεῦγε ἐκ τοῦ τοιούτου, μηδὲ ἐν ὁδῷ πορευθῇς μετ᾽ αὐτοῦ. Ὀφθαλμοὶ κινούμενοι ὡς ταραχώδεις ὑπάρχοντες, ἐπινοητικὸν καὶ ἄπιστον ἄνδρα δηλοῦσιν. οἱ δὲ μεγάλοι τῶν ὀφθαλμῶν κινοῦντες τὰ βλέφαρα ἐπὶ πλεῖστον, ἀνίσχυρον σημαίνουσιν ἄνδρα περὶ τὴν ψυχικὴν ἰσχύν. οἱ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ταχὺ κινοῦντες, τὰ βλέφαρα δὲ οὐχ ὁμοίως, θαῤῥαλέοι, καὶ τολμηταὶ οἱ τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν ἄνδρες, ἡ δὲ τόλμη αὐτῶν ἐν δεινοῖς. οἱ δὲ βραδυκίνητοι ὀφθαλμοὶ, νωθροὺς καὶ βραδεῖς δηλοῦσι τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἀργοὺς, καὶ δυσμαθεῖς. Ὀφθαλμοὶ πάντα θεωροῦντες ἀχλυώδη, ματαίου ἀνδρὸς, καὶ ἀκολάστου κατηγοροῦσιν. Ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, σημαίνουσιν ἀποπληξίαν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ματαιότητα, γαστριμαργίαν τε, καὶ οἰνοφλυγίαν, καὶ λαγνείαν, καὶ μάλιστα εἰ τρέμουσιν οἱ ὀφθαλμοί. Ὀφθαλμοὶ μικροὶ ὑπότρομοι, γλαυκοὶ, ἀναιδεῖς, ἀπίστους, καὶ ἀδίκους ἄνδρας σημαίνουσιν, εἰς τὰ ἀλλότρια κακὰ φρονοῦντας, καὶ ἀπὸ συμφορᾶς ζῶντας. Ὀφθαλμοὶ μικροὶ, χαροποὶ, μέλανες, τὰ αὐτὰ σημαίνουσι

παρ᾽ ὅθεν οἱ μὲν χαροποὶ ἐμπληκτότερον ἄνδρα. οἱ δὲ μέλανες, δυσοργητότερον, καὶ ἀναίσχυντον ἐκ τοῦ ἀθέου σημείου. Ὀφθαλμοὶ κλυζόμενοι κυμαίνοντες ἔσωθεν, ἐπαφρόδιτον, καὶ ἐμπαθῆ ἄνδρα δηλοῦσιν, οὔτε δὲ ἄδικον, οὔτε κακοῦργον, οὔτε ἄμουσον, οὔτε φημὶ φαῦλον τὸ τοιοῦτο σημεῖον. Ὀφθαλμοὶ μικροὶ μικρὰς τὰς κόρας ἔχοντες, ἀνελεύθερον, καὶ φιλοχρήματον, καὶ πανοῦργον ἄνδρα σημαίνουσιν. Ὀφθαλμοὶ γλαυκοὶ ξηρότεροι, ἄνομα ἤθη τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσι, χολὴ γάρ ἐστιν ὁ τοιοῦτος βεβλαμμένος. κυάνεοι ὀφθαλμοί, ἐπειδὰν ὑγρότεροι, καὶ κρείττονές εἰσι τῶν ἄλλων κοινῶν ὀφθαλμῶν, δολερὸν ἄνδρα κατηγοροῦσιν. ὅσοι δὲ ὀφθαλμοὶ κυάνεοι ὑγροὶ ὄντες, εὐσταθεῖς εἰσι καὶ μεγάλοι, ἄριστα ἤθη τοῦ ἀνδρὸς δηλοῦσι, θυμώδεις δὲ καὶ οὗτοί εἰσιν. ὅσοι δὲ ἀσθενῶς τὰ κύκλα ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ εἰσὶν ὑπολελυκότεροι, ἀδύνατοι οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες, καὶ δειλοὶ ὑπάρχουσιν. Ὀφθαλμοὶ ἀσθενεῖς, γίνονται μὲν ἐν τοῖς χαροποῖς μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς γλαυκοῖς. τέως δὲ περὶ τῶν γλαυκῶν ἀσθενῶν ὁ λόγος. ψηφίδες οὖν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, κυάνεαι ὑπὲρ τὰς κόρας, ὅμοιοι κατὰ μέγεθος κέγχρου, ἕτεραι δὲ ξανθαὶ οὖσαι, ταῖς ἄλλαις τούτων ἐν στίχῳ οὐσῶν ἐν παραλλήλῳ, ὡς ὅρμος περιακολουθεῖ τὴν κόρην, οἱ τοιοῦτοι ὀφθαλμοί, δολερὰ ἤθη καὶ ἐπίκλοπα τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσιν. εἰ δὲ ἀσθενεῖς καὶ μικροί εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί, κερδαλεώτερον, καὶ δουλοπρεπῆ, χρημάτων τε καὶ πλέον διανοούμενον, ἕτερα λέγοντα καὶ ἄλλα ποιοῦντα κρυφῇ. καὶ ἐν τούτοις χαίρει κἂν μηδὲν ἔχῃ αὐτῷ τὸ διάφορον, καὶ ἁπλῶς ὅσα κακά, πάντα ἐπικερδῆ ποιεῖν ὀρέγεται, εἴτε τῷ κρυπτῷ, εἴτε τῷ φανερῷ. πλὴν πάλιν, ὅθεν ὑπὸ δειλίας κωλύεται ἀσθενὴς γάρ ἐστι κατὰ τὸν λαγὸν ὁ τοιοῦτος ἀνήρ. ἐπεὶ καὶ τὸ εἶδος τῶν ὀφθαλμῶν ὅμοιόν ἐστιν. ὀρθὴ στάσις ὀφθαλμῶν, ἄριστον ἄνδρα δηλοῖ. ὀφθαλμοὶ ἄνω ἐσταλμένοι, ματαιοσύνης καὶ ἀπληξίας σημεῖον, ἢ νόσου τῆς ἱερᾶς καλουμένης, γαστριμαργίας τε, καὶ λαγνείας, καὶ οἰνοφλυγίας. εἰ δὲ καὶ σὺν τούτοις τοῖς σημείοις, τρόμος ἐνῇ, οὐ μακρὰν ἐστὶν ἐπιληψίας. εἰ δὲ ὠχροί εἰσιν, ὠμόν, καὶ ἀπάνθρωπον τὸ φρόνημα σημαίνουσι, καὶ δειλόφθονον, καὶ μιαιφόνον. εἰ ὑπέρυθροι δὲ τέλονται καὶ μεγάλοι, ἄνδρα φιλοπότην, καὶ φιλόκωμον σημαίνουσι, φιλογύναιον, φιλόοινον, ἄσχημα φθεγγό-

μενον, κρατὺν, καὶ μάταιον. Ὀφθαλμοὶ κάτω ἐσγραμμένοι, ἢ δεόμενοι, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄνω ἐσγραμμένοις δηλοῦσι, πονηρότερον δὲ, ὅτι θυμὸν ἄγριον σημαίνουσι, καὶ ὀργὴν μὴ μαλασσομένην. ἐὰν μὲν ὁ εἷς ὀφθαλμὸς ἄνω χωρῇ, ὁ δὲ ἕτερος κάτω, καὶ ἔτι τρόμος ἐν αὐτοῖς ᾖ, καὶ αἱ ὀφρύες συμμύονται, καὶ τὸ μέσον πλέον τραχὺ, καὶ πυκνὸν ἀναφαῖνον αὐτῶν, οὗτος ὁ ἀνὴρ εἰς τέλος ἤλασεν ἐπιληψίας. Ὀφθαλμοὶ περιεστραμμένοι, εἰ μὲν εἰς τὰ δεξιὰ χωροῦσι, μωρὸν σημαίνουσιν. εἰ δὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ, λάγνον. εἰ δὲ περιβλέπουσιν ὄντες εἰς τὸ ἄνω ὡς ἐπὶ τὴν ῥῖνα, ἐπιχαρῆ, καὶ ἀφροδισιαστὴν, καὶ φιλητὸν ἄνδρα, καὶ ἐρωτικὸν σημαίνουσιν. εἰ δὲ ξηρότεροί εἰσιν, καὶ ἀνεῳγμένοι μὴ ἐν παρέχοντες, τρόμου νόσους σημαίνει, οὐχὶ δὲ εἰς ἀφροδίτην κεχαρισμένον, οὐδὲ χάρισιν, ἢ ἔρωτι, ἐντροπὴ γὰρ αὐτῶν προείληφε καὶ δίκη. εἰ δὲ τρόμος ἔνεσι σὺν δάκρυσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, πάντολμον ἄνδρα σημαίνουσιν. οἱ χαροποὶ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τῶν μελαίνων χωρίζονται, πολλὰ γὰρ αὐτῶν τὰ εἴδη, καὶ οἱ μὲν μέλανες ὀφθαλμοὶ, ἄνανδρα ἤθη, καὶ δειλίαν, καὶ ἀπιστίαν δηλοῦσιν. οἱ δὲ χαροποὶ τοιοῦτοί εἰσι τῷ εἴδει. ἡ μὲν γὰρ χρόα ἐπιπρεπὴς αὐτοῖς τῷ εἴδει, μέλαινα. ἐὰν δὲ ὦσι κέγχροι ἐν τοῖς μέλασι πυῤῥαὶ, ἢ λευκαὶ, ἢ ἐπιλευκότεραι, ἄλλαι δὲ χρυσοειδεῖς, καὶ ἄλλαι τῶν ὠχρῶν μεμιγμέναι, τῷ πυῤῥῷ, ἢ τοῦ μέλανος τούτοις. εἰσὶ δὲ καὶ αἱματώδεις κέγχροι, καὶ ἐν τοῖς μέλασιν. ἄλλοι δὲ τῶν μὲν κέγχρῳ, οὐ φοροῦσιν εἰς τὰ εἴδη τῶν ὀφθαλμῶν. πάντες δὲ τοῦ τροχοῦ τὴν ἔξω μέλαιναν φοροῦντες τὴν ἐπὶ ταύτῃ πυῤῥάν. ἕτεροι δὲ ὑπολευκότερα ἔχουσι τὰ πυῤῥὰ ἐν τοῖς μέλασι, τὰ μὴ πάνυ πυῤῥὰ, ὅτι ἀπὸ μακρόθεν, καὶ τὸ μέλαν ἐπιτρέχει, γενναίων ἀνδρῶν τὰ ἤθη σημαίνει, καὶ ζωετῶν, ἀλαζόνων, καὶ μεγάλων ἐν ψυχαῖς. ὅτοις δὲ τὰ πυῤῥὰ ταῦτα, καὶ μὴ κέγχροτα εἴη, ἀλλὰ τετράγωνα, ὑπολάμπει ὥσπερ πῦρ, καὶ περὶ τούτοις κέγχροι ὠχραὶ ταῖς πυῤῥώδεσι μεμιγμέναι εἰσὶ, καὶ ἕτεραι γλαυκαὶ, ὡς αἱματώδεις καὶ κυάνεαι περιθεωροῦσι τὰς κόρας. μεγάλοι τε ὀφθαλμοὶ, καὶ στίλβοντες κινούμενοι, δεδορκότες, καθάπερ θυμούμενοι βλέπουσιν ἄνθρωποι, καὶ τὰ βλέφαρα αὐτῶν ἀνοίγονται, πάντες οὗτοι ἄχρηστοι ἄνδρες, τῶν γὰρ λύκων, καὶ συῶν ἀγρίων τὰ τοιαῦτα, εἰ καὶ ὑπολάμπει ἔσω ὡς πῦρ, καὶ πρὸς τούτοις κέγχροι ὠχραὶ ταῖς πυῤῥώδεσι μεμιγμέναι εἰσὶ, καὶ ἕτεραι

γλαυκαί, καὶ ἁπλῶς καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται, καθάπερ οἱ λύκοι,
καὶ οἱ ἄγριοι σύες τὰ σημεῖα ἔχοντες, εἰσὶν ἄνδρες ὠμότεροι,
ἀγριώτεροί τε, καὶ ἁρπακτικώτεροι. ἐν δὲ τοῖς χαροποῖς ὀφθαλ-
μοῖς, ὅσων εἰσὶν αἱ κέγχροι, μείζονες δὲ αἱ κέγχροι οὖσαι, ἢ ἐλάττο-
νες, ἡμερωτέρου ἤθη δηλοῦσιν. ὠχροὶ ὀφθαλμοί, δολερωτέρους
σημαίνουσιν ἄνδρας. οἱ δὲ αἱματώδεις, ἀβουλοτέρους, καὶ θερ-
μῶς τελοῦντας ὅπερ νομίσουσιν. ὅσοι δὲ ὀφθαλμοὶ οὐ κέγχροις
χαροποῖς, ἀλλ᾽ εἰσὶ πεποικιλμένοι ἴσοι τοιούτοις τὸ μέγεθος, καὶ τὴν
χροιὰν, οὕστε μέλαινας ὀφθαλμοὺς, ἢ καὶ πυροὺς ἔχουσιν ἐν ὑ-
γροῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐ φαίνεται ἄλλο σημεῖον ἄτοπον, ἄνδρα
δηλοῦσι μεγαλόνουν, δίκαιον, συνετὸν, εὐφυῆ, περὶ δὲ τὸ μέτριον,
παιδεραστήν. εἰ δὲ χλωρόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ μέλανι τῶν τοιούτων ὀ-
φθαλμῶν, δολερὸν, ἄδικον, κλέπτην ἀργύρου, γυναιξί τε αἰσχρῶς
καὶ ἀσώτως ὁμιλοῦντα. εἰ δέ τισιν ὅλοι εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοὶ ὅμοιοι
τῇ χρόᾳ τῆς ῥοιᾶς, καὶ ξηρότεροι, ματαιότητα τοῦ ἀνδρὸς κατη-
γοροῦσιν. ἐν δὲ ὑγροῖς, μεγαλόνοιαν, καὶ ἀνδρείαν, καὶ εὐθυλογίαν,
καὶ ὀρθοβουλίαν τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσι. ταχύτερον δὲ εἰς ὀργὴν,
καὶ εἰς ἀφροδίσια ἔργα ἐπτοημένον ἄνδρα δηλοῦσιν. ὀφθαλμοὶ
κοῖλοι πάνυ, οὐκ ἐπαινετοί. ὅσοι δὲ κοῖλοι ὄντες ὥσπερ ὕδωρ ἐν
ἀγγείῳ, εἰ δὲ μὴ ὑποκινοῦνται, καὶ μεγάλοι εἰσὶν, οὐ πονηροὺς ἄν-
δρας σημαίνουσιν, εἰ μή τι ἄλλο παρακολουθήσει σημεῖον. τὴν γὰρ
κοιλότητα ὅτε ἰκμὰς καὶ τὸ μέγεθος παραμυθεῖται. ὀφθαλμοὶ
κοῖλοι, καὶ μικροὶ, ἤθη δούλου σημαίνουσιν, ἐπίβουλον ἀνθρώποις
ζήλῳ καὶ φθόνῳ τετηκότα. ξηρότεροι δὲ καὶ πρὸς τοῖς εἰρημένοις
κακοῖς ἀπίστοις, καὶ ἱεροσυλίαν τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσιν. οἱ μὲν οὖν
ἀτενεῖς ὀφθαλμοί, χρηστότερα ἐμφαίνουσιν ἤθη. οἱ δὲ ὑπορρέον-
τες, δολερώτερα. εἰ δὲ τῇ ἁβρότητι ὑπορρέοιεν, μωρότερα. οἱ ὀ-
φθαλμοὺς ἐξέχοντας ἔχοντες, οὐκ ἐπαινετοὶ ἄνδρες. οἷς μὲν οἰ-
δήματα περίκειται κύκλῳ, τὰ δὲ ὡς τάφρος βαθεῖα, καὶ στενὴ παρα-
κολουθεῖ, δολερὸν ἄνδρα σημαίνουσιν. οἱ δὲ πάντες ἀνεστηκότες, κ
λεοντείαν, καὶ ματαιότητα, καὶ μανίαν τῶν ἀνδρῶν κατηγοροῦσιν. πε-
πλήδησις ὀφθαλμῶν αἱματωδῶν, οἰνοφλύγων ἀνδρῶν, καὶ γαστρι-
μάργων σημεῖον. εἰ δὲ γλαυκοὶ εἰσὶν οὗτοι, ἀδίκους καὶ ἀσυνέτους εἶναι
νόει σὺ ἄνδρας. εἰ δὲ καὶ τὰ βλέφαρα αὐτῶν κραδῶνται, πλείονα
τὴν ἄνοιαν αὐτῶν σημαίνουσιν, οἱ δὲ οἰδοῦντες εἰσὶ ξηρότεροι, παρο-

φόνοι τε, καὶ μιαιφόνοι παιδοφθόροι τε, καὶ φαρμακοί, καὶ τὰ ὅμοια τούτων. εἰ δὲ ὑψηλοί εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί, μεγάλοι καὶ λαμπροί, καὶ εὐλαβεῖς, καὶ ὑγρὸν βλέποντες, δικαίους, συνετούς, φιλομαθεῖς, ἔρωτος πλήρεις ἄνδρας δηλοῦσιν, ὁποῖος ἦν Σωκράτης ὁ φιλόσοφος. ὀφθαλμοὶ τοῦ προσώπου πολὺ ἐξέχοντες, μικροὶ πάνυ καὶ πυῤῥοί, οὐ φρενήρη ἄνδρα, ἀλλὰ παρειμένον καὶ τὴν γλῶτταν, καὶ τὸ σῶμα δηλοῦσιν. ὀφθαλμοὶ σκοτεινοί, οὐ πολύφρονας σημαίνουσιν ἄνδρας. ξηροὶ δὲ ὄντες, ἀνωτέρους δηλοῦσιν ἄνδρας. εἰ δὲ μικροί εἰσι δολεροί, ἐπιβούλους, κακοτέχνους τε, καὶ προβούλους σημαίνουσιν ἄνδρας. ὀφθαλμοὶ σκοτεινοὶ ὑγροί, αὐτάρκως μεγέθους ἔχοντες, εὐσταθεῖς, φροντιστάς, πολυθεάμονας, εὐμαθεῖς τε καὶ εὐλαβεῖς, καὶ δειλούς, καὶ φοβουμένους ἄνδρας δηλοῦσιν. οἱ δὲ αὐχμώδεις, δολερούς, ἀπίστους τε, καὶ ἀκολάστους δηλοῦσιν. οἱ εὐφεγγεῖς ὀφθαλμοί, ἄριστοί εἰσιν, εἰ μὴ ἄλλο τι ἀντιλέγει σημεῖον. ἐὰν μαρμαρύσσωσιν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ φῶς ἐν αὐτοῖς ἐστιν, ἐν γλαυκοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ αἱματώδεσι, θερμὸν ἐν ἑκάστῳ πράγματι, καὶ πάντολμον τὸν ἄνδρα δηλοῦσιν, ὡς ἐγγὺς μανίας εἶναι. εἰ δὲ ἐν χαροποῖς εἴη ἡ μαρμαρυγή, δειλίαν σημαίνει. πᾶν γὰρ χρῆμα οὗτοι φοβοῦνται, καὶ πίπτουσι, καὶ πάντα ὑπονοοῦσιν. ὀφθαλμοὶ δὲ μέλανες μαρμαρύσσοντες, κακίστους, καὶ δολίους, καὶ κακομηχάνους σφόδρα δηλοῦσιν ἄνδρας. οἱ δὲ τοιούτους ὀφθαλμοὺς ἔχοντες ὑπογελῶσι δέ, εἰς ἀκρότητα πάσης κακίας ἐλθεῖν ἀνάγκη αὐτούς. ὀφθαλμοὶ ἔνυγροι γοργὸν βλέποντες, θυμώδεις, ἰσχυρούς, μανικούς, τραχυλόγους, ταχυέργους, ἀπονοήτους, ἀτόλμους, καὶ πρὸς τὸ λέγειν, ὅμως κάκιστοί εἰσιν οἱ ἄνδρες οὗτοι. οἱ δὲ ξηροὶ ὀφθαλμοί, κακίστους, καὶ ἀνόμους κατηγοροῦσιν ἄνδρας. εἰ δὲ μικρότεροί εἰσιν, καὶ κοῖλοι, χείρους εἰσίν. ὅμως καὶ φρόνημα ἔχοντες. ἐπίβουλοι, κρυψίνοοι, τὸν σκοπόν, καὶ τὸν νοῦν αὐτῶν ἀποκρύπτοντες, πάντων δὲ ἐπιθυμοῦντες, ἢ ἐπιθυμηταί, ἄνδρες ὄντες. εἰ δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις ὀφθαλμοῖς σκοίνιον ἐστὶν ἔνδον, ὀφρύες τε τραχεῖαι, βλέφαρα ὀρθά, θυμόν τε, καὶ δύναμιν, ἀβουλίαν τε, καὶ κακίαν, καὶ εὐτολμίαν τοῖς ἄνδρασι σημαίνουσιν. ὅσοι δὲ τὸ ἐπισκοίνιον οὕτως ἔχουσιν ὡς εἴρηται, τά τε βλέφαρα, καὶ τὰς ὀφρῦς, τὸ δὲ βλέμμα αὐτῶν τραχύ, πικρὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπάρχει, χείρονα ταῦτα τῶν ῥηθει-

τῶν σημεῖα. ὅσοις ὀφθαλμοῖς ἡδονὴ καὶ γέλως ἐνοικεῖ, οὐ πολύ εἰσιν ἐπαινετοί. εἰσὶ γὰρ οἱ ἐν τούτοις δόλιοι, κρύπτοντες τοὺς νοῦς, καὶ τὴν σκοπὴν αὐτῶν, κακομήχανοί τε καὶ κακοῦργοι. Ὅσοι δὲ ἅμα τῷ γέλωτι ὑποβλέπουσιν, εἰσὶ καὶ ξηροὶ ἅμα, κακίστων ἀνδρῶν τὸ σημεῖον. ὀφθαλμοὶ κοῖλοι γελῶντα ἔχοντες, κακόν τι βουλεύεσθαι τὸν ἄνδρα μαρτυροῦσιν. εἰ δὲ ἀνεῳγμένους καὶ σεσηρότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντές εἰσί τινες, αἱ πράξεις αὐτῶν εἰς ἄνομα ἔργα συντελοῦνται. Τοὺς δὲ πάνυ ἀνεῳγμένους καὶ γελῶντας ὀφθαλμοὺς ἔχοντας ἄνδρας, ἐπιβουλοτέρους μαρτυροῦσιν. εἰ δὲ ξηροί εἰσιν, ἄκακα μὲν ἤθη, καὶ κακῶν ἀπάθειαν δηλοῦσι, μάταιοι δὲ καὶ ἄστοργοι, καὶ ἀκόλαστοί εἰσιν οἱ τοιοῦτοι ὀφθαλμοί, μειδιῶντες ἅμα ὑγρότητι. βλέφαρα ἀνειμένα, μέτωπον μακρόν, τὰ ἀμφότερα λαγαρὰ ἤθη δηλοῦσι. δίκαιοι, ἥμεροι, εὐσεβεῖς, φιλόξενοι, συνετοί, εὔβουλοι, εὐμαθεῖς, ἔρωτος πλήρεις τοὺς ἄνδρας μαρτυροῦσιν. Ὀφθαλμοὶ σκυθρωπάζοντες ἅμα ὑγρότητι, πτερνιστήν, ἢ φιλότεχνον ἄνδρα μαρτυροῦσιν. ἐὰν δὲ συμβῇ, καὶ αἱ ὀφρύες εἰσὶ κεχαλασμέναι, καὶ τὸ μέτωπον χαλαρὸν ἅμα τῇ σκυθρωπότητι, πιστοῦ ἀνδρὸς τὰ σημεῖα, εὐσεβοῦς τε, καὶ εὐβούλου, καὶ σώφρονος. ξηροὶ δὲ ὀφθαλμοὶ λυπηρὸν βλέποντες, φιλοφροσύνης εἰσὶ πλήρεις. εἰ δὲ τὸ μέτωπον εἴη τραχύ, καὶ βλέμμα ἀτενές, βλέφαρα ὀρθά, ἀγριοβούλους ἄνδρας σημαίνουσι, πᾶν ἔργον ποιῆσαι σπεύδοντα, καὶ οὐδὲν τῶν κακῶν φειδόμενον, ἀλλ' ὥσπερ ὑπ' ἀνάγκης ἐλαυνόμενον, οὕτω πᾶν τὸ αὐτῷ δοκοῦν πληροῦν σπεύδοντα. Ὀφθαλμοὶ συγκλειόμενοι, καὶ πάλιν ἐπανοιγόμενοι, ἐπίβουλον καὶ ἐπίτριπτον ἄνδρα σημαίνουσι. καὶ εἰ μὲν ὑγροί εἰσι φροντιστὴν καὶ φιλότεχνον. εἰ δὲ τρόμος αὐτοῖς ἔστι, καὶ ἅμα ὠχρότης, μανίαν ἢ ἐπιληψίαν δηλοῦσι νοσεῖν τὸν ἄνδρα. ὅσοις δὲ ὀφθαλμοῖς ἡ τάσις ἐστὶν ἀεὶ εἰ μὲν πρὸς τὸ συγκλείεσθαι ὑπορρέουσι, καὶ εἰς τὸ ἄνω χωροῦσιν, ἀκόλαστον, μάταιόν τε, καὶ μαινόμενον ἄνδρα μαρτυροῦσιν. εἰ δὲ καὶ ὑγροὶ ὄντες, εἰσὶ καὶ ὀρθοί, καὶ συγκλείονται μετὰ μεγέθους, καὶ τοῦ εὐλαμποῦς, καὶ μετώπου λείου, εὐλαβῆ ἄνδρα σημαίνουσιν, εὔβουλόν τε, καὶ φιλομαθῆ, γλυκύνουσί τε, καὶ ἐρωτικὸν ἄνδρα σημαίνουσιν. εἰ δὲ ξηροί εἰσι, θρασύν, κακομήχανόν τε, καὶ ἄδικον σημαίνουσιν. ὁ δὲ τὸ μέτωπον ἔχων τραχύ, ὀφρῦς τε συν-

πεφαρμακείας, βλέφαρα σκληρὰ, πεπηγότα, ἀγριώτερος τὸν θυ-
μὸν, τολμᾶν ἑτοιμότερος, χαυνούμενος τοῖς ἐπαίνοις, καὶ ταῖς τι-
μαῖς, πειθόμενος δὲ ἐν δώροις ὁ τοιοῦτος ἀνήρ. ὅσοι δὲ τὰ βλέ-
φαρα οὐκ ἔχουσιν ὀρθὰ, οὐδὲ τὰς ὀφρῦς ἀκλινεῖς, ἀλλὰ τρόμος
αὐτοῖς ἔνεστι, καὶ ὄμμα ἅμα καὶ τὸ βλέμμα συγκινεῖται, οὗ-
τοι, ἀνδρόγυνοι ὄντες ἄνδρες εἶναι βιάζονται. Ὀφθαλμοὶ πυ-
κνὰ ἐπιμεγάλα ἀνοιγόμενοι, καὶ ἅμα ἱστάμενοι, ὡς νοοῦντες, τὴν
αἰτίαν αὐτῶν δηλοῦσι, καὶ τὴν ἄνοιαν, δηλοῖ καὶ αὐτῶν, τὸ ξηρὸν,
τὸ ὑγρὸν, τὸ λαμπρὸν, τὸ μαλακὸν, τὸ ἔκλαμπρον, τὸ σκοτεινὸν,
τὸ μέγα, τὸ μικρὸν, τὸ κοῖλον, τὸ ὑψηλὸν, τὸ ἀτενὲς, καὶ τἄλλα ἅπαντα
ἐπὶ τούτοις πολλάκις εἴρηται. ὅσοι δὲ ἀεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνεῳγμέ-
νοι εἰσὶ, σκοτεινοὶ ὄντες, καὶ ὑγροὶ, φροντιστὰς δηλοῦσιν ἄνδρας.
εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἥμερον βλέπουσι, καὶ χρηστοὺς σημαίνουσιν.
Ὀφθαλμοὶ ἐκπεπετασμένοι ξηροὶ, μαρμαίροντες καθαρὸν καὶ
λάμποντες, ἀναισχύντους καὶ παντόλμους δηλοῦσιν ἄνδρας.
Ὀφθαλμοὶ σκαρδαμυκτοὶ, δειλίας κατήγοροί εἰσιν, ἐπίβουλοι
δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοι, καὶ δόλον κρύπτοντες, ἢ κακόν τι κρυπτὸν ἀρ-
τύουσιν οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες. αὐτοὶ δὲ οὗτοι, διάστροφοι, ἢ ὕπωχροι
ὄντες, μανίαν δηλοῦσιν. Ὀφθαλμοὶ ἀσκαρδάμυκτοι, δεινὸν
βλέποντες, κακόν τι μηχανᾶσθαι τὸν ἄνδρα κατηγοροῦσι, πρᾴως
δὲ ἑστῶτες, καὶ νοτίδος ἐνούσης, φροντιστὴν ἄνδρα, φιλομαθῆ, ἐρω-
τικὸν, ἥμερα ἤθη κεκτημένον σημαίνει. ὅσοι δὲ ἀσκαρδάμυκτοι
ὄντες, ὠχροὶ, ἢ φονικοὶ φαίνονται, ἅμα ξηρότητι, κακίαν, καὶ μά-
χην, καὶ ὀργὴν, ἢ δαιμονικὴν κακότητα, ἢ μανείαν τοῦ ἀνδρὸς κα-
τηγοροῦσι. οἱ δὲ τοιοῦτοι ὄντες, αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς προσδέχωνται, μα-
νίᾳ καρτερᾷ συνέχονται. ἡ κύστις ὀφθαλμοῦ κάτωθεν προσκει-
μένη, οἰνόφλυγας, καὶ ὑπνηλοὺς ἄνδρας σημαίνει. εἰ δὲ καὶ ἄνω
οὐχὶ κάτω πρόσκειται μόνον, ὁμοίως σημαίνει. ὅσοι ὀφθαλμοὶ
ὑποφοινίσσουσιν, εἰ μὲν ἅμα ξηρότεροι, πολλὴν ὀργὴν ἔχειν τὸν ἄν-
δρα κατηγοροῦσιν, εἰ δὲ ὑγρότεροι, οἰνόφλυγα σημαίνουσι. γλαυ-
κότης ὀφθαλμῶν, ἀγριώτερον ἄνδρα δηλοῖ. γλαυκὰ γὰρ τῶν
ἀλόγων ζώων τὰ πλείονα. τὰ δὲ ἥμερα μελανώτερα που εὑρή-
σεις, τῶν δὲ γλαυκῶν, τὸ μὲν λίαν λευκὸν, δειλὸν, τὸ δὲ χολῶδες, ἄ-
γροικον ὄντα δηλοῖ. τὸ δὲ ταῖς ἐλαίαις κατὰ τὴν χροιὰν ὅμοιον,
δυνατὸν ἄνδρα δηλοῖ. τοῦ γε μὴν μέλανος, τὸ μὲν πάνυ μέλαν,

δεινόντε,

δεινόντε, καὶ δολερόν. τὸ δὲ ὑπόξανθον, ἰσχυρόντε, καὶ μεγαλόψυχον. τὰ μαρμαρύσσοντα ὄμματα μεγαλοχροίας ἔχοντα, χαίροντα ἄνδρα εἰς κλεψοσύνας σημαίνει. ὀξεῖς ὀφθαλμοὶ, ταραχώδεις, ἅρπαγας σημαίνουσιν. οἱ δὲ λεπτοὶ ὄντες τὰ βλέφαρα ἐπιβάλλοντες, ἀνθρωπόγνωμον τὸν τοιοῦτον σημαίνουσιν. οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν βλεφάρων ἐπιβάλλοντες, καὶ ἀνατρεπόμενοι ἀμαυρότητα, πράως τε, καὶ μαλακῶς βλέποντες, φανταστὴν, καλλωπιστὴν, καὶ μοιχὸν τὸν ἄνδρα σημαίνουσιν. ἕτεροι δὲ καὶ τὰ μέσα τῶν βλεφάρων, συμμύουσι, καὶ καθέλκουσι, τὰ δὲ ἀμφοτέρωθεν ἀνασπῶσι καὶ ἅμα ὡς φοβούμενοι, μοιχοὶ καὶ αὐτοὶ δηλονότι εἰσὶν οἱ ἄνδρες :~

Περὶ Ὤτων :~

Ὦτα μεγάλα, ἀναίσθητον ἄνδρα σημαίνει. ὦτα δὲ μικρὰ, κακοήθη καὶ πανοῦργον ἄνδρα δηλοῦσιν. ὦτα μικρὰ ἑστηκότα, καὶ ὥσπερ κυνῶν ὑπάρχοντα, μωρὸν ἄνδρα κατηγοροῦσιν. ὦτα τετράγωνα, μέγεθος αὔταρκες ἔχοντα, ἀνδρεῖον, καὶ καλὸν μαρτυροῦσι τὸν ἄνδρα. ὦτα διαγεγλυμμένα, συνετὸν ἄνδρα δηλοῦσιν. ὦτα διάγλυφα καὶ στρογγύλα, εἰ καὶ λίαν εἰσὶν, ἀμαθῆ δηλοῦσιν. ὦτα στενὰ ἢ μακρὰ, βάσκανον ἢ κακοήθη ἄνδρα κατηγοροῦσι :~

Περὶ ῥινῶν :~

Ῥινὸς τὸ ἄκρον λεπτὸν ὑπάρχον, ἐπιζέειν τοῦ ἀνδρὸς τὴν ὀργὴν σημαίνει. παχὺ δὲ καὶ χθαμαλὸν, μικρὸν ἄνδρα δηλοῖ. ῥινὸς τὸ ἄκρον ἀδρὸν, καὶ ἀμβλὺ, καὶ στρογγύλον, καὶ καρτερὸν, ἀνδρείου καὶ μεγαλοψύχου ἀνδρὸς τὸ σημεῖον, ὥσπερ λεόντων γὰρ τὸ σημεῖον, καὶ κυνῶν τῶν γενναίων. ῥὶς μακρὰ καὶ λεπτὴ ὀρνιθώδης, τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ τοῦ ἀνδρὸς ἤθη. τῆς ῥινὸς τὸ πρὸς τὸ μέτωπον εἰ διώρθωται, καλὸν, καὶ ἀνδρεῖον, καὶ συνετὸν ἄνδρα σημαίνει. τὸ δὲ ἐναντίον τούτου, θηλύδειαν, καὶ ἀμαθέστερον σημαίνει τὸν ἄνδρα. εὐθύτης ῥινὸς, γλώττης ἀκρασίαν τινὰ λέγει. ῥὶς ἡ μείζων, καλλίονα δηλοῖ ἄνδρα. εἰ δὲ πάνυ μικρὰ ἢ βλέπεις, παλιμβούλου κατηγόρημα ἀνδρός ἐστιν. οἱ δὲ γρυπὴν ῥῖνα ἔχοντες, μεγαλόνοες ἄνδρες. οἱ δὲ σιμοὶ, λάγνοι, καὶ μοιχοὶ ἄνδρες. μυκτῆρας ἀνεῳγμένους, βειαροὺς οἱ ἔχοντες, θυμώδεις καὶ δυνατοὶ ὥσπερ οἱ τῶν ταύρων, καὶ τῶν λεόντων. οἱ δὲ πεφραγμένοι, μωροὺς δηλοῦσι. σκολιαὶ πάνυ ῥῖνες, σκο-

λιὰ καὶ τὰ νοήματα, καὶ τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνδρῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δηλοῦσιν:~

Περὶ πνεύματος:~

Πνεῦμα τὸ ἀεὶ ἀναφερόμενον ὡς ἄπνουν, φροντιστοῦ ὑπάρχει ἀνδρὸς, τὸ δὲ ποταπὴ ἡ φροντὶς, παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν μάνθανε τὸ ἀκριβές. εἰ δὲ ἀθρεμὲς ᾖ, καὶ ἐπὶ πολὺ ἀθρόως λέγει, ὥσπερ καὶ πολλῆς ῥοίας καὶ πλημμυρίδος, λύπῃ τινὶ συνέχεται. εἰ δὲ κεφαλῆς ἅμα ἐπικινουμένης ἐπιστενάζει, μηχανοεῖν ἔοικε κακόν τι ποιῶν, ἢ ἰδὼν, ἐὰν δεδορκὼς τοῖς ὀφθαλμοῖς ταῦτα, προβουλεύει, καὶ μᾶλλον εἰ μηχανοεῖ. πνεῦμα ἰὸν, χολῇ καὶ ἀκτυπὶ χωροῦν, τὴν δύναμιν καλὴν ἔχειν δηλοῖ, ὅταν δὲ ὑποβρύχῃ καὶ μεγάλα ἀναπνῇ, ἀγριότητα καὶ οἰνοφλυγίαν δηλοῖ. ὁπόσοις δὲ τὰ ἄσθματα ἀεὶ καθάπερ εἰς δρόμου τὸ πνεῦμα ἐλαύνεται, ἄβουλοι, κακόθυμοι, πανεπίθυμοι, παντολόγοι οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες ὑπάρχουσιν. ὅσοι δὲ ὑψηλὸν ἐμπνέουσι, καὶ αὐτοῖς πυκνόν τε καὶ ἐλαφρὸν τὸ πνεῦμα ἐν ταῖς εἰσὶν ἐμπνεῖ, δειλία καὶ ἀθυμία ἐν τούτοις ἔνεστι, γίνονται δὲ ἀνδρόγυνοι, ὅταν τ' ἄλλα σημεῖα τούτοις συμμαρτυρῇ:~

Περὶ παρειῶν, καὶ προσώπου:~

Παρειαὶ σαρκώδεις, ῥαθυμίαν καὶ οἰνοφλυγίαν τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσι. παρειαὶ λεπταὶ πάνυ, κακοήθειαν, καὶ πανουργίαν τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσι. παχεῖαι γνάθοι, ἐὰν εἰσὶ διεστηκότες τῶν ὀφθαλμῶν, βάσκανον ἄνδρα δηλοῦσι. παρειαὶ στρογγύλαι, δόλιον ἦθος δηλοῦσι τὸν ἄνδρα ἔχειν. παρειαὶ μακραὶ, φλύαρον, καὶ ματαιολόγον δηλοῦσι. Πρόσωπον τὸ πᾶν σαρκῶδες ὑπάρχον, εὐπαθοῦς καὶ ἡβῶντος ἀνδρός. πρόσωπον ἄσαρκον, φροντιστοῦ καὶ ἐπιβούλου ἀνδρὸς τὸ σημεῖον. πρόσωπον λίαν μέγαν, μωρίαν, καὶ ἀμαθείαν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορεῖ. εἰς γὰρ τὸ πρόσωπον μάλιστα ἐπιφαίνεται μεγαλοπρέπειά τε, καὶ ἀνελευθερία, καὶ εὐήθεια, καὶ κακοήθεια. ἔστι γοῦν καὶ ἱλαρὸν πρόσωπον, καὶ σπουδῆς πλῆρες, καὶ παιδείας, καὶ εὐβουλίας, καὶ ἀγνοίας, καὶ ἀμειδὲς, καὶ ὀδυρτικὸν, καὶ ἐγρήγορον, καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα ἔχει φύσεως καλῆς, ἢ φαύλης φαίνεται πάνυ, καὶ ὁποῖον πάθος προσέοικε τούτῳ πρὸς φυσιογνωμονεῖν, καὶ περὶ παρειῶν εἴρηται ἀνωτέρω, ἀλλὰ καὶ αὖθις εἰρήσεται. παρειῶν σπασμοὶ καὶ προσώπων, εἰ μὴ ἐπὶ συχναῖς

ὄψεσιν ἔσω, μωρείαν δηλοῦσι. εἰ δὲ ὑπὲρ φαιδραῖς, μοιχείαν κατηγοροῦσι τοῦ ἀνδρός. περιττὰ αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἐρυθρά, ῥαχεῖς ἄνδρας δηλοῦσιν, εἰ δὲ μόναι αἱ παρειαὶ τοιαῦται εἰσίν, οἰνόφλυγας δηλοῦσι:~

Περὶ Στόματος :~

Στόμα μήτε προπετὲς, μήτε πάνυ χθαμαλὸν, σαλίας καὶ παλιμβουλίας σημεῖον. μικρὸν στόμα, γυναικεῖον ἦθος τοῦ ἀνδρὸς κατηγορεῖ. μεῖζον δὲ στόμα, ἀνδρείου σημεῖον. ἡ δὲ ὑπὲρ πολὺ ἀνατομὴ τοῦ στόματος, παντόμωρον, ὠμόφρονα, καὶ ἀνόσιον ἄνδρα δηλοῖ. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν κειλῶν στόματα. ὅσοις κατὰ τοὺς κυνόδοντας κορυφοῦνται τὰ χείλη, κακόθυμοι ἄνδρες, ὑβρισταὶ, κράκται, ἐπίβουλοι. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν κυνῶν στόματα. ὅσοις δὲ τὸ στόμα πρόκειται, ὑπὲρ πολὺ δὲ τὰ χείλη εἰσὶ παχέα, καὶ στρογγύλα, καὶ ἀνασεσυρμένα εἰς τὸ ἔξω, ὡς χοίρων οὕτων τὰ ἤθη, καὶ τὰ ἔργα, τὸ δὲ ἐπιβεβλῆσθαι ἀφρονέστερον. εἰ δὲ τὸ κάτω χεῖλος προέχει, ἄκακα μὲν τὰ ἤθη, ματαιότερα δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ καὶ χυδαιότερα. στόμα μικρὸν προέχων ἔξω, κακοήθη ἄνδρα καὶ ἐπίβουλον σημαίνει. στόμα μυλλὸν καὶ ἔμβοθρον, φθονερὸν, κακοήθη, καὶ ἀκόλαστον ἄνδρα σημαίνει :~

Περὶ Φωνῆς :~

Φθέγγεσθαι βαρὺ πάνυ καὶ σαθρὸν, ἀνόητον καὶ ὑβριστὴν, καὶ γαστρίμαργον ἄνδρα δηλοῖ. ἠχὴ κακοηχεστέρα καὶ βληχωδεστέρα, ἀναίσθητον ἄνδρα δηλοῖ. ὅσοις δὲ ἀπὸ βαρέος ἀρξαμένοις φθόγγου εἰς ὀξὺ τελευτῶν, καὶ τραχεῖς τε, καὶ δύσθυμοι ὑπάρχουσιν. ὀξὺ δὲ καὶ αὐχμηρὸν φθέγμα, ποικιλίας σημεῖόν ἐστιν. εἰ δὲ ὀξὺ καὶ μαλακὸν, καὶ εὐκαμπὲς φθέγγοιτο, ἀνδρογύνου ἐστὶ σημεῖον. ὅσοι δὲ κοῖλον βοῶσι, καὶ ἀκαμπτὲς ἠχοῦσι, γενναῖα τούτοις τὰ ἤθη, καὶ μεγαλόνοια τούτοις κοσμεῖ, καὶ δικαιότης. ὅσοι δὲ μαλακόντι, καὶ βαρὺ φθέγγονται, ἀγαθὰ καὶ τούτοις τὰ νοήματά εἰσιν. οἱ δὲ κλαγγηδὸν ἐκβοῶντες ὀξύτι, καὶ ὀρνίθειον, οὗτοι μάταιοι, καὶ χαῦνα, καὶ ὑψηλὰ νοοῦσι. ἀσθενὴς δὲ φωνὴ, καὶ ἅμα ἀποκλαίουσα, φιλοκερδῆ, καὶ λυπηρὸν, καὶ πᾶσιν ὑπονοούμενον σημαίνει. ὅσοι δὲ ἐν ῥινὶ φθέγγονται, ψευδεῖς, κακοήθεις, φανδροὶ, δεινοὶ εἰς βλάβην ἄλλων. καὶ ὑπόσαθρον φθέγγεσθαι, ὀργίλον, βίαιον, ἄνομον, καὶ μισάνθρωπον δηλοῖ. ὀξὺ δὲ καὶ ἀσθενὲς, δειλίας καὶ βασκανίας σημεῖον· ταχὺ δὲ, ἀβούλευτον, καὶ ἀνόσιον δηλοῖ. τὸ βρα-

χὺ φθέγγεσθαι, ἀργίας καὶ δειλίας σημεῖον. οἱ χαλεπῶς φθεγγόμενοι, κακοὶ, ἀνόητοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσίν. εἰ δὲ καὶ ἄλλο καὶ φωνὴν, πρὸς τὴν ἄλλων ζώων ἑκάστῳ, ὅστις ὅμοια φθέγγοιτο ἀναφέρειν χρὴ ἕκαστον, καὶ διαιρεῖν εἰς τὸ ὅμοιον ἦθος. καὶ γὰρ χοίρων, καὶ πιθήκων, καὶ ὄνων, καὶ ἵππων τινὲς, καὶ ἀγέλαι προβάτων, καὶ ἄλλων ζώων, ὁμοίας φωνὰς ἀφιᾶσιν. εἰδέναι δεῖ λοιπὸν καθότι προσήκει, ὡς ἐν κινήσει, καὶ φωνῇ, καὶ χροιᾷ, καὶ μεγέθους, καὶ μελῶν ἁρμονίᾳ, τὸ μέσον τούτων εὔχρηστον, ὡς τὸ πολὺ, τὸ δὲ ἐναντίον βαρὺ ὑπάρχει:~

Περὶ γενείων:~

Οἱ μακρὰ γένεια ἔχοντες, πολὺ κακοὶ, λάλοι ὄντες πολλὰ περὶ τὸ χρέος, καὶ πολλῷ ἀσωτότεροί εἰσιν. οἱ δὲ μικρογένειοι, τὰ πάντα μάλιστα κακοὶ ἄνδρες, ἐπίβουλοι. καὶ γὰρ οἱ ὄφεις, τοιοῦτοι εἰσὶ γενείων. ἐὰν τοῖς σπανοῖς στρογγύλου σχῆμα ἀναφύῃ, ἄνανδρον καὶ γυναικώδη τὸ σημεῖον λέγει. γένειος κατὰ τὸ ἄκρον ἐσχισμένη, ὡς δικόρυφος γενέσθαι, εἰ μὲν ἐπὶ πολὺ τὸ σχῆμα, δολερὸν ἄνδρα σημαίνει. εἰ δὲ αὔταρκες τὸ σχῆμα τοῦ γενείου ἐστὶν, εἰς ἀφροδίτην, καὶ χάριτας, φέρει τὸ σημεῖον:~

Περὶ χειλῶν:~

Χείλη χαλαρὰ ὡς ἐπιβεβλῆσθαι τοῖς κάτω τὰ ἄνω, μεγαλόνοιαν, καὶ ἀνδρείαν δηλοῦσι, τῶν γὰρ λεόντων τοιαῦτα τὰ χείλη. τὰ γὰρ λεπτὰ χείλη, ὅπου τὸ μεῖζον αὐτοῦ στόμα ἐπιτείνεται, εἰ δὲ ἐν μικροῖς στόμασι, λεπτὰ εἰσὶ χείλη, δειλὸν, ἄνανδρον, καὶ δολερὸν σημαίνουσι:~

Περὶ τραχήλου:~

Τράχηλος πάνυ λεπτὸς, δειλὸν, καὶ κακοήθη ἄνδρα σημαίνει, εἰ καὶ μακρὸς ὑπάρχει. ὁ δὲ παχὺς, ἅμα καὶ εὐμήκης, θυμικὸν ἄνδρα, καὶ μεγάλαυχον, καὶ αὐθάδη σημαίνει. ὁ δὲ μήκους μετρίου, καὶ πάχους μετρίου ἔχων, ἔστι δὲ εὐπαγὴς, καὶ ἰσχυρὸς ὁ τράχηλος, σημαίνει ἰσχυρὸν, εὐμαθῆ, καὶ εὐφυῆ πρὸς ἀρετὴν ἄνδρα. ὁ δὲ τοιοῦτος τράχηλος, ἐνίοτε καὶ ἀσθενῆ, καὶ πανοῦργον, καὶ κακομήχανον σημαίνει ἄνδρα. ὅσοις δὲ ὁ τράχηλος τοῖς νεύροις κατατείνεται, κακοὶ οἱ τοιοῦτοι. εἰ δὲ καὶ ἄλλα συμβαίνουσι, μωραίνουσι, καὶ μωρίας οἱ ἄνδρες ἐπιλαμβάνονται. καὶ οἱ μεγάλα δὲ ἀγγεῖα πεπλεγμένα περὶ τὸν τράχηλον ἔχοντες, ἄφωνοι. οἱ δὲ τραχεῖαν, καὶ εὐφυῆ τὴν σάρκα τοῦ τραχήλου ἔχοντες, δειλοὶ ἄνδρες. ὁ-

οἷς δὲ τῶν ἐπαυχενίων σπόνδυλοι τραχεῖς ὦσι, πολὺ τῶν ἄλλων εἰσὶ τραχύτεροι ἄνδρες. οἱ δὲ σκληροὶ τράχηλοι, ἀμαθεῖς ἄνδρας σημαίνουσιν. οἱ δὲ ὑγροὶ τράχηλοι, ἄνδρας ἀμαθεῖς σημαίνουσι. παχὺς αὐχὴν ὑπερλοφίας, ἀμαθῆ σὺν ὕβρει τὸν ὄντα μαρτυρεῖ. τράχηλος πεπηγὼς ἀκλινής, κακόν, αὐθάδη, καὶ ἀμαθῆ ἄνδρα μαρτυρεῖ. τράχηλοι δὲ ἀσθενεῖς γίνονται διὰ μωρίαν, οἷς καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα συμβαίνει. ἄλλοι δὲ ἀκλινεῖς τραχήλους ἔχοντες, δι᾽ ἀκκίζονται αὐτούς, καὶ τείνουσι τέχναις, καὶ πόνοις μεγάλοις, πάνυ κεκλασμένους ὄντας. οὗτοι δὲ ἀνδρόγυνοι ὄντες, διορθοῦσιν αὐτούς. φαντάζονται δὲ τὴν ἀναίδειαν ἀποκρύπτειν, καὶ ἀκολασίαν, κατηγοροῦσι δὲ αὐτῶν, χειλέων σπασμός, καὶ ὀφθαλμῶν περιτροπή, καὶ ποδῶν παραλχώρα, καὶ ὀσφύων κινήσεις, καὶ χειρῶν λύσεις, καὶ φωνῆς κραυγή. καὶ οἱ τράχηλοι αὐτῶν εἰ διαφέρουσι πεπηγμένοι εἶναι, ἀλλ᾽ ὑποτρέμουσιν ἀπὸ τῆς τάσεως αὐτῶν βιαζομένης. Κλάσις δὲ καὶ χειλέων, ἀνδρογύνους δηλοῖ, εἰ καὶ τὰ ἄλλα συντρέχει σημεῖα. τὸ δὲ αὔταρκες, ἀρίστου ἀνδρὸς σημεῖον. ἄνω ἐσταλμένος τράχηλος, ὑβριστοῦ, ἀνοήτου, καὶ ὑποχώνου ἀνδρὸς σημεῖον, εἰ μὴ ἄρα διὰ μαλακίαν αὐτὸ ποιεῖ. ὁ δὲ ἐπικεκυφὼς τράχηλος, μωροῦ ἀνδρὸς κατηγόρημα. οὗτος δέ ποτε, καὶ φροντιστὴν δηλοῖ, καὶ φειδωλόν, καὶ κακοήθη, καὶ μὴ ἔχοντα ἁπλότητα, μὴ δὲ εὐθυμίαν, μὴ δὲ λαμπρότητα. τράχηλος εἰς τὰ δεξιὰ βλέπων, κοσμίου, καὶ σώφρονος, καὶ φροντιστοῦ ἀνδρός. εἰ δὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀνοήτου. εἰ δὲ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν οἷον δήποτε ὁ τράχηλος βλέπει, οὐκ ἀγαθὸν τὸ σημεῖον, βέβλαπται γὰρ καὶ ἀνὴρ τὰς φρένας:~

Περὶ Φάρυγγος:~

Φάρυγξ παχεῖα, κουφόνουν, πολύλογον, φλύαρον, καὶ περίγλωσσον ἄνδρα σημαίνει. εἰ δὲ ἐκτὸς τοῦ βρόχου σπόνδυλον ἐξέχοι, σώφρονα ἄνδρα λέγει. εἰς δὲ γλῶσσαν τοῦτον οὐκ εἶναι θρασύν. οἱ ἔσωθεν σπόνδυλοι ὄντες ἀδροί, καὶ ὑπὸ τόποι τοῦ φάρυγγος, δυσεργήτους, ἀνιαρούς, συμπότας δηλοῦσιν ἄνδρας. κλεῖδες συμπεφραγμέναι, οὐκ ἀγαθὴν αἴσθησιν τὸν ἄνδρα σημαίνουσιν ἔχειν, οὐδ᾽ ἀγαθοεργὸν εἶναι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα. αἱ δὲ ἐστηκυῖαι, ἄνανδρον σημαίνουσι τὸν τοιοῦτον. αἱ δὲ σύμμετρον τῆς κινήσεως ἔχουσαι, συνετὸν καὶ ἄνανδρον σημαίνουσιν:~

Περὶ ὤμων :~

Ὦμοι παχεῖς, οὐκ ἐπαινοῦσι τὸν ἄνδρα. ὦμοι δὲ λαγαροὶ, ἀνανδρίαν καὶ δειλίαν σημαίνουσιν. οἱ δὲ λεπτοὶ, καὶ ὀξεῖς τὰς κορυφὰς, κακοήθη ἄνδρα δηλοῦσιν :~

Περὶ χειρῶν :~

Εἰ αἱ ἐπιμήκεις ὑπάρχουσιν αἱ ὠλέναι, ὡς κατακρέμασαι τὰς χεῖρας ἄχρι τῶν γονάτων, ὀξέος καὶ ἰσχυροῦ ἀνδρὸς τὸ τοιοῦτον σημεῖον ὑπάρχει. κολοβαὶ δ' ἂν ὦσι, ὡς μὴ ἀφικνεῖσθαι εἰς γόνατα, ἢ ἐν τῷ ἑλκεῖν σὺν αὐταῖς ταῖς χερσὶ τῇ κεφαλῇ ἀναγκάζεσθαι, κακοθελεῖς, κάκιστοι, εἰς τὸ κακὸν ὑποχαίροντες, καὶ τούτων ἐπιχειροῦντες, καὶ φθονεροί. καρτεραὶ ὠλέναι, καὶ πήχεις, ἀγκῶνές τε ἀρθρώδεις, ἀρίστου ἀνδρὸς σημεῖον. τὰ δὲ ὑξίπηλα, ἀνάνδρου σημεῖον. τὰ δὲ πολὺ σαρκώδη, ἀμαθοῦς τε, καὶ ἀναισθήτου ἀνδρὸς σημεῖον. χεῖρες ἁπαλαὶ καὶ μαλακαὶ, εὐφυῆ ἄνδρα σημαίνουσι. χεῖρες πάνυ κολοβαὶ. μανίας ὑπάρχουσι σημεῖον. εἰ δὲ εἰσὶ παχεῖαι, καὶ μὴ βαρεῖαι, στεναὶ καὶ λεπταὶ χεῖρες, ἀπιστότατον δηλοῦσιν ἄνδρα. παχεῖαι χεῖρες κοντοὺς ἔχουσαι δακτύλους, ἄπληστον ἄνδρα δηλοῦσι. μικραὶ δὲ πάνυ χεῖρες, πανοῦργον, ἢ κλέπτην δηλοῦσιν :~

Περὶ στήθους :~

Οἷς δὲ ἀπὸ τοῦ μακροῦ στήθους καταμετρούμενον, μεῖζον εὑρίσκεται τὸ ἐντεῦθεν ἄχρι τῆς ἐκφύσεως τοῦ τραχήλου, τουτέστι τῆς ζεύξεως, μωροὺς, καὶ γαστριμάργους ἄνδρας λέγε. στήθη μεγάλα ἀνδρώδη, ἐπαινεῖν χρὴ, ἀνδρείου γὰρ ἀνδρὸς τὸ σημεῖον. τὰ δὲ ἀσθενῆ στήθη, μικρόψυχον ἄνδρα καὶ ἀσθενῆ σημαίνει. πολύσαρκα δὲ στήθη, ἀμαθῆ καὶ δειλὸν ἄνδρα σημαίνουσιν. ὅτοις δὲ ἀσκανεῖς οἱ μασθοὶ ἐκκρέμανται, καὶ ὅλον τὸ στῆθος μέγα ἢ πλατύσαρκον λαγαρὸν, μοιχοί τε καὶ οἰνόφλυγες οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες :~

Περὶ Μεταφρένου :~

Μετάφρενον ἰσχυρὸν, ἀρίστου ἔνι ἀνδρός. τὸ δὲ ἀσθενὲς καὶ μικρὸν, δειλοῦ, καὶ μικροψύχου τὸ σημεῖον. σὰρξ δὲ ἐπαυρήσασα τὸ μετάφρενον καὶ μεγαλύνασα, ἀνόητον ἄνδρα σημαίνει. εἰ δὲ στενοτάτη ἐπαυξήσει τοῖς μεταφρένοις σὰρξ, μωρὸν ἄνδρα σημαίνει. μετάφρενον πλατὺ, μεγαλόνουν ἄνδρα δηλοῖ. τὸ δὲ πράως στρογγύλον, ζωηρὸν, καὶ χαρίεντα, καὶ εὐχάριστον. μετάφρενον κυρ-

τὸν, καὶ ὦμοι εἰς τὸ στῆθος ἐπικεκλιμένοι, κακοήθη, καὶ βασκάνους ἄνδρα σημαίνουσιν. εἰ δὲ καὶ τὸ σῶμα ἐπικεκλασμένον φαίνεται πρὸς τοῖς εἰρημένοις, κακόεκτον ἄνδρα κατηγορεῖ, φθονερόν τε, καὶ φιλάργυρον, καὶ φειδωλόν. τὰ δὲ στέρνα ὑπανθειῶντες, ζέειν οἴδοις τὴν ὀργὴν ἀναγγέλλει, ὥσπερ καὶ τὰς τῶν αὐχένων φλέβας, καὶ τὰς περὶ τοὺς κροτάφους οἰδούσας ἔχειν ἐμφανεῖς εἶναι, ὡς αἱματώδη ἔχειν τὴν χροιάν :~

Περὶ κυφότητος :~

Κυφὸς ἀνήρ, οὐκ ἀγαθός, εἰ μὴ ὑγρομελία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἢ καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα, ἃ προσήκει. τὸν δὲ εὔξοον ἄνδρα, φιλόθηρα νόει. οὕτω γὰρ καὶ τὸ σημεῖον μαρτυρεῖ τοιοῦτόδε :~

Περὶ πλευρῶν, γαστρός, ὀσφύος, γονάτων, ἰσχίων, κνημῶν :~

Πλευραὶ λεπταί, ἀσθενῆ ἄνανδρον, καὶ δειλὸν σημαίνουσι τὸν ἔχοντα. αἱ δὲ πάνυ σκληραὶ καὶ σαρκώδεις, ἀμαθῆ σημαίνουσιν ἄνδρα. αἱ δὲ περιφανεῖς, καὶ πλήρεις ὥσπερ οἰδοῦσαι, κακοήθη, καὶ φλύαρον ἄνδρα μαρτυροῦσι. γαστέρες λαγαραί, ἀρρωστίαν ψυχῆς καὶ φιλοφροσύνην σημαίνουσιν. αἱ δὲ ἰσχναὶ πάνυ καὶ κεναί, δειλίαν, κακοήθειαν, γαστριμαργίαν τοῦ ἀνδρὸς κατηγοροῦσι. γαστέρες λαγαραὶ καὶ σαρκώδεις, εἰ μὲν μαλθακαί εἰσι, καὶ ἔξω κρέμανται, ἀνόητον, οἰνόφλυγα, καὶ ἀκόλαστον δηλοῦσιν ἄνδρα. εἰ δὲ σκληρᾷ σαρκὶ συμπεπηγυῖα ἡ γαστὴρ ὑπάρχει, κακοήθη, γαστρίμαργον ἐμφαίνει τὸν ἄνδρα. ὀσφὺς ὀστώδης ἰσχυρά, ἀνδρείας σημεῖον ὑπάρχει. σαρκώδης δέ, καὶ μαλακὴ ὀσφύς, γυναικεῖα ἤθη τοῦ ἀνδρὸς κατηγορεῖ. ἡ δὲ εἰς ὀξὺ ἀπαγομένη ὀσφύς, γυναικώδη, ἀκόλαστον, καὶ δειλὸν τὸν ἄνδρα κατηγορεῖ. νῶτος πλατύς, στερεὸν καὶ γενναῖον ἄνδρα σημαίνει. εἰ δὲ ἐναντίως, τὰ ἐναντία. οἱ τὰ γόνατα ἔσω νεύοντες, γυναικεῖοί τε καὶ θηλύδριοι. ἰσχία παχέα γυναικεῖον ἄνδρα σημαίνει. ἰσχία ὀστώδη, ἀνδρείαν μαρτυροῦσιν ἑκάστῳ αὐτῶν. λεπτὰ δὲ ὀλιγόσαρκα, ὥσπερ ἐστετηκότα πανούργου ἀνδρὸς τὸ σημεῖον, τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ τῶν πιθήκων. κνῆμαι εὖ ἔχουσαι μεγέθους, διηρθρωμέναι, στερεὰς γεννάδας ἄνδρας δηλοῦσι, καὶ εὐφυῆ. ἁπαλαὶ δὲ καὶ ἄναρθροι, δειλὸν καὶ ἀνανδρότερον κατηγοροῦσι. λεπταὶ δὲ πάνυ, δειλὸν καὶ κακοήθη σημαίνουσιν ἄνδρα. αἱ δὲ νευρώδεις κνῆμαι, ἀκολασίας πολλῆς μετέχουσιν. ὅσαι δὲ τῶν κνημῶν πλησίον εἰσί, κατὰ τὸ μέσον παχεῖς οὖσαι, βδελυρούς, καὶ ἀναιδεῖς, καὶ ἀσώτους ὡς τὰ

πολλὰ δηλοῦσι. κνημῶν δὲ καὶ πτερνῶν παχύτης, δουλοπρεπῆ ἄνδρα καὶ ἀμαθῆ, ὅμοια δὲ ταῖς κνήμαις, καὶ περὶ μηρῶν λέγε. σφυρὰ διηκριβωμένα στερεά, γενναῖον ἄνδρα δηλοῦσι. τὰ μαλακὰ δὲ καὶ λίαν σφυρὰ ἀναιδῆ σημαίνουσι. λεπτὰ δὲ καὶ πάνυ σφόδρα, δολίου καὶ ἀκολάστου ἀνδρὸς τὸ σημεῖον. παχέα δὲ σφυρὰ καὶ κολοβώδη, δακτύλους καὶ πτέρνας παχείας, καὶ πόδας σαρκώδεις, καὶ κνήμας παχείας ὅσοι φύουσι, μωραίνουσιν, ἐξηχοῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἢ δαιμονίζονται. πόδες νευρώδεις, ἀρθρώδεις, γενναῖα ἤθη ἀνδρὸς, καὶ ἀνδρίαν σημαίνουσιν, ὁποῖος ἦν καὶ Ἡρακλῆς. ἁπαλοὶ δὲ πόδες καὶ σαρκώδεις, τοιαῦτα καὶ τὰ ἤθη παρέχονται, τουτέστιν ἁπαλοὺς ἄνδρας, καὶ ἐν τούτοις συμφερομένους σημεῖον. πόδες κολοβοὶ καὶ παχεῖς, θηλειώδους ψυχῆς εἰσὶ σημεῖα. οἱ δὲ πάνυ μακροί, πολυπράγμονος καὶ κακομηχάνου εἰσὶν ἀνδρός. μικροὶ δὲ πόδες καὶ λεπτοί, πανοῦργον ἄνδρα σημαίνουσιν. Πόδες κυρτοί, οἱ κάτωθεν κοῖλοι, κακὸν ἄνδρα σημαίνουσιν. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μαλακὰ ἔχοντες, καὶ ἕως τῶν σφυρῶν βαίνοντες, πανοῦργοι οἱ τοιοῦτοί εἰσιν ἄνδρες :~

Περὶ Δακτύλων :~

Οἱ τοὺς δακτύλους συμφυεῖς ἔχοντες, μάχλοί εἰσι συῶν δίκην, εἰ δὲ συνεσταλμένους ἔχουσι τοὺς δακτύλους, πανοῦργοι καὶ κακοήθεις ἄνδρες εἰσί. Δάκτυλοι μακροὶ πάνυ ὄντες καὶ λεπτοί, ἀνοητοτέρους ἄνδρας σημαίνουσιν. δάκτυλοι παχεῖς κολοβοί, τολμητὴν, ἀπρονόητον, καὶ θηλειώδη ἄνδρα δηλοῦσιν. οἱ πολὺ δὲ μακροί, καὶ λεπτοί, ἀνοητοτέρους καὶ ὑποχαυνοτέρους, καὶ φλυαροτέρους ἄνδρας σημαίνουσιν. οἱ δὲ εὐμεγέθεις, καὶ εὐειδεῖς δακτύλους ἔχοντες, ἄριστοι ἄνδρες. ὄνυχες πλατεῖς, λευκοί, ὑπόξανθοι, εὐφυῆ δηλοῦσιν ἄνδρα. οἱ δὲ στενοί, καὶ προμήκεις καὶ κυρτοί, ἀναίσθητον καὶ θηλειώδη ἄνδρα σημαίνουσιν. οἱ δὲ σφόδρα σκολιοί, ἅρπαγα δηλοῦσιν ἄνδρα. μικροὶ πάνυ ὄνυχες μέλανες, πανοῦργον ἄνδρα σημαίνουσιν. οἱ δὲ στρογγύλοι ὄνυχες, πάνυ μοιχοὺς ἄνδρας σημαίνουσιν. προείρηται μὲν ὅτι τῶν ἄλλων τὰ πολλά μοι ἀξιόλογα, εἰ μόνον τις καθ' ἕκαστον ἐφ' ἑαυτοῦ σκοπήσει, μάλιστα δὲ ὄνυχες:~

Ὅροι

ΟΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΙΔΕΩΝ, ΕΚ τοῦ αὐτοῦ Πολέμωνος φυσιογνωμονικῶν :~

Περὶ εἴδους ἀνδρείου :~

Εἶδος ἀνδρείου, ὄρθιον τὸ πᾶν σχῆμα, πλευραὶ, καὶ ἄρθρα τοῦ σώματος, πάντα ἐρρωμένα, ὀστᾶ μεγάλα, κόμη σκληρὰ, κοιλία πλατεῖα, κοίλη, ὦμοι καρτεροὶ, ὠμοπλάται εὐρεῖαι διεστηκυῖαι, στέρνα ἐρρωμαλέα, καὶ μετάφρενα, ἰσχία σκληρὰ, σκέλη σαρκώδη, περὶ τὰ σφυρὰ καρτερία, πόδες ἀρθρώδεις, χρῶμα ὀξύτερον, βλέμμα ὑγρὸν, ὀφθαλμοὶ οὐ μεγάλοι, οὐδὲ ἀνεῳγμένοι, οὐδὲ πάλιν ἠσφαλισμένοι, ὀφρύες οὐ πεταμέναι, μέτωπον τέλειον, οὐ μήτε ὀλίγον, φωνὴ ἀπηνεστέρα, ἰσχυρὰ, μεγάλη, πνεῦμα εὐσταθὲς, ὁ τοιοῦτος μὲν ὁ ἔμψυχος, καὶ καρτερικός. καὶ ταῦτα αὐτοῦ τὰ σημεῖα :~

Περὶ εἴδους δειλοῦ :~

Εἶδος δειλοῦ ἐστὶν οὕτως, τρίχες αὐτοῦ μαλακαὶ, τὸ πᾶν σχῆμα ἀνειμένον, τράχηλος μακρὸς, τὸ χρῶμα μέλαν, ἢ ὠχρὸν, τὰ ὄμματα ταραχώδη, βλέφαρα ταχυκίνητα, τὸ δὲ τῆς ἀναπνοῆς φυσήματι ἀσθενής. σκέλη λεπτὰ, ὀφρὺς μακρὰ, στέρνα ἀσθενῆ, χεῖρες μακραὶ, φωνὴ λιγυρὰ, μαλακή, ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα δειλοῦ :~

Περὶ εἴδους εὐφυοῦς :~

Τὸν εὐφυῆ τοιοῦτον εἶναι νόει, εὐμεγέθους ἔχοντα, λευκὸν, ὑπέρυθρον, οὐ πάνυ οὖλον, οὐδὲ εὐθύτριχον τὸ πᾶν σῶμα. ὄρθιον, τὰ ἄρθρα ἀπολελυμένα ἀλλήλων. σὰρξ μετρία, ἁπαλή. σκέλη καὶ μηροὶ εὐτραφεῖς, σφυρὰ καρτερὰ, ποδῶν καὶ χειρῶν ἄρθρα γενναῖα. δάκτυλοι ἁπλοῖ, εὐμήκεις, διεστῶτες ἀπ᾽ ἀλλήλων. ἐπηρμένα πρόσωπα καὶ σαρκώδη, οὐ μὴν λεπτὰ, ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ, εὐλαμπεῖς, χαροποὶ, τὸ ἐν αὐτοῖς ἦθος γεγηθός :~

Ἀναισθήτου σημεῖα :~

Ἀναισθήτου σημεῖα, ταῦτα, ἢ λευκὸς πάνυ, ἢ πάνυ μέλας, σαρκώδης, προγάστωρ, παχυσκελὴς, τὰ δὲ ἄρθρα μικρὰ, συνδεδεμένα,

καὶ κλεῖδας συμπεφυκυίας ἔχων, τράχηλον κολοβὸν, παχὺν, ἄκρα τέλεια, παρειὰς σαρκώδεις, μέτωπον στρογγύλον, βλέμμα συμφυὲς, καὶ χανές :~

Ἀναισχύντου σημεῖα :~

Ἀναισχύντου μὲν σημεῖα τάδε, ὀφθαλμοὶ ἀναπεπταμένοι, λαμπροὶ, βλέφαρα εἰςπεπετασμένα, παχέα, παχύνοντα, παχύνειν, αἴτιον ὁρῶν, ἄνω τείνων ἑαυτὸν, πυῤῥὸς τὴν χροιὰν, τὴν φωνὴν ὀξύς :~

Κοσμίου σημεῖα :~

Σημεῖα δὲ κοσμίου ταῦτα, βαρὺ φθέγγεσθαι, βραχὺ δὲ, καὶ τὰ βλέφαρα κινεῖ μέσως, οὔτε συνεχῶς, οὔτε διὰ χρόνου, χαροπὸς, ὑγρὸν δὲ ὁρῶν, οὐ λαμπρὸν, ἐρυθήματος ὑπέρπλεως, τοιοῦτον τὸν κόσμιον στοχάζου :~

Εὐθύμου σημεῖα :~

Τὸ μέτωπον αὐτοῦ χθαμαλὸν, λεῖον, σαρκῶδες, καὶ τὸ πᾶν πρόσωπον σαρκωδέστερον. τὸ δὲ εἶδος ὑπνηλόν. ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ, εὐλαμπεῖς, ὡς δεδορκότες, κίνησις σχολιὰ, φωνὴ ἠπία :~

Ἀνιαροῦ σημεῖα:~

Πρόσωπον ἰσχνὸν, μέτωπον ῥυσὸν, ὀφρύες ἐπιπεπτασμέναι, βλέφαρα ἀπεταμένα, κινεῖται ὥσπερ ὑπνεινοί:~

Ἀνδρογύνου σημεῖα :~

Ὑγρὸν βλέπει, καὶ ἰταμὸν ὁ ἀνδρόγυνος, καὶ δονεῖται τὰ ὄμματα, καὶ πυκνὰ τρέχει. μέτωπον σπᾷ, καὶ παρειὰς, αἱ ὀφρύες οἰδαίνουσι κατὰ χώραν, τράχηλον κέκλιται, ὀσφὺς οὐκ ἀτρεμεῖ. κινεῖται πάντα τὰ μέλη ἅλματι. γονάτων κρότος, καὶ χειρῶν φαίνεται. ὡς ταῦρος, περιβλέπει εἰς ἑαυτὸν, καὶ καταβλέπει, φωνεῖ λεπτὸν, κράζει δὲ λιγυρὰ, σκολιὰ πάνυ, καὶ πάνυ ἔντρομα :~

Πικροῦ σημεῖα :~

Τὸ πρόσωπον σέσηρε, ὠχρὸς, ἰσχνὸς, παχὺ καὶ ξηρὸν βλέπων, ῥυτιδῶδες πρόσωπον ἔχων. φθέγγεται σφοδρὸν, εὐθύθριξ, μελάνθριξ, ἐν τῷ ἀσθενεῖν χεῖρας συγκροτεῖ, ἢ ἀνατρίβει, καὶ πολλάκις πόδας ἐπιῤῥήσσει :~

Γράου σημεῖα :~

Ἰσχυρὸς τὸ εἶδος, σὰρξ ὑγρὰ, καὶ πολλὴ, καὶ εὐμεγέθης, καὶ εὐσύμμετρος τῷ σχήματι, καὶ εὔσαρκος, σὰρξ μαλθακὴ τοῖς μέλεσι. τὸ βλέμμα εὐσταθὴς, βραχὺ κίνημα, καὶ σκολιὸν, φωνὴ βαρεῖα,

μαλακή. τῶν τριχῶν ὁ περίδρομος, ἀναθρώσκων :~

Ὁ εἴρων, καὶ ἐπίβουλος :~

Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἅμα ἔχει δίον λαγαρούς, βλέμμα ὑπόκομψον, φωνὴν ὑφειμένην. βαίνει εὐστρόφως, καὶ κινεῖται τὰ πάντα εὐρύθμως :~

Σημεῖα φιλοχρημάτου ἀνδρός :~

Τὸν δὲ φιλοχρήματον ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι νόει, μικρομελῆ, μικρόμματον, μικροπρόσωπον. ταχὺ περιπατεῖν, ἐγκεκυφότα, ταχύφωνον, ὀξύφωνον, τὴν χροιὰν ὑποφοινίσσοντα. φιλόκαμος, καὶ οἰνόφλυξ, ἔσται δασὺς ἀνὴρ θριξὶν, εὐθυχαίτος, μέλας, δασεῖαν τὴν ὑπήνην ἔχων, κροτάφους δασεῖς, ὄμμα λιπρὸν, καὶ στιλβὸν, καὶ μαρμαρύσσον, φιλόκωμος, φιλοίνος :~

Περὶ μωροπονήρων :~

Γίνονται δὲ καὶ μωροπόνηροι, ὥσπερ τῶν θηρίων, τὰ τοῦ αὐτοῦ γένους ἔχοντα τὰ μὲν, ἥμερα, τὰ δὲ, ἄγρια ἐστί. τούτων γοῦν καθ' ἕκαστα ἐπισκοπεῖν δεῖ, τὰ μὲν, τῶν ἡμέρων εὐηθικώτερα, καὶ ταραχωδέστερα, καὶ δειλά. ὅπερ ἂν ἐπισκέψασθαι ἐν μάλιστα, ἐπὶ αἰγῶν ἀγρίων, καὶ προβάτων. ἔτι δὲ καὶ ἵππων, καὶ ὄνων, καὶ ὅσα τοιαῦτα εἴδη ἔχει. ὅμως, τὰ μὲν ἥμερα, πρᾳότερα καὶ λειότερα, καὶ ἠπιώτερα. τὰ δὲ ἄγρια ξηρότερα, καὶ παχύτερα, καὶ σφοδρότερα. καὶ τὸ ἐννοιῶν αὐτῶν τοῖς ἤθεσιν ἀκόλουθον. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπους τοίνυν οὕτω χρὴ διαιρεῖν. τὸ γὰρ διπλοῦν τοῦτο τῆς ἰδέας ἐν ἀνθρώποις φαίνεται, καθ' ἕκαστα τῶν σημείων, δίκαιοι γίνονται. ἄλλοι μὲν ἀγριώτερα τὰ ἤθη ἔχουσιν. ἄλλοι δὲ ἡμερώτεροι, καὶ σώφρονες, καὶ ἀνδρεῖοι ὁμοίως. τὸ δὲ διάφορον τῶν σημείων τραχύτητι, καὶ σκληρότητι, καὶ μαλακίᾳ, καὶ ἀναιδείᾳ, καὶ πρᾳότητι. καὶ τὸ ὑγρόν τε, καὶ ξηρὸν διαιρετέον οὕτως. ἐπὶ ἀδικίας, καὶ ἀκολασίας. καὶ ἐν τούτοις γίνεται τοῖς σημείοις. τὸ ἥμερόν τε, καὶ ἄγριον προσπεφυκὸς ἔχει. τὴν μὲν ἀγριωτέραν ἀδικίαν, τὴν δὲ ἠπιωτέραν, δικαιοσύνην λέγε. καὶ ἐν τοῖς ἀνδρειομένοις, οἱ μὲν πολλοὶ, ἄγριοι, οἱ δὲ ἕτεροι, πιθανοί εἰσι. καὶ τούτων οὐκ ὄντων τῶν σημείων, ἕτερα διαιρεῖσθαι σημεῖα μόνα οἷς εἴπομεν. ὁ μωροπόνηρός ἐστι πετανόθριξ, κεφαλὴν ἔχων στερεὰν, λοξὴν, ὦτα ὑπερμεγέθη ἐπικεκλασμένα. αὐχένα καὶ τράχηλον στρογγύλον,

ἄκρα σφυρῶν, μέτωπον στερρόν, τραχύ, ὀφθαλμοὺς σκοτεινούς, μικρούς, ξηρούς, κοίλους, ὑπορρέοντας ἀτενῶς, παρειὰς στενάς, ἐπιμήκεις, γένειον μακρόν, στόμα ἄθυρον, ἄκλειστον, ὡς διεχισμένοις, περιμήκης, τὸ πρόσωπον ὡς διερρωγὸς φέρει, κυρτός, προγάστωρ, παχυσκελής, ποδῶν καὶ χειρῶν ἄρθρα περιμήκη, παχέα καὶ σκληρά, ὑπόχλωρος δὲ ὤν, ὥσπερ ὕπνου, ἢ κρεπάλης πλήρης, φωνὴ βληχώδης, ἀχρεία, μικρά, θρασεῖα :~

Θυμώδους σημεῖα τάδε εἰσί :~

Ὀρθὸς τῷ σχήματι, εὔπλευρος, εὔρυθμος, ἐπίπυρος. ὠμοπλάται διεστηκυῖαι μεγάλαι, καὶ ἐγκρατεῖς, λεῖος τὰ περὶ στῆθος, καὶ βουβῶνα, δασυπώγων, τὰ νῶτα εὐρύς, ὁ περίτειχος τῶν τειχῶν κάτω βλέπων. καὶ ὅσοις τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα περιΐσταται. καὶ οἱ στρογγυλοπρόσωποι. καὶ ὀφρύες οἷαι τῶν στρεφνῶν, καὶ ῥινῶν κοιλότης :~

Φιλολοιδόρου σημεῖα :~

Τὸ ἄνω χεῖλος μετέωρον, καὶ κάτω προπετές, ὑπέρυθροι, ἐπίπυροι, ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς κύνας. ἴδη δ᾽ αὖ τις, καὶ ἐπὶ τῶν γεγηρακότων ἵππων :~

Λάγνου σημεῖα :~

Λευκόχρωος, δασὺς τῇ ὑπήνῃ, εὐθείας καὶ παχείας τὰς τρίχας ἔχων, λιπαρὸν τὸ ὄμμα καὶ μάργον. σκέλη λεπτά, καὶ νευρώδη, καὶ ὅλος ὀρνιθώδης, δασύτης σκελῶν, γαστρὸς καὶ ὀμμάτων λιπαρότης. καὶ τὸ ἀνεσπᾶσθαι τὸ γένειον πρὸς τὴν ῥῖνα, καὶ περιφέρειαν κοίλην ἔχειν τὸν τόπον τὸν μεταξὺ τῆς ῥινός, καὶ τοῦ γενείου, οἵους εἶχε Σωκράτης ὁ καλός. καὶ οἷς, ὑγροὶ οἱ ὀφθαλμοί, οἱ τοιοῦτοι λάγνοι, καὶ οἷς ἡ φλὲψ ἐν τῷ βραχίονι, καὶ οἱ κεινοὶ τὰς κνήμας :~

Λάλου σημεῖα :~

Οἱ τὰ ἄνω μείζω ἔχοντες, καὶ γλαφυροὶ τῷ εἴδει, καὶ δασεῖς τὰ περὶ τὴν κοιλίαν :~

Φιλύπνου σημεῖα :~

Οἱ τὰ ἄνω ἔχοντες μείζω, καὶ ὑπνώδεις, καὶ θερμοί, καὶ εὐτήκτοις σάρκα ἔχοντες :~

Φθονεροῦ σημεῖα :~

Οἱ τὰ ἀριστερὰ μείζω ἔχοντες, καὶ οἷς αἱ ὀφρύες ἐπὶ τὰ βλέφαρα καθήκουσιν :~

Ἐφυβριστοῦ σημεῖα:~

Ὅσοις ὁ σπόνδυλος ἐξέστηκε κατὰ τὴν συναφὴν τοῦ τραχήλου, ὑβρισταί, ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ὗς. οἱ τῶν χειλῶν τὸ κάτω τοῦ ἄνω προβεβλημμένον ἔχοντες, βλᾶκες, μετέωροι, ἀσθενεῖς, μοχθηροί, ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ὄνους:~

Δειλοῦ σημεῖα:~

Οἱ τὴν ῥῖνα ἄγαν πλατεῖαν ἔχοντες, δειλοί, ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ὗς:~

Ῥαθύμου σημεῖα:~

Οἱ τὴν ῥῖνα ἄγαν βραχεῖαν ἔχοντες, ῥάθυμοι, ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς βοῦς. οἱ τῶν ὀρνίθων τοὺς πλατυρύγχους τὴν εὐθεῖαν ἔχοντες πρόγλωσσοι, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ θῆλυ, καὶ τὰς ῥώνας. οἱ τὴν ῥῖνα βραχεῖαν, καὶ σιμὴν ἔχοντες, κλέπται, καὶ λάγνοι, ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ἐλάφους, καὶ τοὺς ἀγρίους ὗς. ὅσοις μυκτῆρες πεπταμένοι, καὶ σιμοί, θυμώδεις. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ θυμῷ γινόμενον. ἴδοι δ' ἄν τις, καὶ ἐπὶ τῶν γεννάδων ἵππων. οἱ τὸ πρόσωπον σαρκῶδες ἔχοντες, ῥάθυμοι. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ θῆλυ, καὶ τοὺς βοῦς. οἱ τὸ πρόσωπον ἄγαν ὀστῶδες ἔχοντες, ἐπίπονοι, καὶ δειλοί, καὶ ψυχροί, ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ὄνους, καὶ πιθήκους, καὶ ἐλάφους. οἱ τὸ πρόσωπον ἄγαν μικρὸν ἔχοντες, κακοῦργοι. ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ὄνους. οἱ τὸ πρόσωπον μικροπρεπὲς ἔχοντες, μικρόψυχοι, ἀνελεύθεροι. οἱ μεγάλα ἔχοντες χείλη, ἀσελγεῖς. οἷς δὲ μεῖζον τὸ ἄνω τοῦ κάτω, ἄψυχοι. οἷς δὲ ἔμπαλιν τοῦ ἄνω τὸ κάτω, ἐναντίον, βλᾶκες. κυνόδοντες δέ εἰσιν, οἷς τὰ κάτω τῶν κυνοδόντων ἐπῆσται, ἰώδεις, οἷς δὲ τοὺς τομίας κιναίδοι:~

Τῷ ἐρῶντι ὑπάρχει τοιαῦτα σημεῖα:~

Ὀφθαλμοὶ κοῖλοι οὐ δακρύοντες, φαινόμενοι δὲ ὡς ἂν ἡδονῆς πεπλασμένοι εἰσίν, κινεῖται δὲ αὐτοῖς, καὶ τὰ βλέφαρα πυκνά, τῶν τοῦ σώματος μερῶν συμπιπτόντων, μόνοις τοῖς ἐρῶσιν οὐ συμπίπτουσι. πορνεία ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν, καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις γινώσκεται. ταῦτα ὅσα εἴρηται καθάπερ ἐν γραφαῖς, κἂν χροιᾷ, κἂν γραμμῇ, μόνον τύποι ἀνδρῶν εἰκασμένοι εἰσί, τά τε πολλά, καὶ πάνυ ὅσα εἴδη ἀνθρώπων ἐκ τῶν πολλῶν τε καὶ καθέκαστον μέρος ὄντων σημείων ταῖς μίξεσιν αὐτῶν, καὶ ταῖς δυνάμεσιν, ἄλλοτε πρὸς ἄλλον πειθόμενός τε, καὶ ἀπιστῶν τεκμηρίου, ἀσφαλεστάτην εὑρίσκων τὴν ἐπιστήμην:~

Γυναῖκες ἐπιμείξιαι :~

Γυναικώδεις, φιλάνδριοι, ἀκάθαρτοι, αἷς αἱ κνῆμαι πρὸς τὸ σφυρὸν παχεῖαι, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μικρὸν ἀπεσχισμένοι, ὥσπερ τοῖς στενόποσι τῶν ὀρνίθων, καὶ οἱ σκαφοειδεῖς, ὥσπερ περίδρομος τῆς κεφαλῆς :~

Περὶ Εὐνούχων :~

Εὐνοῦχοι τῆς ἐκ φύσεως κακίας, σημεῖα ἔστι κἀκείνοις ἅπερ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ εἰσιν ὠμόφρονες, δολεροί, κακοῦργοι, ἕτεροι δὲ ἑτέρων δόλων εἰσὶν ἐργάται, τὸν δὲ τίμιον εὐνοῦχον, ἐὰν μεταβάλλῃ, ἅμα τῇ τολμήσει, βιάζεται καὶ πλέον τῆς συγγενοῦς φύσεως, ὡς μὴ ἰσχύων, εἰς τὸ αὐτὸ διαμαίνειν :~

Περὶ πελμάτων :~

Οἱ στενόποδες, ἠλίθιοι, δειλοί. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τὸ ἀντίκοιλον τοῦ ποδὸς, ἀλλ' ὅλῳ βαίνοντες, πανοῦργοι, ὥσπερ καὶ τὴν ἀλώπεκα λόγος ἔχει. οἱ βραχυδάκτυλοι, καὶ παχυδάκτυλοι χειρῶν τε, καὶ ποδῶν, ἠλίθιοι, πάντως δὲ οὐ τούτους ὑπολαμβάνειν δεῖ, ἀλλ' εἰ σῶμα μήτε βραχεῖς, μήτε παχεῖς ὦσιν, ἀμέλει δὲ οὕτως ὑπολαμβάνων. οἱ συμπεφυκότας τοὺς δακτύλους ἔχοντες, δειλοί, ὥσπερ οἱ κύνες εἰσίν :~

~: ΤΕΛΟΣ :~

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΦΥΣΙΟ-ΓΝΩΜΟΝΙΚΩΝ. Α´ :~

τ

Ἡν φυσιογνωμονικὴν μέθοδον ἀπό τε Ἀριστοτέλους ἀναλεξάμενος, καὶ ταύτην ἐπὶ πλέον, ἢ ἐξ ἄλλων ἐρανισάμενος, αὐτός τε, τοῖς ἔργοις ἐπιτυγχάνων τῶν ἀνθρώπων, ἐγγυμνασάμενος, ἔγνων χρῆναι καθάπερ σηκοῖς ἱεροῖς, ὡς ἄγαλμα σεμνὸν ἐνιδρῦσαι τοῖς γράμμασι, μέγα τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐσόμενον ὄφελος. ἐπεὶ σιωπώντων μέν ἐστιν ἀπόκρισις, λαλεῖ δὲ οἷον τοῖς σημείοις ἡ φύσις, τὸν τρόπον ἑκάστου κηρύττουσα. διὸ παραφράσαι μὲν τὰ Πολέμωνος εἱλόμην τῷ κοινῷ τῆς λέξεως, κέρδος κοινὸν τοῖς ἐντευξομένοις τοῦτο ποιούμενος, προσθεῖναί τε καὶ τὰ πρὸς ἡμῶν γνωσθέντα τῇ διδασκαλίᾳ. τῷ χρόνῳ δὲ ταῦτα γράψας, ἐτήρουν τὴν ἔκδοσιν μετὰ τὸν ἡμέτερον βίον, τοῖς φιλολόγοις χρήματα καλὰ παιδείας θησαυριζόμενος. οὔτε γὰρ τῶν ἄλλων τι τῶν ἐκπονηθέντων ἡμῖν, προῃρούμην ἀγαγεῖν εἰς τὸ μέσον, τὴν κατὰ τῶν ζώντων ἐπιβουλὴν ὑφορώμενος, ἀλλὰ φθόνου μὲν φυομένην, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τῶν σπουδαίων ἀκολουθεῖν ἐθισμένην. ἐπεὶ δέ, φίλτατε Κωνστάντιε, πραξεῖν σοι τοῦθ' ἡμᾶς προεκαλέσω τὸ σύγγραμμα, τῷ πόθῳ σου, παρακληθείς, δέδωκα τὴν συγγραφήν, μὴ μελλήσας, ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ, κατὰ τὸν Ὅμηρον εἰπεῖν, τοσοῦτον ἄρα φιλικὸν χάρις οἶδε μεταθεῖναι κρεῖσσον βουλήσεως. θείων δὲ ἀνδρῶν, εἴπερ ἄλλο τι, καὶ τὸ φυσιογνωμονεῖν εὕρημα, πλεῖστα καὶ μέγιστα τοὺς μαθόντας δυνάμενον ὠφελεῖν. οὔτε γὰρ παρακαταθήκην δοίη τις ἂν οὔτε τι κειμήλιον, ἢ γαμετήν, ἢ παῖδας πιστεύσειεν, ἢ τῆς φιλίας ἁπλῶς ἧς τινος οὖν κοινωνήσειε, τοῖς ἀπιστίας, ἢ ἀσελγείας, ἢ τινος κακουργίας ἐπὶ τῆς μορφῆς σημεῖα προλάμποντα φέρουσι. πάντων γάρ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀνθρώπων, καθάπερ ἀπό τινος θεοπέμπτου ἀπλανοῦς μαντείας, ἦθος, καὶ πρόθεσιν βίων, ὁ φυσιογνώμων ἐπίσταται. ὡς τὰς μὲν τῶν χρηστῶν φιλίας μόνον αἱρεῖσθαι, τὰς δὲ τῶν πονηρῶν κακίας πρὸ πείρας φυλάττεσθαι. διόπερ τοῖς σώφροσι προσήκει, πάσῃ σπουδῇ ταύτης τῆς τέχνης ἐκ-

ποιεῖν τὴν σημείωσιν, φυσιογνωμονεῖν δὲ, μάλιστα σκοποῦντα τὸ
ἐξηλλαγμένον, πρός τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ χωρίου εἶδος. πολλοῖς
γὰρ ἀπᾴδοντα τῆς τε ἡλικίας καὶ τοῦ ἔθνους σημεῖα πρόσεστιν, ἅ-
τινα πρόδηλον ἔχει τὴν τοῦ εἴδους κατάληψιν, προδηλοτέραν δὲ, κα-
τὰ πόλιν καὶ ἔθνη προσόντα σημεῖα. ῥᾴδιον γὰρ, ὅλου γένους κα-
τὰ φῦλα τῶν ἀνθρώπων ἐπιγνῶναι τοὺς τρόπους. αὐτῶν δὲ τῶν
ἐθνῶν, τὰ μὲν ἐπίκοινα σημεῖα, πάνυ ὀλίγα, κατ' ἄνδρα δὲ, μάλα
διαφέρει τὰ σημεῖα. αἰγυπτίοις μὲν γὰρ τοῖς πᾶσιν ἔπεσι κοινὰ ση-
μεῖα, ἐξ ὧν τὸ γένος ἅπαν φυσιογνωμονεῖται, καὶ αἰθίοψιν, ἀλλὰ
καὶ σκύθαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις κατὰ γένος, ὡς καὶ ἐν ὑ-
στέρῳ λεχθήσεται, ἰδίᾳ δὲ ἀνδρὶ ἑκάστῳ, μεγάλα τὰ διάφορα τῶν
σημείων. καὶ γὰρ δεῖ γνῶναι μᾶλλον κατ' ἄνδρα, ὡς ἰδίᾳ διαφέ-
ρουσιν, ἢ κατὰ ἔθνη, οὕτω γὰρ κατ' ἄνδρα φυσιογνωμονεῖν, ἀκριβέ-
στατόν ἐστι. τῶν δὲ σημείων αἱροῦ τὰ μέγιστα, καὶ δοκιμώτατα, καὶ
ἄλλοις ἄλλων μᾶλλον πειρῶ. ἄλλα γὰρ ἄλλων δυνάμει προέχει, μέ-
γιστον αἱ μίξεις τῶν σημείων τὸ διάφορον ἀπεργάζονται ἐν τῇ τέ-
χνῃ. τὰ γὰρ πολλὰ ἤθη, καὶ βουλεύματα τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῆς
μίξεως τῶν σημείων κατανοεῖται. συμβαίνει δὲ ἐνστάσεις τινὰς γί-
νεσθαι τοῦ εἴδους, παρὰ τὸ καθεστηκὸς χαρᾷ ἐσχηκότων, ἢ λυπηθέν-
των, ἢ θυμωθέντων, ἢ θυμουμένων, ἢ ὑπὸ νηστείᾳ, ἢ ὑπὸ πλησμο-
νῇ τινι, ἢ ἐπιθυμίᾳ, ἢ σκεπτομένων, ἢ ὁρώντων, ἢ ἀκουόντων. καὶ
τὰ μὲν ἐν ταῖς τοιαύταις συντυχίαις οὐ τρέπεται τὸ εἶδος, ἀλλ' ἔ-
στιν, ἃ καὶ ἀκίνητα μένῃ, τῶν σημείων. ὁπόσα δὲ καὶ μεθίσταται,
οὐκ ἴσον πᾶσι μεταστήσεται, ἀλλὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἑκάστῳ ἐγ-
γύς. χρὴ δὲ ἐννοεῖν, ὡς ὁποῖα ἐν πάθει ἑκάστῳ σημεῖα ἐπιγίνεται,
τοιαῦτα εἴ τις ἔχοι, μάλιστα τὸ πάθος αὐτῷ ἐνίδρυται, ὅπερ ὑπὸ
τῶν σημείων δηλοῦται. οἷον, ἐὰν σημεῖα ἔχῃ, ὁποῖα τοῦ βουλευο-
μένου ἐστὶ, φροντιστικὸν καὶ εὔβουλον, τοῦτον λέγε. ἕτερος, ἐὰν ἔχῃ
σημεῖά τινα τοῦ δόλον, ἢ ἀπάτην τινὰ τυρεύοντος, κἂν μὴ παρόντα
καιρὸν αὐτὸν ὁρᾷς, δόλου τότε ἀρτύῃ τινὸς, τοῦτον ἀποφαίνου δολε-
ρόν. τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ θυμουμένου τις ἔχων σημεῖα, κἂν μηδε-
μιᾷ τότε συνέχοιτο ὀργῇ, ὀργίλον μὲν αὐτὸν ἐρεῖς. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
παθῶν παραφυλάξεις ὁμοίως. ὁπόσοις γε μὴν γυναικεῖον εἶδος
ἐπιτρέχει ἔν τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις, τὰ μὲν εἰς ἡδυπά-
θειαν, καὶ ἀφροδίτην, εἰσὶ γυναικεῖοι, τολμηροὶ δὲ, καὶ ἀναιδεῖς, καὶ

πανουργίαις, καὶ ἀπάταις, καὶ ἀπιστίαις χαίροντες, καὶ γοῦν ταῦτα γυναικεῖα. ὅσοι δὲ νέοι ὄντες, εἶδος ἔχουσι γεραιόν, οὗτοι δειλοί, καὶ δύσκολοι, καὶ ὕποπτοι, καὶ φειδωλοί, καὶ εὐλαβεῖς, καὶ εὔβουλοι, καὶ ὅσα ἄλλα ἀγαθά, ἢ κακὰ τῷ γήρᾳ πρόσεστιν, ἔχουσιν. ὅσοι δὲ αὖ εἰς γῆρας ἤδη διαφυλάττουσι παιδικά, οὗτοί εἰσι φιλοπαῖκται, φιλογέλωτες, κακῶν ἀμαθεῖς, ἁπλοῖ, καὶ συνελόντα εἰπεῖν, κατὰ τὸ εἶδος οὐ κέκτηνται. γίνεται δ' ἐν ἀνθρώποις ἤδη ὀρνιθοειδῆ τε, καὶ θηριοειδῆ, οὐ παντελῶς, ἀλλὰ τρόποις ἐξεικασμένα, τοῦ μὲν πλέον, τοῦ δὲ ἔλαττον τοῦ θηριοειδοῦς ἔχοντος. εἰς ὅ,τι δ' οὖν τοῦ θηρίου ἡ μορφὴ τοῦ ἀνθρώπου φέρει, κατὰ τοῦτο χρὴ φυσιογνωμονεῖν αὐτόν. καὶ ἐκ πολλῶν δὲ θηρίων συνέχουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τύποι, ἀπὸ πάντων τούτων χρὴ φυσιογνωμονεῖν αὐτούς. ὅσα γοῦν ἤδη οἱ ἄνθρωποι, τοσαῦτα καὶ ἤθη κέκτηνται, σημεῖά τε ἐστὶ παντὶ τῷ ἀνθρώπου σώματι. καὶ φωνὴ δὲ, καὶ πνεῦμα, καὶ χρόα, εἰς τὸ φυσιογνωμονεῖν συντελεῖ. τὰ δὲ πολλὰ τῶν σημείων, καὶ τὰ σύνολα, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἵδρυται, ὥσπερ διὰ πυλῶν τούτων, ἡ ψυχὴ διαφαίνεται. δεῖ δὲ ἀκριβῶς τε, καὶ λεπτῶς ὁρᾶν τε, καὶ καταμετρεῖν τὰ ὄντα ἐν αὐτοῖς σημεῖα, μικρὰ γὰρ ὄντα, μεγάλας ἔχει τὰς διαφοράς. χρὴ δὲ μὴ προλέγειν τοῦτον, ὃν μέλλεις φυσιογνωμονεῖν, ἵνα μὴ κατασκευάσῃ, τοῦτον μετασχηματίζων, καὶ ταράξῃ τὰ σημεῖα :~

ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΩΝ:~

Ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ, λάμποντες ὡς λιβάδες, ἤθη χρηστὰ φαίνουσι, παίδων ὀφθαλμοὶ τοιοῦτοι. εὐρύτης κορῶν, ἠλίθιον, μικρότης δὲ, κακομηχανίαν κατηγορεῖ. ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις, ὄφεις μὲν καὶ ἰχνεύμονες, πίθηκοι, καὶ ἀλώπεκες, καὶ ὅσα κακομήχανα, λεπτὸν ἐκδέδορκεν, πρόβατα δὲ καὶ βόες, καὶ ὅσα εὐήθη, πλατὺ δέδορκεν, ὅσα δὲ φρενῶν εὖ ἔχει, τούτων αἱ κόραι κατὰ λόγον τῶν ὀφθαλμῶν εἰσιν. ὅσοι δὲ ἀνίσους τοὺς τροχοὺς τῶν κορῶν ἔχουσιν, ἀθέμιτοι, οἱ δ' ἴσους ἔχοντες, φίλοι δίκης, καὶ οἱ περιδεδινημένους ταῖς κόραις τοὺς κύκλους ἔχοντες καθάπερ ἐλαυνομένους, ἀθέμιτοι. εἰ δὲ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐφίζοιτο αὐτῷ τῷ μετώπῳ, οἷον νέφη χλωρὰ, ἢ κυανᾶ, ἢ ἑτερόχροα, ἢ ἀχλυώδη, ὑπὲρ τῶν ὀφρύων φανταζόμενα, εἰς τὰ οἰκεῖα δαίμων κατασκήψας, παντοίαις ἄταις αὐτοὺς ἐλαύνει, εἰ δὲ τὰ μὲν νέφη μὴ ἐφίζοιτο ταῖς ὀφρύσιν, οἱ δὲ

κύκλοι τὰς κόρας περιθέοιεν, δεῖ ἐπισκέψασθαι, εἰ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιθέουσιν, ὅπερ ἐστὶ δεῖγμα τοῦ ἀθέμιτα αὐτοὺς ἐργάζεσθαι, ἢ ζένας φόνους συγγενῶν, ἢ μίξεις, ἢ βρώσεις ἀθεμίτους, καὶ θυεστίους. εἰ δὲ ἐν τῇ κινήσει, οἱ κύκλοι ἀναστρέφονται, καὶ μεταξὺ στάσιν τινὰ, ἢ κίνησιν λαμβάνουσι, τούτοις δρᾶται μὲν οὐδὲν, καταθύμια δέ ἐστιν αὐτοῖς ἔργα ἀθέμιτα, καὶ ποτὲ μὲν ὀρέγονται τοῦ ποιῆσαι, ἄλλοτε δὲ ἀπὸ φόβου, ἢ ὄκνου κωλύονται :~

Περὶ ὀφθαλμῶν ἑστηκότων :~

Γεπηγότες ὀφθαλμοὶ, πάντες ἄτοποι. οἱ μὲν γὰρ ὑγρότεροι, δειλοὺς, οἱ δὲ ξηρότεροι, μώρους, οἱ δὲ ὠχρότεροι, ἐμβροντήτους σημαίνουσιν. ὅσοι δὲ καὶ τὰς ὀφρῦς ἐγείρουσι, καὶ τὸ πνεῦμα ἀναπνέουσι, δύσβουλοι, ὠμόφρονες, κακοφραδεῖς, κενεόφρονες, παλίγκοτοι. ὀφθαλμοὶ ἑστηκότες, ὑπέρυθροι, μεγάλοι, γαστριμαργίας, καὶ λαγνείας μάρτυρες, ἐὰν δὲ καὶ τῶν τοιούτων, καὶ τὰ κάτω τῶν ὀφθαλμῶν ἀποχλίζοιντο, ταῦτα κατηγορεῖ, καὶ ἀναίδειαν, ἀδικίαν, ἀπληστίαν, ἀμηχανίαν. ὀφθαλμοὶ μικροὶ ἑστῶτες φαίνουσι φιλοχρήματον, καὶ πάντοθεν κέρδη περιποιοῦντα. εἰ δὲ καὶ τὸ μέτωπον ἅμα ταῖς ὀφρύσι σπῴη εἰς τὸ μέσον, κερδαλεώτερός ἐστιν ὁ ἀνήρ. εἰ δὲ τὸ πᾶν σῶμα ἅμα τοῖς σημείοις τούτοις καθέλκοιτο, πρόσεστι καὶ τὸ, ὀργίλον αὐτὸν εἶναι, καὶ βητλώ. γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς πεπηγότας ἀλαμπεῖς ἔχοντι, μήποτε φιλίαν συνάψῃς, μὴ δὲ γείτονα ἔχειν, ἢ πολίτην εὔξῃ. δολερὸς γὰρ αὐτὸς, καὶ εἰς τὰ δεινὰ ἀγρυπνῶν ἐπὶ συμφοραῖς ἑτέρων. ὀφθαλμοὶ ἑστῶτες μικροὶ, ὑγροὶ, μέτωπον ἀνειμένον, βλέφαρα κινούμενα, δεικνύουσιν ἄνδρα φροντιστὴν, φιλολόγον, φιλομαθῆ, τοῦτο μόνον πεπηγότων ὀφθαλμῶν σχῆμα βέλτιστον :~

Περὶ ὀφθαλμῶν κινουμένων :~

Ὀφθαλμοὶ κινούμενοι ταχέως, ταραχώδη, ὑπονοητικὸν, ἄπιστον. μελητικὸν μᾶλλον, ἢ δραστήριον δηλοῦσι, καὶ οἱ μὲν μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν κινοῦντες τὰ βλέφαρα, ἐπὶ πλεῖστον καὶ ἀνάλκιδές εἰσι τὴν ψυχήν. οἱ δὲ τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς ταχὺ κινοῦντες, τὰ δὲ βλέφαρα οὐχ ὁμοίως, θαρσαλέοι οὗτοι, εἰσὶ δὲ τολμηταὶ ἐν τοῖς δεινοῖς. οἱ δὲ βραδυκίνητοι, νωθεῖς, ἀργοὶ, δυσαίσθητοι, χαλεπῶς ἀρχόμενοι, δυσκατάπαυστοι. τὸ δὲ μέσον τῆς κινήσεως, μέσα πάντων ὧν εἶπον, σημαίνει. ὀφθαλμοὶ πάντῃ περιθέοντες ἀχλυώδεις, μωροσύνης κατηγο-

ροι. ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, εἰ τρέμοιεν, ἀποπληξίαν, καὶ παραφροσύνην, καὶ γαστριμαργίαν, καὶ οἰνοφλυγίαν, καὶ ἀργίαν τεκμαίρονται. ὀφθαλμοὶ μικροὶ, ὑπόδρομοι, γλαυκοὶ, ἀναιδεῖς, ἀπίστους, ἀδίκους, τὰ ἀλλότρια πράσσοντας κακὰ, ζῶντας ἀπὸ συμφορῶν. ὀφθαλμοὶ μικροὶ ὑπόδρομοι, χαροποὶ, ἢ μέλανες, τὰ αὐτὰ σημαίνουσι, παρ' ὅσον, οἱ μὲν χαροποὶ, ἐμπληκτότεροι, καὶ ἀβουλότεροι, οἱ δὲ μέλανες, δυσοργητότεροι, καὶ ἀναίσχυντοι. ὀφθαλμοὶ κλυζόμενοι κυμαίνοντες ἐν αὐτοῖς, εἰς ἀφροδίσια, καὶ εὐπάθειαν ἐπτόηνται. οὔτε δὲ ἄδικοι, οὔτε κακοῦργοι, οὔτε φύσεως φαύλης, οὔτε ἄμουσοι:~

περὶ ὀφθαλμῶν γλαυκῶν:~

Ὁπότε γλαυκοὶ ὄντες, μικροτάτας κόρας ἔχουσιν οἱ ὀφθαλμοί, ἀνελεύθεροι, καὶ πανοῦργοι, καὶ φιλοχρήματοι μᾶλλον, ἢ ἄλλοι εὑρίσκονται. γλαυκοὶ ὀφθαλμοὶ ξηρότεροι, ἄγρια καὶ ἄνομα ἤθη κατηγοροῦσι, γλαυκῇ μὲν βεβαμμένοι εἰσὶν, ἀλλ' οὐ κυανῷ. οἱ δὲ κυανοῖ, ἐπίπαν ὑγρότεροί εἰσι, καί εἰσιν οὗτοι πολὺ κρείττονες τῶν ἑτέρων. ὅσοι δὲ ὑγροὶ ὄντες, εὐσταθεῖς εἰσι, καὶ ἀλαμπεῖς, καὶ μεγάλοι, ἤθη ἄριστα ὀφθαλμῶν παρέχονται, θυμοειδεῖς δὲ, καὶ οὗτοί εἰσιν. ὅσοι δὲ ἀσθενῆ τὰ κύκλα ἔχοντες, ὑπολευκότεροί εἰσιν, ἀνάλκιδες, καὶ δειλοὶ πάντων μάλιστά εἰσιν ὧν εἶπον. τὰ δὲ ἄλλα, ὡς τοῖς ἄλλοις σημείοις χρῶ, τὸ ἐπὶ τούτων. ὀφθαλμοὶ αἰόλοι, μᾶλλον γίνονται ἐν τοῖς χαροποῖς, ἢ ἐν τοῖς γλαυκοῖς. τέως δὲ περὶ τῶν γλαυκῶν αἰόλων λέγω. ψηφῖδές εἰσι κυαναῖ περὶ τὰς κόρας κατὰ μέγεθος κέγχρου, ἕτεραι δὲ ξανθαὶ, ἴσαι ταῖς ἄλλαις, τούτων ἐν στοίχῳ οὐσῶν παραλλήλων, ὡς ὅρμος περιθέει τὴν κόρην. οἱ τοιοῦτοι τοίνυν ὀφθαλμοὶ, δολερὰ ἤθη, καὶ ἐπίκλοπα μάλιστα ὀφθαλμῶν κέκτηνται, ἀγχινοίας δὲ, καὶ συνέσεως ἱκανῶς αὐτοῖς μέτεστιν, ἄτολμοι δέ εἰσιν. οἱ δὲ αἰόλοι ὀφθαλμοί, καὶ μικροί, οὗτοι εἰσὶ κερδαλεώτεροι, καὶ δουλοπρεπεῖς, καὶ θῶπες τῶν ἐν δυνάμει, καὶ φιλοχρήματοι, ἕτερα λέγοντες, καὶ ἕτερα πράττοντες, καὶ ἐν τούτοις κρυφῇ χαίρουσι, καὶ εἰ μηδὲν εἴη τὸ διάφορον, κρύφα, ἢ ἐκ τοῦ φανεροῦ εἰπεῖν, ἢ ποιῆσαι, καὶ τὰ πάντα ἐπικερδῆ ποιεῖν ὀρέγονται, πλὴν ὅσον ὑπὸ δειλίας κωλύονται. ἀνάλκιδες γάρ εἰσι κατὰ τοὺς λαγωοὺς οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες. οἷς δὲ τὸ εἶδος ἐστὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὅμοιον, καὶ ὀρθὴ στάσις ὀφθαλμῶν, ἄριστοι. ὀφθαλμοὶ ἄνω ἐσταλμένοι, ματαιοσύνης, καὶ ἀποπληξίας σημεῖον, ἢ νόσου τῆς ἱερᾶς καλουμένης, λαγνείας τε, καὶ γαστριμαργίας, καὶ οἰνοφλυγίας.

εἰ δὲ καὶ πρὸς τούτοις τρόμος ἐνείη, οὐ πόῤῥω ἥκουσιν ἐπιληψίας, εἰ δὲ ὠχροί εἰσιν, ὠμόφρονες, ἀπάνθρωποι, καὶ δειλόφθονοι, καὶ μιαιφόνοι, ὑπέρυθροι δὲ μᾶλλον ὄντες, καὶ μεγάλοι, γίνονται φιλοπόται, φιλόκυβοι, φιλογύναιοι, φιλόκωμοι, ἄκοσμα φθεγγόμενοι, ἀκραταί, μάργοι δὲ μάλιστα. ὀφθαλμοὶ κάτω ἐστραμμένοι, ἢ δεόμενοι, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄνω ἐστραμμένοις δηλοῦσι, περιττότερον δέ, ὅτι ἐχθροποί εἰσι, καὶ μῆνιν ἀγρίαν, καὶ ἀμείλικτον ἔχουσιν. ἐὰν δὲ ὁ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ἄνω χωρῇ, ὁ δὲ κάτω καθέλκηται, καὶ ἔτι τρόμος ἐν αὐτοῖς ἐνῇ, αἵ τε ὀφρύες συμμύονται, καὶ ἆσθμα βραχύ, καὶ πυκνὸν ἀναφέρηται, οὗτοι εἰς τέλος ἥκουσιν ἐπιληψίας :~

Περὶ ὀφθαλμῶν παρατετραμμένων :~

Ὀφθαλμοὶ παρατετραμμένοι, εἰ μὲν εἰς τὰ δεξιὰ χωροῖεν, μωρίαν, εἰ δὲ εἰς τὰ ἀριστερά, μαχλοσύνην κατηγοροῦσιν, εἰ δὲ παραβλῶπες ὄντες, εἰς τὸ ἐντὸς ὡς ἐπὶ τὴν ῥῖνα νεύοιεν, χάρισι καὶ ἀφροδίτῃ, καὶ ἔρωτί εἰσι φίλοι. ἐὰν δὲ ξηρότεροι ὦσιν, καὶ ἀναπεπταμένοι, μὴ ἐνόντος τρόμου, οὐ κακοί, καὶ πονηροί, οὐ μέντοι κεχαρισμένοι χάρισιν, ἢ ἔρωσιν, αἰδὼς δὲ σφᾶς προείληφε, καὶ δίκη. εἰ δὲ τρόμος ἐνείη, κακοῦργοι καὶ πάντολμοι :~

Περὶ αἰόλων ὀφθαλμῶν :~

Οἱ χαροποὶ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τῶν μελαίνων χωρίζονται τῷ αἰόλῳ. πολλὰ γὰρ αὐτῶν τὰ εἴδη. καὶ οἱ μὲν μέλανες ὀφθαλμοί, ἄνανδρα ἤθη καὶ φιλοκερδῆ, καὶ ἄπιστα δηλοῦσιν. οἱ δὲ χαροποί, τοιοῦτοί εἰσι τῷ εἴδει. εἰ μὴ χροιὰ ἐπιπρέπει αὐτοῖς μέλαινα, ὡς ἁπλῶς εἰδεῖν, ἐν ἀθροῦντι δέ, κέγχροι ἔνεισι πυῤῥαὶ οὐ σφόδρα, αἱ δὲ λευκαὶ καὶ ἔτι λευκότεραι, ἄλλαι δὲ ὠχραί, καὶ ἄλλαι τοῦ ὠχροῦ τῷ πυῤῥῷ μεμιγμέναι, ἢ τοῦ μέλανος τούτοις. εἰσὶ δὲ καὶ αἱματώδεις κέγχροι ἐν τοῖς μέλασιν. ἄλλοι δὲ κεγχρωτοὶ μὲν οὐ φέρουσι τὰ εἴδη τῶν ὀφθαλμῶν, παντὸς δὲ τοῦ τρόχου ἔξω, τὴν ἴτυν μέλαιναν φοροῦντες τὴν ἐπὶ ταύτῃ πυῤῥάν. ἕτεροι δὲ ὑπολευκότερα ἔχουσι τὰ πυῤῥά, ἐν τοῖς μέλασι τὰ μὴ πάνυ πυῤῥά. ὁπόσοις πόῤῥωθεν τὸ μέλαν μόνον ἐπιπρέπει, γενναῖα τὰ ἤθη, συνετά, δίκαια, εὐφυῆ, μεγάλα σημαίνει. ὅσοις δὲ τὰ πυῤῥὰ ταῦτα, πάνυ πυῤῥὰ πετράγωνα, καὶ μὴ κεγχρωτὰ ἔνι, καὶ ὑπολάμπει ἔσω ὥσπερ πῦρ, καὶ πρὸς τούτοις κέγχροι ὠχραὶ τοῖς πυῤῥώδεσι μεμιγμέναι εἰσί, καὶ ἕτεραι γλαυκαί, ἴτυες δὲ αἱματώδεις, ἢ κυαναῖ περιθέουσι

τὰς κόρας, οὗτοι κάκιστοι. μεγάλοι δὲ ὀφθαλμοὶ, καὶ στίλβοντες κινούμενοι δεδορκότες, οἷον θυμούμενοι δεδόρκασιν ἄνθρωποι, καὶ τὰ βλέφαρα σφῶν ἀναπέπταται, πάντων οὗτοι χείριστοι, λύκων γὰρ καὶ ὑῶν ἀγρίων τοιαῦτα εἴδη, οἱ δὲ καὶ τούτων ὠμότεροι, ἀγριώτεροι, ἁρπακτικώτεροι. ἐν δὲ τοῖς χαροποῖς ὀφθαλμοῖς, ἴσαι ἂν αἱ κέγχροι ὦσιν, ἀγριώτερα τὰ ἤθη, δυσοργητότερα, καὶ ὑβριστικώτερα, καὶ μοιχιδιώτερα ἀποτελοῦσι. μείζους δὲ οὖσαι, ἢ ἐλάσσους, ἠπιώτερα σημαίνουσιν, αἱ δὲ αἱματώδεις τῶν κέγχρων ἐν τοῖς μέλασι, φαρμακώδεις ἀνθρώπους μηνύουσιν, ὥσπερ αἱ ὠχραὶ, μαγγανείας, καὶ φαρμάκων ἐπιστήμονας. οἱ μὲν οὖν ὠχροὶ, δειλότεροι, οἱ δὲ αἱματώδεις, ἀβουλότεροι, καὶ θερμότεροι. ὅσοις δὲ οὐ κέγχροι εἰσὶ χαροποὶ, ἀλλ' ἴτυς ἔνεστι πεποικιλμένη, δολερώτεροι, εἰ δ' αἱματώδεις, τῆς ἴτυος τὸ μέγεθος, καὶ τὴν χροιὰν ἐπισκέπτου, ἴτυς μέλαινα στενὴ, ἑτέρα δὲ ἐπὶ ταύτης πυῤῥὰ, ἐν ὑγροῖς ὀφθαλμοῖς, εἴγε μηδὲν ἄλλο ἄτοπον φαίνοιτο, ἄνδρα δηλοῦσι μεγαλόνουν, συνετὸν, δίκαιον, εὐφυῆ, παιδεραστὴν παρὰ τὸ μέτριον. ἡ δὲ χλωρὰ ἴτυς ἐπὶ τῇ μελαίνῃ, δολερὸν, ἄδικον, κλῶπα ἀργυρίου, γυναιξὶν αἰσχρῶς ὁμιλοῦντα. ἴτυες αἰόλαι, τὴν χροιὰν ταῖς ἴρισιν ἐμφερεῖς, ἐν μὲν ξηροτέροις ὀφθαλμοῖς μωροσύνην δηλοῦσιν, ἐν δὲ ὑγροῖς, μεγαλόνοιαν, καὶ εὐέπειαν, καὶ ἀνδρείαν, καὶ ὀρθοβουλίαν. ταχύτεροι δὲ εἰς ὀργὴν, καὶ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἔργα ἐπτοημένοι :~

περὶ ὀφθαλμῶν κοίλων :~

Κοῖλοι πάνυ ὀφθαλμοὶ, οὐκ ἐπαινετοί. ὁπόσοι δὲ κοῖλοι ὄντες, ὥσπερ ὕδωρ ἐν ἀγγείῳ ὑποκινοῦνται, καὶ μεγάλοι εἶεν, οὐ πονηροὶ, εἰ μή τι ἄλλο σημεῖον κατηγοροίη, τὴν γὰρ κοιλότητα, ἥ τε ἰκμὰς καὶ τὸ μέγεθος παραμυθοῦνται. κοίλων γὰρ, καὶ σμικρῶν, ἤθη δόλια, ἐπίβουλα ἀνθρώποις, ζήλῳ καὶ φθόνῳ τετηκότα. ξηρότεροι δὲ ὄντες, πρὸς τοῖς εἰρημένοις κακοῖς, ἀπιστίαν, καὶ προδοσίαν σημαίνουσιν. οἱ δὲ ὑποῤῥέοντες, δολερώτερα, εἰ μέντοι ἅμα ὑγρότητι ὑποῤῥέοιεν, μωρότερα :~

περὶ ἐξεχόντων ὀφθαλμῶν :~

Τῶν ἐξεχόντων ὀφθαλμῶν, οἳ οὐκ εἰσὶν ἐπαινετοὶ, τοῖς μὲν οἴδημα περίκειται κύκλῳ, τοῖς δὲ ὡς τάφρος βαθεῖα, καὶ στενὴ περιθεῖ, δολεροὶ τὸ ἦθος, οἱ δὲ ἀνεστηκότες, μωροσύνην κατηγοροῦσιν,

προπετεῖς ὀφθαλμοὶ αἱματώδεις, οἰνοφλύγων, καὶ γαστριμάργων. εἰ δὲ γλαυκοὶ οὗτοι εἶεν, ἀδίκους μὲν, ἀσυνέτους δὲ ἴσθι. εἰ δὲ τὰ βλέφαρα αὐτῶν βαρύνει, πλείων ἡ ἄνοια, εἰ δὲ οἰδοῦντες, εἶεν μικροὶ, πατροκτόνοι, καὶ μητροκτόνοι, παιδοκτόνοι τε, καὶ φαρμακεῖς. εἰ δὲ ὑψηλοὶ ὄντες ὀφθαλμοὶ, μεγάλοι τε, καὶ λαμπροὶ, καὶ εὐαγεῖς εἶεν, καὶ ὑγρὸν βλέποντες, δίκαιοι, συνετοὶ, φιλομαθεῖς, ἔρωτος πλήρεις, οἷος ἦν ὁ φιλόσοφος Σωκράτης. ὀφθαλμοὶ τοῦ προσώπου πολὺ ἐξέχοντες, μικροὶ πάνυ, καὶ πυρροὶ, οὐ φρενήρη, ἀλλὰ ἐπισημαῖον, καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν γλῶτταν εἶναί φασιν:~

Περὶ ὀφθαλμῶν παλλομένων:~

Ὀφθαλμοὶ μικροὶ παλλόμενοι, κακομηχάνους, καὶ δολίους, μεγάλοι δὲ, ἀνοήτους, καὶ μάργους ἐλέγχουσιν. ὅσοι δὲ ὥσπερ ἐνθρώσκοντες πάλλονται, κακοὶ οὗτοι, ἐὰν μὴ μεγέθους εὖ ἔχωσι, καὶ ὑγρὸν, καὶ λαμπρὸν βλέπωσιν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ὀφθαλμοὶ, ἁδρὰ, ὑψηλὰ, καὶ δραστήρια ἔργων μεγάλων ἐπέχονται, τόλμης, καὶ μεγαλονοίας εἰς ἄκρον ἥκοντες, ὀργῆς δὲ ἀκρατεῖς, καὶ μέθης, μεγάλαυχοι, κουφόνοι, οὐ πόρρω ἐπιληψίας, κλέος δὲ ἔχειν ὀρέγονται μεῖζον, ἢ κατὰ ἀνθρώπους, ὥσπερ ὁ μακεδὼν Ἀλέξανδρος. [illegible] δινοῦντες ὀφθαλμοὶ, ἀστεργεῖς, ὠμόφρονες, γαστρίμαργοι, λάγνοι, κιθάρας, καὶ αὐλοῦ, καὶ μουσικῆς ἥττους. τὰ δ' ἄλλα ἐκ τῶν ἄλλων σημείων τεκμήρου. ὀφθαλμοὶ πηλιδνοὶ, εἰ καὶ τὰ αὐτὸς σημεῖα ὁμολογοίη, ἄπιστοι, ἄδικοι, παντολμίαι:~

Περὶ ὀφθαλμῶν σκολιῶν:~

Ὀφθαλμοῖς σκοτίοις ἄτη ἐνοικεῖ, ξηρότεροι δὲ ὄντες, ἀπιστότεροι. εἰ δὲ καὶ μικροὶ εἶεν, δολεροὶ, ἐπίβουλοι, κακότεχνοι, παλίμβουλοι. ὀφθαλμοὶ σκολιοὶ, ὑγροὶ, καὶ αὐτάρκως μεγέθους ἔχοντες, εὐσταθῆ, φροντιστὴν, πολυθεάμονα, εὐμαθῆ, εὐλαβῆ, δειλὸν, καὶ ἐγγὺς φιλοδουλίας δηλοῦσιν. οἱ δὲ ἀχλυώδεις αὐτῶν, δολεροὶ, ἄπιστοι, ἀκόλαστοι:~

Περὶ εὐφεγγῶν ὀφθαλμῶν:~

Οἱ δ' ἐναντίοι τούτοις, εὐφεγγεῖς, ἄριστοι ὀφθαλμῶν, εἰ μή τι ἄλλο ἀντιλέγει σημεῖον. πάντα γὰρ ἀκριβῶς ἐπισκέπτεσθαι δεῖ:~

Περὶ μαρμαρυσσόντων ὀφθαλμῶν:~

Ἐὰν μαρμαρύσσωσιν ὀφθαλμοὶ, καὶ φῶς ἐν αὐτοῖς ᾖ, οὐκ ἀγαθοί. μαρμαρυγὴ γὰρ, εἰ ἐν γλαυκοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ αἱματώδεσιν εἴη, θερμουργίαν, καὶ παντολμίαν δηλοῖ, ὡς ἐγγὺς μανίας ἥκειν. εἰ δὲ

ἐν χαροποῖς εἴη, δειλίαν, πᾶν γὰρ χρῆμα οὗτοι φοβοῦνται, καὶ πτώσσουσι, καὶ πάντα ὑπονοοῦσι. μέλανες δὲ ὀφθαλμοὶ μαρμαρύσσοντες, κάκιστοι, καὶ δειλοί, καὶ κακομήχανοι σφόδρα. εἰ δὲ οἱ τοιούτους ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, καὶ γελῶσιν, εἰς ἀκρότατα κακίας ἥκουσιν. ὀφθαλμοὶ γοργὸν βλέποντες, δεινοί. οἱ μὲν ὑγρὸν βλέποντες, θυμοειδεῖς, ἄλκιμοι, ἀειμανέες, εὐθυεπεῖς, ταχύοργοι, ἀπρονόητοι, ἄκομψοι, ἄκακοι. εἰ δὲ ξηρὸν, κάκιστοι, ἀθέμιστοι. εἰ δὲ, καὶ μικρότεροι εἶεν, καὶ κοῖλοι, χείρους, ὠμόφρονες, ἐπίβουλοι, κρυψίνοι, παντορέκται. εἰ δὲ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀφθαλμοῖς ἐπισκήνιον βαρὺ θέει, καὶ ὀφρύες εἰσὶν ῥαχιωόμεναι, ὀρθά τε βλέφαρα, σημαίνει καὶ ἀλκὴν μετὰ εὐβουλίας. ὅσοι δὲ τὸ μὲν ἐπισκήνιον, καὶ τὰς ὀφρῦς, τὰ δὲ βλέφαρα, μὴ οὕτως ἔχουσι, τὸ δὲ βλέμμα ταχὺ, καὶ πικρόν, χείριστοί εἰσιν οὗτοι πάντων:~

Περὶ ὀφθαλμῶν γελώντων:~

Ὀφθαλμοί, οἷς ἡδονὴ, καὶ γέλως ἐνοικεῖ, οὐ πάντῃ ἀναίτιοι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν τούτοις δολεροί, κρυψίνοι, κακομήχανοι, κακοῦργοι. ὁπόσοι δὲ ἅμα τῷ γέλωτι ὑποβλέπουσι, καὶ ξηροί εἰσι, κάκιστοι ὀφθαλμῶν. καὶ οἱ κοῖλοι δὲ ὀφθαλμοί, γέλωτα ἔχοντες ὥσπερ λαγρῶντες, κακόν τι τυρεύουσι. καὶ εἰ τὰ ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν κινοῖτο, οἷον μέτωπον, καὶ παρειαί, καὶ ὀφρύες, καὶ χείλη, κακὸς γέλως οὗτος. βουλὴν γὰρ ἐπιτείνει πονηρὰν, ἢ πρᾶξιν ἄδικον σημαίνει. κἂν μὴ πρὸς τῷ σεσηρότι μύωσί γε, καὶ ὁρῶσιν ἀτενὲς, βουλεύονται ἔργα ἄδικα. εἰ δὲ ἀναπεπταμένους, καὶ σεσηρότας ἔχοιεν, περὶ πρᾶξιν αὐτοῖς ἀθέμιτα ἔργα, τοὺς δὲ καὶ μεγάλα γελῶντας, ἐπιβουλοτέρους καὶ κακουργοτέρους μαντευσόμεθα, εἰ ξηροὶ εἴησαν. εἰ δ᾽ ὑγροὶ ὦσιν, ἄκακα μὲν ἤθη, μάταια δὲ προέχονται, κακῶν ἀπαθῆ, ἀνόητα, ἄσεργα, ἀκόλαστα. ὀφθαλμοὶ μειδιῶντες ἅμα ὑγρότητι, βλέφαρα ἀνειμένα, μέτωπον μαλακὸν τὰ ἀμφὶ τὰ λαγαρά, ἤθη δηλοῦσι μεγαλοπρεπῆ, δίκαια, ἤμερα, εὐσεβῆ, φιλόξενα, συνετὰ, εὔβουλα, ἔρωτος πλέα:~

Περὶ ὀφθαλμῶν σκυθρωπῶν:~

Ὀφθαλμοὶ σκυθρωπάζοντες ἅμα ὑγρότητι, φροντίζουσι, καὶ φιλοτεχνοῦσιν. ἐὰν δὲ συμμύωσιν αἱ ὀφρύες ὡς χαλαραί, καὶ τὸ μέτωπον χαλαρὸν ἅμα τῇ σκυθρωπότητι, πιστὰ τούτων ἤθη, βέβαια, χρηστὰ, εὔβουλα, πινυτά. ξηροὶ δὲ ὀφθαλμοὶ λυπηρὸν βλέποντες, ἄτης εἰσὶ πλήρεις, εἰ δὲ καὶ μέτωπον εἴη ταχὺ, καὶ βλέμμα

ἀτενὲς, καὶ βλέφαρα ὀρθὰ, ἄγρια βουλεύματα τούτοις. πᾶν τὸ ἔργον οὗτοι ποιήσειεν ἂν, καὶ οὐδὲν κακὸν ἀτέλεστον αὐτοῖς :~

Περὶ ὀφθαλμῶν συγκλειόντων:~

Ὁπόσοι δὲ ὀφθαλμοὶ πυκνὰ συγκλείονται, καὶ αὖθις ὑπανοίγονται, ἐπίβουλοι οὗτοι, καὶ ἐπίκλοποι. εἰ μέντοι ὑγροὶ εἶεν, φροντισταὶ, καὶ φιλότεχνοι, εἰ δὲ τρόμος αὐτοῖς ἐνείη, καὶ ἅμα ὠχρότης, μεγαλοσύνην ἢ ἐπιληψίαν δηλοῦσιν. ὁπόσοις δὲ ἡ αὐτὴ στάσις ἀεί ἐστιν, εἰ μὲν πρὸς τὸ συγκλείεσθαι ἀπορρέοιεν, καὶ ἐς τὸ ἄνω χωροῖεν, μαχλοσύνην καὶ μεγαλοσύνην κατηγοροῦσιν, εἰ δ' ὀρθοὶ ὄντες συγκλείοιντο, εἰ μὴ ὑγροὶ εἶεν μεγάλοι μεγέθει, καὶ τοῦ εὐλαμποῦς, τοῦ μετώπου λείου, εὐλαβεῖς, εὔβουλοι, φιλομαθεῖς, καὶ γλυκύθυμοι, καὶ ἐρωτικοί. εἰ δὲ ξηροὶ εἶεν θρασεῖς, κακομήχανοι, ἄδικοι. ὁ δὲ πρὸς τούτῳ μέτωπον ἔχων τραχὺ, ὀφρῦς συνεστραμμένας, βλέφαρα σκληρὰ πεπηγότα, ἀγριώτερος τὸν θυμὸν, τολμᾶν ἑτοιμότερος, χαυνούμενος μέντοι τοῖς ἐπαίνοις, καὶ τιμαῖς, πειθόμενος μέντοι καὶ δώροις. ὅτοι δὲ οὐχ οἷοί τέ εἰσι τὰ βλέφαρα ἔχειν ὀρθὰ, οὐδὲ τὰς ὀφρῦς ἀκλινεῖς, ἀλλὰ τρόμος αὐτοῖς ἔνεστι, καὶ ἅμα τὸ βλέμμα ὑποκινεῖται, οὗτοι ἀνδρόγυνοι ὄντες, ἄνδρες εἶναι βιάζονται:~

Περὶ ὀφθαλμῶν ἀναπεπταμένων.~

Ὀφθαλμοὶ πυκνὰ ἀνοιγόμενοι ἐπὶ μέγα, καὶ ἅμα ἱστάμενοι, ἢ τὶ νοοῦντες, ἢ μὴ δὲ νοοῦντες, τὴν γὰρ ἄνοιαν αὐτὴν ὀξεῖα ἐστὶ σημαίνειν, ἀπαγορευτέοι. τὸ ξηρὸν, τὸ ὑγρὸν, τὸ σκότιον, τὸ λαμπρὸν, τὸ μικρὸν, τὸ μέγα, τὸ κοῖλον, ὑψηλὸν, μαλθακὸν, ἀτενὲς, καὶ τἄλλα ἐπὶ τούτοις, ἃ πολλάκις εἴρηται, ταῦτα μνημονεύων, δυνήσῃ καὶ περὶ ὧν μὴ εἴρηται, ἐκ σαυτοῦ νοῶν φυσιογνωμονεῖν. ὅτοι δὲ ὀφθαλμοὶ ἀεὶ ἀνεῳγμένοι εἰσὶ, σκότιοι μένοντες καὶ ὑγροὶ, φροντισταί. εἰ δὲ πρὸς τῷδε ἧττον βλέποιεν, προσέσται τὸ χρηστοῖς εἶναι. ὀφθαλμοὶ ἐκπεπετασμένοι ξηροὶ μαρμαρύσσοντες, ἱλαρὸν, καὶ λαμπρὸν δεδορκότες, ἀναισχυντίαν, καὶ παντόλμους δηλοῦσιν:~

Περὶ ὀφθαλμῶν σκαρδαμυττόντων, καὶ ἀσκαρδαμύκτων:~

Ὀφθαλμοὶ σκαρδαμύττοντες, δειλίας κατήγοροι. εἰ δὲ καὶ ξηροὶ εἶεν, ἐπιβουλεύουσί τινι, ἢ δόλον κρύπτουσιν, ἢ κακόν τι λαθραῖον ἀρτύουσιν. οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι, διάστροφοι, ἢ ὕπωχροι ὄντες, μανίας μαρτυροῦσιν. ὀφθαλμοὶ ἀσκαρδάμυκτοι, δεινὸν δεδορκότες, κακόν τι ἐοίκασι μηχανᾶσθαι. πρᾶοι δὲ ἑστῶτες, ἢ καὶ νοτίδος ἐνού-

σης,

στης, φροντισταί, φιλομαθεῖς, ἢ μέτρια ἤθη κεκτημένους, ἐρωτικοὺς δηλοῦσιν. εἰ δὲ ἀσκαρδάμυκτοι ὄντες, ὠχροί, ἢ φοινικοῖ φαίνονται ἅμα ξηρότητι, ἄτην, καὶ μνήμην σκαιάν, καὶ μῆνιν, καὶ φθόνου προβολήν, ἢ ἄλλην δή τινα δαιμονίαν κακότητα ἐμφαίνουσιν. εἰ δὲ τοιοῦτοι ὄντες, αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς περιδινοῖντο, μανίᾳ κρατερᾷ συνέχονται :~

Περὶ ἐν ὀφθαλμοῖς κύστεων :~

Κύστις ὀφθαλμοῖς κάτωθεν προσκειμένη, οἰνόφλυγας, ἄνω δὲ, ὑπνηλούς, ἄμφω δὲ οὖσαι, ἀμφότερα σημαίνουσιν :~

Περὶ ὀξέων ὀφθαλμῶν :~

Οἱ ὀξεῖς ὀφθαλμοί, ταραχώδεις, ἅρπαγες. οἱ ἰλλώπτοντες, ἀνοσιουργοί. οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν βλεφάρων ἐπιβάλλοντες, καὶ ἀναστραπτόμενοι ἅμα ὑγρότητι, πράως τε, καὶ μαλθακῶς βλέποντες, ἀβρωνεσταί, καλλωπισταί, μοιχικοί, ἔνιοι δὲ, τὰ μέσα τῶν βλεφάρων καθέλκουσι, τὰ δὲ ἑκατέρωθεν, ἀνασπῶσι, καὶ ἅμα ἰλλώπτουσιν, οὓς καὶ αὐτοὺς μοιχικοὺς λέγων, οὐκ ἂν ἁμάρτῃς. ὁμοίως δὲ τοὺς τὰ μέσα μὲν τῶν βλεφάρων ἀνασπῶντας, τὰ δὲ ἑκατέρωθεν συγκλείοντας :~

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΩΝ. Β΄:~

Φυσιογνωμονεῖν δεῖ, καὶ κατὰ μέρη, καὶ μέλη ἕκαστα, καὶ χροιὰν ἑκάστην, καὶ κινήσεις, καὶ πνεύματα, καὶ φωνάς, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶ μετὰ τούτων. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς ἀφ᾽ ἑνὸς σημείου καθ᾽ αὑτό, καὶ ἀπὸ δύο, οὐ χρὴ βεβαίως δοκεῖν ἀποφαίνεσθαι, ἀλλὰ ἀπὸ πλειόνων, καὶ μειζόνων, τῶν ἀλλήλοις ὁμολογούντων πάντων. τὰ δὲ ἄλλα σημεῖα, πρὸς τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀνακεῖσθαι. ταῦτα γὰρ ἐπικρατεῖ. εἰ γὰρ τὰ ἐκείνου, τούτοις ὁμολογοίη, ἀψευδὴς ἔσται ἡ φυσιογνωμονία, τῶν δὲ ἄλλων σημείων, δυνατώτερα μὲν τὰ πλησίον τῶν ὀφθαλμῶν, οἷον μέτωπον, ῥίς, στόμα, παρειαί, κεφαλή. δεύτερα δὲ, τὰ ἀμφὶ τράχηλον, καὶ στέρνα. τρίτα δὲ, τὰ

ἀμφὶ ὤμους, καὶ χεῖρας, καὶ σκέλη, καὶ πόδας. ὕστατα δὲ, τὰ πε
ρὶ γαστέρα. μέγιστα δὲ εἰς ἐπίκρισιν, ἡ παντὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπι-
πρέπεια, ἐπὶ πᾶσι τούτοις φανταζομένη, ἣν ἐπὶ πᾶσι σφραγῖ-
δα πάντων χρὴ ἐφορᾶν. αὕτη δὲ λόγον μὲν οὐκ ἔχει ἐφ' ἑαυτοῦ, ἀλ
λὰ τὰ καθ' ἕκαστα σημεῖα, τά τε ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τὰ ἄλλα
ὁμοῦ συντίθησι τὸ πᾶν εἶδος τοῦ ἀνθρώπου. πάντων γὰρ ἀθροι-
σθέντων, ἤδη τὸ πιστὸν φαίνεται. τὰ δὲ μέγιστα τῆς διακρίσεως, τῆς
ἐπιπρεπείας, καὶ φανερώτατα, τὸ τῷ ἄρρενι ἐοικὸς, τῷ θήλει, καὶ
τῶν ζώων τῶν ἄλλων. ἕκαστα γὰρ ἤθη τῶν θηρίων ἑκάστου κατα
φανῆ ἐστι τοῖς εἴδεσιν, ἤθεσι τοῖς ἐκείνοις ἕκαστα ἐοικότα, οἷον λέον
τος ἦθος, θυμικὸν, καὶ ἄλκιμον, καὶ τὸ εἶδος τοιοῦτον. παρδάλεως
δὲ, ἁβρὸν, καὶ ὀργίλον, καὶ λοχητικὸν, καὶ ἐπίβουλον, δειλὸν ἅμα,
καὶ θρασὺ, καὶ ἡ μορφὴ τούτοις ἔοικεν. ἄρκτος δὲ, ὠμόφρων, δο-
λία, σκαιὰ, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ζώοις, κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπιφαίνεται
τὸ οἰκεῖον κέρδος. συῒ ἀγρίῳ, ὀργὴ ἀπερινόητος. βοΐ, σεμνότης, ἀ-
κακία. ἵππῳ μεγαλαυχία, φιλοτιμία. ἀλώπεκι, τὸ δολερὸν,
καὶ ἐπίβουλον. πιθήκῳ, τὸ βωμολοχικὸν, καὶ εἰρωνικόν. προβά-
τῳ, τὸ εὔηθες. τράγῳ, τὸ μάργον. ὕϊ, τὸ μιαρὸν, καὶ γαστρίμαρ-
γον, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἑρπετῶν τε, καὶ πετεινῶν τὰ εἴδη τοῖς
ἤθεσιν ἔοικεν. εἰ τοίνυν ἄνθρωπος, μέρος τι, ἢ μέλος θηρίῳ, ἢ ὄρ-
νιθι ἐοικὸς ἔχει, ἀπὸ τούτων χρὴ αὐτὸν φυσιογνωμονεῖσθαι, χαρο-
ποὺς, καὶ κοίλους μετρίως ὀφθαλμοὺς εἴπερ ἴδοις, λέοντος μέ-
μνησο. εἰ πάνυ κοῖλοι, κακοήθεις εἰσὶ, καὶ πίθηκον ἐννόει, εἰ ἐπιπε-
δοὶ εἰσὶ, βοῶν ὀφθαλμοὺς τοιούτους λέγε. εἰ περιπαλεῖς εἶεν ὀ-
φθαλμοὶ, ἀνοήτου, καὶ ὑβριστοῦ, ὥσπερ ὄνου. βελτίω δὲ τὰ ἄρ-
ρενα τῶν θηλέων ἐπὶ πλεῖστον. τὸ μὲν ἄρρεν, γενναῖον, ἄδειλον,
δίκαιον, θυμοειδὲς, φιλότιμον, ἄκακον, τὸ δὲ θῆλυ, ἀγεννὲς, πικρὸν,
δολερὸν, κουφόνουν, ἄδικον, φιλόνικον, θρασύδειλον. τὸ θῆλυ ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ, ἔχει τοῦ ἄρρενος κεφαλὴν μικροτέραν, στόμα ἔ-
λαττον, τρίχας μαλακωτέρας, πρόσωπον στενώτερον, ὀφθαλμοὺς
στίλβοντας, καὶ μαρμαρύσσοντας, τράχηλον λεπτότερον, στήθη ἀσθε
νέστερα, ἄπλευρα, ἰσχία καὶ μηροὺς σαρκώτερα, λεπτοκνημότερα.
γόνυ ἄκρον, χειρῶν, καὶ ποδῶν ἄκρα κομψότερα. τὴν πᾶσαν ὄ-
ψιν τοῦ σώματος μαλακωτέραν, ἀμελεστέραν, ἁβροτέραν, σαρκὶ ὑ-
γρᾷ κεχρημένην, ἀναρθροτέραν, καὶ λεπτῶν εὐρυτέραν, φωνὴν

ἰσχνοτέραν, τὸ βάδισμα μικρότερον, καὶ πυκνότερον, τὰ μέλη κάμπτόμενα μᾶλλον, ἡ κίνησις ὑγροτέρα. τὸ δὲ ἄῤῥεν, τὰ ἐναντία τούτων φέρεται. τοίνυν τῶν θηρίων πάντων, ὁ λέων ἐστὶ πλεῖστον τοῦ ἄῤῥενος εἴδους ἐστὶ μετέχων. ἡ δὲ πάρδαλις, θηλυμορφοτάτη, τῶν ὀρνίθων, αὐτοὶ ἀῤῥενωποί, πέρδιξ δὲ, θηλύμορφος. τῶν μὲν γέμιω ἑρπετῶν, ὁ μὲν δράκων, ἀῤῥενικώτατος. ἡ δὲ ἔχιδνα, θηλύμορφος:~

Περὶ τῶν ἐκ γενετῆς εὐνούχων:~

Εὐνούχοις τοῖς ἐκ φύσεως, κακίω σημεῖα ἔστιν, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, καὶ ὡς τὸ πολὺ εἰσὶν ὠμόφρονες, δολεροὶ, κακοῦργοι, ἕτεροι δὲ, ἑτέρων μᾶλλον. τῶν δὲ τμητῶν εὐνούχων ἔνια μεταβάλλει ἅμα τῇ τομῇ. σημεῖα δὲ, τῷ πλείονι τοῦ συγγενοῦς φύσεως ἐμμένει:~

Περὶ ὀνύχων:~

Ὄνυχες πλατέες, λευκοὶ, ὑπόξανθοι, εὐφυοῦς ἀνδρός. οἱ δὲ στενοὶ, καὶ προμήκεις, καὶ κυρτοὶ, ἀναισθήτου, καὶ θηριώδους, οἱ δὲ σκολιοὶ σφόδρα. ἀναιδεῖς, ἅρπαγες, οἱ δὲ προσφυεῖς τῇ σαρκὶ, ἔτι πλέον ἀναισθήτου, καὶ θηριώδους. μικροὶ πάνυ ὄνυχες, πανουργίας σημεῖον. ὁμοίως δὲ, καὶ ὠχροὶ, καὶ μέλανες, καὶ τραχεῖς, εἰ δὲ στρογγύλοι πάνυ εἶεν, λάγνων τὸ σημεῖον. ὡς προείρηται μέντοι, οὐδὲ τῶν ἄλλων σημείων τὰ πολλὰ ἀξιόλογα, εἰ μόνον τις καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ σκοποῖτο, ἥκιστα δὲ, ὄνυχες.~

Περὶ δακτύλων:~

Οἱ τοὺς δακτύλους ἔχοντες συμφυεῖς, ὑώδεις, καὶ μικροί εἰσιν. εἰ δὲ συνεστραμμένους ἔχοιεν, πανοῦργοι, κακοήθεις φιλοχρήματοι, μικροὶ δὲ πάνυ ὄντες, καὶ λεπτοὶ, ἀνοητοτέρους δηλοῦσι. δάκτυλοι κολοβοὶ, καὶ παχεῖς, τολμητὴν, ἀπροϊδῆ, θηριώδη, καὶ οἱ πάνυ μακροὶ, καὶ λεπτοὶ, ἀνοητότερον. οἱ δὲ εὖ μεγέθους, καὶ συμμετρίας ἔχοντες, ἄριστοι:~

Περὶ ποδῶν:~

Πόδες νευρώδεις, ἀρθρώδεις, γενναῖα ἤθη, ἀνδρεῖα, ἁπαλοὶ δὲ, καὶ σαρκωδέστεροι, μαλακώτερα καὶ τὰ ἤθη παρέχονται. πόδες κολοβοὶ, καὶ παχεῖς, θηριώδους φύσεως σημεῖον. οἱ δὲ μακροὶ πάνυ, πολυπράγμονος, κακομηχάνου. οἱ δὲ μικροὶ, πανούργου. πόδες κυρτοὶ, κάτωθεν κοῖλοι, κακοί. ὁμοίως [illegible] οἱ τὰ κάτω ὁμαλὰ ἔχοντες, καὶ ὡς τοῖς σφυροῖς βαίνοντες, πανοῦργοι:~

Περὶ σφυρῶν:~

Σφυρὰ διηκριβωμένα, γενναίου ἀνδρός, τὰ δὲ μαλακὰ, καὶ λεῖα, ἀνανδροτέρου, λεπτὰ δὲ πάνυ, δειλοῦ, καὶ ἀκολάστου. παχεῖα δὲ σφυρὰ, καὶ πτέρνας τραχείας, καὶ πόδας σαρκώδεις, καὶ κολοβοῖς δακτύλοις, καὶ κνήμας παχεῖς οἵτινες φοροῦσι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεμήνασιν, ἢ μωραίνουσι:~

Περὶ κνημῶν, καὶ μηρῶν:~

Κνῆμαι εὖ μεγέθους ἔχουσαι, ἠρθρωμέναι, στερεαὶ, γενναίου ἀνδρός, καὶ εὐφυοῦς, ἁπαλαὶ δὲ καὶ ἄναρθροι, δειλοτέρου, καὶ ἀνανδροτέρου, αἱ δὲ λεπταὶ πάνυ, δειλοῦ, καὶ κακοήθους, αἱ δὲ πρὸς τούτοις νευρώδεις, καὶ ἀκολασίας πολλῆς μετέχοντος, ὅσαι δὲ τῶν κνημῶν κατὰ τὸ μέσον πλήρεις εἰσίν, ὡς κύουσαι, βδελυροὺς, καὶ ἀκολάστους, καὶ ἀναιδεῖς δηλοῦσιν. ὡς τὸ πολὺ δὲ κνημῶν, καὶ πτερνῶν παχύτης, δουλοπρεπεῖς, ἀμαθεῖς. ὅμοια δὲ ταῖς κνήμαις, καὶ περὶ τῶν μηρῶν λέγε:~

Περὶ γονάτων, καὶ ἰσχίων:~

Οἱ τὰ γόνατα ἔσω νεύοντες, ὥσπερ συγκρούειν, γυναικεῖοι, καὶ θηλυδρίαι. ἰσχία παχεῖα, γυναικεῖα, ὀστώδη δὲ, ἀνδρεῖα, λεπτὰ δὲ, ὀλιγόσαρκα, εἰκνὰ, ὥσπερ ἐκπεπτηκότα, πανούργου πρὸς ἀνδρός. τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ πιθήκων:~

Περὶ ὀσφύος:~

Ὀσφὺς ὀστώδης, καρτερὰ, ἀνδρεία, σαρκώδης δὲ, καὶ μαλακὴ, γυναικεία, ἡ δὲ εἰς ὀξὺ ἀφιγμένη, ἀκολασίαν, καὶ δειλίαν κατηγορεῖ:~

Περὶ νώτου:~

Νῶτον πλατὺ στερεὸν, ἄνδρα γενναῖον, θυμοειδῆ ποιεῖ, τὸ δὲ ἐναντίον, τὰ ἐναντία λέγει:~

Περὶ κυφότητος:~

Κυφὸς ἀνὴρ, οὐκ ἀγαθὸς, εἰ μὴ ὑγρομέλεια αὐτῷ, καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα ἀστεῖα προσείη. τὸν δὲ εὔζωνον, φιλοθήρα ἐννόει:~

Περὶ πλευρῶν, καὶ γαστρός:~

Πλευραὶ λεπταὶ, καὶ ἀσθενεῖς, ἀνανδρείαν, δειλίαν. αἱ δὲ πάνυ σκληραὶ, καὶ σαρκώδεις, ἀμαθίαν. αἱ δὲ περιφερεῖς, καὶ πλήρεις ὡς οἰδοῦσαι, φλυαρίαν, καὶ κακοήθειαν σημαίνουσιν. αἱ δὲ ἰσχναὶ πάνυ, καὶ κεναὶ, δειλίαν, καὶ κακοήθειαν, καὶ γαστριμαργίαν σημαίνουσι, γαστέρες λαγαραὶ, εὐρωστίαν ψυχῆς, καὶ μεγαλοφροσύνης

σημαίνουσι. γαστέρες δὲ μεγάλαι σαρκώδεις, εἰ μὲν μαλθακαὶ εἶεν, καὶ ἐκκρεμεῖς, ἀναισθησίαν, οἰνοφλυγίαν, ἀκολασίαν, εἰ δὲ σκληραὶ, σαρξὶ συμπεπηγυῖαι, γαστριμαργίαν, καὶ πανουργίαν ἐμφαίνουσιν :~

Περὶ στηθῶν, καὶ μαστῶν, καὶ φρενῶν :~

Ὁ πόσοις τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ χωρίον ἄχρις ἄκρου στήθους καταμετρούμενον, μεῖζον εὑρίσκεται, ἢ τὸ ἐντεῦθεν ἄχρι ἐκφύσεως τοῦ τραχήλου, βοροὶ, καὶ γαστρίμαργοι γίνονται. στήθη μεγάλα, ἀνδρώδη ἐπαίνει, λεπτὰ δὲ καὶ ἀσθενῆ, μικροψυχίαν, καὶ ἀνανδρείαν δηλεῖ, πολύσαρκα δὲ, ἀσυμπάθειαν, καὶ σκαιότητα. ὅσοις δὲ, οἱ μαστοὶ ἐκκρεμεῖς εἰσιν, καὶ τὸ πᾶν στέρνον ἀμφιλαφὲς σαρκὶ λαγαρᾷ, λάγνοι, καὶ οἰνόφλυγες. μετάφρενον κρατερὸν, ἄριστον. τὸ δὲ ἀσθενὲς, καὶ λεπτὸν, δειλίᾳ, καὶ μικροψυχίᾳ πρέπει. σὰρξ δὲ ἐπιπεφυκυῖα μεταφρένοις ἀμφιλαφὴς, ἀναισθησίαν κατηγορεῖ, καὶ στενὴ, μωρίαν. μετάφρενον εὐρὺ, μεγαλονοίας, τὸ δὲ πρᾴως στρογγύλον, ἀγχινοίας, καὶ χαρίτων σημεῖον. κυρτὸν ὁ φέρων μετάφρενον, σὺν ὤμοις εἰς τὸ στῆθος ἐπικεκλασμένοις, κακοήθης ἐστὶ, καὶ βάσκανος. εἰ δὲ τὸ σῶμα ἐπικεκλασμένον, φειδωλὸς, καὶ φιλάργυρος :~

Περὶ κλειδῶν, καὶ ὤμων.~

Κλεῖς δὴ συμπεφραγμέναι, οὐκ εὐαίσθητον, οὐδὲ ἀνδρεῖον σημαίνουσιν. αἱ δὲ διεστηκυῖαι, ἄνανδρον, τὸ δὲ σύμμετρον τῆς ἀνοίξεως αὐτῶν, συνετὸν, καὶ ἀνδρεῖον. ὦμοι παχεῖς, οὐκ ἐπαινετοί. οἱ δὲ καρτεροὶ, ἀνδρείων ἠθῶν εἰσι. λαγαροὶ δὲ, ἀνάνδρων τε, καὶ δειλῶν. οἱ δὲ λεπτοὶ, καὶ ὀξεῖς τὰς κορυφὰς, κακοηθῶν, εἰ δὲ παντελῶς ἄναρθροι εἶεν, μωρῶν :~

Περὶ ὠλενῶν, καὶ πήχεων, καὶ χειράκρων :~

Ἐὰν ἐπιμήκεις ὦσιν αἱ ὠλέναι, ὡς κατακρεμασθείσας τὰς χεῖρας ἄχρι τῶν γονάτων ἐξικνεῖσθαι, ἀπεξίας, καὶ ἰσχύος τὸ σημεῖον, κολοβαὶ δὲ οὖσαι, ὡς μὴ ἀφικνεῖσθαι ἐς γόνατα, σὺν ἐν τῷ ἐσθίειν συναντᾶν ταῖς χερσὶ τὴν κεφαλὴν ἀναγκάζεσθαι, κακοθελεῖς, καὶ ἐπιχαιρεκάκους, καὶ φθονεροὺς δηλοῦσι. καρτερὰς εἶναι ὠλένας, καὶ πήχεις, ἀγκῶνάς τε ἀρθρώδεις, ἄριστον. τὰ γοῦν ἐξίτηλα, ἄνανδρα, τά τε πάνυ σαρκώδη, ἀμαθῆ, σὺν ἀναίσθητα. χεῖρες δὲ ἁπαλαὶ, καὶ μαλθακαὶ, εὐφυοῦς πρὸς ἀνδρός. αἱ δὲ σκληραὶ ἅμα μεγέθει,

ἀνδρεῖον μὲν, δυσμαθῆ δὲ εἶναι δηλοῦσι. χεῖρες πάνυ κολοβαὶ, μωρίας σημεῖον. εἰ δὲ εἶεν παχεῖαι, καὶ μωρίας. στεναὶ δὲ, καὶ λεπταὶ, ἁρπακτικώταται, παχεῖαι χεῖρες, κοντοὺς ἔχουσαι τοὺς δακτύλους, κλεπτίσται. μικραὶ δὲ πάνυ χεῖρες, πανουργίας, καὶ κλεπτοσύνης σημεῖον. λεπταῖς δὲ, καὶ σκολιαῖς χερσὶ, φλυαρίαν, καὶ γαστριμαργίαν τεκμαίρου:~

περὶ τραχήλου:~

Τράχηλος, ὁ μὲν πάνυ μακρὸς, καὶ λεπτὸς, δειλὸν, καὶ κακοηθέστατον. ὁ δὲ παχὺς ἅμα μήκει, θυμικὸν, καὶ μεγαλαύχων αὐθαδῶν τε. ὁ δὲ μετρίως μήκους ἔχων, καὶ πάχους, εὐπαγής τε καὶ ῥωμαλέος, ἀλκίμου, εὐμαθῶν, εὐφυῶν πρὸς ἀρετήν. λαγαρὸς δὲ, καὶ ἀσθενὴς πανούργων, κακομηχάνων. ὁπόσοις ὁ τράχηλος νεύροις κατατείνεται, σκαιοὶ οὗτοι. εἰ δὲ, καὶ ἄλλα σημεῖα συμβαίνει, καὶ μωραίνουσι, καὶ μανίας ἐπιλαμβάνονται. καὶ οἱ μεγάλα ἀγγεῖα ἐπὶ τῷ τραχήλῳ πεπλεγμένα ἔχοντες ἐμφανῆ, σκαιοί. οἱ δὲ ὑπὲρ φύσιν παχυτράχηλοι, δυσόργητοι, σκαιοὶ, ἀμαθεῖς, ὑώδεις. οἱ δὲ κολοβοτράχηλοι, θρασύδειλοι. ὅσοις δὲ τῶν ὑπαυχενίων σπονδύλων τραχέων ὄντων, ἐξέχει πολὺ τῶν ἄλλων ὁ τὴν ὠμοπλάτην, ὅθεν ἐκφύεται, ὁ κατὰ τὴν συμβολὴν τράχηλος, οὗτοι ὑβρισταί. οἱ δὲ σκληροτράχηλοι, ἀμαθεῖς. τραχὺς αὐχὴν, ὥσπερ λοφία, ἀμαθὴς σὺν ὕβρει. τράχηλον πεπηγότα, ἀκλινῆ, σκαιὸν, καὶ αὐθάδη, καὶ ἀμαθίαν δὲ ἀναπείθει. εἰσὶ δὲ διὰ μωρίαν γίνονται ἀκλινεῖς τράχηλοι, οἷς καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα συμβαίνει. ἄλλοι δὲ ἀκλινεῖς τραχήλους ἔχοντες, οἰακίζουσιν ἑαυτοὺς, καὶ τείνουσι, τέχναις, καὶ πόνοις μεγάλοις μάλα κεκλασμένους ὄντας. οὗτοι δὲ ἀνδρόγυνοι ὄντες, εἶτα ὀρθοῦντες αὑτοὺς, οἴονται τὴν μαχλοσύνην ἐπικρύπτειν. κατηγοροῦσι δὲ αὐτῶν, χειλῶν σπασμὸς, καὶ ὀφθαλμῶν τροπὴ, καὶ ποδῶν παραφορὰ, καὶ ὀσφύος κίνησις, καὶ χειρῶν ἄλλως, καὶ φωνῆς κραυγή. καὶ γὰρ οἱ τράχηλοι αὐτῶν, οὐ διαρκῶς πεπηγέναι δύνανται, ἀλλ᾽ ὑποτρέμουσιν, ἅτε τῆς στάσεως βιαζομένης, ἡ δὲ τραχήλου κλάσις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνδρογύνου, εἰ καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα συντρέχει. τὸ δὲ αὔταρκες τῆς στάσεως, καὶ τῆς εὐπηξίας, ἄριστον. ἄνω ἐστραμμένος τράχηλος, ὑβριστοῦ, καὶ ἀνοήτου, καὶ ὑποχαύνου, εἰ μὴ ἄρα διὰ μαλακίαν αὐτὸ ποιεῖ. ὁ δὲ ἐπικεκυφὼς τράχηλος, δύναται μὲν μωρίαν, δύναται δὲ ἔσθ᾽ ὅτε, καὶ φροντι-

στὴν, τὸ φειδωλὸν, καὶ κακοήθη, τῆς ἔξω πότητος, καὶ εὐθυμίας, καὶ ἁβρότητος σημαίνει. τράχηλος εἰς μὲν τὰ δεξιὰ βλέπων, κοσμίου, τοῦ φροντιστοῦ, καὶ σώφρονος. εἰς δὲ τὰ λαιὰ, μάχλου, καὶ ἀνοήτου. εἰς ὁπότερον δ' ἂν ᾖ μέρος ἄγαν κεκλισμένος, οὐκ ἀγαθός. βεβλάφθαι γὰρ τὰς φρένας δηλεῖ. φάρυγξ τραχεῖα, κουφόνου ἀνδρὸς, φλυάρου, λαβραγόρου. εἰ δὲ τῶν τοῦ βρόγχου σπονδύλων ὑπερέχει, κουφόνου μὲν, οὐ μὴν θρασέος εἰς γλῶσσαν. μετέωρα δὲ φρονοῦσι νοήματα, οἰνωθέντες μέντοι, ὀδυρταὶ, καχύποπτοι, δυσόργητοι, ἀνιαροὶ, συμπόται ἐγνώσθησαν:~

Περὶ γενύων, καὶ χειλῶν:~

Μακρογένυες, οὐ πάνυ κακοὶ, λαλίστεροι δὲ παρὰ τοῦ δέοντος, καὶ ὑποχαυνότεροι. οἱ δὲ μικρογένυες, κακοὶ τὰ πάντα, μάλιστα δὲ ὠμοὶ, καὶ ἐπίβουλοι. καὶ γὰρ οἱ ὄφεις τοιοῦτοι. γένυϊ τῇ κάτω εἰ πάνυ στρογγύλον σχῆμα περιγράφῃ, ἄνανδρόν ἐστι, καὶ γυναικεῖον. τὸ δὲ ὑποτετράγωνον, ἀνδρεῖον. γένυος τῆς κάτω τὸ ἄκρον ἐσχισμένον, ὥστε δικόρυφον γίνεσθαι, εἰ μὲν ἐπὶ πολὺ τὸ σχίσμα εἴη, δολεροὺς σημαίνει. εἰ δὲ αὐτάρκως ἡ διαίρεσις ἔχοι, εἰς ἀφροδίτην, καὶ χάριτας ἔχει τὸ σημεῖον. χείλη δὲ λεπτὰ, ἐπὶ στόματι μείζονι, ἐπὶ τῇ ἀχειλίᾳ χώρᾳ, ὡς ἐπιβεβλῆσθαι τοῖς κάτω ἄνω, μεγαλόνοιαν, καὶ ἀνδρείαν δηλοῖ, λεόντων γὰρ τὰ τοιαῦτα. χείλη δὲ ἐπὶ μικροῖς στόμασι λεπτότερα δεινῶς, ἄνανδρον, καὶ δολερούς. στόμα μήτε ἐπίπεδον πάνυ, μήτε προπετὲς, ἐπαινεῖ. τὸ μὲν γὰρ προπετὲς, ἀνοίας, καὶ ματαιολογίας, καὶ θρασύτητος. τὸ δὲ χθαμαλὸν, δειλίας, καὶ παλιμβουλίας σημεῖον. μικρὸν στόμα, γυναικείοις ἤθεσι, καὶ ἔθεσιν ἔοικεν, τὸ δὲ μεῖζον, ἀνδρεῖον. ἡ δ' ἐπὶ πολὺ ἀνατομὴ στόματος, πάνυ βορὸν, ὠμόφρονα, ἀνόητον, ἀνόσιον. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν κυνῶν στόματα. ὅσοις κατὰ τοὺς κυνόδοντας κορυφοῦται τὰ χείλη, κακόθυμοι, ὑβρισταὶ, κράκται, ἐπεσβόλοι, τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν κυνῶν στόματα. ὅσοις δὲ τὸ πᾶν στόμα πρόκειται ἐπὶ πολὺ, τά τε χείλη ἐστὶ παχέα, καὶ στρογγύλα, καὶ ἀνεστραμμένα εἰς τὸ ἔξω, ὑώδεις οὗτοι τὰ ἤθη, καὶ τὰ ἔργα. τὸ ἄνω χεῖλος τῷ κάτω ἐπιβεβλῆσθαι, ἐμφρονέστερον. εἰ δὲ τὸ κάτω χεῖλος προέχοι, ἄκακα μὲν τὰ ἤθη, ματαιόφρονα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ἠλιθιώτερα. στόμα μικρὸν προέχον ἔξω, κακοήθους, καὶ ἐπιβούλου. στόμα κοῖλον ὡς ἐμβοθρευόμενον, φθονερῶν, καὶ κακοηθῶν, μάλιστα δὲ, ἀκολάστων:~

Περὶ ῥινός:~

Ῥινὸς τὸ ἄκρον λεπτὸν, ἐπαύξειν τὴν ὀργὴν μηνύει, παχὺ δὲ πάνυ, καὶ χθαμαλὸν, μιαρὸν ἦθος κατηγορεῖ. ῥινὸς τὸ ἄκρον, ἁδρὸν, καὶ ἀμβλὺ, ἢ στρογγύλον, ἢ κρατερὸν, εἰ θεάσαιο, τοῖς ἔχουσιν ἀνδρείαν, καὶ μεγαλοψυχίαν μαρτυρεῖ, ἐς λέοντα ὁρῶν, καὶ κυνῶν τῶν γενναίων. ῥὶς μακρὰ, καὶ λεπτὴ πάνυ, ὀρνιθώδης. τοιαῦτα δὴ, ἢ τὰ ἤθη προσδόκα. τῆς ῥινὸς τὸ πρὸς τὸ πρόσωπον διηρθρῶσθαι, καλὸν, ἀνδρεῖον, καὶ συνετόν. τὸ δὲ ἐναντίον τούτου, θῆλυ, καὶ ἀμαθέστερον. ἰθύτης ῥινὸς, γλώσσης ἀκράτειαν κατηγορεῖ. ῥὶς ἡ μείζων, ἀμείνων, ἡ δὲ πάνυ μικρὰ, κλεπτοσύνης, ἢ παλιμβουλίας κατήγορος. γρυποῖς, μεγαλόνοια πρέπει, σιμοῖς δὲ, λαγνεία. μυκτῆρας ἀναπεπταμένους, θυμοῦ, καὶ ἀλκῆς μάρτυρας τίθει, στενοὺς δὲ ὄντας, καὶ στρογγύλους, καὶ πεφραγμένους, μωρίας. σκολιαῖς δὲ πάνυ ῥισὶ, πάνυ σκολιὰ καὶ τὰ νοήματα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἕπεται:~

Περὶ μετώπου:~

Μέτωπον στενὸν, οὐκ ἐλάχιστον σημεῖον ἀμαθίας, καὶ τὸ λεῖον δὲ, μετὰ νωθείας ὡς τὸ πολύ. μέτωπον μακρὸν, εὐμαθησίαν, καὶ εὐμαθίαν δείκνυσι. μήτε πάνυ χθαμαλὸν ἐπαίνει μέτωπον, ἄνανδρον γάρ, μήτε κυρτὸν, καὶ ὑψηλὸν, καὶ περιφερὲς, ἀναισθησίαν γὰρ, καὶ ἀναισχυντίαν σημαίνει, μηδαμῇ τραχὺ μέτωπον χαῖρε, μηδὲ ὥσπερ λόφους, καὶ ὀρύγματα ἔχοντι, ἐν αὐτῷ γὰρ πανουργίας, καὶ ἀπιστίας κατήγορα πάντα τὰ τοιαῦτα, ἔσθ᾽ ὅτε δὲ, καὶ μωρίας, καὶ μανίας, συντρεχόντων καὶ τῶν ἄλλων σημείων, μέτωπον τετράγωνον, μεγέθους εὖ ἔχον, καὶ κατὰ λόγον τοῦ ὅλου εἴδους, ἄριστον εἴς τε ἀνδρείαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μεγαλόνοιαν κέκριται. οἱ κατηρεφῆ μέτωπα ἔχοντες, αὐθάδεις, οἱ δὲ πάνυ τετραμμένα, ἀμέριμνοι, οἱ δὲ ἐρυσὰ, φροντισταί:~

Περὶ παρειῶν, καὶ προσώπου:~

Παρειαῖς σαρκώδεσι, ῥᾳθυμίαν, καὶ οἰνοφλυγίαν προσεῖναι λέγε, ταῖς δὲ ἄγαν λεπταῖς, κακοήθειαν, καὶ πανουργίαν, βάσκανοι δὲ, καὶ ὅσοις παχεῖαι οὖσαι αἱ γνάθοι διεστήκασι τῶν ὀφθαλμῶν. στρογγύλαι παρειαὶ, δολίων, αἱ δὲ λίαν μακραὶ, φλυάρων, ἢ ματαιολόγων. πρόσωπον τὸ πᾶν ἀνθρώπου σαρκῶδες μὲν ὂν, εὐπαθοῦς, καὶ ἡβῶντος ἀνδρὸς, ἄσαρκον δὲ, φροντιστοῦ, καὶ ἐπιβούλου, μικρὰ δὲ πρόσωπα, μικρὰ καὶ ἤθη λέγει, τὰ δὲ λίαν μεγάλα, μωρίαν,

καὶ ἀμαθίαν κατηγορεῖ. προσώπῳ δὲ μάλιστα ἐπιφαίνεται μεγαλοπρέπεια, καὶ ἀνελευθερία, καὶ κακοήθεια. ἔστι γὰρ καὶ ἀνιαρὸν πρόσωπον, καὶ σπουδῆς πλῆρες, καὶ παιδείας, καὶ εὐμειδές τε, καὶ ἀμειδὲς, καὶ ὀδυρτικὸν, καὶ ὑπνηλὸν, καὶ ἐγρήγορον, καὶ τὰ ἄλλα ἃ ἔχει φύσεως, εὖ μάλα φαίνεται. ὁποίῳ δὲ πάθει ἔοικεν, κατὰ τοῦτο χρὴ φυσιογνωμονεῖν. σπασμοὶ προσώπου, καὶ παρειῶν, εἰ μὲν ἐπὶ στυγναῖς προσόψεσιν εἶεν, μανίαν, ἢ μωρίαν, εἰ δὲ ἐπὶ φαιδραῖς, μαχλοσύνην δηλοῦσιν:~

Περὶ ὤτων:~

Ὦτα μεγάλα φοροῦσιν ἀναίσθητοι. μικρὰ δὲ, κακοήθεις, καὶ πανοῦργοι, ἔστω τα δὲ λίαν μικρὰ, καὶ ὥσπερ περιτετμημένα, μωροί, τετράγωνα δὲ ὦτα μεγέθους αὐτάρκως ἔχοντα, εὐαίσθητοι καὶ ἀνδρεῖοι. καὶ τὰ διαγεγλυμμένα μὲν οἱ ἔχοντες, εὐμαθεῖς, καὶ συνετοί, τὰ δὲ ἀδιάγλυφα, ἀμαθεῖς:~

Περὶ κεφαλῆς:~

Κεφαλὴ μικρὰ πάνυ, ἀναίσθητον, καὶ ἀσύνετον σημαίνει. ἡ δὲ μείζων τῆς συμμέτρου, εὐαίσθητον, καὶ ἀνδρεῖον, καὶ μεγαλοπρεπῆ. ἡ δ' ἀσύμμετρος, εὐαίσθητον μὲν, ἄνανδρον δὲ, καὶ ἀνελεύθερον πάνυ. ἡ δὲ μεγάλη πάνυ, δυσαίσθητον, καὶ ἀμαθῆ. λοξοὶ δὲ τὰς κεφαλὰς ἄνδρες, ἀναιδεῖς. οἱ δὲ πάνυ ὑψηλοὶ, αὐθάδεις. οἱ τὰ ὄπισθεν τῶν κεφαλῶν χθαμαλὰ ἔχοντες, εὔψυχοι. ὅσοι δὲ τὰ περὶ ἑκάτερα τῆς κεφαλῆς κοῖλα ἔχουσι, δολεροὶ, καὶ παλίγκοτοι. κεφαλὴ μέση χθαμαλὴ ἠρέμα, εὖ μεγέθους τε, καὶ ὀρθότητος ἔχουσα, ἀρίστη πασῶν εἴς τε εὐαισθησίαν, καὶ μεγαλόνοιαν:~

Περὶ χροιῶν, καὶ τριχῶν:~

Οὐκ αὐτοτελῆ εἰς τὸ φυσιογνωμονῆσαι τὰ ἀπὸ τῶν τριχῶν, καὶ χροιῶν σημεῖα. ὅθεν οὐδὲ κατὰ ἔθνη ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι, ὅστις ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔθνους. ἄλλως τε, καὶ διὰ τὸ ἐπιμεμίχθαι ἀλλήλοις τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, καὶ σύρους μὲν ἐν τῇ ἰταλίᾳ, λίβυας δὲ ἐν θρᾴκῃ, καὶ ἄλλους ἀλλαχοῦ διεσπάρθαι. ὡς δὲ πολὺ οἱ μὲν ἐπὶ τῇ ἄρκτῳ οἰκοῦντες, εὐμήκεις εἰσὶ, ξανθοὶ, λευκοὶ τὰς κόμας, ἁπαλότριχες, γλαυκοὶ, σιμοὶ, παχυσκελεῖς, εὐπληθεῖς, σαρκὶ λαγαρᾷ, προγάστορες, ἁπλοῖ, θυμοειδεῖς, ὀλιγόβουλοι, θερμόβουλοι, δυσμαθεῖς. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ μεσημβρίᾳ, μελανότριχες, οὐλότριχες, μελανόφθαλμοι, λεπτοσκελεῖς, ἀμαθεῖς, πολυγνώμονες, κουφόνοι,

ψεῦσται, κερδαλέοι, ἐπίκλοπα νοήματα ἔχοντες. ἧττον δὲ, καὶ μᾶλλον ἑκάτεροι αὐτῶν ἕκαστα τούτων ἔχουσιν, ὅσῳ προσεχεῖς ἀλλήλων εἰσὶν, ἢ πάλιν διαστήματι πλείονι κεχωρισμένοι τῆς μεσημβρίας, ἢ τῆς ἄρκτου. τὰ δὲ μέσα τῆς οἰκήσεως, μέσην ἔχει τὴν ἰδέαν, καὶ συμμιγῆ σημεῖα, καὶ τὰς γνώμας. οἱ δὲ ἑῷοι, τῶν ἑσπερίων, καθὸ μεσημβρινώτεροι, καὶ ἀρκτικώτεροί εἰσιν, αὐτοὶ ἑαυτῶν διαφέρουσιν. ἔχουσι γὰρ διαφορὰν ἐκείνων, οἱ τὰ ἄκρα τῆς Λιβύης τὰ ἑσπέρια νεμόμενοι, καὶ Ἰβήρων οἱ εἰς τὴν ἔξω θάλασσαν καθήκοντες, καίτοι ἀμφότεροι ἑσπέριοί εἰσιν, ἀλλὰ οἱ μὲν Λίβυες, Αἰθίοψιν ὅμοιοι. οἱ δὲ Ἴβηρες, Κελτοῖς. ὡς γὰρ ἐν βραχεῖ δηλῶσαι, ἡ μὲν μεσημβρία, ξηρότητι, καὶ θερμότητι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κέκραται. ἡ δὲ ἄρκτος, ὑγρότητι, καὶ ψυχρότητι. τὰ δὲ ἄλλα χωρία καθόσον τούτων ἑκατέρα πλησιάζει, καὶ τῆς κράσεως τά τε εἴδη, καὶ τὰ ἤθη παρεχομένης. πλὴν αἴτιον πολλοῖς γεγένηται, τὸ πολλοὺς ἀπ᾽ ἄλλων ἐθνῶν εἰς ἕτερα μετελθόντας κατῳκηκέναι :~

Περὶ εἴδους ἑλληνικοῦ :~

Εἰ δέ τισι τὸ ἑλληνικὸν, καὶ ἰωνικὸν γένος ἐφυλάχθη καθαρῶς, οὗτοί εἰσιν αὐτάρκως μεγάλοι ἄνδρες, εὐρύτεροι, ὄρθιοι, εὐπαγεῖς, λευκότεροι τὴν χρόαν, ξανθοί. σαρκὸς κρᾶσιν ἔχοντες μετρίαν, εὐπαγεστέραν. σκέλη ὀρθὰ, ἄκρα, εὐφυῆ. κεφαλὴν μέσην τὸ μέγεθος, περιαγῆ. τράχηλον εὔρωστον. τρίχωμα ὑπόξανθον, ἁπαλώτερον, οὖλον πράως. πρόσωπον τετράγωνον, χείλη λεπτὰ, ῥῖνα ὀρθήν. ὀφθαλμοὺς ὑγροὺς, χαροποὺς, γοργοὺς, φῶς πολὺ ἔχοντας ἐν αὐτοῖς. εὐοφθαλμότατον γὰρ πάντων ἐθνῶν τὸ ἑλληνικόν :~

Περὶ χροιᾶς :~

Δῆλον δὲ ἀπὸ τῶν προλελεγμένων, ὅτι μέλαινα χροιὰ, δειλίαν, καὶ πολυμηχανίαν μηνύει. ἡ δὲ λευκὴ, καὶ ὑπόξανθος, ἀλκὴν καὶ θυμὸν μηνύει. τὸ δὲ πάνυ λευκὸν, ἄκρατον, εἰς ἀνδρείαν φέρει. πυῤῥὸν δὲ τὸ σῶμα πᾶν, δολεροῦ, καὶ πολυτρόπου ἀνδρός ἐστι δεῖγμα. χροιὰ δὲ ἀναπεπτραμμένη ὑπόχλωρος, δειλίας ἅμα, καὶ κακομηχανίας σημεῖον, εἰ μὴ ἀπὸ νόσου γεγένηται. τὸ δὲ μελίχλωρον καλούμενον χρῶμα, δειλὸν, γαστρίμαργον, λάλον, ὀργίλον, γλωσσάλγον. τὸ δὲ φλογοειδὲς χρῶμα, ἐμμανές. τὸ δὲ πράως ἐρυθρὸν, εὐφυὲς, εὐμαθὲς, ὀξυκίνητον. ταῦτα μὲν περὶ παντὸς σώματος. κατὰ μέρος δὲ, τὰ στέρνα ὑπέρυθρα ὄντα, ζέειν ἔνδον τὴν ὀργὴν

ἀπαγγέλλει. ὥσπερ εἴ τις καὶ τὰς περὶ τὸν αὐχένα φλέβας, καὶ τὰς ἐν τοῖς κροτάφοις οἰδούσας ἔχει, ὡς ἐμφανεῖς εἶναι, καὶ αἱματώδη ἔχει τὴν χροιὰν, πρόσωπα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, αἰσχυντηλὸν δηλεῖ. εἰ δὲ μόναι, αἱ περὶ τοιαῦται εἶεν, οἰνόφλυγας σφᾶς λέγε. περὶ δὲ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς χροιῶν, εἴρηται μὲν ἤδη, καὶ ἐνταῦθα δὲ, ὅσα ἡ χρεία ἀπαιτεῖ, λεχθήσεται:~

Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑποφοινίσσουσιν, εἰ μὲν ἅμα ξηρότητι διηκεῖς εἶεν, ὀργίλους εἶναι λέγων οὐκ ἂν ἁμάρτοις. εἰ δὲ ἅμα ὑγρότητι, οἰνόφλυγες. γλαυκότης ἐν ὀφθαλμοῖς, ἀγριώτερον, μελανότης, ἡμερώτερον. γλαυκὰ γὰρ τῶν ἀγρίων ζώων τὰ πλείω. τὰ δὲ ἥμερα, μελανόμματά πως εὑρήσεις. τῶν δὲ γλαυκῶν, τὸ μὲν λίαν γλαυκὸν, δειλόν. τὸ δὲ χαλαζῶδες, ἄγριον. τὸ δὲ ταῖς ἐλαίαις κατὰ τὴν χροιὰν ὅμοιον, ἄλκιμον. τοῦ γε μὴν μέλανος, τὸ μὲν πάνυ μέλαν, δειλόν τε, καὶ δολερόν. τὸ δὲ ὑπόξανθον, καρτερόν τε, καὶ μεγαλόψυχον. τὰ δὲ μαρμαρύσσοντα ὄμματα, μαργοσύνην κατηγορεῖ, τοιοῦτον γὰρ, καὶ ἡ αἲξ βλέπει. τὰ δὲ πυῤῥώδη ἀναισχυντίαν, κυνὸς γοῦν ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τεκμαίρου. ὠχρὰ δὲ ὄμματα, καὶ ἀλλοχροίας ἔχοντα, προδότην ἄνδρα, καὶ ὕπουλον τὴν σημαίνει. στίλβοντες ὀφθαλμοὶ, ἀφροδίσιοι, οἵους ἔχουσιν αἱ ὄρνιθες:~

Περὶ τριχῶν:~

Ἄνδρα οὐλότριχα, δειλὸν, καὶ κερδαλέον λέγε. τὸν δὲ ἰθύτριχα, ἀγριώτερον, καὶ ἀνοητότερον. ἀρίστη δὲ κόμη, ἡ τὸ μέσον τούτων ἔχουσα. ἐπεὶ πυκνότης τριχῶν ἄκρα, θηριώδης. καὶ ψεδνότης δὲ, κακοηθείας, καὶ δόλου σημεῖον. τὸ δὲ τούτων μέσον, ἐπαινετόν. μαλακαῖς δὲ πάνυ θριξὶ τετριχῶσθαι, γυναικεῖον. οὐ μὴν αἱ πάνυ σκληραὶ τρίχες, ἀγαθαὶ, ἀγριότητος γὰρ σημεῖον. τὸ δὲ μέσον, καὶ ἐν τούτοις, ἄριστον. μέλαινα κόμη, δειλίαν, καὶ πολυκερδίαν ἀπαγγέλλει. ἡ δὲ ἄγαν ξανθὴ, καὶ ὑπόλευκος, ὁποία σκυθῶν, καὶ κελτῶν, ἀμαθίαν, καὶ σκαιότητα, καὶ ἀγριότητα. τὸ δὲ πράως ὑπόξανθον, εἰς εὐμαθίαν, καὶ ἡμερότητα, καὶ εὐτεχνίαν συντείνει. πυῤῥότης δὲ ἄκρατος, καὶ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἄνθος, οὐκ ἀγαθόν. ὡς ἰδεῖν πλεῖστον γάρ ἐστιν αὐτῇ τὰ ἤθη θηριώδη, καὶ ἀναίσχυντα, καὶ φιλοκερδῆ. σκέλη τετριχωμένα πάνυ θριξὶ πυκναῖς, καὶ μεγάλαις, δυσμαθίαν, καὶ ἀγριότητα σημαίνει.

ὅσοις δὲ ὀσφύες, καὶ μηροὶ χωρὶς τῶν ἄλλων μορίων πολύτριχές εἰσι, λαγνείᾳ ἐντυγχάνουσι. γαστέρα, καὶ στήθη ὁμοίως πολὺ κομῶντας, κουφόνους, καὶ ἀλλοπροσάλλους, καὶ ἀσελγεῖς λέγε. ὤμους δὲ, καὶ μετάφρενα τετριχῶσθαι, ὀρνίθιον ἄντικρυς. μετάρσια γὰρ νοήματα, καὶ οὐ στερεὰ δείκνυται. στέρνα δὲ αὐτὰ καθ᾽ ἑαυτὰ τετριχωμένα θριξὶν ἀμφιλαφέσι, θερμοβούλους, καὶ δυσψύχους λέγε. τὸ δὲ πᾶν σῶμα δεδασύνθαι θριξὶ στερεαῖς, καὶ ἀμφιλαφέσι, βοῶδες. τοῦ δὲ αὐχένος τὸ πρὸς τῇ κεφαλῇ δασύνεσθαι, πρὸς ἀλκῆς τε, καὶ εὐψυχίας νόμιζε. καὶ τοῦ μετώπου δὲ εἰ εἰς τὸ μέσον ἐπικαταβαίνῃ ἡ χαίτη, εἰς δὲ τὰ ἑκατέρωθεν ὑποχωροίη, μεγαλοψυχίας, καὶ ἀλκῆς πλήρης ὁ τοιοῦτος. τρίχες δὲ ὀρθαὶ ἑστῶσαι, δειλίας, καὶ κακομηχανίας μαρτυροῦσι. ὅσοις τῶν ὀφρύων τὰ πρὸς τῇ ῥινὶ κάτω νεύει, τὰ δὲ ἐφ᾽ ἑκάτερα εἰς τοὺς κροτάφους χωρεῖ, τούτους ὑσὶν εἴκαζε. οἱ δὲ σφόδρα δασύφρυες, ἀνιαροί. πρέπει γοῦν αὐτοῖς ἀνία :~

Περὶ κινήσεως :~

Περὶ δὲ κινήσεως, τάδε ἴσθι. ὡς τὸ μὲν αὐτοφυὲς αὐτῆς, καὶ ἀπερινόητον, χρὴ διαγινώσκειν κατὰ τὸ πρέπον. ὅσοι δὲ σχηματίζουσιν ἑαυτοὺς, καὶ κινοῦνται, ἐπιτετηδευμένους φυσιογνωμόνει καὶ τούτους. τριπλοῦν δὲ τὸ γένος τούτων. οἱ μὲν γὰρ σεμνότητα προσποιοῦσι, ἀρχὰς, καὶ δυνάμεις ἐν πόλει μνώμενοι, καὶ γάμους ἐνδόξους. ἔνιοι δὲ, εἰς εὐτέλειαν, καὶ φειδωλίαν, καὶ προσχαρίαν, καὶ εἰς συγνότητα ἑαυτοὺς μετατυποῦσι, δι᾽ οὗπερ ἂν ἀρέσειν τρόπου τούτοις νομίζωσιν, οὓς θεραπεύουσιν. ἕτεροι δὲ ἁβρύνονται αὐτῶν. οἱ μὲν γὰρ παιδικοῖς ἀρέσαι βουλόμενοι, οἱ δὲ ἄνδρας ἐφ᾽ ἑαυτοὺς, ὥσπερ γυναῖκες, προκαλούμενοι. τὸ δὲ τρίτον εἶδός ἐστι, τῶν ἀνδρογύνων μὲν ὄντων φύσει, πλαττόντων δὲ αὑτοὺς εἰς τὸ ἀνδρεῖον, διὸ ὑφορᾶν τε ῥᾳδίως. καὶ γὰρ βάδισμα, καὶ φθέγμα, καὶ βλέμμα μιμεῖσθαι σπουδάζοντες ἀνδρὸς, εἴπερ ἐξαίφνης φοβηθεῖεν, ἢ καὶ ἀνιαθεῖεν, ταχὺ παλινδρομοῦσιν εἰς τὴν ἑαυτῶν φύσιν. καὶ χωρὶς δὲ τούτου, τὸ ἐπιτηδευόμενον αὐτῷ, οὐχ ἁπλῶς ἄν τις καταμάθοι. οἱ μακρὰ βαίνοντες, τελεστικοὶ παντὸς πράγματος, μεγαλόνοι. οἱ μικρὰ βαίνοντες, ἄπρακτοι, μικροί, ἔνιοι δὲ, καὶ φειδωλοὶ, καὶ ἐπίκλοποι τὰ ἤθη, καὶ λαθραῖα βουλόμενοι. ταχυτὴς δὲ ἐν κινήσει, ἅμα μὲν ὀρθότητι, καὶ λαμπρότητι, εἶδος θερμόβουλον, ἐγχειριστὴν, δραστὴν ἔφηνεν. εἰ δὲ ταχὺ βαίνων ὑφορῷτο, καὶ πτώσσοι, καὶ τὸ πᾶν εἶδος καθέλκοι, καὶ

συνάπτοι ἑαυτῷ, φειδωλίας, ἢ δειλίας, καὶ κακομηχανίας, ἢ ἀνε-
λευθερίας πρὸς παρέχει τεκμήρια. ἅμα δὲ κινήσει ταχεία, τάρα-
χος ἐν ὀφθαλμοῖς, ἢ κεφαλῆς ἀστασία, ἢ ἄσθματα, ταῦτα εἴ-
δη, κακοῤῥέκτου, ἢ μεγαλοῤῥέκτου, ἢ φθυκταίου ἀνδρός. ὁ δὲ τα-
χὺ μὲν, μικρὰ δὲ βαίνων, φιλοκερδὴς, κακοῦργος, δειλίας τε εἰς
ἄκρον ἥκων. σχολαία βάδισις, αὐτοφυὴς μὲν, νωθεστέρα, βαθυγνώ-
μων δὲ, ἢ πραεῖα, εἰ μὴ ἀντιλέγοι τὰ μείζω σημεῖα. εἰ δὲ ἑκὼν
βραδύνοι, καὶ ἐφιστάμενός γε ἐν ταῖς ὁδοῖς περιβλέποι ὑψαυχενῶν,
ἴσθι ἢ ὑβριστὴν ὄντα, καὶ ὑπερήφανον, καὶ μοιχικόν. χεῖρας δὲ, ἢ πό-
δας καλὸν ἐπιφωρᾶσθαι ἔχει κατὰ ταυτὸν τῷ παντὶ ἐπικινήσεως.
ὁ δὲ ἐν τοῖς ὤμοις ὑποκινούμενος, καὶ ἅμα πράως κεκυφὼς, με-
γαλονοίας, ἢ ἀνδρείας εὖ ἥκει, οὕτω γὰρ καὶ λέων βαίνει. ὁ δὲ ἐν
τοῖς ὤμοις ὑποκινούμενος, ὀρθὸς δὲ ὢν, ἢ ὑψαυχενῶν, αὐθάδης
τε, καὶ ὑβριστὴς, οὕτω γὰρ βαίνει ὁ ἵππος. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἀπὸ τού-
των συμβαλεῖν ἂν δύναιο. οἱ δὲ παντὶ τῷ σώματι κινούμενοι,
ὤμοις τε, καὶ καθ' ἕκαστον τῶν μελῶν, ἀνδρόγυνοί εἰσι, τοῦτο γὰρ ἀντι-
κρυς γυναικεῖον. ἀνδρόγυνοι δὲ, καὶ οἱ κλίνοντες αὐτοὺς εἰς τὰ δεξιὰ
τῇ κινήσει. οἱ δὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀποκλίναντες, ἀνοητότεροι. ὅσοι δὲ
κατακλῶσι σφᾶς αὐτοὺς, ἢ ἐγκλίνουσι, κόλακές εἰσι. τοῦτο γὰρ ποιεῖ
ὁ κύων, ὅταν σαίνῃ, ἢ θωπεύῃ :~

Περὶ πνεύματος :~

Π νεῦμα τὸ λεῖον ἀπηνεμοῦν, ὡς ἀπνόῳ ἐοικέναι, φροντιστοῦ ἀνδρός,
ὁποία δὲ ἡ φροντὶς, παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν μάνθανε. εἰ δὲ ἀφε-
μὲς ἂν ὑθῇ πολὺ ἀθρόως ἐπίοι, ὥσπερ ἐκ παλιῤῥοίας, καὶ πλημ-
μυρίδος, λύπῃ τινὶ συνέχεται. εἰ δὲ κεφαλὴν ἐπικινῶν ἅμα ἐπι-
στένει, μετανοεῖν ἔοικεν κακόν τι δράσας, ἢ εἰπών. ἐὰν δὲ δεδορκόσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς ταῦτα ποιῇ, προβουλεύει κακὰ μᾶλλον, ἢ μετα-
νοεῖ. πνεῦμα λεῖον, χολῇ καὶ ἀποφητὶ χωροῦν, τὴν γνώμην εὖ ἔχειν
δηλοῖ. ὅτε δὲ ὑποβρυχᾶται, καὶ μεγάλα ἀναπνέῃ, ἀγριότητα, καὶ
οἰνοφλυγίαν κατηγορεῖ. οἱ δὲ ἀσθματίαι, ὁποῖοις καθάπερ ἐκ
δρόμου τὸ πνεῦμα ἐλαύνεται, ἄβουλοι, κακόθυμοι, παντοῤῥέκται,
παρτοεπεῖς. ὅσοι δὲ μετάρσιον ἐμπνέουσι, καὶ αὐτοῖς πυκνόν
τε, καὶ ἐλαφρὸν τὸ πνεῦμα ἐν ταῖς εἰσὶν ἐμπνεῖ, δειλία, καὶ
ἀθυμία ἐν τούτοις ἐστί. γίνονται δὲ, καὶ ἀνδρόγυνοι, ὅταν τὰ ἄλ-
λα σημεῖα μαρτυρῇ :~

Περὶ φθόγγου, ἢ φωνῆς:~

Φθέγγεσθαι βαρὺ πάνυ, καὶ σαθρὸν, ἀνοήτῳ, καὶ ὑβριστῇ, καὶ γαστριμάργῳ πρέπει. ἠχὴ δὲ κακοηθεστέρα, βληχωδεστέρα, ἀμαθήτου. ὅσοι δὲ ἀπὸ βαρέως ἀρξάμενοι φθόγγου, εἰς ὀξὺ τελευτῶσι, ὀργηταὶ, δύσθυμοι. ὀξὺ δὲ καὶ αὐχμηρὸν φθέγγεσθαι, ποικίλου ἀνθρώπου ἐστίν. ὁ δὲ ὀξὺ, καὶ μαλακὸν, καὶ εὐλαμπὴς φθεγγόμενος, ἀνδρόγυνον ἐπισημαίνει. ὅσοι δὲ κοῖλον, καὶ βαρὺ, καὶ ἀκαμπὲς ἠχοῦσι, γενναῖα τούτοις τὰ ἤθη, καὶ μεγαλόνοια αὐτοὺς κοσμεῖ, καὶ δικαιότης. ὅσοι δὲ μαλακόν τι, καὶ βαρὺ φθέγγονται, ἤπια, καὶ τούτοις τὰ νοήματα. οἱ δὲ κλαγγῶδες φθεγγόμενοι, ὀξύ τε καὶ ὀρνίθιον φθέγμα ἱέντες, μάργοι, καὶ χαῦνοι, καὶ μετάρσια νοοῦντες. ἀσθενὴς δὲ φωνὴ, καὶ ἅμα γοερὰ, φιλοκερδῆ, καὶ ἀνιαρὸν, καὶ ὕποπτον ἐν πᾶσιν ἀνδράσι σημαίνει. ὁπόσοι δὲ ἐν ἑνὶ φθέγγονται, ψευδεῖς, κακοήθεις, βάσκανοι, πήμασιν ἄλλων χαίροντες. σφοδρὸν φθέγγεσθαι, καὶ ὑπόσαθρον, ὀργὴν, καὶ βίαν, καὶ ἀνομίας, καὶ μισανθρωπίαν σημαίνει. ὀξὺ δὲ καὶ ἀσθενὲς φθέγγεσθαι, ἀργίας, καὶ δειλίας. ταχὺ δὲ, ἀβουλίας, καὶ ἀνοίας σημεῖον. οἱ χαλεπῶς φθεγγόμενοι, κακοὶ, καὶ ἀνόητοι, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. εἰ δέ τι, καὶ ἄλλο φωνεῖ τῶν ζώων, πρὸς ἕκαστον ὅταν τις ὅμοια φθέγγηται, ἀναφέρειν τε, καὶ διαιρεῖν χρὴ εἰς τὸ ὅμοιον ἦθος. οἱ μὲν γὰρ κυσὶν, οἱ δὲ πιθήκοις, οἱ δὲ ὄνῳ, οἱ δὲ ἵπποις, οἱ δὲ ἄρκτῳ, ἄλλοι δὲ προβάτῳ, καὶ ἄλλοις ζώοις ὁμοίαν φθογγὴν ἀφιᾶσιν. εἰδέναι γε μὴν καθόλου προσήκει, ὡς ἐν κινήσει, καὶ φωνῇ, καὶ χροιᾷ, καὶ μεγέθει, καὶ μελῶν ἁρμονίᾳ, τὸ μέσον τῆς κράσεως χρηστὸν ὡς τὸ πολύ. τὸ δὲ ἐναντίον, κακόν:~

ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ:~

Ὅρους δὲ εἰδῶν ἀνθρώπων ὑποδεῖξαι ἀναγκαῖον, οὐ πάντας, ἀλλ' ὅσοι ἀξιόλογοι αὐτῶν. ἀπὸ γὰρ τούτων, οὐ χαλεπὸν, καὶ τὰ λοιπὰ γινώσκειν:~

Εἶδος ἀνδρείου:~

Εἶδος τοῦ ἀνδρείου, ὄρθιον τὸ πᾶν σχῆμα, πλευραὶ, καὶ ἄρθρα, καὶ τὰ πάντα ἄκρα τοῦ σώματος ἐρρωμένα. ὀστέα μεγάλα, καὶ μὴ σκληρά. κοιλία πλατεῖα, καὶ κοῖλοι ὦμοι, καρτεραὶ ὠμοπλάται, πλευραὶ διεστηκυῖαι, στέρνα ῥωμαλέα, καὶ μετάφρενα, ἰσχίον σκληρόν. σκέλη σαρκώδη, περὶ τὰς σφύρας καρτερά. πόδες ἀρθρώδεις,

χρῶμα ὀξύτερον. βλέμμα ὑγρὸν, γοργόν. οἱ μεγάλοι ὀφθαλμοὶ, οὐδὲ πάνυ ἀναπεπτασμένοι, οὐ μὴν, οὐδὲ μύοντες. ὀφρύες οὐ πεπταμέναι. μέτωπον οὔτε λεῖον, οὔτε τραχύ. φωνὴ ἁπλουστέρα, ἰσχυρὰ, μεγάλη, πνεῦμα εὐσταθές. τοιοῦτος μὲν ὁ εὔψυχος, καὶ ἰσχυρός :~

Εἶδος δειλοῦ :~

Ὁ δὲ δειλὸς, τοιοῦτος. τρίχες μαλακαὶ, καὶ πᾶν σχῆμα ἀνειμένον, τράχηλος μακρὸς, τὸ χρῶμα μελανόχρουν, καὶ ὄμμα ταραχῶδες, βλέφαρα ταχυκίνητα, ἆσθμα θορυβῶδες, σκέλη λεπτὰ, ὀσφὺς μακρὰ, στέρνα ἀσθενῆ, μακρόχειρ, φωνὴ λιγυρὰ, μαλακή :~

Εἶδος εὐφυοῦς :~

Τὸν δὲ εὐφυῆ, τοιόνδε εἶναι χρὴ, μεγέθους εὖ ἥκοντα, λευκὸν, ὑπέρυθρον, ξανθὸν, οὐ πάνυ οὖλον, οὐδὲ εὐθύτριχα. καὶ πᾶν σῶμα ὄρθιον ὄντα, μέλη μεγάλα, τὰ ἄρθρα ἀπολελυμένα ἀλλήλων. σὰρξ μετρίως ἁπαλὴ, σκέλη καὶ μηροὶ εὐτραφεῖς. σφυρὰ καρτερὰ ποδῶν, χειρῶν ἄρθρα γενναῖα. δάκτυλοι ἁπαλοὶ, εὐμήκεις, διεστῶτες ἀλλήλων. πρόσωπα οὐ πάνυ σαρκώδη, οὐδὲ μὴν λεπτά. ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ, εὐλαμπεῖς, χαροποὶ, τὸ ἐν αὐτοῖς ἦθος γεγηθός.

Εἶδος ἀναισθήτου :~

Τὸν δὲ ἀναίσθητον, τοιοῦτον εἶναι πρέπει, λευκὸν πάνυ, σαρκώδη, προγάστορα, παχυσκελῆ. τὰ δὲ ἄρθρα μικρὰ, συνδεδεμένα. κλεῖδας συμπεφυκυίας. τράχηλον κολοβὸν, παχύν. ἄκρα ἀπελῆ, παρειὰς σαρκώδεις, μέτωπον στρογγύλον, βλέμμα κωφὸν, ἀχανές.

Εἶδος ἀναισχύντου :~

Ἀναίσχυντον δὲ ἄνδρα οὕτω χρὴ πεφυκέναι. ὀφθαλμοὶ ἀνιστάμενοι, λαμπροί. βλέφαρα ἀναπεπτασμένα, παχέα. ταχύκυρτος, παχύῤῥιν, ἀντίον ὁρῶν, ἄνω τείνων ἑαυτὸν, πυῤῥὸς τὴν χροιὰν, τὴν φωνὴν ὀξύς :~

Εἶδος κοσμίου :~

Ὁ δὲ κόσμιος βραχὺ φθέγγεται, βραχὺ βαίνει, τὰ βλέφαρα κινεῖ μέσως, οὔτε συνεχῶς, οὔτε διὰ χρόνου. χαροπὸν, οὐ λαμπρὸν, τὸ δὲ ὑγρὸν ὁρῶν, ἐρυθήματος ὑπόπλεως ἐστίν :~

Εἶδος εὐθύμου :~

Σημεῖα εὐθύμου, μέτωπον σαρκῶδες, λεῖον, χθαμαλὸν, καὶ τὸ πᾶν πρόσωπον σαρκωδέστερον, τὸ εἶδος ὑπνηλόν. ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ, εὐλαμπεῖς, οὐ δεδορκότες. κίνησις χαλαία, φωνὴ ἠπία :~

Εἶδος ἀνιαροῦ:~

Πρόσωπον ἀνιαροῦ ἰσχνόν, μέτωπον ῥυσσόν, ὀφρύες ἀπεστραμμέναι, βλέφαρα ἀπεπταμένα. κινεῖται δέ, ὥσπερ οἱ ὑπιέμενοι:~

Εἶδος ἀνδρογύνου:~

Ὁ δὲ ἀνδρόγυνος, ὑγρὸν βλέπει, καὶ ἰταμόν, καὶ δονεῖται τὰ ὄμματα, καὶ περιφέρει. μέτωπον σπᾷ, καὶ παρειάς. αἱ ὀφρύες μένουσι κατὰ χώραν, τράχηλος κέκλιται, ὀσφῦς οὐκ ἀτρεμεῖ. κινεῖ τε πάντα τὰ μέλη, καὶ ἐπιθρώσκει. ἁλματίας ἐστί, γονύκροτος, χειρῶν φοραὶ ὕπτιαι, περιβλέπει ἑαυτόν. φωνὴ λεπτή, ἐπικλάζουσα, λιγυρά, χολαία πάνυ:~

Εἶδος πικροῦ:~

Πικρὸν δὲ ἄνδρα χρὴ σεσηρέναι, ὕπωχρον εἶναι, βραχὺ καὶ ξηρὸν βλέπειν, μέτωπον ῥυσσόν, φθέγγεσθαι σφοδρόν, ἀσθμαίνειν, χεῖρας συγκροτεῖν, ἢ ἀνατρίβειν πολλάκις, πόδας ἐπιρρύπτειν:~

Εἶδος πρᾴου:~

Ὁ δὲ πρᾷος ὧδε πέφυκε, καρτερὸς τὸ πᾶν εἶδος, εὔσαρκος. σαρκὶ ὑγρᾷ, μαλθακῇ. τοῖς μέλεσι σύμμετρος. τὸ βλέμμα εὐπαθές, βραδυκίνητον. χολαία φωνή, μαλακή. τῶν τειχῶν ὁ περίδρομος ἄνω θρώσκων:~

Εἶδος ἔρωνος:~

Ὁ δὲ ἔρων παλίμβουλος, τὰ ἀμφὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λαγαρὰ ἐχέτω, τὸ βλέμμα ὑπόκομψον, φωνὴν ὑφειμένην, βαινέτω εὔστροφον, καὶ κινείσθω πάντῃ εὐρύθμως:~

Εἶδος φιλαργύρου:~

Τὸν δὲ φιλάργυρον ἄνδρα τοιόνδε εἶναι λέγε, μικρομελῆ, μικρόμματον, μικροπρόσωπον, ταχυβάδιστον, ἐγκεκυφότα, ταχύφωνον, ὀξυβόην, τὴν χροιὰν ὑποφοινίσσοντα:~

Εἶδος φιλοκύβου:~

Δασὺς ἀνὴρ θριξὶν ἰθυτενέσι μελαίναις. δασεῖαν τὴν ὑπήνην ἔχων, κροτάφους δασεῖς, ὄμμα λιπαρόν, καὶ στίλβον, καὶ ἀμαρύσσον, ὁ τοιοῦτος φιλόκυβος, φιλορχηστής, φιλόποτος:~

Περὶ ἡμέρου, καὶ ἀγρίου:~

Γίνονται δέ, καὶ μωροπόνηροι, ἔχοντες μικτὰ σημεῖα μωρίας, καὶ πονηρίας. κατὰ τοῦτο δὲ εἰσὶ μωροπόνηροι, ὥσπερ τῶν θηρίων, ὅσα τοῦ αὐτοῦ γένους ὄντα, τὰ μὲν ἥμερα, τὰ δὲ ἄγριά ἐστι. τούτων

γὰρ τὰ

γὰρ τὰ καθ' ἕκαστον ἐπισκοπῶν εἴση, ὡς ἔοικε μὲν ἀλλήλοις τὰ εἴδη ἑκατέρων. ὅμως δὲ, τὰ μὲν τῶν ἡμέρων ἐστὶν εὐηθικώτερα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων, τραχύτερα καὶ σκαιότερα, καὶ ταραχωδέστερα ὡς τὸ πολύ. ὅθεν ἂν ἐπισκέψαιο μάλιστα ἐπὶ αἰγῶν ἀγρίων, καὶ προβάτων, καὶ ἵππων, καὶ ὄνων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐοικότα γοῦν τοῖς εἴδεσιν, ὅμως τὰ μὲν, ἡμερώτερα καὶ ἠπιώτερα. τὰ δὲ, ἄγρια καὶ τραχύτερα, καὶ σκαιότερα, καὶ σφοδρότερα, καὶ ξηρότερα. καὶ τὰ ἤθη δὲ αὐτῶν, τοῖς εἴδεσιν ἀκολουθεῖ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων τοίνυν οὕτω χρὴ διαιρεῖν. τὸ γὰρ διπλοῦν ἐστι τῆς ἰδέας, καὶ ἐν ἀνθρώποις φύεται καθ' ἕκαστον τῶν σημείων. δίκαιοι γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων γίνονται. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγριώτερον ταῦτα ἔχοντες, οἱ δὲ ἡμερώτερον, καὶ σώφρονες ὁμοίως, καὶ ἀνδρεῖοι. τὸ δὲ διάφορον τῶν σημείων, ταχυτῆτι, καὶ λειότητι, καὶ τῷ ἀγρίῳ τε, καὶ ξηρῷ διαιρετέον. οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ ἀδικίας, καὶ ἀκολασίας ἔχει. καὶ ἐν τούτοις γὰρ τοῖς σημείοις τοῖς αὐτοῖς οὖσι, τὸ ἥμερόν τε, καὶ ἄγριον προσπεφυκὸς, τὴν μὲν ἀγριωτέραν ἀδικίαν, τὴν δὲ ἠπιωτέραν δείκνυσι. καὶ ἐν τοῖς ἀνδρογύνοις, οἱ μὲν ἄγριοι, ἕτεροι δὲ πιθανοί εἰσι. καὶ τούτων αὐτῶν οὐκ ἄλλῳ τινὶ τὰ σημεῖα, ἀλλ' ἢ μόνοις, οἷς εἴρηκα, διαιρεῖται.~

Εἶδος μωροπονήρου :~

Ὥσπερ καὶ τοῦ μωροπονήρου, τετανόθριξ ἡ κεφαλὴ, στενὴ, λοξή. ὦτα ἅμα μεγέθει, ἐπικεκλασμένα, αὐχὴν καὶ τράχηλος στρογγύλος. ὀφθαλμοὶ ξηροὶ, σκοτεινοὶ, μικροὶ, κοῖλοι, ὑπορρέοντες, ἀπενεῖς. παρειαὶ στεναὶ, ἐπιμήκεις. γένειον μακρόν. στόμα ἄθυρον, περιμήκες, ἄκλειστον, ὡς διεσχισμένα τὰ πρόσωπα φαίνεσθαι. κυρτὸς, προγάστωρ, παχυσκελὴς, ποδῶν καὶ χειρῶν ἄκρα παχέα, καὶ σκληρὰ, ὑπόχλωρος. ὥσπερ ἐξ ὕπνου, καὶ κραιπάλης κυλοιδιῶν. φωνὴ βληχώδης, μικρὰ, θρασεῖα :~

Ἐπίλογος :~

Ταῦτα ὅσα εἴρηται, καθάπερ ἐν γραφαῖς ἀχρόοις, γραμμῇ μόνῃ τύποι ἀνδρῶν εἰκασμένοι εἰσί. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ παντοδαπὰ εἴδη ἀνθρώπων, ἐκ τῶν πολλῶν τῶν καθ' ἕκαστον μέρος ὄντων σημείων, ταῖς μίξεσιν αὐτῶν, καὶ ταῖς δυνάμεσιν, ἀλλήλοις τε πρὸς ἄλληλα πειθόμενός τε, καὶ ἀπιστῶν τεκμαίρου :~

~:ΤΕΛΟΣ:~

ΜΕΛΑΜΠΟΔΟΣ ΙΕΡΟΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ,

Περὶ παλμῶν μαντική, πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα:~

Ὅσα μὲν τοῖς ἔμπροσθεν βίβλοις κράτιστε βασιλεῦ Πτολεμαῖε συνέγραψά σοι, ἐκ τῶν ἀδύτων στηλῶν τὰ πέρατα σημειωσάμενος, καὶ τὰ σύμβολα συνέγραψα, ἐπεὶ δὲ καὶ νῦν ἀπέστειλάς μοι συγγράψασθαί σοι περὶ τῶν γινομένων παλμῶν ἐν τοῖς μέλεσι τῶν ἀνθρώπων, μεγάλην καὶ ἡδίστην ἡγοῦμαι τὴν ἐπιταγὴν ταύτην, καὶ ἑτέρων οὐ τετυχηκὼς δωρεῶν συνέλεξά σοι καὶ τάδε:~

Κορυφὴ ἐὰν ἅλληται, λύπας καὶ ἀηδίας σημαίνει. ἢ ὁδὸν πορευθῆναι μακράν. δούλῳ, ὕβριν. παρθένῳ, ἄνδρα. χήρᾳ, λύπην. ἐν ἄλλοις ἔκφευξιν κακῶν, δῆθεν κακῶς πράσσοντι. παρθένῳ, γάμον. ὅτι ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ τῆς κορυφῆς ἔτικτε. χήρᾳ, ὁμοίως γάμον. πλουσίῳ, ζημίαν, καὶ ἐπιβουλήν. στρατιώτῃ, προκοπήν. ναύτῃ, χειμῶνα. ὑπὸ γὰρ κορυφῆς αὐτῶν οἱ χειμαζόμενοι σωθήσονται:~

Κεφαλὴ ἐὰν ἅλληται, ἢ αἱ τρίχες ὀρθαὶ ἵστανται, ἢ ἐν μακρῷ φρίσσωσιν ἐπιμόνως πλείονα χρόνον, ἐπιβουλὴν σημαίνει. ἢ ἀπὸ φίλου τινός, καὶ συγγενοῦς ζημίαν. δούλῳ, νόσον. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ὕβριν. πενομένοις, καὶ ἐν ἐνδείᾳ τυγχάνουσιν, ἀγαθὰ δηλοῖ. πλουσίοις, ἀσθένειαν, καὶ ἐπανάστασιν τοῦ βίου. νοσοῦντι δέ, ζωήν:~

Ἄλλως κεφαλὴ ἐὰν ἅλληται ἐπὶ πλείονα χρόνον, κακόν τι σημαίνει. δούλῳ, δεσπότου θάνατον. χήρᾳ, βλάβην. ἐν ἄλλοις ἀποταγήν, καὶ αὖθις ἐλευθερίαν δηλοῖ:~

Κεφαλὴ ὅλη ἐὰν ἅλληται, θάνατον δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ἀγαθὰ πολλὰ σημαίνει. κεφαλῆς τὸ ὄπισθεν μέρος μέχρι τοῦ κύκλου ἐὰν ἅλληται, κατὰ πάντα ἐχθρόν, καὶ ἐπιβουλὴν δηλοῖ, καὶ οἰκεῖον θάνατον. τοῖς δὲ λοιποῖς συμφοράν. δούλῳ, ἀγαθόν. παρθένῳ, ἐπιτυχίαν καλοῦ ἀνδρός. χήρᾳ, νόσον. ἐν ἄλλοις, πλουσίῳ, κίνδυνον. γεωργῷ, κόπον. κεφαλῆς τὸ δεξιὸν μέρος ἐὰν ἅλληται, ἀγαθὸν δηλοῖ. δούλῳ, χαράν, καὶ ἐλευθερίαν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, καλόν, καὶ ἐπιμονὴν τῆς χρείας. κεφαλῆς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἐὰν ἅλληται, βλάβην δηλοῖ. πλουσίῳ, εὐωχίαν. δούλῳ, μετάβασιν οἰκίας. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ὕβριν~

Ἐγκέφαλος ἐὰν ἅλληται, νόσον δηλοῖ τῷ ὑγιαίνοντι. τῷ νοσοῦντι δὲ ὑγείαν, καὶ αὔξησιν τοῦ σώματος, καὶ βίου. ἀτέκνοις, τέκνον καὶ χαράν. ἐνδήμοις, ἀποδημίαν, καὶ ἄφιξιν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα. στρατιώτῃ, καὶ ναύτῃ, κεφαλῆς κίνδυνον δηλοῖ:~

Μέτωπον ἐὰν ἅλληται, ἰταμοῖς, καὶ ἀναιδέσι πράγμασιν ἐμπεσεῖσθαι δηλοῖ. δούλῳ, δεσπότου θάνατον. παρθένῳ, ἐπιβουλήν. χήρᾳ, βλάβην. μετώπου τὸ δεξιὸν μέρος ἐὰν ἅλληται, μέγας, καὶ ἐγκρατὴς ἔστιν ὁ τοιοῦτος. δούλῳ, ὕβριν. παρθένῳ, συμβουλήν. μετώπου ἀριστερὸν μέρος ἐὰν ἅλληται, κατὰ πάντα κακὸν δηλοῖ, καὶ κλαυθμόν. δούλῳ, ὠφέλειαν. παρθένῳ, γάμον. χήρᾳ, ψόγον. μετώπου τὸ μέσον ἐὰν ἅλληται, πένθος δηλοῖ. δούλῳ, κακόν. παρθένῳ, ὠφέλειαν. χήρᾳ, ὕβριν. ἐν ἄλλῳ ἀγαθὸν δηλοῖ ἐν παντί:~

Κρόταφος δεξιὸς ἐὰν ἅλληται, κατὰ πάντα ἀγαθόν. δούλῳ, ἀνωμαλίαν. παρθένῳ, εὐωχίαν πρόσκαιρον. χήρᾳ, ἀποδημίαν, καὶ ὠφέλειαν. κρόταφος εὐώνυμος ἐὰν ἅλληται, κατὰ πάντα ἀγαθόν. ὠφέλειαν ἀπροσδόκητον δηλοῖ. δούλῳ, ἀνωμαλίαν. παρθένῳ, ἐκκοπὴν γάμου. χήρᾳ, ἀγαθόν.~

Ὀφρὺς δεξιὰ ἐὰν ἅλληται, νόσον δηλοῖ ὀλίγον χρόνον, καὶ μετ᾽ ὀλίγον εὐπορίαν. πένητι, πλοῦτον. δούλῳ, ἀγαθόν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ὕβριν. ὀφρὺς ἀριστερὰ ἐὰν ἅλληται, ἀγαθὸν πολὺ σημαίνει ἀπροσδόκητον. ἀλλὰ καὶ εὐτυχήσει, καὶ πίστιν ἕξει. ὀφρύων τὸ μέσον ἐὰν ἅλληται, κατὰ φημονόην, κακὸν ἅπασι. δούλῳ, ἀγαθόν. παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ, ὠφέλειαν:~

Ὀφθαλμὸς δεξιὸς ἐὰν ἅλληται, κατὰ φημονόην, καὶ αἰγυπτίους, καὶ ἀντιφῶντα, ἐχθροὺς ὑποχειρίους ἕξει. ἄγει δὲ καὶ ἀποδήμους.

Ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ τὸ ἄνω βλέφαρον ἐὰν ἅλληται, ἐπίκτησιν πάντως δηλοῖ. κατὰ δὲ ἀντιφῶντα, πρᾶξιν καὶ ὑγείαν. δούλῳ, ἐπιβουλήν. χήρᾳ, ἀποδημίαν. Δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ κάτω βλέφαρον ἐὰν ἅλληται, δάκρυα δηλοῖ. δούλῳ, ἀγαθόν. παρθένῳ, ὕβριν. χήρᾳ, ὑποταγήν. Ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ κανθὸς ἐὰν ἅλληται, ἢ ὁ μήλης, πένητι ἀηδίαν δηλοῖ. δούλῳ, διαβολήν. παρθένῳ, κίνδυνον. χήρᾳ, ψόγον. ἐχθροῦ ἀποδημοῦντος ἐπέλευσιν δηλοῖ. ὀφθαλμὸς ἀριστερὸς ἐὰν ἅλληται, ἥξει τις αὐτῷ ἀπὸ ξένης, ὃν μάλιστα ἀγαπᾷ. ἢ αὐτὸς ὁδὸν πορεύσεται. καὶ εἰ προσέφυγέ τις ἐξ αὐτοῦ μακρὰν ὁδόν, εὑρήσει αὐτόν. καὶ διὰ θηλυκῶν προσώπων ἐλπίδα δηλοῖ. πένητι

δὲ ὁδὸν πορευθῆναι ἐπ' ἀγαθῷ. ἐν ἄλλοις δὲ πολλὰ κοπιᾶσαι, καὶ ὀλί-
γα κτήσασθαι δηλοῖ. ὀφθαλμοῦ ἀριστεροῦ τὸ ἄνω βλέφαρον ἐὰν
ἄλληται, πένητι ἐπίκτησιν δηλοῖ, καὶ εὐπορίαν. δούλῳ, ἐπιβου-
λήν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ἀγαθόν. πλουσίῳ, εὐωχίαν. γεωργῷ,
καὶ κυνηγῷ, ὠφέλειαν. στρατιώτῃ, προκοπήν. Ὀφθαλμοῦ ἀριστε-
ροῦ, ὁ δεξιὸς κανθὸς ἐὰν ἄλληται, ἤγουν ὁ πρὸς τὴν ῥῖνα, ὑγείαν, καὶ
εὐθηνείαν δηλοῖ. ὁ δὲ ἀριστερὸς ἐὰν ἄλληται, ἐπὶ πάντων ἀγαθὸν δη-
λοῖ. ὀφθαλμοῦ ἀριστεροῦ τὸ κάτω βλέφαρον ἐὰν ἄλληται, ἀη-
δίαν σημαίνει. δούλῳ, διαβολήν. παρθένῳ, ἀφθαρσίαν. χήρᾳ, ὕ-
βριν. ὀφθαλμοῦ ἀριστεροῦ ὁ κανθὸς ἰοβόλος ἀλλόμενος, ἀηδίας
καὶ λύπας δηλοῖ πάνυ. δούλῳ, ὠφέλειαν. παρθένῳ νόσον. ὀφθαλ-
μοῦ ἀριστεροῦ ἡ οὐρὰ ἐὰν ἄλληται, ἀγαθὰ πολλὰ δηλοῖ. δούλοις,
πίστεως ἐπιτυχεῖν, ὅθεν ἂν ὠφεληθήσεται. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ,
λύπην:~

Ρ ινὸς δεξιὸν μέρος ἐὰν ἄλληται, ἀηδίας φυγὴμ δηλοῖ. δούλῳ, ὠφέ-
λειαν. παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ, ὑποταγήν. ῥινὸς ἀριστερὸν
μέρος ἀλλόμενον, ἀγαθὰ δηλοῖ ἀπροσδόκητα. δούλῳ ὠφέλειαν.
παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ, ὑποταγήν. τὸ μέσον τῆς ῥινὸς ἀλλό-
μενον, λύπην δηλοῖ. δούλῳ ἀηδίαν. παρθένῳ, γάμον. χήρᾳ, ψόγον.
εἰς ὅλη ἐὰν ἄλληται κατὰ πάντα ἀγαθὰ δηλοῖ ἀπροσδόκητα.
τὸ ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς ῥινὸς ἐὰν ἄλληται, ζημίαν δηλοῖ.
δούλῳ, κακοπάθειαν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, διαβολήν:~

Μ υκτὴρ δεξιὸς ἐὰν ἄλληται, ὠφέλειαν δηλοῖ, δούλῳ, καὶ παρθένῳ,
καὶ χήρᾳ ἀηδίαν. μυκτὴρ ἀριστερὸς ἐὰν ἄλληται, ὠφέλειαν δηλοῖ,
δούλῳ, οἰκίας μετάστασιν. παρθένῳ, ἄνδρα. χήρᾳ, ὠφέλειαν. τὸ
μέσον τοῦ μυκτῆρος ἀλλόμενον, ζημίαν καὶ ὕβριν δηλοῖ. δούλῳ,
εὐφρασίαν. χήρᾳ, ὠφέλειαν:~

Μ ῆλον δεξιὸν ἀλλόμενον, ὕβριν ἀπροσδόκητον δηλοῖ, δούλῳ ἀγα-
θόν. παρθένῳ, ὕβριμ. μῆλον ἀριστερὸν ἀλλόμενομ, κατὰ πάντα
ἀγαθὸν δηλοῖ. δούλῳ, μακρὰμ ἀποδημίαν. παρθένῳ, ψόγον. χή-
ρᾳ, ὠφέλειαν. χεῖλος τὸ ἄνωθεν ἐὰν ἄλληται, διάκρισιν πρός τινα
καὶ νίκην σημαίνει. δούλῳ, ἀγαθόν. παρθένῳ, κέρδος. χεῖλος τὸ κά-
τω ἀλλόμενον, ὠφέλειαν, ἢ ἔργου ζημίαν δηλοῖ:~

Σ ιαγὼμ δεξιὰ ἐὰν ἄλληται, ὠφέλειαν δηλοῖ. δούλῳ οἰκονομίαν πι-
στευθῆναι. παρθένῳ, νόσομ. χήρᾳ, ψόγον. σιαγὼν ἀριστερὰ ἀλλομέ-

νη, λύπην δηλοῖ. ὧδε πρᾶγμά τι ὀλίγῳ. δούλῳ, ὠφέλειαν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ εὐφρασίαν :~

Γνάθος δεξιὰ ἀλλομένη, εὐφρασίαν δηλοῖ. δούλῳ, κέρδον. παρθένῳ, συμβουλίαν. χήρᾳ, ὠφέλειαν. γνάθος ἀριστερὰ ἀλλομένη, κακοπάθειαν δηλοῖ. δούλῳ, νόσον. παρθένῳ, ὕβριν. χήρᾳ, ἀηδίαν :~

Ὠτίον δεξιὸν ἀλλόμενον, ἢ ἠχοῦν, χαράν ἐπί τινι σημαίνει. δούλῳ, εὐφρασίαν. παρθένῳ, ἐπίκτησιν. χήρᾳ, ἀγαθόν. ὠτίον ἀριστερὸν ἀλλόμενον, ὑψηλόν τι γενέσθαι δηλοῖ. δούλῳ, ἐγχείρησιν μεγάλων πραγμάτων. παρθένῳ ψόγον. χήρᾳ, ἀφαίρεσιν. ὠτίου δεξιοῦ τὸ ἔσωθεν ἀλλόμενον, κακόν τι σημεῖον. ὠτίου λαιοῦ τὸ ἔσωθεν ἀλλόμενον, κακόν τι σημεῖον. ἀκούσεταί τι, καὶ οὐ χαρήσεται. δούλῳ δὲ καλόν:~

Γενείου τὸ δεξιὸν μέρος ἀλλόμενον, ἀγαθῶν ἐπίκτησιν δηλοῖ τοῖς πᾶσι. γενείου τὸ ἀριστερὸν ἀλλόμενον, ἐλπίδας ἀγαθὰς πᾶσι δηλοῖ, καὶ πᾶσιν ἀγαθόν. γένειον ἀλλόμενον, πολυγηρείαν δηλοῖ :~

Οὐρανίσκος ἀλλόμενος, εὐφρασίαν δηλοῖ, καὶ ζημίαν. τὸ δὲ εὐώνυμον, ἀγαθόν. Βρεχμὸς ἐὰν ἅλληται. δούλῳ, καὶ ἐλευθέρῳ ἀγαθὸν δηλοῖ. Ὀδόντες ἐὰν ἀλλόμενοι συγκρούωσιν, ἀγαθὸν δηλοῦσι. στόμα ἐὰν ἅλληται, ὄψεταί τινα διὰ πολλοῦ τοῦ χρόνου, ἐφ' ᾧ καὶ χαρήσεται. Καρδία ἐὰν ἅλληται, ἀγαθὸν δηλοῖ πᾶσιν. ἄλλοις ἱλαρότητα. δούλῳ ἐλευθερίαν. παρθένῳ, νωθρείαν. χήρᾳ καὶ στρατιώτῃ, εὐφρασίαν. ἐμπόρῳ, πρᾶξιν. ἄλλοις ἐπιβούλους φίλους δηλοῦται:~

Τραχήλου τὸ δεξιὸν μέρος ἐὰν ἅλληται, ἐλευθέρῳ, φόβον. δούλῳ δὲ, νόσον σημαίνει. τοῖς δὲ λοιποῖς πᾶσι καλόν. τραχήλου ἀριστερὸν μέρος ἐὰν ἅλληται ἀγαθόν, φάρυγγος τὸ δεξιὸν μέρος ἐὰν ἅλληται, εὐφρασίαν δηλοῖ. δούλῳ καὶ ἐλευθέρῳ, κέρδος. φάρυγγος τὸ λαιὸν μέρος ἀλλόμενον, φεῦξιν ἀηδίας πᾶσι δηλοῖ. ἄλλοις ἐλευθέραν δόξαν σημαίνει. δούλῳ κακὸν ἀκοῦσαι. στρατιώτῃ, χρημάτων ἐπίκτησιν. ἀπόρῳ, πόρον. ἐκ θηλυκῶν προσώπων. παρθένῳ, ἀηδίαν. κυβερνήτῃ ἔπαινον. Αὐχένος δεξιὸν μέρος ἐὰν ἅλληται, ἀγαθὸν δηλοῖ. δούλῳ μὲν μερίμνας. παρθένῳ δὲ, μνήστην. χήρᾳ κόπον. στρατιώτῃ, ἀμεριμνίαν. τὸ δὲ εὐώνυμον, πονηρόν τι δηλοῖ. δούλῳ, κόσμον. παρθένῳ, ἄνδρα. χήρᾳ εὐφρασίαν. δούλῳ, ἀγαθόν. τοῖς δὲ λοιποῖς οὐ καλόν. ἄλλοις ἐπιβουλὴν δηλοῖ. ἐν δὲ στενοχωρίαις ὄντι, εὐσταθῆ καὶ τοῖς δούλοις νόσον. παρθένῳ, εὐωχίαν ἔμψυχον. στρατιώτῃ, δάκρυα. ἐμπόρῳ, ἀπόδοσιν. κυβερ-

νήτῃ, εὐπλοΐαν. ἡ δὲ εὐώνυμος, ἐλευθέρῳ ἀηδίαν σημαίνει. δούλῳ δὲ νόσον. χήρᾳ πρὸς εὐπροσδόκητον. στρατιώτῃ, καθαίρεσιν. ἐμπόρῳ, βλάβην. κυβερνήτῃ, λύπην. γυναικὶ, ἀηδίαν. ἄλλοις, ὁδοιπόρων ζημίαν. δούλων, λύπας. τοῖς δὲ λοιποῖς πᾶσι καλὸν, ἄλλοις εὐωχίαν πᾶσι δηλοῖ:~

Ὦμος δεξιὸς ἀλλόμενος, ὠφέλειαν τινὰ δηλοῖ. χειροτέχνῃ μὲν πρᾶξιν. δούλοις δὲ ὠφέλειαν, καὶ θάνατον δεσπότου. παρθένῳ, γάμον. χήρᾳ, κέρδος. ἐμπόροις, ὠφέλειαν. κυβερνήτῃ, εὐπορείαν. γυναικὶ, χαράν. Ὦμος λαιὸς ἀλλόμενος, ἐπιβουλὴν ὑπὸ γυναικὸς σημαίνει, ἀλλὰ ὠφέλιμον:~

Βραχίων δεξιὸς ἀλλόμενος, τέκνων, καὶ χρημάτων ἐπίκτησιν δηλοῖ. τοῖς δὲ δανείζουσιν, ἐξ ἑτέρων βλάβην. ἄλλῳ τέκνα, αὐτῷ ἔσται ἐπὶ γῆρας. δούλῳ, πίστιν πραγμάτων μεγάλων. παρθένῳ, ὑποταγήν. χήρᾳ, ὠφέλειαν. Βραχίων εὐώνυμος ἀλλόμενος, ἀπὸ τῶν οἰκείων προσώπων, ἐπικουρείαν σημαίνει. δούλῳ δὲ, ἐλευθερίαν. ἄλλῳ, λύπην δηλοῖ:~

Μῦς δεξιὸς ἀλλόμενος, ζημίαν σημαίνει πᾶσιν. ὁ δὲ εὐώνυμος κέρδος ἀπροσδόκητον δηλοῖ:~

Ἀγκὼν δεξιὸς ἀλλόμενος, ὠφέλειαν δηλοῖ. δούλῳ, κακῶν ἀπαλλαγῆναι. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ὕβριν. ὁ δὲ εὐώνυμος, ὑπέρ τινος προσώπου ζημίαν δηλοῖ. ἄλλοις εὐφρασίαν δηλοῖ. δούλῳ, προκοπήν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ὕβριν:~

Πῆχυς δεξιὸς ἀλλόμενος, βλάβην δηλοῖ. δούλῳ, εὐφρασίαν. παρθένῳ, ἀπορείαν. χήρᾳ, ἀηδίαν. ὁ δὲ εὐώνυμος, ἀηδίαν δηλοῖ. δούλῳ, εὐπορείαν. παρθένῳ, εὐφρασίαν, χήρᾳ, ὁμοίως:~

Χεὶρ δεξιὰ ἀλλομένη, ὠφέλειαν σημαίνει. ἡ δὲ εὐώνυμος, πίστεως φυλακὴν δηλοῖ. καρπὸς δεξιὸς ἀλλόμενος, ἃ ὀφείλει χρήματα ἀποδόσειν σημαίνει. ἔσεσθαι δὲ καὶ ἐν πενίᾳ, καὶ ὀλιγοχρονίᾳ. τοῦτο ἐπὶ πᾶσι δηλοῖ. ἐν ἄλλοις δὲ κακὸν δηλοῖ. δούλῳ, χαλεπούς. παρθένῳ, γάμον. χήρᾳ, ἀποδημίαν. ὁ δὲ εὐώνυμος ἐπιβουλὴν σημαίνει ἕνεκα πραγμάτων. ὕστερον δὲ ὠφέλειαν. ἐν ἄλλοις ἀρρωστίαν δηλοῖ. δούλῳ ἀγαθόν. παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ, ὠφέλειαν. ἀντίχειρ ὁ δεξιὸς ἀλλόμενος, ἀγαθὸν δηλοῖ. δούλῳ, εὐφρασίαν. παρθένῳ, γάμον. χήρᾳ, ἁρπαγήν. ὁ δὲ εὐώνυμος ἀποβολὴν βίου δηλοῖ. δούλῳ, ἐλευθερίαν. παρθένῳ, ὕβριν. χήρᾳ, ὠφέλειαν:~

Τὸ πλάγιον τῆς χειρὸς ἀλλόμενον, ἐμπεσεῖσθαι εἴς τινα πράγματα μόχθον δηλοῖ. δούλῳ, εὐπορίαν. παρθένῳ, ἀγαθόν. χήρᾳ, κακόν. τοῖς ἄλλοις ἐξοδιασμοὺς ἑκουσίους δηλοῖ. τὸ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, κατὰ δούλωσιν ἐξ ἀνθρώπων δηλοῖ. δούλῳ, μεταβολὴν βίου. παρθένῳ, ἀγαθόν, χήρᾳ, εὐφρασίαν. ἄλλοις κέρδος τι σημαίνει. χειρὸς δεξιᾶς τὸ μέσον, ἤτοι τὸ κοῖλον ἀλλόμενον, ὠφέλειαν σημαίνει. καὶ ἀλλοτρίου πράγματος τοῖς ἄλλοις κέρδος δηλοῖ. δούλῳ, ἀηδίαν. παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ, κέρδος. τῆς δὲ εὐωνύμου εὐτυχίαν μεγάλην δηλοῖ, καὶ ἐχθρῶν κράτησιν. τοῖς ἄλλοις ἐχθρῶν κυρίευσιν δηλοῖ. δούλῳ, ἀμεριμνίαν. παρθένῳ, ὕβριν, γάμον. χήρᾳ, ὕβριν. τὸ ἐπάνω τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐὰν ἅλληται, πονηρὸν σημαίνει. δούλῳ, ἀναβολήν. παρθένῳ, ἀηδίαν. χήρᾳ, ὠφέλειαν. ἄλλοις ἀπροσδόκητον ἀγαθὸν σημαίνει. τὸ δὲ τῆς εὐωνύμου ὠμοπλάτης δεξιὸν ἀλλόμενον, ἀγαθὸν σημαίνει. δούλῳ, διαβολήν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ἀπὸ νόσου, σωτηρίαν. τοῖς ἄλλοις ἔκφευξιν ἀηδίας δηλοῖ. ἀπὸ δὲ γυναικῶν ἀκαταστασίαν. δούλῳ, ἀνάπαυσιν ἐκ τῆς δουλείας. παρθένῳ, ἀηδίαν. χήρᾳ, ψόγον. στρατιώτῃ, δάκρυα. ἐμπόροις, ἀπόδοσιν. κυβερνήτῃ, εὐπλοΐαν :~

Ὤμου τὸ μέσον ἀλλόμενον, πολλῶν ἀγαθῶν κυρίευσιν, καὶ δούλωσιν δηλοῖ, καὶ ἐλευθέρων. ὠμοπλάτης εὐώνυμος ἀλλόμενος, ἐὰν μὲν ξένοις ἀφροσύνην σημαίνει. καὶ τοῖς δανειοῦσιν ἀπόδοσιν χρεῶν. δούλοις, καὶ κλέπταις μετάβασιν. παρθένῳ, νωθρείαν. χήρᾳ, κίνδυνον. στρατιώτῃ, εὐφροσύνην μετὰ κέρδους. τοῖς δὲ λοιποῖς, κόπον. τὸ μέσον τῶν ὠμοπλατῶν ἀλλόμενον, εὐπορίαν δηλοῖ. δούλῳ, κακοπάθειαν, καὶ εὐχαριστίαν. παρθένῳ, ὕβριν. χήρᾳ, διαβολήν. ἀκρώμιον δεξιὸν ἀλλόμενον, ἐλευθέρῳ, εὐκρασίαν δηλοῖ. δούλῳ, κακῶν ἀνάπαυσιν. παρθένῳ, μνηστείαν. χήρᾳ, ἱλαρίαν. στρατιώτῃ, κίνδυνον :~

Δάκτυλος μικρὸς τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀλλόμενος, πίστεως μείζονος ἀξιωθήσεσθαι δηλοῖ. ἐπειδὴ ἑρμοῦ ἐστιν ὁ δάκτυλος. τοῖς ἄλλοις, στείρωσιν δηλοῖ. δούλῳ, διαβολήν. παρθένῳ, ψόγον. χήρᾳ, ὕβριν :~

Ὁ μετὰ τὸν μικρὸν δεύτερος δάκτυλος τῆς δεξιᾶς χειρός, ὁ καλούμενος παράμεσος, ἀλλόμενος, πολλῶν χρημάτων κυρίευσιν σημαίνει. ἔστι γὰρ ἡλίου ὁ δάκτυλος. ἄλλοις πολλῶν ἀγαθῶν ἐπίκτησιν δηλοῖ. δούλῳ, κακόν. παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ, εὐφροσύνην :~

Δάκτυλος ὁ τρίτος τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἤτοι ὁ μέσος, βασκανίας δηλοῖ, καὶ λοιδορίας. κρόνου γὰρ ὁ δάκτυλος. ἐν ἄλλοις δόξαν γενέσθαι δηλοῖ. δούλῳ, ὑποταγήν. παρθένῳ, νόσον. χήρᾳ, ὠφέλειαν:~

Δάκτυλος τέταρτος ἀλλόμενος, ζημίαν μετὰ ὕβρεως δηλοῖ. ἄρεως γάρ ἐστιν ὁ δάκτυλος. ἐν ἄλλοις δὲ βλάβην δηλοῖ. ἐλευθέρῳ, ἐκκοπήν. παρθένῳ κέρδος. χήρᾳ, ὠφέλειαν:~

Δάκτυλος ὁ μέγας, ὁ καὶ ἀντίχειρ καλούμενος, ἀλλόμενος, ἐπίκτησιν πολλῶν ἀγαθῶν δηλοῖ. καὶ ἐπὶ τέκνοις, καὶ ἐπὶ γυναικὶ χαρήσεται. ἔστι γὰρ ἀφροδίτης ὁ δάκτυλος. ἄλλοις ἀπαλλάξαι δηλοῖ. δούλῳ ἀγαθόν. παρθένῳ, ἄνδρα. χήρᾳ, ὠφέλειαν:~

Ὄνυχες τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐὰν ἅλλωνται, κέρδος δηλοῦσιν ἀπροσδόκητον. δούλῳ εὐφρασίαν. παρθένῳ μνηστείαν. ὄνυξ τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐὰν ἅλληται, ἢ μυρμυκιᾷ, κακοπάθειαν δηλοῖ. δούλῳ, τέκνον. παρθένῳ, ἄνδρα. χήρᾳ, κόπον:~

Ὁ τοῦ δευτέρου ἐὰν ἅλληται, ἐξουσίαν δηλοῖ. δούλῳ, δεσπότου θάνατον. παρθένῳ φόβον. χήρᾳ, καλόν. ὁ τοῦ τρίτου, καὶ τοῦ τετάρτου λύπας δηλοῦσιν. δούλῳ δὲ, ἀγαθόν. ὁ τοῦ μεγάλου, αὔξησιν δηλοῖ βίου.

Δάκτυλος μικρὸς εὐωνύμου χειρὸς ἀλλόμενος, πολλὰ ἀγαθὰ δηλοῖ πᾶσιν. ὁ δεύτερος αὐτοῦ ἐγκληματικὸς δηλοῖ λύπην, καὶ ἀπώλειαν ἐπὶ μεγάλων προσώπων. δούλῳ ἐν πίστει ὄντι, κατηγορίαν. ὁ μέσος, λύπην δηλοῖ διὰ πρᾶγμα ἴδιον. καὶ αὔξησιν βίου, καὶ τέκνων, καὶ χρημάτων σημαίνει. ὁ μέγας τῆς εὐωνύμου χειρὸς, παλαιὰν ἀπώλειαν σημαίνει κομίσασθαι:~

Ὄνυχες εὐωνύμου χειρὸς ἀλλόμενοι, ὠφέλειαν δηλοῦσι μετὰ δυσκολίας τινός:~

Μάλη δεξιὰ ἀλλομένη, μάχας δηλοῖ, καὶ λύπας ἐκ τῶν οἰκείων πρὸς ὀλίγον πάνυ, καὶ ἡ εὐώνυμος ὁμοίως:~

Μαστὸς δεξιὸς ἀλλόμενος, πρᾶξιν δηλοῖ μεγάλην. ἐν ἄλλοις εὐφρασίαν δηλοῖ. μαστὸς εὐώνυμος ἀλλόμενος, πλοῦτον σημαίνει. μαστοῦ τὸ μέσον ἀλλόμενον, ἀγαθῶν φροντίδων ἐστὶ σημεῖον:~

Στῆθος ἀλλόμενον, εὐωχίαν δηλοῖ πάνυ. ἐν ἄλλοις πληρωθήσεται ἡ διάνοια φόβου. Καρδία ἀλλομένη, ἐπιβουλὴν φίλου δηλοῖ:~

Γαστὴρ ἀλλομένη, πλουσίῳ, ἀναλώματα ποιῆσαι δηλοῖ. πένητι δὲ τρυφήν. ἄλλοις εὐφρασίαν δηλοῖ:~

Κοιλία ἀλλομένη, ἀγαθὰ σημαίνει. ἄλλοις τέκνα ὀνησιφόρα δηλοῖ.

κοιλίας

κοιλίας δεξιὸν μέρος ἀλλόμενον, νόσον ὀλιγοχρονίαν δηλοῖ. Λαγὼν δεξιὸς ἀλλόμενος ἀζημίαν δηλοῖ. ἄλλως ἀγαθὰ πολλὰ σημαίνει. λαγὼν εὐώνυμος ἀλλόμενος, εὐφρασίαν δηλοῖ πᾶσιν. ἄλλως ἐργασίαν δηλοῖ. Πλευρὰ δεξιὰ ἀλλομένη, πλουσίῳ χρόνιον πενίαν δηλοῖ. δούλῳ δὲ, εὐπορίαν, καὶ χαράν. ἐν ἄλλοις ὠφέλειαν δηλοῖ. πλευρὰ δὲ εὐώνυμος ἀλλομένη, μοχθηρὰν τὴν εὐστάθειαν δηλοῖ ἐν παντὶ βίῳ. Σπλὴν ἀλλόμενος, ἀῤῥωστίαν δηλοῖ. Ἧπαρ ἀλλόμενον, δυσθυμίαν σημαίνει, ἰσχίου δὲ τὸ δεξιὸν μέρος ἀλλόμενον, οἰκείων καὶ φίλων. ἐν ἄλλῳ ἀγαθὸν δηλοῖ. ἰσχίου τὸ εὐώνυμον μέρος ἀλλόμενον, λύπας δηλοῖ. ἐν ἄλλῳ ἀκαταστασίαν δηλοῖ :~

Ῥάχις τὰ δεξιὰ ἀλλόμενα, ἐχθρῶν περικρατῆσαι δηλοῖ πᾶσιν:~

Νῶτος δεξιὸς ἀλλόμενος, ὕβριν δηλοῖ. ὁ δ' εὐώνυμος, πλουσίῳ, εὐωχίαν δηλοῖ. πένητι δὲ κάματον:~

Βάλανος ἀλλόμενος, δούλῳ εἰς ἀφροδίτην ἐλθεῖν δηλοῖ. Ἀκρώμος ἀλλόμενος, ἡδονήν τινα πιστεύεται σημαίνειν:~

Ὄρχις δεξιὸς ἀλλόμενος, βίου καὶ τέκνων ἐπίκτησιν δηλοῖ. Ὄρχις εὐώνυμος ἀλλόμενος, εὐωχίαν, καὶ γυναικὸς ὠφέλειαν δηλοῖ:~

Πυγὴ δεξιὰ ἀλλομένη, ἐπὶ διαφθορᾷ τῷ ἔχοντι πραγματείαν, καὶ ἐργασίαν δηλοῖ. πυγὴ εὐώνυμος ἀλλομένη, πλουσίῳ ἀναλώματα ποιῆσαι δηλοῖ. τοῖς δὲ λοιποῖς, ἀγαθὴν ἐν ἄλλοις μελλόντων κυρίευσιν. Δάκτυλος ἀλλόμενος, κέρδος ἀπροσδόκητον δηλοῖ. κοτύλη δεξιὰ ἀλλομένη, κίνησιν ἐπὶ προκοπὴν δηλοῖ παντί. ἐν ἄλλοις ἀγαθὸν σημαίνει. κοτύλη εὐώνυμος ἀλλομένη, λύπης τινὸς ἀπαλλαγὴν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ἀηδίαν σημαίνει:~

Γλουτὸς δεξιὸς ἀλλόμενος, εὐπορίαν δηλοῖ, καὶ ὁ εὐώνυμος τὸ αὐτό:~

Βουβὼν δεξιὸς ἀλλόμενος, βίας καὶ ταραχὰς δηλοῖ. βουβὼν εὐώνυμος ἀλλόμενος, οὐκ ἀγαθὸν σημαίνει:~

Μηρὸς δεξιὸς ἀλλόμενος, ὠφέλειαν δηλοῖ. ἐν ἄλλοις δὲ ἐχθρῶν κράτησιν δηλοῖ. μηρὸς εὐώνυμος ἀλλόμενος, ἐπιβουλὴν, καὶ δόλον δηλοῖ. ἐν ἄλλοις ὁδὸν ἐπωφελῆ δηλοῖ πορευθῆναι:~

Ὀπισθομήριον δεξιὸν ἀλλόμενον, ψόγον προσημαίνει. ἐν ἄλλοις καλοκαιρίαν δηλοῖ. ὀπισθομήριον εὐώνυμον ἀλλόμενον, ἐπιβουλὴν δηλοῖ. ἄλλοις εὐπορίαν δηλοῖ:~

Γόνυ δεξιὸν ἀλλόμενον, εὐωχίαν δηλοῖ παντί. ἄλλοις δὲ εὐπορίαν.

γόνυ εὐώνυμον ἀλλόμενον, ἀηδίαν μεγάλην δηλοῖ:~

Ἀγκύλη δεξιὰ ἀλλομένη, ἀηδίαν δηλοῖ, ἡ δὲ εὐώνυμος, εὐφρασίαν δηλοῖ. Κνήμη δεξιὰ ἀλλομένη, ἐπίσημον δηλοῖ, ἢ ὁδὸν μακρὰν πορευθῆναι. ἡ δὲ εὐώνυμος, ἀνδράσι λύπην. γυναιξὶ δὲ ψόγους. ἄλλοις ἀῤῥωστίαν δηλοῖ:~

Σφυρὸν δεξιὸν ἀλλόμενον, ὠφέλειαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον νικῆσαι ἐν κριτηρίῳ δηλοῖ:~

Ἀντικνήμιον δεξιὸν ἀλλόμενον, εὐπορίαν δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον ἐπιβολὴν ὑπάρξεσθαι, ἢ πονηρόν τι δηλοῖ:~

Γαστροκνήμιον δεξιὸν ἀλλόμενον, ἀπροσδόκητα ἀγαθὰ πᾶσι δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον ἐμπόδιον τῆς προκειμένης ὁδοῦ:~

Κερκὶς δεξιὰ ἀλλομένη, λύπην δηλοῖ. ἡ δὲ εὐώνυμος ὁδὸν ἐπικερδῆ δηλοῖ:~

Ἀστράγαλος δεξιοῦ ποδὸς ἀλλόμενος, μέριμναν δηλοῖ, ἢ ἀηδίαν. ὁ δὲ τοῦ εὐωνύμου τὸ αὐτό:~

Πτέρνη δεξιὰ ἀλλομένη, εὐπορευθῆναι δηλοῖ. καὶ τὸ τοῦ εὐωνύμου τὸ αὐτό. ὁμοίως καὶ τὴν κοίλην τῶν δύο ποδῶν. τὸ δὲ τῆς εὐωνύμου, καὶ καλὸν δηλοῖ. ἄλλοις τὸ κοῖλον τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἀλλόμενον, ὁδὸν πορευθῆναι ἐπωφελῆ τῇ ψυχῇ, καὶ ἔμπαλι πατῆσαι ἔνθα οὐκ εἰσῆλθεν ἄλλος δηλοῖ:~

Ταρσὸς δεξιὸς ἀλλόμενος, καλὸν δηλοῖ, ὁ δὲ εὐώνυμος εὐφρασίαν:~

Τέλμα δεξιὸν ἐὰν ἄλληται, ὁδὸν πορευθῆναι δηλοῖ. τὸ δὲ εὐώνυμον χρόνιον ἀποδημίαν σημαίνει:~

Τὸ πλάγιον τοῦ βήματος τοῦ δεξιοῦ ποδὸς τὸ ἔξω ἀσθένειαν δηλοῖ. τὸ δὲ τῆς εὐωνύμου, εὐφρασίαν δηλοῖ:~

Δάκτυλος μικρὸς τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἀλλόμενος, ὠφέλειαν δηλοῖ. ὁ δεύτερος ἐργασίαν δηλοῖ. ὁ τρίτος, καὶ μέσος, ἀγαθὸν σημαίνει, δούλῳ, ἀποδημίαν, παρθένῳ, ὕβριν, χήρᾳ, εὐωχίαν. καὶ ὁ μετ᾽ αὐτὸν, ἀποδημίαν δηλοῖ. δούλῳ, καὶ παρθένῳ, βλάβην. χήρᾳ, νόσον. ἐν ἄλλοις ὠφέλειαν. ὁ μέγας ἀποδημίαν δηλοῖ. δούλῳ, κατάστασιν. παρθένῳ γάμον, χήρᾳ, ἱλαρίαν:~

Ὄνυχες δεξιοῦ ποδὸς ἐὰν ἄλλωνται, ἢ μυρμηκιῶσι, μαλακισθῆναι πρὸς ὀλίγον δηλοῖ. δούλῳ, εὐρωστίαν. παρθένῳ, καὶ χήρᾳ, ψόγον. ὁ τοῦ μικροῦ δακτύλου ὄνυξ, ἀγαθόν. ὁ τοῦ δευτέρου, ἀποδημίαν ἀγαθήν. ὁ τοῦ τρίτου, ἀηδίαν, ὁ τοῦ τετάρτου, ὠφέλειαν, ὁ τοῦ πέμ-

που, ἀγαθόν:~

Δάκτυλος μικρὸς εὐωνύμου ποδὸς ἀλλόμενος, ἀγαθὸν σημαίνει. δούλῳ, ἀλλαγὴν δεσπότου. παρθένῳ, ὕβριν. χήρᾳ εὐωχίαν. ὁ δεύτερος, ἀπὸ ζημίαν ἀγαθὴν δηλοῖ. δούλῳ, εὐφροσύνην. παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ ὑποταγήν. ὁ μέσος, ἀηδίαν δηλοῖ. δούλῳ, ὠφέλειαν. παρθένῳ, νωθρείαν. χήρᾳ, ἀηδίαν. ὁ τέταρτος, ὠφέλειαν ἀπὸ φίλων δηλοῖ. δούλῳ, νόσον. παρθένῳ γάμον. χήρᾳ, διαβολήν. ὁ μέγας ἀγαθὰ σημαίνει μέγιστα. δούλῳ, εὐπορείαν. παρθένῳ, γάμον. χήρᾳ, ὠφέλειαν:~

Ὄνυχες ἀριστεροῦ ποδὸς ἀλλόμενοι, ἢ μυρμηκιῶντες, πλουσίῳ μὲν, ἀηδίαν σημαίνουσι. πένητι δὲ πλοῦτον. δούλῳ, βλάβην. παρθένῳ, συμβουλήν. χήρᾳ, φόνον:~

Ὅλον τὸ σῶμα ἀλλόμενον, ἡμέρας τινὰς φυλάξασθαι δηλοῖ, δούλῳ μὴ ἐπιβουλευθῆναι. παρθένῳ, μὴ κινδυνεῦσαι. χήρᾳ, μὴ νοσῆσαι:~

~:ΤΕΛΟΣ:~

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ:~

ΑΝ ἔστιν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀνδρὸς, πολλῶν ἀγαθῶν ἔσται κύριος. εἰ δὲ εἰς τὸ μέτωπον τῆς γυναικὸς, ἡ γυνὴ βασιλεύσει, ἢ μεγίστη ἔσται. Ἐὰν ἔξω τῶν ὀφρύων τοῦ ἀνδρὸς, λαμβάνει γυναῖκα ἀγαθὴν, καὶ εὔμορφον. Εἰ δὲ γυναικὸς, καὶ ἔστιν ἡ χροία αὐτῆς πυῤῥά, λαμβάνει ἄνδρα πλούσιον, καὶ εὔμορφον. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ὀφρύων τοῦ ἀνδρὸς, οὐ δεῖ συζυγῆναι αὐτὴν, ὅτι πέντε γυναικῶν ἀνὴρ γενήσεται. Τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς γυναικός. Ἐὰν ᾖ εἰς τὴν ῥῖνα τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἡ χροία αὐτοῦ ἔσται πυῤῥὰ, ἀκόρεστος ἔσται τῆς συνουσίας, ὅτι καὶ εἰς τὸ κρυπτὸν ἔχει ἐλαίαν. Ἐὰν ᾖ εἰς τὴν ῥῖνα, ἢ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τῆς γυναικὸς, ὁμοίως ἀποβήσεται τῷ ἀνδρὶ, ὅτι καὶ αὐτὴ εἰς τὸ κρυπτὸν ἐλαίαν ἔχει. Ἐὰν εἰς τὸ πλάγιον τῆς ῥινὸς τοῦ ἀνδρὸς, ξενιτεύσει ἀπὸ χώρας εἰς χώραν. Ἐπὶ δὲ γυναικὸς κακοπόδινα γενήσεται, ὅτι καὶ εἰς κρυπτὸν ἐλαίαν ἔχει. Ἐὰν εἰς τὸν μάγουλον τοῦ ἀνδρὸς, πλούσιος γενήσεται. Ἐπὶ δὲ γυναικὸς, ἐὰν εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ σιαγόνος, ἐμπαθὴς ἔσται, ὅτι καὶ εἰς τὸ ὑπογάστριον ἔχει. Ἐὰν εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀνδρὸς, λήψεται γυναῖκα πλουσίαν, καὶ καλήν. ἐὰν εἰς τὰ χείλη τοῦ ἀνδρὸς ἐλαία ᾖ, πολύφαγος ἔσται. ὁμοίως καὶ ἐπὶ γυναικῶν. Ἐὰν εἰς τὰ ὄργανα ἔχει ὁ ἀνὴρ ἐλαίαν, πλούσιος ἔσται χρυσίῳ, καὶ ἀργυρίῳ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γυναικὸς, ὅτι καὶ εἰς τὸν σπλῆνα ἔχει. Ἐὰν εἰς τὰ ὦτα ἔχει ὁ ἀνὴρ, πλούσιος, καὶ εὐλογημένος ἔσται. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γυναικὸς, ὅτι καὶ εἰς τὸν μηρὸν ἐλαίαν ἔχει. ἐὰν εἰς τὸν τράχηλον ἔχει ὁ ἀνὴρ, πλούσιος ἔσται σφόδρα. ὁμοίως καὶ ἐπὶ γυναικός. Ἐὰν εἰς τὸν αὐχένα ἔχει ὀπίσω ὁ ἀνὴρ, ἀποκεφαλίζεται. Ἐὰν εἰς τὰς ψύας, πτωχὸς ἔσται, καὶ ἀτυχὴς βαστάζων γένους, ἐπὶ γυναικὸς ὁμοίως. Ἐὰν εἰς τοὺς ὤμους, δέσμιος ἔσται, καὶ θλιβόμενος. Ἐὰν εἰς τὴν μάλην, λήψεται γυναῖκα πλουσίαν, καὶ καλὴν, καὶ ἡ γυνὴ ὁμοίως. Ἐὰν εἰς τὰς χεῖρας, πολύτεκνος ἔσται, καὶ ἡ γυνὴ ὁμοίως. Ἐὰν εἰς τὸ στῆθος, πένης ἔσται, καὶ ἡ γυνὴ ὁμοίως. Ἐὰν ἐπάνω τῆς καρδίας πολυπόνηρος ἔσται, τῇ δὲ γυναικὶ τοῦτο συμβαίνει, ὅταν εἰς τὸν μαστὸν τὴν ἐλαίαν ἔχει. Ἐὰν εἰς τὴν κοιλίαν φάγοι ἀμφότεροι ἔσονται, Ἐὰν εἰς τὸν σπλῆνα, ἐμπαθεῖς, καὶ ἐπίνοσοι. Ἐὰμ εἰς τὸ ὑπογάστριον, ἐμπαθεῖς ἔσονται. Ἐὰν εἰς τὸ

κρυπτὸν, ἄπληστοι ἔσονται ὑπὸ τῆς συνουσίας. Ἐὰν εἰς τὸ φυσι-κὸν, ὁ μὲν ἀνὴρ ἀῤῥενογόνος ἔσται, ἡ δὲ γυνὴ τοὐναντίον. Ἐὰμ εἰς τὸν μηρὸν, πλούσιοι ἔσονται. Ἐὰν εἰς τὰ γόνατα, λήψεται γυ-ναῖκα πλουσίαν, ἡ δὲ γυνὴ, εἰ μὲν εἰς τὸ δεξιὸν γόνυ, ἀγαθὴ ἔσται, εἰ δὲ εἰς τὸ ἀριστερὸν, πολύτεκνος ἔσται. Ἐὰν εἰς τὸν ἀστράγαλον ὁ ἀνὴρ, ἀπεξωτέρων, ποιεῖ ἀπὸ τῆς χιτωνίας. Ἡ δὲ γυνὴ, τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς ἐξουσίας. Εἰ δὲ εἰς τοὺς πόδας ἔχουσιν ἐλαίαν, πολύτεκνοι ἔσονται:~

Σημείωσαι ὅτι τὸ εἶδει ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν, ἐὰν ᾖ ἡ ἐλαία, εἰς τὰ δεξιὰ μέρη, πλούσιοι, καὶ ἀγαθοὶ πάντων γενήσονται. εἰ δὲ εἰς τὰ εὐώνυμα, ἐμπαθεῖς, καὶ πτωχοὶ ἔσονται:~

~:ΤΕΛΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΩΝ:~

Ἐνετυπώθη ἐν Ῥώμῃ, ἔτει ͵αφμε΄,
μηνὶ Γαμηλιῶνι:~

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ, ΑΙΛΙΑΝΩ, :~

Μία στιγμὴ τὴν πρώτην σελίδα σημαίνει, αἱ δύο δὲ, τὴν δευτέραν. ~

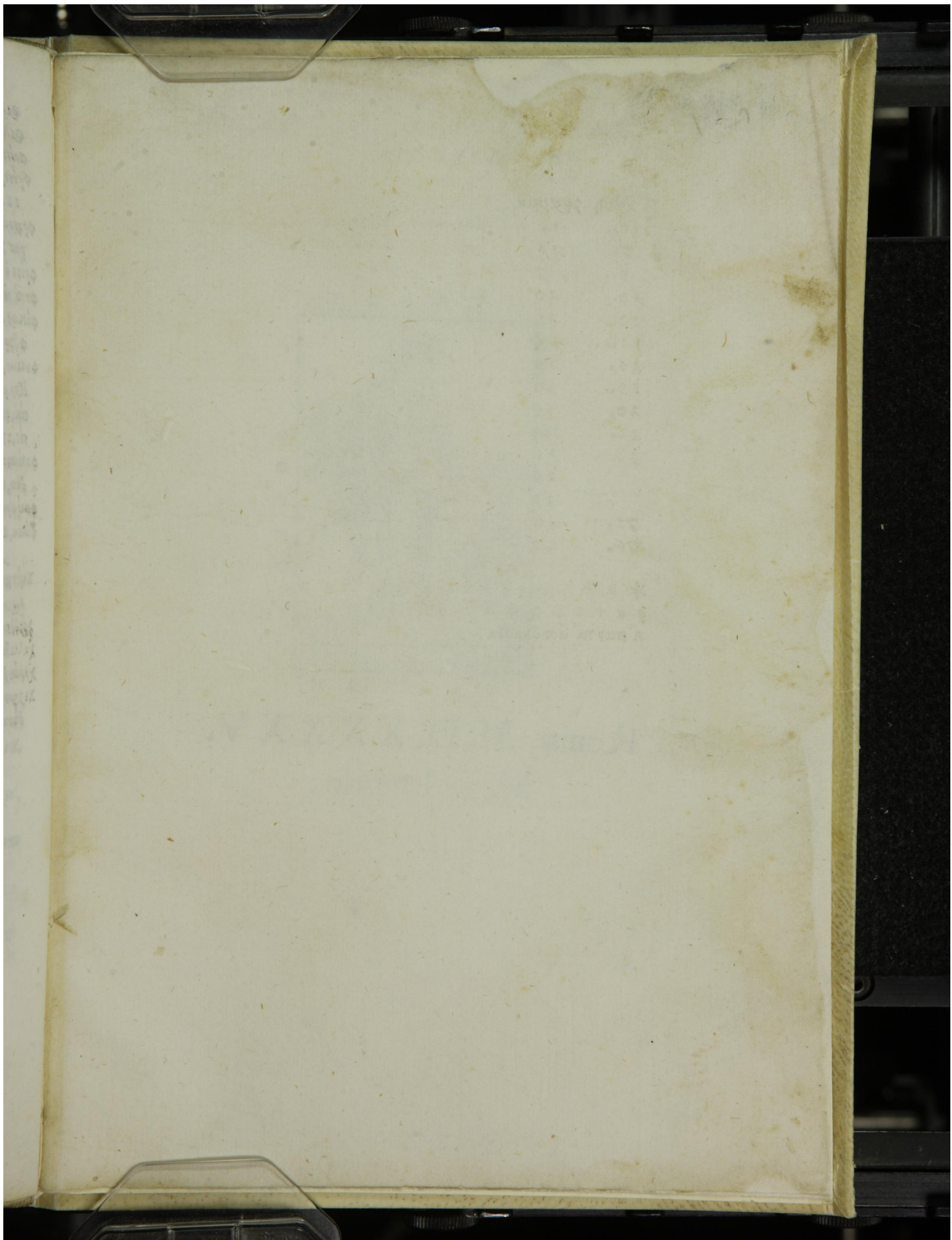
 Δὶο.

~: Τέλος :~

~: ΣΦΑΛΜΑΤΑ :~

Σελίδι,	γραμμῆ.		
6..	15	Κλινίου	Κλεινίου
7.	16	ὁμολόγει	ὡμολόγει
9..	7	Κλινίου	Κλεινίου
10..	20	τοῦτον	τοῦτο
10..	35	πρᾳώτητος	πρᾳότητος
12..	21	ἀθεότυτα	ἀθεότητα
16.	19	ἐννάτου	ἐνάτου
19..	30	ὁμιλιτῶν	ὁμιλητῶν
20.	35	ἡδέος	ἡδέως
32.	34	ἐκπλήπτειν	ἐκπλήττειν
38.	25	Ἀφομίτου	Ἀτρομήτου
	29	προβλέπων	προσβλέπων
	31	Αἰσχύνη	Αἰσχίνη
72.	10	Ξεύξιδος	Ζεύξιδος
76.	27	ἄλλων	ἄλλον

* α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π
ρ σ τ υ φ χ ψ ω Α Β Γ Δ 1 2 3.
Ἅπαντά εἰσι δυάδια :~

Romæ, M. D. XXXXV.

Menſe Ianuario.